İniş Sıralı Akıl ve Bilim Işığında
KUR'AN MEALİ
SADIK TÜRKMEN KÜLLİYATI
Kur'an Merkezli Düşünce ve Araştırma Çalışmaları
Meal • Mesaj • Hüküm • Tefekkür • Keşif
ST
DİJİTAL
YAYINCILIK
İniş Sıralı
Akıl ve Bilim
Işığında
KUR'AN
MEALİ
SADIK
TÜRKMEN
KÜLLİYATI
ST
DİJİTAL
YAYINCILIK

İÇİNDEKİLER

(Kur'an'ın İniş Sırasına Göre)

İNİŞ SIRASI	SURE İSMİ	AYET SAYISI	MUSHAF SIRASI	SAYFA NO.
1	Alak Suresi	19	96	5
2	Kalem Suresi	52	68	7
3	Müzzemmil Suresi	20	73	11
4	Müddessir Suresi	56	74	14
5	Fatiha Suresi	7	1	18
6	Tebbet Suresi	5	111	19
7	Tekvir Suresi	29	81	20
8	Ala Suresi	19	87	22
9	Leyl Suresi	21	92	23
10	Fecr Suresi	30	89	25
11	Duha Suresi	11	93	27
12	İnşirah Suresi	8	94	28
13	Asr Suresi	3	103	29
14	Adiyat Suresi	11	100	30
15	Kevser Suresi	3	108	31
16	Tekasür Suresi	8	102	32
17	Maun Suresi	7	107	33
18	Kâfirun Suresi	6	109	34
19	Fil Suresi	5	105	35
20	Felak Suresi	5	113	36
21	Nas Suresi	6	114	37
22	İhlas Suresi	4	112	38
23	Necm Suresi	62	53	39
24	Abese Suresi	42	80	43
25	Kadir Suresi	5	97	45
26	Şems Suresi	15	91	46
27	Buruç Suresi	22	85	47
28	Tin Suresi	8	95	49
29	Kureyş Suresi	4	106	50
30	Karia Suresi	11	101	51
31	Kiyamet Suresi	40	75	52
32	Hümeze Suresi	9	104	55
33	Mürselat Suresi	50	77	56
34	Kaf Suresi	45	50	59
35	Beled Suresi	20	90	62
36	Tarik Suresi	17	86	63
37	Kamer Suresi	55	54	64
38	Sad Suresi	88	38	68
39	Araf Suresi	206	7	74

İNİŞ SIRASI	SURE İSMİ	AYET SAYISI	MUSHAF SIRASI	SAYFA NO.
40	Cin Suresi	28	72	96
41	Yasin Suresi	83	36	99
42	Furkan Suresi	77	25	105
43	Fatir Suresi	45	35	112
44	Meryem Suresi	98	19	117
45	Taha Suresi	135	20	124
46	Vakia Suresi	96	56	134
47	Şuara Suresi	227	26	139
48	Neml Suresi	93	27	150
49	Kasas Suresi	88	28	158
50	İsra Suresi	111	17	167
51	Yunus Suresi	109	10	178
52	Hud Suresi	123	11	190
53	Yusuf Suresi	111	12	202
54	Hicr Suresi	99	15	214
55	Enam Suresi	165	6	220
56	Saffat Suresi	182	37	239
57	Lokman Suresi	34	31	248
58	Sebe Suresi	54	34	252
59	Zümer Suresi	75	39	258
60	Mümin Suresi	85	40	266
61	Fussilet Suresi	54	41	274
62	Şura Suresi	53	42	280
63	Zuhruf Suresi	89	43	286
64	Duhan Suresi	59	44	293
65	Casiye Suresi	37	45	297
66	Ahkaf Suresi	35	46	301
67	Zariyat Suresi	60	51	305
68	Gaşiye Suresi	26	88	309
69	Kehf Suresi	110	18	311
70	Nahl Suresi	128	16	322
71	Nuh Suresi	28	71	335
72	İbrahim Suresi	52	14	337
73	Enbiya Suresi	112	21	343
74	Müminun Suresi	118	23	353
75	Secde Suresi	30	32	362
76	Tur Suresi	49	52	365
77	Mülk Suresi	30	67	369
78	Hakka Suresi	52	69	372
79	Meariç Suresi	44	70	375
80	Nebe Suresi	40	78	378
81	Naziat Suresi	46	79	380
82	İnfitar Suresi	19	82	383
83	İnşikak Suresi	25	84	384
84	Rum Suresi	60	30	386
85	Ankebut Suresi	69	29	392
86	Mutaffifin Suresi	36	83	399
87	Bakara Suresi	286	2	401
88	Enfal Suresi	75	8	441
89	Ali İmran Suresi	200	3	450

İNİŞ SIRASI	SURE İSMİ	AYET SAYISI	MUSHAF SIRASI	SAYFA NO.
90	Ahzab Suresi	73	33	471
91	Mümtehine Suresi	13	60	481
92	Nisa Suresi	176	4	484
93	Zilzal Suresi	8	99	508
94	Hadid Suresi	29	57	509
95	Muhammed Suresi	38	47	513
96	Rad Suresi	43	13	517
97	Rahman Suresi	78	55	523
98	İnsan Suresi	31	76	528
99	Talak Suresi	12	65	531
100	Beyyine Suresi	8	98	533
101	Haşr Suresi	24	59	534
102	Nur Suresi	64	24	537
103	Hac Suresi	78	22	546
104	Münafikun Suresi	11	63	555
105	Mücadele Suresi	22	58	557
106	Hucurat Suresi	18	49	560
107	Tahrim Suresi	12	66	563
108	Tegabün Suresi	18	64	566
109	Saf Suresi	14	61	568
110	Cuma Suresi	11	62	570
111	Fetih Suresi	29	48	572
112	Maide Suresi	120	5	576
113	Tevbe Suresi	129	9	594
114	Nasr Suresi	3	110	610

ALAK SURESİ

İniş Sırası: 1 • Mushaf Sırası: 96 • 19 Ayettir

1. YARATAN Rabbinin adıyla oku! Yarattığımız kâninat ayetlerini, kitabını tefekkür edip düşün; yere ve göğe koyduğumuz bilimleri araştırıp açığa çıkar, öğren, öğret.

2. O insanı alaktan, embriyodan, tek bir hücreden yarattı.

3. Gönderdiğimiz, indirdiğimiz kitabın ayetlerini, kâinat kitabından ayetlerle birlikte oku! Öğren, öğret, kitaba çağır, tebliğ edip duyur, paylaş; Rabbin sayısız ikrâm edendir.

4. O, kalem ile yazarak öğrenmeyi öğretti.

5. İnsana bilmediklerini ve bilmesi gereken her ne varsa Kur'an okuyarak, Kâinat Kitabından da Bilimsel Ayetlerin araştırılmasını sağlayarak pek çok şey öğretti.

6. KESİNLİKLE okumamaktan sakın! Her insan Kur’an’ı anladığı dilde okumaz ve Rabbini Kur’an’dan tanımazsa azar, azgınlaşır,

7. kendini müstağni, yeterli görmekle!

8. Oysa eninde sonunda hesap vermek için dönüş Rabbinin huzurunadır.

9. ENGELLEYENİ gördün mü;

10. salât eden, gelen vahyi, ayetleri okuyarak ileten, aktaran Allah’a davet eden, O’ndan yana olan ve ibadeti yalnız O'na yapan bir kulu?

11. Gördün mü, ya o engellenen doğru yol üzerindeyse?

12. Yahut takvayı, kötülüklerden uzak durmayı emrediyorsa?

13. Gördün mü; ya o engelleyen yalanlıyor ve yüz çeviriyorsa?!

14. BİLMEZ mi ki, Allah kesinlikle her şeyi görüyor!

15. Kesinlikle; eğer vazgeçmezse onu alnından, perçeminden yaptıkları günahlarıyla yakalayacağız, hesaba çekeceğiz;

16. o yalancı günahkârın perçeminden, alnından.

17. O hâlde çağırsın adamlarını, gücünü kuvvetini, tüm meclisini!

18. Biz de zebanileri Allah tarafından müthiş güçlerle donatılmış azap Meleklerini çağıracağız.

19. KESİNLİKLE hayır, ona engelleyene boyun eğme; sen yalnız Allah'a secde et, itaat et ve itaatinle, secdenle tek O'na yaklaş, bağlılığını göster.

KALEM SURESİ

İniş Sırası: 2 • Mushaf Sırası: 68 • 52 Ayettir

1. Nûn. KALEME ve kalem ile satır satır yazılanlara andolsun.
2. Sen Rabbinin nimeti sâyesinde Kur’an yolundasın, mecnun, cinlenmiş, cinlerle bağlantılı olan biri değilsin!
3. Gerçekten sana tükenmez, kesintisiz bir karşılık, ödül vardır.
4. Şüphesiz sen yaptığın her işi hulukin azim, risâlet, nübüvvet fıtratı, geleneği gereği yerli yerince düzgün yapansın.
5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler;
6. hanginizin fitnelenmiş bozguncu, fitne çıkarıcı olduğunu.
7. Şüphesiz Rabbindir kendi yolundan sapanı en iyi bilen ve yine O’dur doğru yolda olanı en iyi bilen.

8. ÖYLEYSE yalanlayanlara uyma, itaat etme, kulak asma!
9. Kısmen onlara uymanı arzu ettiler, kendileri de kısmen sana uyacaklardı.

10. ŞUNLARIN hiçbirine şu karakterdeki kişilerle arkadaşlık yapma, onlara uyma: Yemini alışkanlık haline getirmiş aşağılık kimseye,
11. işi gücü birilerini çekiştirmek olan dedikoducuya.
12. Hayrı engelleyen, saldırgan, çok günahkâra.
13. Kaba, katı kalpli, üstelik karaktersiz ve kötü bir ün ile ünlenmiş olana;
14. mal ve evlât sahibi olmuş diye:
15. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman; “Öncekilerin masalları, yaşanmış hayat hikâyeleri!” dedi.
16. Biz yakında onun burnunu sürterek kibrini kıracağız!

17. GERÇEK şu ki; Biz onlara belâ, yaptıklarının karşılığını vereceğiz. Bahçe sahiplerine, yaptıklarının karşılığı olanı, belâyı verdiğimiz gibi! Hani onlar; bahçeyi mutlaka toplayacaklarına, hasat edeceklerine dair yemin etmişlerdi, sabahleyin erkenden gitmeyi plânlamışlardı.

18. Ve hiçbir istisna da yapmıyorlardı.

19. Orayı, bahçeyi Rabbinden gelen doğal bir afet, tayfun sardı. Onlar uyuyorlarken!

20. Sonunda o bahçe kapkara kesiliverdi.

21. Nihayet sabahleyin birbirlerine seslendiler:

22. “Haydi eğer mahsûlünüzü toplayacaksanız erkenden gidin”.

23. Derken aralarında şöyle fısıldaşarak çıkıp gittiler:

24. “Bugün aranıza sakın bir yoksul girmesin”.

25. MAHSÛLÜ toplayacaklarına emin olarak erkenden gittiler.

26. Onu bahçeyi gördükleri zaman şöyle dediler: “Mutlaka biz yolu şaşırmış, başka bir bahçeye gelmiş olmalıyız.

27. Galiba biz yoksun bırakıldık.”

28. Onların anlayışlı olanı, orta yolda gideni dedi ki: “Ben size Allah’ı yüceltmeniz gerekmez miydi, O izin vermeden mahsûlümüzü kaldıramayız demedim mi?

29. Dediler ki: “Rabbimizi yüceltiriz, gerçekten bizler zalimlermişiz.”

30. Birbirlerini kınayarak döndüler.

31. Dediler ki: “Gerçekten bizler azgınlarmışız, yazıklar olsun bize!”

32. “Belki Rabbimiz bize onun yerine ondan daha hayırlısını verir. Şüphesiz biz, yalnızca Rabbimize rağbet edeceğiz, yöneleceğiz.”

33. İşte azap böyledir! Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür, ne olurdu bilselerdi!

34. ŞÜPHESİZ Kİ; korkup sakınarak kötülük yapmayanlar için Rableri katında nimet cennetleri vardır.

35. Müslimleri yalnız Allah’a teslim olanları suçlular gibi yapar mıyız?

36. Size ne oluyor? Nasıl hüküm, isâbetsiz karar veriyorsunuz öyle?

37. Yoksa Kur'an dışında başka bir müktesebâtınız, ders yaptığınız özel bir kitabınız mı var yanınızda?

38. Onda ‘hayâl, arzu ettiğiniz her şey sizindir’ diye yazan!

39. Yoksa sizin için üzerimizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler mi var? ‘Hükmettiğiniz her şey olacak’ diyen.

40. Sor onlara; onlardan hangisi buna kefil, bu iddianın savunucusu olacak?

41. Yoksa onların ortakları mı var? Öyleyse ortaklarını getirsinler doğru sözlü iseler?

42. PERDENİN kalktığı, her şeyin açığa çıktığı ve secdeye davet edildikleri o gün, güç yetiremezler secde etmek isterler ama edemezler.

43. Gözleri perişandır, düşük bir hâlde onları bir zillet kaplamıştır. Halbuki onlar dünyada sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi.

44. Bu sözü Kur’an’ı yalanlayanları Bana bırak. Biz onları derece derece bilmedikleri bir yönden azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veriyorum, ecellerini erteleyerek zaman tanıyorum. Şüphesiz Benim kurduğum düzenim, plânım sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar borç altında mı ezilmişler?

47. Yoksa gayb, bilinmeyen onların yanında da onlar mı yazıyorlar?

48. ŞİMDİ SEN Rabbinin hükümlerini yerine getirmeye çalış ve Balık-Balina sahibi Yunus gibi olma; hani o seslenmişti hıçkırıktan boğulur bir hâlde iken!

49. Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı perişan bir hâlde meçhulde, bilinmezlikte kalacaktı.

50. Rabbi onu seçti ve salihlerden, iyilerden kıldı.

51. İNKÂRCILAR neredeyse seni gözleri ile devireceklerdi; Zikri, Kur’an’ı onlara kendi lisânlarında okurken işittiklerinde! Diyorlar ki: “O gerçekten bir mecnun, cinlenmiş, cinlerle bağlantılı, bağlantı kuran biridir!”

52. Oysa o Okunan, Kur’an sadece içinde yaşadığın topluma değil âlemler için, tüm insanlık âleminin anlayarak okumaları için bir öğütten, uyarıdan başka bir şey değildir.

MÜZZEMMIL SURESİ

İniş Sırası: 3 • Mushaf Sırası: 73 • 20 Ayettir

1. EY BU VAHYE muhatap olup onu yüklenen, Nübüvvetle Allah’tan haber almakla ve aldığı haberi iletmekle ağır bir sorumluluk altına giren Nebi, Muhammed! VE EY SEN; inanarak Kur'an ile tebliğ ve uyarma gibi ağır görev üstlenen mümin kişi!

2. Gecenin büyük bir bölümünde ayakta dur, uyanık kal;

3. gece yarısında veya ondan biraz eksilt

4. ya da onun üzerine biraz ilâve et, zamanı kendine göre ayarla ve Kur’an’ı tertil üzere; Kur’an’ın bütününde yolculuk yaparak ve diğer ilgili, ilintili ayetlerle bağlantı kurup içine sindire sindire oku.

5. GERÇEK ŞU Kİ; Ey Muhammed Biz seni Nübüvvet gibi ağır bir sorumlulukla görevli kılacağız, tutacağız.

6. Şüphesiz gece kalkışı Kur’an’ı okuma, anlama bakımından, tesirce şiddetli anlayışça daha uygundur ve özümseme, içine sindirme, kavrayış bakımından daha etkilidir.

7. Çünkü senin için gündüz vaktinde uzunca bir meşguliyet, uğraşı vardır.

8. Rabbinin ismini an, hatırla, bahset ve din adına edindiğin bütün müktesebatı, bilgileri şimdi bir tarafa bırakarak tüm yeteneklerinle ona, Kur’an’a yönel, odaklan!

9. O doğunun ve batının Rabbidir, Sahibidir. O’ndan başka İlâh, ibadet edilecek yoktur. Öyleyse, yalnızca O’nu vekil edin.

10. ONLARIN söylediklerine karşı sabret, dayan, direnç göster, onlardan güzellikle ayrıl.

11. Nimet sahibi bolluk içinde yüzen o yalanlayıcıları Bana bırak, onlara biraz mühlet ver.

12. Bizim yanımızda kaçmalarına engel olan bukağılar, kelepçeler, boyunlarına takılan boyunduruklar ve yakıcı ateş vardır.

13. Gırtlağı tıkayan bir yemek ve can yakan, pek acıklı bir azap vardır.

14. O gün yeryüzü ve dağlar şiddetle sarsılır, dağlar savrulmuş kum yığınları gibi olur.

15. DOĞRUSU Biz size; üzerinize, yaptıklarınıza şahit olan bir elçi gönderdik, Firavun'a gönderdiğimiz bir elçi gibi!

16. Firavun elçiye isyan etti, Biz de onu pek şiddetli bir tutuşla yakalayıp mahvettik.

17. Eğer inkâr ederseniz nasıl korunacaksınız; çocukları yaşlılara çeviren o günden?

18. O günün şiddetinden gökyüzü çatlamıştır. Ve O'nun sözü yerine getirilmiştir.

19. Şüphesiz bu Kur'an Rabbinden gelen bir öğüttür; bu öğüdü tercih eden üzerinde düşünür ve öğüt alır. Artık bu öğüdü okuduktan, aldıktan, dinledikten sonra dileyen, Kur'an'ı kabul edip tercih eden kimse Rabbinin rızasına giden bir yol tutar.

20. HİÇ KUŞKUSUZ Rabbin; senin gecenin üçte ikisinden biraz azında, yarısında, üçte birinde, ayakta, uyanık durduğunu biliyor. Ve seninle birlikte olan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Gece ve gündüzün ölçüsünü koyan Allah'tır. Zamanlamayı iyi hesap edemeyeceğinizi bildiğinden, tövbenizi zamana uyamayacağınızı hoş görerek kabul etti. Bundan böyle; sizin için tamamı kolaylaştırılmış olan Kur'an'ı; kolayınıza geldiği gibi okuyabildiğiniz kadar, dilediğiniz yerden, bölümler hâlinde okuyabilirsiniz! Allah bilir ki; içinizden hastalananlar olacak, bir kısmınız; Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde dolaşacak ve bir kısmınız da saldırganlara karşı sizi savunmak için, Allah'ın belirttiği savaş hukukuna uygun olarak kıtal edecekler, savaşacaklar. Öyleyse sizin için tamamı kolaylaştırılmış olan Kur'an'ı, kolayınıza geldiği gibi okuyabildiğiniz kadar, dilediğiniz yerden, bölümler hâlinde okuyabilirsiniz! Salâtı ikâme ediniz, Namazı sürekli ve vakitlice farz kılınan bu ibadeti vaktinde edâ ediniz, kılarak yerine getiriniz, Zekât vererek, ederek pislikten arınınız! Bütün insanlık için verirseniz, Allah karşılığını size ahirette verecek. Allah katında verdiğinizi daha hayırlı ve

karşılık olarak da daha fazlasını bulursunuz. Allah’tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ki Allah; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

MÜDDESSIR SURESİ

İniş Sırası: 4 • Mushaf Sırası: 74 • 56 Ayettir

1. EY MUHAMMED bu Vahiy, Risâlet, Elçilik Görevi ile direkt muhatap olan ve Nebi olarak aldığı haberi olduğu gibi, hiç değiştirmeden kelime kelime iletmekle ağır sorumluluk altına girerek bu görevi yüklenen! VE EY SEN; inanarak mübelliğ, tebliğ görevine talip olan Müslim, Mümin kişi!

2. Artık kalk, uyar!

3. Rabbinin büyüklüğünü ilân et, anlat.

4. Elbiseni; duygu ve düşüncelerini şirk pisliğinden temizle, temiz tut.

5. Her türlü pislikten; şirkten, olumsuzluktan, düşünce kirliliğinden uzaklaş, kaçın.

6. İyilik olarak her ne yaparsan çok görerek başa kakma!

7. Rabbin için diren, sabret, dayan, kendini mücadeleye ver.

8. SUR'A üfürüldüğü; mezarlarından, yattıkları yerden yeniden diriliş gününe korkunç bir ses ile uyandırıldıkları zaman,

9. işte o gün, çok zor bir gündür!

10. İnkârcılara hiç kolay değildir.

11. TEK BAŞINA yarattığım o inatçı kimseyi Bana bırak;

12. o ki hesapsız mal sahibi oldu.

13. Ve ona yanında hazır bulunan oğullar verdim.

14. Serveti ve imkânı arttıkça arttı.

15. Sonra daha da artırmamı arzu eder!

16. Kesinlikle! Gerçekten o; ayetlerimize karşı inat edenlerden oldu.

17. Onu sarp çok dik bir yokuşa sardıracağım, zorluklarla kuşatacağım.

18. ÇÜNKÜ o düşündü ve ölçtü biçti, ayetlerimizi, olayları, durumu yorumladı.

19. Kahırlı, öfkeli, stresli kişi nasıl ölçtü biçti, durumu, olayları, ayetlerimizi yorumladı.

20. Yine stresli, öfkeli, kahırlı kişi ne biçim ölçtü biçti, ayetlerimizi, olayları, durumu yorumladı!

21. Sonra baktı.

22. Sonra suratını astı ve kaşlarını çattı.

23. Sonra da önemsiz görerek arkasını, sırtını döndü ve kibirlendi.

24. Dedi ki: “Bu başkasından nakledilen sihirli, etkili bir sözdür.

25. Bu, olsa olsa ancak bir beşer, bir insan sözüdür”.

26. İŞTE ONU sekâra atacağım, yaslayacağım.

27. Sekâr nedir, sana ne bildirdi, sen bilir misin?

28. Bu sekâr geride hiçbir şey koymaz ve kişinin her yanını kuşatıcıdır, geride yakıp yok etmedik tek bir parçasını bırakmaz.

29. Sekâr'ın, o yakıp kavurucu ateşin beşeri yok etmesi, geride hiçbir şey bırakmaması ile ünlü olması levhâda, levh-i mahfuz'da kayıtlıdır.

30. ONUN, sekârın üzerinde görevli, bekçi, muhafız ondokuz melek vardır.

31. Biz o yakıp kavurucu ateşe sahip olanları, ateşin sahiplerini, cehennem muhafızlarını melekler yaptık. Onların sayısını da inkâr edenler için bir açığa çıkarmadan başka bir şey kılmadık, ki böylece; kendilerine kitap verilenler yakinen bilsinler ve ona iman etmiş olanların imanları, kavrayışları, anlayışları daha da güçlensin, kendilerine kitap verilenler ve müminler şüpheye düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlar ve inkârcılar ise: “Bu misâlle Allah’ın kastettiği nedir acaba?” diyorlar. İşte böylece Allah; sapıklığı, kötülüğü dileyenlerin, tercih edenlerin kötülüğünü, sapıklığını açığa, ortaya çıkarır ve doğruluğu, dürüstlüğü dileyenleri, tercih edenleri de doğru yola kavuşturur, muradına erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu, insanlar için yalnızca bir zikirdir, hatırlatmadır, öğüttür.

32. KESİNLİKLE; Ay’a yemin olsun,
33. dönüp gittiği zaman geceye,
34. ağardığı zaman sabaha yemin olsun!
35. Şüphesiz o Sekâr en büyüklerden biridir.
36. İnsanlar için bir uyarıcıdır;
37. sizden ileri gitmeyi veya geri kalmayı tercih eden kimse için.

38. HER NEFİS, KİŞİ, kazandığı, yaptığı şeylere karşılık bir rehindir;
39. dünyada dürüst ve erdemli kalmayı başarabilenler hariç!
40. Onlar cennet bahçelerinden cehennemliklere sorarlar,
41. suçlulara Allah’ı yok sayıp ikinci plâna atan mücrimlere:
42. "Sizi sekâra sürükleyen neydi?"
43. Dediler ki: "Salâtı, Dini, Hakkı, Allah'tan gelen gerçekleri onaylayanlardan, doğrulayanlardan değildik. Allah’a kulluk edenlerden ve dinine destek verenlerden olmadık.
44. Yoksula da yedirmezdik.
45. Dalanlarla birlikte dalar idik.
46. Ve ahireti: Hesap verme, karşılık, ceza, din gününü yalanlardık.
47. Sonunda ölüm bize bu hâlde iken gelip çattı.”
48. Artık dünyada iken iddia ettikleri şefaatçilerin ahirette kesinlikle şefaati onlara fayda vermez, onlara bir yardımı olamaz.

49. ONLARA ne oluyor ki, öğütten Vahiyden, Kur’an’dan yüz çeviriyorlar?!
50. Sanki onlar ürküp kaçan yaban eşekleri gibidirler,
51. sanki arkalarından kovalayan bir aslan var da ondan kaçan!
52. Bilâkis onlardan her biri, kendisine açılmış sahifeler verilmesini ister.
53. Kesinlikle! Onlar ahiretten korkmuyorlar.
54. Kesinlikle! O, elbette bir öğüttür, ikazdır, uyarıdır!
55. Artık öğüt almayı dileyen, isteyen, tercih eden kimse düşünüp ondan öğüt alır.

56. Allah insanlara özgürlük vermeyi dilemeseydi, düşünüp ders alamazlardı, öğüt almayı bile dileyemezlerdi. Korkulmaya lâyık, ehil olan O’dur. Ve affetmeye ehil, lâyık olan da O’dur.

FATIHA SURESİ

İniş Sırası: 5 • Mushaf Sırası: 1 • 7 Ayettir

1. RAHMAN ve Rahim olan Allah'ın adıyla; herkese iyilik eden ve iyilere lütfu geniş olan Allah'ın adıyla.

2. ADINDAN övgüyle bahsedilmeye, HAMDA; ibadet, kulluk edilmeye ve yardım istenilmeye lâyık olan tek varlık; Âlemlerin, dünya ile birlikte bütün kâinatın, evrenin, uzayların, gezegenlerin, galaksilerin Rabbi, Sahibi; bütün kulların ve zamanların, canlı ve cansız bütün varlıkların sahibi, hükümdarı, eğiticisi, terbiyecisi, koruyucusu olan Allah'tır!

3. O Rahman'dır; dünyada inanan-inanmayan yarattığı bütün kullarına iyi davranandır. Rahim'dir; müslim ve müminlerle birlikte bütün iyilere, iyi kullarına dünya ve ahirette lütfu geniş olandır.

4. Din; hesap, hesaplaşma, ceza, karşılık gününün sahibidir.

5. ANCAK Sana ibadet eder, boyun eğer, kul olur ve yalnız Senden yardım isteriz.

6. BİZE doğru yolu göster, öğret.

7. Kendilerine nimet, vahiy, kitap verdiklerinin yolunu. Gazaba uğramayan ve asla sapıklık üzere olmayan, Senin yolunda dosdoğru giden Nebilerinin yolunu öğret, göster.

TEBBET SURESİ

İniş Sırası: 6 • Mushaf Sırası: 111 • 5 Ayettir

1. RASUL’E taş atan Ebu Leheb'in ve kıyamete kadar gelip geçecek olan onun gibilerinin İslâm’a, Kur’an’a sataşanların iki eli kurusun, gücü kuvveti, iktidarı yok olsun, kendisi, gücü kuvveti de yok olsun, iki eli kurusun, zaten kurudu zarar veremez oldu da!

2. Ne malı fayda verdi kendisine, ne de kazandığı...

3. Yakında alevli bir ateşe yaslanacaktır,

4. karısı da odun hamalı, taşıyıcısı olarak.

5. Boynunda liften bükülmüş bir ip olduğu hâlde!

TEKVIR SURESİ

İniş Sırası: 7 • Mushaf Sırası: 81 • 29 Ayettir

1. GÜNEŞ kıvrıldığında,
2. yıldızlar görülmediğinde,
3. dağlar yürütüldüğünde,
4. gebe develer salıverilip başıboş bırakıldığında,
5. vahşî hayvanlar bir araya toplandığında,
6. denizler kaynatıldığında,
7. nefisler, canlar eşleştirildiğinde, çiftleştirildiğinde
8. ve diri diri gömülen küçük kız konusunda sorulduğunda:
9. “Hangi suçtan dolayı katledildi, öldürüldü?” diye.
10. Sahifeler, herkesin hesabı, sicil dosyası açılıp neşredildiğinde,
11. gökyüzü sıyrılıp açıldığında,
12. cehennem alevlendirilip kızıştırıldığında
13. ve cennet yaklaştırıldığında...
14. Artık her nefis, can; getirdiği şeyleri bilmiş olur.

15. KESİNLİKLE! Yemin ederim gizlenip geri gelenlere,
16. yörüngesinde dönerek akıp gidenlere!
17. Kararmaya başladığında geceye
18. ve nefes aldığında sabaha;
19. şüphesiz o, ikrâm gören şerefli bir elçinin getirdiği sözdür;
20. o pek güçlüdür, Arş’ın sahibinin katında itibarlıdır.
21. Orada kendisine itaat edilir, güvenilir.

22. ARKADAŞINIZ mecnun, cinlenmiş, cinlerle bağlantı kuran biri değildir;
23. apaçık ufukta onu, Cebrail’i gördü.

24. O, Cebrail gayb konusunda zan, töhmet altında tutulamaz.

25. Bu kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. PEKİ ÖYLEYSE, siz şimdi nereye gidiyorsunuz?

27. O, âlemler için bir öğüttür;

28. sizden dosdoğru yola gitmeyi dileyene, isteyene, seçip tercih edene.

29. Evrenin sahibi Allah sizlere dileme, isteme, tercih etme, seçme özgürlüğü verdi. Bu özgürlüğü vermeseydi siz zaten bir şey dileyemezdiniz, tercih edip seçemezdiniz.

ALA SURESİ

İniş Sırası: 8 • Mushaf Sırası: 87 • 19 Ayettir

1. YÜCE Rabbinin ismini an, hatırla!
2. O ki; yaratan ve biçimlendiren.
3. Ve O ki; kuralları, tabiat kanunlarını belirleyip takdir eden, doğru yolu gösteren.
4. Ve O ki; otlağı çıkaran.
5. Ardından da onu; kapkara katran, ham petrol haline dönüştüren.

6. BUNDAN BÖYLE; Biz Kur’an’ı sana okutacağız da senin hafızana yükleyeceğiz, sana ezberleteceğiz ve böylece sürekli tekrar ettiğin için sen asla unutmayacaksın.
7. Yalnız Allah’ın dilediği başka! O açığı ve gizliyi bilir.
8. Sana çok kolay olan Kur'an'ı; Kur’an’ın günlük hayata, hayata uygulanışını daha da kolaylaştıracağız.
9. O HÂLDE hatırlat, öğüt ver; öğüt, hatırlatma faydalı olacaksa!
10. Korkan kimse öğüt alacaktır,
11. suçlu ondan kaçınacaktır.
12. O, en büyük ateşe yaslanacaktır.
13. Sonra orada ölemez ve oradaki yaşama yaşamak da denmez.
14. Muhakkak ki kurtulmuştur her türlü şirkten, pislikten temizlenen,
15. Rabbinin ismini anıp namaz kılan ve dua eden.
16. Ama siz dünya hayatını, peşin olanı tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret hayatı, kalıcı olan daha hayırlı ve sonsuzdur.
18. Şüphesiz bu, önceki sahifelerde de vardır;
19. İbrahim’in ve Musa’nın sahifelerinde.

LEYL SURESİ

İniş Sırası: 9 • Mushaf Sırası: 92 • 21 Ayettir

1. Andolsun kaplayıp örttüğü zaman geceye,
2. aydınlandığı zaman gündüze;
3. erkeği ve dişiyi yaratana!
4. Şüphesiz, sizin çalışmanız çeşit çeşittir, farklı farklıdır.
5. Artık kim hayır, iyilik için verir ve kötülüklerden korunursa
6. ve en güzeli, Kur'an'ı da tasdik ederse,
7. ona en kolayı, Kur'an'ın hayata uygulanışını kolaylaştıracağız.
8. Her kim de cimrilik eder vermez kendisini yeterli görürse
9. ve en güzeli, Kur'an'ı da yalanlarsa;
10. Biz de ona en zoru zorluk ve sıkıntı yolunu kolaylaştıracağız.
11. Çukura, mezara yuvarlandığı zaman, malının ona faydası olmaz.

12. ŞÜPHESİZ hidayeti; nübüvveti, risâleti dilediğimiz kişiyi nebi, rasûl seçerek özel hidayeti vermek; genel hidayeti ise doğru yolu dileyen, isteyen, araştıran, tercih eden, bu uğurda mücadele veren kullarımıza hidayet edip önlerini açarak yol göstermek Bize aittir, Bizim üzerimizedir.
13. Ahiret de son da Bizimdir; öncesi, dünya, ilk de Bizimdir.

14. ARTIK Ben sizi harlanarak, köpürerek, çevresine yakıcı lavlar saçarak yanan bir ateşten uyardım.
15. Ona, suç işleyen en azgınlardan başkası girmez;
16. o ki yalanlamış ve yüz çevirmiştir.
17. Kötülükten kaçınanlar ondan uzaklaştırılır.
18. O ki malına haram, haksız kazanç karışmışsa malından vererek temizlenir, zekât ederek, vererek arınır.

19. Oysa onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti de yoktur.

20. Sadece Yüce Rabbinin rızasını kazanmak için verir.

21. Elbette o yakında razı olacaktır.

FECR SURESİ

İniş Sırası: 10 • Mushaf Sırası: 89 • 30 Ayettir

1. Andolsun şafağa
2. ve on geceye!
3. Çifte ve teke
4. geçip giderken geceye!
5. Bunlarda akıl sahibi için bir yemin var değil mi?

6. RABBİNİN Ad kavmine ne yaptığını görmedin mi?
7. Sütunlu İrem kentine,
8. ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.
9. Vadide kayaları yontan Semud'a
10. ve kazıklar, direkler, piramitler sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki ülkelerde azgınlık etmişlerdi,
12. oralarda fesadı çoğaltmışlardı, karışıklık çıkartmışlardı.
13. Bundan dolayı Rabbin üzerlerine bir azap kamçısı çarpıverdi.
14. Şüphesiz Rabbin görüp gözetlemekteydi.

15. İNSAN BÖYLEDİR! Rabbi onu açığa çıkaracağı zaman, ona ikrâm eder de bol nimet verirse: "Rabbim bana ikrâm etti" der,
16. ama yine rızkını daraltırsa: "Rabbim bana ihanet etti" der.

17. KESİNLİKLE! Aksine siz yetime ikrâm etmiyorsunuz.
18. Yoksulu doyurmak için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.
19. Mirası hırsla harcıyorsunuz!
20. Ve malı da öyle sınırsız bir sevgiyle seviyorsunuz ki!

21. KESİNLİKLE, bu böyle gitmeyecek! Yeryüzü çarpıla çarpıla parçalandığı

22. ve Rabbinin emri, kıyamet gelip çattığında ve melekler de saf saf dizildiği zaman;

23. o gün cehennem de getirilmiştir. İşte insan o gün hatırlar. Ama artık hatırlamanın ona ne faydası var?

24. Der ki: “Yazık, ne olurdu bu hayatım için, önceden bir şeyler takdim etseydim, gönderseydim.”

25. İşte o gün hiç kimse O’nun azabı gibi azap edemez.

26. Hiç kimse O’nun vuracağı bağ gibi bir bağ vuramaz!

27. EY daha dünyada iken mümin olarak huzura ermiş, huzur bulmuş kişi!

28. Razı etmiş olarak ve razı edilmiş olarak Rabbinin huzuruna dön.

29. Artık kullarımın arasına gir!

30. Cennetime gir!

DUHA SURESİ

İniş Sırası: 11 • Mushaf Sırası: 93 • 11 Ayettir

1. Andolsun kuşluk vaktine!

2. Örtüp sakinleşen geceye!

3. Rabbin seni terketmedi, bırakmadı, unutmadı ve sana darılmadı da!

4. Şüphesiz senin için ahiret, dünyadan daha hayırlıdır.

5. Rabbin sana verecek ve sen de razı, memnun olacaksın.

6. O SENİ yetim, çocukken babasını kaybetmiş biri olarak bulup sahip çıkarak barındırmadı mı?

7. Seni şaşkın, ne yapacağını bilmez bir hâlde, vaziyette bulup yol göstermedi mi?

8. Seni Bizden gelecek her hayra muhtaç iken, zengin etmedi mi, servet sahibi kılmadı mı?

9. Öyleyse sakın sen de yalnız, kimsesiz kalmış yetimi ezme!

10. Sail'i din adına bir şey soranı kovma, bilgi desteği isteyeni tersleyerek, yüz çevirerek, umursamayarak uzaklaştırma!

11. Sana vahiy ile aktarılan Rabbinin nimetini, Kur'an'ı her zaman hatırla, hatırında tutarak hatırlat, anlat!

İNŞIRAH SURESİ

İniş Sırası: 12 • Mushaf Sırası: 94 • 8 Ayettir

1. SENİN sadrını, göğsünü zihnine, belleğine Kur’an’ı vahyederek, kodlayarak, yükleyerek rahatlatmadık mı?

2. Üzerinden seni zengin ederek geçim yükünü atmadık mı?

3. O yük ki sırtını çatırdatmıştı.

4. Senin şânını yükseltmedik mi?

5. ŞÜPHESİZ her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

6. Evet, şüphesiz her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

7. O hâlde; boş kaldığın zaman hemen kalk, yeni bir işe koyul.

8. Ve yalnızca Rabbine rağbet et, huzur bulmak için O’na yönel.

ASR SURESİ

İniş Sırası: 13 • Mushaf Sırası: 103 • 3 Ayettir

1. ASRA nefes alınıp verilen her âna, zamana, çağa, yüzyıla andolsun ki;

2. Gerçekten insan hüsrân, stres, bunalım, zarar içindedir.

3. Bunalım, stres, hüsrân, zarar içinde olmayanlar ise ancak; iman edenler, salih amel, insana ve hayata katkı sağlayarak faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar, birbirlerine yalnızca gerçeği, hakkı tavsiye edenler yani Kur’an ile tavsiyeleşenler ve birbirlerine her türlü zorluğa rağmen, sabrı, direnmeyi, çalışmayı tavsiye edenlerdir!

ADIYAT SURESİ

İniş Sırası: 14 • Mushaf Sırası: 100 • 11 Ayettir

1. Andolsun, Allah yolunda, uğrunda o nefes nefese koşanlara, odaklarını yitirmeden mücadele edenlere,

2. Bu uğurda mücadele verirken âdeta inkârcı yüreklerde korkuya ve inanan yüreklerde ise umuda dair ateş yakıp kıvılcım saçanlara,

3. sabah erkenden yola çıkarak akın edip, baskın yapanlara,

4. derken toz duman estirenlere, bu çabaları ile inkârcı yürekleri korku ve inanan yürekleri ise umutla inşa edenlere,

5. ve bu yaptıklarıyla her zaman ortada, merkezde bir topluluk olanlara andolsun!

6. GERÇEKTEN insan Rabbine karşı pek nankördür.

7. Ve kendisi de buna tanıktır, şahittir.

8. Gerçekten o mala, servete çok düşkündür.

9. Bilmez mi ki, kabirlerin içindeki şeyler dışarı atıldığı

10. ve gönüllerinin içindeki şeyler açığa, ortaya çıkarıldığı zaman,

11. o gün şüphesiz ki Rableri yapıp ettikleriyle kendilerinden haberdardır.

KEVSER SURESİ

İniş Sırası: 15 • Mushaf Sırası: 108 • 3 Ayettir

1. ŞÜPHESİZ sana kevseri, pek çok şeyi verdik.

2. O hâlde sen de yalnız Rabbine; herşeyin sahibi, terbiye edici efendisi, hükümdar olan Allah'a salât et, O’na ve dinine destek ol, yardım et ve yalnız O’nun yolunda dik dur, kendini kurban edercesine çalış, direnç göster, kendini O’na adayıp fedâ et, her şeyinle, tüm benliğinle O’na yönelerek, canla başla O’nun yolunda bir ömür çalış çabala.

3. Sana kin tutup nefret eden kişi ve kişiler istediği kadar seninle mücadele etsinler hiçbir şekilde sonuç elde edemeyecek olandır, olanlardır?!

TEKASÜR SURESİ

İniş Sırası: 16 • Mushaf Sırası: 102 • 8 Ayettir

1. ÇOKLUKLA övünme yarışı içindesiniz;
2. Ta ki bu övünme, yarış ölüp de mezara konuluncaya kadar sürdü.
3. Kesinlikle; yakında bileceksiniz!
4. Yine kesinlikle; yakında bileceksiniz!
5. Kesinlikle, keşke kesin bilgiyle bilmiş olsaydınız?!
6. Andolsun cehennemi mutlaka göreceksiniz.
7. Sonra Andolsun, keskin bir gözle onu cehennemi göreceksiniz.
8. Sonra kesinlikle, size verdiğim bütün nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

MAUN SURESİ

İniş Sırası: 17 • Mushaf Sırası: 107 • 7 Ayettir

1. GÖRDÜN MÜ; hiç yakinen şahit oldun mu dinî, ahlâki değerleri yalanlayan o kimseyi?
2. İşte o kimse ki yalnız ve kimsesiz yetimi itip kakar.
3. Ve yoksulu doyurmaya engel olur, özendirmez.

4. ÖYLEYSE yazıklar olsun şu namaz kılarak ibadet edenlere!
5. Onlar ibadetlerinden, namazlarından gafildirler.
6. Onlar, başkalarını memnun etmek için ibadetle gösteriş yaparlar.
7. Ve en ufak iyiliğe bile engel olurlar.

KÂFIRUN SURESİ

İniş Sırası: 18 • Mushaf Sırası: 109 • 6 Ayettir

1. ONLARA, O KÂFİRLERE ŞÖYLE SESLEN: Ey gerçeği görüp bildikleri hâlde üzerini örten kâfirler!

2. Ben kul olmam, sizin kul olduklarınıza, ilâhlarınıza.

3. Siz de ibadet etmezsiniz, benim ibadet ettiğime.

4. Ben asla kul olacak değilim, sizin ilâhlarınıza, kul olduklarınıza.

5. Siz de ibadet edecek değilsiniz, benim ibadet ettiğim Yüce Rabbime?!

6. Sizin dininiz; ahireti reddederek oluşturduğunuz, seçtiğiniz hayat tarzınız size, benim dinim de; ahireti kabul ederek oluşturduğum, seçtiğim hayat tarzım da banadır.

FIL SURESİ

İniş Sırası: 19 • Mushaf Sırası: 105 • 5 Ayettir

1. GEZİP DOLAŞARAK geride kalan kalıntıları araştırmadın mı?! Fil ashabı, sahipleri, kafalı, kafalarında fil başlığına benzeyen miğferler taşıyan bu şekilde tanınan, ünlenen o korkunç orduya Rabbin neler yaptı?!

2. Onların; fil sahiplerinin, ashabının, fil kafalı lakabıyla tanınan ordunun kurdukları düzeni alt üst etti?

3. Allah; yoğun bir şekilde gökte uçuşan kendi ordularından olan ebabil ordusunu üzerlerine gönderdi.

4. Alevli ateşten top mermileri gibi taşlarla kafalarından vuruyorlardı.

5. Sonunda, onlar içleri yenmiş ayçiçeği ve benzeri diğer bitki kabukları gibi yok edilip bir tarafa atıldılar!

FELAK SURESİ

İniş Sırası: 20 • Mushaf Sırası: 113 • 5 Ayettir

1. DE Kİ: “Sığınırım dünyayı döndürerek sabahı ortaya çıkarıp yöneten aydınlık sabahın Rabbine,

2. yarattığı şeylerin şerrinden.

3. Gece karanlığı bastırdığı, çöktüğü zaman, gecenin içindeki olayların şerrinden.

4. Nefisleri tahrik edenlerin, düğümlere üfleyenlerin

5. ve haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden”.

NAS SURESİ

İniş Sırası: 21 • Mushaf Sırası: 114 • 6 Ayettir

1. DE Kİ: “Sığınırım; insanların sahibi,

2. insanların meliki, padişahı, imparatoru,

3. insanların ilâhı olan Allah’a;

4. o kötülük fısıldayan sinsi fısıldayıcının şeytanın şerrinden;

5. o insanların duygularına boş emel ve hayâller atar durur, zihinlerine düşünceler fısıldar.

6. Gerek görmediğimiz varlıklar olan cinlerden ve gerekse şeytanlaşmış, şeytanın din adamları olan insanlardan."

İHLAS SURESİ

İniş Sırası: 22 • Mushaf Sırası: 112 • 4 Ayettir

1. DE Kİ: “O ilâhımız kayıtsız şartsız boyun eğilen, her şeye güç yetiren tek Allah’tır!”

2. Allah Samed’dir. Hiçbir şeye muhtaç olmayan, her şey O’na muhtaç olandır.

3. O, baba değildir ve evlât da değildir!

4. Ve hiçbir şey O’na denk, benzer değildir”.

NECM SURESİ

İniş Sırası: 23 • Mushaf Sırası: 53 • 62 Ayettir

1. Gökten aşağı güçlü ve parlak bir ışık süzmesi şeklinde yıldız gibi kayarak, süzülerek indirilen Necm'e, Cebrail'e, Vahye yemin olsun!

2. Arkadaşınız doğru yoldan sapmadı ve azıtmadı doğru yoldan çıkmadı da!

3. Arzusuna, hevâsına, kafasına göre nutuk atmıyor, konuşmuyor, uydurmuyor o kendisine vahyedilen vahyi okuyor, iletiyor.

4. O, vahyolunan gökyüzünden aşağıya bir yıldız gibi süzülen Melek Cebrail ile indirilen bir Vahiy'dir, Kur'an'dır ancak.

5. Üstün güç sahibi Melek, Cebrail onu öğretti.

6. Akıl, güzellik ve güç verilmiş olan! Cebrail hemen kendi orijinal suretinde, melek şeklinde doğrulup dikildi,

7. en yüksek ufukta idi.

8. Sonra yaklaştı, derken gökten aşağıya bir yıldız gibi süzülerek sarkıverdi.

9. Muhammed'e iki yay aralığı kadar mesafede idi, hatta daha da yakın.

10. Böylece kuluna, Muhammed'e Allah; Levh-i Mahfuz'daki Kitabın Anasından, Kur'an'ın Orijinal Nüshası'ndan Cebrail ile vahyettiğini vahyetti, yükledi, kodladı, ilettip aktardı.

11. Muhammed'in gözüyle gördüğünü gönlü, fuad'ı akıl, beyin ve kalp bütünlüğü neticesinde yalanlamadı.

12. ŞİMDİ siz onun gördüğünü tartışıyor musunuz?

13. Andolsun onu başka bir inişinde daha görmüştü;

14. Sidretü'l-Müntehâ'nın yanında,

15. Cennet'ül-Mevâ, barınma bahçesi de onun yanındadır.

16. Hani bürüdüğü şeyler Sidre'yi bürüyordu.

17. Göz ne kaydı ne de sınırı aştı.

18. Andolsun ki o -Muhammed- Rabbinin büyük ayetlerinden bazılarını gördü.

19. SİZ DE gördünüz mü? Lât'ı ve Uzza'yı,

20. diğer üçüncüleri olan Menat'ı bir güçleri var mı?

21. Demek erkek size, dişi de O'na, Allah'a ha?!

22. Çok insafsızca bir taksimdir, tutumdur bu!

23. Onlar ancak sizin ve babalarınızın kendilerini isimlendirdiğiniz boş isimlerdir. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmedi. Ancak zanna teorilerine ve nefislerin alçak hevesine isteklerine uyuyorlar. Halbuki onlara Rablerinden bir hidayet, bir yol gösterici Kur'an geldi.

24. Yoksa insan temenni ettiği şeylerin hepsine erişecek midir?

25. Ahiret de Allah'ındır, dünya da!

26. ALLAH'ın dilediği ve razı olduğu kişiler hakkında Allah'ın ahirette izni olmadan, göklerde nice melekler vardır ki; onların şefaatleri hiçbir işe yaramaz, fayda vermez.

27. Ahiret'e inanmayanlar, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar.

28. Oysa bu konuda onların hiçbir ilmi, bilgisi yoktur. Sadece zanna tâbi oluyorlar, tahmin yürütüyorlar. Halbuki tahmin, zan ilimden değildir, gerçek adına hiçbir şey ifade etmez.

29. Zikrimiz'den Kur'an'dan yüz çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenlere aldırış etme!

30. İşte ilimde eriştikleri gâyeleri, hedefleri, amaçları budur. Şüphesiz Rabbin yolundan sapan kimseyi en iyi bilendir. Doğru yolda olanı da en iyi bilendir.

31. Göktekiler ve yerdekiler Allah'ındır. Bu yaptıkları ile kötülük yapanları cezalandırması ve iyilik yapanları da güzellikle mükâfatlandırması içindir.

32. Onlar günahın büyüklerinden ve iğrenç, çirkef yüz kızartıcı işlerden kaçınırlar. Küçük kusurlar başka! Şüphesiz Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilendir; topraktan, yerden, arzdan sizi inşa ettiğinde de ve annelerinizin karınlarında ceninler iken de her hâlinizi bilir. Öyleyse kendinizi temize çıkarmayın. O, korunup sakınan takva sahibi kimseyi en iyi bilendir.

33. ŞU YÜZ ÇEVİRENİ gördün mü?

34. Birazcık verdi, kalanını ise inatla sıkıca tuttu.

35. Sanki gayb ilmi onun yanında mı ki görüyor?

36. Yoksa Musa'nın sahifelerindeki şeyler, hükümler, kendisine haber verilmedi mi?

37. Ve çok vefalı İbrahim'in sahifelerinde olan?

38. Hiçbir günahkâr bir başkasının günah yükünü yüklenmez.

39. İnsan için, kendi çalışmasından başka bir bedel, karşılık yoktur.

40. Şüphesiz ki, onun çalışması ileride görülecektir.

41. Sonra ona en dolgun ücret, güzel bir karşılık verilecektir.

42. Son varış Rabbinin huzuruna olacaktır.

43. Doğrusu güldüren, cenneti ikrâm eden de; ağlatan, cehenneme atan da O'dur.

44. Öldüren, birinin ölümüne izin veren ve diriltip yaşatan da O'dur, Allah'tır.

45. İki çift olarak erkeği ve dişiyi yaratan da O'dur;

46. atıldığı zaman nutfeden eril ve dişil üreme hücrelerinin birleşmesi sonucu oluşan zigottan. (Zigot: Biri anneden [oosit], biri babadan [sperm] gelen iki eşey hücresinin birleşmesi [fertilizasyon] sonucu oluşan diploit hücre; zigot, gelişiminin devamında bölünerek canlıyı oluşturur).

47. Tekrar diriltmek de O'na aittir.

48. Zengin olmalarına izin veren O'dur, elementleri yaratarak imkân, sermaye veren de O'dur.

49. Şi'râ'nın Rabbi de O'dur.

50. Önceki Âd kavmini de helâk eden O'dur.

51. Semud'u da... Onlardan geriye hiçbir iz bırakmadı.

52. Ve onlardan önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar pek zalim ve pek azgın idiler.

53. Tıpkı yerin dibine geçirilen öteki şehirler gibi, öyle yaptı.

54. Örttüğü şeylerle onları örttü, yerin altını üstüne getirip üzerlerine toprak örterek görünmez hâle getirdi.

55. Öyleyse Rabbinin nimetinin hangisinden kuşkuya düşersin?

56. BU KUR’AN da önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşmakta olan saat, din, hesap, yargı, ceza günü yaklaştı.

58. Onu, saati Allah’tan başka açığa, ortaya çıkaracak yoktur.

59. Şimdi siz bu sözden mi Allah’tan gelen gerçek bilgiden, Hak olarak söylenmiş, Kur’an’dan mı hayrete düşüyorsunuz?

60. Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.

61. Aldırmıyor, kafa tutuyor, böbürleniyorsunuz.

62. Haydi artık Allah’a secde edin, secde ederek bağlılığınızı gösterin ve yalnız O’na kul olun.

ABESE SURESİ

İniş Sırası: 24 • Mushaf Sırası: 80 • 42 Ayettir

1. SURAT ASTI, SURATINI EKŞİTTİ ve sırt çevirerek görmezlikten geldi.
2. Kendisine o bilgi körü, gerçekleri görmeyen adam geldi diye.
3. Ne bilirsin belki o arınacak?!
4. Ya da öğüt dinleyecek, bu da ona fayda verecek!
5. Kendisini yeterli gören kimseye gelince;
6. sen onun tasasını çekiyorsun, onun için endişeye kapılıyorsun.
7. Onun arınmak istememesinden sana ne?
8. Koşarak sana gelen ise;
9. korkarak gelmişken,
10. sen ona aldırış etmiyor, yönelmiyorsun!

11. KESİNLİKLE! Bu Kur’an bir hatırlatmadır, öğüttür!
12. Öğüt almayı dileyen, isteyen kimse onu düşünüp öğüt alır.
13. O, şerefli sahifelerin içindedir;
14. yüceltilmiş, tertemiz!
15. Taşıyıcıların, elçilerin ellerindedir;
16. çok kıymetli güvenilir elçilerin, taşıyıcıların!
17. Kendini kahretmek isteyen insan! Ne nankör şeydir o!
18. Hangi şeyden onu yarattı?
19. Nutfeden; eril ve dişil üreme hücrelerinin birleşmesi sonucu oluşan zigottan onu yarattı. Onu biçimlendirdi. (Zigot, biri anneden [oosit], biri babadan [sperm] gelen iki eşey hücresinin birleşmesi [fertilizasyon] sonucu oluşan diploit hücre; zigot, gelişiminin devamında bölünerek canlıyı oluşturur.)
20. Sonra yolu ona kolaylaştırdı.
21. Daha sonra onu öldürdü, kabre koydu.

22. Sonra dilediği vakit onu tekrar diriltir.
23. Kesinlikle! İnsan kendisine Allah'ın emrettiğini yapmadı.
24. İnsan yiyeceğine bir baksın!
25. Şüphesiz Biz, suyu bol bol akıttık, döktük.
26. Sonra yeri gereği gibi yarıverdik.
27. Orada taneyi bitirdik.
28. Üzümler, yoncalar...
29. Zeytinler ve hurmalar...
30. Sık ağaçlı bahçeler...
31. Meyveler, otlaklar...
32. Sizin ve hayvanlarınızın geçimi, yararı için!
33. O KULAKLARI sağır edici ses geldiği zaman;
34. o gün kişi kaçar kardeşinden,
35. anasından, babasından,
36. eşinden ve çocuklarından!
37. Çünkü o gün onlardan her birinin, kendisine yetecek bir işi, derdi vardır.
38. O gün yüzler olacak ışıl ışıl,
39. güleç, sevinçli!
40. Yine o gün yüzler olacak üzerleri tozlanmış,
41. onları bir karartı sarıp kaplamış!
42. İşte onlar; suç batağına saplanmış, kâfirlerdir.

KADIR SURESİ

İniş Sırası: 25 • Mushaf Sırası: 97 • 5 Ayettir

1. ŞÜPHESİZ Biz onu, Kur’an’ı, sana Kadir Gecesi’nde indirdik, aktararak transfer ettik.

2. Kadir Gecesi nedir bilir misin?

3. Kadir Gecesi Kur’an’ın nüzûlü, indirildiği, aktarıldığı, transfer edildiği olan o gece bin aydan yani bir insanın ortalama ömrü olan seksenüç yıldan daha hayırlıdır, değerlidir!

4. O gecede Melekler ve Ruh, Rablerinin izniyle; vahyin inişinde yapılması gereken tüm işler güvenle indirilmesi için indiler:

5. O gece kıyamete kadar insanları geceden, karanlıklardan, nura, aydınlığa çıkarsın diye bir selâm, bir esenlik, bir müjde olarak indirdiler, ta ki; şafak vakti sökünceye, insanlar aydınlığa ulaşıncaya kadar!

ŞEMS SURESİ

İniş Sırası: 26 • Mushaf Sırası: 91 • 15 Ayettir

1. Andolsun Güneş’e ve onun kuşluk vaktindeki aydınlığına!
2. Onu takip eden Ay’a,
3. onu açığa çıkarttığı zaman gündüze,
4. onu karanlığa boğan geceye!
5. Göğe ve onu bina edene!
6. Yere ve onu yayıp döşeyene.
7. Nefse, insan benliğine ve onu düzenleyene, ona şekil verene;
8. ona bozulabilme özelliğini ve korunma yeteneğini verene Andolsun ki;
9. onu temizleyen, benliğini temiz tutan elbette başarmış, kurtulmuştur.
10. Ve onu kirletip örten elbette kayba uğramış, mahvolmuştur.

11. SEMUD azgınlığından dolayı yalanladı.
12. Onların en azılısı deveyi boğazlamak için ortaya atıldığında;
13. Allah’ın elçisi onlara dedi ki: “Allah’ın devesini bırakın suyunu içsin!”
14. Onu yalanladılar. Hemen onu kestiler, boğazladılar. Rableri de onları, günahları yüzünden kırıp geçirerek, yerle bir ederek orayı dümdüz etti.
15. Allah işin sonundan çekinmez, hiç korkmaz!

BURUÇ SURESİ

İniş Sırası: 27 • Mushaf Sırası: 85 • 22 Ayettir

1. Andolsun; o yıldız kümeleri sahibi gökyüzüne,
2. Andolsun; söz verilen güne,
3. Andolsun; o şahide ve şahitlik edilene!

4. KAHROLSUN o hendek arkadaşları,
5. o ateşlerle dolu hendeği hazırlayanlar!
6. Hani onlar, onun çevresinde oturmuşlardı.
7. Ve müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Kendileri onlardan yalnızca güçlü ve övgüye değer Allah'a inandıkları için intikam alıyorlardı.
9. O Allah ki; göklerin ve yerin mülkü, yönetimi, imparatorluğu O'nundur. Allah her şeye şahittir.

10. MÜMİN erkeklere ve mümin kadınlara işkence edenler, sonra da tövbe etmeyenler var ya; işte onlara kesinlikle cehennem azabı vardır. Yakıcı ateş azabı da onlar içindir.
11. İman edenlere ve salih amelleri, insana ve hayata katkı sağlayanlara, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlara ise, alt taraflarından ırmaklar akan cennetler vardır. büyük başarı, kurtuluş işte budur!

12. ŞÜPHESİZ Kİ Rabbinin yakalayışı pek şiddetlidir.
13. Gerçek şu ki O'dur yoktan var eden ve yeniden diriltecek, hayat verecek olan!
14. Bağışlayıcıdır, vedud, sevgi dolu olandır.
15. Arş'ın sahibidir, şânı yücedir.
16. Dilediğini mutlaka yapandır.

17. O ORDULARIN haberi sana geldi mi?

18. Firavun ve Semud'un!

19. Fakat doğrusu o inkârcılar bir yalanlama içindedirler.

20. Halbuki Allah onları arkalarından kuşatmıştır.

21. Doğrusu o şanlı bir Kur'an'dır,

22. Lev-i Mahfuzdadır, korunmuş bir levhâda kayıt altındadır!

TIN SURESİ

İniş Sırası: 28 • Mushaf Sırası: 95 • 8 Ayettir

1. Andolsun incire ve zeytine!

2. Andolsun Sina Dağına!

3. Ve bu güvenli kente, Mekke'ye!

4. Doğrusu Biz insanı en güzel bir biçimde, tabiatta, kabiliyette, özelliklerle donatarak yarattık.

5. Sonra da ona aşağıların en aşağısına düşebilme özgürlüğü verdik.

6. Ancak iman edenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlar, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar böyle değil; onlar için hiç kesilmeyecek, kesintisiz bir mükâfat vardır.

7. Böyle iken ey insan, sana din, ceza, hesap gününü yalanlatan nedir?

8. Allah yargıçların yargıcı değil midir?

KUREYŞ SURESİ

İniş Sırası: 29 • Mushaf Sırası: 106 • 4 Ayettir

1. KUREYŞ'in emniyeti ve dokunulmazlığı için;

2. kış ve yaz yolculuklarının emniyet ve dokunulmazlığı için;

3. bu Ev'in, ibadet için yapılan Kâbe'nin Rabbine kulluk etsinler.

4. O Rab ki bu yolculuklarda yaptıkları ticaret sebebiyle onları açlıktan kurtarıp doyurdu ve onları korkudan güvene kavuşturdu.

KARIA SURESİ

İniş Sırası: 30 • Mushaf Sırası: 101 • 11 Ayettir

1. ŞİDDETLE çarpan o olay, büyük bir gürültü çıkaracak olan!
2. Nedir o şiddetle çarpan, büyük bir gürültü çıkaracak olay?
3. O çarpan olayın ne olduğunu, sen nereden bileceksin?
4. O gün insanlar, yayılmış pervaneler gibi olur.
5. Dağlar, atılmış yün topakları gibi olur.
6. Kimin tartıları ağır gelirse;
7. o, mutlu bir hayat içindedir.
8. Kimin de tartıları hafif gelirse,
9. onun gideceği yer Hâviye’dir.
10. Onun ne olduğunu, sen nereden bileceksin?
11. O, çok kızgın bir ateştir!

KIYAMET SURESİ

İniş Sırası: 31 • Mushaf Sırası: 75 • 40 Ayettir

1. KESİNLİKLE, yemin ederim, yemin olsun o kıyamet gününe!

2. Kesinlikle, yemin ederim o kendisini kınayan nefse, kişiye!

3. İnsan kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?

4. Evet toplarız, onun parmak uçlarını, izlerini bile yeniden düzenlemeye kadiriz, gücümüz yeter ki Biz onu yoktan vâr edeniz.

5. Ama yine de insan; suç, günah olan şeyleri yapmaya devam etmek istiyor.

6. “O gün yani kıyamet günü ne zamanmış?” diye soruyor.

7. Göz o günün dehşetinden kamaştığı, ferinin kesildiği,

8. Gökyüzünden Ay toparlanıp;

9. Güneş ve Ay da dürülerek ortadan kaldırıldığı zaman!

10. İşte o gün, kıyamet günü insan: “Kaçacak yer nerede, neresi?” der.

11. Kesinlikle! Sığınak, korunup kaçılacak yer yoktur.

12. O gün, kıyamet günü varıp durulacak yer Rabbinin huzurudur.

13. O gün, kıyamet günü insana bildirilir önceden yaptığı, sonraya bıraktığı, tasarladığı her şey!

14. Gerçek şu ki o gün, kıyamet günü; insan kendi kendisinin tanığıdır, şahididir, kendi yaptıklarını itiraf edecektir!

15. Her türlü mazeretler ortaya atsa da...

16. ONUNLA Vahiy, Kur’an ile hüküm, isabetli karar vermek için konuyla ilgili vahiy, ayet, hükmümüz -verdiğimiz bir karar- gelmediyse acele ederek hüküm verme, görüş belirtme, sabret, bekle!

17. Şüphesiz onu, indirileni toparlamak ve harekeli olarak sure sure sıralayıp, ayet ayet yerli yerince yerleştirmek yani Kur’an hâline getirmek hükmünü oluşturmak ta Bizim üzerimizedir, Bize düşer, aittir.

18. Öyleyse; Biz onu Kur’an’ı bir bütün olarak toparladığımızda sen de hemen sana okunana ondaki, ondan çıkan hükme uy!

19. Zaten onu tafsilâtıyla, enine boyuna beyan etmek, açıklamak Bize aittir, Bizim üzerimizedir sen Kitaplaşması için tasa etme.

20. KESİNLİKLE! Siz hemen ele geçen şeyleri, peşini, dünyalığı seviyorsunuz.

21. Geleceği, kalıcı olanı, ahireti ise terk ediyorsunuz.

22. Yüzler var ki, o gün ışıl ışıl parlar.

23. Rablerine bakar durur.

24. Birtakım yüzler de vardır ki, o gün asıktır;

25. onunla o azabla bel kemiğinin kırılacağını anlar.

26. KESİNLİKLE! Can köprücük kemiğine dayandığı zaman insanlar;

27. “İnsanların gözleri bir kurtarıcı arar ve onu kurtaracak; bir kimse, bir hekim, doktor yok mu?” diye sesleniyorlar.

28. Kendisi de anlar ki, artık ayrılık ânıdır, vaktidir.

29. Bacak bacağa dolaşmıştır.

30. O gün sevk yalnızca Rabbinin huzurunadır.

31. FAKAT o, gerçeği kabul etmedi ve namaz da kılmadı.

32. Tam tersine yalanladı ve yüz çevirdi.

33. Sonra da çalım satarak ailesine gitti.

34. Yazık sana yazık!

35. Sonra yine yazık sana yazık!

36. İNSAN, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

37. O bir zamanlar ana rahminde, küçücük bir nutfe değil miydi?

38. Sonra alak döllenmiş yumurta oldu. Derken, Allah onu yarattı da ona şekil verdi.

39. Ondan da çift yarattı; erkek ve dişiyi.

40. Şimdi bunları yapan Allah’ın, ölüleri diriltmeye parmak uçlarına, izlerine kadar yeniden yaratmaya gücü yetmez mi?

HÜMEZE SURESİ

İniş Sırası: 32 • Mushaf Sırası: 104 • 9 Ayettir

1. DİLİYLE çekiştiren, kaş ve gözüyle alay eden her kişinin vay haline!
2. O mal toplamış onu sayıp durmuştur,
3. malının kendisini ebedileştireceğini sanarak?!
4. Kesinlikle! Andolsun ki o Hutame'ye atılacaktır.
5. Hutame nedir sen bilir misin?
6. O Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
7. Yüreklere işler.
8. Şüphesiz o, onların üzerine kapatılacaktır;
9. uzatılmış geniş sütunlara bağlı bir hâlde!

MÜRSELAT SURESİ

İniş Sırası: 33 • Mushaf Sırası: 77 • 50 Ayettir

1. Andolsun birbiri ardınca marufu, iyiliği, doğruluğu tebliğ etmek üzere gönderilenlere,
2. onunla bâtılı, doğru olmayan bilgi ve değeri darmadağın ederek esip savuranlara,
3. ma'rufu, iyiliği, güzel ve doğru olanı yaydıkça yayanlara,
4. bâtıl ile yanlışı, doğru ile kötü olanı sürekli ayırdıkça ayıranlara,
5. bir hatırlatma, öğüt, zikir, doğru olan bilgiyi bırakanlara;
6. Bütün bunları gerek kendileri için bir özür olsun gerekse başkaları için uyarı olsun diye yapanlara yemin olsun!

7. SİZE söz verilen şey muhakkak gerçekleşecektir.
8. Yıldızlar görülmediğinde,
9. gök yarıldığında,
10. dağlar ufalanıp savrulduğunda,
11. elçiler için vakit belirlendiğinde!
12. Bunlar hangi gün için ertelenmiştir?
13. Ayırma günü için.
14. Ayırma günü nedir, sen nereden bileceksin?
15. O gün yalanlayanların vay haline!
16. Biz öncekileri helâk etmedik mi?
17. Sonra arkadan gelenleri de onların ardına takarız.
18. Suçlulara işte böyle yaparız.
19. O gün yalanlayanların vay haline!
20. Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?
21. Onu sağlam bir karargâha yerleştirdik,
22. belirlenmiş bir süreye kadar.

23. Bir ölçüyle biçimlendirdik. Ne güzel biçim vereniz Biz!
24. O gün yalanlayanların vay haline!
25. Yeryüzünü bir toplanma, barınma yeri kılmadık mı?
26. Dirilere ve ölülere!
27. Orada sabit, yüksek yüksek dağlar oturtup, size tatlı bir su içirmedik mi?
28. O gün yalanlayanların vay haline!

29. HAYDİ yalanlıyor olduğunuz şeye gidin,
30. üç kola ayrılmış bir dumanın gölgesine gidin;
31. ne gölgelendirir, ne de alevden korur.
32. O cehennem ağaç gövdesi gibi kıvılcımlar atar.
33. Her biri, sanki kızgın sarı madenden oluşmuş dev gemi halatları gibidir!
34. O gün yalanlayanların vay haline!
35. Bu konuşamayacakları bir gündür.
36. Onlara özür dilemeleri için izin de verilmez.
37. O gün yalanlayanların vay haline!
38. Sizi ve öncekileri, bir araya topladığımız hüküm, karar verip ayırma günüdür bu!
39. Eğer bir tuzağınız varsa haydi hemen Bana bir tuzak kurun!
40. O gün yalanlayanların vay haline!

41. ŞÜPHESİZ kötülüklerden sakınanlar gölgeliklerde ve pınar başlarındadırlar.
42. Gönüllerinin, canlarının çektiği meyveler arasındadırlar.
43. Kendilerine: “Yaptıklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyin ve için” denir.
44. Biz iyilik edenleri işte böyle mükâfatlandırırız.
45. O gün yalanlayanların vay haline!

46. YİYİN ve biraz yararlanın. Doğrusu siz batağa saplanmış suçlu kişilersiniz.
47. O gün yalanlayanların vay haline!

48. Onlara: “Allah’a rüku edin, saygıyla eğilin” denildiği zaman Allah’a saygıyla eğilmezler, rüku etmezler.

49. O gün yalanlayanların vay haline!

50. Peki onlar bu sözden-hadisten Kur’an’dan sonra hangi söze inanacaklar?

KAF SURESİ

İniş Sırası: 34 • Mushaf Sırası: 50 • 45 Ayettir

1. Kâf.ŞÂNI YÜCE KUR’AN’A Andolsun.

2. İçlerinden kendilerine, bir uyarıcı gelmesine hayret edip şaştılar da inkârcılar: “Bu acayip bir şeydir.

3. Öldüğümüzde ve toprak olduğumuzda mı tekrar dirileceğiz?! Bu ihtimali uzak bir dönüştür!” dediler

4. Kesinlikle Biz, yerin onlardan ne eksilttiğini biliriz. Ve yanımızda her şeyi muhafaza eden, koruyan, yazan bir kitap vardır.

5. Kesinlikle gerçek kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar çalkantılı karmaşık bir durum içindedirler.

6. Üstlerindeki göğe bakmadılar mı? Onu nasıl bina ettik ve süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok!

7. Yeryüzünü uzatıp yaymışız, ona ağır baskılar, dağlar oturtmuşuz. Orada her türden göz alıcı nice çiftler bitirmişiz!

8. Bütün bunlar içten yönelen, her bir kulun basireti, ileriyi düşünebilmesi ve ibret alması içindir.

9. Gökten bereketli, verimli bir su indirdik de böylece onunla; bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik.

10. Dizili, kat kat tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları!

11. Kullara rızık olmak üzere. Onunla yağmur suyu ile ölü bir beldeye hayat verdik. İşte dirilerek çıkış da böyledir.

12. ONLARDAN önce Nuh’un kavmi, Ress halkı ve Semud kavmi de yalanladı.

13. Âd, Firavun ve Lût’un kardeşleri de!

14. Eyke halkı ve Tubba halkı da! Bunların hepsi elçileri yalanladılar ve tehdidimi azabımı hak ettiler.

15. Biz ilk yaratışta aciz kalıp yorgun mu düştük? Kesinlikle onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindedirler.

16. Andolsun insanı Biz yarattık ve nefsinin, benliğinin ona ne fısıldadığını biliriz. Biz ona, insana şah damarından daha yakınız, içinden ne geçirdiğini biliriz.

17. Onun sağında ve solunda oturan iki kaydedici melek de kaydetmektedir.

18. Her ne söz söylerse mutlaka onun yanında hazır bir gözcü vardır.

19. Gerçekten ölüm sarhoşluğu gelir kişi kendinden geçmiş, aklı baştan gitmiş bir hâle girer; “İşte kendisinden kaçtığın şey budur!” denilir.

20. Sûr’a üfürülmüştür. İşte bu vadolunan, tehdit günüdür!

21. Her kişi yanında bir cehennem sürücüsü ve bir tanık ile gelmiştir.

22. “Andolsun, sen bundan habersizdin, şimdi senden perdeni açıp kaldırdık. Artık bugün gözün keskindir.”

23. Yanındaki yoldaşı melek der ki: “İşte bu yanımdaki yaptıklarıyla hazırdır”.

24. Allah tarafından denir ki: “Haydi siz ikiniz sürücü ve tanık; ‘İnatçı nankörlerin her birini cehenneme atın!’

25. Hayra engel olan saldırgan her şüpheciyi.

26. O, Allah ile beraber başka bir ilâh edinmişti. Artık onu şiddetli azabın içine atın.”

27. Arkadaşı şeytan dedi ki: “Rabbimiz onu ben azdırmadım, saptırmadım; fakat kendisi zaten uzak bir sapıklık içinde idi.”

28. Buyurdu ki: “Huzurumda çekişmeyin. Ben size önceden uyarı göndermiştim.

29. Benim katımda söz değiştirilmez. Ben asla kullara zulmeden, zulmedici değilim.”

30. O GÜN cehenneme: “Doldun mu?” deriz. Der ki: “Daha fazlası var mı?”

31. CENNET kötülükten sakınanlara yaklaştırılmıştır. Zaten uzak değildi ki!

32. Size vadedilen şey cennet işte budur! Allah’a sürekli yönelerek kendini koruyan herkese;

33. görmeden Rahman’dan korkanlara ve yönelmiş bir kalp ile gelen kimselere mahsustur.

34. “Esenlikle oraya girin! İşte bu sonsuzluk günüdür” denilecek.

35. Orada diledikleri şeyler onlarındır. Katımızda daha fazlası da vardır.

36. BUNLARDAN önce nice nesilleri helâk ettik; bunlardan daha güçlü idiler, yeryüzünü dolaştılar. Ama kaçıp kurtulacak yer ne mümkün, bulamadılar?

37. Elbette bunda dinleyen, kalbi duygusal zekâ sahibi olan ya da şahit olarak, anlamaya çalışan, kulak veren kimse için bir öğüt vardır.

38. Andolsun; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk da dokunmadı!

39. O HÂLDE, onların dediklerine sabret, aldırış etme; güneşin doğuşundan önce Sabah Namazında ve batışından önce de Akşam Namazında Rabbini överek tesbih et.

40. Gecenin bir bölümünde Yatsı Namazında ve secdelerin, namazın ardından da O’nu överek tesbih et.

41. Çağırıcının yakın bir yerden çağıracağı o güne kulak ver!

42. O gün gerçekten o müthiş sesi, korkunç çığlığı işiteceklerdir. İşte bu, kalkış, çıkış, yeniden diriliş günüdür.

43. Şüphesiz Biz diriltiriz ve öldürürüz ölümüne izin veririz. Dönüş de Bizim katımızadır.

44. O gün yer üzerlerinden sür’atle çatlayıp açılır. İşte bu, toplanmadır. Bize göre kolaydır.

45. Biz onların dediklerini çok iyi biliriz. Sen onların üzerinde zorlayıcı, bir zorba değilsin! Öyleyse şimdi Benim uyarımdan korkanlara Kur’an ile öğüt ver.

BELED SURESİ

İniş Sırası: 35 • Mushaf Sırası: 90 • 20 Ayettir

1. YEMİN EDERİM bu kente Mekke'ye!
2. Şimdi sen bu şehirde güvende olmasan bile!
3. Çocuk sahibi olana ve çocuğuna da yemin olsun!
4. Kesinlikle biz insanı zorluklara katlanacak güçte yarattık.
5. O insan hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?
6. O: "Yığın yığın mal telef ettim!" diyor.
7. Zannediyor mu ki, hiç kimse onu görmemiştir.

8. ONUN için iki göz var etmedik mi?
9. Bir dil ve iki dudak?
10. Ona, iki tepe iyilik ve kötülük yolunu gösterdik!
11. Ama o sarp, çok dik yokuşu aşamadı.
12. Çok dik, sarp yokuşun ne olduğunu bilir misin?
13. O, bir kimseyi esaretten kurtarmak
14. ya da yokluk gününde yedirmektir;
15. yakınlığı olan bir yetime
16. veya toprağa uzanıp çaresiz kalmış olan yabancı bir yoksula!
17. Sonra da iman edenlerden, sabrı tavsiye edenlerden ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.
18. İşte bunlar kitabı sağından verilenler, merhametin arkadaşlarıdır!
19. Ayetlerimizi inkâr edenler ise onlar kitabı solundan verilenler, merhametsizliğin arkadaşlarıdır!
20. Üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır!

TARIK SURESİ

İniş Sırası: 36 • Mushaf Sırası: 86 • 17 Ayettir

1. Andolsun gökyüzüne ve Tarık'a!
2. Tarık'ın ne olduğunu bilir misin?
3. O, ışığıyla karanlıkları delerek ilk çıkan parlak bir yıldızdır.
4. Üzerinde gözetleyici olmayan hiçbir kişi yoktur.
5. İnsan bir baksın! Hangi şeyden yaratıldı, neden yaratıldığını araştırsın?
6. Dökülüp atılan, spermalı bir sıvıdan yaratıldı;
7. bel kemiği ile kaburga kemikleri arasından çıkan!
8. Hiç şüphesiz O Allah, onu insanı yeniden ruhlarınızı katına, geldiğiniz göğe, aleme döndürmeye elbette güç yetirendir.
9. Bütün sırların ortaya çıkarılacağı insanın diriltileceği gün;
10. onun insanın ne bir gücü, ne de bir yardımcısı vardır.
11. Andolsun o geri dönüşü olan, vefat eden insanların ruhunun sürekli dönüp durduğu gökyüzüne,
12. açılan yerden, kazılan mezardan Bize ruhunuzla dönersiniz!

13. ŞÜPHESİZ bu kesin ayırt edici bir sözdür.
14. O bir şaka, kurgulanmış, senaryolaştırılmış oyun değildir!
15. Şüphesiz onlar hileli bir tuzak kuruyorlar.
16. Ben de onların bütün tuzaklarını bozacak müthiş bir plân yapıyorum.
17. Şimdi sen gerçeği bildiği hâlde reddedenlere bir süre tanı; kısa bir süre!

KAMER SURESİ

İniş Sırası: 37 • Mushaf Sırası: 54 • 55 Ayettir

1. SAAT kıyamet yaklaştı ve işte o kıyamet anında ay yarıldı; her şey ortaya çıktı, yalan gerçek belli oldu.

2. Onlar müşrikler bir ayet, bir mucize görürlerse yüz çevirirler ve: “Bu süregelen bir büyüdür, sihirdir, aldatmadır” derler.

3. Yalanlarlar ve kendi heveslerine uyarlar. Oysa her iş, haber verilen her şey yerini bulacaktır, gerçekleşecektir!

4. Andolsun, onlara içinde ihtar, caydırıcı tehdit bulunan nice haberler geldi.

5. Apaçık bir hikmettir, bir hakikattir o! Fakat uyarılar fayda vermiyor.

6. Öyleyse onlardan yüz çevir; o gün çağırıcı daha önce hiç görülmemiş korkunç bir şeye çağırır.

7. Gözleri baygın baygın kabirlerden çıkarlar. Sanki onlar yayılan çekirgelerdir!

8. Çağırana doğru boyunlarını uzatmış olarak koşarlarken inkârcılar derler ki: “Bu, çok zorlu bir gündür.”

9. ONLARDAN önce Nuh kavmi de Rasulleri yalanlamıştı. Kulumuzu yalanladılar ve: “Bu adam bir mecnun, cinlenmiş, cinlerle bağlantı kuran biridir” dediler. O çok engellendi, incitildi!

10. Bunun üzerine Rabbine şöyle dua etti: “İşte ben mağlup oldum, bana yardım et!”

11. Biz de bardaktan boşanırcasına akan bir su ile gökyüzünün kapılarını açtık.

12. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık. Kesin ölçülerle plânlanmış bir işin olması için sular birleşti.

13. Onu tahta levhalardan yapılmış ve çivilerle çakılmış şey gemi üzerinde taşıdık.

14. Bizim gözetimimizde akıp gidiyordu. Nankörlük edilmiş olan kimseye Nuh'a bir mükâfat olarak!

15. Andolsun onu bir ibret olarak geride bıraktık. Düşünüp de ibret alan yok mudur?

16. azabım ve uyarılarım nasılmış?!

17. Andolsun Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Düşünüp öğüt, ibret alan yok mudur?

18. AD KAVMİ de yalanladı. azabım ve uyarılarım nasılmış?!

19. Şüphesiz Biz uğultulu bir kasırgayı üzerlerine gönderdik, kendilerine hoş olmayan, aman vermeyen dehşeti sürekli bir günde!

20. İnsanları dibinden sökülmüş hurma kütükleri gibi koparıp atıyordu!

21. azabım ve uyarılarım nasılmış?!

22. Andolsun Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Düşünüp öğüt, ibret alan yok mudur?

23. SEMUD da uyarıları yalanladı.

24. Dediler ki: "Bizim gibi bir beşere, insana mı uyacağız? O zaman biz, bir sapıklık ve bir çılgınlık içine düşeriz."

25. "İlâhî öğüt aramızdan ona mı bırakıldı? Hayır! O, yalancı şımarığın tekidir."

26. Yalancı şımarık kimmiş yakında, yarın bileceklerdir.

27. Gerçek şu ki; Biz onlara açığa çıkarma olarak dişi deveyi gönderenleriz. Onları gözetle ve sabret sonlarını bekle!

28. Onlara suyun aralarında taksim olunduğunu haber ver. Her biri içme nöbetinde hazır bulunsun!

29. Onlar bir arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağa sarılarak deveyi kesti.

30. azabım ve uyarılarım nasılmış?!

31. Şüphesiz Biz üzerlerine tek bir çığlık gönderdik. Hayvan ağılına, barınma yerine konulan kuru otlar gibi yere seriliverdiler.

32. Andolsun Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Düşünüp öğüt, ibret alan yok mudur?

33. LÛT KAVMİ de uyarıları yalanladı.

34. Biz de üzerlerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Lût'un ailesi inananları hariç! Onları seher vakti kurtardık.

35. Katımızdan bir nimet olarak şükreden kimseyi işte böyle mükâfatlandırırız.

36. Oysa Andolsun Bizim yakalamamıza karşı Lût onları uyarmıştı. Fakat uyarıları sürekli şüphe ile karşıladılar.

37. Onun misafirlerinden sapıkça yararlanmaya kalkıştılar. Biz de gözlerini siliverdik. "İşte azabımı ve uyarılarımı tadın!"

38. Andolsun onları önü alınmaz bir azap bir sabah vakti yakalayıverdi.

39. Şimdi azabımı ve uyarılarımı, tehditlerimi tadın!

40. Andolsun Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Düşünüp öğüt, ibret alan yok mudur?

41. FİRAVUN'un erkânına da tehditler, uyarılar gelmişti.

42. Bütün levhâlara yazılı ve mucizevî âyetlerimizi yalanladılar. Biz de onları galip, güçlü olanın yakalama tarzıyla yakalayıverdik.

43. ŞİMDİ sizin inkârcılarınız onlardan daha mı iyi, hayırlı, daha doğru yol üzerindeler mi? Yoksa, sizin için kitaplarda genel, her biriniz için bir af mı, bağışlanma sözü mü var?

44. Yoksa onlar: "Biz yardımlaşan yenilmez bir toplumuz" mu diyorlar?

45. Yakında o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarına dönüp kaçacaklar.

46. Onlara söz verilen asıl saat ise; pek belâlı ve pek acıklı saattir.

47. Şüphesiz suçlular bir sapıklık ve bir çılgınlık içindedirler!

48. O gün, yüzüstü ateşe sürüklenecekler. "Sekar'ın dokunuşunu tadın!"

49. BİZ her şeyi bir özelliğe, kadere, takdire göre yarattık.

50. Bizim emrimiz yalnız bir tektir. Bir göz kırpması gibidir.

51. Andolsun, Biz sizin benzerlerinizi helâk etmişizdir. Düşünüp ibret alan yok mudur?

52. Yaptıkları her şey kitaplar, defterler, sahifeler içine yazılıyor.

53. Küçük büyük her şey satır satır yazılıyor, kütüğe kaydediliyor!

54. Şüphesiz muttakiler cennetlerin içinde ve ırmaklardadırlar.

55. Doğruluk makamında sonsuz kudreti olan muktedir bir hükümdarın huzurunda.

SAD SURESİ

İniş Sırası: 38 • Mushaf Sırası: 38 • 88 Ayettir

1. Sâd. Andolsun öğüt dolu Kur’an’a!

2. İnkârcılar boş bir gurur ve bir ayrılık içindedirler.

3. Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Feryat ettiler fakat kurtulmak vakti geçmişti.

4. KENDİLERİNE içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaştılar da inkârcılar dediler ki: “Bu yalancı bir sihirbazdır,

5. ilâhları bir tek ilâh mı kılmış? Gerçekten bu tuhaf, şaşılacak bir şeydir!”

6. İleri gelenlerinden, önderlerinden bir grup öne, ileri fırladı: “Yürüyün! İlâhlarınıza bağlılıkta direnin, ısrar edin! Doğrusu sizden istenip beklenen şey budur!

7. Biz bunu diğer, son bundan önceki dinde de işitmedik. Bu sadece bir uydurmadır.

8. Kur’an, Zikir, Öğüt aramızdan ona mı indirildi?” Doğrusu onlar öğüdümden, zikrimden, Kur’an’dan kuşku duymaktadırlar. Hayır, onlar henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa üstün ve karşılıksız bağışlayan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü, yönetimi onların mıdır? Öyleyse sebepleri kullanarak göğe yükselsinler çıksınlar.

11. Onlar burada bozguna uğrayacak, uğratılmış derme çatma gruplardan oluşmuş bir ordudur.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Âd ve kazıklar, piramitler sahibi Firavun da yalanlamıştı.

13. Semud, Lût’un kavmi ve Eyke halkı da... İşte o hizipler, gruplar bunlardır.

14. Ancak hepsi de elçileri yalanladılar. Sonunda azabımı hak ettiler.

15. BUNLAR da ancak tek bir çığlık bekliyorlar; bir an bile gecikmesi olmayan bir tek çığlık!

16. Alaylı bir şekilde dediler ki: “Rabbimiz, bizim azap payımızı çabuklaştır. Hesap gününden önce ver.”

17. Onların söylediklerine sabret ve güçlü kulumuz Davud’u hatırla, an! Şüphesiz o Bize çok yönelirdi.

18. Biz dağları emri altına vermiştik, akşam ve kuşluk vakti onunla birlikte Allah’ı anarlardı.

19. Toplu olarak uçan kuşları da emrine vermiştik. Her biri ona Davud’a itaatle dönerdi.

20. Onun otoritesini böylece pekiştirmiştik, güçlendirmiştik. Ona hikmet, bilim tabiattaki varlıklardan, madenlerden yararlanma bilgisi ve isabetli söz, hüküm, karar verme gücü davaları karara bağlama kabiliyeti vermiştik.

21. O DAVACILARIN haberi sana geldi mi? Hani onlar mihraba tırmanıp çıkmışlardı.

22. Davud’un yanına girmişlerdi de o onlardan ürkmüştü. Dediler ki: “Korkma! Biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi. Aramızda hak ile hüküm, isabetli karar ver. Kararında adaletsizlik etme! Bizi doğru yola, anlayışa yönelt.”

23. “Şüphesiz bu benim kardeşimdir. Doksandokuz koyunu var, benimse sadece bir koyunum var. Buna rağmen: ‘Onu da bana ver’ dedi. Konuşmada kendini ifâde etmede bana ağır bastı.”

24. Davud dedi ki: “Kendi koyunlarına katmak için senin koyununu istemekle sana haksızlık yapmış, zulmetmiştir. Zaten karıştıranların yakınların, ortakların çoğu birbirlerine haksızlık ederler. İman edenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlar, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç! Ama onlar da pek az!” Davud birden, geçmişte yaptığı bir hatadan dolayı kendisini ikâz ettiğimizi sandı! Hemen Rabbinden bağışlanma diledi. Rükû’a vardı, eğildi ve tövbe ederek O’na yöneldi.

25. Bunun üzerine onu bağışladık. Onun katımızda bir yakınlığı ve güzel bir dönüş yeri, ağırlanışı vardır.

26. Davud'a şöyle dedik: “Ey Davud! Biz seni bu topraklarda, yeryüzünde halife, öncekilerin yerine geçirip yönetici yaptık. Öyleyse insanlar

arasında hak, adalet ile hükmet ve keyfe, hevâya uyma yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır." Şüphe yok ki Allah'ın yolundan sapanlara ise hesap gününü umursamadıklarından dolayı çok çetin, şiddetli bir azap vardır.

27. BİZ göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu ancak inkârcıların zannıdır. Ateşten dolayı inkârcıların vay haline!

28. Yoksa iman edenleri ve iyi işler yapanları, yeryüzünde fesat, karışıklık çıkaranlar gibi mi tutacağız? Yahut korunup sakınanları, yoldan çıkan, suçlular gibi mi tutacağız?

29. Bu sana indirdiğimiz, aktardığımız, anlattığımız bir kitaptır. Çok mübârek, bereketli, verimli düşündürücü, ufku ve basireti açıcı! Ayetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsın- lar!

30. SÜLEYMAN'ı da... Davud'a evlât olarak verdik. Ne güzel bir kul, hep bize yönelirdi.

31. Hani safkan koşu atları öğleden sonra ona sunulmuştu.

32. Ve demişti ki: "Gerçekten ben mal sevgisi atları sevmek ile meşgulken, Rabbimi anmaktan uzak kaldım." Nihayet atlar perdenin arkasına girince;

33. "Onları bana getirin!" dedi. Ayaklarını, bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Andolsun Süleyman'a yaptığının zikrimizden, vahyimizden bir an bile uzak kalmasının karşılığını verdik, tattırdık. Tahtının üzerinde Süleyman'ı bir ceset durumuna, kımıldayamaz hâle getirdik. Sonra o sağlığına kavuşup Bize tekrar yöneldi.

35. Dedi ki: "Rabbim, beni bağışla! Ve benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir mülk, krallık bana ver. Şüphesiz Sen bütün isteklere dualara karşılık verensin."

36. Biz de onun emrine istediği yere, emri ile yumuşakça akıp giden rüzgârı verdik.

37. Her bina ustasını Süleyman'a inci çıkarmak için; dalgıçlık yapan azılı suçlu tutukluları

38. ve zincirlere bağlı olan diğerlerini.

39. “İşte bu bizim bağışımızdır. Artık sen de istersen ver ya da istersen tut! Hesap yok” dedik.

40. Şüphesiz ki, onun için Bizim katımızda bir yakınlık ve güzel bir dönüş yeri, ağırlanışı vardır.

41. EYYUB KULUMUZU da an, hatırla, anlat! Hani, Rabbine şöyle seslenmişti: “Şeytan beni zorluğa ve eleme, sıkıntıya uğrattı.”

42. “Ayağını yere vur! İşte yıkanılacak ve içilecek soğuk bir su” dedik.

43. Biz ona ailesini ve onlarla birlikte onların bir mislini lütfettik. Katımızdan bir rahmet ve akıl sahipleri için bir öğüt olmak üzere!

44. Ona: "Eline yanında bulunan bir tutam ilâç kıvamına getirmek için şifalı ot al, onu elde ettiğin ilâcı yaralarının üzerine -fedrib ederek- üst üste sürerek, vura vura yedirerek tenine sarıp bağla. Günaha girme!” dedik. Onu pek sabırlı bulduk. O ne güzel kuldu! Sürekli Rabbine yönelip başvururdu.

45. İBRAHİM kulumuzu, İshak’ı ve Yakub’u da an, hatırla! Güçlü ve ileri görüş sahibi kullarımızı!

46. Gerçekten onlar ahiret düşüncesiyle dolu, donanmış samimîlerden idi.

47. Gerçekten onlar Bizim katımızda seçilmiş hayırlı kimselerdendir.

48. İSMAİL’i, Elyesa’ı ve Zülkifl’i de an! Hepsi de hayırlılardandır, iyilerdendir.

49. BU BİR hatırlatmadır, uyarıdır! Şüphesiz ki; aklını çalıştırıp korunup sakınanlar için güzel bir gelecek, dünyadan sonra dönüş yeri vardır.

50. Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri;

51. orada koltuklara yaslanmış olarak birçok meyve ve içecekler.

52. Yanıbaşlarında yumuşak, sevgi dolu, tatlı bakışlarını sadece kendilerine eşlik, yoldaşlık ettikleri cennet arkadaşlarına diken dişi varlıklar, huriler, uyumlu hizmetliler vardır.

53. İşte hesap günü için size söz verilen şeyler bunlardır.

54. Şüphesiz ki bu Bizim rızkımızdır, bitip tükenmesi de yoktur.

55. İŞTE BÖYLE, bunlar gerçeklere inanan müminler içindir! Azgınlar için de elbette kötü bir dönüş yeri vardır.

56. Cehennem! İşte onlar orada kalacaklar, ne kötü bir barınaktır!

57. İşte böyle, inkârcılar artık tatsınlar onu; kaynar su ve irin!

58. O türden başka çeşit çeşit azap daha vardır.

59. Azdıranlara: “İşte şunlar; körü körüne size uyan bu topluluk da sizinle beraber cehenneme girecek” denir. Uyulanlar, uyanlara: “Onlar rahat yüzü görmesin, onlar mutlaka cehenneme atılacaklardır” diyerek; onları yanlarında görmek istemeyeceklerdir.

60. Uyanlar, uyulanlara derler ki: “Hayır, aksine sizler; asıl siz rahat yüzü görmeyin! Bu azabı bize siz sundunuz. Bu ne kötü bir duraktır!”

61. “Rabbimiz!” diye yalvaracaklar; “Bizim buraya girmemize kim sebep olduysa onun ateşteki azabını kat kat arttır.”

62. Ve ekleyecekler: “Bize ne oldu böyle? Kendilerini dünyada kötü, rezil, rüsvâ saydığımız o adamları görmüyoruz.

63. Onlar alay konusu ettiklerimiz değil miydi? Yoksa şimdi onları gözden mi kaçırdık?”

64. Şu cehennem ehlinin böyle birbiriyle çekişip tartışması gerçeğin da kendisidir.

65. DE Kİ: “Ben sadece bir uyarıcıyım. Bir olan, mutlak otorite sahibi Allah dışında hiçbir İlâh yoktur.

66. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün olan bağışlayandır.”

67. De ki: “O, büyük bir haberdir!

68. Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Ey Nebi, Ey Muhammed ve Ey Mümin Kişi Onlara şunu da söyle: Benim hiçbir bilgim yoktu Mele-i Ala, Yüceler Meclisi, Melekler Topluluğu kendi aralarında tartışırlarken.

70. Bana sadece apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunuyor.”

71. HANİ, Rabbin meleklere demişti: “Gerçekten Ben, çamurdan, balçıktan bir beşer yaratacağım.

72. Onu şekillendirdiğim ve ona onun için yarattığım ruh yüklediğim, üflediğim zaman, siz derhal onu tanıyın, benimseyin, onun için kurduğum sisteme destek verin.

73. Bütün melekler hemen topluca emrime itaat edip selâmladılar, onu tanıyıp yaratılışını saygı ile karşıladılar.

74. Yalnız İblis hariç! O büyüklendi ve kâfirlerden gerçeği gizleyerek emrime karşı gelenlerden oldu.

75. Allah dedi ki: “Ey İblis! Kendi kudretimle anasız-babasız hiç yoktan yarattığımı tanımaktan, iyi karşılamamaktan seni alıkoyan nedir? Büyüklendin mi? Yoksa yücelerden mi oldun?”

76. Dedi ki: “Ben ondan daha hayırlıyım, iyiyim, üstün özelliklere sahibim; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.”

77. Allah buyurdu ki: “Oradan çık, kovuldun sen artık.

78. Şüphesiz hesap gününe kadar lânetim senin üzerindedir.”

79. İblis Dedi ki: “Rabbim! O zaman bana, bunların tekrar diriltilecekleri güne kadar yaşamam için mühlet ver.”

80. Allah buyurdu ki: “Haydi sen mühlet verilenlerdensin.

81. Bilinen vaktin gününe kadar.”

82. İblis dedi ki: “Senin izzetine yemin ederim ki, onların tümünü mutlaka azdıracağım.

83. Ancak onlardan samimî olan, muhlis kulların hariç!”

84. Allah buyurdu ki: “İşte bu gerçektir ve Ben gerçeği söylerim.

85. Andolsun ki; cehennemi sen ve onlardan sana uyan kimselerin tümüyle doldururum.”

86. DE Kİ: “Ben buna tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ve kendiliğimden sizlere bir yükümlülük yükleyenlerden de değilim.

87. Bu Kur’an evrendekiler için yalnızca bir uyarıdır, hatırlatmadır, öğüttür.

88. Gerçekten onun Kur’an’ın verdiği haberin doğruluğunu yakında anlayacaksınız, bileceksiniz!”

ARAF SURESİ

İniş Sırası: 39 • Mushaf Sırası: 7 • 206 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. EY MUHAMMED, EY İNSAN! Bu sana, size indirilen bir kitaptır. Onunla uyarmandan ve inananlara öğüt vermenden dolayı, göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka evliyâya, velilere, dostlara uymayın! Ne kadar az öğüt alıyorsunuz!

4. BİZ kentlerden nicelerini helâk ettik! Azabımız onları gece yatarlarken, uyuyorlarken veya gündüz dünya işlerine daldıkları sırada bir anda yakalayıverdi!

5. Azabımız onlara gelince onların çağırışları, feryatları: "Biz gerçekten zalimlermişiz" demelerinden başka bir şey olmadı.

6. KENDİLERİNE elçi gönderilmiş olanlara soracağız. Gönderilen elçilere de elbette soracağız.

7. Ve mutlaka onlara bir bilgi ile haber vereceğiz. Çünkü Biz olup bitenden habersiz, gafil değildik.

8. O gün tartı gerçektir. Kimin tartıları ağır basarsa işte onlar kurtulanlardır.

9. Kimin de tartıları hafif kalırsa işte onlar kendilerini kayba uğratanlardır; ayetlerimize karşı zalim olmalarından dolayı!

10. DOĞRUSU sizi yeryüzünde yerleştirdik ve orada size geçimlikler kıldık. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. SİZİ yarattık sonra size şekil, biçim verdik, sonra da meleklere: “Adem’i selâmlayın, tanıyın, onun yanında olup destek verin, onunla birlikte uyum içinde çalışın” dedik. İblis’ten başka hepsi derhal saygı gösterdi, tanıdı, uyum içinde birlikte çalışmayı onayladı. O ise uyum içinde birlikte çalışanlardan olmadı, emrime itaat etmeyip kâfir oldu.

12. Allah buyurdu ki: “Adem’i tanımaktan, onu benimsemekten, onunla birlikte uyum içinde çalışmaktan seni alıkoyan nedir, sana emrettiğim hâlde?!” Dedi ki: “Ben ondan daha üstünüm, hayırlıyım, iyiyim; beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın.”

13. Allah buyurdu ki: “Hemen in, ayrıl, çık oradan. Orada büyüklenmek senin ne haddine; haydi, hemen çık! Çünkü sen alçalan, kovulup aşağılanmış olanlardansın!”

14. İblis: ”Tekrar dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver” dedi.

15. Allah: “Sen mühlet verilenlerdensin” buyurdu.

16. İblis dedi ki: “Madem ki, ben senin yolundan sapıp azgınlaştım görürsün ben de gidip kullarını saptırmak, azdırmak için doğru yolunun üzerine oturacağım, pusuya yatacağım.

17. Sonra da muhakkak onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaşacağım. Onların birçoğunu şükredici bulamayacaksın!”

18. Allah buyurdu ki: “Cennetten, güzellik yurdundan kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak çık oradan! Onlardan kim sana uyarsa kesinlikle cehennemi sizinle dolduracağım.”

19. “VE EY ÂDEM! Sen ve eşin dünyada -size özel- zahmetsizce yaşayabileceğiniz şekilde tasarladığım şu bahçede yerleş! Dilediğinizden yiyin ve şu ağaca; haram olan, haram kıldığımız şeye sakın yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden haddi, sınırı aşanlardan olursunuz.”

20. Şeytan onlara o ikisinin örtülü avret, ayıp yerlerini, bedenini açmak, açtırmak için vesvese verdi. Dedi ki: “Rabbiniz sizi bu ağaçtan siz iki melek olursunuz veya burada ebedi kalıcılardan olursunuz diye yasakladı.”

21. “Ben size nasihat edenlerdenim” diye de onlara yemin etti.

22. Böylece ikisini aldatarak yerlerinden etti. Ağaçtan haram, yasak olan şeyden tattıkları zaman avret mahalleri, ayıp yerleri kendilerine

beliriverdi, beden örtüleri açıldı; üzerlerini oradaki bahçede bulunan yapraklardan koparıp üst üste koyarak örtmeye çalıştılar. Rableri onlara seslendi: “Ben size o ağaçtan tatmayı yasak etmemiş miydim? Ve size şeytan sizin apaçık düşmanınızdır dememiş miydim?”

23. Dediler ki: “Rabbimiz! Biz nefislerimize zulmettik, kendimize haksızlık ettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, elbette ki biz hüsrâna uğrayanlardan oluruz.”

24. Allah buyurdu ki: “Birinizin diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek inin! Yeryüzünde sizin için bir süre yerleşim ve bir süreye kadar da geçim vardır.”

25. Buyurdu ki: “Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve yine oradan çıkarılacaksınız, yeniden diriltileceksiniz.”

26. “EY ÂDEMOĞULLARI ve kızları! Biz size ayıp, avret yerlerinizi; içinizi örtecek giysi ve dış giysisi olarak da giyinip süsleneceğiniz bir elbise indirdik, yapma fikrini var ettik, verdik. Takva elbisesi ise daha hayırlıdır. İşte bu Allah’ın ayetlerindendir. Umulur ki düşünüp öğüt alırlar.

27. Ey Âdemoğulları ve kızları! Sakın şeytan sizi fitneye düşürmesin, yoldan çıkartmasın; atalarınızın cennetten çıkarılmalarına yol açtığı gibi sizi de dosdoğru yoldan çıkartmasın, fitneye düşürmesin: Onlar konulan yasağı, ağaca yaklaşmamaları emrini, hududunu, sınırını aştıklarında, yasağa harama uymadıklarında, takva örtülerinden yoksun bırakılıp ortada kalıvermişlerdi. O ve kabilesi; onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Evet Biz şeytanları inanmayanların velileri, dostları yaptık.”

28. ONLAR bir edepsizlik yaptıkları zaman dediler ki: “Biz babalarımızı bu hâl üzere bulduk. Ve Allah da bize bunu emretti”. De ki: “Allah kötülüğü, edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah’a karşı mı söylüyorsunuz?”

29. De ki: “Rabbim adaleti emretti. Her mescid’te yüzünüzü O’na doğrultun. Dinde samimi kişiler olarak O’na yalvarın. Sizi ilk yarattığı gibi yine O’nun huzuruna döneceksiniz.”

30. Bir kısmı doğruyu araştırarak hidayete ulaştı. Onların bir kısmına da sapkınlığı tercih etmeleri sebebiyle -o suçlulara- sapıklık hak oldu. Şeytanları; Allah’tan başka evliyâ, veliler, dostlar edindiler. Ve kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanıyorlardı.

31. EY ÂDEM EVLATLARI! Kız ve Oğulları! Her mescid'te en güzel giysilerinizi giyin. Yiyin için fakat savurganlık etmeyin. Çünkü O savurganları sevmez.

32. DE Kİ: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsü, giysi ve takıları, temiz rızıkları kim haram etti?" De ki: "Bunlar dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet günü de yalnız onlara tahsis edilmiş, ayrılmıştır." İşte böylece bilen bir kavim için ayetleri uzun uzun açıklarız.

33. De ki: "Rabbim yalnızca açık ve gizli kötülüğü, her türlü günahı, haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi; Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34. Suçlu her toplumun bir eceli, sonu, bir süresi vardır. Süreleri, sonları, ecelleri geldiği zaman; ne bir an geri kalırlar, ne de bir an ileri gidebilirler.

35. EY ÂDEM EVLÂTLARI! Size içinizden ayetlerimi haber verip anlatan elçiler geldiğinde kim sakınır ve kendini düzeltirse; işte onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenlere gelince; işte onlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada sonsuz, ebedi kalıcıdırlar.

37. Allah'a karşı yalan uydurup iftira eden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Kitaptan kendilerine payları erişir. Nihayet elçilerimiz onlara gelip de onların canlarını alırken dediler ki: "Allah'tan başka çağırdığınız, dua ettiğiniz şeyler nerede?!" Derler ki: "Bizden sapıp kayboldular, uzaklaştılar." Böylece kendilerinin inkârcı olduklarına kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

38. Allah buyurdu ki: "Sizden önce yaşamış, gelip geçmiş cin ve insan topluluklarıyla beraber ateşe girin!" Girdikçe içine her bir toplum yoldaşına lânet etti. Sonunda hepsi birden orada toplandıklarında sonrakiler, öncekiler için dediler ki: "Rabbimiz! İşte bunlar bizi saptırdı. Onlara ateşten bir kat daha fazla azap ver!" Allah buyurdu ki: "Hepsi için bir kat fazla vardır, ancak siz bilmezsiniz!"

39. Öncekiler de sonrakiler için dediler ki: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yoktur, kazanıp biriktirmiş olduklarınıza karşılık tadın azabı!"

40. AYETLERİMİZİ yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar var ya; göğün kapıları onlara açılmayacak ve halat iğne deliğinden nasıl ki geçmez, geçinceye kadar onlar da cennete giremeyeceklerdir. Biz suçluları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemden döşekler ve üstlerine de örtüler vardır. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

42. İMAN EDENLER ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayarak faydalı bir işi, en iyi şekilde dürüstçe yapanlar -ki gücünün yetmeyeceğini zaten hiçbir insana teklif etmeyiz- onlar cennet arkadaşlarıdırlar. Orada sonsuz kalıcıdırlar.

43. Cennette Biz onların göğüslerinde haset ve kinden ne varsa çekip almışızdır. Altlarından nehirler, ırmaklar akar. Derler ki: “Bizi buna kavuşturan Allah’a övgüler olsun! Şayet Allah ayetleri ile bize kılavuzluk, rehberlik etmeseydi biz doğru yolu bulup buraya gelemezdik. Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler”. Onlara seslenildi: “İşte cennet; yaptıklarınıza karşılık size miras verildi.”

44. Cennet halkı ateş halkına seslendiler: “Biz Rabbimizin bize vadettiğini gerçek olarak bulduk; siz de Rabbinizin vadettiğini gerçek olarak buldunuz mu?” Onlar da: “Evet” dediler. Aralarından bir çağırıcı seslendi: “Allah’ın lâneti zalimlerin üzerine olsun!

45. Onlar ki; Allah’ın yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterlerdi. Onlar ahireti inkâr ederlerdi.”

46. İki taraf arasında bir perde vardır ve Arâf üzerinde de her birini yüzlerinden tanıyan kişiler vardır. Cennet halkına: “Size selâm!” diye seslendiler. Ki onlar henüz oraya girmemişlerdir. Ancak arzu edip oraya girmeyi istemektedirler.

47. Gözleri ateş halkına doğru çevrildiği zaman: “Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma!” derler.

48. YÜKSEK bir ara bölgede bekletilen araf ehli kendilerini simalarından tanıdıkları birtakım kişilere seslendiler ve dediler ki: “Çokluğunuz ve büyüklük taslamanız size bir fayda vermedi.

49. ‘Allah onları hiçbir rahmete erdirmeyecek’ diye yemin ettiğiniz kimseler, kişiler bunlar mıydı? Cennetliklere dönerek: ‘Girin cennete!’ Size korku yok, üzülmeyeceksiniz de!” dediler.

50. Ateş halkı cennet halkına seslendiler: “Bize sudan biraz akıtın veya Allah’ın size verdiği rızıktan biraz verin.” Onlar da derler ki: “Şüphesiz Allah onu inkârcılara haram etmiştir.”

51. Onlar dinlerini oyun ve eğlence yerine koymuşlardı ve dünya hayatında ahireti, hesap gününü unutmuşlardı. Biz de bugün onları unuturuz; bugüne kavuşmayı unuttukları ve ayetlerimizi bile bile inkâr ettikleri gibi!

52. Andolsun onlara bir ilim üzere uzun uzun açıkladığımız, bir kitap getirdik; iman etmek isteyen herhangi bir topluma hidayet ve rahmet, iyilik olarak!

53. Onlar onun uyarılarımızın sonucunu mu bekliyorlar? Onun sonucu geldiği gün yürekler ağıza gelir ve daha önce onu unutmuş olanlar derler ki: “Doğrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdi. Şimdi bizim şefaatçilerimiz, yardımcılarımız var mı ki bize yardım, şefaat etsinler. Veya tekrar döndürülmemiz mümkün mü ki, yaptıklarımızdan başka iyi şeyler yapalım?” Onlar kendilerini zarara uğratmışlardır. Uydurmuş oldukları şeyler kendilerinden sapıp kaybolmuştur.

54. ŞÜPHESİZ Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde, altı evrede, altı aşamada yaratan Allah’tır. Sonra Arş dahil tüm kâinata kanunlarını kurdu. Dünyayı döner kılarak gündüz ve gece, Güneş, Ay ve Yıldızlar O’nun emrine boyun eğmişlerdir. İyi bilin ki; yaratmak ve emir O’nundur, evreni yönetmek yalnızca O’na aittir. Âlemlerin Rabbi Allah’ın şânı yücedir!

55. Yalvara yakara ve gizlice Rabbinize dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez.

56. Düzene konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın. Korkarak ve umarak O’na dua edin. Şüphesiz ki, Allah’ın rahmeti iyilik yapanlara yakındır.

57. Rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgârları gönderen O’dur. Nihayet bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde onları ölü bir beldeye sevkederiz. Bununla oraya suyu indiririz de onunla her türden meyve

çıkarırız. İşte bunun gibi ölüleri de böyle çıkarırız! Umulur ki, ibret alırsınız!

58. Rabbinin izniyle verimli topraklardan ürün fışkırır; ama çorak, verimsiz olandan yaramaz, faydasız bitkiden başkası çıkmaz! Biz şükreden bir toplum için ayetleri işte böyle tekrar tekrar açıklarız.

59. Andolsun Nuh'u kavmine gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka İlâhınız yoktur. Doğrusu ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."

60. Kavminden ileri gelenler dediler ki: "Gerçekten biz seni apaçık bir sapıklık, doğru yoldan çıkmışların içinde görüyoruz."

61. Nuh "Ey kavmim" dedi: "Bende bir sapmışlık, yoldan çıkmışlık yoktur. Ben sadece âlemlerin Rabbi'nden bir elçiyim.

62. Rabbimin gönderdiklerini size iletiyorum, size nasihat ediyorum. Allah tarafından gelen vahiyle sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.

63. Size Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine şaştınız mı; içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtası ile? Korunun ve merhamete, bağışlanmaya lâyık olun!"

64. Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ve ayetlerimizi yalanlayanları boğduk. Çünkü onlar görüp düşünmeyen bir kavim idiler.

65. KARDEŞLERİ Hûd'u Âd kavmine gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka İlâhınız yoktur. Hâlâ korkup sakınmaz mısınız?"

66. Kavminden inkârcıların ileri gelenleri dediler ki: "Biz seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve doğrusu seni yalancılardan sanıyoruz."

67. Dedi ki: "Ey kavmim! Bende bir beyinsizlik yoktur. Aksine ben âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.

68. Rabbimin gönderdiklerini size iletiyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçıyım.

69. Size Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine ve aranızdan bir adam ile sizi uyarmasına hayret mi ediyorsunuz? Hatırlayın! Nuh kavminden sonra onların yerine geçenler, mirasçılar olarak sizi hulefa, halifeler, birbirine muhalif varlıklar olarak, yeryüzünü imar edici yöneticiler yaptı.

Ve sizi yaratılışça güçlü kıldı. Bundan böyle Allah'ın nimetlerini hatırlayın. Umulur ki kurtulursunuz!"

70. Dediler ki: "Tek Allah'a kulluk edelim ve atalarımızın ibadet ediyor olduklarını bırakalım diye mi bize geldin? Eğer doğrulardan isen bize vadettiğin şeyleri getir. "

71. Hûd dedi ki: "Rabbinizden size bir azap ve bir hışım hak oldu. Benimle mücadele mi ediyorsunuz? Sizin ve babalarınızın isimlendirdiği Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği birtakım kuru, boş, belirsiz isimler hakkında! Bekleyin öyleyse! Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".

72. Onu ve onunla birlikte olanları Bizden bir rahmetle kurtardık. Ve ayetlerimizi yalan sayanların kökünü kestik, kazıdık.

73. KARDEŞLERİ SALİH'İ de Semud'a, kavmine gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Rabbinizden size açık delil gelmiştir, bu Allah'ın dişi devesi sizin için bir ayettir; onu bırakın Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülükle dokunmayın. Sonra sizi acı bir azap yakalar.

74. Âd'dan sonra, sizi hulefa, yöneticiler, halifeler onların yerine geçenler, mirasçılar olarak yaptığını, atadığını, birbirine muhalif varlıklar olarak oluşturduğunu hatırlayın. Sizi yeryüzünde yerleştirdi; onun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz ve dağlardan evler yontuyorsunuz. Allah'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde bozguncular olarak fesat, terör çıkarmayın."

75. Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler, aralarından iman etmiş güçsüz kimselere dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz? Müminler dediler ki: "Biz onunla gönderilene inananlarız!"

76. Büyüklük taslayanlar dediler ki: "Biz de gerçekten kendisine inandığınız şeyi tanımayıp inkâr edenleriz."

77. Dişi deveyi kestiler ve böylece Rablerinin emrini çiğnediler, emrine uymadılar. Dediler ki: "Ey Salih! Bizi tehdit ettiğin şeyi bize getir. Eğer sen gönderilmişlerden isen?"

78. Onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

79. Salih onlardan yüz çevirdi. “Ey kavmim!” dedi: “Gerçekten ben Rabbimin gönderdiğini size duyurdum, size nasihat ettim. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz. ”

80. HANİ LÛT’u da gönderdik. Kavmine dedi ki: “Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?”

81. “Siz ha! Kadınları bırakıp da şehvetle hemcinslerinize mi gidiyorsunuz! Siz kesinlikle sınır tanımayan, azgınlaşmış bir toplumsunuz. ”

82. Kavminin cevabı başkaca olmadı, dediler ki: “Onları kentinizden çıkarın! Çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış!”

83. Biz de onu ve kendisine iman edenlerden olan halkını ve ailesini kurtardık, hanımı hariç! O geride kalanlardan oldu.

84. Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Bak suçluların sonu nasıl oldu?

85. KARDEŞLERİ ŞUAYB’I da Medyen’e gönderdik. “Ey kavmim!” dedi: “Allah’a kul olun, ibadet edin. Sizin için O’ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Doğrusu size Rabbinizden açık bir delil geldi. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın; insanların eşyasını alırken değerinden düşüğe almayın ve ıslahından sonra yeryüzünde fesat, terör çıkarmayın. Eğer inananlar iseniz sizin için böylesi daha hayırlıdır.

86. Her yolun başına oturup da tehdit ederek iman edenleri Allah’ın yolundan çevirmeye ve o yolu eğriltmeye çalışmayın. Hatırlayın, hani siz az idiniz de O sizi çoğalttı. Bakın bozguncuların, karışıklık çıkaranların sonu nasıl oldu?

87. Eğer sizden bir grup benimle gönderilene inanmış ve bir grup da inanmamışsa; öyleyse Allah aramızda hükmedinceye, kararını verip hükmünü ayet göndererek açıklayıncaya kadar sabırla, her zorluğa tahammül ederek bekleyin. O hükmedenlerin, adaletle haklıyı, haksızı açığa çıkarıp ayırdedenlerin en hayırlısıdır.”

88. Kavminin büyüklük taslayanlarından ileri gelenler, dediler ki: “Ey Şuayb! Biz seni ve seninle beraber inananları kentimizden çıkaracağız. Ya da mutlaka bizim dinimize döneceksiniz.” Şuayb dedi ki: “Biz istemesek de mi?!

89. O zaman Allah'a karşı yalan uydurup iftira etmiş oluruz; Allah bizi ondan kurtardıktan sonra yolunuza, dininize dönersek eğer! Ona dönmemiz bizim için olur şey değildir; Rabbimiz Allah dilerse, aklımızı başımızdan alırsa başka! Rabbimiz ilimce her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a güvendik. Rabbimiz bizimle kavmimizin arasını hak ile, adalet ile aç. Adalet ile hüküm, isabetli karar verip aramızı açanların, ayırdedenlerin en hayırlısı Sensin!"

90. Kavminden ileri gelen inkârcılar dediler ki: "Şayet Şuayb'a uyarsanız o zaman hüsrâna uğrayanlardan olursunuz."

91. Hemen onları titreme yakaladı. Evlerinde diz üstü çökekaldılar.

92. Orada hiç oturmamış gibi oldular; Şuayb'ı yalanlayanlar! Şuayb'ı yalanlayanlar; hüsrâna uğrayanlar oldular!

93. Şuayb onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: "Ey kavmim! Rabbimin gönderdiklerini size ilettim ve size nasihat ettim. Artık inanmayan bir topluluğa nasıl acırım?! "

94. BİZ hangi ülkeye bir Nebi, Allah'tan aldığı haberle uyarıcı gönderdiysek onun ehlini, halkını sıkıntıyla ve darlıkla sıkmışızdır. Umulur ki, yalvarır yakarırlar diye?!

95. Sonra sıkıntının yerini iyilikle değiştirdik. Nihayet çoğaldılar ve dediler ki: "Sıkıntı ve sevinç atalarımıza da dokunmuştu." Biz de onları ansızın yakaladık, onlar farkında olmadıkları bir sırada!

96. Şayet ülkeler halkı inansalardı ve korunup sakınsalardı; onlara gökten ve yerden bereketler açardık. Fakat yalanladılar. Biz de onları kazandıkları şeylerle hemen yakaladık.

97. O ülkeler halkı geceleyin uyuyorlar iken zorlu azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?

98. Ya da o ülkeler halkı bir kuşluk vakti oynayıp eğlenirlerken azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin midirler?

99. Yoksa Allah'ın azap plânından emin mi oldular? Hüsrâna uğramış, sapıtmış toplumdan başkası Allah'ın azap plânından emin olmaz.

100. ÖNCEKİ sahiplerinden yeryüzüne vâris olanlara, yeryüzünü dönüşümlü olarak kullanan halifelere, insanlara bu gerçek hâlâ belli olmadı mı, bu

gerçeği araştırarak şahit olmadılar mı? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle, günâhlarının karşılığı olarak bir musibet dokundururduk ve hak ettikleri için kalplerinde hissedecekleri bir strese, bunalıma, huzursuzluğa lâyık görülürlerdi, artık onlar duymak istemiyorlar.

101. İşte o ülkeler! Sana onların haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz. Andolsun elçileri onlara açık belgeler getirmişlerdi. Ama inanmadılar ötedenberi yalanlamış oldukları gerçeklere. Allah inkârcıların kalplerine huzur, mutluluk vermez.

102. Onların birçoğunda sözde durma diye bir şey bulamadık! Birçoğunu da yoldan çıkmış, sapıklık içinde bulduk.

103. SONRA onların ardından ayetlerimizle Musa'yı gönderdik; Firavun'a ve ileri gelen adamlarına. Onlar onlara ayetlere hainlik ettiler. Bak bozguncuların, karışıklık çıkaranların sonu nasıl oldu?

104. Musa dedi ki: "Ey Firavun! Gerçekten ben âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.

105. Allah'a karşı gerçekten başkasını söylememem üzerime bir borçtur. Size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim. Artık İsrail [Yakub] oğullarını benimle birlikte gönder."

106. Firavun dedi ki: "Bir ayet mucize ile geldiysen, eğer doğrulardan isen onu bize göster bakalım."

107. Bunun üzerine asasını attı, o birden apaçık kocaman bir yılan, ejderha oluverdi!

108. Elini çıkardı, o da ne?! Bakanlar için parlayan, gözleri kamaştıran bembeyaz bir şey!

109. FİRAVUN kavminden ileri gelenler dediler ki: "Gerçekten bu bilgili, alim bir sihirbazdır.

110. Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz?!"

111. Dediler ki: "Onu ve kardeşini beklet, şehirlere toplayıcılar gönder.

112. "Alim, bilgili sihirbazların hepsini sana getirsinler.""

113. SİHİRBAZLAR Firavun’a geldiler ve dediler ki: “Eğer galip gelirsek bize ödül verilecek değil mi?”

114. Firavun: ”Evet! Şüphesiz siz en yakınlarımdan olacaksınız” dedi.

115. Dediler ki: “Ey Musa! Önce sen mi atacaksın yoksa, ilk atanlar biz mi olalım?”

116. ”Siz atın” dedi. Attıkları zaman insanların gözlerini büyülediler ve onları fen ve teknikleriyle ürküttüler. Büyük bir sihir, fenni olaylar ortaya koydular.

117. Biz de Musa’ya: “Asanı at” diye vahyettik. Bir de baktılar ki, onların gösterdiği şeyleri yutuyor.

118. Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların tüm yaptıkları bir hiç olup gitti!

119. Orada mağlup oldular ve küçük düştüler.

120. SİHİRBAZLAR hemen Allah'ın kudreti karşısında Allah için secdeye kapandılar.

121. Dediler ki: “Âlemlerin Rabbine iman ettik.

122. Yalnız Musa’nın ve Harun’un iman ettiği Rabbine inandık!”

123. Firavun dedi ki: “Ben size izin vermeden ona, Musa’ya inandınız ha?! Bu kesinlikle sizin halkı oradan çıkarasınız diye şehirde kurduğunuz bir tuzaktır! Ama size ne yapacağımı yakında göreceksiniz.

124. Ellerinizi ve ayaklarınızı mutlaka çaprazlama keseceğim. Sonra hepinizi idam edeceğim, asacağım.”

125. Sihirbazlar dediler ki: “Biz zaten eninde sonunda Rabbimizin huzuruna döneceğiz, varacağız.”

126. Dediler ki: “Sen bizden intikam alıyorsun. Rabbimizin ayetleri bize ulaştığında, O'nun kudretiyle mucizeleri gördüğümüzde hemen boyun eğip iman ettiğimiz için?! Rabbimiz! Üzerimize sabır, tahammül, dayanma gücü yağdır! Bizi Müslimler, yalnız Sana teslim olanlar olarak bizi vefat ettir.”

127. FİRAVUN kavminden ileri gelenler dediler ki: “Musa’yı ve kavmini arzda, yeryüzünde fesat, karışıklık çıkarsınlar seni ve ilâhlarını terketsinler diye serbest mi bırakacaksın?” Firavun dedi ki: “Onların

oğullarını katlederiz, kadınlarını sağ bırakırız. Elbette biz onları ezecek güçteyiz!”

128. Musa kavmine dedi ki: “Allah’tan yardım dileyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah’ındır. Kullarından dilediğini ona mirasçı kılar ve mutlu son korunup sakınanlar içindir.”

129. Dediler ki: “Sen bize gelmeden önce de bize eziyet edildi, sen bize geldikten sonra da!” Musa dedi ki: “Umulur ki Rabbiniz, düşmanlarınızı helâk eder ve sizi yeryüzünde düşmanlarınızın yerine geçenler olarak halife, yönetici kılar da nasıl işler yapacağınız görülür.”

130. GERÇEKTEN Biz, Firavun sülalesini tuttuk, kıskıvrak yakaladık; senelerce kıtlıkla, ürünlerini azaltmakla sıktık ki, hatırlayıp akıllarını başlarına alıp ders, ibret alsınlar!

131. Onlara bir iyilik geldiği zaman: “Bu bizim hakkımızdır”dediler. Bir kötülük isabet edince de Musa’nın ve onunla birlikte olanların uğursuzluğuna yoruyorlardı. İyi bilin ki onlara gelen belâlar, musibetler Allah katındandır. Fakat onların birçoğu bilmiyor.

132. Dediler ki: “Kendisiyle bizi büyülemen için her ne ayet, mucize getirirsen getir biz sana inananlar değiliz.”

133. Biz de üzerlerine tufan, çekirge, haşerat, kurbağa ve kan gönderdik; ayrı ayrı mucize, ayetler olarak ama yine de kibirlendiler ve suçlu bir topluluk olmayı sürdürdüler.

134. Üzerlerine pislik azabı çökünce dediler ki: “Ey Musa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine bizim için dua et. Eğer bu cezayı bizden kaldırırsa, Andolsun ki sana inanırız ve kesinlikle İsrail [Yakub] oğullarını seninle birlikte göndeririz.”

135. Üzerlerinden bir süre için cezayı kaldırdığımız zaman hemen sözlerini değiştirmeye, yeminlerini bozmaya başladılar.

136. Biz de onlardan intikam aldık ve onları denizde boğduk: Ayetlerimizi, mucizelerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için!

137. Ezilmekte olan kavmi; içini bereketli kıldığımız yeryüzünün doğularına ve batılarına mirasçılar kıldık. Sabretmelerinden dolayı Rabbinin İsrail [Yakub] oğullarına verdiği güzel söz tamam oldu. Firavun’un ve kavminin yapıyor olduklarını ve yükseltmekte oldukları şeyleri yerlere serdik!

138. İSRAİL [YAKUB] OĞULLARINI denizden geçirdik. Derken kendilerine ait birtakım putlara tapmakta olan bir kavme rastladılar. “Ey Musa! Onların taptığı ilâhları gibi bir ilâh da bize yap” dediler. Musa “Siz gerçekten cahillik eden bir kavimsiniz” dedi.

139. ”Şunların içinde oldukları din yok olmaya mahkûmdur ve yapmakta oldukları şeyler bâtıldır.”

140. Musa dedi ki: “Size Allah’tan başka tapınılacak bir ilâh mı arayayım? Üstelik ‘O’ sizi çağdaşlarınıza, zamanınızda yaşayanlara karşı o kadar nimetler vererek farklı bir yere koymuşken, nimetler vermiş iken bu kıymet bilmemezlik niye?!”

141. Ve: “Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı. Size azabın en kötüsünü yapıyorlardı; oğullarınızı öldürüyorlar ve kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda Rabbinizden, Sahibinizden sizin için büyük bir belâ, yıpranmışlık, hak ettikleri için karşılık vardı” dedi.

142. MUSA’ya otuz gece için süre verdik, buna bir on gece daha ekledik. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun’a dedi ki: “Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslah et. Sakın bozguncuların, karışıklık çıkaranların, karışıklık çıkaranların yoluna uyma!”

143. Musa söylediğimiz yere geldiği zaman Rabbi onunla perde arkasından veya sesini perdeleyerek ya da bir melekten elçi aracılığıyla onunla konuştu. “Rabbim” dedi: “Bana kendini göster de sana bakayım, seni göreyim.” Allah buyurdu ki: “Sen Beni asla göremeyeceksin, Bana bakamayacaksın. Fakat dağa bak, eğer o yerinde durursa sen de Beni görürsün, bana bakabilirsin.” Rabbi dağa göründüğü zaman dağ paramparça oldu ve Musa baygın olarak yere düştü. Ayılınca, kendine gelince dedi ki: “Seni her türlü görüntüye benzetmeye çalıştığım ve sesli iletişim kuran bir varlığa benzettiğim için de seni tenzih ederim! Sana özrümü ileterek tövbe ettim. Ben inananların ilkiyim, öncüsüyüm.”

144. Allah melekten elçi aracılığıyla, perde arkasından vahiy yoluyla buyurdu ki: “Ey Musa! Şüphesiz Ben risâletimle mesajlarımla ve seninle kendimi perdeleyerek, perde arkasından konuşmakla seni insanlar üzerine seçtim. Sana verdiğim, anlattığım, ilettiğim, aktardığım vahyi, bilgiyi, verileri al ve şükredenlerden ol.”

145. Levhalarda ona her şeyden bir öğüt ve her şey için bir açıklama yazdık. “Haydi onları kuvvetle tut ve kavmine de emret. Onlar da en güzel

şekilde tutsunlar. Yakında size sözünde durmayıp doğru yolu tutmayanların yurdunu göstereceğim.”

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklenenler ayetlerime, mucizelerime mâni olamayacaklar. Onlar her bir mucizeyi, ayeti görseler de onlara inanmıyorlar. Akıl ve doğruluk yolunu görseler de onu yol edinmiyorlar. Ama azgınlık yolunu görseler onu yol ediniyorlar. Öyledir, çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar ve onları umursamaz oldular.

147. Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanların amelleri, yaptıkları bütün işler boşa gitmiştir. Onlar işlemiş oldukları şeylerden başkası ile mi cezalandırılacaklardı?

148. VE MUSA’NIN kavmi onun Musa’nın Tûr’a çıkmasının ardından ziynet, süs eşyalarından yapılmış, ses çıkaran buzağı heykeline tapınmaya başladılar. Görmediler mi ki o onlarla konuşmuyor, onlara bir yol göstermiyor. Onu yol gösterici ilâh görüp benimsediler ve zalimler oldular.

149. Ne zaman ki pişman oldular ve kendilerinin sapıtmış olduklarını gördüler, dediler ki: “Eğer Rabbimiz bize merhamet etmezse ve bizi bağışlamazsa muhakkak ki biz ziyana uğrayanlardan oluruz. ”

150. Musa kavmine döndüğünde yaptıklarından dolayı kızgın ve üzgün olarak dedi ki: “Ne kötü şeyler yapmışsınız! Benden sonra Rabbinizin emrini beklemeyip acele mi ettiniz?” Levhaları attı ve kardeşinin başını tuttu, kendine doğru çekmeye başladı. Kardeşi dedi ki: “Ey anamın oğlu! Bu kavim beni zayıf gördü ve neredeyse beni öldüreceklerdi. Düşmanları bana güldürme, beni zalim toplum ile bir tutma!”

151. Musa dedi ki: “Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine kabul et. Sen merhametlilerin en merhametlisisin. ”

152. BUZAĞIYI ilâh edinenlere Rablerinden bir hışım ve dünya hayatında da zillet erişecektir. Biz iftira edenleri işte böyle cezalandırırız.

153. Kötülük işleyip de bunun ardından tövbe ederek iman edenler var ya; işte onlar için şüphesiz ki Rabbin bundan sonra da elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

154. Musa’dan öfke gidip sakinleşince levhalara yazılmış kayıtları aldı, onların bir nüshasının içinde hidayet ve rahmet vardı; Rablerinden sakınanlar için!

155. MUSA tayin ettiğimiz vakit için kavminden yetmiş kişi seçip ayırdı. Onları bir sarsıntı tutunca; “Rabbim!” dedi: “Eğer dileseydin bundan önce onları ve beni helâk ederdin. İçimizdeki sefihlerin, beyinsizlerin günahları yüzünden bizi helâk mı edeceksin? Zaten o da Senin açığa çıkarmandan başka bir şey değildir. Böylece sapıklığı, yoldan çıkmayı tercih edenleri; sapıklıklarında, yoldan çıkmış hâl üzere bırakırsın, doğruluğu dileyene, tercih edene de yol gösterirsin. Sen bizim dostumuz, velimizsin. Bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın!

156. Bu dünyada bize bir iyilik yaz ve ahirette de bir iyilik yaz. "Şüphesiz biz Sana döndük.” Allah buyurdu ki: “Azabımı hak eden suçlulardan dilediğime isabet ettiririm ve rahmetim her şeyi kuşatmıştır; Ben onu rahmetim ile yanlışlardan ittika edenlere, içtenlikle sakınanlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım.”

157. Onlar ki; Ümmî Nebi olan bu Elçi’ye ittiba ederler, tâbi olurlar, Elçi'nin ayak izini takip ederler, onun özellikleri yanlarındaki Tevrat ve İncil’de yazılı olan! O Rasul onlara iyiliği emreder, iyilikle söyler, onları kötülüklerin oluşmasından önce engellemeye çalışır. Temiz şeyleri onlara helâl sayar ve pislikleri onlara haram kılar. Üzerlerindeki ağırlıkları kaldırıp atar ve sırtlarındaki zincirleri kırar. Ona inananlar onu destekleyerek ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve onunla birlikte indirilen ışığa, nûra tâbi olanlar var ya; işte onlar kazançlı çıkanlardır.

158. DE Kİ: “Ey insanlar! Şüphesiz ben Allah’ın hepinize gönderdiği bir elçiyim; O Allah ki, göklerin ve yerin egemenliği, imparatorluğu O’nundur. O’ndan başka İlâh yoktur. Diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah’a iman edin, güvenin ve Nebi olan Elçisine de güvenin, iman edin O Rasul de; Allah’a ve O’nun kelimelerine inanıp güvenir. Ona Nebi olan Elçisine uyun ki, doğru yolu bulasınız!”

159. MUSA'NIN KAVMİNDEN bir topluluk vardı ki, gerçekle; ayetler + akıl + bilim + salih amel, insana ve hayata katkı sağlayarak, faydalı işler yaparak doğru yolu gösterirler ve onunla, adaletle hareket ederlerdi.

160. Onları on iki kabile hâlinde topluluklara ayırdık. Halkı kendisinden su isteyince Musa'ya: "Asanla taşa vur" diye vahyettik. Hemen ondan o taştan on iki göze fışkırdı, her kabile, topluluk içeceği yeri bildi. Bulutu üzerlerine gölge yaptık. Onlara kudret helvası ve bıldırcın indirdik. "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar Bize zulmetmediler, aksine kendilerine zulmetmekte idiler.

161. Hani onlara: "Şu kentte oturun ve ondan dilediğinizi yiyin. Ve; 'affet, bağışla!' deyin. Secde, itaat edici olarak kentin kapısından girin ki, böylece hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanlara ise daha da artıracağız" denilmişti.

162. Onlardan zulmedenler sözü kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler veya kendilerine söylenen kelimelerin anlamını değiştirdiler. Biz de üzerlerine gökten bir ricz, pislik, belâ, afet gönderdik; zulmetmeleri yüzünden!

163. ONLARA denizin kıyısında olan o kasaba hakkında sor! Hani onlar cumartesiye uymayıp saygısızlık ediyor, haddi aşıyorlardı. Çünkü balıkları onlara cumartesi tatil günü; iş yapmadıkları zaman akın akın sürüyle gelirdi. Tatil yapmadıkları, mesai gün ise onlara gelmiyorlardı. Yoldan çıkmalarından dolayı onlara işte böyle karşılık veriyorduk.

164. İçlerinden bir topluluk dedi ki: "Allah'ın kendilerini helâk edeceği ya da şiddetli bir azabla kendilerine azap edeceği bir kavme niçin öğüt veriyorsunuz ki?" diye sorduklarında, bu erdemli kişiler şöyle cevap verdiler: "Rabbinizin katında mazeretimiz olsun için, sorumluluğumuz kalksın diye ve bir de belki sakınıp korunurlar diye."

165. Kendilerine hatırlatılan onca şeyleri, öğüdü unuttukları zaman; kötülükleri oluşmasından önce engelleyen onlara kendi iyilikleri için öğüt verip yeniden hatırlatan kimseleri kurtardık. Zulmedenleri ise çok kötü bir azapla yakaladık; yoldan çıkmaları yüzünden!

166. "Yapmayın" denilen kötü işi kibirlenerek yaptıklarında onlara dedik ki: "Hor ve aşağılık maymunların durumuna düştünüz."

167. RABBİN kıyamet gününe kadar onlara kibirlenenlere, azabın en kötüsünü yapacak kimseler göndereceğini ilân etti. Gerçekten Rabbin cezayı çabuk verendir. O çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

168. Onları yeryüzünde grup grup, paramparça savurduk. İçlerinde salih olanlar da vardır, bundan başka daha kötü durumda aşağıda olanlar da vardır. Onları iyilik yapmalarına ve kötülük yapmalarına özgürlük tanıyarak açığa çıkardık, belki dönerler diye süre tanıdık!

169. Onlardan sonra kitabı miras alan bir nesil yerlerine geldi. Şu değersiz arzın, yeryüzünün basit menfaatini alıyorlar ve: “Biz nasıl olsa bağışlanacağız” diyorlardı. Onlara bunun benzeri bir meta, mal da gelse onu da alırlar. Peki onlardan kitaba uyacaklarına dair söz alınmamış mıydı? Ve Allah hakkında, gerçekten başkasını söylemeyeceklerine dair! Ve onun içindekileri okuyup öğrenmediler miydi? Korunanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?

170. Onlar kitaba sımsıkı sarılır ve namazı da vakitlerine ve rekâtlarına dikkat ederek gereği gibi kılarlar. İşte Biz düzelmeye, düzeltmeye çalışanların mükâfatını boşa çıkarmayız.

171. Hani bir zaman üzerlerine bir gölge gibi dağı söküp kaldırmıştık da onu üzerlerine düşecek sanmışlardı. “Size verdiğimiz şeyi kuvvetle tutun ve içindeki şeyleri hatırlayın belki korunup sakınırsınız.”

172. RABBİN Ademoğullarının sırtlarından zürriyetlerini alır ve onları kendi nefislerine karşı şahit tutar; “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” der. Onların; ”Evet, biz buna şahidiz” sözleri genlerine yazılmıştır. Böylece; “Kıyamet günü biz bundan habersizdik” diyemezler.

173. Veya: “Daha önce atalarımız da -Allah’ı ikinci plâna atarak- şirk koşmuştu ve biz onların ardından gelen bir nesiliz. Sistemi yanlış kuranların yüzünden böyle olduk, şimdi bizi helâk mı edeceksin” diye mazeret getirmeyin.

174. İşte Biz ayetleri böyle uzun uzun açıklarız, umulur ki dönerler.

175. ONLARA şu kimsenin haberini de oku, anlat: Kendisine ayetlerimizi vermiştik, onlardan sıyrılıp çıktı. Şeytanın peşine takıldı, nihayet azgınlardan oluverdi.

176. Hak eden, lâyık olanlardan olsaydı, bunlarla, ayetlerimizle onu yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı ve ihtirasının, hevâsının peşine takıldı. Onun hâli, köpeğin hâli gibidir; üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu terkedip kendi hâline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalan sayan topluluğun durumu böyledir. Bu kıssayı, yaşanmış gerçekleri anlat, belki düşünüp öğüt alırlar!

177. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun misâli ne kötüdür! Nefislerine zulmediyorlar.

178. Allah kime Nebi, Elçi seçerek yol gösterirse, nasıl ki; Muhammed'i özel hidayet ile Nebi, Elçi olarak seçti, işte hidayete eren odur! Ve kimi ayetleri tanımaz, Kur'an ile düzelmek istemeyerek yanlış hayat tarzını seçenleri de sapıklığında, yoldan çıkmış bir hâlde bırakırsa; işte hüsrâna uğrayanların kendileri onlardır.

179. Hiç kuşkusuz; cin ve insanın suçlularından birçoğunu, hakedenleri cehenneme süreriz, atarız. Kalpleri, akılları, duygusal zekâları vardır ama onunla ince ve derin düşünmüyorlar. Gözleri vardır ama onlarla görmüyorlar, kulakları vardır ama onlarla işitmiyorlar. İşte onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da aşağı durumdadırlar. İşte onlar gafillerdir.

180. EN GÜZEL sıfatlar, özellikler, nitelikler Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin, O'nu bunlarla anın! O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları terkedin! Onlar yaptıkları şeylerin cezasını çekeceklerdir.

181. YARATTIKLARIMIZDAN gerçeğe ileten bir toplum vardır; onunla, gerçek ile, Kur'an ile adaleti uygularlar.

182. AYETLERİMİZİ yalanlayanları ise bilmedikleri yönden, hiç beklemedekleri yerden adım adım yok oluşa, o kötü sona yaklaştıracağız.

183. Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz ki Benim plânım sağlamdır.

184. Düşünmediler mi? Oğulları gibi çok yakından tanıdıkları arkadaşlarında bir mecnunluk, cinlenmişlik, delilik alâmeti olmadığını! O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. -Bilimsel gerçekleri araştırmadılar mı- göklerin ve yeryüzünün melekûtuna, yönetim sistemi olan iç âlemine, kusursuz otoriteye veya Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye yani bütün bunlara bakmadılar mı? Ve ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimaline? Artık bundan sonra hangi söze inanırlar ki!

186. Allah'ın verdiği özgürlüğü dalâleti, sapıklığı seçmede kullananlara artık doğruya yönlendiren de kâr etmez, fayda vermez. Allah onları şaşkın bir hâlde, azgınlıkları içinde bırakır.

187. SANA kıyamet saatini soruyorlar; "Gelip çatması ne zamandır?" diye. De ki: "Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır. Onu vaktinde oluşturacak olan O'dur ancak! O, göklere de yere de ağır gelecektir! O size ansızın gelir." Sanki sen ondan haberdar imişsin de sana soruyorlar. De ki: "Onun zaman bilgisi ancak Allah katındadır." Fakat insanların birçoğu düşünmüyor.

188. De ki: "Ben kendime ne bir yarar ve ne de bir zarar verme gücüne sahip değilim. Allah'ın dilemesi hariç! Eğer gaybı bilseydim hayrı, iyiliği daha çok yapardım. Ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim; iman eden, inanmak isteyen bir toplum için!"

189. SİZİ tek bir nefisten, hücreden, döllenmiş yumurtadan yaratan; kendisiyle ferahlık, huzur, mutluluk bulsun diye eşini de ondan, aynı hücreden, döllenmiş yumurtadan, nefisten yaratan O'dur. Eşi onu sarıp yaklaştığı zaman hafif bir yük yüklendi ve onunla, o yük, bebek ile gezip dolaştı. Nihayet ağırlaşınca ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler; "Bize sağlıklı ve salih, faydalı bir çocuk verirsen şükredenlerden oluruz."

190. Onlara sağlıklı bir çocuk verince kendilerine verdiği şey -çocuk- ile; yani çocuğa duydukları sevgide aşırı gidip Allah'ı ikinci plâna atarak O'na çocuklarını ortak koştular. Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir!

191. Hiçbir şey yaratmayan ve kendileri yaratılmış olan şeyleri mi ortak koşuyorlar?

192. Onlar bir yardıma bile güç yetiremezler, kendilerine de yardım edemezler.

193. Siz onları, Allah'ı ikinci plâna atarak şirk koşmada ısrar edenleri doğru yola çağırsanız da size uymazlar. Artık onları çağırmışsınız veya susmuşsunuz sizin için fark etmez!

194. ALLAH'tan başka yakardıklarınız sizin gibi kullardır. Haydi onları çağırın size cevap versinler. Eğer doğrulardan iseniz!

195. Onların kendisiyle yürüyecekleri ayakları mı vardır? Yoksa kendisiyle tutacakları elleri mi vardır? Ya da kendisiyle görecekleri gözleri mi vardır? Veya kendisiyle işitecekleri kulakları mı vardır? Onun için de ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın sonra da bana tuzak kurun. Bana göz bile açtırmayın!

196. Şüphesiz ki; benim dostum kitabı indiren Allah'tır. O dürüstlere velilik, dostluk eder.

197. O'ndan başka yakardıklarınız, taptıklarınız ise size yardım etmeye güç yetiremezler; onlar kendilerine bile yardım edemezler."

198. Onları yol göstermeleri için çağırsanız duymazlar. Onları, putları, heykelleri sana bakıyorlarmış gibi görürsün, oysa onlar görmezler ki?!

199. Sen affı tut, iyiliği emret, iyilikle söyle ve cahillere aldırış etme!

200. Eğer şeytandan kötü bir düşünce seni dürtüklerse, kışkırtırsa hemen Allah'a sığın, Allah'a yalvarıp yakar, dua et, Kur'an'a yönelip sarıl. Şüphesiz O işitir, bilir!

201. Allah'tan korkanlara şeytandan bir fısıltı dokununca, vesvese gelince iyice düşünür; Rablerini, Zikri, Kur'an ve Ayetlerini hatırlarlar. İşte o zaman gerçeği görürler!

202. ŞEYTANIN kardeşleri ise onları azgınlığa sürükleler, sonra da yakalarını, peşlerini bırakmazlar.

203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman derler ki: "Oradan buradan topladığın gibi bunu da toplasaydın ya!" De ki: "Ben ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım." Bütün bu ayetler; basiretinizi, ufkunuzu, düşüncenizi açacak Rabbinizden gelen belgelerdir. Bir doğru yol kılavuzudur, rehberidir ve bir rahmettir inanan bir topluluk için!

204. KUR'AN veya çevirileri okunduğu zaman hemen herşeyinizle, tüm benliğinizle odaklanarak susun, tüm organlarınızı susturun! Ve onu,

okunanları hayatınızda uygulamak üzere anlamaya çalışarak dinleyin! Umulur ki; böylece merhamet olunursunuz!

205. Yalvararak ve için için korkarak; sabah ve ikindi vaktinde, namazlarında yüksek olmayan bir sesle Rabbini zikret, an! Sakın ayetlere gafil, ilgisiz davrananlardan olma!

206. Şüphesiz ki; Rabbinin katındakiler O’na kulluk etmekten büyüklük taslayıp yüz çevirmezler, O’nu yüceltirler. Ve yalnız O’na secde, itaat ederler.

CIN SURESİ

İniş Sırası: 40 • Mushaf Sırası: 72 • 28 Ayettir

1. DE Kİ: “Bana vahyolundu, bildirildi ki; cinlerden, metafizik, görmediğiniz varlıklardan bir topluluk Kur'an'ı dinlediler ve sonra: ‘Doğrusu bizi hayrete düşüren bir Kur’an işittik’ dediler.”

2. “O; doğruya iletiyor, biz de ona iman ettik. Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.

3. Muhakkak ki, Rabbimizin şânı çok yücedir. O; eş ve çocuk edinmemiştir!

4. Meğerse bizim sefih; peşinden gittiğimiz şeyh, evliyâ, ilim erbabı, din adamları Allah hakkında saçma sapan şeyler söylüyormuş.

5. Oysa biz; insanların ve cinlerin Allah hakkında yalan söylemeyeceklerini sanmıştık.

6. GERÇEK şu ki; insanlardan birtakım adamlar, cinlerden, görmedikleri varlıklardan birtakım adamlara sığınır gibi yapıyorlar da onların kibir ve azgınlıkları artıyordu.

7. Onlar da sizin sandığınız gibi; Allah’ın hiç kimseyi diriltmeyeceğini sanmışlardı.

8. Doğrusu biz göğe dokunmak istedik de onu sert bekçilerle ve alevlerle dolu bulduk.

9. Oysa biz onun dinlemeye mahsus yerlerinde otururduk. Ancak şimdi kim dinleyecek, oradan bilgi alacak, kapacak olsa kendisini gözetleyip izleyen, parçalayarak yok edip vuracak, bir alev topu, füze bulur.

10. Doğrusu biz bilmiyoruz; bununla yeryüzündeki kimselere bir şer mi istenildi, yoksa Rableri kendileri için doğruya ulaştıran bir hayır mı diledi?

11. ŞÜPHESİZ bizden salihler de var, bundan aşağı olanlar da! Biz çeşit çeşit tarikatlara, yollara ayrılmışız.

12. Doğrusu biz yeryüzünde Allah'ı aciz bırakamayacağımızı anladık. Ve kaçsak da O'ndan asla kurtulamayacağımızı anladık.

13. Hidayeti, yol gösterici olan Vahyi, Ayetleri, Kur'an'ı işitince O'na iman ettik. Kim Rabbine iman ederse hak ettiği konuda eksik verilmesinden ve zillete düşmekten korkmaz artık.

14. Doğrusu bizler; bizden müslimler, teslim olanlar da var, sapıtıp zulmedenler de var. Kim müslim, yalnız Allah'a teslim olursa işte onlar doğru yolu araştırarak Allah'a yönelmiş olanlardır.

15. Sapıtıp zulmedenlere gelince onlar cehenneme odun oldular."

16. "EĞER onlar; doğru yol üzerinde şaşmadan gidecek olurlarsa elbette onlara bol su, rızık vereceğiz".

17. Ki onlara bununla yaptıklarının karşılığını veriyoruz! Kim Rabbinin hatırlatmasından yüz çevirirse onu gittikçe artan çetin bir azaba uğratır.

18. Şüphesiz mescidler Allah içindir. O hâlde Allah ile birlikte başka birisine yalvarmayın, dua etmeyin, birilerini aracı kılıp yüzü suyu hürmetine diyerek O'ndan istemeyin.

19. Allah'ın kulu O'na ibadet, dua etmek için ne zaman kalksa; neredeyse hep birlikte etrafını sararak üzerine çullanacaklardı?!

20. DE Kİ: "Ben yalnız Rabbime yalvarırım, O'na dua ederim, hiç kimseyi O'na ortak koşmam!"

21. De ki: "Doğrusu ben size bir zarar ve bir fayda verme gücüne sahip değilim."

22. De ki: "Hiç kimse beni Allah'a karşı koruyamaz ve ben O'ndan başka sığınak da bulamam!

23. Benim görevim Allah'tan gelen vahyi, Kur'an'ı ve O'nun mesajlarını sizlere iletmektir, ulaştırmaktır". Kim Allah'a ve Elçisine isyan ederse; ona muhakkak ki, içinde sonsuz olarak kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. SONUNDA vadolundukları şeyi gördükleri zaman yardımcısı en zayıf ve sayıca en az olanın kim olduğunu yakında bilecekler!

25. De ki: "Size vadolunan şey kıyamet yakın mıdır? Yoksa Rabbim onu uzun süreli mi kılmıştır? Ben bilemem!"

26. O gaybı bilendir, hiç kimseye gaybını açıklamaz.

27. Ancak seçtiği elçiden razı olması müstesna! Çünkü O Allah; onların, elçilerin önünü ve arkasını gözetlemek için gözcüler, semavî güçler gönderir.

28. Ki böylece onların; Rablerinin mesajlarını iletmiş olduklarını açığa çıkarsın. O, onların yaptıklarını kuşatmış ve her şeyi inceden inceye hesaplamıştır.

YASIN SURESİ

İniş Sırası: 41 • Mushaf Sırası: 36 • 83 Ayettir

1. Ya, Sin.

2. HÜKÜM ve içinde verilen, aktarılan tüm bilgileri doğru olan Kur’an’a yemin olsun ki!
3. Gerçekten, şüphe yok ki sen gönderilmiş elçilerdensin.
4. Dosdoğru bir yol üzerindesin;
5. üstün ve merhametli olanın indirdiği ile doğru yol üzerindesin.
6. Bir toplumu uyarman için seni gönderdik. Daha önce ataları da uyarılmıştı. Onlar gaflet içinde kalmayı tercih ettiler.

7. GERÇEKTEN o söz onların birçoğunun üzerine hak oldu. Onlar inanmadılar.
8. Sanki onların boyunlarında, çenelerinde halkalar var, kafaları kalkık, kibirlidirler.
9. Sanki önlerinde, arkalarında set var. Gerçekleri duymak, görmek istemiyorlar.
10. Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, inanmıyorlar.

11. SEN ancak Zikre, Kur’an’a, hatırlatıcıya uyan kimseyi ve görmeden Rahman’dan korkanı uyarabilirsin. Onu bir bağışlanmayla ve güzel bir mükâfatla müjdele!
12. Şüphesiz ölüleri Biz diriltiriz, yeniden hayata döndürürüz. Önceden yolladıkları ve geride bıraktıkları bütün iyi kötü izleri, eserleri yazarız. Böylece her şeyi merkezi bir sistemde kayıt altında tutarız.

13. ONLARA misâl olarak kendilerine elçilerin geldiği şu kent halkını anlat:

14. Onlara iki elçi gönderdik, ikisini de yalanladılar. Biz de onları üçüncü biriyle destekledik. Dediler ki: “Şüphesiz biz size gönderilen elçileriz.”

15. Dediler ki: “Siz de ancak bizim gibi birer insansınız, Rahman bir şey indirmemiştir, siz sadece yalan söylüyorsunuz.”

16. Dediler ki: “Rabbimiz biliyor ki, gerçekten biz size gönderilmiş elçileriz.

17. Üzerimize düşen görev açıkça duyurmaktır.”

18. Dediler ki: “Biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık, eğer vazgeçmezseniz sizi taşlarız, kovarız ve bizden size acı bir azap dokunur.”

19. Dediler ki: “Sizin uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size öğüt verildiği için mi? Aksine siz aşırı giden bir toplumsunuz.”

20. Kentin öte ucundan bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: “Ey kavmim elçilere uyun!

21. Sizden bir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar doğru yoldadırlar.

22. Ben niçin beni yaratana kulluk etmeyeyim? Siz de O’nun katına döndürüleceksiniz.

23. Ben O’ndan başka ilâhlar edinir miyim hiç? Eğer Rahman bir zarar dilerse onların şefâati, kayırıcılığı hiç işime yaramaz ve beni kurtaramazlar!

24. İşte o zaman ben apaçık bir sapıklık içinde olurum.

25. Şüphesiz ben Rabbinize inandım, haydi beni dinleyin.”

26. Şehit edildikten sonra ona ‘cennete gir’ denilince dedi ki: “Ah, ne olurdu kavmim bilseydi!

27. Rabbimin beni bağışladığını ve beni ağırlananlardan, ikrâm edilenlerden kıldığını!”

28. Kendisinden sonra kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indiriciler de değildik.

29. Sadece tek bir çığlık! Hemen hepsi bir kül yığınına dönüverdiler.

30. YAZIK şu kullara! Onlara hiçbir elçi gelmedi ki onunla alay etmesinler.

31. Görmediler mi, araştırmadılar mı? Kendilerinden önce nice kuşakları yıkıp imha ettik. Onlar geri dönüp kendilerine gelemeyecekler.

32. Ancak o gün hepsi huzurumuzda hazır olacaklardır.

33. ÖLÜ TOPRAK onlar için bir göstergedir; Biz onu dirilttik ve ondan taneler çıkardık, ondan yiyorsunuz.

34. Orada hurma bahçeleri ve üzüm bağları var ettik, orada pınarlar fışkırttık.

35. Onun ürünlerinden ve ellerinin emeğiyle ürettiklerinden yesinler, diye. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

36. O, eksiklikten uzaktır! Yerin bitirdiklerinden, insanların kendilerinden ve bilmedikleri nice şeyden bütün çiftleri yaratandır.

37. GECE de onlar için bir göstergedir, delildir. Gündüzü ondan soyup çıkarırız, onlar birden karanlıkta kalıverirler.

38. Güneş de kendi yörüngesi içinde akıp gider. Bu üstün ve bilenin takdiridir.

39. Ay'a da menziller, duraklar, dolaşım yerleri takdir ettik; kuru bir hurma dalına, Ay hilâl şekline dönüşünceye kadar!

40. Güneş Ay'a erişemez, gece de gündüzü geçemez. Ve her biri kendisi için belirlenmiş bir yörüngede akar gider.

41. DOLU gemide zürriyetlerini taşımamız da onlar için bir göstergedir.

42. Kendileri için bunun benzeri binecekleri daha nice şeyler yarattık.

43. Dilesek onları batırır boğarız; kendilerinin imdadına koşan bulunmaz ve kurtulamazlar.

44. Ancak, Bizden bir rahmet ve bir süreye kadar faydalanma vardır.

45. ONLARA: "Önünüzdeki ve arkanızdaki şeylerden sakının. Belki merhamet olunursunuz" denildiği zaman aldırmazlar.

46. Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyegörsün, mutlaka ondan yüz çeviricidirler.

47. Onlara: "Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden verin" denildiği zaman inkârcılar iman edenlere dediler ki: "Allah'ın dilerse kendisini doyuracağı kimseyi biz mi doyuracak mışız? Siz apaçık bir sapıklık içindesiniz!"

48. "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz bu tehdit ne zamanmış?" diyorlar.

49. Onlar sadece tek bir çığlık bekliyorlar! Onlar çekişip dururlarken o çığlık kendilerini yakalar.

50. Artık ne bir vasiyet edebilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

51. SUR'A üflenmiştir; bir de bakarsın ki onlar kâbirlerinden kalkmış Rablerine doğru dalga dalga süzülüp koşuyorlar.

52. Dediler ki: "Yazıklar olsun bize! Yattığımız yerden bizi kim diriltip kaldırdı? Rahman'ın vadettiği şey işte budur! Demek ki, elçiler gerçekten doğru söylemişler."

53. Yalnızca tek bir çığlık olur; artık onların hepsi huzurumuzda hazır bulunurlar.

54. Artık bugün hiç kimseye hiçbir şekilde zulmedilmez. Siz ancak yapmış olduğunuz şeylerin karşılığını bulursunuz.

55. ŞÜPHESİZ bugün cennet halkı mutluluk dolu bir meşguliyet içindedirler.

56. Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlara kurulmuşlardır.

57. Meyveler ve istedikleri her şey vardır.

58. Çok merhametli Rab'den de söz olarak 'selâm' vardır.

59. "EY SUÇLULAR bugün siz şöyle ayrılın!"

60. "Ey Âdemoğulları! Ben sizi şeytana tapmayın, kul olmayın o size apaçık bir düşmandır" diye uyarmadım mı?

61. "Bana kul olun, dosdoğru yol budur" demedim mi?

62. Andolsun o sizden birçok kuşakları yoldan çıkardı. Neden aklınızı kullanmıyorsunuz?

63. O vadolunduğunuz cehennem işte budur!

64. Küfre sapmış olduğunuzdan dolayı bugün oraya girin.

65. BUGÜN ağızlarını mühürleriz, elleri Bize yaptıklarını söyler ve ayakları da yaptıklarına şahitlik eder.

66. DİLESEK gözlerini silip kör ederdik de sonra doğru yolu bulmaya koşuşurlardı. Ama artık nasıl göreceklerdi?

67. Eğer seçim yapma özgürlüğünden yoksun bırakmayı dilemiş olsaydık onları farklı tabiatta, kılıkta yaratırdık da ne ileri gitmeye, ne de geri dönmeye güç yetiremezlerdi?

68. KİME uzun ömür verirsek yaratılışta onu baş aşağıya, ihtiyacını göremez hâle çevririz. Yine de akıllarını kullanmıyorlar mı?

69. BİZ ona şiir öğretmedik, zaten bu ona yakışmaz da! O, ancak bir öğüttür ve apaçık bir Kur'an'dır.

70. Ki bu Kur'an; ölen birilerinin vesilesiyle bir araya gelindiğinde, anladıkları dilde okunup ölümü hatırlatsın ve bu vesileyle diri olan; dünyada iken henüz ölmemiş yaşayan, hayattaki ölü ruhlu kimseleri uyarsın ve küfre sapanlara da hak ettiklerini, başlarına gelecekleri söylesin.

71. Görmediler mi? Kudretimizle kendileri için nice hayvan yarattık. Böylece onlar bunlara sahip olmaktadırlar.

72. Onları kendilerine boyun eğdirdik; onlardan bazıları bineklerdir, bazısını da yerler.

73. Onlarda kendileri için nice faydalar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

74. Allah'tan başka ilâhlar edindiler; belki kendilerine yardım edilir diye.

75. O ilâhların onlara yardıma güçleri yetmez; aksine kendileri o putlar için hazır bekleyen, bunlara bir zarar gelmesin diye koruyan askerlerdir.

76. Onların sözü seni üzmesin. Biz gizledikleri ve açığa vurdukları şeyleri biliyoruz.

77. İNSAN kendisini; hakir, önemsiz görülen bir damla sudan yarattığımızı görmedi mi? Şimdi o Bize karşı apaçık bir hasım, düşman oluvermiştir!

78. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; "Şu çürümüş hâldeki kemikleri kim diriltecek?!" dedi.

79. De ki: "Onları ilk defa inşa eden, yaratan diriltir; O, her türlü yaratmayı bilir."

80. Yeşil ağaçtan size ateş yaratan O'dur. İşte siz ondan yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan O değil midir? Onların bir benzerini de yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette buna gücü yeter. Ve O, her şeyi bilen yaratıcıdır.

82. Allah bir şeyi yaratmayı, sıfırdan oluşturmayı dilerse, muradederse ona sadece; “Ol” der, o şey de derhal oluşmaya başlar.

83. O yücedir, her şeyden münezzehtir, her şeyin egemenliği O’nun elindedir. Ve siz O’nun katına döndürüleceksiniz.

FURKAN SURESİ

İniş Sırası: 42 • Mushaf Sırası: 25 • 77 Ayettir

1. O ALLAH Kİ MÜBÂREKTİR, Bereket Kaynağıdır, Şânı Yücedir! Âlemlere, evrendekilere uyarıcı olması için kuluna gerçek ile yanlışı birbirinden ayırdedici olan Furkan'ı, Kur'an'ı indirdi.

2. Göklerin ve yerin mülkü, yönetimi, imparatorluğu O'nundur. Çocuk edinmemiştir ve hükümrânlıkta ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış ve bir ölçüye göre takdir etmiştir.

3. O'nun yanı sıra ilâhlar edindiler; halbuki onlar hiçbir şey yaratamıyorlar, oysa kendileri yaratılmışlardır! Kendilerine bile bir fayda ve zarar veremiyorlar. Öldürmeye ve yaşatmaya güç yetiremiyorlar. Yeniden diriltip var edemiyorlar!

4. KÜFRE sapan kimseler dediler ki: "Bu Kur'an olsa olsa bir uydurmadır. Onu o Muhammed uyduruyor ve başka bir topluluk da ona yardım etmiştir. " Böylece bir ihanetle ve bir iftira ile geldiler.

5. Dediler ki: "Bu eskilerin masallarıdır! Onları yazdırtıyor, kendisine sabah ve akşam okunuyor. "

6. De ki: "Onu göklerdeki ve yerdeki gizliliği bilen indirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhametlidir."

7. DEDİLER Kİ: "Bu elçiye ne oluyor, ne biçim elçi ki, yemek yiyor ve çarşılarda geziyor? Ona gökten bir melek indirilmeli değil miydi; kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek?!

8. Ya da kendisine gökten bir hazine atılmalı değil mi? Ya da onun kendisinden yiyeceği bir bahçesi olması gerekmez mi?" Ve zalimler dediler ki: "Siz sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz."

9. Bir bak şöyle, senin için nasıl misaller, örnekler verdiler! Böylece saptılar, artık bir yol bulmaya güç yetiremezler.

10. O ALLAH mübârektir, bereket kaynağıdır, şânı yücedir! Dilerse sana bundan daha hayırlısını verir; altlarından ırmaklar akan bahçeler ve senin için saraylar!

11. Aksine onlar kıyamet saatini yalanladılar. Biz de kıyamet saatini yalanlayan kimse için çılgınca yanan bir ateş hazırladık.

12. Ateş uzaktan görününce, uzak bir yerden onları gördüğü zaman, onlar bunun öfkesini ve homurtusunu işitirler.

13. Zincirlere bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman orada ölümü, yok oluşu isteyip çağırırlar.

14. “Bugün tek bir yok oluş, ölüm çağırmayın, ölümü, yok oluşu birçok kez çağırın.”

15. De ki: “Bu mu daha hayırlı, yoksa kötülükten sakınıp iyi işler yapanlara vadedilen sürekli cennet mi daha hayırlıdır? Onlar için mükâfat ve güzel bir sonuç vardır.”

16. Onlar için sürekli, kalıcılar olarak orada istedikleri nimetler vardır. Bu Rabbinin istenen, arzu edilen, vadettiği bir sözüdür.

17. O GÜN Allah onları ve Allah’tan başka taptıklarını toplar, der ki: “Bu kullarımı sizler mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?”

18. Dediler ki: “Seni tenzih ederiz! Senin dışında dostlar edinmemiz bize yaraşmaz. Fakat Sen onları ve atalarını nimetle yaşattın, ta ki Zikri, Kur’an’ı ve hatırlatıcı ayetleri unuttular ve helâk, yok olmayı hak eden bir topluluk oldular.”

19. İşte onlar söylediğiniz hususlarda sizi yalanladılar. Bundan böyle ne azabı geri çevirmeye, ne de kendinize yardım etmeye gücünüz yetmez. Sizden kim zulmederse kendisine büyük bir azap tattırırız.

20. SENDEN ÖNCE gönderdiğimiz elçiler de şüphesiz yemek yerlerdi ve çarşılarda gezerlerdi. Biz bir kısmınızı bir kısmınız için aranızda çıkacak fitne ile birbirinizle imtihan, sınav olunup bir açığa çıkarma sebebi kıldık. Bakalım sabredecek misiniz? Rabbin çok iyi görendir.

21. BİZİMLE karşılaşmayı ummayan o kimseler dediler ki: “Bize gökten melekler indirilmeli değil miydi? Ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez

miydi?” Kendi içlerinde büyüklük tasladılar ve büyük bir azgınlıkla haddi aştılar.

22. Melekleri gördükleri gün iş işten geçmiştir, işte o gün suçlulara müjde yoktur. Ve: “Size sevinmek yasaktır yasak!” derler.

23. Yaptıkları işleri geçersiz saydık. Yaptıkları işleri etrafa saçılmış toz zerreleri gibi savurduk.

24. O gün cennet halkının kalacakları yer daha iyidir ve sefa sürecekleri diledikleri gibi yaşayacakları yer daha güzeldir.

25. Göğün bulut kümeleri gibi bölüneceği ve meleklerin de bölük bölük indirileceği gündür!

26. İşte o gün gerçek hükümrânlık Rahman’ındır ve inkârcılar için çetin bir gün olmuştur.

27. O GÜN zalim ellerini ısırır da der ki: “Ne olurdu ben de elçiyle beraber bir yol edinseydim.

28. Vah bana! Ne olurdu ben falanı yoldaş edinmeseydim.

29. Yoldaş edindiğim o kişi bana gelen öğütten beni saptırdı. Zaten şeytan insanı rezil edicidir.”

30. O KIYÂMET GÜNÜ, içinde yaşadığı kavminden, Kur’an’ı terkedilmiş bırakan Ümmetinden şikayetçi olan Rasulümüz, Elçimiz de diyecek ki: “Ey Rabbim! Kavmimden, Ümmetimden pek çok kimse bu Kur’an’ı sahiplenmediler, sahipsiz gibi ortada bıraktılar, ikinci plânda tuttular da Kur’an dışında başka kitapları baştacı edip Kur’an’ı terkettiklerinin, terkedilmiş bırakmalarının farkına bile varmadılar?!”

31. İşte böylece uyarılara rağmen her bir Nebiye suçlulardan birçok saldırgan çıktı. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. İNKÂR EDEN KİMSELER dediler ki: “Kur’an ona bir defada toptan olarak indirilmeli değil miydi?” Biz onunla senin kalbini, duygusal zekânı sağlamlaştırmak için böyle azar azar indirip, sure sure ve bölüm bölüm yaptık. Onu, Kur’an’ı -anladığın dilde- ağır ağır, anlamaya çalışarak ve içine sindire sindire oku!

33. Onlar hiçbir misâl getirmezler ki; Biz de sana hakkı, gerçeği ve tefsir, açıklama olarak daha iyisini getirmiş olmayalım.

34. O KİMSELER; yüzüstü cehenneme toplanırlar, işte onlar yerce çok kötü ve yolca da çok sapıktırlar.

35. Andolsun Biz Musa'ya Kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u da yardımcı kıldık.

36. Dedik ki: "İkiniz ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin." Sonunda onları yerle bir ettik.

37. Nuh Kavmi de elçileri yalanladıkları zaman onları boğduk. İnsanlar için onları bir ayet, öğüt, uyarı kıldık. Biz zalimler için çetin bir azap hazırlamışızdır.

38. Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bu arada birçok kuşakları!

39. Hepsine de misâller verdik. Ve hepsini tamamen imha ettik.

40. Andolsun onlar; belâ yağmuruna tutulup yok edilen o kente uğramışlardı. Onu görmüyorlar mıydı? Aksine onlar tekrar dirilmeyi ummuyorlardı!

41. SENİ gördükleri zaman alay konusu edinerek; "Elçi olarak Allah'ın gönderdiği kişi bu mu?

42. Neredeyse ilâhlarımızdan, bağlı olup peşinden gittiklerimizden bizi saptıracaktı. Eğer onları savunmasaydık " diyorlar. azabı gördükleri zaman yol olarak daha sapık kimmiş? Bileceklerdir.

43. Arzusunu, hevâsını kendisine ilâh, yönlendirici edinen kimseyi gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa onların çoğunun işittiklerini veya aklettiklerini mi sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca daha da şaşkındırlar.

45. GÖRMEDİN Mİ, Rabbin gölgeyi nasıl uzattı?! Dileseydi onu durgun hareketsiz kılardı. Sonra Biz Güneş'i ona delil kılmışızdır.

46. Sonra da kolay bir yakalayışla onu kendimize doğru çekmişizdir.

47. GECEYİ sizin için bir örtü, elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de kalkıp dağılarak çalışma zamanı kılan O'dur.

48. RAHMETİNİN önünde rüzgârları müjdeleyici olarak gönderen O'dur. Ve Biz gökten tertemiz bir su indirdik.

49. Onunla ölü bir memleketi diriltelim, yarattığımız birçok hayvanları ve insanları sulayalım diye!

50. Andolsun onların arasında tekrar tekrar bunu anlattık öğüt almaları için. Ancak yine de insanların birçoğu nankörlük ederek ayak direttiler.

51. EĞER dileseydik her kente bir uyarıcı gönderirdik.

52. Öyleyse inkârcılara itaat etme! Onlara karşı bununla, Kur'an ile büyük bir mücadele ver, başlat, hem de çok büyük bir mücadele!

53. İKİ DENİZİ birbirine salıveren O'dur; bu tatlı susuzluğu giderici, şu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında birbirlerine karışmalarına engel ve aşılmaz bir sınır koymuştur.

54. SUDAN bir beşer yaratan, onu kan bağı ve evlilik bağı sahibi kılan O'dur. Rabbin her şeye gücü yetendir.

55. ALLAH'tan başka şeylere kulluk ediyorlar; kendilerine fayda ve zarar veremeyecek şeylere! Kâfir, gerçeği gizleyen, gerçeğin üzerini örten kişi Rabbine karşı tavır alandır.

56. Biz seni müjdeci ve uyarıcı olmaktan başka bir şey için göndermedik.

57. De ki; "Ben, Rabbinize giden bir yolu tutmanız, yol edinmeniz dışında; sizden buna karşılık, uyarıcı ve müjdeci olmamdan dolayı hiçbir ücret istemiyorum".

58. SEN ölmeyen 'O diriye' güven! O'nu övgü ile tesbih et. O kullarının günahlarından haberdardır.

59. Gökleri, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları altı günde, aşamada, evrede yaratan O'dur. Sonra Arş dahil tüm kâinata kanunlarını, sistemini kurup yönetimin başına geçendir. O Rahman'dır! Sen her ne isteyeceksen her şeyden haberdar olan Rahman'dan iste!

60. Onlara: “Rahman’a secde edin, sadece O’nun huzurunda eğilin” dense; “Rahman da kimmiş? Biz senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?” dediler. Bu onların nefretini arttırdı.

61. O ALLAH şânı yücedir, mübârektir, bereket kaynağıdır! Gökyüzünde yıldız kümeleri yaptı. Orada Güneş’i bir lâmba ve Ay’ı da geceyi aydınlatıcı kıldı.

62. Gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O’dur. Öğüt almak veya şükretmek isteyen kimse için!

63. O Rahman’ın kulları yeryüzünde mütevazı olarak yürürler. Cahiller kendilerine lâf attıkları zaman; “Selâm size, size esenlikler, iyi günler!” derler.

64. Onlar; Rableri için geceleri kıyamda, dimdik ayakta, uyanık durup, secde eder ve gecelerini öylece geçirirler.

65. Onlar; şöyle derler: “Rabbimiz cehennem azabını bizden uzaklaştır. Şüphesiz onun azabı yapışkan bir azap olmuştur.

66. Orası kalacak bir yer ve bir makam olarak ne kötüdür!”

67. Onlar; harcadıkları zaman savurganlık etmezler ve cimrilik de etmezler. Bu ikisinin arasında dengeli bir yol tutarlar.

68. Onlar; Allah ile birlikte başka bir ilâha yalvarmazlar. Haklı bir gerekçe, kendilerini savunma durumu olmadıkça Allah’ın haram kıldığı cana kasdedip öldürmezler ve zina da etmezler. Kim bunları yaparsa ağır bir ceza ile karşılanır.

69. Kıyamet günü azap onlar için haksızca cana kıyıp zina edenlere kat kat olur. Horlanmış olarak azabın içinde sonsuz kalırlar.

70. Ancak tövbe eden, iman eden; salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapan başka! İşte Allah onların kötülüklerini iyiliklerle değiştirir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

71. Kim tövbe eder de salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yaparsa; şüphesiz o, tövbesi kabul edilmiş olarak huzurumuza döner.

72. Onlar ki; yalan şahitlikte bulunmazlar. Boş ve saçma sözlere rastladıkları zaman vakarla dikkâte bile almadan geçip giderler.

73. Onlar ki; kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman; onlara karşı kör ve sağır, ilgisiz davranmazlar hemen dikkat kesilirler.

74. Onlar ki; “Rabbimiz bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve çocuklar lütfet, bizi başkalarına zarar vermemekte imam, öncü, önder kıl” derler.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık saraylarla ödüllendirilecekler. Orada mutluluk ve selâm, esenlik dileğiyle karşılanacaklar.

76. Orada sürekli, ebedi kalıcıdırlar. Orası kalacak yer ve bir makam olarak ne de güzeldir!

77. İNANANLARA de ki: “Duanız; kendinizi aciz görüp O’na dua ederek O’ndan istemeniz ve içtenlikle, gönülden Allah’a yönelerek yaptığınız ibadetleriniz olmasa Rabbim size ne diye değer versin?” Ve inkârcılara da de ki: “Gerçek şu ki, siz Allah’ın mesajını, ayetlerini yalanladınız: Artık bu azap kaçınılmaz olacaktır, yakanızı bırakmayacaktır!”

FATIR SURESİ

İniş Sırası: 43 • Mushaf Sırası: 35 • 45 Ayettir

1. YAPTIĞI her şeyi mükemmel yapmak, gökleri ve yeri, bölünme kanunuyla yaratan, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı, boyutu olan melekten elçiler yapan Allah'a özgüdür. O, yaratmada gerekli gördüğü ilâveleri yapar. Allah, her şeye bir ölçü koyar.

2. İnsanlar için Allah'ın açtığı bir rahmeti tutan olamaz. O'nun tuttuğunu da O'ndan sonra açıp salacak yoktur. Üstün ve güçlü olandır, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

3. EY İNSANLAR! Allah'ın size olan üzerinizdeki çeşitli nimetlerini hatırlayın. Allah'tan başka bir yaratıcı var mı?! Gökten ve yerden size rızık veren?! O'ndan başka İlâh yoktur! Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?!

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa; şüphesiz ki, senden önceki elçiler de yalanlandı. Sonunda işler Allah katına getirilir, döndürülür.

5. EY İNSANLAR! Şüphesiz ki, Allah'ın sözü gerçektir. Dünya hayatında aldanmayın, dünya hayatının süsü, cazibesi sakın sizi aldatmasın! Ve sakın o aldatıcı şeytan ve şeytana tabi olan din adamları sizi Allah ile, Allah adına aldatmasın!

6. Şüphesiz ki; şeytan size düşmanlıkta çok saldırgandır; öyleyse siz de onun düşmanlığına karşı dikkatli olun! O şeytan kendi partisini, taraftarını ancak alevli ateşin halkından olmaları için çağırır.

7. Onlar inkâra saptılar. İşte onlar için çetin bir azap vardır. İman edenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak iyi işler yapanlara ise bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

8. KÖTÜ AMELİ, İŞİ kendisine süslü görünen ötekiler gibi olur mu? O, yaptığı kötülüğü iyi sanıyor. Muhakkak ki Allah; sapıklığı dileyen, tercih

eden kimseyi sapıklıkta bırakır ve hidayeti tercih eden, dileyen kimseyi de doğruya iletir. Öyleyse onlar hakkında üzüntüye kapılma! Gerçekten Allah onların yapıyor olduklarını en iyi bilendir.

9. VE ALLAH rüzgârları gönderip de bulutları kaldırandır. Böylece onu ölü bir beldeye süreriz, onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltiriz. İşte dirilerek kalkış da böyledir.

10. Kim üstünlük istiyor ise üstünlük tamamen Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, onu da salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı işler yapmak yükseltir. Kötülük plânları yapanlara ise çetin bir azap vardır. Oysa onların plânları bozulur!

11. Allah sizi topraktan, balçıktan, sonra nutfeden, embriyodan yarattı. Sonra da; çiftler çok sayıda oluşturduğu aile, sülâle hâline getirdi. Bir dişinin hamile kalması ve doğurması ancak O'nun ilmiyle, izniyle olur. Bir canlının uzun hayatındaki yaşadıkları ve bir canlının kısa hayatı mutlaka bir kitaba yazılmaktadır. gerçekten bu Allah'a göre kolaydır.

12. İki deniz bir olmaz! Bu tatlıdır susuzluğu giderir, boğazdan akar, içimi kolaydır! Şu da tuzludur boğazı yakıcıdır! Hepsinden de taptaze et yersiniz ve takındığınız süs eşyası çıkarırsınız. Gemileri orada suları yararak giderken görürsünüz. Allah'ın lütfundan aramanız ve şükretmeniz için!

13. GÜNDÜZÜN içine geceyi ve gecenin içine de gündüzü salar. Güneş'i ve Ay'ı emri altına almıştır. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar akıp gidiyor! Rabbiniz Allah işte budur! Mülk, otorite O'nundur. O'ndan başka yalvardığınız, çağırdığınız kim- seler ise bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir.

14. Onlara bir şeyler istemek için dua etseniz, onları çağırsanız, duanızı, çağrınızı isteklerinizi işitmezler. Şayet işittiklerini düşünseniz bile size cevap veremezler. Ve onlar, kıyamet gününde Allah'a ortak koşmanızı inkâr ederler. Hiç kimse sana, her şeyden haberdar olan Allah gibi haber veremez.

15. EY İNSANLAR! Sizler Allah'a muhtaç olan fakirlersiniz. Allah ise müstağnidir, zengindir, övgüye lâyık olandır.

16. Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir.

17. Bu Allah'a göre zor bir iş değildir.

18. HİÇBİR GÜNAHKÂR başkasının günahını çekmez. Yükü ağır gelen kimse yükünü taşımaya başkasını çağırsa, akrabası dahi olsa hiçbir şey ondan taşınmaz. Sen ancak görmeden Rablerinden korkan ve namaza devam eden kimseleri uyarıp sakındırırsın. Kim temizlenip arınırsa, ancak kendi nefsi nin yararı için arınıp temizlenmiştir. Sonunda dönüş Allah'ın katınadır.

19. KÖR ile gören bir olmaz!

20. Karanlık ile aydınlık bir değildir!

21. Gölge ile kızgın sıcak bir değildir!

22. Dirilerle ölüler bir, eşit olmaz! Gerçi Allah dilediği kimseye işittirir; sen ise kabirlerin içindeki kimselere işittiremezsin!

23. Sen sadece dirileri, yaşayanları uyaransın!

24. Şüphesiz Biz seni gerçek ile gönderdik, müjdeleyici ve uyarıcı olarak! Her milletin içinden bir uyarıcı gelip geçmiştir.

25. Eğer seni yalanlıyorlarsa onlardan önceki kimseler de yalanlamışlardı. Elçileri onlara apaçık delillerle, sahifelerle ve aydınlatıcı kitapla gelmişlerdi.

26. Sonra Ben inkâr edenlerin tümünün hesabını gördüm. Benim onları inkârım cezalandırmam nasılmış, bak gör?

27. GÖRMEDİN mi Allah gökyüzünden bir su indirdi. Böylece onunla renkleri değişik meyveler çıkardık. Dağlardan geçen; beyaz, kırmızı, renkleri değişik ve simsiyah topraktan yollar kıldık.

28. Aynı şekilde; insanlar, hayvanlar ve Enam, koyun, keçi, sığır ve deve de farklı farklı renklerdedir. Kulları içinde ancak bilgi sahibi olanlar Allah'tan gereği gibi korkar. Şüphesiz Allah; üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.

29. O bilgi sahibi kimseler ki; Allah'ın kitabını gereği gibi, bağlantılı ayetlerle birlikte anlamaya çalışarak okurlar, salâtı ikâme ederler, namazı gereği

gibi kılarak, edâ ederek devam ederler. Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli açık dağıtırlar ve onlar asla batmayacak bir ticaret, alışveriş umarlar!

30. Allah'ın kendilerine ücretlerini ödemesi ve lütfundan artırması için. Şüphesiz O çok bağışlayandır, şükrü kabul ederek sahip olduklarınızdan daha fazlasını verendir.

31. KİTAP'tan sana vahyettiğimiz kendinden önceki kitapları doğrulayıcı, tasdik edici gerçektir. Şüphesiz Allah; kullarından haberdar olandır, görendir.

32. Sonra kitabı yeni yarattığımız kimselere miras verdik. Artık onlardan kimi kendi kendine zulmedendir, kimi orta yolda gidendir ve kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda önde gidendir. İşte büyük lütuf, kazanç budur!

33. Adn cennetleri! Oraya girerler; orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Orada onların giysisi ipektir.

34. Dediler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a övgüler olsun! Şüphesiz Rabbimiz bağışlayandır, çok karşılık verendir.

35. O kendi lütfundan durulacak yurda bizi yerleştirendir; burada bize hiçbir usanma da dokunmaz."

36. İNKÂR EDEN KİMSELERE cehennem ateşi vardır. Onlara ölsünler diye hükmedilmez ki ölsünler! Ve onlardan cehennem azabı hafifletilmez. Her bir nankörü işte böyle cezalandırırız!

37. Onlar orada feryat ederler: "Rabbimiz! Bizi çıkar yapmış olduğumuz amellerin dışında faydalı işler yapalım..." "Öğüt alan kişinin öğüt alacağı kadar size bir ömür vermedik mi, yaşama hakkı tanımadık mı? Size uyarıcı da geldi. Öyleyse tadın azabı! Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

38. ŞÜPHESİZ ALLAH göğün ve yerin gaybını bilendir. Doğrusu O göğüslerin özünü de çok iyi bilendir.

39. Yeryüzüne sizi halifeler, muhalif varlıklar, birbirinin yerine ge-çen mirasçılar kılan O'dur. Öyleyse kim inkâra saparsa onun inkârı kendi aleyhinedir. Çünkü Rableri katında inkârcıların inkârı gazaptan başka bir şey artırmaz ve inkârcıların inkârı hüsrândan başka bir şey artırmaz!

40. De ki: “Allah’ın yanında yalvardığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana gösterin yeryüzünde ne yarattılar?” Ya da göklerde bir ortaklıkları mı var? Veya onlara bir kitap vermişiz de onlar o kitaptan bir kanıt, delil üzerinde midirler? Aksine zalimler birbirlerine sadece aldatma vadediyorlar.

41. Şüphesiz Allah gökleri ve yeryüzünü yıkılmasınlar diye kudreti altında tutuyor. Eğer yıkılacak olsalar ikisini ancak ‘O’ tutar, kendisinden başka hiç kimse tutamaz. Şüphesiz O çok sabırlıdır, bağışlayandır.

42. YEMİNLERİNİN bütün gücüyle Allah’a yemin ettiler: “Eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse herhangi bir milletten daha fazla doğru yolda olacaklar ” diye. Ancak kendilerine bir uyarıcı geldiği zaman onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı.

43. Yeryüzünde büyüklük tasladılar ve kötü tuzak kurdular. Kötü tuzak sahibinden başkasına dolanmaz, sahibinin başına gelir! Öncekilere uygulanan kuraldan başkasını mı bekliyorlar? Allah’ın sünnetinde, uygulamasında asla bir değişiklik bulamayacaksın.

44. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki? Kendilerinden önceki kimselerin akibetinin, sonunun nasıl olduğunu görsünler! Halbuki onlar bunlardan daha güçlü idiler. Gökte ve yerde Allah’ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O; çok iyi bilendir, gücü yetendir.

45. Eğer Allah kazandıkları yüzünden insanları hemen cezalandıracak ölümlerine hükmedecek olsaydı yeryüzünün üzerinde hiçbir canlı bırakmazdı. Ancak onları bir süreye kadar erteliyor. Nihayet süreleri ecelleri, sonları geldiği zaman artık ertelenmezler! Şüphesiz Allah kullarını çok iyi görmektedir.

MERYEM SURESİ

İniş Sırası: 44 • Mushaf Sırası: 19 • 98 Ayettir

1. Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.

2. BU; RABBİNİN kulu Zekeriya'ya rahmetini anıştır.
3. Bir zaman gizli, kısık bir seslenişle Rabbine yalvardı:
4. "Rabbim!" dedi; "Gerçekten bende kemik gevşedi ve ihtiyarlıkla da saçım başım ağardı. Oysa ben Sana boyun büküp dua etmekle mahrum olmadım, geri durmadım ey Rabbim!
5. Doğrusu ben vefatım, beni vefat ettirmen sonrası arkamdan gelecek yakınlarım adına endişe ediyorum. Eşim de kısırdır. Bana kendi katından bir dost armağan et.
6. Bana ve Yakub ailesine mirasçı olsun! Rabbim onu razı olduğun birisi kıl!"
7. "Ey Zekeriya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz. Onun ismi Yahya'dır. Biz daha önce ona hiçbir adaş kılmadık."
8. "Rabbim!" dedi. "Benim nasıl oğlum olabilir? Üstelik karım, eşim kısır ve ben de yaşlanmış iken?"
9. "İşte böyledir" dedi. Rabbin buyurdu ki: "Bu Bana göre kolaydır. Nitekim daha önce sen de hiçbir şey değil iken seni yaratmıştım."
10. Dedi ki: "Rabbim! Bana bir delil ver." Allah dedi ki: "Senin delilin üç gece insanlarla konuşamamandır; sapasağlam olduğun hâlde!"
11. O mihraptan, tapınaktan, mabetten kavminin karşısına çıktı; onlara 'sabah ve akşam tesbih etmelerini' işâret etti, diliyle anlattı.

12. BÜYÜDÜĞÜNDE: "Ey Yahya! Kitabı kuvvetlice tut" dedik. Daha çok gençken ona Hikmeti verdik problem çözme bilimini öğrettik.
13. Katımızdan ikrâm olarak ona onu yaratırken özüne bir acıma ve temizlik duygusu koyduk, verdik. O korunan bir kul oldu.

14. Anne-babasına iyilik ediciydi; isyankâr bir zorba değildi.

15. Ona doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden kaldırılacağı gün selâm olsun!

16. KİTAP'TA Meryem'i de hatırla, Meryem'den de bahset! Hani bir zaman ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Sonra onlardan yana kendisine bir perde çekmişti. Biz de ona ruhumuzu Melek Cebrail'i gönderdik; ona düzgün bir be-şer, insan olarak göründü.

18. Meryem dedi ki: "Gerçekten ben senden Rahman'a sığınırım, eğer sakınan bir kul isen bana yaklaşma!"

19. Dedi ki: "Ben yalnızca Rabbinin görevlendirdiği elçisiyim; sana tertemiz bir oğul armağan etmek için geldim."

20. Dedi ki: "Benim nasıl oğlum olabilir? Bana hiçbir beşer dokun- mamış ve ben de zina, iffetsizlik etmemişken?!" Ki ben asla, Allah'ın koyduğu sınırı, haddi aşmadım, yasasını çiğnemedim!

21. Melek "İşte böyledir" dedi. Rabbin buyurdu ki: "O, Bana göre kolaydır. Onu insanlara bir delil ve katımızdan bir rahmet kılmamız için böyle yaptık". Bu iş olmuş bitmiştir.

22. MERYEM ona İsa'ya gebe, hamile kaldı. Sonra onunla uzak ıssız bir yere çekildi.

23. Derken doğum sancısı onu hurma dalının altına sürükledi. Dedi ki: "Ne olurdu ben bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!"

24. Ağacın alt tarafından bir sesle kendisine seslenildi: "Üzülme! Rabbin içmen için alt yanında bir su arkı var etti.

25. Hurma dalını kendine doğru silkele, üstüne henüz olgunlaşmış taze hurma dökülsün.

26. Artık: 'Ye ve iç, gözün aydın olsun!' Eğer beşerden birisini görürsen de ki: "Ben Rahman'a oruç konuşmama orucu adadım: Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."

27. BÖYLECE onu İsa'yı taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki; "Ey Meryem! Gerçekten tuhaf bir şeyle geldin.

28. Ey Harun'un kızkardeşi! Baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz biri değildi."

29. Onu İsa'yı gösterdi. Dediler ki: "Biz beşikteki bebekle nasıl konuşuruz?!"

30. İsa dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana Kitap verdi gelecekte Kitap verecektir ve beni Nebi yaptı gelecekte Nebi yapacaktır.

31. Nerede bulunursam bulunayım beni faydalı kılacak. Sağ olduğum sürece bana namaz kılma ve üretim ve ticaret yaparak zekat verme sorumluluğu verdi, yükledi.

32. Anneme iyilik, hürmet etmemi, saygılı davranmamı istedi. Beni başkaldıran, bir zorba hayırsız evlât yapmadı.

33. Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden kaldırılacağım gün selâm, esenlik üzerimedir."

34. İŞTE, MERYEM OĞLU İsa! Hakkında ayrılığa düştükleri konunun gerçeği budur!

35. Allah'ın çocuk edinmesi baba olması olacak şey değildir. Her türlü ihtiyaçtan uzaktır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol" der, o da hemen oluşmaya başlar.

36. İsa dedi ki: "Şüphesiz ki Allah; benim ve sizin Rabbinizdir. O'na kulluk edin. Dosdoğru yol işte budur!"

37. Daha sonra gruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Artık o inkâr eden kimselerin vay haline! Büyük bir günü görmekten dolayı.

38. Ne güzel işitirler ve ne güzel görürler Bize geldikleri gün! Fakat bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

39. Pişmanlık gününe karşı onları uyar, o zaman iş bitirilir. Onlar gaflet içindedirler ve inanmıyorlar.

40. Şüphesiz Biz yeryüzüne ve üzerinde bulunanlara vâris oluruz. Ve onlar Bizim katımıza döndürülecekler.

41. KİTAP'TA İBRAHİM'İ de hatırla, hakkında konuş, gündem yap! Gerçekten o dosdoğru bir Nebi idi.

42. Hani bir zaman babasına dedi ki: “Ey babacığım! Niçin işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir fayda vermeyen şeylere kulluk ediyorsun?

43. Ey babacığım! Şüphesiz sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyleyse bana uy ki, seni düzgün bir yola ulaştırayım.

44. Babacığım! Şeytana kulluk etme! Şüphesiz şeytan Rahman’a karşı isyankâr olmuştur.

45. Babacığım! Ben Rahman’ın katından sana bir azabın dokunmasından korkuyorum. O zaman şeytanın dostu olursun. ”

46. Dedi ki: “Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen muhakkak seni taşa tutarım, kovarım. Uzunca bir süre benden uzak dur.”

47. İbrahim “Sana selâm olsun” dedi. “Rabbimden senin için bağışlanma dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır.

48. Ben sizden ve sizin Allah’tan başka yardıma çağırdıklarınızdan da uzaklaşıyor yalnız Rabbime yöneliyorum. Umulur ki, Rabbime yönelmekle mahrum olmam.”

49. Böylelikle onları ve onların Allah’ın yanında taptıklarını terkedince Biz de ona oğlu İshak’ı ve torunu Yakub’u verdik. Ve her birini Allah’ın mesajlarını ileten Nebi kıldık.

50. Onlara rahmetimizden armağanlar verdik. Onlara yüce bir doğruluk dili verdik.

51. KİTAP’TA MUSA’YI da hatırla, anlat! Şüphesiz o muhlis samimiyeti, ihlâsı tarafımızdan onaylı Nebi olan Rasul’dü.

52. Ona Tûr’un Sina Dağı’nın sağ tarafından seslendik ve özel bir perde, vahiy meleği, vahiy aracılıyla konuşmak için onu yaklaştırdık.

53. Rahmetimizden dolayı ona kardeşi Harun’u da bir Nebi olarak armağan ettik.

54. KİTAP’TA İSMAİL’İ de oku, anlat! Şüphesiz o sözünde duran, Nebi olan Rasul, Elçi idi.

55. Ailesine namaz kılmayı ve zekât vermeyi söylerdi. O, Rabbi katında razı olunmuş idi.

56. KİTAP'TA İDRİS'İ de anlat! Şüphesiz o dosdoğru bir Nebi idi.

57. Biz de onu yüksekçe bir yere, mekâna, makama çıkartmıştık.

58. İŞTE BUNLAR yukarıda anlattığımız elçiler Allah'ın kendilerine nimet verdiği elçilerden; Âdem'in soyundan, Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan İbrahim ve İsrail'in Yakub'un soyundan doğru yolu gösterdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendirler. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Onlardan sonra arkalarından öyle bir nesil geldi ki, Salâtı, Namazı, Dini zayi ettiler gereken önemi göstermediler ve şehvetlerine uydular. Azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır.

60. Ancak tövbe eden, iman eden ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç; işte onlar cennete girerler ve hiçbir haksızlığa uğratılmazlar.

61. Rahman'ın kullarına gıyaben vadettiği Adn cennetlerine girerler. Şüphesiz O'nun sözü yerine gelecektir.

62. Orada boş söz değil, yalnızca "selâm, esenlikler" sözünü işitirler. Orada onlar için rızıkları sabah ve akşam hazırdır.

63. Kullarımızdan korunup sakınan kimseye miras kıldığımız, vereceğimiz cennet işte budur!

64. VE MELEKLER: "Biz ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bu ikisinin arasındaki olan her şey O'na aittir. Üstelik Rabbin unutkan değildir."

65. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O'na ibadet et. O'na ibadet etmekte sabırlı, tahammüllü ol! Hiç O'nun bir adaşı Allah ismiyle çağrılan birinin olduğunu biliyor musun?

66. BÜTÜN bunlara rağmen insan der ki: "Öldükten sonra mı tekrar diri olarak çıkarılacağım?!"

67. İnsan hiç düşünmüyor mu? Daha önce hiçbir şey değilken Biz kendisini yarattık!

68. Rabbine Andolsun mutlaka onları ve şeytanları toplayacağız. Sonra onları cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız, diz çökmüş bir hâlde!

69. Sonra her gruptan Rahman'a karşı çıkmakta en inatçı hangisi ise ayıracağız.

70. Sonra şüphesiz Biz; oraya atılmaya uygun olan kimseleri daha iyi biliriz.

71. Sizden oraya uğramayacak yoktur. Bu Rabbinin üzerine aldığı kesinleşmiş bir sözdür, karardır.

72. Sonra sakınıp korunan kimseleri kurtarırız, zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

73. AÇIK AÇIK ayetlerimiz onlara okunduğu zaman inkârcı kimseler, iman edenlere dediler ki: "İki topluluktan hangisinin makamı daha hayırlı ve meclisi daha değerlidir?"

74. Onlardan önce nice kuşakları helâk ettik. Onlar eşyaca ve gösterişçe daha alımlıydılar!

75. De ki: "Kim sapıklık içinde ise Rahman ona mühlet verdikçe verir. Nihayet kendilerine söz verileni gördükleri zaman yer olarak kimin daha kötü ve ordu olarak kimin daha zayıf olduğunu derhal bileceklerdir.

76. Allah doğru yola giren kimselerin hidayetini artırır. Sürekli olan salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı işler ise mükâfatça Rabbinin katında daha hayırlıdır, varılacak yer bakımından da daha iyidir."

77. AYETLERİMİZİ inkâr eden şu kimseyi gördün mü? Dedi ki: "Elbette bana mal ve çocuk verilecektir."

78. O gayba mı tanık oldu veya Rahman'ın katından bir söz mü aldı?!

79. Kesinlikle öyle değil! Dediklerini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız.

80. Onun dediklerine Biz vâris oluruz ve kendisi tek başına Bize gelir.

81. Allah ile birlikte başka ilâhlar edindiler; kendilerine destek olsun diye!

82. Kesinlikle! Taptıkları, peşinden gidip etrafında toplandıkları şeyler onların tapınışlarını, ibadetlerini inkâr edecekler, tanımayacaklar ve onlara karşı olacaklar!

83. GÖRMEDİN Mİ? Biz şeytanları inkârcılara gönderdik, onları oynatıp kışkırtıyorlar.

84. Öyleyse onlar hakkında acele etme! Biz onlar için saydıkça sayıyoruz.

85. O gün korunup sakınanları ikrâmla toplayıp Rahman'a götürdüğümüz gün,

86. suçluları da yaya ve susamış olarak cehenneme süreriz.

87. Rahman'ın katında bir ahit edinen Allah'tan söz alan, Allah'ın izin verdiği kimseden, meleklerden başkası şefaate, yardım etmeye mâlik olamaz, güç yetiremezler.

88. "RAHMAN çocuk edindi" dediler.

89. Andolsun çirkin bir şeyle geldiniz.

90. Neredeyse o sözden dolayı gökler çatlayacak, yeryüzü yarılacak ve dağlar yıkılarak dağılacaklardı!

91. Rahman için çocuk iddia etmeleri yüzünden!

92. Çocuk edinmek Rahman'a yakışmaz!

93. Göklerde ve yeryüzünde bulunanların hepsi Rahman'a yalnızca 'bir kul' olarak gelecektir.

94. Andolsun ki, onları kuşatmış ve iyice saydıkça saymıştır!

95. Onların hepsi kıyamet günü tek başına O'na gelecektir.

96. GERÇEK ŞU Kİ; iman eden ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanlara gelince, Rahm ân onlar için bir sevgi kılacaktır.

97. ONU Kur'an'ı senin lisânınla indirerek kolaylaştırdık, sakınanları onunla müjdelemen ve inatçı bir kavmi uyarman için!

98. Onlardan önce nice kuşakları helâk ettik, onlardan hiçbirini hissedip görüyor musun? Veya onlara ait bir fısıltı işitiyor musun?

TAHA SURESİ

İniş Sırası: 45 • Mushaf Sırası: 20 • 135 Ayettir

1. Ta. Ha.

2. EY MUHAMMED VE EY İNSAN! Kur’an’ı sana, size zorluk çekmen için indirmedik, aktarmadık, anlatmadık!

3. Ancak korkan kimse için bir öğüt olarak anlattık, aktardık, indirdik.

4. Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmedir.

5. Rahman; Arş dahil tüm kâinata yönetim sistemini kurmuştur.

6. Göklerde ve yeryüzündekiler, ikisi arasında olanlar ve nemli toprağın altında bulunanlar O’nundur.

7. Sesini yükseltsen de yükseltmesen de şüphesiz O, gönlünde sakladığını da bilir, hatta daha gizlisini de...

8. Allah ki, O’ndan başka İlâh yoktur. En güzel sıfatlar, özellikler, nitelikler O’na aittir.

9. MUSA’NIN haberi sana ulaştı mı?

10. Hani o bir ateş görmüştü, ailesine dedi ki: “Siz durup bekleyin ben bir ateş, çok parlak bir ışık gördüm; belki ondan size bir kor, ışık, enerji getiririm veya etrafına ışık saçan o ateşin yanında hidayet eden, doğru yolu gösterip ileten, bir rehber bulurum.”

11. O, ateşin yanına miraca yükseltileceği mekâna geldiği zaman; “Ey Musa!” diye seslenildi:

12. “Şüphesiz Ben, Ben senin Rabbinim! Rabbinin huzurundasın ayakkabılarını çıkar, çünkü sen katımızda kutsal kılınmış Tur Dağı eteklerinde bulunan Mukaddes Vadi'de Tuvâ’dasın.

13. Ben seni seçtim, şimdi sen vahyedilecekleri dinle!

14. Şüphesiz Ben, Ben Allah'ım! Benden başka sevk edip yöneten İlâh yoktur, öyleyse yalnız Bana kul ol! İyi bil, Beni hatırlamak emirlerimle birlikte: Namazı gereği gibi kılmak-tır.

15. Kıyamet saati muhakkak gelecektir. Ben onu gizli tutuyorum ki herkes yaptığının karşılığını bulsun!

16. Öyleyse ona kıyamet saatinin geleceğine inanmayan ve dürtülerine, isteklerine, nefsine, benliğine uyan kimse sakın seni ondan ona, saate inanmaktan alıkoymasın yoksa mahvolursun.

17. SAĞ ELİNDEKİ nedir Ey Musa?

18. Dedi ki: "O benim asamdır; ona dayanırım onunla davarlarıma yaprak silkelerim. Onun bana başka yararları da vardır. "

19. Allah dedi ki: "Onu yere at Ey Musa!"

20. Onu yere attı, bir de ne görsün, koşan bir yılan oluverdi!

21. Allah dedi ki: "Onu al ve korkma; onu ilk durumuna döndüreceğiz.

22. ELİNİ koltuğunun altına sok, bir leke, kusur olmaksızın bembeyaz çıksın; başka bir ayet, mucize olarak!

23. Öyle ki, büyük ayetlerimizden birini sana gösterelim.

24. Firavun'a git. Çünkü o iyice azmıştır."

25. "RABBİM!" dedi. "Göğsümü bana aç.

26. Senden aldığım emri yerine getirmem için işimi bana kolaylaştır.

27. Ve dilimden düğümü çöz ki;

28. sözümü anlayıp kavrasınlar.

29. Ailemden bana bir vezir, yardımcı ver:

30. Kardeşim Harun'u.

31. Beni onunla destekleyip sırtımı, arkamı güçlendir.

32. Onu, işimde bana lûtfettiğin Risâlet Görevimde ortak kıl.

33. Böylece; Seni çokça ululayalım, yücelterek tesbih edelim.

34. Ve Seni çokça analım.

35. Şüphesiz Sen bizi görensin!"

36. Allah dedi ki: "Sana istediğin verildi Ey Musa!"

37. “Andolsun, başka bir kere daha sana lütufta bulunmuştuk.

38. Hani vahyedileni annene vahyetmiştik:

39. ‘Onu sandığa koy, akıntıya, suya bırak ki, su onu sahile atsın. Bana ve ona düşman olan onu alsın.’ Üzerine Benden bir sevgi koydum, gözetimimde yetiştirilmen için.

40. Hani kızkardeşin geziniyordu! ‘Ona bakacak birisini size göstereyim mi?’ diyordu. Böylece gözü aydın olsun ve üzülme-sin diye seni annene geri verdik. Sen birini kazara katletmiştin, ölümüne sebep olmuştun da seni gamdan kurtarmıştık. Açığa çıkaracak olaylarla yaptıklarınla seni açığa çıkarmıştık. Medyen halkı içinde de yıllarca kaldın. Sonra belirlenmiş bir vakitte buraya geldin Ey Musa!

41. Seni kendim için seçtim.”

42. “SEN ve kardeşin ayetlerimle gidin ve Beni anmakta, dile getirmekte gevşeklik etmeyin, çekinmeyin!

43. İkiniz Firavun’a gidin. Çünkü o iyice azmıştır.

44. Ona yumuşak kalbine, duygusal zekâsına tesir edecek uygun söz söyleyin! Belki o düşünüp öğüt alır veya korkup sakınır.”

45. Dediler ki: “Rabbimiz! Onun bize saldırmasından yahut azgınlık yapmasından korkuyoruz.”

46. Allah buyurdu ki: “Korkmayın! Çünkü Ben ikinizle beraberim, işitirim ve görürüm.”

47. Haydi ona gidin ve deyin ki: “Gerçekten biz Rabbinin iki elçisiyiz. İsrail [Yakub] oğullarını bizimle birlikte gönder, onlara azap etme. Sana Rabbinden bir ayet, mesaj getirdik; ’hidayete, doğru yola tâbi olan kimseye selâm olsun!’

48. Gerçekten bize vahyolundu ki; yalanlayan ve yüz çeviren kimseye azap edilecektir.”

49. FİRAVUN dedi ki: “O hâlde sizin Rabbiniz kim ey Musa?”

50. Dedi ki: “Rabbimiz her şeye bütün canlılara yaratılışını uygun suretini verendir. Sonra gönderdiği rehber ile doğru yolu gösterendir.”

51. Firavun dedi ki: “Öyleyse önceki nesillerin durumu nedir?”

52. Musa dedi ki: “Onların bilgisi Rabbimin katındaki bir kitaptadır. Rabbim şaşırmaz ve unutmaz.”

53. O, ARZI sizin için bir beşik kıldı, orada sizin için yollar açtı. Gökyüzünden su indirdi. Böylece onunla çeşit çeşit bitkilerden çiftler çıkardık.

54. Yiyiniz ve hayvanlarınızı otlatınız. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ayetler, ibretler vardır!

55. SİZİ ondan topraktan, sudan ve çeşitli elementlerden yarattık ve sizi tekrar oraya toprağa döndürürüz. Ve başka bir kere daha kıyamet günü sizi oradan topraktan çıkarırız.

56. GERÇEK ŞU Kİ; ayetlerimizin tümünü ona Firavuna gösterdik, yine de yalanladı ve şeytanlaşarak yalanında diretti.

57. Firavun dedi ki: “Sihrinle bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi bize geldin Ey Musa?

58. Biz de sana mutlaka onun gibi bir büyü, sihir getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda bir buluşma yerive zamanı ayarla. Bizim ve senin muhalefet etmeyeceğin uygun bir yer olsun. ”

59. Musa dedi ki: “Buluşma zamanımız; Bayram Günü, kuşluk vaktinde insanların toplandığı an olsun!”

60. Firavun dönüp gitti, tuzağını topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara dedi ki: “Yazıklar olsun size. Allah’a karşı yalan uydurup da iftira etmeyin. Sonra bir azap ile sizin kökünüzü kurutur. Doğrusu iftira eden kimse kaybetmiştir!”

62. Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar ve gizlice, fısıldaşarak konuştular.

63. Dediler ki: “Bu ikisi büyücüdür, sihirbazdır. Büyüleri, sihirleri ile sizi yurdunuzdan çıkarmayı istiyorlar ve emsâlsiz tarikatınızı, düzeninizi, sisteminizi yıkmak istiyorlar.

64. Onun için tuzak, oyun kuranlarınızı toplayın sonra da tek saf olun. Andolsun, bugün üstün gelen kimse kazançlı çıkmıştır.”

65. DEDİLER Kİ: “Ey musa! Ya sen at ya da önce atan kişiler biz olalım.”

66. Musa “Hayır!” dedi “Siz atın.” Bir de ne görsün! Onların attıkları şeyler içi civa dolu yılan cesetleri, bilimsel nedenlerle kızgın zemin üzerinde hareket ediyor.

67. Musa içinde bir tür korku hissetti.

68. “Korkma!” dedik. Şüphesiz sen, üstün gelecek olan sensin!

69. Sağ elindekini at, bu onların yaptıklarını yutacaktır. Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihir hilesidir, aldatmadır! Sihirbazlar nerede olursa olsun sana karşı kazanamazlar. ”

70. SİHİRBAZLAR secdeye kapandılar: “Harun’un ve Musa’nın iman ettiği Rabbine iman ettik” dediler.

71. Firavun dedi ki: “Ben size izin vermeden önce ona inandınız ha! Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Andolsun ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Ve elbette sizi hurma dallarına asacağım! Hangimizin azabı daha şiddetli ve sürekli imiş bileceksiniz!”

72. Dediler ki: “Ey Firavun seni asla bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratan Allah’a tercih etmeyeceğiz. Yapacağını yap, elinden geleni ardına koyma! Sen yalnızca bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin!

73. Şüphesiz biz yalnızca Rabbimize iman ettik; hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihri, hileyi, aldatmacayı bağışlaması için?! Allah daha hayırlı ve daha kalıcıdır.”

74. ŞÜPHESİZ Kİ: Kim suçlu olarak Rabbine gelirse, onun için cehennem vardır; orada ölmez ve yaşamaz, oradaki yaşama yaşamak da denmez.

75. Kim de salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapmış birmümin olarak, O’na Allah’ın huzuruna gelirse işte onlar; onlar içindir en yüksek dereceler!

76. Zeminlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri, orada sürekli kalıcıdırlar. Temizlenip arınan kimsenin mükâfatı işte budur!

77. Andolsun, gerçek şu ki Musa’ya şöyle vahyetmiştik: “Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, sonra asanla denize vurarak iznimizle denizde onlara kupkuru bir yol aç, yetişilmekten, yakalanmaktan korkmadan ve endişe etmeden.”

78. Firavun ordularıyla onların peşine takıldı. Derken denizden onları örten şey örtüverdi.

79. Firavun kavmini saptırdı ve onları doğru yola götürmedi.

80. EY İSRAİLOĞULLARI, Ey Yakub'un soyundan gelenler! Sizi düşmanınızdan kurtardık ve Tûr'un sağ tarafını size buluşma yeri olarak belirledik. Size helva ve bıldırcın indirdik, yarattık.

81. Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve bu konuda haddi aşıp azgınlık etmeyin. Yoksa gazabım üzerinize çöker. Gazabım kimin üzerine çökerse o kesinlikle tepetaklak yuvarlanmıştır.

82. Şüphesiz Ben çok bağışlayıcıyım; tövbe eden, inanan ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan, faydalı işleri en iyi şekilde yapan, sonra da doğru yola gelen kimseye karşı!

83. "SENİ kavminden çabucak ayırıp getiren nedir Ey Musa?"

84. Dedi ki: "Onlar benim peşimdeler. Rabbim razı olman için Sana acele geldim."

85. Allah dedi ki: "Biz senden sonra kavminin gerçeğini açığa çıkardık. Samirî onları saptırdı."

86. Musa çok kızgın ve üzüntülü olarak derhal kavmine döndü. "Ey kavmim!" dedi. "Rabbinizin size verdiği güzel ahit, söz hoşunuza gitmedi mi?! Yoksa söz, ahit veya aranızdan ayrılmam size uzun mu geldi? Rabbinizden üzerinize bir gazabın çökmesini mi istediniz? Bana verdiğiniz sözden de caydınız?"

87. Dediler ki: "Sana verdiğimiz sözden kendi irademizle caymadık. O kavmin süs eşyasından bazı ağırlıklar yüklenmiştik. İşte onları kızgın ateşteki kalıba attık, aynı şekilde Samirî de attı."

88. O, onlara böğürmesi olan bir buzağı heykeli ortaya çıkardı. Ve bunun üzerine onlar da birbirlerine dediler ki: "İşte bu sizin de Musa'nın da ilâhı'dır ama o unuttu."

89. Görmüyorlar mı ki? Kendilerine bir sözle cevap veremez. Kendilerine ne bir zarar ve ne de bir fayda vermeye gücü yetmez.

90. DAHA ÖNCE Harun kendilerine demişti ki: “Ey kavmim! Onunla heykelle siz verdiğiniz sözde açığa çıkarıldınız. Şüphesiz sizin Rabbiniz Rahman’dır. Öyleyse bana uyun ve emrime itaat edin.”

91. Dediler ki: “Musa bize dönünceye kadar ona eğilmekten, tapınmaktan vazgeçmeyeceğiz.”

92. Musa dedi ki: “Ey Harun! Onların saptıklarını gördüğünde seni ne engelledi?

93. Bana neden tâbi olmadın? Emrime isyan mı ettin?!”

94. Harun dedi ki: “Ey anamın oğlu! Sakalımı ve saçımı başımı tutma! Ben, ‘İsrail [Yakub] oğulları arasına ayrılık soktun ve sözümü gözetmedin’ demenden korktum!”

95. Musa dedi ki: “Ya senin kastın, maksadın nedir ey Samirî?”

96. Samirî dedi ki: “Ben onların görmediklerini gördüm ben bu dini herkesten çok iyi biliyorum veya Mısır’da heykel yapmanın tekniğini öğrendim. Elçinin yoluna, izine çok iyi bildiğim dinine; öğretilerine, eserine önce sıkı sıkıya sarıldım ve sonra bıraktım elçinin öğretilerini terkettim! İşte canım böyle istedi, durum bundan ibaret!”

97. Musa dedi ki: “Defol git! Hayatın boyunca ‘bana dokunmayın’ diyeceksin. Ayrıca senin için bir buluşma zamanı vardır;" ondan asla geri bırakılmayacaksın. Önünde eğilerek saygı gösterdiğin, tapındığın şu ilâhına bir bak! Biz onu yakacağız, sonra da ufalanmış olarak denize savuracağız.

98. Sizin ilâhınız ancak kendisinden başka İlâh olmayan Allah’tır. O Allah ki, ilimce her şeyi kuşatmıştır.”

99. İŞTE BÖYLECE sana geçmişin haberlerinden anlatıyoruz. Andolsun sana katımızdan bir öğüt verdik.

100. Kim ondan yüz çevirirse; şüphesiz o, kıyamet günü kötü bir yük yüklenir.

101. O yükün altında sürekli kalıcıdırlar. kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür o!

102. O gün Sûr’a üflenir ve o gün suçluları yüzleri-gözleri gömgök bir hâlde toplayıp süreriz!

103. Kendi aralarında dünyada; “Sadece on gün kaldınız” diye fısıldaşarak sessizce konuşurlar.

104. Onların dediklerini Biz daha iyi biliriz. Tutulan yol olarak en iyileri, görüşçe en isabetli olanları da der ki: “Sadece bir gün kaldınız!”

105. VE SANA dağlardan soruyorlar de ki: “Rabbim onları kül gibi savuracak.

106. Yerlerini dümdüz edip boş bırakacaktır.

107. Orada bir eğrilik ve bir tümsek göremezsin.”

108. O GÜN çağırana uyarlar ki ondan hiçbir sapma yoktur. Rahman için sesler kısılmıştır. Artık bir fısıltı dışında ses işitemezsin!

109. O gün şefaat fayda vermez hiç kimse bir başkasına yardıma, şefaate malik değildir, Rahman’ın kendisine ahit, söz, izin verdiği melekler ve sözünden razı oldukları hariç!

110. O Allah onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlar ise ilimce onu kavrayıp kuşatamazlar.

111. Yüzler; gözeten ve yöneten diriye boyun eğmiştir. Bir zulüm yüklenen kişi perişan olmuştur.

112. Kim mümin olduğu hâlde salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yaparsa, bir zulümden ve hakkının çiğnenmesinden korkmaz.

113. İŞTE BÖYLECE onu Arapça Kur’an olarak aktardık, indirdik ve içindeki uyarıları değişik biçimlerde tekrarladık; belki çekinirler ya da bu yöntem onları bir bilgi, ilim edinmeye sevkeder.

114. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir! Sana vahyi tamamlamadan onunla, Kur’an ile hüküm, karar vermede acele etme! De ki; “Rabbim, ilmimi, bilgimi, anlayış ve kavrayışımı artır!”

115. Andolsun önceden Âdem’e de tutup yerine getirmesi için bir ahit, bir emir vermiştik. Ancak o Bizden aldığı ahdi, sözü, emri unuttu ve onda bir azim, kararlılık bulamadık.

116. HANİ Biz meleklere buyurmuştuk: “Âdem’i selâmlayın, onu tanıyın, onun yanında olun, ona destek verin, onunla birlikte çalışın!” İblis dışında hepsi derhal onu tanıyıp selâmladılar, onun yanında olacaklarına söz verdiler, o İblis ise diretti.

117. ”Ey Âdem!” dedik: “Bu sana ve eşine bir düşmanlık yapıp, sa-kın sizi cennetten çıkarmasın, çıkmanıza sebep olmasın, sonra çok sıkıntı çekersin!

118. Şüphesiz ki orada aç ve çıplak kalmayacaksın.

119. Orada susamayacaksın ve yükselen güneşin sıcağından etkilenmeyeceksin.”

120. NİHAYET şeytan ona vesvese verdi; “Ey Âdem!” dedi: “Sana sonsuzluk ağacını ve gücünü yitirmeyecek bir mülkü, krallığı göstereyim mi?”

121. Ondan ikisi de yediler. Böylece hemen çıplaklıkları kendilerine görünüverdi. Bahçedeki yapraklarla üzerlerine örtmeye başladılar. Âdem Rabbine asi oldu da başına gelenlere şaşırıp kaldı.

122. Sonra Rabbi onu seçti, tövbesini kabul etti ve onu hidayete, doğru yola iletti.

123. Allah buyurdu ki: “İkiniz de oradan dünyada -size özel- zahmetsizce yaşayabileceğiniz şekilde tasarladığım şu bahçeden çıkın. Birinizin diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek! Benden size bir kılavuz geldiğinde, kim kılavuzuma tâbi olursa sapmaz ve sıkıntıya düşmez.

124. Kim Benim zikrimden yüz çevirirse; onun için stres dolu, sıkıcı, mutsuz bir hayat vardır ve kıyamet günü onu kör olarak haşrederiz.”

125. ”Rabbim” dedi: “Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben görür idim.”

126. Allah buyurdu ki: “İşte böyledir. Ayetlerimiz sana geldi. Oysa sen onları unuttun görmezlikten geldin. Sen de işte bugün böyle unutulursun.”

127. İşte Biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız. Elbette, ahiret azabı daha şiddetlidir ve süreklidir, sonsuzdur.

128. KENDİLERİNDEN ÖNCE nice kuşakları helâk etmemiz, onları doğru yola getirmedi mi? Onların barındıkları yerlerde dolaşıyorlar! Şüphesiz bunda aklını kullananlar için ayetler vardır.

129. Eğer Rabbinden söylenmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı hemen yaptıklarının karşılığını görürlerdi.

130. Onlar ne derse desin sen onlara katlan, yoluna devam et, sabırlı ol. Rabbin her şeyi güzel yaptı, sen de ona karşılık ibadet et; Güneş doğmadan önce Akşam, Yatsı ve Sabah Namazlarını ve batmadan önce de Öğle ve İkindi Namazlarını edâ ederek O'nu tesbih et! Belki böylece ey Muhammed ve ey Müminler hoşnut kalarak mutlulardan makamı yükseltilenlerden, övülenlerden olursun!

131. Onlardan bazılarını geçici olarak faydalandırdığımız dünya hayatının süsüne gözlerini dikme; kendisiyle mal, mülk, lüks hayat gibi onları açığa çıkarmak için izin verdiğimiz şeylere imrenme! Rabbinin rızkı daha hayırlıdır ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namaz kılmalarını söyle kendin de ona dayan, ona devam et, vakitleri aksatmadan kıl! Biz senden bir rızık istemiyoruz, seni Biz besliyoruz. güzel sonuç takvânındır!

133. YİNE DE ayetlere inanmayanlar dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir gösterge, mucize getirmesi gerekmez miydi?" Önceki sahifelerde, kitaplarda bulunan açık belgeler, mucizeler onlara gelmedi mi, haberleri olmadı mı?

134. Eğer Biz onları bundan önce bir azabla helâk etseydik muhakkak derlerdi ki: "Rabbimiz! Bize bir elçi gönderseydin de zillete düşmemizden ve rezil olmamızdan önce uyarsaydın da ayetlerine uysaydık."

135. De ki: "Herkes gözetlemekte. Siz de gözetleyin! Yakında bileceksiniz, düzgün, doğru yolun sahipleri kimlermiş? Ve doğru yola ulaşmış olan kimmiş?"

VAKIA SURESİ

İniş Sırası: 46 • Mushaf Sırası: 56 • 96 Ayettir

1. BEKLENEN olay gerçekleştiği zaman;
2. onun gerçekleştiğini yalanlayacak kimse yoktur.
3. Alçaltıcıdır, yükselticidir.
4. Yeryüzü sarsıldıkça sarsıldığı,
5. dağlar serpildikçe serpildiği,
6. derken toz duman hâlinde savrulduğu zaman,
7. sizler üç sınıf olmuşsunuzdur.

8. SAĞIN arkadaşları, adamları, cenneti hak eden öncüler! Ne-dir, kimdir o sağın adamları, arkadaşları? Cennetlik erkek kullarımıza özel; onlar cennetin en güzel köşkünde ağırlanırlar ve yalnız onlar için yarattığımız huriler de hizmetlerinde olurlar.
9. Solun arkadaşları! Nedir, kimdir o solun, cehennemin arkadaşları, adamları, ehli?
10. Ve yarışıp ileri geçenler de vahyi işittiklerinde, Kur’an’ı dinleyip ya da okuduklarında işittik ve itaat ettik diyen öncülerdir!

11. İŞTE ONLAR sağın arkadaşları, cennet ile mükafaatlandırılmış kadın ve erkeklerden yakınlaştırılmış olanlardır.
12. Nimetlerle donatılmış mutluluk cennetlerinde
13. bir bölümü evvelkilerdendir ey Muhammed senden önce gelmiş geçmiş tüm nesillerin iman üzere yaşayanlarından,
14. ve ey Muhammed bir bölümü de senden sonrakilerden ta kıyamet gününe kadar gelip geçecek olan nesillerden iman üzere yaşayıp cenneti hak edenlerden.
15. Mücevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedirler,
16. onların üzerinde karşılıklı olarak yaslanırlar.

17. Cennetlik kadın kullarımızın çevrelerinde sürekli hizmete adanmış vildan, erkek hizmetçiler dolaşırlar;

18. testilerle, ibriklerle ve bir kaynaktan doldurulmuş kadehlerle, bardaklarla!

19. Ondan başları ağrımaz ve akılları gitmez aklı başından gitmiş birinin davrandığı gibi davranmazlar.

20. Beğenip seçtikleri meyveler.

21. Canlarının çektiği kuş eti.

22. Ve gözlerini cennetlik erkek kullarımızdan hizmet, eşlik, yoldaşlık ettikleri kişilere diken iri gözlü huriler;

23. vücutları kabuğunda saklı sedefte gizlenmiş, örtülü olan inciler gibi!

24. Cennetliklerin yapmış olduklarına bir karşılık olarak!

25. Orada duymazlar; ne boş, ne de günâha yol açan bir söz!

26. Orada duydukları söz ve birbirlerine söyledikleri sadece: “Selâm, selâmdır, Rabbimizin esenlik, barış yurdu ne güzeldir”.

27. KİTABI sağından verilenler; nedir, kimdir o kitabı sağından verilenler? Onlar ki, öncü olanlar, vahyi, doğruyu, hidayeti duyar duymaz, hidayeti görür görmez teslim olup iman edenlerin ilki olanlar olup, cennetin en güzel yerlerinde, köşklerinde ağırlananlardır.

28. Dikensiz meyve dolu kiraz ağaçları arasında,

29. dalları sarkmış dizili muzlar arasında,

30. yayılıp uzamış gölgeler altında,

31. çağlayarak akan su kenarında

32. ve daha pek çok meyveler arasında;

33. ne kesinti, ne de yasak var?!

34. Onlar için yüksek yüksek yataklar, döşekler var!

35. Kesinlikle onlar yataklar onlara özel sıfırdan inşâ edilecek.

36. Onları daha önce hiç kimse kullanmadı,

37. hiç bozulmamış, sadece onlar için onlara özel tasarlanıp sonsuz hayatları için hazırlanmış yataklardır.

38. Bütün bunlar Kitabı sağından verilenlerin dünyada Allah'a itaat ederek yaşayıp ahirete göçen çok özel öncü kadın ve erkek kişilerin mutlu olmaları içindir!

39. BİR BÖLÜMÜ öncekilerdendir ey Muhammed senden önce gelmiş geçmiş tüm nesillerin iman üzere yaşayanlarından,

40. ve ey Muhammed bir bölümü de senden sonrakilerden ta kıyamet gününe kadar gelip geçecek olan nesillerden iman üzere yaşayıp cenneti hak edenlerden.

41. KİTABI solundan verilenler, çok azgın olan küfrün öncüleri, liderleri olan cehennemlikler; nedir, kimdir o kitabı solundan verilenler?

42. Hücrelere işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içindedirler.

43. Kapkara bir dumanın gölgesinde,

44. ne serindir, ne de ferahlatıcı!

45. Çünkü onlar, bundan önce varlıkla şımarmış olanlardı.

46. Büyük günahı işlemekte ısrar ediyorlardı.

47. Ve diyorlardı ki: "Biz ölüp de toprak ve kemik yığını olduktan sonra biz mi diriltilecek mişiz?!

48. Önceki atalarımız da mı?!"

49. De ki: "Şüphesiz öncekiler de sonrakiler de...

50. Belli bir günün belirli bir vaktinde mutlaka toplanacaklardır."

51. Sonra siz ey yalancı sapıklar!

52. Elbette zakkum olan ağaçtan yiyeceksiniz.

53. Böylece karınları ondan dolduracaksınız.

54. Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz;

55. üstelik susuzluk çılgınlığına tutulmuş develerin içişi gibi içeceksiniz!

56. Hesap gününde onların ağırlanışı işte böyledir!

57. SİZİ Biz yarattık, tasdik etmeniz gerekmez mi?

58. Ana rahmindeki nutfeyi hiç düşündünüz mü?

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan Biz miyiz?

60. Ölümlü varlıklar olarak sizi yarattık, şu işleri yapmaktan Bizi alıkoyacak kimse yoktur;

61. sizin benzerlerinizi değiştirip getirmemiz ve bilmediğiniz bir şekilde sizi yeniden inşa etmemiz hususunda.

62. Andolsun siz, ilkin nasıl vâredildiğinizi, yaratıldığınızı biliyorsunuz. Öyleyse düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?

63. EKTİĞİNİZİ gördünüz mü?!

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitirenler Biz miyiz?

65. Dileseydik onu kupkuru bir çöp yapardık siz de şaşırıp kalırdınız:

66. “Biz ağır bir borç altına girdik,

67. ama şimdi mahrum edilenleriz!” diye sızlanırdınız.

68. İÇTİĞİNİZ SUYA baktınız mı iyice?

69. Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indirenler Biz miyiz?

70. Dileseydik onu tuzlu yapardık, şükretmeniz gerekmez mi?

71. TUTUŞTURUP yaktığınız ateşi gördünüz mü?

72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan Biz miyiz?

73. Onu bir hatırlatma ve gelip geçenlere, ihtiyacı olanlara bir fayda kıldık.

74. Öyleyse büyük Rabbinin ismini yücelt!

75. KESİNLİKLE, gönüllere yerleşen vahye yemin ederim!

76. Ve kesinlikle, bu çok büyük bir yemindir, şâyet bilseniz!

77. İşte bu, sizlere sınırsız bilgi veren çok yüce bir Kur’an’dır,

78. Levh-i Mahfuz’un, Ana Kitabın içinde muhafaza edilenden size gelen bu Kur’an bilin ki ancak ihtiyaca binaen bölüm bölüm aktarılmıştır, indirilmiştir, anlatılmıştır.

79. Ona Levh-i Mahfuz’da, Allah katında olan Ana Kitaba kimse dokunamaz, sadece Levh-i Mahfuz’daki Kur’an’ın Kaynağı olan Allah katındaki Ana Kitaba tertemiz kılınmış olan görevliler, melekler dokunabilir.

80. O Kur’an Âlemlerin Rabbinden Kadir Gecesinde Allah’ın emriyle, izniyle Cebrail, Muhammed’in kalbine, duygusal zekâsına indirmiştir.

81. ŞİMDİ SİZ bu sözü, Kur'an ve Ayetlerini insan sözleriyle bir tutarak küçümsüyor

82. ve rızkınızı yiyecek ve içeceklerinizi yalanlıyor musunuz?

83. Ama can boğaza dayandığı zaman,

84. o zaman siz sadece bakıp durursunuz!

85. O anda Biz ona çıkacak cana sizden daha yakınız, fakat siz Bizi göremezsiniz.

86. Peki öyleyse eğer Bize bağımlı olmadığınızı düşünüyorsanız,

87. sözünüzde doğrular iseniz onu canı geri çevirsenize?!

88. ONA ölecek kişiye gelince, eğer o yaklaştırılanlardan ise;

89. ona bir rahatlık, güzel bir koku ve nimet cenneti vardır.

90. Eğer sağın halkından, erdemlilerden, salihlerden ise,

91. o zaman; “Selâm sana sağın halkından olan, kitabı sağından verilen!”

92. Eğer sapık yalanlayıcılardan ise;

93. kaynar sudan bir ağırlama

94. ve çılgın ateşe atılma vardır!

95. Hiç şüphesiz, işte bu kesin gerçektir!

96. ÖYLEYSE büyük Rabbinin ismini ulula, tesbih et, yücelt!

ŞUARA SURESİ

İniş Sırası: 47 • Mushaf Sırası: 26 • 227 Ayettir

1. Ta, Sin, Mim.

2. BUNLAR apaçık olan kitabın ayetleridir.
3. Onlar inanmıyorlar diye neredeyse kendini helâk edeceksin.
4. Eğer dileseydik; üzerlerine gökyüzünden bir mucize indirirdik de mecburen, zorla eğilerek ona boyunları bükülür kalırdı!
5. Rahman'dan onlara yeni bir hatırlatma, öğüt, ayet gelince; ondan yüz çeviriyorlar.
6. Israrla yalanlıyorlar; yalanlıyor oldukları şeyin haberleri kendilerine yakında gelecektir!
7. Yeryüzüne bakmadılar mı? Biz orada her güzel çiftten nicesini bitirmişiz.
8. Şüphesiz bunda bir ayet, öğüt, hatırlatma vardır. Ancak onların birçoğu mümin değildirler, inanmıyorlar!
9. Şüphesiz Rabbin çok güçlü, çok merhametlidir.

10. VE HATIRLA; hani Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zalimler topluluğuna git,
11. Firavun halkına! Hâlâ korunup sakınmıyorlar mı?"
12. "Rabbim!" dedi; "Ben onların beni yalanlamalarından korkuyorum.
13. Göğsüm daralıyor, dilim tam açılmıyor, Harun'a da Nebilik verdiğin gibi risâlet, elçilik aldığım mesâjı iletme, tebliğ görevi ver.
14. Benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir suç da var; bundan dolayı beni öldürmelerinden endişe ediyorum."
15. Allah buyurdu: "Hayır! İkiniz de ayetlerimizle gidin. Şüphesiz Biz sizinle beraberiz, dinleyicileriz.
16. Firavun'a gidin deyin ki: Gerçekten biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz.

17. İsrail [Yakub] oğullarını bizimle beraber gönder.”

18. Firavun dedi ki: “Biz seni bir çocukken yanımızda büyütmedik mi? Ve ömründen nice yıllar içimizde kaldın.

19. Sonunda yaptığın işi de yaptın. Nankörlerden birisin sen.”

20. Musa dedi ki: “O dediğini bilmeyerek, hataen, istemeden yapmıştım.

21. Sizden korkunca hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbim bana lütfetti, hikmet, hükmetme gücü verdi ve beni elçilerden kıldı.

22. Başıma kaktığın iyilik bu mu? Oysa sen İsrail [Yakub] oğullarını esir alarak köleleştirdin!”

23. FİRAVUN dedi ki: “Âlemlerin Rabbi nedir?”

24. Musa dedi ki: “Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. Eğer işin iç yüzünü düşünüp gerçeği anlayan kimseler iseniz!”

25. Firavun çevresindekilere dedi ki: “Duyuyor musunuz?”

26. Musa dedi ki: “Sizin ve önceki atalarınızın Rabbidir.”

27. Firavun dedi ki: “Size gönderilen elçiniz şüphesiz mecnun, cinlenmiş, cinlerle iletişimde olup bağlantı kuran biridir!”

28. Musa dedi ki: “Doğunun, batının ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. Eğer aklediyor iseniz?! ”

29. Firavun dedi ki: “Şayet benden başka bir ilâh edinirsen seni hapsedilenlerden yapacağım.”

30. Musa dedi ki: “Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?!”

31. Firavun dedi ki: “Eğer doğrulardan isen onu getir.”

32. O, asasını atıverdi, bir de baktılar ki; o apaçık bir ejderha!

33. Elini çıkardı, bir de ne görsünler; o bakanlar için bembeyaz, parlayan, gözleri kamaştıran bir şey!

34. FİRAVUN çevresindeki ileri gelenlere dedi ki: “Şüphesiz bu bilgin, alim sihirbazların yani hocaların hocası bir büyücüdür.

35. Büyüsüyle, sihriyle, aldatmacalarıyla sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyursunuz?”

36. Dediler ki: “Onu ve kardeşini beklet, kentlere toplayıcılar gönder.

37. Bilgin, alim büyük büyücülerin tümünü sana getirsinler.”

38. BÜYÜCÜLER belli bir günün vaktinde toplandı.
39. Halka da: “Sizler de toplanır mısınız?” denildi.
40. ”Umulur ki büyücüler üstün gelir, böylece biz de onlara uyarız.”
41. Büyücüler geldiği zaman Firavun’a dediler ki: “Bize bir ücret var değil mi, eğer galip gelen biz olursak?!”
42. Firavun: “Evet” dedi. “Üstelik siz o zaman bana yakın kimselerden olacaksınız.”
43. Musa onlara dedi ki: “Atacağınız şeyleri atın!”
44. Attılar iplerini, fenni yapıtlarını ve âletlerini! Dediler ki: “Firavun’un gücüyle, adıyla, onur ve şerefine kesinlikle biz galip geleceğiz.”
45. Sonra Musa asasını attı; birden onların uydurduklarını yutmaya başladı.

46. BÜYÜCÜLER secde edenler olarak yere kapandılar.
47. “Âlemlerin Rabbine iman ettik, inandık!” dediler.
48. “Musa’nın ve Harun’un iman ettiği Rabbine.”
49. Firavun dedi ki: “Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Şüphesiz o size büyü öğreten hocaların hocası liderinizdir. Yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Kesinlikle hepinizi asacağım.”
50. Dediler ki: “Zararı yok! Biz Rabbimizin katına dönücüleriz!
51. Rabbimizin hatalarımızı bağışlamasını umarız; inananların ilki, öncüsü olduğumuz için!”

52. VE DERKEN Musa’ya vahyettik: “Kullarımı geceleyin yürüt. Kuşkusuz siz takip edileceksiniz.”
53. Firavun kentlere toplayıcılar gönderdi:
54. “Şüphesiz şunlar az bir topluluktur.
55. Şüphesiz onlar bize kin ve öfke duymaktadırlar.
56. Biz ise varlıklı, dikkatli bir topluluğuz!”

57. BÖYLECE onları çıkardık; bahçelerden, çeşmelerden,
58. hazinelerden ve verimli yerden, topraklardan!
59. İşte böyle! Onlara İsrail [Yakub] oğullarını mirasçı kıldık.

60. FİRAVUN ve orduları Güneş doğarken onların ardına, peşine düştüler.
61. İki topluluk birbirini görünce Musa'nın arkadaşları dedi ki: "Şüphesiz yakalandık!"
62. Musa "Kesinlikle!" dedi. "Şüphesiz Rabbim benimle beraberdir; bana bir çıkış yolu gösterecektir."
63. Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. Deniz hemen ortadan ikiye yarıldı; her bölüm kocaman bir dağ gibi oldu.
64. Ve diğerlerini de buraya yaklaştırdık.
65. Musa'yı ve beraberindeki kimselerin hepsini kurtardık.
66. Sonra diğerlerini boğduk.
67. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Ama onların birçoğu yine de inanmıyor.
68. Şüphesiz O Rabbin; üstün, merhametli olan O'dur.

69. ONLARA İbrahim'in haberini de oku!
70. Hani babasına ve kavmine demişti: "Neye kulluk, ibadet ediyorsunuz, etrafında toplanıyorsunuz?"
71. Dediler ki: "Putlara tapıyoruz, etraflarında toplanıyoruz ve sürekli olarak onlara boyun büküp önlerinde eğileceğiz."
72. İbrahim dedi ki: "Çağırdığınız zaman sizi işitiyorlar mı?
73. Size bir yarar ya da zarar veriyorlar mı?"
74. "Hayır", dediler. "Ama biz atalarımızı da böyle yaparken bulduk."
75. İbrahim dedi ki: "Şimdi neye tapıyor olduğunuzu gördünüz mü, olduğunuzun farkında mısınız?
76. Siz ve önceki atalarınız?!
77. Ben bütün bunlara karşıyım! Yalnız âlemlerin Rabbi hariç, O benim velimdir, dostumdur.
78. Beni O yarattı ve bana doğru yolu gösteren de O'dur.
79. Bana yediren ve içiren O'dur.

80. Hastalandığım zaman bana sıkıntılarıma O şifa verir.

81. Beni öldüren, sonra diriltecek olan O'dur.

82. Hesap günü hatamı bağışlamasını umduğum da O'dur!"

83. "RABBİM! Bana yargı gücü doğru hüküm, isabetli karar verme yetkisi ver ve beni salih, iyi, faydalı insanlar arasına kat.

84. Sonra gelecekler de beni doğrulukla, iyilikle ansın!

85. Beni bol nimetli cennetin mirasçılarından kıl.

86. Babamı bağışla! Gerçekten o sapıklardan oldu.

87. Diriltilecekleri gün beni rezil etme."

88. O GÜN mal ve oğullar fayda vermez.

89. Ancak, Allah'a temiz bir kalp ile gelenler başka!

90. Cennet muttakilere yaklaştırılır.

91. Cehennem azgınlara apaçık gösterilir.

92. Ve onlara denilir: "Tapmış olduğunuz şeyler nerede?

93. O Allah'tan başka taptıklarınız? Size yardım ediyorlar mı? Veya kendilerine yardımları dokunuyor mu? "

94. Oraya tepetaklak atılırlar. Onlar ve azgınlar...

95. Ve İblisin bütün askerleri, adamları, taraftarları da...

96. Orada birbirleriyle çekişerek derler ki:

97. "Allah'a yemin olsun biz apaçık bir sapıklık içinde imişiz.

98. Biz o zaman sizi âlemlerin Rabbi ile eşit tutuyorduk!

99. Bizi suçlulardan başkası saptırmadı.

100. Artık burada, yani ahiret hayatımızda bizim şefaatçilerimiz, bizi Allah'ın azabından koruyacak yoktur.

101. Sıcak, candan bir dostumuz da yoktur!

102. Şâyet bizim için bir imkân, dönüş daha olsa da inananlardan olsak."

103. ŞÜPHESİZ bunda bir ibret vardır. Ancak onların birçoğu inanmıyor.

104. Şüphesiz O Rabbin; üstün olandır, merhametlidir.

105. NUH'UN KAVMİ de elçileri yalanladı.

106. Hani kardeşleri Nuh onlara demişti ki: “Korunup sakınmaz mısınız?

107. Şüphesiz ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim!

108. Öyleyse Allah’tan sakının ve bana itaat edin.

109. Ben buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum, benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.

110. Öyleyse Allah’tan sakının ve bana itaat edin.”

111. Dediler ki: “Biz sana inanır mıyız? Adî, rezil alt tabakadan kişiler sana tâbi olmuşken.”

112. Nuh dedi ki: “Onların yapıyor olduklarının iç yüzlerini bilemem.

113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Eğer şuur ve anlayışınız varsa!

114. Ben inananları kovacak değilim!

115. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

116. Dediler ki: “Ey Nuh! Eğer vazgeçmezsen taşlananlardan olacaksın.”

117. Nuh: “Rabbim!” dedi. “Kavmim beni yalanladı.

118. Onlarla benim aramı iyice aç! Beni ve inananlardan benimle beraber olan kimseleri kurtar.”

119. Onu ve onunla birlikte bulunan kimseleri kurtardık, yük dolu gemi içinde!

120. Sonra, bunun ardından geride kalanları boğduk.

121. Şüphesiz bunda bir ayet, ibret, öğüt vardır. Onların birçoğu yine de inanmıyorlar.

122. Şüphesiz O Rabbin; üstün olandır, merhamet edendir.

123. ÂD KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.

124. Hani kardeşleri Hud onlara demişti: “Korunup sakınmaz mısınız?

125. Şüphesiz ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

126. Allah’tan sakının ve bana itaat edin!

127. Ben buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.

128. Her yol üzerine bir işâret yapıyorsunuz da boş şeylerle mi uğraşıyorsunuz?

129. Sürekli yaşayacakmışsınız gibi köşkler ediniyorsunuz!

130. Bir kavmi yakaladığınız zaman zorbalar gibi yakalıyorsunuz.
131. Allah’tan sakının ve bana itaat edin.
132. Bildiğiniz şeyleri size bol bol verenden sakının!
133. Size davarlar, oğullar,
134. bahçeler ve su kaynakları verdi!
135. Doğrusu ben üzerinize gelecek olan büyük günün azabından korkuyorum.”

136. DEDİLER Kİ: “İster öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bizce birdir!
137. Bu tavrımız öncekilerin huyu, ahlâkı, geleneği, kültürüdür ancak!
138. Biz azaba uğratılacaklardan değiliz!”
139. Onu yalanladılar. Biz de onları helâk ettik. Şüphesiz bunda ibret vardır ama onların birçoğu inanmıyor.
140. Şüphesiz O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

141. SEMUD KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.
142. Hani kardeşleri Salih onlara demişti: “Allah’tan korkup sakınmaz mısınız?
143. Şüphesiz ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim!
144. Allah’tan korkun ve bana itaat edin!
145. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.
146. Burada güven içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?
147. Bahçelerde, çeşmelerde,
148. ekinler arasında ve yumuşak tomurcuklu hurmalıkların ortasında?
149. Ustalıkla dağlardan evler yontuyorsunuz.
150. Allah’tan sakının ve bana itaat edin!
151. Aşırı gidenlerin emrine uymayın;
152. onlar yeryüzünde bozgunculuk yaparlar ve düzeltmeye, iyileştirmeye çalışmazlar.”

153. DEDİLER Kİ: “Sen büyülenmiş kimselerdensin!

154. Sen de bizim gibi beşersin, insansın. Eğer doğrulardan isen bir mucize, bir ayet getir. ”

155. Salih dedi ki: “İşte bu dişi bir deve! Onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün su içme hakkı da sizindir.

156. Sakın ona bir kötülük dokundurmayın, kötülükle yaklaşmayın yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar.”

157. Onu kestiler sonra pişman oldular!

158. Derhal onları azap yakaladı. Şüphesiz bunda bir ibret, öğüt vardır. Onların birçoğu inanmıyor.

159. Şüphesiz O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

160. LÛT KAVMİ de gönderilen elçileri yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lût onlara demişti: “Korkup sakınmaz mısınız?

162. Şüphesiz ki ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim!

163. Allah’tan sakının ve bana itaat edin!

164. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.

165. Koskoca âlemler içinde kimselerin yapmadığı bir günâh işleyerek hemcinslerinize mi gidiyorsunuz?

166. Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi, kadınlarınızı bırakıyorsunuz! Kesinlikle siz haddi aşmış bir kavimsiniz. ”

167. DEDİLER Kİ: “Ey Lût! Eğer bu uyarılarından vazgeçmezsen, mutlaka sürgün edilenlerden olacaksın!”

168. Lût dedi ki: “Ben sizin bu işinize kızanlardanım.”

169. ”Rabbim! Beni ve ailemi bana inananları onların yaptıklarından kurtar.”

170. Onu ve ailesinden kendisine inananların hepsini, tamamını kurtardık.

171. Geride kalanlar içinde yaşlı bir kadın olan Lût’un eşi hariç!

172. Sonra diğerlerini yerle bir ettik,

173. üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötü oldu!

174. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Ancak onların birçoğu inanmıyor.

175. Gerçekten O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

176. EYKE HALKI da gönderilen elçileri yalanladılar.
177. Hani Şuayb onlara demişti: “Korkup sakınmaz mısınız?
178. Şüphesiz ki ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim.
179. Allah’tan korkun ve bana itaat edin!
180. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir.
181. Ölçüyü tam yapın ve sakın eksiltenlerden olmayın.
182. Dosdoğru ölçü ile tartın!
183. Kimsenin hakkını yemeyin. İnsanların malını haksız yere yemek için fesat çıkararak çeteler oluşturmayın!
184. Sizi ve evvelki nesilleri yaratandan sakının.”

185. DEDİLER Kİ: “Sen büyülenmişlerdensin!
186. Sen de bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Biz seni sadece yalancı kimselerden sanıyoruz.
187. Üzerimize gökyüzünden parçalar düşür! Eğer doğrulardan isen!"
188. Şuayb dedi ki: "Rabbim yaptığınız şeyleri daha iyi bilir."
189. Onu yalanladılar. Sonunda gölge gününün azabı onları yakaladı; gerçekten o büyük bir günün azabı idi!
190. Şüphesiz bunda bir ibret, öğüt, uyarı vardır. Ama onların birçoğu inanmıyor.
191. Gerçekten O Rabbin; üstündür, merhametlidir.

192. ŞÜPHESİZ o Kur’an âlemlerin Rabbinin indirmesidir.
193. Onu güvenilir ruh ile indirdi, aktardı, kodladı, yükledi;
194. senin kalbine, duygusal zekâna ki, uyarıcılardan olman için!
195. Apaçık, sarih bir Arapça tüm lisânlara çevrilebilir bir lisân ile.
196. Kuşkusuz o, öncekilerin kitaplarında da vardır.
197. Onlar için bir delil değil mi? İsrail [Yakub] oğullarının ulemâsının, alimlerinin, bilginlerinin onu bilmesi!

198. Eğer onu yabancılardan birisi üzerine indirseydik,

199. o da onlara okusaydı keza inanmak istemeyenler yine inanmazlardı.

200. İŞTE Biz onu Kur’an’ı suçluların kalbine, duygusal zekâsına böylece işledik.

201. Acı azabı görmedikçe ona inanmıyorlar.

202. azap onlara ansızın gelir de onlar farkında bile olmazlar!

203. Derler ki: “Acaba biz mühlet verilenlerden olur muyuz?”

204. hâlâ Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?

205. Gördün değil mi? Onları Biz yıllarca yaşatsak da,

206. sonra tehdit ediliyor oldukları şey kendilerine gelse,

207. yine de nimetlerle yaşatılmaları onlara hiç fayda vermez!

208. Biz uyarıcıları olmayan hiçbir ülkeyi helâk etmedik!

209. O Kur’an bir uyarıdır ve Biz zulmetmiş değiliz.

210. ONU Kur’an’ı şeytanlar indirmedi.

211. Bu onların yapabilecekleri bir şey değildir, zaten güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar vahyedileni işitmekten uzaklaştırılmışlardır.

213. Öyleyse sakın Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarma. Yoksa azap edilenlerden olursun.

214. Sen sana en yakın olanları, çok iyi tanıdığın kimseleri uyar!

215. Müminlerden, inananlardan sana uyanlara merhamet kanadını ger, merhametli davran!

216. Eğer sana karşı gelirlerse de ki: “Gerçekten ben yaptıklarınızdan uzağım.”

217. Sen; üstün, merhametli olana dayanıp güven.

218. O Allah ki; seni tek başına uyanıp ibadet, dua, düşünmek için" kalktığın zaman da görür.

219. Ve namazda secde edenler arasında iken de, eğilip kalktığında, doğrulduğunda da seni görür.

220. Şüphesiz O; işitendir, bilendir.

221. ŞEYTANLARIN kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Onlar her günahkâr iftiracının üzerine inerler!

223. Onlar kulak kabartırlar. Oysa onların çoğu yalancıdır.

224. Şairlere gelince, onlara şaşkınlar, yolunu şaşırmış olanlar uyar.

225. Onları görmedin mi? Her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Gerçekten onlar yapmayacakları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip, salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar, Allah ’ı çokça ananlar ve zulme uğradıklarında birbirleriyle yardımlaşarak üstün gelmeye çalışanlar, böyle yapmayacakları şeyleri söyleyenler gibi değildir! Zulmeden kimseler yakında nasıl bir inkilab, değişim ile devrileceklerini, değişeceklerini göreceklerdir!

NEML SURESİ

İniş Sırası: 48 • Mushaf Sırası: 27 • 93 Ayettir

1. Ta. Sin. BUNLAR Kur’an’ın ve kâinatın gerçekleridir.

2. Bir yol gösterici ve bir müjdedir müminlere, gerçeği araştırıp kabul edenlere!

3. Onlar salâtı ikâme eder, namazı kılar, dini ayakta tutarak gereğini yerine getirirler; namazı vaktinde kazâ/edâ ederler. Zekâtı verirler, vermek için çalışıp kazanırlar ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Gelecekteki sonsuzluğa inanmayan kimselere gelince; onların işleri kendilerine süslü geliyor, onlar körü körüne bocalayıp duruyorlar!

5. İşte onlar o kimseler ki, azabın en kötüsü onlar içindir. Ahirette de en çok hüsrâna uğrayanlardır.

6. Şüphesiz ki bu Kur’an sana; doğruyu bildiren, her şeyi bilen katından verilmektedir.

7. HANİ bir zaman Musa, ailesine dedi ki: “Ben bir ateş, ısı üreten enerji gördüm, gidip ondan size bir haber yol gösteren rehber bulurum veya ısıtıcı, enerji verici kor bir ateş getiririm, belki siz böylece ısınırsınız.”

8. Oraya geldiği zaman şöyle seslenildi: “Ateşin içinde ve çevresinde bulunan mübârek, çok bereketli, verimli kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi Allah, münezzehtir, yaratılmışlara benzemez.

9. Ey Musa! Gerçek şudur: O Allah’ım Ben; aziz, güçlü, üstün olan, doğruyu bildirici!

10. Asanı at!” Onu sanki bir yılan gibi kıvrılırken gördüğü zaman, arkasına bakmadan dönüp kaçtı. “Korkma Ey Musa! Şüphesiz gönderilmiş Rasuller, elçiler Benim huzurumda korkmaz!

11. Zulmeden kimseler hariç; kötülüğün ardından iyilik yapan olursa şüphesiz Ben çok bağışlayıcıyım, çok merhametliyim.

12. Elini koynuna sok, kusurdan arınmış bir şekilde bembeyaz olarak çıksın. Firavun'a ve kavmine göstereceğin dokuz mucizeden biri olarak! Şüphesiz onlar fasık bir kavim oldular."

13. Açıkça görünen mucizelerimiz, ayetlerimiz onlara gelince: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

14. Onları inkâr ettiler. Nefisleri onların doğruluğuna kanaat getirdikleri hâlde! Hainlik ve böbürlenme yüzünden inkâr ettiler! bozguncuların, karışıklık çıkaranların sonu bak nasıl oldu?

15. VE GERÇEK ŞU Kİ; Biz Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. Dediler ki: "İnanan kullarının birçoğundan bizi farklı kılan Allah'a övgüler olsun!"

16. Süleyman Davud'a mirasçı oldu. Dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve bize her şeyden bol miktarda verildi. Şüphesiz bu apaçık bir bağıştır!"

17. Süleyman'ın huzurunda cinlerden, insanlardan ve kuşlardan olan orduları toplandı. Onların hepsi düzenli olarak sevk ediliyordu!

18. Nihayet, karınca vadisine geldikleri zaman bir kraliçe karınca dedi ki: "Ey karıncalar! Meskenlerinize girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi çiğnemesin."

19. Süleyman onun sözüne tebessüm etti. Dedi ki: "Rabbim, bana ve anneme-babama lütfettiğin nimetine şükretmeye ve beğeneceğin salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı işler yapmaya beni muvaffak kıl. Ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat! "

20. KUŞLARI teftiş etti. Dedi ki: "Neden Hüthüt'ü göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu?

21. Ona şiddetli bir azap ile azap edeceğim! Ya da onu keseceğim! Veya bana apaçık bir delil getirecek."

22. AMA çok geçmeden Hüthüt çıkageldi. Dedi ki: "Senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sana Sebe'den doğru bir haber getirdim.

23. Onlara hükümdarlık yapan bir kadın buldum; kendisine çok imkân verilmiş, onun büyük bir tahtı var!

24. Halkını ve onu Allah'ın dışında Güneş'e secde ediyorlarken gördüm. Şeytan onlara amelini, işlerini süslemiş, onları doğru yoldan çevirmiş. Bu yüzden onlar doğru yolu bulamıyorlar!"

25. "Allah'a secde etmeleri gerekmez miydi? Göklerde ve yeryüzünde gizleneni ortaya çıkaran ve gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilen O Allah'a!

26. Allah! O'ndan başka İlâh yoktur! Büyük Arşın sahibi!"

27. SÜLEYMAN dedi ki: "Bakacağız, doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun!

28. Bu mektubumu götür onlara bırak. Sonra onlardan biraz geri çekil. Neye başvuruyorlar bir bak!"

29. Kraliçe dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup, davet mektubu bırakıldı.

30. O Süleyman'dandır. Özü şu: 'Rahman ve Rahim Allah'ın adı-na';

31. sakın bana karşı büyüklük taslamayın ve bana 'teslim olarak' gelin!"

32. DEDİ Kİ: "Ey ileri gelenler! Bana işim hakkında fikir verin. Ben hiçbir işi kestirip atan birisi olmadım, sizin bana yol göstermeniz olmadıkça!"

33. Dediler ki: "Biz güç sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. Sen ne buyurursan buyur emir, yetki senindir, yönetim sendedir."

34. Dedi ki: "Krallar bir kente girdikleri zaman orayı bozarlar, halkının ileri gelenlerini alçaltıp perişan ederler. İşte böyle davranırlar.

35. Ben onlara bir hediye göndereyim de bir bakalım gönderilen elçiler ne ile dönecekler."

36. SÜLEYMAN'A geldiği zaman: "Bana mal ile yardımda mı bulunuyorsunuz?" dedi. "Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır. Aksine hediyenizle siz sevinirsiniz! "

37. "Onlara zorlu savaşçılarız diyenlere dön! Biz onlara kendisine karşı konulamaz bir orduyla geliriz. Onları oradan horlanmışlar ve al çalmışlar olarak sürüp çıkarırız!"

38. SÜLEYMAN DEDİ Kİ: “Ey ileri gelenler! Onun tahtını hanginiz bana getirebilir? Bana teslim olarak gelmelerinden önce!”

39. Cinden bir ifrit dedi ki: “Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm. Gerçekten benim bunu yapacak güvenilir bir gücüm var.”

40. Yanında kitaptan ilim bulunan biri dedi ki: “Göz kapağın sana dönmeden önce ben onu sana getiririm.” Süleyman onu yanında kurulmuş olarak gördüğü zaman, dedi ki: “Bu benim ne yapacağımı açığa çıkarmak için, Rabbimin bir bağışıdır. Şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim? Şükreden kimse kendisi için şükreder ancak. Gerçeği kabul etmeyen nankör kimseye gelince; Rabbim şüphesiz zengindir, bol bol ikrâmda bulunandır.”

41. Süleyman dedi ki: “Tahtını onun için tanınmaz hâle getirin, bakalım tanıyabilecek mi? Yoksa tanıyamayan kimselerden mi olacak?”

42. KRALİÇE geldiği zaman orada biri tarafından: “Senin tahtın da böyle mi?” diye soruldu. Kraliçe tıpkı o, sanki bunun gibiydi!” dedi. Kraliçe devamla: “Bu bilgi daha önce bize bildirilmişti. Ve biz teslim olarak geldik.”

43. Oysa onu Allah dışında taptığı şeyler alıkoymuştu. Çünkü o inkâr eden bir toplumdan idi.

44. Ona: “Köşke gir!” denildi. Köşkü görünce onun zeminini derin su sandı ve eteğini çekti. Süleyman dedi ki: “Bu camdan yapılmış saydam bir zemindir.” Kraliçe dedi ki: “Rabbim, gerçekten ben nefsime, benliğime zulmetmişim! Artık Süleyman- la birlikte âlemlerin Rabbi Allah’a teslim oldum.”

45. Andolsun kardeşleri Salih’i de Semud kavmine: “Allah’a kulluk edin” diye gönderdik. Bir de baktık ki, onlar birbirleriyle çekişen iki grup oluvermişler!

46. “Ey kavmim!” dedi. “Niçin iyilikten önce kötülüğe acele ediyorsunuz? Allah’tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Belki merhamet olunursunuz.”

47. Dediler ki: “Senin ve seninle beraber bulunan kimselerin yüzünden uğursuzluğa uğradık.” Dedi ki: “Sizin uğursuzluk sandığınız belâlar Allah’tan gelmektedir. Aksine siz yapageldiğiniz kötülüklerin karşılığı verilen bir topluluksunuz.”

48. Şehrin içinde dokuzlu bir çete, gasp, terör örgütü vardı; yeryüzünde terör yapıyorlar ve düzen bırakmıyorlardı.

49. Allah'a ant içerek dediler ki: "Ona ve ailesine gece baskını düzenleyelim sonra da velisine; ailesinin yok oluşuna şahit olmadığımızı söyleriz. Kesinlikle biz doğru söyleyenleriz deriz."

50. Bir tuzak kurdular. Oysa Biz de onlar farkında olmadan bir plân yaptık, tuzaklarını boşa çıkaracak karşı bir plân!

51. Tuzaklarının sonucu bak nasıl oldu? Şüphesiz Biz onları ve toplumlarını toptan yerle bir ettik!

52. İşte şunlar onların evleridir! Hainlikleri yüzünden çökmüş, ıssız! Bilen bir kavim için bu olayda şüphesiz bir ibret vardır.

53. İman edenleri ve korunup sakınıyor olanları kurtardık.

54. VE LÛT'U da gönderdik. Hani kavmine dedi ki: "Göz göre göre siz kötülüğe, edepsizliğe dalıyorsunuz ha!

55. Siz kadınlarınızı bırakıp şehvetle hemcinslerinize mi yaklaşıyorsunuz? Gerçekten siz cahil bir topluluksunuz."

56. Kavminin cevabı: "Lût ailesini şehrinizden çıkarın" demelerinden başka bir şey olmadı. "Onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış ha!" dediler.

57. Biz de karısı dışında, onu Lût'u ve ailesini kurtardık. Lût'un eşi azabı hak edenlerden oldu!

58. Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Önceden uyarılanların yağmuru ne kötü oldu!

59. DE Kİ: "Hamd Allah'adır!" Adından övgüyle bahsedilmeye lâyık olan tek varlık Allah'tır! Selâm kullarından seçtiği kimseleredir! Allah mı daha hayırlı yoksa ortak koştukları mı?

60. Gökleri ve yeri yaratan, gökyüzünden size su indiren mi?!" Sonra Biz sizin için onunla gönül açan bahçeler bitirdik; bir ağacını dahi bitirmeniz mümkün olmayan bahçeler, Allah ile beraber başka bir ilâh mı? Hayır! Onlar Allah'a başka şeyleri denk tutan bir topluluktur.

61. Yeryüzünü durulacak yer olarak kılan kim? Arasından ırmaklar çıkaran, onun için sağlam dağlar kılan ve iki denizin arasına bir engel koyan

kim? Allah ile beraber başka bir ilâh mı? Kesinlikle onların birçoğu bilmiyorlar.

62. Sıkıntıya düşmüş olanın duasına cevap veren kim? Kendisine dua edilip kötülüğü kaldıran kim? Ve sizi yeryüzünde öncekilerin yerlerine geçenler, halifeler, muhalif varlıklar, varisler, mirasçılar yapan kim? Allah ile beraber başka bir ilâh mı? Ne de az öğüt alıp düşünüyorsunuz!

63. Karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren kim? Rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgârları gönderen kim? Allah ile beraber başka bir ilâh mı? Allah onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir!

64. Başlangıçta yaratmayı yapan, sonra onu tekrarlayan, size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Allah ile beraber başka bir ilâh mı? De ki: “Eğer doğru sözlülerden iseniz delilinizi getirin!”

65. De ki: “Göklerde ve yerde gaybı Allah’tan başka kimse bilemez! Onlar ne zaman dirileceklerini de bilemezler.”

66. Kesinlikle onların ahiret hakkındaki bilgileri karmakarışıktır. Kesinlikle, onlar yine de ondan kuşku içindedirler. Doğrusu onlar ondan yana düşünmek istemiyorlar.

67. İNKÂRA SAPANLAR dediler ki: “Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra gerçekten topraktan çıkarılacak mıyız?

68. Bu bize vadedildiği gibi daha önce atalarımıza da vadedilmişti. Bu ancak öncekilerin masallarıdır!”

69. De ki: “Yeryüzünde dolaşıp araştırma yapın da suçluların akibeti nasıl oldu bir görün!”

70. Onlara üzülme ve tuzak kurmalarından dolayı da sıkıntı içinde olma!

71. BİR DE diyorlar ki: “Eğer doğru iseniz bu söz ne zaman?”

72. De ki: “Acele ettiğiniz azabın bir kısmı belki de peşinize takılmıştır.”

73. Kuşkusuz Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların birçoğu şükretmiyorlar.

74. Şüphesiz Rabbin göğüslerinin gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir.

75. Gökte ve yeryüzünde olan gizli hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitap içine yazılıyor olmasın.

76. ŞÜPHESİZ bu Kur’an, ihtilâfa düştükleri şeylerin çoğunu İsrailoğullarına, Yakub’un soyundan gelenlere anlatıyor!

77. Gerçekten bu Kur’an yol göstericidir ve inananlar için rahmettir.

78. Şüphesiz Rabbin onlar arasında hükmünü verecektir! Üstündür, bilendir.

79. Yapman gerekenleri yaptıktan sonra Allah’a güven! Şüphesiz sen apaçık gerçek üzerindesin.

80. Muhakkak ki sen ölülere duyuramazsın, işittiremezsin. Çağrıyı sağırlara da işittiremezsin, duyuramazsın, arkalarını dönmüş giderlerken!

81. Sen körleri sapkınlıklarından çevirip zorla doğru yola getiremezsin. Sen ancak ayetlerimize inanan kimselere duyurabilirsin. İşte onlar teslim olanlardır.

82. Üzerlerine söz ölüm sözü, hükmü gerçekleştiği zaman, onlar için yerden bir dabbe, debelenerek hareket eden canlı bir varlık çıkarırız; bu canlı varlık onlara inkârcılara yaşıyorken ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler!

83. O GÜN her toplumdan ayetlerimizi yalanlayan kimselerden bir grup toplarız da onlar bir arada tutuklu olarak sevkedilirler.

84. Nihayet geldikleri zaman Allah buyurdu ki: “Ayetlerimizi yalanladınız mı? Onları ilim olarak kavrayamadığınız hâlde! Yoksa yaptığınız ne idi?”

85. Zalimlikleri yüzünden başlarına azap gelmiştir. Onlar konuşamazlar artık.

86. Görmediler mi? İçinde sükûnet bulmaları için geceyi var ettik ve gündüzü de aydınlık yaptık. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ayetler vardır.

87. Sûr’a üflendiği gün; göklerdeki ve yerdeki kimseler derhal dehşete düşerler! Allah’ın dilediği kimseler hariç! Hepsi boyun eğerek O’nun huzuruna gelir.

88. Dağları görürsün de onları hareketsiz sanırsın. Oysa onlar bulutların yürüyüşü gibi yürümektedirler! Bu her şeyi uygun yapan Allah’ın yapısıdır. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Kim bir iyilik getirirse, iyilik ile gelirse onun için ondan daha hayırlısı vardır. O gün onlar korkudan emindirler.

90. Kim bir kötülük getirirse yüzüstü tepetaklak ateşe atılır! “Yapmakta olduklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?”

91. EY MUHAMMED, de ki: “Ben ancak, bu şehrin Mekke’nin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. O, burayı Kâbe’yi, Mekke’yi özel konumlu yer kılmıştır. Her şey O’nundur. Ben teslim olanlardan olmakla emrolundum.

92. Kur’an’ı anlayarak okumakla emrolundum. Kim doğru yola gelirse ancak kendisi için doğru yola gelmiş olur. Kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur.” Böylelerine de ki: “Ben yalnızca uyarıcılardanım!”

93. Ve yine de ki: “Allah’a övgüler olsun! O, ayetlerini doğada, evrende yarattıklarını size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız!” Rabbin yaptıklarınızdan bilgisiz değildir!

KASAS SURESİ

İniş Sırası: 49 • Mushaf Sırası: 28 • 88 Ayettir

1. Ta, Sin, Mim.

2. BUNLAR apaçık kitabın ayetleridir.

3. Sana Musa'nın ve Firavun'un haberlerinden bir kısmını okuyoruz. Doğru habere inanan bir toplum için gerçek şekliyle.

4. GERÇEKTEN Firavun yeryüzünde büyüklendi. İnsanları çeşitli hiziplere, gruplara, partilere, tarikatlara böldü. Onlardan bir grubu zayıflatmaya çalışarak oğullarını boğazlıyor ve kadınlarını sağ bırakıyordu. Gerçekten o bozgunculardan idi.

5. İstiyorduk ki, yeryüzünde zayıflatılan kimselere iyilikte bulunalım, onları liderler, önderler yapalım ve mirasçılar kılalım.

6. Ve yeryüzünde onları söz sahibi, hâkim kılalım; Firavun'a, Hâman'a ve onların ordularına korkuyor oldukları şeyleri gösterelim!

7. MUSA'nın annesine kalben şöyle vahyettik, ilham ettik, annesini şöyle yönlendirdik: "Onu emzir. Başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman, onu suya, nil nehrine bırak! Korkma ve üzülme! Çünkü Biz onu sana tekrar geri vereceğiz. Ve onu, gönderilen elçilerden kılacağız."

8. Nihayet Firavun ailesi onu aldı; kendilerine karşı çıkan biri ve üzüntü veren biri olabilir diye düşünmediler. Gerçekten Firavun, Hâman ve ikisinin orduları hata yaparak yanılanlar idiler!

9. Firavun'un karısı dedi ki: "Bu çocuk sana da bana da göz aydınlığı! Onu öldürmeyin. Belki bize bir faydası olur. Ya da onu evlât ediniriz." Oysa onlar ne yaptıklarını bilmiyorlardı!

10. Musa'nın annesi ise gönlü bomboş olarak sabahladı. Neredeyse işi açığa vuracaktı; inananlardan olması için kalbini, duygusal zekâsını pekiştirmemiş olsaydık!

11. Ve annesi Musa'nın kızkardeşine dedi ki: "Onu takip et." O da onlar farkına varmadan onu uzaktan gözetledi.

12. Daha önce süt verenlerin sütünü emmeyi ona engelledik. Musa'nın kızkardeşi dedi ki: "Sizin için onun bakımını üstlenecek bir aileyi göstereyim mi? Onlar ona nasihat güzel öğretmenlik de ederler."

13. Böylelikle onu annesine geri verdik; annesinin gözü aydın olsun, üzülmesin ve Allah'ın vadinin gerçek olduğunu bilsin!" Fakat onların birçoğu bilmiyorlar.

14. DERKEN Musa; güçlü çağına erişip zihnen iyice olgunlaşınca ona hüküm doğru, isabetli karar verme gücü ve ilim verdik. İyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz.

15. Musa halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi. Orada dövüşen iki adam gördü. Birisi kendi taraftarı, diğeri ise düşmanlık yapanlardandı. Kendi taraftarı olan kimse, düşmanlık yapan kimseye karşı ondan yardım istedi. Musa da diğerine ayırmak için bir yumruk attı o da derhal ölüverdi. Dedi ki: "Bu kavga, dövüş şeytanın işindendir! Gerçekten o; apaçık, saptırıcı, saldırgan bir düşmandır!"

16. Dedi ki: "Rabbim! Şüphesiz ben nefsime, kendime zulmettim, beni bağışla!" O da onu bağışladı. Çünkü O; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

17. Dedi ki: "Rabbim! Bana verdiğin nimetlere karşılık bundan böyle suçlulara arka çıkıp yardım etmeyeceğim."

18. Korku içinde gözetleyerek şehirde sabahladı. Bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen kişi yine kendisinden yardım istiyor. Musa ona dedi ki: "Şüphesiz sen apaçık azgın birisin!"

19. Sonunda Musa; ikisine de düşman olan kişiyi yakalamak istediği zaman o kişi Musa'ya dedi ki: "Ey Musa! Dün bir kişiyi öldürdüğün gibi şimdi beni de mi öldürmek istiyorsun? Sen sadece yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun, düzeltenlerden olmak istemiyorsun."

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi; "Ey Musa! İleri gelenler senin hakkında aralarında konuşuyorlar; seni öldürmek için! Hemen burayı terket! Ben sana öğüt verenlerdenim" dedi.

21. Oradan korku içinde etrafı kollayarak hemen çıktı. "Rabbim! Beni zalim kavimden kurtar" dedi.

22. Medyen‘e doğru yöneldiğinde de: “Umarım ki Rabbim beni doğru yola eriştirir” dedi.

23. DERKEN Medyen suyuna varınca suyun başında hayvanlarını sulayan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de hayvanlarını sudan uzakta tutan iki kız gördü: “Sizin durumunuz nedir?” dedi. Dediler ki: “Çobanlar sulayıp çekilmedikçe biz sulayamayız, babamız ise çok yaşlı birisidir.”

24. Hemen onların sürülerini suladı. Sonra gölgeye çekildi: “Rabbim!” dedi. “Doğrusu ben bana bahşedeceğin her hayra öyle muhtacım ki!”

25. AZ SONRA utangaç bir şekilde yürüyerek iki kızdan birisi ona geldi. Dedi ki: “Babam seni çağırıyor; bizim için sulamanın ücretini ödeyecek.” Musa ona kızların babasının yanına geldiğinde başından geçen olayı ona anlattı. “Korkma!” dedi. “Zalim bir kavimden kurtuldun.”

26. O kızlardan birisi dedi ki: “Babacığım onu ücretle çoban tut. Şüphesiz ücretli tuttuğun kişilerin en hayırlısı budur! Üstelik güvenilir güçlü birisi!”

27. Dedi ki: “Şu iki kızımdan birini sekiz yıl Hicecin: Hac yılı kalarak hizmet etmen karşılığında sana nikâhlamak, seninle evlendirmek istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan bu senin tarafından iyilik olur. Ben sana sıkıntı vermeyi istemem. İnşallah beni salihlerden bulacaksın. ”

28. Musa dedi ki: “Bu seninle benim aramdadır. İki süreden hangisini yerine getirirsem getireyim bana düşmanlık yok. Allah dediğimiz, sözümüz, sözleşmemiz üzerine vekildir.”

29. VE MUSA sonunda süreyi tamamlayınca ailesi ile geceleyin yola çıktı. Tur’un yanında bir ateş gördü, ailesine dedi ki: “Siz oturup bekleyin ben bir ateş, enerji, ısı kaynağı gördüm. Belki ben ondan size bir haber veya ateşten ısınabileceğiniz bir kor getiririm. Belki böylece ısınırsınız.”

30. Oraya gelince mübârek yerdeki vadinin sağ yanında olan ağaç istikâmetinden Vahiy ile, Vahiy Meleği aracılığıyla seslenildi: “Ey Musa! Şüphesiz Ben âlemlerin Rabbi Allah’ım!

31. Asanı at!” Onun bir yılan gibi titreşerek hareket ettiğini görünce geriye bakmadan arkasını dönüp kaçtı. “Ey Musa! Dön ve korkma! Şüphesiz sen güvende olanlardansın.

32. Elini koynuna sok, kusursuz bir hâlde bembeyaz, göz kamaştırıcı olarak çıksın. Ve korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Rabbinden iki delildir. Firavun ve onun ileri gelen adamlarına! Çünkü onlar yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır.”

33. Dedi ki: “Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürmüştüm. Onların da beni öldürmelerinden korkuyorum.

34. Kardeşim Harun; dil bakımından benden daha düzgün konuşur. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle beraber gönder. Çünkü ben, beni yalanlamalarından korkuyo- rum.”

35. Allah buyurdu ki: “Pazunu senin arkanı kardeşinle destekleyerek kuvvetlendireceğiz. Size öyle bir güç vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size arkanızdan yetişip erişemeyecekler. Siz ikiniz ve ikinize tabi olan kimseler galip geleceksiniz. ”

36. MUSA onlara açık açık ayetlerimizle gelince dediler ki: “Bu uydurulmuş bir büyüden, sihirden başka bir şey değildir. Biz bunu önceki atalarımızdan duymadık.”

37. Musa dedi ki: “Rabbim kendisinden bir hidayetle gelenin kim olduğunu ve bu dünya evinin, hayatının sonunun kime ait olacağını en iyi bilendir. Şüphesiz zalimler kazançlı çıkmazlar.”

38. Firavun dedi ki: “Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh olduğunu bilmiyorum! Ey Hâman! Benim için çamurun üzerinde bir ateş yak ta yüksekçe bir kule yap. Belki ben Musa’nın İlâhı’na çıkar ulaşırım! Çünkü ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum, düşünüyorum.”

39. O ve orduları haksız yere yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ve Bize döndürülmeyeceklerini sandılar!

40. Onu ve ordularını yakaladık! Onları denize attık, sürdük. Zalimlerin sonu gör, bak araştır nasıl oldu!

41. Onlar ateşe çağıran öncüler oldular. kıyamet günü asla yardım göremezler.

42. Bu dünyada zulümlerinden dolayı onları rahmetinden uzaklaştırdı, peşlerine lânet huzursuzluk taktı, bundan dolayı kâfirler bu dünyada asla huzur bulamadılar! kıyamet gününde ise onlar aşağılananlardan olacaklardır.

43. HİÇ KUŞKUSUZ Biz Musa'ya kitabı verdik, önceki zalim nesilleri helâk ettikten sonra; insanları bilinçlendirici, yol gösterici ve rahmet olarak! Belki düşünüp öğüt alırlar.

44. SANA GELİNCE Ey Muhammed, Musa'ya emri verdiğimiz zaman sen batı tarafında değildin. Şahit olanlardan da değildin.

45. Bilakis birçok nesiller yarattık da üzerlerinden nice ömürler geçti. Sen Medyen halkı arasında da oturmuş değildin ki, ayetlerimizi onlara okuyasın. Ancak bu haberleri sana gönderen Biziz.

46. Musa'ya seslendiğimiz zaman sen Tur'un yanında da değildin?! Ancak Rabbin'den bir rahmet olarak senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan toplumu uyarmak için! Belki düşünüp öğüt alırlar!

47. Kendi elleriyle yaptıkları yüzünden onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz! Ne olurdu bize bir elçi göndersen de ayetlerine tabi olsak ve müminlerden olsak" diyorlar.

48. ONLARA katımızdan gerçek geldiği zaman: "Musa'ya verilenlerin eşi, benzeri, aynısı buna da verilmeli değil mi?" dediler. Oysa daha önce Musa'ya verileni inkâr etmemişler miydi? "Birbirini destekleyen iki sihir, öğreti" dediler. "Ve biz hepsini inkâr ederiz" dediler.

49. De ki: "Öyleyse Allah katından bu ikisinden daha doğru olan bir kitap getirin de ben de ona uyayım. Eğer doğrulardan iseniz!"

50. Yok eğer sana cevap veremezlerse artık bil ki, onlar kendi arzularına, hevâlarına, kendi yanlarından ürettikleri teorilerine uyuyorlar. Kendi keyfine uyan, hevâsını ilâh edinen kimseden daha sapık kim olabilir? Allah'tan bir yol gösterici olmadan doğru yol nasıl bulunacak? Şüphesiz ki Allah, zalim kavme huzur vermez.

51. GERÇEK ŞU Kİ Ey Muhammed, senden önceki toplumlara sözü, vahyi onlara aralıksız, kesintisiz yetiştirdik. Belki ayetler üzerinde düşünüp öğüt alırlar, diye.

52. Bundan Kur’an’dan önce kendilerine kitap verdiğimiz kimseler buna Kur’an’a inanırlar.

53. Onlara okunduğu zaman: “Ona inandık. Şüphesiz o, Rabbimizden gelen gerçektir, haktır. Şüphesiz biz bundan önce de Allah’a teslim olanlar idik” dediler.

54. İşte onlara sabretmelerine karşılık mükâfatları iki kez verilir. Onlar kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan harcarlar.

55. Boş ve saçma bir söz işittikleri zaman ondan yüzçevirirler. “Sizin işleriniz size bizim işlerimiz bize. Size selâm olsun, iyi günleriniz olsun, bizden yana güvendesiniz! Biz öğrenmek istemeyenlere ne yapabiliriz” derler.

56. GERÇEK ŞU Kİ; sen sevdiğin kişiyi doğru yola iletemezsin," yalnız Allah’tır yola gelmek isteyen kimseyi doğru yola ileten! Zaten O doğru yola lâyık olanları da en iyi bilendir.

57. DEDİLER Kİ: “Eğer seninle beraber doğru yola gelir, sana uyar isek yurdumuzdan atılırız.” Oysa Biz, onları güvenli bir bölgeye yerleştirmedik mi? Her çeşit ürünün kendisine toplanıp getirildiği yarattığımız birçok rızık da verdik. Fakat onların birçoğu bilmiyor.

58. Ve halkı refah içinde şımarmış olan nice şehirleri yıkıma uğrattık. İşte onların meskenleri! Onlardan sonra oralarda az bir süre oturulabilmiştir. Onlara vâris olanlar Biziz.

59. Senin Rabbin; ülkelerin ana yerleşim merkezlerine kendilerine ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe ülkeleri helâk, yok edici değildir! Ve Biz halkı zalim kişiler olmadıkça ülkeleri yok, helâk edici değiliz!

60. Size verilen her şey yalnızca dünya hayatının geçimi ve süsüdür. Allah’ın katında olan ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâlâ akletmiyor musunuz?

61. ŞİMDİ kendisine güzel bir ödülü söz verdiğimiz ve de o söze kavuşacak olan kimse; dünya hayatının zevkini yaşayan sonra da kıyamet günü yakalanıp getirilecek olan kimse gibi midir?

62. Ve o gün onlara seslenir, der ki: “O iddia etmiş olduğunuz ortaklarım nerede?!”

63. Üzerlerine azap hak olan kimseler dediler ki: “Rabbimiz! Azdırdığımız kimseler işte şunlar! Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onların yaptıklarından uzak olduğumuzu Sana arz ederiz. Zaten onlar bize tapmıyorlardı ki! ”

64. Ve onlara denildi ki: “Bana koştuğunuz o ortaklarınızı çağırın!” Hemen onları çağırdılar. Fakat kendilerine cevap veremezler ve azabı görürler. Onlar doğru yolu izleselerdi ne olurdu?!

65. O GÜN onlara seslenir, der ki: “Gönderilen elçilere ne cevap verdiniz?”

66. İşte o gün bütün bahaneleri bâtıl, geçersiz olur ve birbirlerine de soramazlar!

67. AMA kim tövbe edip iman eder, salih amel, insana ve hayata katkı sağlarsa, faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa; onun başarı ve kurtuluşa ulaşanlardan olması umulur.

68. VE GERÇEK ŞUDUR: Rabbin dilediğini yaratır ve insanlara elçi olarak dilediğini seçer. Seçim elçileri belirleme hakkı onlara ait değildir. Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir!

69. Ve Rabbin göğüslerinin gizlediğini de açığa vurduğunu da bilir.

70. O, kendisinden başka İlâh olmayan Allah’tır! Öncesinde, dünyada ve sonrasında, ahirette hamd O’na yaptığı her şeyi yerli yerince yapana mahsustur. Hüküm, Yargı O’nundur. Ve O’nun katına, huzuruna hesap vermek için döndürüleceksiniz!

71. DE Kİ: “Baksanıza! Eğer Allah geceyi kıyamet gününe kadar üzerinize kesintisiz olarak devam ettirse size Allah’tan başka bir ışık getirecek ilâh kimdir? Hâlâ işitmiyor musunuz?”

72. De ki: “Düşünsenize! Eğer Allah gündüzü kıyamet gününe kadar üzerinize kesintisiz olarak devam ettirse size içinde dinleneceğiniz

geceyi Allah'tan başka getirecek ilâh kimdir? Hâlâ görmüyor musunuz?!"

73. Sizin için geceyi ve gündüzü var etmesi O'nun rahmetindendir. Geceleyin dinlenesiniz ve gündüz çalışasınız diye! Belki şükredersiniz!

74. EVET, O GÜN Allah onlara seslenir, der ki: "O iddia ettiğiniz ortaklarım nerede?"

75. Her ümmetten bir şahit çekip çıkardık da: "Delilinizi getirin" dedik. Artık bilmişlerdir ki; kesinlikle gerçek Allah'a aittir ve uydurup iftira ettikleri şeyler kendilerinden sapıp gitmiştir.

76. GERÇEK ŞU Kİ; Karun, Musa'nın kavminden idi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki; onun anahtarları kuvvet sahibi bir topluluğa ağır geliyordu! Bir zaman kavmi ona demişti ki: "Şımarma! Çünkü Allah şımarıklık edenleri sevmez!

77. Öyleyse; Allah'ın sana verdiklerinden yararlanarak ahiret yurdunu ara. Dünyada da geçimini sağla! Allah'ın sana ettiği iyilik gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk yapmayı isteme! Şüphesiz ki Allah bozguncuları sevmez!"

78. Karun dedi ki: "O servet benim bilgim ve tecrübem sayesinde bana verildi." Bilmedi mi ki Allah, ondan önceki nice nesilleri helâk, yok etmiştir; kuvvetçe ondan daha güçlü ve insan sayısı bakımından da daha çok kimseleri helâk etmiştir. Suçlulara artık kendi günahlarından sorulmaz!

79. Böylelikle Karun ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyen kimseler, dediler ki: "Ne olurdu, Karun'a verilen şeylerin benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, büyük bir şans sahibi!"

80. Gerçek ilim adamları, dediler ki: "Yazık size! İman eden ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapan kimse için Allah'ın ödüllendirmesi daha iyidir. Buna da sabredenler dışında kimse kavuşturulmaz."

81. Sonunda kendisini de sarayını da yerin dibine geçirdik! Allah'a karşı kendisine yardım eden bir topluluğu da olmadı! Ve kendi kendini kurtarabilecek kimselerden olmadığı gibi!

82. Dün onun yerinde olmayı temenni eden kimseler başladılar şöyle demeye: “Demek ki Allah; kullarından dilediği kimse için rızkı açıp genişletir ve daraltıp kısar da! Allah bize lütfetmiş olmasaydı bizi de yerin dibine batırırdı. Demek ki; gerçekten de kâfirler, hakikati gizleyenler mutlu, huzurlu ola- mazmış!

83. İŞTE ahiret yurdu! Onu yeryüzünde böbürlenmek ve bozgunculuk etmek istemeyen kimselere veririz! İyi sonuç korunup sakınanlar içindir.

84. Kim iyilik ile gelirse ona ondan daha hayırlısı vardır. Kim de kötülük ile gelirse kötülükleri yapan kimseler yapmış olduklarından başkası ile cezalandırılmaz!

85. EY İNANAN KİŞİ! Şüphesiz; Kur’an’a uymayı sana farz kılan, emir kılan seni dönülecek yere döndürecektir. De ki: “Rabbim kimin doğru yolda olduğunu ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.”

86. EY MUHAMMED! SEN, kitabın sana senin hafızana, kalbine, duygusal zekâna bırakılacağını umuyor değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak senin kalbine, duygusal zekâna, hafızana bırakıldı. O hâlde sakın kâfirlere destekçi olma, arka çıkma!

87. Kur’an sana indirildikten sonra Allah’ın ayetlerinden seni alıkoymasınlar! Rabbine çağır. Ve sakın ortak koşanlardan olma!

88. Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarma! O’ndan başka İlâh yoktur. O’nun vechinden zatından başka her şey ölümü tadacaktır. Hüküm, Yargı O’nundur ve O’nun katına sorgulanmak, hesap vermek üzere döndürüleceksiniz.

İSRA SURESİ

İniş Sırası: 50 • Mushaf Sırası: 17 • 111 Ayettir

1. O ALLAH Kİ; her şeyden münezzehtir, hiçbir kusuru, eksiği yoktur. Geceleyin kulunu Rasulune görsel, görüntülü bir öğretim faaliyeti olmak maksadıyla bir gece uykudayken rüya aleminde Mescid-i Haram'dan, Mekke'den çevresini bereketli kıldığımız el-Beyt'ül-Ma'mûr olan En Uzak Mescid'e Allah'ın kudreti etrafında toplanan yere, Yüce Topluluğun Allah'a secde ederek ibadet ettiği yere çıkardı, yükseltti: Ayetlerimizden bir kısmını gözleriyle apaçık bir şekilde kendisine göstermek görmesini sağlamak için! Şüphesiz O; işitendir, görendir.

2. Biz Musa'ya kitap verdik, onu İsrailoğullarına kılavuz yaptık; 'Benden başkasını vekil edinmeyin'.

3. Ey Nuh ile beraber taşıdığımız kimselerin nesli! Şüphesiz o, çok şükreden bir kul idi.

4. Kitap'ta (M.Ö. yaşamış) İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Yeryüzünde iki defa fesat, karışıklık çıkardınız ve çok böbürlendiniz, zorbalık ettiniz.

5. İlkinde üzerinize güçlü kullarımızı gönderdik. Evlerin aralarına girip araştırdılar. Bu yapılması gereken ilâhi bir kanun idi.

6. Sonra tekrar size, onları yenme imkânı verdik. Ve sizi mallarla, oğullarla destekledik. Ve savaşçılarınızı çoğalttık.

7. İyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Ve eğer kötülük ederseniz o da kendi aleyhinizedir. İkincisinde yine yüzlerinizi kötü duruma düşürdüler. Ve ilk kez girdikleri gibi yine mescide girdiler ve ele geçirdiklerini mahvettiler.

8. Bundan sonra belki Rabbiniz size acır. Eğer siz dönerseniz Biz de döneriz. Cehennemi kâfirler için yapmışız, kuşatıcı bir zindan!"

9. GERÇEK ŞU Kİ; bu Kur'an en doğru olan yola iletir ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan, faydalı işleri en iyi şekilde yapan müminlere, kendileri için büyük bir ödülün olduğunu müjdeler.

10. Ahirete gelecekteki sonsuzluğa inanmayan kimselere gelince, onlar için can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

11. İNSAN hayra dua ettiği gibi, şerre de dua eder. Pek acelecidir insan!

12. Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık, işaret olarak yarattık. Baksanıza, gecenin âyetini, işaretini giderdik, kaldırdık, sildik ve gündüzün ayetini de aydınlatıcı yaptık. Böylece hem Rabbinizden bir rızık arayasınız, hem de yılların sayısını ve hesabını bilesiniz! İşte Biz, her şeyi açık açık dile getiriyoruz.

13. Her insanın yapıp ettiğini kendi boynuna doladık. kıyamet günü onun için kendisini açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkarırız.

14. “Kitabını oku. Hesapçı olarak bugün sana nefsin yeter.”

15. KİM doğru yola gelirse, ancak kendisi için doğru yola gelmiş olur! Kim de saparsa, yoltan çıkarsa ancak kendi aleyhine yoldan çıkmış, sapıtmış olur. Hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenip taşımaz! Ve Biz, bir Rasul, elçi, kitap göndermedikçe azap ediciler değiliz!

16. Yıkımı hak eden bir kent yıkılmadan önce onun varlıklı azgın kimseleri emir sahibi, yönetici olur; orada suç işleyip bozgunculuk yaparlar. Üzerlerine azap yasası gerçekleşir. Biz de onları mahvederiz, orayı tamamen darmadağın ederek!

17. Nuh’tan sonra nice nesilleri helâk ettik. Kullarının günâhlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter.

18. KİM bu çabucak geçen, aceleyle gelip giden dünyayı isterse orada istediğimiz kişiye onun için var ettiğimiz kadarını veririz! Sonra da ona sonsuz kalmak üzere cehennemi vatan kılarız. Kovulmuş, kınanmış olarak oraya yaslanır.

19. Kim de ahireti isterse ve mümin olarak ona uygun bir çaba ile çalışır koşturursa; işte bunlara çalışmalarının karşılığı verilmiş olur.

20. Hepsine; onlara da bunlara da Rabbinin lütfundan dünyada uzatırız. Rabbinin lütfu insanların bir kısmıyla sınırlı değildir!

21. Bak! Kimini kiminden farklı bir kabiliyette, karakterde, özelliklerde yarattık. Elbette ahiret dereceler bakımından daha büyüktür ve nimeti, ikrâmı da daha büyüktür.

22. EY İNSAN, Allah ile birlikte başka bir ilâh edinme! Yoksa kınanmış, yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.

23. RABBİN kendisinden başkasına kulluk etmeme ve anne-babaya iyilikle, güzellikle davranma görevi verdi. Eğer ikisinden birisi veya her ikisi senin yanında ihtiyarlığa ulaşırsa onlara ilgisiz davranma, onları ‘öf anne-baba ya’ diyerek azarlama ve onlara saygılı davranarak güzel, hoş sözler söyle!

24. Onlara merhametten dolayı alçak gönüllü, şefkatli ol. De ki: “Rabbim! Onlara anne ve babama merhamet et; küçükken beni merhametle, şefkatle yetiştirdikleri gibi!”

25. Rabbiniz nefislerinizin içindeki şeyleri daha iyi bilir. Eğer siz faydalı, insana ve hayata katkı sağlayan iyi kişiler olursanız; şüphesiz O da tövbe edip yönelenleri bağışlayandır.

26. AKRABAYA, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Ama gereksiz yere saçıp savurma!

27. Şüphesiz saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbine karşı nankör olmuştur.

28. Eğer Rabbinden umduğun bir nimeti bekleyerek onlardan yüz çevirmek zorunda kalırsan hiç değilse onlara uygun hoş, güzel rahatlatacak bir söz söyle!

29. Cimri olma! Savurganlık da yapma! Yoksa, ihtiyaç içinde oturur kalırsın, sıkıntıya düşersin.

30. Şüphesiz senin Rabbin rızkı dilediği kadar açar yaratır ve kısar. Şüphesiz O, kullarından haberi olandır, görendir.

31. FAKİRLİK korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Onların ve sizin besinlerinizi Biz yaratıyoruz. Şüphesiz ki onları öldürmek çok büyük bir suçtur.

32. Zinaya yaklaşmayın! Çünkü o; açık bir kötülüktür, çok berbat bir yoldur.

33. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı canı bir kişiyi, insanı öldürmeyin! Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir, o da öldürme konusunda aşırı istekli olmasın. Çünkü o, kendisine yardım edilendir.

34. YETİMİN malına yaklaşmayın! Ancak en güzel biçim olan hukukî sınırlar içinde, öncelikle onların yararlarına olmak şartıyla; rüştüne, sorumluluk, evlilik çağına ulaşıncaya kadar mallarına yaklaşabilir, değerlendirebilir, çalıştırabilirsiniz. Ve sözleşmelerinizi de mallarını geri vererek yerine getirin! Şüphesiz insan sözleşmelerden sorumlu tutulacaktır.

35. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam, eksiksiz yapın ve dosdoğru bir ölçü ile tartın! Bu daha hayırlıdır, sonucu daha iyidir.

36. Öğrenmediğin, bilmediğin bir işi yapmaya kalkma! Çünkü kulak, göz ve gönül; bunların hepsi ondan sorumlu olacaklardır.

37. Yeryüzünde böbürlene böbürlene yürüme! Çünkü sen asla yeri delip yırtamazsın ve boyca da dağlara erişemezsin.

38. Bu kötü olanların hepsi Rabbinin katında hoş görülmeyen şeylerdir.

39. Ey insan! İşte bunlar; Rabbinin senin aklına bildirdiği, vahyettiği hikmetlerdendir. Allah ile beraber başka bir ilâh, yönlendirici edinme! Yoksa cehenneme atılırsın; rahmetten uzak- laştırılmış kınanmış olarak?!

40. ŞİMDİ SÖYLEYİN, Rabbiniz oğulları size mi seçti? Meleklerden de kendisine dişiler mi edindi? Şüphesiz siz çok ağır yalan, iftira bir söz söylüyorsunuz.

41. Andolsun, bu Kur'an'ın içinde sözü uzun uzun anlattık. Düşünüp öğüt alsınlar diye. Fakat onlara müşriklere kaçıştan başka bir faydası olmuyor.

42. De ki: "Eğer dedikleri gibi, O'nunla beraber ilâhlar olsaydı, onlar arşın sahibine ulaşmak için mutlaka bir yol ararlardı.

43. O, hata ve eksikliklerden uzaktır!" Onların yakıştırmalarından yücedir! Çok büyük, çok uludur.

44. Yedi gök, yeryüzü ve onların içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler. O'nu sayısız övgülerle tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihini anlamıyorsunuz. Şüphesiz O; halîm'dir, çok bağışlayandır.

45. KUR'AN OKUNDUĞUNDA, ahirete inanmayanlarla senin aranda sanki bir perde var.

46. Zekâlarında onu kavramalarına engel olan kabuklar, kulaklarında da bir ağırlık var sanki. Kur 'an'da bir ve tek olan Rabbini andığın zaman; onlar kaçarcasına arkalarını dönüp gidiyorlar.

47. Biz, seni ne maksatla dinlediklerini ve hani onlar gizli konuşurlarken de o zalimlerin; "Siz ancak sihirlenmiş, aldanmış bir adama tâbi oluyorsunuz" dediklerini de gayet iyi biliyoruz.

48. Bak sana nasıl misâller verdiler? Böylece şaşırdılar, artık bir yol bulmaya güç yetiremezler.

49. DEDİLER Kİ: "Biz kemik yığını ve ufalanmış kokuşmuş ceset hâline gelip de çürüyüp toprak olduktan sonra mı? Gerçekten biz mi yepyeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50. De ki: "İster taş olun, ister demir

51. ya da aklınızda imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık!" Diyecekler ki: "Bizi tekrar kim hayata döndürebilir?" De ki: "İlk defa sizi yaratan!" Başlarını sana alaylı bir şekilde sallayacaklar ve: "O ne zaman?" diyecekler. De ki: "Belki de pek yakında!"

52. Sizi çağıracağı gün her şeyi yerli yerince yapan O'nun çağrısına derhal cevap verirsiniz. Ve ancak az bir zaman kaldığınızı sanırsınız.

53. YİNE DE kullarıma söyle: "Aralarında en güzel biçimde konuşsunlar." Çünkü şeytan tartışmaya dürtükleyerek aralarını bozar. Şüphesiz şeytan insan için apaçık saldırgan bir düşmandır.

54. Rabbin sizi daha iyi bilir. Dilerse size merhamet eder merhameti hak edene, dilerse size azap eder azabı hak edene. Biz seni onların üzerine 'vekil, sığınılacak kişi' olarak göndermedik.

55. Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri daha iyi bilir. Andolsun Biz, Nebilerin kabiliyetlerini farklı farklı kıldık, farklı özelliklerde yarattık. Davud'a da Zebur'u verdik.

56. DE Kİ: "O Allah'tan başka ilâh saydığınız, aranıza girdiğini iddia ettiğiniz kimseleri çağırın da görelim; ne sizden sıkıntıyı kaldırmaya, ne de başka bir yere kaydırmaya güçleri yetmez."

57. Aslında onların yalvarıp yakardıkları o kimselerin kendileri bile, hatta içlerinden O'na çok yakın olanlar da dahil, Rablerine varmak, yakınlaşmak için bir vesile, ibadet tarzı ararlar! O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı pek çetindir!

58. NE KADAR ülke varsa, Biz kıyamet gününden önce hangi ülkeyi, kenti batırmışsak veya şiddetli bir azap ile azap etmişsek; kütüğün, kitabın içine satır satır yazılıyor.

59. Öncekilerin yalanlaması, Bizi mucizeler yazılı olmayan golağanüstü iknaya yönelik görsel ayetler göndermekten engelleyen şey oldu. Semud'a bir ibret olarak dişi deveyi verdik. Hemen ona onu keserek zulmettiler. Oysa Biz ayetleri ancak uyarmak için göndeririz.

60. Bir zaman sana demiştik ki: "Rabbin insanlara adaletle davranandır. İsra, yükseğe çıkarılma esnasında sana gösterdiğimiz rüyayı, görüntüleri insanlar için bir açığa çıkarma aracı olmaktan başka bir şey kılmadık! Ve Kur'an'da lânetlenmiş zakkum ağacını da bir açığa çıkarma aracı kıldık." Biz onları uyarıyoruz. Ancak azgınlıklarını daha fazla artırmaktan başka katkıda bulunmuyor.

61. HANİ, bir zaman meleklere demiştik: "Âdem'i selâmlayın, onu tanıyın, onun yanında olun, ona işlerinde destek verin!" İblis'ten başka hepsi derhal saygıyla selâmladılar, onun yanında olacaklarına ve destek vereceklerine dair söz verdiler. O İblisdedi ki: "Çamurdan, balçıktan yarattığın kimseyi selâmlamıyorum, ben onun varlığını kesinlikle tanımıyorum?"

62. Dedi ki: “Benden üstün kıldığın şu kimseyi gördün mü? Eğer kıyamet gününe kadar beni ertelersen; bir kısmı hariç onun zürriyetini kötü işlere sürükleyeceğim.”

63. Allah buyurdu: “Çekil git! Onlardan her kim sana uyarsa, şüphesiz sizin cezanız cehennemdir, uygun bir ceza olarak!

64. Onlardan gücünün yettiği kimseleri sesinle yerinden oynat. Atlılarınla, yayalarınla onlara yaygara yap, onların üzerine yürü. Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol. Onlara sözler ver!” Şeytan onlara aldatmaktan başka bir söz vermez ki!

65. "Gerçek; samimi, ihlâslı, iman etmiş kullarıma gelince; onların üzerinde senin hiçbir zorlayıcı gücün olamaz!” Vekil, koruyucu olarak Rabbin daha layıktır!

66. RABBİNİZ O’dur ki; denizde gemileri suya kaldırma kuvveti vererek sizin için O yüzdürüyor, lütfundan aramanız için. Gerçekten O, size karşı çok merhametlidir.

67. Denizde size bir sıkıntı dokunduğu zaman, O'ndan başka yalvarıp çağırdıklarınız kaybolur. Karaya çıkararak sizi kurtardığı zaman ise yine yüz çevirirsiniz. İnsan gerçekten nankör- dür!

68. Karayı ters çevirip sizi batırmayacağından veya üzerinize bir kasırgayı göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize hiçbir vekil, koruyucu bulamazsınız!

69. Yoksa siz, siz tekrar oraya açıldığınızda üzerinize yerle bir eden bir kasırga göndermeyeceğinden ve inkâr etmenizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz? Sonra; Bize karşı sizi takip edip de koruyacak kimseyi bulamazsınız!

70. GERÇEK ŞU Kİ, Biz insanoğluna çok ikrâm ettik; karada ve denizde onları taşıdık, onların ulaşımını sağladık, temiz, güzel besinlerle onları rızıklandırdık. Ve onları yarattıklarımızın pek çoğundan farklı, üstün kıldık!

71. O GÜN insanların tümünü liderleri, önderleri ile çağırırız. Kimlerin kitabı sağından verilirse işte onlar kitaplarını okurlar ve en ufak bir zulme, haksızlığa uğratılmazlar.

72. Kim bu dünyada aklı ile gerçekleri görmeyen bir kör ise ahirette de kördür. Ve yolca daha da şaşkındır, sapıktır.

73. O KİMSELER; neredeyse seni fitneye düşüreceklerdi, sana vahyettiğimizden ayırarak; ondan başkasını Bize iftira etmen için. İşte o zaman seni dost edinirlerdi.

74. Andolsun, eğer Biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, neredeyse onlara birazcık meyledecektin.

75. Şayet öyle olsaydı o zaman sana; hayatta da ölümünden sonra da kat kat azap tattırırdık. Sonra Bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.

76. Onlar seni oradan, yurdundan çıkarmak için seni tedirgin etmeye çalışıyorlar; bu durumda senin ardından onların kendileri de pek fazla kalmayacaklar!

77. Bu senden önce gönderdiğimiz elçilerimiz hakkındaki yasadır. Bizim sünnetimizde, yasamızda bir değişiklik bulamazsın.

78. NAMAZI gereği gibi kıl huşû ile ve ayetlerin anlamını düşünerek! Güneş'in batıya meylettiği saatlerde öğle namazı ve ikindi namazını, havanın kararmasıyla birlikte akşam namazı ve yatsı namazını ve fecrin ilk ışıklarının toplaştığı saatlerde de sabah namazını kıl! Şüphesiz ki fecir ışıklarının toplaşması; işte o sabah namazı vaktidir ve insanlar tarafından çıplak gözle açıkça görülmektedir.

79. Ve ey Muhammed, ey Allah'a teslim olan mümin kişi! Gecenin bir kısmında Namaz kılmak ve Kur'an'ı anlayarak okumak için, sana özgü bir nafile, fazladan, farzlara ek olarak ibadet etmek üzere kalk! Umulur ki hem dünyada ve hem ahirette Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır!

80. De ki: "Rabbim! Beni doğruluk girişiyle girdir ve doğruluk çıkışıyla çıkar. Bana katından yardımcı bir güç ver."

81. De ki: "Gerçek, hak geldi, bâtıl, yalan olan yok olup gitti. Şüphesiz yalan, bâtıl olan yok olup gitmeye mahkûmdur."

82. BİZ KUR'AN'DA müminler için; yüreklerindeki problemlere, sıkıntılara şifâ ve rahmet çözüm önerilerinden olan şeyler ayetler indiriyoruz,

aktarıyoruz, anlatıyoruz. Zalimlerin ise ancak hüsrânını, kaçışını artırıyor!

83. İNSANA bir nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer! Ona bir şer dokunduğunda ise ümitsizliğe düşer!

84. De ki: “Herkes kendi yaratılışı, kabiliyeti üzere iş yapar! Rabbiniz yol olarak en doğru yolda olan kimseyi daha iyi bilir.”

85. BİR DE ey Muhammed sana ruh hakkında soruyorlar. Ey Mümin kişi sana da sorabilirler, o hâlde onlara De ki: “Ruh Rabbimin emrindendir. Ve size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir.”

86. Eğer dilersek; elbette ki sana vahyettiğimizi hafızandan gideririz, sonra onun geri gelmesi için Bize karşı kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak, Rabbinden bir rahmet olarak vahiy sana bırakıldı. Şüphesiz sana O’nun lütfu çok büyüktür.

88. DE Kİ: “Şayet insanlar ve cinler bu Kur’an’ın benzerini getirmek üzere toplansalar onun bir benzerini getiremezler. Birbirlerine arka çıkıp destekçi olsalar da!

89. Andolsun, insanlar için her çeşit misâli bu Kur’an’da iyice anlattık. Ancak insanların birçoğu inkârda, gerçekleri gizlemekte direttiler.

90. Dediler ki: “Sana asla inanmayacağız, yerden bize bir göze fışkırtmadıkça!

91. Ya da senin hurmalıklardan veya üzümlerden bir bahçen olmalı ve aralarından şakır şakır akan ırmaklar fışkırtmalısın.

92. Veya iddia ettiğin gibi üzerimize gökyüzünden parçalar düşürmelisin. Ya da Allah’ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!

93. Veya senin altından yapılmış bir evin olmalı. Ya da gökyüzüne çıkmalısın! Ve ona çıkmana da asla inanmayacağız, ta ki bize kendisini okuyacağımız elle tutulur hâlde bir kitap getirmedikçe!” De ki: “Rabbimi yüceltir tenzih ederim! Ben sadece elçi olan bir beşer, insan değil miyim?!”

94. KENDİLERİNE hidayet yol gösterici, rehber olarak Kur’an ve Elçi geldiğinde insanları inanmaktan alıkoyan şey onların kibir ile ancak: “Elçi olarak Allah bir insan mı gönderdi?” demeleridir.

95. De ki: “Eğer yeryüzünde uslu uslu yürüyen melekler olsaydı elbette Biz de üzerlerine elçi olarak gökten bir melek indirirdik.”

96. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz O; kullarından haberdardır, görendir.

97. ALLAH kime doğru yolu, hidayeti gösterirse, işte o doğru yolu bulmuştur. Suçlulardan kimini de sapıklıkta bırakırsa artık onlar için, O’ndan başka evliyâ, yol gösteren dostlar bulamazsın. kıyamet günü onları toplayıp süreriz; yüzleri üzerine kör, dilsiz ve sağır bir hâlde! Onların varacakları yer cehennemdir; o her sakinleştiğinde çılgın alevi onlara artırırız.

98. Onların cezaları işte budur! Çünkü onlar ayetlerimizi inkâr ettiler ve dediler ki: “Kemik yığını ve ufalanmış kokuşmuş ceset hâline gelip de çürüyüp toprak olduktan sonra mı?! Gerçekten biz mi?! Yepyeni bir yaratılışla diriltileceğiz?!”

99. Görmediler mi? Gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerlerini yaratmaya elbette kadirdir. Kendileri için bir süre koymuştur, onda hiçbir şüphe yoktur. Ama zalimler ancak inkârda direttiler.

100. De ki: “Eğer, Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, o zaman da harcayıp tüketmek korkusuyla kısardınız!” İnsan gerçekten çok cimridir!

101. GERÇEK ŞU Kİ, Musa’ya her şeyi açıklayan dokuz ayet, mucize vermiştik. İsrailoğullarına, Yakub’un soyundan gelenlere sor? Hani bir zaman Musa kendilerine gelmişti de Firavun ona: “Ey Musa! Seni büyülenmiş birisi olarak görüyorum” demişti.

102. Musa dedi ki: “Sen bunları göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini çok iyi bildin; uyandırıcı belgeler, basiretler olarak! Ey Firavun! Gerçekten ben de seni mahvolmuş birisi olarak görüyorum.”

103. Firavun o yerden onları çıkarmak istedi. Biz de onu ve yanındakilerle birlikte hepsini boğduk.

104. Onun ardından İsrail [Yakub] oğullarına dedik ki: “O yurtta, yeryüzünde yerleşin. Ahiret günü geldiği zaman, vadimiz gerçekleştiğinde hepinizi bir arada, derleyip toplayacağız”.

105. VE BİZ katımızdan onu Kur’an’ı ilk indirilişi sırasında tamamını Levh-i Mahfuz’dan Cebrail’e harekeli ve orijinal yazılış şekliyle kodlayarak hak ile indirdik. Ve bu Kur’an’ın ikinci inişi de Cebrail’den Nebi’ye şeksiz şüphesiz gerçek olarak, hak ile indirildi. Seni de yalnızca müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Ey Muhammed; bu sana indirdiğimiz bir Kur’an ki; insanlara onu iletmen, okuman için anlam kümeleri, bütünlüğü hâline getirdik ve onu bölüm bölüm indirdik!

107. De ki: “Ona, Kur’an’a inanın veya inanmayın! Gerçek şu ki; daha önce bilgi sahibi olanlar tarafından ayetler Kur’an bütünlüğünde bağlantılarıyla birlikte tertil üzere okunduğu zaman, gerçekleri görüp kavramış ve kalpleri mutmain, yatışmış olarak alınları, yüzleri, çeneleri üzere kapanarak secde ederlerdi!”

108. Derler ki: “Rabbimizin şânı yücedir, Rabbimiz her şeyden münezzehtir! Rabbimizin sözü mutlaka yerine getirilmiştir.”

109. Onlar çeneleri üstüne kapanarak ağlıyorlar. Ve Kur’an onların içten gelen derin saygılarını artırıyor.

110. De ki: “İster ‘Allah’ diye çağırın veya ister ‘Rahman’ diye çağırın. Hangisiyle çağırırsanız çağırın sonunda en güzel sıfatlar, özellikler, nitelikler O’nundur.” Namazında sesini çok yük- seltme ve pek de kısma, bu ikisi arasında bir yol tut!

111. De ki: “Çocuk edinmeyen Allah’a sayısız övgüler olsun! O’nun mülkte, yönetimde ortağı yoktur. Âcizlikten ötürü hiçbir yardımcıya ihtiyacı olmayandır! İşte O’nu gereği gibi tekbir et, yücelterek an!

YUNUS SURESİ

İniş Sırası: 51 • Mushaf Sırası: 10 • 109 Ayettir

1. Elif, Lâm, Ra. İŞTE BUNLAR; Hikmetli akıl ve tabiat ayetleri ile çelişmeyen Kitabın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama vahyetmemiz insanlara tuhaf mı geldi, insanların tuhafına mı gitti? “İnsanları uyar ve iman eden kimselere; Rableri katında kendileri için bir doğruluk derecesi olduğunu müjdele” diye! Kâfirler, gerçeği gizleyenler dediler ki: “Gerçekten bu apaçık bir büyücüdür, aldatıcıdır!”

3. GERÇEK ŞU Kİ sizin Rabbiniz tek, yegâne yöneticiniz yalnız Allah’tır, O ki; gökleri ve yeryüzünü altı günde, evrede yarattı. Sonra Arş dahil tüm kâinata sistemini kurdu, kanunlarını koydu. İşleri yönlendirip idare eder, yerli yerince çekip çevirir, yönetir. O’nun izni olmadan o gün hiçbir kimse şefaat edemez, cehenneme attığımı oradan alıp cennete koymaya güç yetiremez! İşte Rabbiniz yegâne, tek yöneticiniz Allah budur! O’na kulluk edin. Düşünüp ibret almıyor musunuz?

4. Hepinizin hesap vermek için dönüşü O’nun katınadır, huzurunadır. Allah’ın sözü gerçektir. Yaratmaya başlar sonra iman edenleri ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanları adaletle ödüllendirmek için yeniden yaratır. İnkârcılara gelince, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azap vardır küfürlerinden dolayı!

5. Güneş’i bir ışık kaynağı ve Ay’ı da ışığı yansıtıcı kılan O’dur. Ona konaklar, durak iniş yerleri takdir eden O’dur; yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için! Allah bunları ancak bir hesap ile yaratmıştır. Ayetleri uzun uzun açıklamaktadır; bilen, bilim ışığında düşünen bir kavim için!

6. Gerçek şu ki; gece ile gündüzün değişmesinde, Allah’ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde, korkup sakınan bir toplum için elbette ayetler, işaretler vardır.

7. BİZİMLE buluşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar, onunla tatmin olanlar ve ayetlerimizden gafil olanlar var ya;

8. işte onların varacakları yer ateştir, kazanmakta olduklarından dolayı!

9. Gerçekten var olanlara inanan ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlara, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlara gelince; Rableri onları imanlarından dolayı, zeminlerinden ırmaklar akan nimetlerle donatılmış cennetlere iletir.

10. Orada onların duası: “Allah’ım! Sen ki; hiçbir kusuru, eksiği olmayansın.” Orada birbirlerine iyilik dilekleri: “Selâm”dır. Dualarının sonu da: “Hamd'a lâyık olan yaptığı her şeyi yerli yerince güzel yapan Âlemlerin uzayların, evrenin Rabbi, Sahibi Allah’tır” demeleridir.

11. ŞAYET Allah; şerri insanlar için onların hayrı acele istemeleri gibi çabuklaştırsaydı, mutlaka süreleri hemen bitirilmiş olurdu. Bizimle karşılaşmayı ummayan kimseleri bırakırız azgınlıkları içinde şaşkın bir hâlde bocalayıp dururlar!

12. İnsana bir zarar dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken veya ayakta iken yalvarır. Ama Biz onun sıkıntısını kaldırdığımız zaman ise sanki o; kendisine dokunan zarardan dolayı Bize hiç yalvarmamış gibi hareket eder! Aşırı gidenlere yapıyor oldukları işler işte böyle süslü görünmektedir.

13. VE gerçek şu ki; sizden önce zulmettikleri için nice nesilleri helâk etmişizdir; çünkü elçileri onlara apaçık belgeler getirdikleri hâlde onlar yine de elçileri, açık delilleri, gerçekleri reddettiler! İşte suçlu toplumu böyle cezalandırırız!

14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler, muhalif varlıklar ve önceki nesillerin ardından onların yerine geçen insanlar kıldık. Nasıl işler yaptığınız ortaya çıksın, yaptıklarınızın karşılığı verilsin diye!

15. VE ONLARA ayetlerimiz açık deliller olarak açık açık okunduğu zaman, Bizimle karşılaşmayı ummayan kimseler dediler ki: “Bundan başka bir Kur’an getir veya onu değiştir.” De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım.

Eğer Rabbime isyan edersem gerçekten ben büyük günün azabından korkarım.”

16. De ki: “Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi de! Bundan önce bir ömür boyu içinizde kaldım! Aklınızı kullanmıyor musunuz?”

17. ALLAH’a karşı bir yalan uyduran, iftira eden veya O’nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Gerçek şu ki, suçlu, günahkârlar iflâh olmaz, huzur bulmazlar.

18. Allah’ı bırakıp kendilerine zarar vermeyen ve faydası olmayan şeylere kulluk ediyorlar. “Bunlar Allah katında yani ahirette bizi cehennemden kurtaracak şefaatçilerimizdir” diyorlar. De ki: “Siz Allah’a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?” O yüce ve onların ortak koştuklarından çok uzaktır!

19. VE bütün insanlık sadece tek bir toplumdan ibaretti! Ama sonradan görüş ayrılığına düşerek parça parça oldular. Eğer Rabbinden bir söz geçmemiş olsaydı, ihtilâf ettikleri konuda aralarında hemen hüküm, karar verilirdi.

20. VE DİYORLAR Kİ: “Ona, Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” De ki: “Gayb ancak Allah’ındır! Bekleyin öyleyse! Çünkü ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

21. İNSANLARA kendilerine dokunan bir darlıktan sonra bir rahmet tattırdığımız zaman bir de bakarsın ki onlar; ayetlerimiz hakkında tuzak, komplo kuruyorlar! De ki: “Allah komployu, tuzağı bozmada daha seridir, çabuktur, hızlıdır!” Şüphesiz ki elçilerimiz kurduğunuz kompoları yazıyorlar.

22. Karada ve denizde sizi yürüten O’dur. Hani gemide olduğunuz zamanı bir düşünün; gemiler güzel, tatlı bir rüzgârla içindekileri yüzdürürlerken ve yolcular da bununla sevindikleri sırada birden kasıp kavuran bir kasırga gemiye gelip çatar. Her yandan dalgalar gelip ve kendilerinin tamamen kuşatıldıklarını anladıkları zaman; dini yalnız O ’na özgü kılarak Allah’a yalvarmaya başlarlar: “Eğer bizi bu sıkıntıdan kurtarırsan elbette ki şükredenlerden olacağız!” derler.

23. Ama onları kurtardığımız zaman yine eskisi gibi yeryüzünde haksız yere taşkınlık yaparlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız ancak kendi aleyhinizedir. Sadece bu dünya hayatının geçici zevki! Sonra dönüşünüz Bizim huzurumuzadır. O zaman yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririz.

24. DÜNYA hayatının durumu gökyüzünden indirdiğimiz su gibidir! Öyle ki; insanların ve hayvanların beslendiği yer bitkisi onunla, suyla birbirine karıştı. böylece yeryüzü ziynetini takınıp süslendiğinde ve sahipleri de onun ürününü biçip toplamaya güç yetirir olduklarını sanmışlarken; bir gece veya gündüz emrimiz ona gelmiştir de onu kökünden biçilmiş bir duruma getirmişizdir. Sanki dün hiç yeşermemiş gibi yaparız! İşte böyle ayetleri geniş geniş açıklıyoruz. Düşünen bir toplum için!

25. ALLAH barış yurduna davet eder. Ve yola gelmek isteyen kimseyi dosdoğru bir yola ulaştırır.

26. Güzel davranan kimselere daha güzel bir karşılık ve daha da fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir kara leke ve ne de bir zillet, horluk bulaşır. İşte onlar cennet halkıdır. Orada sürekli kalıcıdırlar!

27. Kötülükleri yapanlara gelince, her bir kötülüğün karşılığı, cezası kendi dengi iledir. Onları bir zillet kaplar. Onları Allah'a karşı koruyacak hiç kimse yoktur. Onların yüzleri sanki karanlık geceden parçalara bürünmüştür! İşte onlar ateş halkıdır. Orada sürekli kalıcıdırlar.

28. O gün onların hepsini bir araya toplarız. Sonra ortak koşan kimselere deriz ki: "Siz ve koştuğunuz ortaklar yerlerinizde durun!" Artık aralarını açmışızdır. Ve koştukları ortaklar dediler ki: "Siz bize kulluk ediyor değildiniz ki!

29. Sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter. Gerçekten biz sizin bize kulluk etmenizden tamamen habersizdik!"

30. İşte orada her nefis geçmişte yapıp ettiğiyle sorgulanacaktır! Ve onlar gerçek sahipleri olan Allah'ın katına döndürülürler. Ve iftira edip uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gitmiştir!

31. DE Kİ: "Sizi gökyüzünden ve yeryüzünden rızıklandıran kim? Kulakların ve gözlerin gerçek sahibi kim? Ölüden diriyi çıkaran kim? Diriden ölüyü

çıkaran kim? Buyruğu yürüten, işleri evirip çeviren kim?" Hemen: "Allah!" diyecekler. De ki: "O hâlde korunup sakınmıyor musunuz?"

32. Gerçek Rabbiniz Allah işte budur! Öyleyse gerçekten sonra sapkınlıktan başka ne vardır? Öyleyse nasıl sapkınlığa çevriliyorsunuz?

33. İşte böylece; Rabbinin kelimesi, ikâzı yoldan çıkan kimseler içindir. "Onlar gerçekten inanmıyorlar!"

34. DE Kİ: "Sizin koştuğunuz ortaklardan ilk defa yaratacak, sonra onu çevirip yeniden yaratacak olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı ilk defa başlatır, sonra onu kemik yığınına çevirip yeniden yaratır. Öyleyse nasıl doğru yoldan çevriliyorsunuz?"

35. De ki: "Sizin ortak koştuklarınızdan gerçeğe götürebilecek var mı?" De ki: "Allah gerçeğe götürür. Öyleyse gerçeğe götüren kimse mi uyulmaya daha lâyıktır? Yoksa tutulup doğru yola götürülmedikçe kendisi doğru yolu bulamayan kimse mi? O hâlde neyiniz var sizin? Nasıl hükmediyorsunuz?"

36. Onların çoğu zandan, teorilerinden başkasına uymuyorlar. Teori, zan ise gerçekliği kanıtlanmayan iddialardır. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıkları şeyleri çok iyi bilmektedir.

37. BU KUR'AN Allah katından indirilmedir. Bir başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir! Ancak bu önceden gelenlerin kitapların doğrulanması ve kitabın ayrıntılı açıklamasıdır. Onda asla şüphe yoktur, Âlemlerin Rabbindendir.

38. Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyleyse haydi onun benzeri bir Sure getirin. Allah'tan başka çağırabildiğiniz kimseleri de çağırın. Eğer doğru sözlüler iseniz!"

39. Kesinlikle aksine onlar ilmini kavrayamadıkları ve sonucu henüz kendilerine gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Onlardan önceki kimseler de işte böyle yalanlamışlardı. Gör, bak zalimlerin sonu nasıl oldu!

40. Onlardan kimi ona inanır kimi de ona inanmaz. Rabbin bozguncuları daha iyi bilir.

41. EĞER seni yalanlıyorlarsa de ki: “Sizin yaptığınız size, benim yaptığım bana. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım. ”

42. İçlerinden sana kulak verip dinleyen kimseler vardır. Ama sen mi anlamak için dinlemeyenlere duyuracaksın? Üstelik onlar akıllarını kullanmıyorlarsa!

43. İçlerinden sana bakan kimseler de vardır. Körleri görüp düşünmeyenleri doğru yola götürecek sen misin? Üstelik basiretleriyle de görmüyorlarsa!

44. Kesinlikle Allah hiçbir şeyle, şekilde insanlara zulmetmez! Ancak insanlar kendi kendilerine zulmediyorlar.

45. Onları bir araya topladığı gün sanki onlar sadece görüşüp tanıştıkları gündüzün bir saati kadar kalmış gibiler! Hüsrâna uğramışlardır; Allah’ın huzuruna çıkmayı yalanlayan kimseler! Çünkü onlar doğru yola gelmemişlerdi.

46. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de; sonunda onların dönüşü huzurumuzadır. Sonra Allah onların yaptıklarına şahittir.

47. HER toplumun bir Rasulü, elçisi vardır. Elçileri, Rasulleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir. Ve onlara hiç zulmedilmez.

48. Diyorlar ki: “Eğer doğru söylüyor iseniz bu söz ne zamandır?”

49. De ki: “Ben kendime bile zarar veya fayda verememem. Ancak Allah’ın dilemesine, izin vermesine bağlıdır. Her ümmetin hak ettiği bir sonu, eceli vardır. Ecelleri, sonları gelince, artık ne bir saat geriye alınabilirler, ne de öne alınabilirler!”

50. De ki: “Düşündünüz mü hiç? Eğer O’nun azabı size geceleyin veya gündüzün geliverirse!” Suçlu günahkârlar bunu ne diye acele istiyorlar ki?

51. Belâ gerçekleştikten sonra mı ona inanacaksınız? Hemen şimdi mi? Hani siz onu acele isteyip duruyordunuz!

52. Sonra zulmeden kimselere denilir: “Sürekli azabı tadın! Ancak kazanmış olduğunuz şeylerle cezalandırılıyorsunuz.”

53. “Bu bir gerçek midir?” diye senden haber soruyorlar. De ki: “Evet Rabbime Andolsun ki, o kesinlikle gerçektir. Ve siz de önleyiciler değilsiniz, önleyemezsiniz.”

54. ŞAYET yeryüzündekilerin hepsi kendisine zulmeden kişiye ait olsaydı mutlaka onu fidye olarak verirdi. azabı gördükleri zaman pişmanlığı içlerinde hissederler. Aralarında adâletle hüküm verilir. Asla zulme uğramazlar.

55. İyi bilin ki; göklerde ve yeryüzündekilerin hepsi gerçekten Allah’ındır. İyi bilin ki Allah’ın sözü gerçektir. Fakat onların birçoğu bilmiyor.

56. O yaşatır yaşama izin verir ve öldürür ölüme izin verir. Ve O’nun katına döndürülüp götürülürsünüz.

57. EY İNSANLAR! İşte size; Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde, yüreklerde olana bir şifâ, inananlar için bir yol gösterici, hidayet ve bir rahmet gelmiştir.

58. De ki: “Allah’ın lütfuyla ve rahmetiyle evet işte yalnız bununla sevinsinler; bu onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayırlıdır! ”

59. De ki: “Allah’ın size rızık olarak indirdiği şeyleri gördünüz mü? Bir kısmını haram, bir kısmını helâl saydınız.” De ki: “Allah mı size izin verdi? Yoksa Allah’a iftira mı ediyorsunuz?”

60. Allah’a karşı yalan uyduran kimselerin kıyamet günü hakkındaki zanları nedir? Şüphesiz ki Allah insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların birçoğu şükretmiyor.

61. VE hangi işin, eylemin içinde bulunursan bulun, Kur’an’dan her ne okursan oku ve siz; her ne eylem, iş yaparsanız yapın, Biz içine daldığınız o eylemde üzerinizde şahidizdir! Ve ne yerde, ne de gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden kaçmaz, saklı, gizli kalmaz. Bundan daha küçük hiçbir şey ve daha büyük hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.

62. İyi bilin ki; Allah’ın evliyâsına, dostlarına mümin kullarına korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

63. Onlar ki gerçekten var olanlara inandılar ve korunup dikkatli davrandılar.

64. İşte onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın kelimeleri için değişiklik yoktur. İşte bu büyük başarı, büyük kurtuluş ve mutluluktur!

65. Onların sözü seni üzmesin! Üstünlük tamamen Allah'a aittir. O; işitendir, bilendir.

66. İYİ BİLİN Kİ; göklerdeki ve yeryüzündeki kimseler kesinlikle Allah'ındır. Allah'tan başkasına yalvaran kimseler gerçekte o ortaklara tâbi olmuyorlar. Onlar sadece zanna, teorilerine, hevâlarına tâbi oluyorlar. Ve onlar sadece saçmalıyor, yalan uyduruyorlar!

67. Kendisinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yapan O'dur. Ve gündüzü de aydınlık olarak var eden O'dur. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.

68. "ALLAH çocuk edindi" dediler. Hâşâ! Allah böyle bir iddiadan uzaktır. O zengindir, hiçbir şeye muhtaç değildir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Bu hususta yanınızda hiçbir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Allah hakkında yalan uyduran, iftira atan kimseler asla kurtulamazlar."

70. Dünyada biraz geçim var sonra dönüşleri Bize'dir. Sonra onlara çetin azabı tattırırız, inkâr ettiklerinden dolayı!

71. ŞİMDİ ARTIK onlara Nuh'un haberini oku. Hani bir zaman kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Benim konumum, makamım ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geldiyse ben Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla beraber toplanıp emrinizi, işinizi kararlaştırın da sonra kararınız üzerinize bir dert olmasın! Bundan sonra da kararınızı bana uygulayın! Bana hiçbir fırsat da vermeyin!

72. Eğer yüz çevirdiyseniz çevirin! Sizden hiçbir ücret istemedim, talep etmedim ki! Benim ücretim Allah'a aittir. Ve ben Allah'a teslim olanlardan olmakla emrolundum."

73. Yine de onu yalanladılar. Biz de onu ve gemi içinde onunla birlikte bulunanları kurtardık. Onları halifeler, muhalif varlıklar, öncekilere varisler, mirasçılar kıldık. Ayetlerimizi yalanlayan kimseleri de boğduk. Bak uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. VE SONRA onun ardından kavimlerine birçok elçiler gönderdik. Onlara apaçık belgeler, mucizeler getirdiler. Önceden yalanlamış oldukları şeye bir türlü inanmıyorlardı. Bu nedenle haddi aşanlar duygusal zekâlarını, akıllarını, kalplerini çalıştırmıyorlar, işletmiyorlar.

75. SONRA onların ardından Musa'yı ve Harun'u; Firavun'a ve ileri gelen adamlarına Allah'ın var olduğunu kanıtlayan mucizelerimizle gönderdik. Böbürlenip büyüklendiler. Onlar gerçekten suçlular topluluğu idiler.

76. Onlara katımızdan gerçek gelince: "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" dediler.

77. Musa dedi ki: "Size gerçek gelince böyle mi diyorsunuz? Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar umduklarına eremezler."

78. Dediler ki: "Atalarımızı bulduğumuz yoldan bizi çevirmek için mi bize geldin? Yeryüzünde büyüklük yalnız ikinizin olsun diye mi? Biz size inananlardan değiliz."

79. Firavun dedi ki: "Bilgin sihirbazların hepsini bana getirin."

80. Sihirbazlar geldiğinde Musa onlara: "Siz atacağınızı atın!" dedi.

81. Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizin getirdiğiniz şey bir sihirdir. Şüphesiz ki Allah onu iptal edecektir, boşa çıkaracaktır. Allah fesat, terör, karışıklık çıkaranların işini düzeltmez.

82. Allah kelimeleri, sözü ile gerçeği ortaya çıkarır. Suçlu günahkârlar istemese de!"

83. SONUNDA Musa'ya kavminden genç bir kuşaktan başkası inanmadı! Firavun ve ileri gelen adamlarının kendilerine kötülük yapmasından korkuya düştükleri için! Çünkü Firavun yeryüzünde çok büyüklenen bir zorba idi. Gerçekten o çok aşırı giden kimselerdendi.

84. Musa dedi ki: "Ey kavmim! Eğer Allah'a inandıysanız O'na güvenin. Eğer teslim olanlar iseniz!"

85. Dediler ki: “Allah’a güvendik. Rabbimiz! Bizi zalim kavim için bir açığa çıkarma konusu yapma!

86. Bizi inkârcı kavimden rahmetinle kurtar!”

87. MUSA’ya ve kardeşine: “Mısır’da kavminiz için evler hazırlayın“ diye vahyettik. “Evlerinizi kıblegâh, mescid edinin ve namazı ikâme edin, kılın!” “Müminleri müjdele!”

88. Musa dedi ki: “Rabbimiz! Firavun’a ve ileri gelen adamlarına dünya hayatında süs ve mallar verdin. Ey Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et! Kalplerini iyice sık, acı azabı görünceye kadar isterse iman etmesinler.”

89. Allah buyurdu: “Duanız kabul olundu. Dosdoğru olun ve sakın bilmeyen kimselerin yoluna uymayın!”

90. İSRAİL [YAKUB] OĞULLARINI denizden geçirdik. Firavun ve askerleri de azgınlık ve düşmanlıkla onların peşine takıldı. Nihayet, boğulma onu yakaladığı öleceğini kesin anladığı zaman Firavun: “İsrail [Yakub] oğullarının inandığından başka bir İlâh olmadığına inandım. Ben de teslim olanlardanım” dedi.

91. “Şimdi sen tamamen ölüm ile kuşatma hâlinde iken mi?! Oysa sen daha önce isyan etmiştin ve bozgunculardan olmuştun.

92. Bugün ise senin bedenini kurtaracağız. Senin ardından gelen kimselere senin zulmün altında ezilen halkına halkına ibret olması için!” Şüphesiz insanların birçoğu ayetlerimizden gafildirler.

93. VE İsrailoğullarını, Yakub’un soyundan gelenlerin hoşlarına gidecek iyi bir yere yerleştirdik. Güzel şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelmesine rağmen ihtilâfa düştüler. Şüphesiz Rabbin kıyamet günü aralarında ihtilâfa düştükleri şey hakkında hüküm verecektir.

94. * BÜTÜN bunlardan sonra ey insanoğlu ve insankızı eğer sen;" sana indirdiğimizden aktarılan, anlatılan yaşanmış gerçek kıssalardan, olaylardan şüphedeysen senden önce kitabı okuyan kimselere sor! Gerçek şu ki, Rabbinden sana gerçek bilgi geliyor. Sakın şüpheye düşenlerden olma!

95. * Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; yoksa hüsrâna uğrayanlardan olursun!

96. ŞÜPHESİZ Kİ Rabbinin azap sözü üzerlerine hak olan zalimler artık inanmazlar.

97. Bütün ayetler onlara gelmiş olsa bile acı azabı görünceye kadar!

98. Şayet bir ülke olsaydı da gerçeklere inansaydı. Ve inanması kendisine fayda verseydi. Yunus'un kavmi hariç! İnandıklarında onlardan dünya hayatında rezillik azabını kaldırdık. Onları bir süre daha yararlandırdık.

99. ŞAYET Rabbin dileseydi yeryüzündeki kimselerin tümü mutlaka topluca inanırlardı. Öyleyse insanlara Allah özgürlük verdiği için onları mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni yani kişinin samimi olduğunu onaylaması olmadan, hiçbir kimse için iman etme imkânı yoktur. Ve o, aklını kullanmayanlar ise içinde bulundukları durumdan kurtulma çabası göstermeyip hak ettikleri için pislik, şirk içinde kalır.

101. De ki: "Göklerde ve yeryüzünde neler var bir bakın! Ayetler ve uyarmalar gerçeklere inanmak istemeyen bir kavme hiçbir yarar sağlamaz."

102. Onlar kendilerinden önce gelip geçen kimselerin günü gibi, acı günleri mi bekliyorlar? De ki: "Bekleyin öyleyse! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. Sonra Biz elçilerimizi ve aynı şekilde iman edenleri kurtarırız; işte böylece üzerimize bir borç olarak gerçekten var olanlara inananları kurtarırız.

104. EY NEBİ ve ona tabi olanlar, onlara de ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden şüphede iseniz ben Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmem. Ancak ben sizi öldürecek olan Allah'a ibadet ederim. Ve ben müminlerden olmakla emrolundum."

105. Hanif yanlışlardan uzaklaşıp dosdoğru olarak yüzünü dine çevir. Sakın müşriklerden olma!

106. Allah’tan başkasına yalvarma, tapma; sana fayda ve zarar veremez olan şeylere! Eğer böyle yaparsan; o takdirde muhakkak zalimlerden olursun!

107. Eğer Allah sana bir zarar isabet ettirirse, onu o zararı O’ndan başka kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır dilerse; O’nun lütfunu geri çevirecek yoktur!” O hayrını kullarından gereğini yapana verir. Çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

108. DE Kİ: “Ey insanlar! Rabbinizden size hak, gerçek olarak Kur’an gelmiştir. Kim doğru yola gelirse kendi nefsi için doğru yola gelmiştir. Kim de saparsa kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin vekiliniz, bek çiniz değilim.”

109. Sen sana vahyedilene Kur’an’a uy, tabi olup gereğini yap! Allah hükmünü verinceye kadar sabret, bekle! O yargıçların adâletle hüküm, isabetli karar verenlerin en iyisidir!

HUD SURESİ

İniş Sırası: 52 • Mushaf Sırası: 11 • 123 Ayettir

1. Elif, Lâm, Râ. BU AYETLERİ sağlamlaştırılmış bir kitaptır! Sonra da hakîm olan ve her şeyin iç yüzünü bilen Allah tarafından açıklanmıştır.

2. Ta ki; Allah'tan başkasına kul olmayasınız! De ki: Ben de O'ndan size bir uyarıcı ve bir müjdeleyiciyim!

3. Rabbinizden bağışlanma dileyiniz. Sonra O'na tövbe ediniz ki, sizi izin vereceği bir süreye kadar güzel bir geçimle yaşatsın. Ve lütfunu lütfa lâyık olacak herkese versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

4. Dönüşünüz Allah katınadır. O her şeye gücü yetendir.

5. İyi bilin ki; onlar O'ndan gizlenmek için duygularını saklamaya çalışırlar. İyi bilin ki; örtülerine büründükleri zaman dahi O, gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir. Şüphesiz O, duyguların, kalplerin özündeki saklı şeyleri bilendir.

6. YERYÜZÜNDE hiçbir canlı yoktur ki, onun rızkı Allah'a ait olmasın. O, onun oluşacağı, karar yerini de bilir. Ve emânet bırakıldığı yeri de bilir. Bunların hepsi apaçık bir kitaba, kütüğe yazılıyor.

7. Gökleri ve yeri altı gün içinde, altı aşamada yaratan O'dur. Ve O'nun arşı su üzerindeydi. Hanginizin işinin, davranışının daha iyi olacağını açığa çıkarmak ve yaptıklarınızın tam karşılığını vermek için! Eğer sen: "Mutlaka siz ölümden sonra diriltileceksiniz" desen, inkâr eden kimseler: "Bu ancak apaçık bir büyüdür" derler.

8. Eğer onlardan azabı sayılı bir süreye kadar ertelesek; "O azabı tutan nedir?" derler. İyi bilin ki; azap onlara geldiği gün onlardan geri çevrilir değildir! Ve alay edip durdukları şey onları kuşatmış olur.

9. İNSANA Bizden bir rahmet tattırıp sonra da onu ondan çekip alsak; kuşkusuz o ümitsizliğe düşmüş bir nankördür artık!

10. Kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir nimet versek, mutluluk tattırsak: “Benden kötülükler gitti“ der. Çünkü o şımarıktır, böbürlenendir!

11. Sabredenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlar, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar böyle değildir. İşte onlar, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. SANKİ SEN sana vahyolunanın bir kısmını terkedeceksin ve "bundan dolayı göğsün daralacak; “Ona bir hazine indirmeli ya da onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?” demelerinden ötürü. Sen ancak bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir.

13. Yoksa, ”Onu uydurdu” mu diyorlar? De ki: “Öyleyse; haydi siz de onun benzeri uydurulmuş ‘On Sure’ getirin. Ve Allah’tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın. Eğer doğru sözlüler iseniz!”

14. Eğer size cevap veremedilerse artık bilin ki; O Kur’an gerçekten Allah’ın ilmiyle indirilmiştir. O’ndan başka İlâh yoktur. Sizler artık teslim oluyor musunuz?

15. KİM dünya hayatını ve süsünü isterse orada dünyada onlara amellerinin karşılığını tam veririz. Ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar.

16. Onlar öyle kimselerdir ki; ahirette onlar için ateşten başkası yoktur. Orada yaptıkları şeyler boşa gitmiştir. Ve zaten bütün yapmış oldukları şeyler bâtıl, geçersiz olmuştur!

17. Böyleleri şu kimse gibi olur mu; Rabbinin katından bir delile Vahye, Kur’an’a dayanmıştır. Ve o delil ki, O’nun katından olan bir şahit. Ayrıca; ondan önce de bir imam, önder ve" bir rahmet olarak Musa’nın kitabı var. İşte onlar gerçeği görenler buna Kur’an’a inanırlar. Topluluklardan kim onu Kur’an’ı reddederse, ona vadedilen, söz verilen yer ateştir. Bundan hiç şüphen olmasın! Şüphesiz o, Rabbinden gelen gerçektir! Fakat insanların birçoğu gerçekleri gizliyor!

18. ALLAH’a karşı yalan uydurup iftira eden kimseden daha zalim kim olabilir? İşte onlar Rablerine sunulacaklar ve şahitler de: “Rablerine karşı yalan söyleyenler işte bunlardır” diyecekler. İyi bilin ki, Allah’ın lâneti zalimlerin üzerinedir!

19. Onlar ki, Allah'ın yolundan tavsiye ettiği hayat tarzından alıkoymaya çalışırlar ve onu eğriltmek isterler! Onlar ahireti de inkâr ederler.

20. Onlar yeryüzünde Allah'ı güçsüz bırakıcı değillerdir. Onların Allah'tan başka sığınacakları da yoktur. azap onlar için kat kat artırılır. Bunlar gerçeği işitmeye tahammül edemezlerdi, görmek bile istemezlerdi!

21. İşte bunlar kendilerini hüsrâna uğratan kimselerdir. Uydurup iftira ettikleri şeyler kendilerinden kaybolup gitmiştir.

22. Şüphesiz bunlar ahirette en çok hüsrâna uğrayanlardır.

23. İman eden, salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan, faydalı işleri en iyi şekilde yapan ve Rablerine gönülden itaat eden, boyun eğen kimselere gelince: İşte onlar cennet halkıdır, orada sonsuz kalıcıdırlar.

24. Bu iki grubun durumu; kör ve sağıra kıyasla gören ve işitenin durumu gibidir. Şimdi hiç bu iki grubun durumu bir olur mu? Hâlâ düşünüp ibret, ders almıyor musunuz?

25. Andolsun, Nuh'u kavmine şöyle söylesin diye gönderdik: "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım".

26. "Allah'tan başkasına kul olmayın. Ben sizin için acı bir günün azabından korkuyorum."

27. KAVMİNDEN inkârcı ileri gelenler dediler ki: "Biz seni de bizim gibi bir beşer, insan görüyoruz ve sana bizim kıt görüşlü rezillerimizden başkasının uyduğunu görmüyoruz. Ve ilk bakışta; bize karşı herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz." Aksine sizin yalancılar olduğunuzu sanıyoruz!"

28. "Ey ulusum!" dedi; "Bakınız eğer ben Rabbimden bir kanıt üzerinde isem ve kendi katından bana bir iyilik vermişse; siz görmek istemedikten sonra sizi ona zorlayabilir miyiz? Siz onu istemediğiniz hâlde!

29. Ey ulusum! Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim sadece Allah'a aittir. Ben gerçekten var olanlara iman eden kimseleri kovacak değilim. Şüphesiz onlar Rableri'nin huzuruna gideceklerdir. Fakat ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum.

30. Ey ulusum! Eğer onları kovarsam Allah'a karşı bana kim yardım eder? Hiç düşünüp öğüt almıyor musunuz?

31. Ben size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmem. Ben bir meleğim de demiyorum. Ve gözlerinizin hor gördüğü kimseler için; 'Allah onlara bir hayır vermeyecektir' de demem. Onların içinde olanı Allah daha iyi bilir. Gerçekten o zaman ben zalimlerden olurum."

32. "Ey Nuh!" dediler: "Andolsun, bizimle mücadele ettin. Bizimle mücadelede çok ileri gittin. Haydi bizi tehdit ettiğin şeyi bize getir artık! Eğer doğrulardan isen! "

33. Dedi ki: "Ancak Allah dilerse onu size getirir ve siz de güçsüz bırakıp engel olamazsınız!

34. Nasihatim size fayda vermiyor, size nasihat etmeyi istesem de! Eğer Allah sizi azgınlığınızda özgür bırakmayı dilemişse; O, sizin Rabbinizdir. Ve O'nun huzuruna döndürülürsünüz."

35. ELÇİMİZ MUHAMMED'E: "Kendisi bunu uydurdu" diyorlar öyle mi? De ki: "Eğer onu uydurmuşsam suçu benim üzerime olsun. Ve ben sizin işlediğiniz suçlardan uzağım."

36. VE NUH'A şöyle vahyolundu: "Gerçek şu ki; kavminden iman etmiş olanlardan başkalarının inanmasını beklemeden ve onların yapıyor olduklarından dolayı da üzülmeden,

37. nezâretimiz, kontrolümüz, gözetimimiz altında ve vahyimiz gereğince gemiyi yap. Zulmeden kişiler hakkında onları affetmem için Bana dua etme, yalvarma! Onlar mutlaka boğulacaklardır."

38. Gemiyi yapıyordu ve kavminden ileri gelenler onun yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Eğer siz bizimle alay ederseniz, şüphesiz sizinle de alay edilir, sizin alay ettiğiniz gibi!

39. Yakında bileceksiniz, insanı rezil eden azap kime geliyor ve sürekli azap kimin üzerine konuyor."

40. NİHAYET emrimiz gelip tandır kaynayıpca, yerden sular fışkırınca dedik ki: "Her şeyden erkekli-dişili birer çifti, azabı hak eden suçlu kimseler hariç olmak üzere; aileni ve iman eden kimseleri gemiye bindir." Zaten onunla birlikte pek az kimse inanmıştı.

41. Dedi ki: “Onun içine binin. Onun akıp gitmesi de durması da Allah’ın adıyladır. Şüphesiz Rabbim; çok bağışlayandır, çok esirgeyicidir.”

42. Ve o gemi, dağlar gibi dalgalar içinden onları geçirirken; Nuh bir kenarda duran oğluna seslendi: “Yavrucuğum! Bizimle beraber bin, inkârcılarla beraber olma!”

43. “Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım” dedi. “Bugün Allah’ın emrinden esirgeyici olandan başka sığınılacak yoktur” dedi. Aralarına dalga girdi ve o da boğulanlardan oldu.

44. “EY YERYÜZÜ! ‘Suyunu yut!’ Ey gökyüzü! ‘Sen de tut!’ denildi.” Su çekildi, iş bitirildi. Gemi Cûdi üzerine oturdu. “Zalimler topluluğu yok olsun!” denildi.

45. NUH Rabbine yalvararak seslendi: “Rabbim!” dedi. “Oğlum benim ailemdendir. Şüphesiz Senin sözün gerçektir. Sen hâkimlerin hâkimisin, karar verensin!”

46. Allah “Ey Nuh!” dedi; “O senin ailenden değildir. Duan, bu isteğin salih, faydası olmayan bir ameldir, iştir! Hakkında bilgin olmayan bir şeyi Benden isteme! Kuşkusuz Ben sana, cahillerden olmamanı öğütlerim.”

47. “Rabbim!” dedi. “Ben Sana sığınırım; hakkında bilgim olmayan bir şeyi Senden istemekten! Eğer beni bağışlamazsan ve bana merhamet etmezsen hüsrâna uğrayanlardan olurum.”

48. “Ey Nuh!” denildi. “Sana ve seninle olan kimselerden oluşan toplumlar üzerine, Bizden bir esenlikle ve bereketlerle in. Öyle toplumlar var ki; onları bir süre yaşatıp geçindiririz, sonra onlara acı bir azap dokunur.”

49. BÜTÜN BUNLAR sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce ne sen onları biliyordun, ne de kavmin! Sabret öyleyse. Şüphesiz, sonuç korunup sakınanlarındır.

50. KARDEŞLERİ HUD’U Âd kavmine gönderdik. “Ey Kavmim!” dedi: “Allah’a kul olun. Sizin için O’ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Siz ancak iftira edenlerdensiniz!

51. Ey kavmim! Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak beni yaratana aittir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

52. Ey kavmim! Rabbinizden bağışlama dileyin, sonra O'na tövbe edin; üzerinize gökten bol bol yağmur, rahmet, bereket göndersin ve gücünüze güç katsın. Suçlular olarak yüz çevirmeyin."

53. "Ey Hud!" dediler. "Bize açık bir delil, mucize getirmeden biz senin sözünle ilâhlarımızı terk edecek değiliz. Ve biz sana inananlar değiliz!

54. Ancak şöyle diyebiliriz: İlâhlarımızdan birisi seni çok fena çarpmış!" Dedi ki: "Ben Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun! Ben ortak koştuklarınızdan uzağım!

55. O Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağım ve gücünüz varsa haydi hepiniz bana tuzak kurun! Sonra bana hiç göz açtırmayın.

56. Şüphesiz ben; benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz olan Allah'a güvenip dayandım. Hiçbir canlı yoktur ki, Allah ona güç yetiremesin. Şüphesiz benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir.

57. Eğer yine de yüz çevirirseniz, kendisiyle gönderildiğim şeyi size ilettim. Rabbim sizden başka bir halkı yerinize geçirir halife yapar! O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Şüphesiz Rabbim her şeyin üzerinde gözetleyicidir."

58. EMRİMİZ gelince; Hud'u ve onunla beraber inanan kimseleri Bizden bir rahmetle kurtardık. Onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. Ve işte Âd kavmi! Rablerinin ayetleri ile mücadele edip inkâra kalkıştılar da O'nun elçilerine isyân ettiler. Her inatçı zorbanın emrine uydular.

60. Bu dünyada da kıyamet gününde de lânete mutsuzluğa uğratıldılar. İyi bilin ki, Âd kavmi Rablerine nankörlük ettiler. Haberiniz olsun; Hud'un kavmi Âd kahrolup gitti!

61. VE SEMUD'A kardeşleri Salih'i gönderdik; "Ey kavmim!" dedi: "Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Sizi topraktan, yerden var etti, inşa etti ve sizi orada dünyayı, yeryüzünü imar etmeye memur kılarak yaşatan da O'dur. O'ndan bağışlanma dileyin. Sonra O'na tövbe edin. Şüphesiz Rabbim yakındır sizi görür, işitir, bilir; dualara cevap verendir."

62. "Ey Salih!" dediler; "Sen aramızda bundan önce ümit beslenen bir kişi idin! Bizi atalarımızın ibadet ettikleri, peşlerinden gittiği şeylere ibadet

etmekten, etraflarında toplanmaktan men mi ediyorsun? Kesinlikle biz, bizi çağırdığın şeyden şüphe duyuyoruz."

63. "Ey kavmim!" dedi. "Görüşünüz ne, söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden bir delil üzerinde isem ve bana katından bir iyilik vermişse bu durumda beni Allah'tan kim kurtarır, şayet O'na isyan edersem! Şu hâlde bana hüsrândan başka bir katkınız olmaz!

64. Ey kavmim! Bu gördüğünüz, Allah'ın devesidir! Size bir ayettir, sizin için bir açığa çıkarmadır; onu bırakın Allah'ın arzında yesin, ona bir kötülük dokundurmayın. Yoksa sizi yakın bir azap yakalar."

65. Onu kestiler. Dedi ki: "Üç gün daha yurdunuzda yaşayın. İşte bu yalanlanmayacak bir sözdür."

66. Nihayet emrimiz gelince; Salih'i ve onunla birlikte inanan kişileri Bizden bir rahmetle o günün rezilliğinden kurtardık.Şüphesiz O Rabbin; güçlüdür, üstündür.

67. Zulmeden kişileri korkunç bir çığlık, ses yakaladı da derhal yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar!

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı, şenlik kurup eğlenmemişlerdi! İyi bilin ki, Semud kavmi Rablerine nankörlük ettiler. İyi bilin ki, Semud defolup gitti!

69. Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldiler. "Selâm!" dediler. O da "selâm!" dedi. Çok zaman geçmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Buzağıya ellerinin uzanmadığını görünce; onların hâllerini beğenmedi ve onlardan dolayı içine bir korku düştü. "Korkma! Biz Lût'un kavmine gönderildik" dediler.

71. Karısı da ayakta idi. Bunun üzerine gülümsedi. Biz de ona İshak'ı müjdeledik; İshak'ın ardından da torunu Yakub'u...

72. "Vay başıma gelenler!" dedi. "Ben bir kocakarı iken doğuracak mıyım? Üstelik bu kocam da yaşlı bir ihtiyardır. Bu cidden acayip bir şey!"

73. Melekler dediler ki: "Allah'ın emrinden dolayı mı şaşırıyorsunuz?! Allah'ın rahmeti ve bereketleri ey ev halkı sizin üzerinizedir. Şüphesiz O; övülmeye lâyıktır, iyiliği boldur."

74. İBRAHİM'den korku gidip de ona sevinç gelince; Lût kavmi hakkında bizimle mücadele etmeye başladı.

75. Doğrusu İbrahim; yumuşak huylu, içli, gönülden yönelen biriydi.

76. “Ey İbrahim” dediler. “Bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri gelmiştir. Gerçekten onlara geri çevrilmez bir azap gelmiştir!”

77. VE ELÇİLERİMİZ Lût’a gelince, onlar yüzünden endişelendi ve yüreği daraldı. Dedi ki: ”Ne üzüntülü bir gün!”

78. Kavmi koşarak ona geldiler. Onlar daha önce de kötü işler yapmakta idiler. “Ey kavmim!” dedi. “İşte şunlar kızlarım, ümmetimin mümin kadınları! Onlar sizin için evlilik yoluyla meşru, yasal yoldan ilişki kurmanız daha uygundur. Allah’tan korkup sakının. Konuklarımın önünde beni rezil etmeyin! İçinizde aklı başında bir adam yok mu?”

79. Dediler ki: “Senin kızlarında bizim için bir hak olmadığını bilirsin! Sen bizim ne istediğimizi çok iyi bilirsin!”

80. Lût dedi ki: “Ne olurdu size karşı bir gücüm olsaydı veya sağlam bir kaleye sığınabilseydim!”

81. Elçiler ”Ey Lût!” dediler. “Biz senin Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Gecenin bir kısmında aileni yürüt. Sizden hiç kimse geride kalmasın. Hemcinsleriyle sapkın ilişkiye giren hanımın hariç! Çünkü diğerlerine isabet eden azap ona da isabet edecektir. Onlara vadedilmiş zaman sabah vaktidir. Sabah yakın değil midir? ”

82. Emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine de hazırlanmış çamurdan pişirilmiş, istif edilmiş taş yağdırdık;

83. Rabbinin katında işaretlenmiş taşlar! Bu azap zalimlerden uzak değildir.

84. VE MEDYEN’E de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. “Ey kavmim!” dedi. “Allah’a kul olun. Sizin için O’ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın! Ben sizi bolluk içinde görüyorum ve ben sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.

85. Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı dengeli, adaletli tam yapın! İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Bozgunculuk ederek yeryüzünde karışıklık çıkarmayın.

86. Allah’ın bıraktığı helâl şeyler sizin için daha hayırlıdır eğer inananlar iseniz! Ben sizin üzerinize gözetici değilim.”

87. “Ey Şuayb!” dediler. “Senin salâtın, dinin mi sana emrediyor; atalarımızın ibadet ettiği şeyleri terketmemizi veya mallarımız üzerinde

dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi! Oysa sen; yumuşak huylu, çok akıllı biriydin”.

88. “Ey kavmim!” dedi. “Bakın söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden bir delil üzerinde isem ve katından güzel bir rızık vermişse! Ben size yasakladığım şeyleri kendim yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar düzeltmek istiyorum. Başarım Allah iledir. O’na güvenip dayandım ve O’na yönelirim.

89. Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz sakın sizi bir felakete uğratmasın; size de Nuh kavminin, Hud kavminin veyahut da Salih kavminin başlarına gelenlerin benzerini isabet ettirmesin! Üstelik Lût kavmi olayı da size pek uzak değildir!

90. Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra O’na tövbe edin. Şüphesiz benim Rabbim; çok esirgeyendir, çok sevendir.”

91. “Ey Şuayb!” dediler. “Dediğin şeylerin çoğunu anlamıyoruz! Doğrusu biz seni içimizde zayıf birisi görüyoruz. Eğer yakınların, kabilen, aşiretin arkan güçlü olmasaydı elbette seni taşa tutup öldürürdük. Zaten bize karşı senin hiçbir üstünlüğün yoktur.”

92. “Ey kavmim!” dedi. “Aşiretim, yakınlarım size göre Allah’tan daha mı üstündür? Ki siz O’nu O’nun emirlerini arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz Rabbim gerçekten yaptıklarınızı kuşatıcıdır.

93. Ey kavmim! Olduğunuz yerde yaptığınızı yapın, ben de yapıyorum. Yakında kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve yalancının kim olduğunu bileceksiniz! Gözetleyin! Ben de sizinle beraber gözetlemekteyim.”

94. Emrimiz gelince; Şuayb’ı ve onunla birlikte inanan kişileri Bizden bir rahmetle kurtardık. Zulmeden kimseleri korkunç ses yakaladı! Yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar!

95. Sanki orada hiç şenlik kurup eğlenmemişlerdi! İyi bilin ki; Medyen defolup gitti! Semûd’un defolup gittiği gibi!

96. Andolsun, Musa’yı da ayetlerimizle ve apaçık bir delil ile gönderdik.

97. Firavun’a ve ileri gelen adamlarına... Ancak onlar Firavun’un emrine uydular. Firavun’un emri ise doğruya götürücü değildi.

98. kıyamet günü kavminin önünde gider... İşte onları ateşe götürdü. Varılan yer ne kötü bir yerdir!

99. Bu dünyada peşlerine bir lânet, mutsuzluk takılmıştır. Ve kıyamet gününde de... Verilen bu ceza ne kötü bir cezadır.

100. İŞTE bu sana anlattıklarımız o şehirlerin haberlerindendir. Onlardan kimi Hâlâ ayaktadır, kimi de biçilmiş ekin gibi ortadan kaldırılmıştır!

101. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler. Allah'tan başka yalvarıp yakardıkları ilâhları da onlardan hiçbir şeyi savamadı; Rabbinin emri geldiği zaman! O sahte ilâhların onlara zararlarını artırmaktan başka bir katkısı da olmadı.

102. Rabbinin yakalaması işte böyledir; zulmeden kentleri kentteki insanları yakaladığı zaman! Şüphesiz O'nun yakalaması çok can yakıcıdır, çok şiddetlidir.

103. Elbette bunda bir ibret, ders vardır; ahiret azabından korkanlar için! İşte o gün bütün insanların toplandığı bir gündür! Ve işte o gün görülmeye değer bir gündür!

104. Ancak Biz onu bir süreye kadar erteliyoruz.

105. O GÜN geldiğinde O'nun izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Onlardan kimi mutsuzdur, kimi mutludur.

106. Mutsuz olan kimseler ateşin içindedirler. Onlar orada feci şekilde inlerken ve bir de soluk alış-verişleri vardır ki, korkunçtur!

107. Rabbinin haklarında hüküm verdiği günahkârlar hariç, orada sonsuz kalıcıdırlar; göklerin ve yeryüzünün değiştirile değiştirile sonsuz duracağı gibi! Rabbin mutlaka dilediğini, kararlaştırdığını yapandır.

108. Rabbinin emrettiği cennetlerde yer değiştirmeler hariç; mutlu kılınan rahmet edilen, sevinçli, suçsuz kimseler ise cennet içindedirler, orada ölmeden sonsuz kalıcıdırlar; göklerin ve yeryüzünün değiştirile değiştirile sonsuz duracağı gibi! Bu kesintisiz bir lütûftur!

109. ARTIK şunların taptığının saçmalığından şüphelenme! Daha önce atalarının taptığı, ibadet ettiği gibi ibadet edip tapınıyorlar. Biz onlara bunun karşılığını, cezalarını eksiksiz vereceğiz.

110. Andolsun; Musa'ya Kitab'ı verdik, onda da ihtilâfa düşüldü. Eğer Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı aralarında derhal hüküm verilirdi. Gerçekten onlar bundan yana kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Şüphesiz ki Rabbin; hepsinin işlerinin karşılığını onlara tam verecektir. Şüphesiz O, onların yaptıklarından haberdardır.

112. Öyleyse, emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Seninle beraber tövbe eden kimselerle birlikte. Ve sizden hiçbiriniz gurura kapılıp da haddi aşmasın. Şüphesiz O, yaptıklarınızı görendir.

113. Sakın zulmeden kimselere en ufak bir eğilim duymayın. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin için Allah'tan başka evliyâ, dostlar yoktur. Sonra size yardım da edilmez.

114. Salât'ı, Dini ayakta tut, bütün hayatın ve ömür boyu yaşanılır kıl, Namazı rek'at ve vakitlerine dikkat ederek gereği gibi kıl! Gündüzün iki tarafında, sabah ve akşam bölümünde; Güneş'in batıya meylettiği saatlerde öğle ve ikindiyi, gecenin "zülfe" vakitlerinde de... geceye sarkan saatlerde akşam ve yatsıyı, gündüze sarkan saatte ise sabah namazını kıl! Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. İşte bu ibretle düşünenler için bir öğüttür.

115. Sabret! Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ücretini zayi etmez, boşa çıkarmaz!

116. FAKAT, NE YAZIK Kİ; sizden önceki nesillerden arta kalan akıllı, erdemli kimselerin yeryüzünde zulmü, terörü engellemeleri gerekmez miydi? Onlardan kurtardığımız bazı kimseler bunu yaptı. Ve o zulmeden kimseler ise; kendilerine verilen nimetin, refahın peşine düşüp azdılar, suç işlemeye devam ettiler.

117. Rabbin o ülkeleri haksız yere helâk edecek değildi; yöre halkı ıslah edici olsaydı!

118. Rabbin dileseydi bütün insanlığı tek bir ümmet, uygarlık, toplum yapardı; fakat O, yollarını seçmekte kendilerini özgür bıraktı, onlar ise birbirine muhalif, zıt yollara devam ediyorlar.

119. Rabbinin rahmet ettiği kimseler hariç! Zaten onları bunun tevhid, birlik için yaratmıştır, Rabbinin özgür iradeleri ile hak edenler için: "Andolsun cehennemi cinlerden ve insanlardan suçlularla doldururum" sözü mutlaka geçerlidir.

120. VE BÖYLECE sana; kendisiyle senin kalbini, duygusal zekânı sağlamlaştıracağımız elçilerin haberlerinden her şeyi anlatıyoruz. Sana

bunda Kur’an’da gerçek ve inananlar için bir öğüt, ibret ve uyarı gelmiştir.

121. İnanmayan kimselere de ki: “Olduğunuz yerde yapacağınızı yapın. Şüphesiz biz de yapıyoruz.

122. Bekleyip gözetleyin. Şüphesiz biz de bekleyip gözetliyoruz!”

123. Göklerin ve yerin gaybı Allah’a aittir. Bütün işler sonunda O’nun huzuruna döndürülüp götürülür. O’na ibadet, kulluk et! O’na güvenip dayan! Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

YUSUF SURESİ

İniş Sırası: 53 • Mushaf Sırası: 12 • 111 Ayettir

1. Elif, Lâm, Ra. BUNLAR apaçık kitabın ayetleridir.

2. Biz onu Arapça açık ve anlaşılır dilde okunan bir Kur’an olarak katımızda olan Levh-i Mahfuz’daki Orijinal Ana Kitap’tan, Kitabın Anası’ndan indirdik, verileri aktardık, anlattık, ki aklınızı kullanarak onu kavrayıp özümlemeniz için.

3. Gerçekten Biz sana kıssaların, yaşanmış olayların en güzelini anlatıyoruz, bu Kur’an’ı sana vahyetmemizle! Oysa sen bundan önce vahiy nedir bilmeyenlerden idin!

4. HANİ BİR ZAMAN Yusuf babasına dedi ki: “Ey babacığım! Ben on bir yıldız, Güneş ve Ay’ı gördüm. Onlar beni hafif öne eğilerek saygı ile selâmlıyorlardı!”

5. “Yavrum!” dedi. “Rüyânı kardeşlerine anlatma, sana bir tuzak kurabilirler. Çünkü şeytan insan için apaçık saldırgan bir düşmandır.

6. Böylece Rabbin seni seçecek ve sana olayların te’vilini iç yüzünü öğretecek. Sana ve Yakub soyuna nimetini tamamlayacak. Daha önce ataların İbrahim’e ve İshak’a nimetini tamamladığı gibi! Şüphesiz Rabbin bilir ve doğru hüküm, karar verendir.”

7. Andolsun Yusuf’ta ve kardeşlerinde soranlar için ibretler vardır.

8. BİR VAKİT demişlerdi: “Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa biz büyük bir topluluğuz, daha kalabalığız. Elbette babamız apaçık bir yanlışlık içindedir.”

9. “Yusuf’u öldürün veya onu belirsiz bir yere atıp bırakın ki, babanızın yüzü, kendisi yalnız size kalsın, babanızla siz başbaşa kalasınız. Ondan sonra da iyiler topluluğu olursunuz. ”

10. Onlardan bir sözcü dedi ki: “Yusuf’u öldürmeyin, onu kuyunun gayabeti, kuyunun dibine varmadan içinde oturulacak duvar kenarında oyuk,

içeriye doğru çıkıntılı bir yere koyun da kervanlardan biri görsün ve bulup alsın. Eğer yapacaksanız?!”

11. “EY BABAMIZ!” dediler. “Neyin var, neden Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Oysa biz onun iyiliğini isteyenleriz.

12. Yarın bizimle birlikte onu da gönder, gönlünce gezsin ve oynasın. Şüphesiz ki biz onu koruruz...”

13. Dedi ki: “Onu götürmeniz beni çok üzer; onu kurdun yemesinden korkarım, siz ondan habersizken!”

14. Dediler ki: “Biz güçlü, kalabalık bir topluluk olduğumuz hâlde eğer onu kurt yerse o zaman demek ki biz beceriksiz hüsrâna uğramış kişileriz.”

15. NİTEKİM onu götürüp kuyunun derinliklerine atmaya topluca karar verdiklerinde; ona şöyle vahyettik: “Andolsun sen onlara kendileri hiç farkına varamadıkları bir sırada bu yaptıklarını haber vereceksin.”

16. VE akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. “Ey babamız!” dediler. “Gerçek şu ki; biz gittik yarışıyorduk," Yusuf’u da yiyeceğimizin yanında bırakmıştık. Ancak onu kurt yemiş! Gerçi doğru söyleyenlerden olsak bile sen bize inanmazsın.”

18. Üzerine yalandan kan sürülmüş olan gömleğini getirdiler. Dedi ki: “Hayır, nefisleriniz sizi aldatıp kötü bir işe sürükledi! Artık çarem güzelce sabır, tahammül göstermek! Yardım istenen ancak Allah’tır sizin bu uydurmalarınıza karşı!”

19. VE bir yolcu kafilesi çıkageldi, sucularını kuyuya gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. “Hey müjde müjde! Bu bir erkek çocuk!” dedi. Onu satmak için sakladılar. Oysa Allah yaptıkları şeyleri en iyi bilendi.

20. Onu değersiz bir fiyata birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona karşı isteksiz idiler.

21. MISIR’da onu satın alan kişi karısına dedi ki: “Ona değer vererek güzel bak. Belki bize faydası dokunur veya onu evlâtlık edinebiliriz!” İşte böylece o yerde Yusuf’a geniş imkânlar sağladık ki; rüyaların yorumunu yüzdeyüz gerçekleşeceğine dair tevilini ona öğretelim. Allah emrini mutlaka yerine getirendir. Fakat insanların birçoğu bilmez.

22. Yusuf, güç ve kuvvetine bülûğ çağından dinsel olgunluk, sorumluluk çağı olan kırklı yaşlara, rüştüne ulaşınca; kendisine hikmet, problem çözme bilimi ve ilim doğruluğu ispat edilmiş kesin bilgi verdik. İyi davrananları işte böyle mükâfatlandırırız.

23. * VE kendi evinde olan o gence kendisini sunduğunda, bütün kapıları kapatıp: “Ben senin için hazırım!” dedi. Yusuf ise: “Allah’a sığınırım! Benim Rabbim olan Allah beni en güzel şekilde yetiştirdi. Şüphesiz ki, zalimler, hainler asla iflah başarılı olamazlar” dedi.

24. * Gerçek şu ki, kadın ona kadının fahşa, haddi aşan zina talebini reddettiği için saldırmıştı. Rabbinin burhanını, kesin delilini Allah’ın lütfu ile tefekkür edip gördü ve Yusuf ona, kadına asla karşı saldırıda bulunmadı, onun arzusuna, isteğine bir karşılık vermedi. İşte böylece; son derece kötü ve çirkin olan işten Bizim sayemizde uzak durmayı başardı. Şüphesiz ki o, muhlis, gönülden bağlı tarafımızdan korunan dokunulmaz kullarımızdandı!

25. İKİSİ de birçok kapıdan geçerek son kapıya doğru koşuştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı, yırtmıştı. Kapı açıldığında kapının tam önünde saraydan kadının ailesinden, ehlinden birisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: “Ailene, saray ehline bir kötülük yapmak isteyen kişinin cezası nedir? Hapsedilmesi veya can yakıcı bir azap değil midir? ”

26. Yusuf Dedi ki: “Onun kendisidir bana istediğini yaptırmak isteyen!” Kadının saraydaki ailesinden olaya şahit olan o kişi şöyle hakemlik etti: “Eğer onun gömleği önden yırtılmışsa; bu durumda kadın doğru söylemiştir ve o yalancılardandır.

27. Eğer onun gömleği arkadan yırtılmışsa; kadın yalan söylemiştir ve o Yusuf doğrulardandır.”

28. Olaya bizzat şahit olan kadının sarayındaki, ailesindeki o kişi gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce dedi ki: “Şüphesiz bu sizin tuzağınızdandır. Gerçekten sizin tuzağınız büyüktür!”

29. ”Yusuf! Sen geç bunu bu olayın üstünde durma! Ey kadın sen de günahının bağışlanmasını dile! Çünkü sen büyük bir hata yapanlardan oldun!”

30. VE ŞEHİRDE birtakım ahlâksız kötü kadınlar dediler ki: “Aziz’in, Vezir’in hanımı uşağına, kölesine, hizmetlisine kur yapmış, gönlünü çelmeye çalışmış. Sevda adeta onun kalbinin, duygusal zekâsının zarını yakmış kavurmuş! Doğrusu biz onu apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz.”

31. Kadın onların dedikodularını işitince kadınları apar topar toplatıp derdest ettirerek huzuruna getirtti. Onlardan her birini oturtup önlerine tahta ve bıçak koyarak; Yusuf’a; “Onların karşısına çık!” dedi. Kadınlar onu görünce gözlerinde büyüttüler. Ve dediler ki: “Allah için hâşâ, bu bir beşer değildir! Bu ancak güzel bir melektir!” dedikten sonra elleri, parmakları bıçakla çizilerek cezalandırıldılar.

32. Dedi ki: “İşte hakkında beni kınamış olduğunuz kişi budur! O Yusuf; benim zinaya zorladığım teklifimi kabul etmedi, teklifime dik duruşundan dolayı asla ödün vermedi. Eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa hapsedilecek ve mutlaka küçük düşürülenlerden olacak.”

33. “Rabbim!” dedi. “Hapishane bana göre bunların beni davet ettiği şeyden daha sevimlidir! Eğer onların tuzağını benden savmazsan kendime zarar verir, o zaman da cahillerden olurum. ”

34. RABBİ onun duasını kabul etti. Onların tuzaklarını ondan savdı. Şüphesiz O; işitendir, bilendir.

35. SONRA delilleri gördükleri hâlde onu bir süreye kadar hapsetmeleri kendilerine uygun geldi.

36. ONUNLA birlikte hapishaneye iki genç daha girmişti. Birisi dedi ki: “Ben rüyâmda kendimi şarap sıkarken gördüm.” Diğeri de dedi ki; “Ben de kendimi başımın üzerinde ekmek taşıyorken gördüm, kuşlar da ondan yiyordu.” “Bize onun mutlak gerçekleşecek bilgisinin haberini ver. Çünkü biz seni işini düzgün yapanlardan görüyoruz.”

37. Dedi ki: “Size bugün yemek gelmeden önce, gelecek yemeğin ne olduğunun haberini, bilgisini vereceğim. Bunlar bana Rabbim tarafından bildirildi. Ben bir kavmin, milletin inanç sistemini terkedip bıraktım. Bunlar Allah'a iman etmiyorlardı ve ahiret gerçeğinin üzerini de örtüp gizliyorlardı.

38. Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un milletine, dinine uydum. Herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmamız bize yaraşmaz. İşte bu Allah'ın bizlere ve insanlara lütfudur. Fakat insanların birçoğu şükretmez.

39. Ey hapishane arkadaşlarım! Birbirinden farklı çeşitli rabler, yöneticiler mi daha hayırlıdır yoksa kahredici gücüne karşı konulamayan bir tek Allah mı?!

40. O'nu bırakıp kulluk ettikleriniz; sizin ve atalarınızın kendilerine isim taktığınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği isimlerdir. Hüküm, hükümdarlık yalnızca Allah'a aittir. Size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur! Fakat insanların bir çoğu bilmiyor!

41. Ey hapishane arkadaşlarım! Biriniz yöneticisine şarap sunacak. Diğeri ise asılacak, kuşlar onun başından yiyecek. İşte hakkında sorup da cevap istediğiniz konunun yorumu, kesin bilgisi budur! "

42. O İKİ KİŞİDEN kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin, yöneticinin yanında beni an, benden bahset." Fakat şeytan ona yöneticisine anlatmayı unutturdu. Böylece birkaç yıl daha hapishanede kaldı.

43. VE Kral dedi ki: "Ben yedi besili inek görüyorum, yedi zayıf inek de onları yiyor. Bir de yedi yeşil başak ve yedi kuru başak! Ey ileri gelenler! Rüyânın tâbirini, yorumunu bana anlatın! Eğer siz rüyâyı tâbir ediyorsanız."

44. Dediler ki: "Bunlar karışık hayâllerdir. Biz böyle hayâllerin yorumunu bilenlerden değiliz."

45. İKİ KİŞİDEN kurtulmuş olanı uzun bir süreden sonra hatırladı da dedi ki: "Ben size onun yorumunu haber veririm. Hemen beni zindana gönderin."

46. "Ey Yusuf! Bize açıkla! Ey çok doğru söyleyen! Yedi semiz ineği, yedi zayıf inek yiyor. Ve yedi yeşil başak! Bir yandan da yedi kuru başak! Umarım ki ben insanlara isabetli bir yorumla dönerim. Böylece belki onlar da bilmiş olurlar."

47. Dedi ki: “Âdetiniz olarak siz yedi yıl ekin ekersiniz. Hasat ettiğinizi başağında bırakın. Ancak yiyeceğiniz az bir miktarı alın.

48. Sonra onun ardından yedi zorlu kurak yıl gelecektir. O yıllar önceden biriktirdiklerinizi tüketecektir, sakladığınız, stok yaptığınız az bir miktar dışında.

49. Sonra bunun ardından bir yıl gelecektir ki; o yılda insanlara bol yağmur verilecek ve o yılda onlar meyvelerden bol bol sıkacaklar.”

50. KRAL DEDİ Kİ: “Onu bana getirin.” Elçi, Yusuf’a geldiğinde Yusuf dedi ki: ”Yöneticine, efendine dön ve ona: ‘Elleri, parmakları bıçakla çizilerek cezalandırılan o kadınların durumu neydi?’ diye sor. Şüphesiz Rabbim, onların tuzaklarını, kurdukları kompoloları çok iyi biliyor.”

51. Dedi ki: “Yusuf’un nefsinden murat almak istediğiniz zaman sizin durumunuz neydi?” “Allah için hâşâ!” dediler. “Biz ondan hiçbir kötülük görmedik, bilmiyoruz.” Vezirin hanımı dedi ki: “İşte şu anda gerçek, hak yerini buldu. Ben ona kur yapmıştım. Şüphesiz o doğru kimselerdendir.”

52. İşte gerçek bu; Vezirin yokluğunda kendisine ihanet etmediğimi ve Allah’ın; hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını bilsin.

53. Bununla birlikte ben nefsimi, benliğimi temize çıkarmam! Çünkü gerçekten nefis daima kötülüğü emredicidir. Rabbimin esirgediği nefis hariç! Şüphesiz Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir.”

54. KRAL DEDİ Kİ; “Onu bana getirin, onu kendime özel dost, danışmanım yapayım.” Kendisiyle konuşunca dedi ki: “Bugün sen bizim yanımızda bir mevki sahibisin, güvenilirsin.”

55. Dedi ki: “Beni ülkenin hazineleri üzerine yetkili kıl. Çünkü ben iyi korurum, yönetimi, ekonomiyi, malî ve iktisadî konuları iyi bilirim!”

56. İŞTE BÖYLECE Biz; o yerde Yusuf’u yetki sahibi kıldık. Orada dilediği yerde konaklardı. Biz dilediğimiz Rasul, Nebi olarak seçtiğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız. Ve iyi davrananların mükâfatını zayi etmeyiz.

57. Ahiret mükâfatı ise inananlar ve sakınanlar için daha hayırlıdır.

58. VE yıllar sonra kuraklık başlayınca; Yusuf'un kardeşleri geldiler, makamına, huzuruna girdiler. Hemen onları tanıdı. Ama onlar onu tanımıyorlardı.

59. Onların yüklerini hazırlatınca dedi ki: "Sizin baba bir kardeşinizi de bana getirin. Görüyorsunuz ya ben ölçüyü tam yapıyorum. Ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım.

60. Eğer onu bana getirmezseniz benim yanımda sizin için artık bir ölçü yoktur. Ve bana yaklaşmayın."

61. Dediler ki: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız. Şüphesiz biz bunu yapacağız."

62. EMRİNDEKİ yardımcılara dedi ki: "Onların sermâyelerini yüklerinin içine koyun. Umulur ki onlar; ailelerine döndükleri zaman bunun farkına varırlar da belki tekrar geri dönüp gelirler."

63. BABALARINA döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! Bizden ölçü menedildi. Kardeşimizi bizimle birlikte gönder de ölçüp alalım. Kesinlikle biz onu koruyucularız."

64. Dedi ki: "Onun için size güveneyim, öyle mi? Daha önce kardeşi hakkında size güvendiğim gibi, öyle mi? Koruyucu olarak en iyisi Allah'tır. O, merhametlilerin en merhametlisidir."

65. YÜKLERİNİ açtıklarında sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüler. "Ey babamız!" dediler. "Daha ne istiyoruz ki? İşte sermayemiz de bize geri verilmiş. Ailemize yiyecek getiririz ve kardeşimizi koruruz. Bir deveyükü ölçü de fazla alırız. Çünkü bu ilk sefer getirdiğimiz hafif bir ölçüdür."

66. Dedi ki: "Onu sizinle beraber asla göndermeyeceğim, ta ki bana Allah adına sağlam bir söz verinceye kadar; siz kuşatılıp engellenmedikçe onu bana getireceğinize dair!" Ona sözlerini verdikleri zaman: "Allah söylediklerimize vekildir" dedi.

67. Dedi ki: "Ey Oğullarım! Tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm sadece

Allah’ındır. Ben O’na güvenip dayandım. Güvenip dayananlar da O’na güvenip dayansınlar.”

68. Babalarının kendilerine emrettiği yerden girdiler. Bu tedbir Allah’tan gelen hiçbir şeyi kendilerinden savamadı. Ancak Yakub içindeki bir dileği açığa vurmuştu. Gerçekte o bir bilgi sahibi idi, kendisine ilim öğrettiğimiz için! Fakat insanların birçoğu bilmiyor.

69. VE YUSUF’UN makamına, yanına girdiklerinde kardeşini bağrına bastı: “Şüphesiz ki ben, ben senin kardeşinim! Artık onların yaptıkları şeylere üzülme” dedi.

70. Onların yüklerini hazırlatınca öz kardeşinin yükünün içine su tasını koydu. Sonra bir seslenici seslendi: “Ey kafile! Şüphesiz siz hırsızlarsınız!”

71. Onlara dönerek: “Kaybettiğiniz nedir?” dediler.

72. Dediler ki: “Kralın su tasını kaybettik onu arıyoruz. Onu bulup getirene bir deve yükü mükâfat vardır. Ben de buna kefilim.”

73. Allah’a yemin olsun ki, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi; biz bu ülkeye bozgunculuk için gelmedik ve biz hırsızlar değiliz” dediler.

74. Yusuf’un adamları onlara dediler ki: “Eğer yalancılar iseniz, hırsızlardan olduğunuz ortaya çıkarsa, onun kardeşinizin yaptığı bu hırsızlığın cezası sizce, sizin kanunlarınıza göre nedir?”

75. Dediler ki: “Onun yaptığı bu hırsızlığın cezası, karşılığı; kimin yükünde bulunursa işte o, onun karşılığıdır, o kişinin alıkonulup hapsedilmesidir. Biz zulüm, haksızlık yapanları böyle cezalandırırız.”

76. BÖYLECE öz kardeşinin kabından önce onların kaplarını aramaya başladı. Sonra da kardeşinin kabından tası çıkardı. "İşte Biz Yusuf’a böyle bir çare yol, yordam öğrettik. Yoksa kralın kanununa göre kardeşini yanında alıkoyamazdı. Ancak Allah dilerse başka! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde; “Daha iyi bir bilen” vardır!

77. Kardeşleri dediler ki: “Eğer hırsızlık yaptıysa, çaldıysa bundan önce onun kardeşi de hırsızlık yapmıştı, çalmıştı!” Yusuf bu sözü -duymamış

gibi yaparak- içine attı ve bunu onlara açmadı. İçinden dedi ki: “Siz çok daha kötü bir durumdasınız! Allah uydurduklarınızı çok iyi bilir.”

78. DEDİLER Kİ: “Ey vezir! Onun oldukça yaşlı bir babası var, onun yerine bizden birimizi alıkoy. Çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz.”

79. Yusuf dedi ki: “Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını almaktan Allah’a sığınırız. Kuşkusuz o zaman biz zalimlerden oluruz!”

80. ONDAN ümitlerini kesince bir kenara çekildiler. Onların en büyüğü dedi ki: “Babanızın sizden Allah adına sağlam bir söz almış olduğunu, daha önce de Yusuf hakkında yapmış olduğunuz aşırılığı hatırlıyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah, benim için hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım. O hükmedenlerin en iyisidir.

81. Babanıza dönün ve deyin ki: “Ey babamız! Oğlun gerçekten hırsızlık etti. Ve biz bildiğimizden, gördüğümüzden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybı, gizli olanı bilenler değiliz.

82. İçinde bulunduğumuz kente veya beraber geldiğimiz kervandakilere sor. Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz.”

83. VE DÖNÜP BABALARINA anlatınca Yakub dedi ki: “Hayır, nefisleriniz bu işi size süsledi. Artık bana güzelce sabır, tahammüllü olmak gerekir. Umulur ki Allah; onların hepsini bana getirir. Şüphesiz O; her şeyi bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.”

84. Onlardan yüzünü çevirdi ve dedi ki: “Ey Yusuf, üzerindeki endişem! Ah, Yusuf ah!” Hüzünden gözleri ağardı, ak düştü, görmez oldu! Acısını yutkunup duruyordu.

85. Dediler ki: “Allah’a yemin olsun ki, sen Hâlâ Yusuf’u anaraksonunda hasta olacaksın ya da helâke uğrayanlardan olacaksın!”

86. Dedi ki: “Kahrımı ve hüznümü sadece Allah’a arzederim. Ben Allah’tan bir bilgi ile sizin bilmediklerinizi bilirim!

87. Ey oğullarım! Gidin, derhal Yusuf ile kardeşini iyice araştırın! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin. Gerçek şu ki; kâfir-ler, gerçeği gizleyenler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.”

88. YAKUB'UN oğulları,Yusuf'un makamına, yanına girdiklerinde: "Ey vezir!" dediler. "Bize ve ailemize darlık dokundu ve değersiz bir sermaye ile geldik. Bize ölçüyü tam ver. Bize bağışta bulun. Şüphesiz ki Allah; bağışta bulunanları mükâfatlandırır."

89. Yusuf dedi ki: "Biliyor musunuz, hatırladınız mı? Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı? Sizler cahiller iken?!"

90. Dediler ki: "Aaa! Yoksa sen misin? Sen Yusuf'sun?!" Dedi ki: "Evet ben Yusuf'um, bu da kardeşim! Andolsun ki, Allah bize iyilikte bulundu. Doğrusu kim sakınırsa ve sabrederse; muhakkak ki Allah, iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez."

91. Dediler ki: "Vallahi Allah seni bizden ileri kılmıştır. Gerçekten biz hata yapanlardan idik!"

92. Yusuf "Bugün sizi kınamak yok!" dedi. "Allah sizi bağışlasın. O merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Küçükken babamın Nebilik mirası olan ve bana hediye edip giydirdiği bu gömleğimi götürün, onu babamın yüzünün üzerine koyun, Allah'ın izniyle görmesi açılsın. Ve bütün ailenizle birlikte bana gelin."

94. YAKUB'UN oğullarına ait olan kervan Mısır'dan ayrılınca, babaları dedi ki: "Ben Yusuf'un kokusunu hissediyorum eğer bana bunak demezseniz!"

95. Dediler ki: "Vallahi sen Hâlâ o eski şaşkınlığın içindesin."

96. Müjdeci gelip de Yusuf'un gömleğini yüzüne koyunca derhal görmesi açıldı. "Ben size demedim mi?" dedi. "Ben Allah'ın verdiği ilim ile sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim."

97. "Ey babamız!" dediler. "Bizim için günâhlarımızın bağışlanmasını dile. Gerçekten biz hata yapanlardan idik."

98. "Rabbime sizin için dua edeceğim!" dedi. "Şüphesiz O; bağışlayandır, esirgeyendir."

99. VE SONRA Mısır'a varıp Yusuf'un yanına girdiklerinde, anne ve babasını bağrına bastı. Yusuf dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle güven içinde Mısır'a girip yerleşin."

100. Anne-babasını tahtın üzerine oturttu. Onlar da buna şükür için onun önünde Allah'a şükür secdesi ile yere kapanarak saygı ile selâmladılar. Dedi ki: "Ey babacığım! İşte bu önceden gördüğüm rüyâmın te'vilidir, Rabbim tarafından yüzde yüz gerçek-leştirilmesidir. Rabbim onu gerçek yaptı. Bana iyilikte bulun- du. Beni zindandan çıkardı ve sizi çölden getirdi; şeytan benimle kardeşlerimin arasına fitne soktuktan sonra! Şüphesiz Rabbim dilediği şeyi çok ince bir şekilde düzenleyip ayarlar. Şüphesiz O; hakkıyla bilen ve doğru hüküm, karar verendir.

101. Rabbim! Bana mülkten, mülkünde iktidar verdin ve bana düşlerin, rüyânın yorumunu arka plânındaki gerçeği öğrettin. Göklerin ve yeryüzünün yaratıcısı! Dünyada da ahirette de benim velim, koruyup gözetenim yalnız Sensin. Beni Sana teslim olan bir kul olarak vefat ettir. Ve beni iyiler arasına kat."

102. EY Nebi! İşte bu sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Sen onlar işlerini kararlaştırıp da tuzak kurarlarken, komplo hazırlıkları içerisindeyken yanlarında değildin!

103. Sen ne kadar istesen de insanların birçoğu mümin olmuyor.

104. Oysa sen buna karşılık onlardan bir ücret istemiyorsun ki?! O Kur'an; gayb âleminden bilgi veren ve sadece âlemler evrendekiler, insanlar için ders alınıp ortaya, açığa çıkarılması gereken bir Zikir'dir, sürekli hatırda tutulması gereken bir öğüttür!

105. GÖKLERDE ve yerde araştırıp ders çıkartılacak nice ayetler bilimsel gerçekler vardır ki, insanlar onların önünden, üzerinden yüzlerini çevirerek, görmezden gelerek geçip giderler!

106. Onların birçoğu Allah'a şirk koşarak, yaşamlarının bütün alanlarında Allah'ı ikinci plâna atarak inanıyorlar!

107. Şimdi bunlar; kendilerine Allah'ın azabından herkesi saracak bir belânın ya da kıyamet saatinin onlar hiç farkında değillerken aniden gelmeyeceğinden emin midirler?

108. DE Kİ: "Benim yolum işte budur! Basiretle, bilinçle Allah'a davet ederim, ben ve bana tâbi olan kimseler de! Allah ki; hiçbir kusuru eksiği yoktur,

her şeyden münezzehtir! Ben asla müşriklerden, ortak koşanlardan değilim.”

109. Biz senden önce zihinlerine vahiyle bildirip kendilerine gönderdiğimiz elçiler genellikle kent halkından olan adamlardır. Hiç yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Elbette ki ahiret yurdu korunup sakınan kimseler için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanıp işletmiyor musunuz?

110. Ta ki elçiler ümitlerini kestiklerinde kendilerinin artık gerçekten yalanlandıklarını sandıkları bir sırada işte o zaman onlara yardımımız gelmiştir. Dilediğimiz kimseler iman edenler kurtarılmıştır. Ve zorlu azabımız suçlular toplumundan asla geri çevrilmez!

111. Elbette onların yaşanmış hayatlarında, gerçek kıssalarında akıl sahipleri, aklını kullananlar için bir ibret çıkarılması gereken ders, ibret vardır. Vahye gelince; bu Kur’an Allah adına uydurulmuş bir söz değildir. Ancak o Kur’an; kendinden önceki kitapların da Allah'tan geldiğini tasdik eden, onaylayan, insanın ihtiyaç duyabileceği her şeyin açıklaması ve inanan bir toplum için de bir hidayet yol gösteren mehdi, rehber ve bir rahmettir, iyiliktir.

HICR SURESİ

İniş Sırası: 54 • Mushaf Sırası: 15 • 99 Ayettir

1. Elif, Lâm, Ra. BUNLAR Kitab'ın ve apaçık Kur'an'ın ayetleridir.

2. BİR ZAMAN gelir ki, inkâr eden kimseler: 'Ne olurdu Allah'a teslim, gönülden bağlı olsaydık' diye çok arzu ederler.

3. Onları bırak; yesinler, faydalanıp eğlensinler ve boş umut, emel onları oyalasın! Ama yakında bilecekler!

4. HİÇBİR kenti helâk etmedik ki, yaptıkları işler bir kitapta, dosyada kaydedilmiş olmasın!

5. Helâkı hak etmişse hiçbir toplum sonunu ne ileri alabilir, ne de geriye bırakabilir.

6. Dediler ki: "Ey kendisine Zikir, Kitap indirilmiş olan kimse! Gerçekte sen bir mecnunsun, cinlenmişsin, cinlerle bağlantı hâlinde olan birisin.

7. Bize melekleri getirsene! Eğer doğru sözlülerden isen?!"

8. Biz melekleri ancak gerçek ile indiririz; o zaman da göz açtırılanlardan olmazlar, iş işten geçmiş olur.

9. ŞÜPHESİZ bu Zikr'i Kur'an'ı, Levh-i Mahfuzdaki Orijinalinden, Ana Kitap'tan orijinal -harekeli- hâliyle yazılmış olarak Cebrail'e toptan, bir defada Biz indirdik, sonra da Cebrail aracılığıyla bu Vahyi Nebi'ye zamanı geldikçe parça parça veri olarak aktardık, transfer ettik ve elbette onun derlenilip toplanılması, Sure Sure sıralaması, Ayet Ayet ilgili Surelere yerleştirilip serpiştirilerek Kur'an'ın kitap olarak biraraya getirilmesi dahil koruyucusu, yani indirilmesi esnasında şeytanlardan koruyan da Biziz!

10. Andolsun senden önce de evvelkilerin kolları içine ayrı ayrı topluluğa elçiler gönderdik.

11. Kendilerine ne zaman bir elçi gelmişse onunla alay etmişlerdir.

12. İşte böylece suçluların kalpleri katılaşır.

13. Ona inanmıyorlar, oysa kendilerinden öncekilerin sünneti, yasası geçmiştir.

14. ŞAYET gökyüzünden bir kapı açmış olsaydık da yükselerek oraya çıkmış olsalardı,

15. mutlaka: “Gözlerimiz döndürüldü, aksine biz büyülenmiş bir topluluğuz” derlerdi.

16. Andolsun, gökyüzünde yıldız kümeleri yaptık ve seyredenler için onu süsledik.

17. Ve onu taşlanarak kovulmuş her bir şeytandan koruduk.

18. Ancak göğün bilgisini dinleme yoluyla sızdırmaya çalışanlar olursa onu da kıvılcımlar saçan bir ateş, alev topu kovalar!

19. YERYÜZÜNÜ yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik. Orada her şeyden ölçülü bir şekilde bitirdik.

20. Orada sizin için ve sizin beslemediğiniz kimseler için geçimlikler meydana getirdik.

21. HİÇBİR ŞEY yoktur ki, onun hazineleri Bizim yanımızda olmasın! Ve Biz onu ancak bilinen bir ölçüyle indiririz.

22. Rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik; gökyüzünden su indirdik, onunla sizi suladık, su ihtiyacınızı giderdik. O suyu hazinelerde tutan da siz değilsiniz!

23. ŞÜPHESİZ Biz yaşatırız yaşamanıza izin veririz ve öldürürüz ölümünüze izin veririz. Gerçek vârisler Biziz.

24. Andolsun sizden önce gelip geçenleri biliriz. Andolsun kalanları da biliriz.

25. Şüphesiz Rabbiniz O’dur ki, onları toplayacak. Gerçekten O; hâkimdir, her şeyi bilendir.

26. Andolsun insanı kuru bir min salsâl, çamurdan, DNA'-dan daha sonra çevrile çevrile pişirilerek, ısıtılarak, kıvama getirilerek aynı çanak

çömlekçinin döndüre döndüre şekil verdiği gibi şekil alabilen, değişken cıvık balçıktan yarattık.

27. Cinleri de daha önce yakıp kavurucu ateşten yarattık.

28. BİR ZAMAN Rabbin meleklere dedi ki: “Ben bir beşer, insan yaratacağım kupkuru çamurdan, değişken, şekil alabilen balçıktan!

29. Onu düzenlediğim ve onun ruhunu ona üfledi-ğim onun için yarattığım ruhunu bedenine yüklediğim, giydirdiğim zaman hemen onu selâmlayın, benimseyin, tanıyın, bü- tün işlerinde ona destek verin.”

30. Melekler topluca, hepsi birden onu selâmladılar, bu eylemleri ile tanıdıklarını ifâde ederek gösterdiler!

31. İblis hariç; o saygıyla eğilenlerle beraber olmaktan, onu tanıyanlardan olmaktan kaçındı.

32. “Ey İblis!” dedi Allah: “Neyin var, neden saygıyla eğilip tanıyanlarla beraber olmadın?”

33. Dedi ki: “Kendisini kuru çamurdan, değişken, şekil alabilen balçıktan yarattığın bir beşerin, insanın önünde boyun eğmek onu tanımak bana yakışmaz!”

34. Allah “Öyleyse oradan çık” buyurdu; “Çünkü sen kovuldun!

35. Şüphesiz da ceza gününe kadar lânet, huzursuzluk senin üzerinedir!”

36. “Beni ertele, Bana yaşamam için mühlet, fırsat ver hemen yok etme, öldürme Rabbim” dedi. “Tekrar dirilecekleri güne kadar!”

37. “Sen ertelenenlerdensin” buyurdu.

38. “Tarafımdan bilinen vaktin gününe kadar!”

39. “Rabbim!” dedi. “Benim azgınlığım, haddi aşmam nedeniyle beni kovdun, yemin olsun yeryüzünde onlara kötülükleri süsleyeceğim ve ben de onların hepsini azdıracağım, yoldan çıkaracağım.

40. İçlerinden samimi olarak sana ibadet eden kulların hariç!”

41. Allah buyurdu: “İşte bu, Bana ait olan dosdoğru yoldur.”

42. “Şüphesiz Benim iyi kullarım üzerinde senin bir gücün olamaz ancak sana uyanları azdırabilirsin; onlar da yoldan çıkmış olup peşine takılanlardır.

43. ŞÜPHESİZ onların tümünün buluşma yeri cehennemdir.

44. Onun yedi kapısı vardır; onlardan her bir grup ayrı ayrı kapıya sevk edilirler. ”

45. ŞÜPHESİZ korunup sakınanlar cennetlerde ve pınar başlarındadırlar.

46. “Güven içinde barış ile oraya girin” denilir.

47. Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çıkarıp atmışızdır. Tahtlar üzerinde karşı karşıya otururlar kardeşler olarak!

48. Orada onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarılmayacaklardır.

49. KULLARIMA haber ver; şüphesiz Ben çok bağışlayanım, çok esirgeyenim.

50. Şüphesiz Benim azabım çok acıklı bir azaptır!

51. VE ONLARA İbrahim’in konuklarından da haber ver!

52. Hani onun yanına girdiler de: “Selâm!” dediler. Dedi ki: “Biz sizden çekiniyoruz”.

53. ”Korkma!” dediler. “Biz sana bilgin bir oğul, çocuk müjdeliyoruz”.

54. Dedi ki: “Bana ihtiyarlık dokunduktan sonra siz beni müjdeliyor musunuz? Ne tuhaf bir şeyle, neye dayanarak müjdeliyorsunuz!”

55. “Sana gerçeği müjdeledik” dediler. “Sakın umut kesenlerden olma!”

56. Dedi ki: “Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümit keser?”

57. “EY ELÇİLER işiniz asıl gönderilme nedeniniz nedir?” dedi.

58. “Biz suçlu, günahkâr bir kavme gönderildik.”

59. Dediler ki: ”Lût’un ailesi, Lût’a inananlar hariç! Biz muhakkak onların hepsini Lût’a inananları kurtaracağız.

60. Onun hanımı ise geride kalan, azaba uğrayan kimselerden olmayı hak etti.”

61. VE ELÇİLER Lût ailesine geldiklerinde;

62. “Doğrusu siz tanınmamış kimselersiniz” dedi.

63. Dediler ki: “Biz sana onların şüphe ediyor oldukları şeyi getirdik.

64. Sana gerçeği getirdik. Elbette biz doğru söyleyenleriz.

65. Gecenin bir bölümünde derhal aileni yürüt ve sen de arkalarından git. Sizden hiç kimse arkasına dönüp bakmasın! Emredildiğiniz yere gidin.”

66. Ona şu emri bildirdik: “Muhakkak bunların arkası sabaha girerken kesilmiş olacaktır!”

67. ŞEHİR HALKI sevinerek geldiler.

68. Dedi ki: “Bunlar benim konuğumdur beni mahçup etmeyin!

69. Allah’tan korkup sakının beni rezil etmeyin!”

70. Dediler ki: “Elâlemin işine karışmaktan seni menetmemiş miydik?”

71. Dedi ki: “İşte bunlar kızlarım, ümmetimin mümin kadınları! siz evlilik yapacaksanız evlenmeyi düşünüyorsanız?!”

72. Ömrüne Andolsun ki, onlar sarhoşlukları içinde aklı başlarından gitmiş birinin davrandığı gibi davrandıklarını görürsün, bocalayıp duruyorlardı.

73. Sonra korkunç ses onları yakaladı; güneşin doğuş zamanına, ışrak vaktine girerlerken!

74. Onun üstünü altına getirdik, pişmiş çamurdan taşları da üzerlerine yağdırdık!

75. Şüphesiz bunda ibretler vardır; işâretten anlayan, derin kavrayışa sahip kimseler için.

76. Ve o şehir, sabit bir yol üzerinde Hâlâ durmaktadır!

77. Gerçekten bunda müminler için bir işaret vardır.

78. EYKE ORMAN HALKI da gerçekten zalim kimselerdi.

79. Derhal onlardan intikâm aldık. Ve her ikisi de işlek, açık bir yol üzerinde durmaktadırlar.

80. VE Andolsun, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

81. Onlara ayetlerimizi, mucizelerimizi verdik. Ancak onlardan yüz çevirdiler.

82. Onlar dağlardan güvenli evler yontuyorlardı.

83. Sonra sabaha girerlerken korkunç bir ses onları yakalayıverdi.

84. Kazanmış oldukları şeyler onlardan hiçbir şeyi savamadı.

85. VE UNUTMA Kİ; gökleri, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri ancak bir hesap ile yarattık. Ve saat, kıyamet mutlaka gelecektir. Öyleyse onlara karşı güzel bir davranış ile davran!

86. Şüphesiz Rabbin; hakkıyla yaratan, en iyi bilendir.

87. VE Andolsun, GERÇEK ŞU Kİ; Biz sana ikililerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik.

88. Sakın gözlerini onlardan bazı zümrelere izin verdiğimiz dünyalık şeylere dikme! Onlara üzülme ve müminlere şefkat kanatlarını indir!

89. De ki: "Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım!"

90. Tıpkı daha öncekilerden ayetlerin bir kısmını kabul edip, bir kısmını reddedenlere indirdiğimiz gibi azabı indireceğiz.

91. İşte yine onlardan bir topluluk; Kur'an'ın bir kısmını kabul edip bir kısmını reddediyorlar.

92. Rabbi'nin hakkı için mutlaka onların hepsine soracağız.

93. Yapmış oldukları şeylerden!

94. Emrolunduğun şeyi onlar anlayıncaya kadar açık açık söyle ve müşriklere aldırış etme!

95. Şüphesiz Biz alay edenlere karşı sana yeteriz.

96. Allah ile beraber başka bir ilâh edinen kimseler yakında bilecekler!

97. Andolsun ki, göğsünün psikolojinin, duygularının onların söyledikleri yüzünden daraldığını biliyoruz.

98. Rabbini övgü ile tesbih et ve secde edenlerden ol!

99. Ve ölüm sana gelinceye kadar Rabbine kulluk et!

ENAM SURESİ

İniş Sırası: 55 • Mushaf Sırası: 6 • 165 Ayettir

1. GÖKLERİ ve yeryüzünü yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden, her şeyi yerli yerince güzel yapan Allah'tır! Yine de inkârcı kimseler başkalarını Rablerine denk tutuyorlar!

2. Sizi çamurdan yaratan O'dur. Sonra bir süre yaşarsınız ve bir süre de ecel vaktiniz, sonunuz, kıyametiniz kendi katındadır. Öyleyken siz Hâlâ kuşkulanıyorsunuz.

3. O, göklerde ve yeryüzünde tek Allah'tır. Gizlinizi ve açığa vurduğunuzu bildiği gibi kazandıklarınızı da bilir.

4. KENDİLERİNE Rablerinin ayetleri gelince yüz çeviriyorlar.

5. Onlar ayetler kendilerine gelince yalanladılar. Alay ediyor oldukları şeyin haberleri kendilerine gelecektir.

6. Görmediler mi, onlardan geriye kalan kalıntılara bakmadılar mı? Onlardan önceki nice nesilleri yok ettik; yeryüzünde size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik, üzerlerine gökyüzünden yağan yağmur vesilesiyle indirdik, imkânlar gönderdik, bol nimetler verdik ve ayaklarının kenarından akan ırmaklar var ettik. Fakat günahları yüzünden onları yok ettik. Onların yerine başka nesiller yarattık!

7. VE SANA kâğıda yazılı bir kitap indirmiş, iletmiş olsaydık da onu elleriyle tutsalardı, ger çekleri reddeden kimseler yine de: "Bu apaçık sihirden, aldatmadan başka bir şey değildir!" derlerdi.

8. Dediler ki: "Ona açıkça bir melek indirilmeli değil miydi?" Eğer bir melek indirseydik elbette iş çoktan bitirilmiş olurdu; sonra kendilerine hiç göz açtırılmazdı!

9. Eğer elçiyi bir melek yapsaydık; yine de onu bir adam, insan şeklinde yapardık. Onlar yine düştükleri kuşkuya düşerlerdi.

10. Senden önce de elçilerle alay edilmişti. Onlardan alay eden kimseleri alay ediyor oldukları şey kuşatıverdi!

11. DE Kİ: “Yeryüzünde dolaşın, sonra yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün?”

12. De ki: “Göklerde ve yeryüzünde olanlar kimindir?” De ki: “Allah’ındır!” O, rahmeti kendi üzerine yazmıştır. Elbette sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Kendilerini hüsrâna sokan kimseler var ya, işte onlar inanmıyorlar.

13. Gecede ve gündüzde barınan her şey O’nundur. O işitendir, bilendir.

14. De ki: “Gökleri ve yeryüzünü yaratan; besleyen ve kendisi beslenmeyen Allah’tan başka bir dost mu edineyim? Ben Allah’a teslim olan kişilerin ilki olmakla emrolundum.” Ve bana: “Müşriklerden sakın” denildi!

15. De ki: “Eğer ben Rabbime isyân edersem; gerçekten büyük bir günün azabından korkarım.”

16. O gün kim ondan kurtulursa; O, ona rahmet etmiştir. İşte bu apaçık kurtuluş ve başarıdır.

17. Allah sana bir zarar dokundursa kendisinden başka onu giderecek ortadan kaldırıp başından def edecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır verirse bil ki; O, her şeye gücü yetendir.

18. O, kullarının üstünde tam hâkimdir, egemendir. O, doğru hüküm, isabetli karar verendir, her şeyin haberini alır.

19. De ki: “Hangi şey şahitlik bakımından en güvenilir olandır?” De ki: “Allah benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kur’an bana vahyolundu ki; onunla hem sizi ve hem de sizden sonra; Kur’an’ın kendisine ulaştığı herkesi uyarayım! Siz şahitlik ediyor musunuz; gerçekten Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna?!” De ki: “Ben şahitlik etmem”. “O, ancak Tek Bir İlâh’tır! Gerçekten ben ortak koştuğunuz şeylerden uzağım!”

20. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler oğullarını tanıdıkları gibi onu tanırlar. Ama onlardan kendilerine yazık eden kimseler var ya, onlar inanmıyorlar.

21. UYDURDUĞU yalanı Allah'a yakıştırandan ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Gerçekten zalimler huzur bulamazlar.

22. Onların hepsini topladığımız gün, sonra ortak koşan kimselere deriz ki; "O sanmış olduğunuz ortaklarınız nerede?"

23. Sonra onların: "Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki; biz ortak koşanlar değildik" demelerinden başka çareleri kalmadı.

24. Bak nasıl da kendilerine karşı yalan söylediler! İftira edip uydurdukları şeyler de kendilerinden sapıp, kaybolup gitti.

25. İçlerinden sana kulak veren kimseler var; zekâlarını işletmiyorlar, anlamak istemiyorlar, duymak istemiyorlar. Onlar her türlü mucizeyi görseler yine de ona inanmak istemiyorlar. Hatta sana geldikleri zaman seninle tartışırlar. İnk âcı kimseler derler ki: "Bu ancak öncekilerin masallarıdır, yaşanmış hayat hikâyeleridir."

26. Onlar insanları ondan alıkoyarlar ve kendileri de ondan uzak dururlar. Böylece ancak kendilerini mahvediyorlar. Ama farkında değiller.

27. Hani onları ateşin başında durdurulmuş iken bir görsen! Derler ki: "Ne olurdu biz dünyaya geri çevrilseydik ve Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve müminlerden olsaydık!"

28. İşin aslı; daha önce dünyada iken inandıkları gerçeği inkâr ederek üzerini örttükleri gizlemekte oldukları şeyler onlara açıkça göründü. Eğer geri gönderilselerdi yine kendilerine yasak edilen şeyleri yapmaya dönerlerdi. Şüphesiz onlar yalancıdırlar.

29. Dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Biz tekrar diriltilecek değiliz."

30. Hani onları, Rablerinin huzurunda durdurulmuş iken bir görsen! "Bu gerçek değil miymiş?" buyurur. Derler ki: "Evet Rabbimizin hakkı için öyle!" "Öyleyse azabı tadın inkâr etmiş olduğunuzdan dolayı" denilir.

31. GERÇEKTEN; Allah ile karşılaşmayı yalanlayan kimseler hüsrâna uğradılar. Nihayet o saat ansızın kendilerine geldiği zaman; "Orada aşırı giderek günah işlememizden dolayı yazıklar olsun bize" dediler. Günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak! Dikkat edin yüklenip taşıdıkları şeyler ne kötüdür!

32. Dünya hayatı bir oyun ve bir eğlenceden başka bir şey değildir. Ama ahiret yurdu korunup sakınan kimseler için daha iyi, daha kalıcıdır. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

33. PEKÂLÂ biliyoruz ki, elbette onların dedikleri seni üzüyor. Onlar gerçekte seni yalanlamıyorlar, aksine o zalimler bilerek Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

34. Senden önce de elçiler yalanlanmıştı.Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine sabrettiler. Nihayet onlara yardımımız yetişti. Allah'ın kelimelerini değiştirecek kimse yoktur. Andolsun elçilerin haberlerinden bir parça sana da geldi.

35. Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldi ise yapabilirsen haydi yerin dibine bir tünel kaz veya göğe çıkabileceğin bir merdiven ara, bul ki; bir mucize getiresin ki bunu asla yapamazsın. Allah dileseydi özgürlüklerini ellerinden alarak elbette onları hidayet doğru yol üzerinde toplardı. Öyleyse cahillerden olma insanların özgür olduğunu unutma!

36. Ancak işiten kimseler çağrıya gelirler, ölülere gelince; Allah onları diriltir sonra O'nun huzuruna döndürülürler.

37. DEDİLER Kİ: "Ona Rabbinden bir ayet öncekilere verilen mucizelerden bir mucize indirilmeli değil mi?" De ki: "Şüphesiz Allah ayet, mucize indirmeye kadirdir." Fakat onların birçoğu bilmiyorlar.

38. Yeryüzünde yürüyen hiçbir canlı ve kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki; sizin gibi bir topluluk olmasınlar. Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık onların yaptıkları her şeyi yazdık, Kitaba Kütüğe her varlık, her olay yazılıyor. Sonra onlar, Rableri'nin huzuruna hesap vermek üzere mutlaka toplanacaklardır.

39. Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar; sağır işitmek istemiyorlar ve dilsizdirler gerçeği söylemiyorlar, karanlıklar içinde kalmışlar olarak! Allah, sapıklığı dileyen, seçip tercih eden kimseyi düzelmek istemediği için sapıklığında bırakır. hidayeti dileyen, seçip tercih eden kimseyi düzelmek istediği için de dosdoğru bir yola yöneltir, ulaştırır.

40. De ki: "Söyleyin bana hiç düşündünüz mü? Size Allah'ın azabı gelse veya saat size gelip çatıverse Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Eğer doğru sözlüler iseniz!"

41. Bilakis yalnızca O’na yalvarırsınız. O da eğer dilerse, yalvardığınız konularda duanızı kabul eder. O anda ortak koştuklarınızı unutursunuz!

42. SENDEN önce de Nuh, Musa ve İbrahim'de olduğu gibi çeşitli ümmetlere uygarlıklara, medeniyetlere, toplumlara Rasuller, elçiler gönderdik. Onları çeşitli darlıklarla ve sıkıntılarla sınayıp yakalayıverdik. Umulur ki, boyunlarını büker, tevâzu gösterir yalvarırlar diye.

43. Hani hiç olmazsa; baskınımız, darlık ve sıkıntılarımız kendilerine geldiğinde tevâzu gösterip yalvarsalardı! Fakat kalpleri katılaştı. Şeytan da onlara yapıyor oldukları şeyleri süslü gösterdi.

44. Kendileriyle uyarıldıkları şeyleri unutunca Biz de her şeyin kapılarını üzerlerine açıverdik. Nihayet kendilerine verilen şeyle sevince daldıkları zaman onları ansızın yakaladık. O zaman bütün umutları suya düşenler oldular!

45. Böylece zulmeden toplumun ardı kesildi. Hamd'a lâyık olan, yaptığı her şeyi yerli yerince güzel yapan Âlemlerin uzayların, evrenin Rabbi, Sahibi Allah’tır!

46. DE Kİ: “Söyleyin bakalım hiç düşündünüz mü? Allah işitmenizi ve görmenizi alsa ve kalplerinizi katılaştırsa, durdursa, Allah’tan başka onları size getirecek ilâh kimdir?” Bak, Biz ayetleri nasıl uzun uzun açıklıyoruz. Sonra yine de yüz çeviriyorlar!

47. De ki: “Söyleyin hiç düşündünüz mü? Allah’ın azabı ansızın veya açıkça görülerek gelse; o zaman zalim toplumdan başkası yok edilir mi?”

48. Biz elçileri ancak müjdeleyici ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim inanırsa ve düzelirse onlara korku yoktur. Onlar ahirette üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayan kimselere gelince; azap onlara dokunacaktır, yaptıkları kötülükler yüzünden...

50. De ki: “Size Allah’ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum ve ben gaybı, gelecekte ne olacağını da bilmem! Ben size bir meleğim de demiyorum. Ben ancak bana vahyolunana uyuyorum. ” De ki: “Kör ile gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor karşılaştırma yapmıyor musunuz?”

51. ONUNLA Kur’an ile uyar; Rableri'nin huzuruna toplanacaklarından korkan kimseleri ki, onların Ondan, tek Allah'tan başka dostları, evliyâsı ve ahirette ne melek, ne Rasul, ne de Allah’a aracı, yakın, dost olarak iddia ettikleri evliyâdan saydıkları şefaatçileri, yardımcıları yoktur. Belki korunup sakınırlar.

52. Sabah ve akşam O’nun rızasını isteyerek Rablerine yalvaran kimseleri kovma! Onların hesabından sana bir sorumluluk yok, senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur. Onları kovarsan o zaman zalimlerden olursun!

53. İşte böylece onların kimini kimisi ile açığa çıkardık; “Allah aramızdan şunlara mı iyilikte bulundu?” diyorlar. Allah şükredenleri en iyi bilen değil mi?

54. Ayetlerimize inanan kimseler sana geldikleri zaman de ki: “Size selâm olsun! Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı! Gerçek şu ki: Sizden kim cehaletle bir kötülük yapar da sonra "ardından tövbe eder ve hâlini, durumunu düzeltirse; şüphesiz O bağışlayandır, esirgeyendir.”

55. İşte böylece ayetleri açıklıyoruz ki; günahkâr suçluların yolu ortaya çıksın!

56. GERÇEĞİ inkâr edenlere de ki: “Ben Allah’tan başka yalvardıklarınıza kulluk etmekten men edildim.” De ki: “Ben sizin ihtirâslarınıza, arzularınıza uymam, çünkü o taktirde sapıtmış olurum ve doğru yolda gidenlerden olmamış olurum.”

57. De ki: “Ben Rabbimden açık bir delil üzerindeyim. Siz ise onu yalanladınız. Kendisini acele istediğiniz şey benim yanımda değildir. H üküm vermek yalnızca Allah’a aittir. O, gerçeği anlatır ve ayırdedenlerin, davayı çözüme kavuşturanların en iyisidir.”

58. De ki: “Kendisini acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı benimle sizin aranızda iş elbette çoktan bitirilmiş olurdu!” Allah zalimleri en iyi bilendir.

59. Gaybın anahtarları O’nun yanındadır. Onları O’ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olanı bilir. Düşen hiçbir yaprak yoktur ki onu bilmesin! Yerin karanlıkları içine gömülen hiçbir tohum, hiçbir yaş ve hiçbir kuru yoktur ki, apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.

60. Geceleyin sizi ölü gibi yapan, uyutan ve gündüzün ne işlediğinizi bilen O'dur. Sonra bir süre tamamlansın diye sizi diriltir. Sonra dönüşünüz O'nadır. Sonra yapmış olduğunuz şeyleri size haber verecektir.

61. O, kullarının üzerinde tam hâkimdir, egemendir! Üzerinize koruyucu, gözetleyici melekler gönderir. Nihayet sizden biriniz öleceği zaman elçilerimiz ölüm melekleri onun ruhunu alırlar. Ve onlar görevlerinde hiçbir kusur, aksama yapmazlar.

62. Sonra gerçek sahipleri olan Allah katına döndürülüp götürülürler. İyi bilin ki, hüküm yalnız O'nundur ve O hesap görmekte çok seridir, hesap görenlerin en hızlısıdır!

63. DE Kİ: "Karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?" Boyun bükerek ve gizlice O'na yalvarırsınız: "Şayet bizi bu durumdan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız" diye.

64. De ki: "Allah sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtarıyor! Sonra yine de ortak koşuyorsunuz!"

65. De ki: "O size üstünüzden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye kadirdir. Ya da grup grup birbirinize düşersiniz, kiminizin hıncını kiminiz tadar." Bak ayetleri nasıl da uzun uzun açıklıyoruz! Onlar iyice anlasınlar diye?

66. O gerçek iken kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben üzerinize bir vekil, gözetleyici değilim!"

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır! Siz yakında bileceksiniz!

68. BUNDAN BÖYLE ayetlerimiz hakkında lüzumsuzluğa dalan, ileri geri konuşan kimseleri gördüğün zaman, onlar Allah'ın sözüne, Kur'an ve ayetlerine inanarak dönünceye kadar onlardan yüz çevir! Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra artık zalimler topluluğuyla beraber oturma, birarada bulunma!

69. Onların sorumluluğunu yüklenmek sakınanlara düşmez. Fakat belki korunup sakınırlar diye hatırlatmak gerekir.

70. Dinlerini bir oyun ve eğlence edinen; dünya hayatında aldanan, dünya hayatının aldattığı kimseleri kendi hâline bırak! Sen bununla Kur'an ile şöyle hatırlat: Bir kişi kazandığı şeylerin eline teslim edilmeyegörsün;

onun Allah'tan başka ne bir dostu, ne de bir şefaatçisi, yardım edeni vardır?! Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez! İşte onlar kazandıkları şeylere teslim edilmiş kimselerdir! Onlar için kaynar sudan bir içki ve inkâr etmiş olmaları yüzünden can yakıcı bir azap vardır!

71. DE Kİ: "Allah'ı bırakıp da bize bir yarar ve bir zarar veremeyen şeylere mi yalvaralım?! Allah bizi doğru yola ilettikten sonra ökçelerimiz üzerinde döndürülüp de tıpkı şeytanların kendisini ayartarak, yeryüzünde şaşkın bir hâlde bıraktığı kimse gibi mi olalım? 'Bizimle hidayet yoluna, doğru yola gel!' diye çağıran arkadaşları olmasına rağmen." DE Kİ: "Allah'ın rehberliği tek rehberliktir! Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredildi."

72. Ayrıca: "Salâtı ikâme edin, namazı kılın, dini yaşayarak ayakta tutun ve O'ndan sakının! Huzurunda toplanacağınız O'dur."

73. "Gökleri ve yeryüzünü bir hesap ile yaratan O'dur. 'Ol' dediği gün o şey hemen oluşmaya başlar. Sözü gerçektir! Sûr'a üfürüleceği gün de hükümrânlık O'nundur. Gizliyi, gaybı ve şehadeti, görüneni bilir. O, doğru hüküm, karar verendir, her şeyin haberini alandır."

74. VE BİR ZAMAN İbrahim babası Âzer'e: "Sen birtakım putları ilâhlar mı ediniyorsun? Ben seni ve kavmini apaçık bir dalâlet, sapkınlık içinde, haddini aşanlardan görüyorum" de- mişti.

75. Bir zamanlar Biz İbrahim'e göklerin ve yeryüzünün melekûtunu, yönetimini, işletim sistemini gösteriyorduk ki; gerçeğe ulaşanlardan, kesin bilgiyi görerek sahiplenip savunanlardan olsun.

76. Ortalığı gece karanlığı bürüyünce bir yıldız gördü: "Rabbim buymuş ha!" dedi. Yıldız batıp kaybolunca: "Ben batanları sevmem" dedi.

77. Ardından Ay'ı doğarken görünce: "Rabbim buymuş ha!" dedi. Ay batıp kaybolunca: "Eğer Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi elbette sapmış topluluktan olurdum" dedi.

78. Güneş'i doğarken görünce dedi ki: "Rabbim buymuş ha, bu daha büyükmüş!" O da batınca: "Ey kavmim!" dedi. "Şüphesiz ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."

79. ”Şüphesiz ben yüzümü gökleri ve yeryüzünü yaratana, var edene çevirdim. İçtenlikle tek Allah’a inanan, hanif birisi yanlışlardan uzaklaşıp dosdoğru olarak! Ben müşriklerden değilim.”

80. Kavmi onunla tartışmaya girişti. Dedi ki: “Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Bana doğru yolu göstermiş iken?! Ben ortak koştuğunuz şeylerden korkmuyorum. Rabbim izin vermedikçe bir şey yapamazlar! Rabbim bilgi yönünden her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

81. Ben nasıl olur da Allah’a ortak koştuğunuz şeylerden korkarım? Siz Allah’a hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri, ortak koşmaktan korkmuyorken?! Öyleyse bu iki topluluktan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır? Eğer gerçeği biliyor iseniz!”

82. İman eden ve imanlarına zulüm şirk karıştırmayanlar var ya, işte onlar güven onlarındır. Doğru yolu bulanlar da onlardır.

83. İŞTE BUNLAR, kavmine karşı İbrahim’e verdiğimiz kanıtlarımızdır. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin; bilir, bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

84. Ona İshak’ı ve Yakub’u bağışladık. Hepsine doğru yolu gösterdik. Daha önce Nuh’a da doğru yolu göstermiştik. Yine onun soyundan Davud’a, Süleyman’a, Eyyub’a, Yusuf’a, Musa’ya ve Harun’a da... İşte iyi davranışlarda bulunanları böylece ödüllendiririz.

85. Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas’a da... Hepsi de iyilerdendi.

86. İsmail, Elyesa, Yunus ve Lût’a da... Bunların hepsini dönemlerinde yaşayan çağdaşlarından faziletli, üstün, güzel ve insanlığa faydalı işler yapanlardan kıldık.

87. Babalarından, nesillerinden, çocuklarından ve kardeşlerinden kimini de... Onları da seçtik ve sırat-ı mustakim’e, dosdoğru bir yola ilettik aynı zamanda hidayete vesile olanlardan kıldık.

88. İşte bu yol sırat-ı müstakim, dosdoğru olan Allah’ın rehberlik, hidayet yoludur. O bununla kullarından dilediğini seçtiği nebi ve elçisini hidayete iletir. Ama eğer onlar ortak koşsalardı; yapmış oldukları şeyler bir hiç olup boşa giderdi.

89. İşte onlar Rasuller, Nebiler; kendilerine kitap doğru bilgi ve hüküm akıl + bilim + vahyi çelişkisiz düşünerek, isabetli ve doğru kararlar alma yetisi,

özelliği ve Nübüvvet, Nebilik verdiğimiz kimselerdir. Şimdi şunlar bunları inkâr ederlerse; inkâr etmeyen bir toplumu vekil bırakır, yerlerine getiririz!

90. İşte bunlar Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sen onların doğru yoluna uy! De ki: "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Bu yalnızca âlemler için bir öğüttür."

91. ONLAR Allah'ı gereği gibi takdir edemediler; "Allah hiçbir beşere herhangi bir şey indirmedi" demekle! De ki: "Musa'nın bir ışık ve insanlara yol gösterici olarak getirdiği o Kitabı kim indirdi? Siz onu sayfalar hâline getirip bir kısmını gösteriyor ve birçoğunu da gizliyorsunuz. Halbuki onunla sizin ve babalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah!" indirdi. Sonra onları bırak daldıkları bataklıkları içinde oyalanıp dursunlar!

92. İşte bu da indirdiğimiz, aktardığımız, anlattığımız mübârek bir Kitap'tır! Kendinden önceki kitapları tasdik edici, doğrulayıcıdır. Biz onu, Kur'an'ı kentlerin anasını ve çevresinde olanları kentleri uyarman için gönderdik. Ahirete inanan kimseler buna inanırlar. Ve onlar namazlarını namazda okunan ayetleri anlayarak kıldıkları için kendilerini fahşadan muhafaza ederler.

93. ALLAH'a karşı yalan uyduran, iftira eden ya da kendisine hiçbir şey vahyedilmemiş iken; 'bana da vahyolundu' diyenden ve: 'Allah'ın indirdiği şeyler gibi ben de indireceğim' diyen kimseden daha zalim kimdir? Hani o zalimleri ölüm dalgaları içinde iken bir görsen! Melekler onlara ellerini uzatmış: "Canlarınızı çıkarın. Bugün alçaklık azabıyla cezalandırılacaksınız; Allah'a karşı gerçek dışı şeyleri söylemiş olmanızdan ve O'nun ayetlerine karşı büyüklük taslamış kimseler olmanızdan dolayı."

94. Andolsun denilecek ki; sizi ilk kez yarattığımız gibi yapayalnız, teker teker, birer birer Bize geldiniz! Size izin verdiğimiz şeyleri arkanızda bırakıp terkettiniz! Aracılarınızı, edindiğiniz dünyada iken ahiret hayatında sizin cehennemden kurtaracak şefaatçilerinizi sizinle beraber görmüyoruz; içinizden Allah ile ortaklar olduğunu zannettiğiniz, ileri sürdüğünüz ortaklarınızı?! Andolsun aranızdaki bağlar kesilmiştir. Aracılar ve ortaklar sandığınız şeyler sizden kaybolup gitmiştir!

95. HİÇ ŞÜPHESİZ, tohumu ve çekirdeği yarıp çıkaran Allah'tır. Cansızdan canlıyı, canlıdan da cansızı oluşturur. İşte Allah budur! O hâlde nasıl çevriliyorsunuz?

96. O, karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkarandır. Geceyi bir dinlenme zamanı kılmıştır. Güneş'i ve Ay'ı bir zaman ölçüsü kıldı. İşte bu; üstün olan, bilen Allah'ın ölçüsüdür, takdiridir.

97. Sizin için yıldızları karada ve denizde geceleri onlarla yolu bulmanız için var etmiştir. Gerçekten Biz ayetleri bilen bir toplum için geniş geniş açıkladık.

98. O ki, sizi bugün bir tek nefisten, candan, canlıdan, döllenmiş yumurtadan inşa etti. Sizin için ana rahminde bir kalış yeri ve bir de emânet olarak konuluş yeri vardır. Gerçekten Biz ayetleri anlayan bir toplum için geniş geniş açıkladık.

99. Ve O, gökyüzünden su indirdi. Onunla her şeyin bitkisini bitirdik. Ondan da bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzüm bağları, zeytin ve nar bahçeleri çıkardık. Kimi birbirine benzer, kimi de benzer değildir. Mahsûl verdiği ve olgunlaştığı zaman onların meyvesine bir bakın! Şüphesiz bu size gösterilenlerde inanan bir toplum için işaretler vardır.

100. CİNLERİ Allah'a ortak koştular. Halbuki onları O yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar! O; hiçbir kusuru, eksiği olmayandır; onların nitelendirdiği şeylerden münezzehtir, yücedir!

101. GÖKLERİ ve yeryüzünü bir örnek olmaksızın yoktan var edendir! O'nun nasıl çocuğu olabilir ki? O'nun bir eşi de yoktur. Her şeyi O yaratmıştır. O her şeyi bilendir.

102. İşte Rabbiniz Allah budur! O'ndan başka İlâh yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. Öyleyse O'na kulluk edin. Ve O her şeyin üzerine vekildir.

103. Gözler O'nu idrak edemez; halbuki O gözleri idrak eder, görür. O lâtiftir, her şeyi haber alandır.

104. DOĞRUSU size Rabbinizden basiretler gelmiştir! Artık kim görürse yararı kendisinedir. Kim de körelirse gerçeği görmekten kaçınırsa kendi aleyhinedir. Ve: “Ben sizin bekçiniz, koruyucunuz değilim” de.

105. İşte böylece ayetleri çok farklı yönlerden, pencereden, bakış açısından ele alarak açıklıyoruz. Ki sana onlara ayetleri okurken bu yüzden: “Sen bunların dersini almışsın, dersine iyi çalışmışsın” diyorlar. Oysa Biz öğrenmek isteyen bir toplum için herkesin anlayacağı şekilde ayrıntılı olarak açıklıyoruz!

106. Rabbinden sana vahyedilene uy gereğini yerine getir! O’ndan başka İlâh yoktur. Ortak koşanlardan yüz çevir!

107. Eğer Allah dileseydi; onlar ortak koşamazlardı. Biz seni onların üzerine muhafız, bekçi kılmadık. Ve sen onlar üzerine bir vekil, gözetleyici de değilsin.

108. SİZ onların Allah’tan başka yalvardıklarına tapındıklarına kötü söz söylemeyin ki; onlar da bilmeden saldırganlıkla Allah’a kötü söz söylemiş olmasınlar! İşte öylece her topluma yaptıkları işler süslü görünüyor. Sonra dönüşleri Rableri'nin huzurunadır. O da onlara yapmış oldukları şeyleri bir bir haber verir.

109. YEMİNLERİNİN olanca gücü ile; ‘eğer kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına’ dair Allah’a yemin ettiler. De ki: “Mucizeler yalnız Allah katındandır.” Hem siz farkında değil misiniz? Onlara mucize gelse yine de ona inanmıyorlar.

110. Onlar gönüllerini, kalplerini duygusal zekâlarını işletmiyorlar ve gözlerini açmıyorlar düşünerek bakmıyorlar; önyargılı, dogmatik oluyarlar körükörüne inanıyorlar. Tıpkı ilk defa ona Kur’an’a inanmadıkları gibi onları bırakırız azgınlıkları içinde bocalayıp dururlar!

111. GERÇEK ŞU Kİ, Biz onlara melekler indirseydik; ölüler de kendileriyle konuşsaydı ve her şeyi toplayıp onların karşılarına getirseydik, yine de fanatik oluyorlar, inanmak istemiyorlar. Bu Allah’ın dilemesi onlara özgürlük tanıması! Fakat onların çoğu cahillik ediyorlar.

112. İşte böylece; her Nebiye insan görünen ve cin görünmeyen varlıklardan şeytanlar saldırganca düşmanlık yaptılar. Aldatmak için sözün

yaldızlısını birbirlerine fısıldarlar. Eğer Rabbin dilemeseydi, özgür irâde vermeseydi bunu yapamazlardı! Artık onları uydurup iftira ettikleri şeylerle başbaşa bırak!

113. Ahirete inanmayan kimselerin gönülleri ona yalanlara, iftiralara kanar, meyledip yönelir, ondan razı olup hoşlanırlar ve onlar yüklendikleri kötülükleri yüklenmeye devam ederler!

114. DE Kİ: “Allah’tan başka bir hâkem mi arayayım? O size kitabı detaylı, ayrıntılı olarak açıklayıp indirmiş iken!” Kendilerine kitap Zebur, Tevrat, İncil verdiğimiz kimseler; şüphesiz onun Kur’an’ın gerçekten Rabbinden indirilmiş olduğunu bilirler. O hâlde, kuşkulananlardan olma!

115. Rabbinin sözü, kelimeleri doğruluk ve adaletçe tamamlanmıştır. O’nun kelimelerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur. O işitendir, bilendir.

116. Eğer yeryüzündeki kimselerin çoğunluğunun reyini, oyunu, onaylamasını, kabulünü, gerçeğin, hakkın tek ölçüsü sayarsan seni Allah’ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna, ispatı olmayan teorilerine uyuyorlar. Ve sadece yalan uydurup saçmalıyorlar!

117. Şüphesiz senin Rabbin kendi yolundan sapan kimseleri de, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. ÖYLEYSE Allah’ın helâl kıldığı şeylerden yiyin, eğer O’nun ayetlerine inananlar iseniz!

119. Size ne oluyor; Allah’ın helâl kıldığı şeylerden niçin yemiyorsunuz? O size haram kıldığı şeyleri açıklamıştır. Çaresiz kalarak kendisini yemek zorunda kaldıklarınız hariç! Şüphesiz birçokları bilgisizce arzularına uyarak sapıyorlar. Şüphesiz Rabbin sınırı aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın! Günah kazanan kimseler yüklenmiş oldukları günahlarıyla cezalandırılacaklardır.

121. Allah’ın haram kıldığı şeylerden yemeyiniz; çünkü o yoldan sapmaktır. Doğrusu şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar! Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz!

122. KALBİ DURMUŞKEN dirilmesine izin verdiğimiz ve hareket edebilmesi için kendisine; insanlar içinde güç kuvvet verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklar morg ya da mezar içinde kalıp, oradan hiç çıkamayan kimsenin durumu gibi olur mu? Fakat kâfirlere yapmış oldukları şeyler güzel görünüyor.

123. Böylece helâk edilen her kentin ileri gelenleri oranın suçluları oldular, orada hile yaptılar! Oysa onlar, kendilerinden başkasına hile yapamadılar ama farkında değiller!

124. Onlara bir ayet geldiği zaman dediler ki: “Kesinlikle inanmayacağız; Allah’ın elçilerine verilen şeyin benzeri bize de verilmedikçe!” Allah risâletini, elçiliğini kime vereceğini daha iyi bilir! Allah katında suç işleyen kişilere bir alçalma ve hile yapmış olmaları yüzünden şiddetli bir azap isabet edecektir.

125. Allah; kim doğru yola gitmek, gelmek isterse onun gönlünü Allah’a teslimiyete, İslâm’a açar. Kim de sapıklığı dilerse, isterse, tercih ederse onun gönlünü tıkanık, dar kılar; sanki gökyüzüne yükseliyormuş gibi! Allah işte böylece gerçeklere inanmayan kimselerin üzerine pisliği çökertir!

126. Rabbinin dosdoğru yolu işte budur! Biz ayetleri öğüt alan bir toplum için geniş geniş ayrıntılı olarak açıkladık.

127. Rableri katında esenlik yurdu onlarındır. Yapmış olduklarından dolayı onların dostu O’dur.

128. ALLAH onların hepsini bir araya topladığı gün: “Ey cin topluluğu! Muhakkak siz insanlarla çok uğraştınız” diyecek. İnsanlardan onları dostlar, evliyâ edinenler derler ki: “Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık ve Senin bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık.” Allah buyurur ki: “Son durağınız ateştir, orada sonsuz kalıcısınız; Allah’ın dileyip ufak tefek günahlarını affettikleri hariç!” Şüphesiz Rabbin bilir, bilen ve doğru hüküm, karar verendir.

129. İşte böylece zalimlerin bir kısmı bir kısmına yönetici olur, kazanmış olduklarından dolayı!

130. “EY CİN ve insan topluluğu! Size içinizden ayetlerimi anlatan ve bugünle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran elçiler gelmedi mi?” “Kendi

aleyhimize şahidiz” dediler. Dünya hayatında aldandılar. Ve kendilerinin inkârcılar olduklarına kendileri aleyhinde şahitlik ettiler.

131. Bu böyledir. Çünkü Rabbin; halk gerçeklerden habersiz iken, ülkeleri zulmederek helâk edici değildir.

132. Her birinin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir!

133. Rabbin zengindir, her şeyden müstağnidir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi götürür, sizden sonra yerinize dilediği kimseleri getirir; sizi de başka bir halkın soyundan var ettiği gibi!

134. Size söz verilen muhakkak gelecektir. Siz kesinlikle Allah’ı güçsüz bırakamazsınız!

135. De ki: “Ey halkım! Bütün imkânlarınızla yapacağınızı yapın, şüphesiz ben de yapıyorum; yakında bileceksiniz dünya yurdunun sonu kime aitmiş! Gerçekten zalimler dünyada asla huzur bulamazlar.”

136. ONLAR Allah’ın yarattığı ekinden ve hayvanlardan, Allah’a bir pay ayırdılar ve zanlarınca: “Bu Allah’a, bu da ortaklarımıza!” dediler. Ortakları için ayrılan Allah’a ulaşmıyor. Fakat Allah için ayrılan ile ortaklarının malını çoğaltıyorlar. Ne kötü, isabetsiz hüküm veriyorlar!

137. Yine bunun gibi onların ortakları müşriklerden birçoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdi. Kendilerini mahvetmeye ve inançlarını karmakarışık etmeye yol açtı. Allah dileseydi, onları hür bırakmasaydı bunu yapamazlardı. Öyleyse onları uydurduklarıyla baş başa bırak!

138. Zanlarınca dediler ki: “Bunlar dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bizim dilediğimizden başkası onları yiyemez. Şunların da sırtları haram kılınmıştır.” Bir kısım hayvanları putları adına keserlerdi, O’na Allah’a iftira ederek bunu yaparlardı. O, onları iftira ettikleri şeylerle cezalandıracaktır.

139. Dediler ki: ”Bu hayvanların karınlarında olanlar yalnızca erkeklerimize aittir kadınlarımıza haramdır! Eğer yavru ölü doğarsa o zaman hepsi onda ortaktırlar.” Bu nitelemelerinden dolayı Allah onları cezalandıracaktır. Şüphesiz O; bilir, bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

140. Bilgisizlik yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler, Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği şeyleri Allah’a iftira ederek haram

kılanlar zarar etmişlerdir. Gerçekten şaşırıp sapmışlardır. Ve onlar hidayet yolunu, doğru yolu bulamamışlardır.

141. ÇARDAKLI ve çardaksız bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmayı ve ekini, zeytini ve narı -birbirine benzer ve benzemez şekilde- var eden O'dur. Her biri meyvesini verdiği zaman meyvesinden yiyin, hasat günü de ihtiyaç sahiplerine yedirerek hakkını verin. Savurganlık etmeyin. Çünkü O savurganları sevmez.

142. Hayvanlardan da yük taşıyanı ve sırtından, yününden istifâde edileni yaratan O'dur! Allah'ın size verdiği rızıktan yiyin; şeytanın adımlarına uymayın! Çünkü o size karşı apaçık saldırgan bir düşmandır.

143. Sekiz çift hayvan: Koyundan iki ve keçiden iki... De ki: "Allah iki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi haram etti? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Bana bir ilim ile haber verin. Eğer doğrular iseniz! "

144. Deveden iki, sığırdan iki... De ki: "İki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Yoksa siz Allah size böyle nasihat ettiğinde şahitler mi oldunuz?"Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha hain kimdir? Bir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için! Şüphesiz Allah; hainler topluluğuna hidayeti, doğru yolu, huzuru vermez.

145. DE Kİ: "Bana vahyolunanın içinde yiyen bir kimseye haram edilmiş bir şey bulamıyorum; ancak ölü leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki o gerçekten insanlar için sayısız zararları olan bir pisliktir veya Allah'tan başkası adına, şerefine, onuruna günahkârca boğazlanmış, kesilmiş olan kurban, hayvan dışında?!" Ancak kim çaresiz kalıp da aç gözlüce saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere yemek zorunda kalırsa şüphesiz Rabbin; çok bağışlayandır, esirgeyendir.

146. Yahudi mezhebi bağlılarına tırnaklı bütün hayvanları haram kıldık. Sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram ettik, ancak; sırtlarında yahut bağırsaklarında taşıdıkları veya kemiklerine karışmış olan yağlar hariç, onlar helâl! İşte onları; haddi aşmaları ve saldırganlıkları yüzünden böyle cezalandırdık. Şüphesiz Biz doğru söyleyenleriz.

147. Eğer seni yalanladılarsa de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir ve O'nun baskını suçlu günahkâr toplumdan geri çevrilmez!"

148. ORTAK KOŞAN KİMSELER diyecekler ki: “Allah bizi mümin yapsaydı; ne biz ne de babalarımız ortak koşmazdık! Hiçbir şeyi de haram yapmazdık!” Onlardan önce yalanlayan kimseler de böyle demişlerdi, sonunda da azabımızı tatmışlardı. De ki: “Yanınızda bize çıkarıp göstereceğiniz bir bilgi var mı? Siz sadece zanna uyuyorsunuz ve sadece tahmin yürüterek saçmalıyorsunuz.”

149. De ki: “Üstün ve kesin kanıt Allah’ındır. O dileseydi size özgür irâde vermeseydi hepinizi zorunlu olarak doğru yola iletirdi.”

150. De ki: “Bunu Allah haram etti diye şahitlik edecek şahitleriniz var mı!” Eğer şahitlik ederlerse sen onlarla birlikte şahitlik etme! Ayetlerimizi yalanlayan ve ahirete inanmayan kimselerin hatalı görüşlerine uyma! Onlar Rablerine eş tutuyorlar!

151. DE Kİ: “Gelin Rabbinizin yapmanızı istemediği şeyleri size okuyayım: Hiçbir şeyi O’na ortak koşmayın; ana-babaya iyilikten ayrılmayın, saygısızca davranmayın! Geçim sıkıntısından dolayı da çocuklarınızı öldürmeyin.” Sizin de onların da rızıklarını besinlerini Biz yaratıyoruz. Fuhşun, utanç verici kötülüklerin; açığına da gizlisine de yaklaşmayın! Allah’ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın! O size işte bunu vasiyet etti, emretti! Belki akledersiniz?

152. Yetimin malına yaklaşmayın ergenlik çağına erişinceye, reşit oluncaya kadar! Yetimin lehine olan iyi bir tutumla olması hariç! Ölçü ve tartıyı tam bir adalet ile tutun. Biz hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını teklif etmeyiz! Söylediğiniz zaman adaleti gözetin; velev ki, akrabanız dahi olsa! Allah’a verdiğiniz sözü yerine getirin! İşte size bunları tavsiye etti. Olur ki, hatırlayıp öğüt alırsınız!

153. Şüphesiz bu Benim dosdoğru yolumdur. Öyleyse ona uyun, başka yollara uymayın! Ki sizi, O’nun yolundan saptırmasınlar. Böylece O, size bunları emretti, tavsiye etti. Belki korunup sakınırsınız!

154. MUSA’ya Kitab’ı verdik; iyilik edenlere nimetlerimizi tamamlamak için, her şeyi açıklayıcı doğru yola iletici ve rahmet olarak! Umulur ki onlar, Rableriyle karşılaşacaklarına inanırlar.

155. İŞTE BU; Bizim indirdiğimiz, ikrâm edip verilerini Levh-i Mahfuz'daki Ana Kitap'tan aktardığımız, anlattığımız mübârek bir kitaptır. Haydi ona uyun ve korunup sakının ki, size rahmet edilsin!

156. "Kitap yalnızca bizden önce iki taifeye indirildi. Biz ise onların okumasından habersizdik" demeyesiniz.

157. Veya: "Bize de bir kitap indirilseydi, biz onlardan daha doğru yolda olurduk" demeyesiniz. Andolsun size Rabbinizden açık belge, bir hidayet, bir kılavuz ve bir rahmet geldi. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çeviren kimseleri azabın en kötüsüyle cezalandıracağız. Yüz çevirmiş olmalarından ötürü!

158. ONLAR ille de kendilerine meleklerin veya Rabbinin veyahut da; Rabbinin bazı ayetlerinin azabının, toplu imhasının gelmesini mi gözlüyorlar? Ama Rabbinin bazı ayetleri azabının geldiği gün; daha önce inanmamış kişiye veya imanından bir hayır kazanmamış olan kişiye imanı fayda vermez. De ki: "Gözetip bekleyin! Kuşkusuz biz de gözetip bekleyenleriz!"

159. Gerçek şu ki; dinlerini parça parça edip, grup grup cemaatlere, mezheplere, topluluklara ayrılanlar var ya; senin onlarla ve yaptıklarıyla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi yalnızca Allah'a kalmıştır! Sonra O, yapmış olduklarını kendilerine haber verecektir.

160. Her kim bir iyilik ile gelirse; kendisine onun on misli iyilik sevap vardır! Fakat kim bir kötülük ile gelirse; denginden, mislinden başkasıyla cezalandırılmaz! Ve onlara haksızlık edilmez.

161. DE Kİ: "Şüphesiz Rabbim beni dosdoğru bir yola, dimdik ayakta duran dine; Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti! O, asla ortak koşanlardan değildi."

162. De ki: "Şüphesiz benim duam ve ibadetlerim; hayatım ve ölümüm Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir!

163. O'nun hiçbir ortağı yoktur! Bana böyle emrolundu. Ve ben O'na teslim olanların ilkiyim, öncüsüyüm, O'nun emrine ilk uyanlardanım."

164. DE Kİ: “Ben Allah’tan başka bir Rab mi arayayım; O her şeyin Rabbi iken? Her nefsin, benliğin kazandığı ancak kendisine aittir! hiç kimse başkasının vebâlini, yükünü yüklenmez! Sonra sizin dönüşünüz Rabbinizin huzurunadır! O size ayrılığa düştüğünüz her şeyi haber verecektir.”

165. O ki sizi yeryüzünde halifeler olarak, birbiri ardınca yarattı. Yeryüzünü geçici varisler, mirasçılar olarak kullanma özgürlüğü verdi. Kiminizi kiminizden farklı yeteneklerde yarattı. Size verdikleriyle ve yaptıklarınızla sizi açığa çıkarıyor! Şüphesiz Rabbin cezası çabuk olandır. Ve gerçekten O; çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

SAFFAT SURESİ

İniş Sırası: 56 • Mushaf Sırası: 37 • 182 Ayettir

1. Andolsun sıra sıra dizilenlere,
2. haykırarak sevk edenlere,
3. Zikr'i Kur'an'ı herkes anlayıp kavradığı dilde okuyup hafızada tutarak sürekli hatırlayanlara, tekrarlayanlara!
4. Evet, sizin İlâhınız tek bir ALLAH'tır!
5. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. Hem de doğuların Rabbidir.

6. BİZ yakın göğü gökyüzünü gezegenlerle süsledik.
7. Onu gökyüzünü her inatçı, azgın şeytandan koruduk.
8. Onlar isteseler de Mele-i A'lâyı, Yüce Meclisi dinleyemezler ve her taraftan keskin nişancılar tarafından alev topuyla atış yapılarak uzaklaştırılıp, alaşağı edilip
9. kovulurlar ve onlar için peşlerini bırakmayan bir azap vardır.
10. Ancak bir söz kapan olursa derhal peşine delip geçen yakıcı bir alev topu takılır.

11. VE ŞİMDİ onlara sor: "Yaratılış bakımından onlar mı daha zor? Yoksa Bizim diğer yarattıklarımız mı?" Doğrusu Biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık!
12. Kesinlikle sen hayranlıkla bakıyorsun, onlar ise alay ediyorlar!
13. Kendilerine öğüt verilip hatırlatıldığı zaman hatırlamak istemiyor, öğüt kabul etmiyorlar.
14. Bir mucize, ayet, delil gördükleri zaman eğleniyor, alaya alıyorlar.
15. Şöyle dediler: "Bu apaçık büyüden başka bir şey değildir.
16. Biz öldüğümüz, toprak ve kemik yığını olduğumuz zaman mı? Biz mi gerçekten diriltilecek mişiz?

17. Önceki atalarımız da mı?”

18. De ki: “Evet hem de aşağılanmış, boyun bükmüş kimseler olarak!”

19. İşte o korkunç bir sestir. Onlar hemen bakıp dururlar!

20. Derler ki: “Yazıklar olsun bize! Bu hesap günüdür!”

21. İşte bu yalanlayıp durmuş olduğunuz ayırt edilme günüdür!

22. TOPLAYIN o zalimleri, onlara eşlik edenleri ve kulluk ettiklerini, tapmış oldukları şeyleri,

23. Allah dışında tapınıp kulluk ettiklerini! Artık onları cehennemin yoluna sürün...

24. Onları tutuklayın çünkü onlar sorguya çekilecekler.

25. “Neyiniz var? Neden birbirinize yardım etmiyorsunuz?”

26. AKSİNE bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Ve birbirlerine dönerek birbirlerini sorumlu tutacaklar.

28. Derler ki: “Gerçekten bize ‘iyilik yapıyoruz’ diye gelenler sizdiniz.”

29. Diğerleri de şöyle derler: “Aksine siz inanan kişiler değildiniz.

30. Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Aksine siz azmış bir toplum idiniz!

31. Artık Rabbimizin azap sözü üzerimize hak oldu. Şüphesiz biz acı azabı tadıcılarız!

32. Evet biz sizi saptırıp azdırdık. Çünkü bizler de sapıtmış azgın kişiler idik.”

33. MUHAKKAK o gün onlar azabta ortaktırlar.

34. İşte Biz suçlu günahkârlara böyle yaparız!

35. Çünkü onlara: “Allah’tan başka İlâh yoktur” denildiği zaman büyükleniyorlar

36. ve diyorlardı ki: “Biz mecnun, cinlenmiş, cinlerle bağlantı kuran bir şair için ilâhlarımızı terk mi edeceğiz?”

37. Aksine o gerçeği getirmişti ve elçileri de doğrulamıştı.

38. Şüphesiz siz acıklı azabı tadıcılarsınız.

39. Yapmış olduklarınızdan başkasıyla cezalandırılmıyorsunuz!
40. Ancak Allah'ın halis, samimi kulları hariç!
41. İşte onlar, onlar için bilinen bir rızık vardır.
42. Türlü meyveler ve ikrâmla ağırlananlardır.
43. Nimetlerle dolu cennetlerde,
44. tahtlar, sedirler, koltuklar üzerinde karşılıklı otururlar.
45. Üzerlerinde kaynaktan doldurulmuş kadehler dolaştırılır;
46. berrak, bembeyaz, içenlere lezzet veren.
47. Onunla sarhoş olmazlar! Onda sersemletme, akılı baştan alıcı bir şey de yoktur.
48. Yanlarında, iri gözlerini yalnız kendilerine dikip odaklanarak eşlik edenler vardır!
49. Tıpkı gizlenmiş yumurta gibi, o eşlik eden tertemiz hizmetliler!

50. BİRBİRLERİNE dönerek sorarlar.
51. İçlerinden bir konuşmacı dedi ki:"Benim yakın bir arkadaşım vardı.
52. Derdi ki: Gerçekten sen de doğrulayanlardan mısın?
53. Öldüğümüz zaman, toprak ve kemik yığını olduğumuz zaman mı? Gerçekten biz cezalandırılacak mıyız?"
54. O dedi ki: "Sizler haberdar mısınız?"
55. Derken baktı ve onu cehennemin tam ortasında gördü.
56. Dedi ki: "Allah'a yemin olsun ki, az kalsın sen beni de mahvedecektin!
57. Eğer Rabbimin nimeti Kur'an olmasaydı, ben de orada hazır edilen kimselerden olurdum!"
58. "Biz artık bir daha ölmeyeceğiz,
59. ilk ölümümüzden başka! Ve azaba uğratılanlardan da olmayacağız!"
60. Şüphesiz işte bu, büyük başarının da kendisidir!
61. Çalışanlar böylesi için çalışsınlar!

62. ÖDÜL ve ağırlanmak için, bakımından bu mu daha iyidir, yoksa zakkum ağacı mı?

63. Şüphesiz Biz o ağacı zalimler için bir açığa çıkarma aracı yaptık.
64. O cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır.
65. Tomurcukları şeytanların zararlı mahlûkların başları gibidir!
66. Mutlaka onlar bundan yiyecekler, bununla karınlarını dolduracaklar!
67. Sonra muhakkak onlar için üzerine kaynar su karışımı bir içecek vardır.
68. Sonra kesinlikle onların dönüşleri çılgın ateşedir.
69. Onlar atalarını sapıtmış kimseler olarak buldular.
70. Kendileri de onların izlerinde koşuyorlar!
71. Andolsun ki, onlardan önce evvelki nesillerin birçoğu da sapmıştı.
72. Andolsun ki, onların içine uyarıcılar göndermiştik.
73. Bak uyarılanların sonu nasıl oldu!
74. ALLAH'ın halis, samimi olan kulları bunun dışındadır!
75. Andolsun Nuh, Bize yalvarmıştı da Biz; ne güzel karşılık vermiştik.
76. Onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.
77. Ve onun soyunu da kalıcı kıldık.
78. Ve onu gelecek nesiller övgüyle ansın, yâdetsin.
79. Âlemler içinde Nuh'a selâm olsun!
80. Biz iyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!
81. Şüphesiz o inanan kullarımızdandı.
82. Sonra diğerlerini boğduk.

83. DOĞRUSU İbrahim de onu Nuh'u takip edenlerden idi.
84. Hani, o tertemiz sağlam bir kalple Rabbine gelmişti.
85. Hani, o zaman babasına ve kavmine: "Siz neye tapınıyorsunuz, kulluk ediyorsunuz?" demişti.
86. "Yalan yere uydurduğunuz, Allah'tan başka ilâhlar mı istiyorsunuz?
87. Âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız, düşünceniz nedir?"
88. Sonra yıldızlara bir bakışla baktı.
89. "Gerçekten ben kendimde hastalık hâli hissediyorum" dedi.
90. Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan ayrıldılar.

91. DERKEN gizlice onların tapındıkları ilâhlarına yaklaştı ve dedi ki: “Yemez misiniz?

92. Neyiniz var, neden konuşmuyorsunuz?”

93. Sonunda yanlarına gizlice sokulup, iyice yaklaşıp var gücüyle bir darbe indirdi!

94. Çok geçmeden koşarak ona geldiler.

95. Dedi ki: “Kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?

96. Oysa sizi ve yaptığınız şeyleri Allah yaratmıştır.”

97. Dediler ki: “Onun için bir bina yapın ve onu ateşin içine atın!”

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler, Biz de onları sefiller haline getirdik!

99. DEDİ Kİ: “Şüphesiz ben Rabbime gidiyorum. O bana kılavuzluk edecektir, rehberlik edip yol gösterecektir.”

100. “Rabbim! Bana salihlerden, iyilerden birini hediye et.”

101. Biz de ona ağırbaşlı bir oğul müjdeledik.

102. Çocuk, Oğlu onunla birlikte koşma, iş görme çağına, gücüne, iş yapar hâle İsmail, babasıyla birlikte Kâbe’yi inşa etme güç ve kuvvetine erişince, “Yavrucuğum!” dedi. Ben, uyku ile uyanıklık esnâsında seni bağazladığımı, kestiğimi görüyorum. Bak bakalım sen ne dersin?” “Babacığım! Uyku ile uyanıklık halindeyken gördüğünle emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın” dedi.

103. Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu yanı üzere getirdi. Nebi, Rasul olmayanlar rüya ile amel, hareket edemez.

104. Ve Biz de: “Ey İbrahim!” diye ona seslendik.

105. “Sen vahyi, rüyayı doğruladın, gereğini yerine getirdin dolayısıyla oğlunu boğazlamana, kesmene gerek kalmadı. Biz, iyi davrananları verdiğimiz emre uyanları işte böyle ödüllendiririz!”

106. Şüphesiz bu onun için apaçık bir karşılıktır!

107. Ona İbrahim’e oğlunun yerine boğazlaması, kesmesi için bü- yük bir fidye, karşılık verdik.

108. Sonra gelenler arasında onun namını, şânını, şöhretini farklı özelliklerini, kabiliyetlerini herkes bilip örnek alsın diye nesillerin birbirlerine anlatımını sağlayarak devam ettirdik.

109. İbrahim'e selâm olsun!

110. İyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!

111. Çünkü o Bizim inanan kullarımızdan idi.

112. Ona İshak'ı müjdeledik, salihlerden, iyi insanlardan bir Nebi olarak.

113. Ona ve İshak'a bereketler verdik. Onların neslinden iyi davranan da var, açıkça kendi benliğine zulmeden de var.

114. VE Andolsun ki, Biz Musa'ya ve Harun'a da iyilikte bulunduk.

115. O ikisini ve kavimlerini büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik. Böylece onlar galip gelenler oldular.

117. Onlara açık net ifadeli kitabı verdik.

118. Her ikisini de doğru yola ilettik.

119. Sonradan gelenler içinde onlara iyi bir ün bıraktık.

120. Musa'ya ve Harun'a selâm olsun!

121. İyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!

122. Çünkü ikisi de mümin kullarımızdandı.

123. VE ŞÜPHESİZ İlyas da elçilerdendir.

124. Hani o kavmine demişti: "Korkup sakınmıyor musunuz?

125. Ba'l'e yalvarıp da 'en güzel yaratan'ı bırakıyor musunuz?

126. Sizin de evvelki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıyor musunuz?"

127. Nihayet onu yalanladılar. Bu yüzden onlar cehennem için getirilip hazır edileceklerdir.

128. Ancak Allah'ın halis, samimi kulları hariç!

129. Sonrakiler içinde ona iyi bir ün bıraktık.

130. İlyas'a selâm olsun!

131. İyi davrananları işte böyle ödüllendiririz!

132. O Bizim inanan kullarımızdan idi.

133. VE ŞÜPHESİZ Lût da gönderilen elçilerdendi.
134. Hani onu ve tüm ailesini kurtarmıştık.
135. Lût'un karısının kalıntısı yanardağ patlaması sebebiyle bedeninin üzeri küllenmiş olarak kalacak yaşlı bir kadın hariç o, azaba uğrayanlar arasındaydı.
136. Sonra ötekileri kırıp geçirdik.
137. Siz onların yanından geçiyorsunuz; sabahleyin
138. ve geceleyin, Hâlâ aklınızı kulllanıp düşünmüyor musunuz?

139. VE ŞÜPHESİZ Yunus da elçilerdendi.
140. Hani o dolu bir gemi ile, gemiye binerek kaçmıştı.
141. Ve kur'a çekildi de kaybedenlerden oldu.
142. Kendi kendisini kınarken onu balina yuttu.
143. Şayet tövbe ederek tesbih edenlerden olmasaydı,
144. diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.
145. Biz onu çorak bir yere, sahile attık, hasta ve bitkin bir hâlde iken!
146. Üzerine kabak türünden geniş yapraklı bir ağaç bitirdik.
147. Onu yüz bin kişiye veya daha fazlasına elçi gönderdik!
148. Onlar iman ettiler. Biz de onları bir vakte kadar nimetlendirdik.

149. ŞİMDİ onlara sor: "Kızlar Rabbinin de erkekler onların mı?"
150. Yoksa Biz melekleri dişi olarak mı yarattık, onların şahit oldukları bir sırada?
151. İyi bilin ki onlar iftira ederek şöyle söylüyorlar:
152. "Allah çocuk sahibi oldu" diyorlar. Elbette onlar muhakkak yalancıdırlar!
153. Ne! O kızları oğullara mı tercih etmiş?
154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm, karar veriyorsunuz öyle?
155. Artık hiç düşünüp öğüt almıyor musunuz?
156. Yoksa apaçık bir deliliniz, belgeniz mi var?
157. Doğru sözlüler iseniz içinde deliliniz bulunan kitabınızı getirin öyleyse.

158. ALLAH ile melekler arasında bir soy bağı uydurdular! Andolsun ki, melekler de Allah'ın huzuruna çıkartılacaklarını bilirler.
159. Allah onların nitelendirmelerinden münezzehtir!
160. Allah'ın temiz olan kulları böyle iftiracılar gibi değildir.
161. Artık siz de kulluk ettiğiniz, taptığınız şeyler de;
162. O'na karşı insanları fitneye düşüremezsiniz,
163. ancak cehenneme kendi ayakları ile koşanları düşürürsünüz!

164. MELEKLER der ki: "Bizim içimizde herkesin belli bir makamı vardır.
165. Şüphesiz biz saf saf dizilenleriz.
166. Elbette biz O'nu bıkmadan usanmadan tesbih edenleriz."

167. GERÇİ ONLAR şöyle diyorlardı:
168. "Eğer evvelkilere verilenden bir uyarı yanımızda olsaydı,
169. elbette biz de Allah'ın halis, temiz olan kullarından olurduk."
170. Fakat onu inkâr ettiler. Yakında bilecekler!
171. Andolsun ki, gönderilen elçi kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti:
172. "Şüphesiz onlar yardım görenlerin da kendileri olacaklardır.
173. Ve Bizim ordularımız galip gelenlerin da kendileri olacaktır."
174. Bu sebeple onlardan bir süre uzak dur;
175. onları gözetle! Yakında görecekler!

176. BİZİM azabımızı acele mi istiyorlar?
177. Fakat o azap yurtlarına indiğinde, üzerlerine çöktüğünde uyarılmış olanların sabahı ne kötü olur!
178. Ve onlardan bir süre uzak dur,
179. onları gözetle! Artık onlar da yakında görecekler!

180. ÜSTÜNLÜK SAHİBİ Rabbinin şânı, onların isnat ettikleri sıfatlardan yücedir, münezzehtir!
181. Gönderilen elçilerin üzerine selâm olsun!

182. Hamd'a lâyık olan, yaptığı her şeyi yerli yerince güzel yapan, Âlemlerin Rabbi Allah’tır!

LOKMAN SURESİ

İniş Sırası: 57 • Mushaf Sırası: 31 • 34 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mim.

2. BUNLAR Hikmet isabetli kararlar vermenize katkı sağlayan ve problem çözme bilimi ile donanmış Kitabın, Kur'an'ın ayetleridir.

3. İyi, güzel davrananlar için rehber ve rahmet olmak üzere!

4. Onlar ki; salâtı, dini dosdoğru yaşayarak ayakta tutarlar, namazı gereği gibi kılarlar, vaktinde kazâ/edâ ederler, yerine getirirler; zekâtı verirler, temizlenirler, arınırlar ve ahirete de -bir gün ahirette yaptıklarıyla yüzleşeceklerine- kesin olarak iman edip inanırlar.

5. İşte onlar Rablerinden bir hidayet üzerindedirler. Ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridirler.

6. İNSANLARDAN öyle kimseler var ki; bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak, alıkoymak ve onu eğlence edinmek için uydurma, boş ve lüzûmsuz sözlere uyup onları benimserler, satın alırlar! İşte onlara aşağılayıcı bir azap vardır.

7. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman büyüklenerek yüz çevirdi. Sanki onları işitmemiş gibi, sanki kulaklarının içinde ağırlıklar varmış gibi! Onu acıklı bir azap ile müjdele!

8. Şüphesiz iman edenlere ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara nimet cennetleri vardır.

9. Orada devamlı kalırlar. Allah'ın sözü gerçektir. O; üstün ve güçlüdür, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

10. O; gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı. Sizi sarsmasın diye yeryüzüne ağırlıklar yerleştirdi. Ve orada her türlü canlıyı yaydı. Gökten su indirdik de orada her güzel çiftten bitirdik.

11. İşte bu Allah'ın yaratışıdır! Haydi Bana gösterin; O'ndan başkaları ne yarattı? Hayır, aksine zalimler apaçık bir sapkınlık içindedirler.

12. Andolsun Biz Lokman'a hikmet, bilgelik verdik. "Allah'a şükret!" diyerek. Kim şükrederse ancak kendisi içindir. Kim de inkâr, nankörlük ederse, şüphesiz ki Allah; zengindir, her türlü övgüye lâyıktır.

13. Hani Lokman oğluna öğüt vererek demişti: "Ey yavrucuğum! yaşamında Allah'ı devre dışı bırakarak Allah'a şirk, ortak koşma! Şüphesiz ki ortak, şirk koşmak en büyük zulümdür!"

14. Biz insana; ana-babasına 'iyilikle davransın' diye bir görev, sorumluluk verdik. Annesi onu zorluk üstüne zorlukla taşımıştı. Onun sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur: "Bana şük-ret ve ana-babana da teşekkür ederek minnet duy; dönüşünüz Bana, huzuruma, katımadır."

15. Eğer o ikisi hakkında bilgin olmayan birtakım şeyleri Bana ortak koşmaya zorlarlarsa, bu konuda onlara boyun eğme, itaat etme ve bu durumda bile onlara bu dünyada sahip çık, iyi bak. Ve Bana yönelen nimet sahibi kimselerin yoluna uy! Sonra dönüşünüz Banadır, Benim katımadır; yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririm.

16. "Ey yavrucuğum! Yaptığın şey bir hardal çekirdeği ağırlığın-ca da olsa, bir kayanın içinde veya göklerde ya da yerin içinde bulunsa da Allah onu getirir. Şüphesiz Allah gizli ve ince şeyleri bilen, lâtif; her şeyden haberdar olan, habir'dir!"

17. "Ey yavrucuğum! Gönderilmiş kitaptan ayetleri düşünerek, kavrayarak emirleri, nehiyleri, tavsiyeleri ve verilen bilgileri dikkatle hayatına alıp uygulayarak salâtı, dini ayakta tut, namaz kıl; ma'ruf olanı, iyiyi emret, kötüden sakındır! Başına gelen şeylere sabret, dayan, yenmeye çalış. Şüphesiz bunlar azmi gerektiren işlerdendir!

18. İnsanlara yanağını bükme! Yeryüzünde çalım satarak, böbürlenerek yürüme, Allah böbürlenip kendini beğenen hiç kimseyi sevmez!

19. Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçaltıp sakinleştir, bağırıp çağırarak konuşma! Çünkü seslerin en çirkini eşeklerin sesidir!"

20. GÖRMEDİNİZ Mİ? Allah göklerde ve yerde bulunanları size boyun eğdirmiştir. Zahir, görünen, açık ve batın, görünmeyen, gizli nimetlerini size bol bol vermiştir. Yine de insanlar içinde bir bilgiye dayanmaksızın

kılavuzu, rehberi, yol göstericisi olmadan ve aydınlatıcı bir kitabı da bulunmadan, Allah hakkında tartışan,mücadele eden kimseler vardır!

21. Onlara; “Allah’ın aktardığı verilere, indirdiklerine, anlatılanlara uyun” denilince; “Hayır!” dediler. “Biz ancak atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeylere öteden beri süregelen geleneksel anlayışa uyarız.” Şeytan onları alevli azaba çağırıyor olsa da mı?!

22. HER KİM yüzünü Allah’a çevirirse, özünü Allah’a teslim ederse, güzel düşünerek, güzel davranarak; işte o sistem olarak en sağlam kulpa, sisteme sarılmıştır. İşlerin sonucu Allah’a döner.

23. Kim de gerçeği bildiği hâlde kefera olursa, gerçeğin üzerini örterse kâfir olursa artık onun inkârı, küfrü gerçeğin üzerini örtmesi seni üzmesin! Onların dönüşü hesap vermek üzere Bizim huzurumuzadır! O zaman yaptıkları şeyleri onlara haber vereceğiz. Şüphesiz Allah göğüslerin özünü, kalplerde saklanılanı bilendir.

24. Onları az bir süre geçindiririz sonra da kaba bir azaba sürükleriz.

25. ÇOĞU İNSAN GİBİ şayet onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan elbette “Allah!” derler. De ki: “Övgü Allah içindir.” Fakat onların birçoğu bilmiyor.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah’ındır! Şüphesiz Allah; zengindir, hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, en güzel övgülere lâyık olandır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsaydı, denizler de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, yine de Allah’ın kelimeleri tükenmez! Gerçekten Allah; Azizdir, Hakim- dir.

28. Sizin yaratılışınız ve yeniden diriltilmeniz yalnızca tek bir kişininki gibidir! Şüphesiz Allah; işitendir, görendir.

29. Görmedin mi? Allah geceyi gündüze ve gündüzü de geceye bağlayıp katıyor. Güneş’i ve Ay’ı boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar kendi yörüngelerinde dönerek akıp gidiyor! Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

30. Bu böyledir; çünkü O Allah hakkın, gerçeğin da kendisidir. O’ndan başka taptıkları ise elbette yalandır, bâtıldır! Şüphesiz Allah; yücelikte tektir, büyüklükte tektir!

31. Allah’ın nimetiyle su ve rüzgâr ile akıp giden gemileri görmedin mi? Ayetlerden bazısını size göstermek için! Bunda pek sabırlı, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

32. Kara bulutlar gibi dalgalar onları sardığı zaman, dini O’na has kılarak Allah’a yakarırlar; onları kurtarıp karaya çıkardığında ise içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Zaten Bizim ayetlerimizle ancak gaddar ve nankör olanlar mücadele eder.

33. EY İNSANLAR! Rabbinizden sakının! Babanın çocuğunun yükünü yüklenemeyeceği, çocuğun da babasının yükünü yüklenemeyeceği o günden korkun! Şüphesiz Allah’ın sözü gerçek- tir. Öyleyse dünya hayatında aldanmayın ve sakın çok aldatıcı şeytan sizi Allah’ın affına, kesinkes affedeceğine inandırıp güvendirmesin!

34. Şüphesiz kıyamet saatinin ilmi O’nun katındadır. O yağmuru indirir ve rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse yarın başına ne geleceğini bilmez. Hiç kimse arzın, yeryüzünün neresinde öleceğini de bilmez. Şüphesiz Allah bilendir, haberdar olandır!

SEBE SURESİ

İniş Sırası: 58 • Mushaf Sırası: 34 • 54 Ayettir

1. EN GÜZEL ÖVGÜLER; göklerdeki ve yeryüzündeki şeyler" kendisine ait olan Allah'a mahsustur! Ahirette de övgü O'na aittir. O doğru hüküm, isabetli karar verendir, her şeyden de haberdardır.

2. O yeryüzünün içine gireni ondan çıkanı, gökyüzünden ineni ve oraya çıkıp yükseleni bilir! O esirgeyendir, bağışlayandır.

3. İNKÂR EDENLER dediler ki: "kıyamet saati bize gelmez." De ki: "Kesinlikle öyle değil! Gaybı bilen Rabbime Andolsun ki, o size mutlaka gelecektir." O'ndan zerre miktarınca bir şey gizli kalmaz; ne göklerde ve ne de yeryüzünde! Ne bundan daha küçük ve ne de daha büyük bir şey yoktur ki; apaçık bir kitaba yazılıyor olmasın.

4. Ki inanan ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanları, faydalı işleri en iyi şekilde yapanları ödüllendirsin. İşte onlar, onlar için bir bağışlanma ve bol bol güzel bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi aciz bırakmak için koşuşup duranlara gelince, işte bunlara da en çirkininden acıklı bir azap vardır.

6. BİLİM ADAMLARI, gerçekleri araştıranlar, Rabbinden sana indirilenin, aktarılanın, anlatılanın gerçeğin da kendisi olduğunu bulurlar. Ve O üstün ve övgüye lâyık olanın yoluna ilettiğini de!

7. Gerçekleri bildiği hâlde gizleyenler dediler ki; "Siz tamamen dağılıp parçalandıktan sonra yepyeni bir yaratılışla yeniden dirileceğinizi size haber veren bir adamı gösterelim mi?

8. O yalan yere Allah'a iftira mı ediyor? Yoksa kendisinde bir mecnunluk mu var?" Aksine ahirete inanmayan kimseler azabta ve uzak bir sapkınlık içindedirler.

9. Onlar, gökten, üstten ve alttan, yerden; önlerinde ve arkalarında bulunanla kuşatıldıklarını görmediler mi? Dilersek onları yere batırırız

veya üzerlerine gökyüzünden parçalar düşü- rürüz! Şüphesiz bunda kulluğa yönelen herkes için ibretler vardır!

10. VE Andolsun Biz Davud'a katımızdan bir iyilik verdik. "Ey dağlar! Siz de onunla birlikte yankılanın! Ve ey kuşlar tesbih edin, anın". Ve teknikk olarak demiri yumuşatmayı ona öğrettik.

11. "Geniş zırhlar yap; titiz, biçimli ve ölçülü yap. Ve hepiniz yararlı bir iş yapın. Şüphesiz Ben yaptıklarınızı görmekteyim."

12. SÜLEYMAN'a da sabah gidişi bir aylık yol alan, akşam dönüşü de bir aylık yol alan rüzgârı vermiştik! Ve katranı, ham petrol kaynağını da onun için sel gibi akıttık. Cinlerden bir kısmı da Rabbinin izniyle onun emrinde çalışırlardı. Onlardan hangisi emrimizden yan çizerse kendisine alevli ateş azabından tattırırdık.

13. Onlar onun için ne dilerse yaparlardı; kaleler, saraylar, şekil verilmiş eşyalar, heykeller, havuzlar gibi geniş çanaklar ve yerinden kalkmayan sabit kazanlar! "Ey Davud ailesi! Şükür olarak çalışın, iyi iş yapın!" Kullarımdan bir kısmı şükrediyor!

14. SONUNDA ölümüne hükmettiğimizde cinlerden onun ölümünü onlara gösteren olmadı; ancak onun değneğini bir yer canlısı dabbe kemiriyordu. Nihayet Süleyman yere yığılınca cinler açıkça anladılar. Eğer cinler gaybı, geleceği bilmiş olsalardı böylesine aşağılayıcı azap içinde yaşamazlardı!

15. Andolsun Kİ; Sebe halkının meskenlerinde bir ibret vardı. Biri sağdan diğeri soldan iki bah çeleri vardı. "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Tertemiz hoş bir belde ve çok bağışlayan bir Rabb!"

16. Ama onlar yine de yüz çevirdiler. Biz de derhal üzerlerine arim selini gönderdik. Onların o iki bahçesini; buruk yemişli, acı ılgınlı ve biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. Nankörlük ettiklerinden dolayı onları işte böyle cezalandırdık. Biz nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız hiç?!

18. Onların yurdu ile içlerini bereketli kıldığımız kentler arasında açıkça görülen sırt sırta vermiş kentler oluşturmuştuk. Ve aralarında geliş-gidişler takdir edip belirlemiştik. "Oralarda geceleri ve gündüzleri güven içinde gezin dolaşın!" dedik.

19. “Rabbimiz seferlerimizin arasındaki mesafeyi uzat” dediler. Ülkelerini genişletmek için fetihlere giriştiler. Böylece kendilerine zulmettiler. Biz de onları çok eski çağlardan beri kuşaktan kuşağa aktarılagelmiş efsanelere çevirdik ve onları darmadağın ettik! Şüphesiz bunda ibretler vardır. Çok sabreden, çok şükreden herkes için!

20. Gerçek şu ki, İblisin onlarla ilgili zannı doğru çıktı! Onlar ona uydular. Müminlerden, inananlardan bir topluluk dışında!

21. Oysa onun onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktu! Ancak Biz; ahirete inanan kişiyi ondan kuşku duyan kişiden ayırıp göstermek ve yaptıklarının karşılığını, hak ettiklerini vermek için böyle yaptık insana özgürlük verdik. Gerçekten Rabbin her şeyi koruyup gözeticidir.

22. DE Kİ: “Allah dışında bir şey sandığınız o şeyleri çağırın! Onlar zerre ağırlığınca bir şeye sahip değildirler, ne göklerde ve ne de yerde! Onların orada hiçbir ortaklıkları, yetkileri yoktur. Ve O’nun onlardan hiçbir yardımcısı da yoktur.”

23. O’nun katında kendisine izin verdiği kimseden başkasının şefaati dünyada iken her şeyi kaydeden meleklerin doğru ve yanlış işler için yaptıkları şahitliklerinden başka -dünyada iken- hiç kimsenin şahitliği fayda vermez. Nihayet onların kalplerinden korku gide- rilince: Aralarında birbirlerine; “Rabbiniz ne buyurdu?” derler. Diğerleri ise; “Gerçeği!” derler. O; tek yüce olandır, tek büyük olandır!

24. De ki: “Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?” De ki: “Allah!” “O hâlde ya biz yahut da siz doğru yol üzerindeyiz veya apaçık bir sapkınlık içinde!”

25. De ki: “Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olacak değilsiniz. Sizin yaptıklarınızdan da biz sorguya çekilmeyeceğiz.”

26. De ki: “Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak. Sonra hak, gerçek ile aramızı ayıracaktır. O ki; en doğru şekilde hak ile açan, ayıran ve her şeyi bilendir.”

27. De ki: “Bana gösterin, O’nun yanında ortaklar, yetkili sandıklarınızı?! Kesinlikle öyle sizin sandığınız gibi değil?! Aksine, O Allah; üstündür, her şeye hükmedendir, her şey üzerinde isabetli karar verendir!”

28. BİZ SENİ bütün insanlar için ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ama insanların birçoğu bilmek için araştırma yapmıyor.

29. Diyorlar ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz bu tehdit ne zamanmış?”

30. De ki: “Sizin için bir gün olur ki; siz ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri alınabilirsiniz. ”

31. İNKÂR EDEN KİŞİLER dediler ki: “Biz bu Kur’an’a ve ondan öncekilere asla inanmayacağız.” Sen o zalimleri Rablerinin huzurunda tutuklanmış hâlde birbirlerine söz atıp dururlarken bir görsen! Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara derler ki: “Eğer siz olmasaydınız elbette biz inanan kişiler olurduk.”

32. Büyüklük taslayanlar da horlanıp zayıf düşürülenlere dediler ki: “Size geldikten sonra hidayetten doğru yoldan sizi biz mi çevirdik, engelledik? Zaten kendiniz suçlular idiniz.”

33. Zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara dediler ki: “Hayır, öyle değil! Gece ve gündüz tuzak plânlıyordunuz! O zaman siz bize Allah’ı inkâr etmemizi, O’na ortaklar edinmemizi emrediyordunuz.” azabı gördüklerinde pişmanlıklarını içlerinde gizlediler. Biz de nankör kimselerin boyunlarına demir halkalar geçirdik. Ancak yapıp ettikleriyle cezalandırılmıyorlar mı?

34. HANGİ ÜLKEYE bir uyarıcı göndermiş isek oranın servetle şımarmış kişileri: “Biz sizin kendisiyle gönderilmiş olduğunuz şeyi inkâr edenleriz” demişlerdir.

35. Dediler ki: “Biz malca ve evlâtça daha çoğuz, bizler azaba uğratılacak değiliz.”

36. De ki: “Şüphesiz Rabbim rızkı besinleri yaratışını dilediğine genişletip yayar, dilediğine de kısıtlar. Ancak insanların birçoğu bundaki hikmeti bilmiyor.”

37. NE MALLARINIZ ne de oğullarınız katımızda size bir yakınlık sağlamaz. İman edenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlar, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar hariç! İşte bunlar için

yapmış olduklarının kat kat fazlası mükâfat vardır. Ve onlar seçkin odalarda güven içindedirler.

38. Ayetlerimizi aciz, etkisiz kılmak için koşturanlara gelince;" işte onlar da azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

39. De ki: “Rabbim rızkı tabiata koyduğu kurallara uygun olarak kullarından dilediğine genişletip yayar fazlasıyla yaratır ve bazen de dilediğine kısıtlar, daraltır. Başkalarına her ne verirseniz, 'O Allah'; onun yerini daima doldurur. O rızık verenlerin en hayırlısıdır. ”

40. O GÜN onların hepsini bir araya toplayacak sonra meleklere buyuracak: “Bunlar mı size kulluk ediyorlardı, sizlerin etrafında toplanıyorlardı?!”

41. Derler ki: “Seni tenzih ederiz, Sen yücesin! Bizim velimiz, dostumuz, koruyup gözeticimiz onlar değil yalnız Sensin! Kesinlikle onlar, cinlere görmedikleri varlıklara sığınıyor, etraflarında toplanıp kulluk ederek yüceltiyorlardı! Birçoğu onlara iman edicilerdi.”

42. Artık bugün bir kısmınızın bir kısmınıza fayda sağlamaya ve zarar vermeye gücü yetmez. Zulmedenlere: “Yalanlamış olduğunuz ateş azabını tadın!” deriz.

43. ONLARA apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman; “Bu sizi atalarınızın taptıklarından, etrafında toplanıp kulluk ettiklerinden çevirmek isteyen bir adamdan başkası değildir” dediler. Ve dediler ki: “Bu uydurulmuş bir iftiradan başkası değildir.” Ve yine kendilerine geldiği zaman gerçeği inkâr edenler: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” derler.

44. Halbuki Biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik. Ve onlara senden önce de bir uyarıcı göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de yalanladılar. Ve verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardır! Yine de el çilerimi yalanladılar. Peki Benim azabım nasıl oldu?

46. DE Kİ: “Size bir tek öğüt vereyim: Allah için ikişer ikişer ve teker teker kalkın sonra iyice düşünün! Arkadaşınızda ki onu çok iyi tanıyorsunuz bir mecnunluk, onda cinlenmişlik, akıl hastalığı, cinlerin musallat olma ihtimali dahi yoktur bu sadece sizin iddianızdır! O sizin için şiddetli bir azabın öncesinde bir uyarıcıdır ancak.”

47. De ki: “Ben sizden hiçbir ücret istemedim o sizin olsun. Benim ücretim sadece Allah’a aittir. O her şey üzerinde şahittir.”

48. De ki: “Şüphesiz benim Rabbim; bâtılı, yalanı gerçekle, hak ile açığa çıkarır. Bütün gaybları, açıkça görülmeyenleri en iyi bilendir.”

49. De ki; “Hak olan, gerçek geldi artık bâtıl, yalan ne yeniden başlar ve ne de geri gelir.”

50. De ki: “Eğer sizin iddia ettiğiniz gibi saparsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam bu Rabbimin banalütfu, vahyettiği Kur’an ile olmuştur! Şüphesiz O işitendir, yakındır.”

51. KORKU ve telâşa kapıldıklarında sen onları bir görsen! Artık kaçış ve kurtuluş yoktur! Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır!

52. Ve: “O’na iman ettik” dediler. Onlar için uzak bir yerden imana ulaşmak nasıl mümkün olur ki?

53. Halbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayba taş atıp ileri geri konuşup duruyorlardı.

54. Kendileriyle iştahla arzuladıkları şeyler arasına perde çekilmiştir! Tıpkı daha önce onların benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar faydasız bir şüphe, tereddüt içindeler.

ZÜMER SURESİ

İniş Sırası: 59 • Mushaf Sırası: 39 • 75 Ayettir

1. BU kitabın indirilmesi, verilerinin aktarımı, anlatımı; aziz üstün, çok güçlü ve her şeye hâkim olan, doğru ve isabetli karar veren Allah tarafındandır.

2. Şüphesiz Biz görevli meleklerimiz aracılığıyla sana gerçekleri haber veren kitabı indirdik. Öyleyse başkalarına değil yalnız Allah'a kul ol, dini yalnız Allah'tan Kur'an'dan öğren!

3. İyi bilin ki; hâlis bütün Nebilere gönderdiğimiz ve içerisinde hiçbir bid'at -sonradan ekleme şeyler- parâlel yapılanmaların kabûl görmeyeceği, yegâne ve tek din yalnız Allah'ındır. O'ndan başkasını evliyâ, dostlar edinenler: "Onlar bizi Allah'a daha yak- laştırıcı olsunlar diye onlara kulluk ediyoruz, etraflarında toplanıp tapınıyoruz" derler. Elbette ki Allah; aralarında ihtilâf ettikleri konuyla ilgili hükmünü, isabetli kararını verecektir. Şüphesiz Allah; yalancı, kâfir gerçekleri bilerek gizleyen ve Allah'a yaklaştırıcı aracılar edinen inkârcı kişiyi doğru yola iletmez!

4. ŞAYET ALLAH; bir çocuk edinmek, sahibi olmak isteseydi yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. O böyle bir şeyden münezzeh uzaktır, yücedir. O tek olan kahredici Allah'tır!

5. Gökleri ve yeryüzünü hak ile, her şeye haklar hakkını gereği gibi vererek yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneş'i ve Ay'ı emri, buyruğu, yönetimi altına almıştır. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar dönerek akıp gider! İyi bilin ki O; üstün olandır, çok çok bağışlayandır.

6. Bugün Yüce Allah ilk, sıfır yaratılışın devamı olarak sizi bir tek nefisten candan, canlıdan, hücreden, döllenmiş yumurtadan yarattı sonra da ondan aynı hücreden, nefisten eşini vâr etti, belirledi. Ve sizin için hayvanlardan da sekiz çift oluşturdu. Sizi annelerinizin karınlarında bir yaratıştan bir yaratışa geçirerek üç katlı karanlık ana rahim içinde evreden evreye geçirerek yaratıyor! Sizin Rabbiniz Allah işte budur!

Mülk O’nundur. O’ndan başka İlâh yoktur. Nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

7. EĞER nankörlük ederseniz; şüphesiz Allah size muhtaç değil tam aksine O her şeyden müstağnidir, çok zengindir! O kulları için inkâra, küfre razı olmaz! Eğer şükrederseniz sizin için onu kabul eder. Hiçbir günahkâr başkasının günâhını yüklenmez! Sonra dönüşünüz hesap vermek üzere Rabbinizin huzurunadır. O size yapmış olduklarınızı bir bir haber verecektir. Çünkü O gönüllerin saklamakta olduklarını çok iyi bilendir.

8. İŞTE böyle: İnsana bir darlık dokunduğu zaman Rabbine içtenlikle yönelerek O’na yalvarır. Sonra ona katından bir nimet verdiğinde daha önce O’na yalvarmış olduğunu unutur! Ve Allah’a; O’nun yolundan sapmak, saptırmak için O’na yaklaştırıcılar edinerek ortaklar koşar. De ki: “İnkârınla, küfrünle biraz daha zevklenerek yararlan! Şüphesiz sen ateş halkındansın.”

9. HİÇ bu kâfir, inkârcı, nankör kimse; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi midir? De ki: ‘Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?’ Doğrusu ancak aklını doğru kullananlar anlar, düşünüp öğüt alır.

10. DE Kİ; “Allah şöyle buyurur: Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkup sakının. Bu dünyada iyi davranan kimselere iyilik vardır. Allah’ın arzı, yeri, toprağı geniştir! Ancak sabredenlere ücretleri hesapsız olarak ödenecektir.”

11. DE Kİ: “Şüphesiz bana dini yalnız O’na halis, özgü kılarak Allah’a ibadet etmem emredildi!

12. Ve bana aklederek, anlayarak, içtenlikle Allah’a itaat edenlerin, teslim olanların ilki, emrine ilk uyanlardan olmam emredildi. ”

13. De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem doğrusu büyük bir günün azabından korkarım.”

14. De ki: “Ben hiçbir baskı altında olmaksızın Allah’a ibadet ediyorum.

15. Siz de O’nun yanında dilediğiniz şeye, tercih ettiğiniz her ne ise ona kulluk ediyorsunuz, onun etrafında toplanıyorsunuz! ” De ki: “Şüphesiz hüsrâna uğrayanlar kendilerini ve ailelerini kıyamet günü hüsrâna uğratan kimselerdir. Dikkat edin işte bu apaçık hüsrândır.”

16. Onların üstlerinden kendileri için ateşten gölgeler ve altlarından da öyle gölgeler vardır! İşte Allah kullarını bununla sakındırıyor. “Ey kullarım! Öyleyse Benden korkup sakının!”

17. TAĞUT’a insanları kendine kul köle edinen şeytanın yolunda giden din adamlarına, kulluk etmekten kaçınan ve Allah’a yönelenlere müjde var! Müjdele kullarımı!

18. Onlar o mümin kullarım sözü dinlerler ve ancak onun sözlerin en güzeli olan Kur’an’a, Allah'ın sözüne uyarlar! İşte onlar Allah’ın önerdiği, tavsiye ettiği yolda giden kimselerdir. Te-miz akıl, sağ duyu sahipleri ulu ’l-elbab işte onlardır!

19. Üzerine azap kelimemiz, kararımız, sözümüz hak olmuş kimseyi ateşte iken sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat, Rablerinden korkanlara gelince; onlar için üst üste yapıl-mış altlarından nehirler akan yüksek konaklar vardır. Bu Allah’ın vadidir, sözüdür! Allah sözünden, vadinden caymaz!

21. GÖRMEDİN Mİ, gözünde canlandırmadın mı ki hayatında çok şahit olmuşsundur?! Allah gökyüzünden bir su indirdi, onu yerin içindeki menbalara, kaynaklara geçirdi. Sonra onunla rengârenk, renkleri çeşitli ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra onu kurumuş çerçöp yapar. Şüphesiz bunda temiz akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22. ALLAH’ın göğsünü İslâm’a açtığı kimse Rasuller, Elçiler, Rabbinden bir ışık, yol gösterici Kur’an üzere olmaz mı? Allah’ın zikrine Kur’an’a karşı önyargılı olanlara yazıklar olsun! Apaçık bir sapıklık içinde olanlar işte onlardır!

23. Allah Kitabını, Kur’an’ını; sözün eşsiz güzelikte olanıyla ikişerli bir sistemle yani olumlusu olumsuzuyla çok anlamlı örnekler vererek indirdi. Rablerinden korkan kişiler onu ve anlamını okuyorlarken onun etkisinde kalır ondan derileri ürperir! Sonra derileri ve kalpleri Allah’ın

Zikri, Kur’an ile yaşayarak yatışır, huzur bulur. İşte bu Allah’ın yol göstermesidir! Böylece dileyen, tercih eden doğru yola gelmek isteyen kimseyi doğru yola iletir. Allah; sapıklığı tercih ederek seçip doğru yoldan sapmak, çıkmak yönünde bir şeyler yapanı da içine düştüğü karanlıkta, daldığı sapkınlığında bırakır. Artık onun doğru yolu gösteren bir kılavuzu yoktur.

24. Kim yüzünü kıyamet günü azabın en kötüsünden koruyabilir? Zalimlere: “Kazanmış olduğunuzu tadın!” denilir.

25. Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap onlara farkına varmadıkları bir yönden geldi!

26. Allah onlara dünya hayatı içinde rezilliği tattırdı. Elbette ahiretin azabı daha büyüktür. Şayet bilmiş olsalardı!

27. İŞTE BİZ Andolsun ki, insanlar için bu Kur’an’ın içinde her türlü misâli verdik. Düşünüp ibret alsınlar diye.

28. Arapça anladıkları dilde bir Kur’an olarak o hâlde sizler de anladığınız dil hangisi ise o dilde bir Kur’an Meali okuyunuz. Eğrisi büğrüsü olmayan çelişkisiz bir Kur’an! Umulur ki, korunup sakınırlar!

29. Allah; birbiriyle çekişip duran ortakları olan bir adam ile yalnız bir kişiye bağlı bir adamı örnek verdi. Örnek olarak o ikisi hiç bir olur mu? Övgü yalnız Allah içindir. Fakat onların birçoğu bilmiyor.

30. Şüphesiz sen öleceksin. Şüphesiz onlar da ölüp gidecekler!

31. Sonra siz kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız!

32. ALLAH HAKKINDA iftira atıp yalan uyduran ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim, hain kim olabilir? Cehennemdekâfirler, gerçeği gizleyenler için yer yok mudur, kalmamış mıdır?!

33. Kim ki; doğruyu getirdi ve onlardan kimi de o doğruyu tasdik ederek benimseyip doğruladı, işte onlardır korunup sakınanlar!

34. Onlara Rablerinin katında diledikleri, istedikleri, arzu ettikleri her şey vardır. İyi davrananların yaptıklarının karşılığı, ödülü işte budur!

35. Allah onların önceden yaptıklarının en kötüsünü örtsün ve onları yapmış olduklarının en güzeli ile ödüllendirsin.

36. ALLAH kuluna kâfi, yeterli değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar?! Allah kimi yanlış hayat tarzını seçen kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa artık onun için doğru yola getiren yoktur!

37. Allah kimi Rasulleri ve düzelmek isteyenleri de doğru yola iletirse artık onun için saptıran olamaz. Allah; üstün olan, intikâm alan değil midir?

38. Eğer onlara: "Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı?" diye sorsan elbette; "Allah!" diyeceklerdir. De ki: "Peki öyleyse Allah'tan başka yalvardıklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin! Allah bana bir zarar vermek istese, onlar O'nun vereceği zararı kaldırıp uzaklaştırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet, iyilik vermek istese, onlar O 'nun vereceği iyiliği, rahmetini durdurabilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter! Güvenenler yalnız O'na dayanıp güvenirler!"

39. De ki: "Ey halkım! Durumunuza göre yapacağınızı yapın. Şüphesiz ben de yapıyorum. Yakında bileceksiniz!

40. Rezil edici azap kime geliyor? Bitmeyen azap kimin üzerine iniyor?"

41. ŞÜPHESİZ Biz kitabı sana Levh-i Mahfuz'daki Orijinalinden, Ana Kitap'tan insanlar için hak ile, gerçekleri bildiren olarak Cebrail'e indirdik, verileri aktardık, cebrail aracılığıyla senin hafızana transfer ettik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir! Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmış olur! Sen onların üzerinde bir vekil, onlardan sorumlu değilsin.

42. * ALLAH; ölmekte olanın canlarını alır, ölmeyenlerin de uykularında ruhlarını, bilinçlerini yanına, katına alır, ancak kulaklarına ağırlık koymaz en ufak bir tıkırtıda hemen ayağa kalkarlar. Sonra uyuyorken, ölümüne hükmettiğini yanında tutar ve diğerlerini uykuda öldürmediklerini ise yaşamaları için ruhlarını bedenlerine tekrar salıverir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır!

43. Yoksa Allah'tan başka kulluk edip etraflarında toplandıkları birtakım aracılar, şefaatçiler kendilerini ateşten kurtaracak kişiler mi edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olamayan ve aklını kullanamayan varlıklar olsalar da mı?"

44. De ki onlara şöyle diyerek bilgilendir: "Bütün şefaat, şahitlik şefaatçilere, şahitlik edecek başka aracılara ihtiyacı olmayan Allah'ındır. Göklerin ve yeryüzünün egemenliği, mülkü, krallığı, yönetimi O'nundur. Sonra

ölümünüz sonrası ruhunuz bedeninizden çekilip alınarak O'nun katına döndürülürsünüz."

45. Allah tek olarak, tek başına anıldığı zaman; ahirete inanmayan kimselerin kalpleri nefretle kasılır! Ama O 'nun dışındakiler anıldığı zaman onlar hemen sevinirler!

46. De ki: "Ey gökleri ve yeryüzünü yaratan, görülmeyeni, gaybı ve görülebileni, şehadeti bilen Allah'ım! Sensin Sen, kullarının arasında ihtilâf ederek ayrılığa düştükleri şeyler hakkında doğru hüküm, karar verecek olan!"

47. EĞER yeryüzünde bulunanların tümü, zulmedenlere, yanlış yapanlara, hainlere ait olsaydı ve -beraberinde bir o kadarı da onlara ait olsaydı- mutlaka onu, kıyamet gününün kötü azabından kurtulmak için fidye olarak verirlerdi. Çünkü Allah tarafından hiç hesap edemedikleri şeyler karşılarına çıkarıl- mıştır!

48. Kazanmış oldukları şeylerin karşılığı onlara görünmüştür. Ve alay ediyor oldukları şey onları kuşatmıştır.

49. İŞTE böyle; insana bir darlık, zarar dokunduğu zaman Bize yalvarır. Sonra ona Bizden bir nimet, iyilik verdiğimiz zaman;" "Elbette bu bana sadece bilgim sayesinde verildi" der. Hayır, öyle değil! Bu bir açığa çıkarmadır! Fakat onların birçoğu bilmiyor.

50. Onlardan öncekiler de bunu demişlerdi. Ama onlara kazanmış oldukları şeyler hiçbir fayda sağlamadı.

51. Sonunda kazandıkları şeylerin karşılıkları onlara isabet etti. Onlardan da zulmedenlere, hainlere kazandıkları şeylerin karşılığı, kötülükleri isabet edecektir. Buna engel olucu değildirler.

52. Bilmediler mi ki? Allah rızkın yaratılmasını dilediği kimseler için genişletip yayar ve dilediği kimseler için kısıp daraltır da! Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ayetler, ibretler, dersler vardır.

53. DE Kİ Allah şöyle buyurur: "Ey kendi aleyhlerine, zararlarına sınırı, haddi aşan kullarım?! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz

Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O; bağışlayandır, esirgeyendir.

54. Rabbinize yönelip dönün ve O'na teslim olun! Size azap gelmeden önce! Sonra size yardım edilmez!

55. Rabbinizden size indirilene uyun! Size azap ansızın ve hiç farkına varamayacağınız bir sırada gelmeden önce!

56. Bir nefsin, benliğin şöyle demesinden çekinin: "Allah'a karşı aşırı gitmem yüzünden vah başıma gelenlere! Gerçekten ben alay edenlerden idim."

57. Veya şöyle demesinden: "Eğer Allah bana hidayet etseydi elbette ben de korunup sakınanlardan olurdum."

58. Ya da azabı gördüğü an şöyle demesinden: "Benim için tekrar dönmek olsaydı ben de güzel işler, işini güzel yapanlardan olsaydım."

59. Kesinlikle öyle değil bu sözlerin boş bir temenniden ibaret! Ayetlerim, delillerim sana geldi de sen onları yalanladın, büyüklük tasladın ve kâfirlerden, gerçeğin üstünü örtenlerden oldun.

60. KIYÂMET GÜNÜ Allah'a yalan isnat edenleri, uyduranları görürsün; onların yüzleri simsiyah kesilmiş hâldedir! Şimdi bu büyüklenenlerin yeri cehennem olmasın da neresi olsun?!

61. Allah başarılarıyla korunup sakınanları kurtarır. Onlara bir fenalık, kötülük dokunmaz ve onlar o gün üzülmezler!

62. ALLAH her şeyin, varlığın yaratıcısıdır. O her şey, varlık üzerine vekildir, hak, tasarruf sahibidir.

63. Göklerin ve yeryüzünün anahtarları, yönetimi O'ndadır. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, işte onlar hüsrâna uğrayanların ta kendileridir.

64. DE KI: "Bana Allah'tan başkasına kulluk kayıtsız şartsız itaat etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahil, bilgisiz, tutarsız kimseler!"

65. Kuşkusuz sana ve senden öncekilere de şu vahyedilmiştir: "Eğer şirke saparsan, Allah'ı ikinci plâna atarsan yaptıkların kesinlikle boşa çıkar! Ve mutlaka zarara uğrayanlardan olursun.

66. Hayır, yalnızca Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol!”

67. Allah’ı gereğince takdir edemediler, tanıyamadılar. kıyamet günü; yeryüzü tamamen O’nun tasarrufundadır, emri altındadır. Ve gökler de O’nun emri altındadır, kudreti ile dürülmüştür. O yaratıklara benzemez, egemenliği sınırsızdır! O onların ortak koştuklarındanyücedir!

68. Sûr’a üflenir, göklerde ve yeryüzünde kim varsa hepsi düşüp bayılır. Allah’ın dilediği kimseler hariç! Sonra ona bir daha üflenmiştir; bir de ne göresin hepsi birden ayağa kalkmış bakıyorlar!

69. Yeryüzü Rabbinin ışığı ile parıldamış tüm yapılanların kayıtlı olduğu kitap, kütük, harddisk, ana bellek veri depolama aracı ortaya konmuş; Nebiler ve şahitler getirilmiş aralarında adaletle hüküm, en isabetli karar verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

70. Herkese yaptığının tam karşılığı verilmiştir. O onların ne yaptıklarını daha iyi bilir.

71. İNKÂR EDENLER bölük bölük cehenneme sürülürler! Nihayet oraya geldikleri zaman cehennemin kapıları açılır ve cehennemin bekçileri onlara derler ki: “Size içinizden elçiler, uyarıcılar gelmedi mi? Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugüne kavuşmanız hususunda sizi uyaran!” “Evet!” derler. “Lakin kâfirler gerçekleri bildikleri hâlde gizleyenler azabı hak ettiler.”

72. Denilir ki: “Cehennemin kapılarından girin. Orada hiç ölmeden sonsuz kalıcılar olarak! Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!”

73. RABLERİNDEN korkup sakınanlar da gruplar hâlinde, bölük bölük cennete sevkedilirler! Sonunda oraya geldikleri zaman ve kapılar açıldığında cennetin bekçileri onlara: “Size selâm olsun! Tertemizsiniz! Haydi artık size ölüm yok sonsuz kalıcılar olarak oraya girin!” derler.

74. Ve şöyle derler: “Bize sözünü yerine getiren ve dilediğimiz yerinde konaklayacağımız bu cennet yurduna bizi miras çı kılan Allah’a övgüler olsun! Çalışıp üretenlerin karşılığı, ücreti ne de güzelmiş!”

75. Ve Arş’ın çevresinde dönen melekleri görürsün; Rablerini övgü ile tesbih ederler. Aralarında adaletle hüküm verilmiştir. Ve şöyle denilmiştir: “En güzel övgüler, Evrenin, Âlemlerin Sahibi olan Allah’a yapılır.”

MÜMIN SURESİ

İniş Sırası: 60 • Mushaf Sırası: 40 • 85 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilişi, aktarılışı, anlatımı; güçlü, bilen, Allah'tandır.
3. Günahı bağışlayan, tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibi! O'ndan başka İlâh yoktur. Dönüş O'nun huzurunadır!

4. ALLAH'IN ayetleri hakkında inkârcılardan başkası mücadele etmez, çekişip didişmez. Öyleyse onların şehirlerde gezip dolaşması seni yanıltmasın!
5. Onlardan önce Nuh Kavmi de, onlardan sonra gelen gruplar da yalanlamıştı. Her millet kendilerinegönderilen elçilerini "yakalamaya yeltendi. Bâtılı, yanlışı esas alarak mücadele ettiler; kendisiyle hakkı insan hak ve özgürlüklerini işlemez hâle getirmek için! Sonunda onları yakaladım. O hâlde Benim azabım nasılmış?
6. İşte böylece; kula kulluk edenler üzerine, Rabbinin sözü gerçekleşti, yerini buldu: "Şüphesiz onlar ateş halkıdırlar!"

7. ARŞ'I Allah'ın kudret tahtını taşıyanlar ve O'nun çevresinde bulunanlar, Rablerini övgü ile tesbih ederler. O'na iman ederler. İman eden kimseler için de şöyle bağışlanma dilerler: "Rabbimiz! Rahmet ve ilim bakımından Sen her şeyi kuşattın. tövbe eden ve Senin yoluna uyan kimseleri bağışla! Onları cehennem azabından koru.
8. Rabbimiz! Onları kendilerine söz vermiş olduğun Adn cennetlerine koy. Babalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden nefsini ıslah etmiş, salih, iyi kimseleri de! Şüphesiz Sen; üstün olan, doğru hüküm veren Sensin!
9. Onları azaptan koru. O gün kimi azaptan korur isen elbette kendisine rahmet etmişsindir. İşte büyük kurtuluş budur!"

10. GERÇEKLERİ İNKÂR EDEN, gizleyen kimselere seslenilir: “Elbette Allah’ın gazabı sizin kendi kendinize olan gazabınızdan daha büyüktür. Hani siz imana çağırılıyordunuz da inkâr ediyordunuz.”

11. Dediler ki: “Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Sonunda günahlarımızı itiraf ettik. Çıkmak için bir yol var mı?”

12. “Sizin bu hâliniz şundandır: Yalnız bir tek Allah’a çağırıldığınız zaman inkâr etmiştiniz. O’na ortak koşulunca ise iman ediyordunuz. Hüküm artık yüce, büyük Allah’ındır.”

13. O SİZE ayetlerini gösteriyor, gökyüzünden sizin için bir rızık her çeşit rızıktan ürüne can veren yağmur suyunu indiriyor. Oysa O’na yönelen kimseden başkası düşünmüyor!

14. Allah’a dua edin, dini insan hak, özgürlük ve vecibelerini yalnız O’na halis kılarak Allah’a göre düzenleyin! İnkârcılar hoş görmese de!

15. Dereceleri yükseltendir, Arş’ın sahibidir. Emrinden olan ruhu Vahyi, Cebrail’i, kullarından dilediği kimseye o toplumun içinde yaşayıp seçtiği Nebi ve Rasulüne indirir; buluşma günü hakkında uyarması için!

16. O gün onlar ortaya çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz. “Bugün mülk, yönetim, hükümrânlık kimindir?” “Tek olan, kahhar olan, mutlak otorite sahibi Allah’ındır.”

17. Bugün her nefis kazandığı ile cezalandırılır. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

18. YAKLAŞAN felâket gününe karşı onları uyar, korkut! O vakit ahirette, yürekler gırtlaklara dayanmıştır; yutkunup dururlar! Zalimler için ne bir dost, ne de sözü dinlenir bir şefaatçi, yardım edenleri vardır!

19. O gözlerin hain bakışını ve göğüslerin, duyguların, zihinlerin gizlediğini bilir.

20. Allah gerçekle hükmeder. O’nun dışında yalvardıkları kimseler ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Şüphesiz O Allah; işitendir, görendir.

21. YERYÜZÜNDE gezip dolaşmadılar mı? Kendilerinden önceki kimselerin sonları nasıl olmuş, görsünler! Onlar kendilerinden kuvvetçe ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üstün idiler. Ama Allah

günahları yüzünden onları yakaladı ve Allah'a karşı onları bir koruyan da olmadı.

22. Sebep şuydu: Çünkü elçileri onlara apaçık deliller, mucizeler getirdiği hâlde inkâr ederlerdi. Sonunda Allah onları yakaladı. Şüphesiz O; güçlüdür, azabı, cezası şiddetlidir.

23. Andolsun Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla gönderdik.

24. Firavun'a, Hâman'a ve Karun'a... Onlar şöyle demişlerdi: "Bu çok yalancı bir sihirbazdır!"

25. Katımızdan onlara gerçeği getirince: "Onunla birlikte iman eden kişilerin oğullarını öldürün, kadınlarını da sağ bırakın" dediler. Ama inkârcıların tuzağı hep boşa çıkar!

26. Firavun dedi ki: "Beni bırakın Musa'yı öldüreyim de o, Rabbine yalvarsın. Çünkü ben; onun sizin dininizi, yaşam biçiminizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat, karışıklık çıkarmasından korkuyorum."

27. Musa dedi ki: "Şüphesiz ben, benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz olana sığındım hesap gününe inanmayan her kibirliden."

28. FİRAVUN ailesinden imanını gizleyen mümin bir adam dedi ki: "Siz bir adamı; 'Rabbim Allah'tır' demesinden ötürü öldürme girişiminde de bulunuyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden apaçık deliller getirmiştir. Eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru söyleyen ise size vadettiklerinden bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah; aşırı giden, yalancı kişiye hidayet etmez.

29. Ey kavmim! Bugün mülkün idaresi bu beldenin yönetimi sizindir, yeryüzünde zahiren, görünen o ki; siz üstünsünüz! Fakat Allah'ın verdiği belâya karşı bize kim yardım eder, eğer o belâ bize gelirse?" Firavun dedi ki: "Size doğru gördüğümden başkasını göstermiyorum, sizi doğru yoldan başkasına da götürmüyorum."

30. BUNUN ÜZERİNE inanan adam şöyle devam etti: "Ey kavmim! Şüphesiz ben önceki toplumların günü gibi bir günün üzerinize, başınıza gelmesinden korkuyorum.

31. Nuh, Âd ve Semud kavminin durumu gibi! Ve yine onlardan sonra gelen kimselerin durumu gibi! Allah kullar için zulüm istemez, zulmedici değildir!

32. Ey kavmim! Şüphesiz ben sizin için o feryat gününden korkuyorum;

33. o gün arkanızı dönerek kaçarsınız. Sizi Allah'tan, Allah'ın azabından kurtaracak kimse yoktur! Allah kimi yanlış hayat tarzını seçip, tercihini küfürden, inkârdan yana yapan kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa; artık onun için bir yol gösterici yoktur!

34. Ve daha önce Yusuf da size apaçık delillerle gelmişti. Ancak onun size getirdiklerinden kuşkulanıp duruyordunuz. Hatta o öldüğü zaman şöyle dediniz: 'Allah kesinlikle ondan sonra bir elçi göndermeyecek.' İşte böylece Allah, haddi aşan, aşırı giden her şüpheci kimseyi kendi sapıklığında bırakır."

35. Onlar Allah'ın ayetleri hakkında kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın mücadele ederler. Allah katında ve inanan kimselerin yanında büyük bir hoşnutsuzluk doğurur! İşte böylece Allah, her kibirli zorbanın kalbine yalnızlık hissi verir."

36. FİRAVUN dedi ki: "Ey Hâman! Bana yüksek bir kule yap; belki ben o istenen yollara, sebeplere ulaşırım.

37. Göklere çıkan sebeplere, yollara ulaşırım da böylelikle Musa'nın İlâhına muttali olurum, çıkıp bakarım! Çünkü ben onu bir yalancı sanıyorum." İşte böylece Firavun'a yaptığı işin saçmalığı süslü göründü ve yoldan çıktı, saptı. Firavun'un tuzağı, plânı boşa çıkmaktan başka bir şey değildi.

38. VE o inanan kimse şöyle söyledi: "Ey kavmim! Bana uyun. Sizi dosdoğru yola götüreyim!

39. Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak bir geçim yeridir. Şüphesiz ahiret ise sonsuz durulacak karar yurdu, sonsuz vatandır!

40. Kim bir kötülük yaparsa onun mislinden başkası ile cezalandırılmaz. Kim ki -erkek veya kadın-mümin olarak, salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yaparsa, işte onlar cennete girerler. Orada onlara hesapsız olarak rızık verilir.

41. Ey kavmim! Bu haliniz nedir, ben sizi kurtuluşa çağırdığım hâlde siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

42. Siz beni Allah'a nankörlük etmeye ve O'na kendisi hakkında bilgim olmayan şeyleri ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi O üstün olana, çok bağışlayana davet ediyorum.

43. Beni kendisine davet ettiğiniz şeyin ne dünyada, ne de ahirette hiçbir değeri yoktur! Dönüşümüz Allah'ın huzurunadır. Şüphesiz ölçüyü aşanlar ateş halkının ta kendileridir.

44. Benim size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi bundan sonrasını Allah'a bırakıyorum, ısmarlıyorum, havâle ediyorum. Şüphesiz Allah kullarını görmektedir."

45. SONUNDA Allah onu onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Ve Firavun ailesini azabın en kötüsü kuşattı.

46. Ateş! Sabah ve akşam ona sunulurlar. kıyamet saati gelip çattığı gün: "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine atınız!" denilir.

47. O VAKİT onlar ateşin içinde çekişip dururlarken; horlanan zayıf kesim büyüklük taslayan kesime şöyle der: "Biz size tâbi olanlar idik. Şimdi siz ateşin ufak bir kısmını bizden uzak tutabilir misiniz? "

48. Büyüklük taslayan kimseler dediler ki: "Gerçek şu ki; hepimiz onun içindeyiz. Muhakkak ki Allah, kulları arasında hükmünü en isabetli, en doğru bir karar vermiş!"

49. Ateşteki kimseler cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbinize yalvarın da bizden azabı bir gün hafifletsin."

50. Cehennem bekçileri de onlara dediler ki: "Elçileriniz içinde yaşadığınız toplumda sizleri uyaran sorumluluk sahibi kişiler size apaçık kanıtları getirmezler miydi?" "Evet!" dediler. "O hâlde siz yalvarın durun" dediler. Oysa küfre sapmışların duası, yalvarması boşa gitmekten başka bir şey değildir.

51. BAKIN şüphesiz Biz; elçilerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında hem de şahitlerin ayağa kalkacağı günde yeniden diriliş gününde yardım ederiz.

52. O gün mazeretleri zalimlere fayda sağlamaz. Onlar için lânet Allah'ın ilgisinden ve sevgisinden yoksun kalma ve yurtların en kötüsü vardır.

53. Andolsun Musa'ya doğru yolun kılavuzunu, doğru yola ileten rehberi olan Tevrat'ı verdik ve İsrailoğullarını, Yakub'un soyundan gelerleri de kitaba mirasçı kıldık.

54. O kitap bir hidayet, rehber, yol göstericidir ve temiz akıl sahipleri için bir öğüt, hatırlatıcıdır.

55. Öyleyse sen sabret, bekle! Şüphesiz Allah'ın sözü gerçektir. Günahın için bağışlanma dile. Rabbini akşam sabah överek tesbih et.

56. Allah'ın ayetleri hakkında kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın tartışıp duran kimseler var ya; Şüphesiz ki, onların göğüslerinde kendisine asla erişemeyecekleri bir büyüklük taslamaktan başka bir şey yoktur! Öyleyse sen Allah'a sığın, yönel. Şüphesiz O; işitendir, görendir.

57. ELBETTE göklerin ve yeryüzünün yaratılışı insanın yaratılışından daha büyüktür! Fakat insanların birçoğu bilmiyor.

58. Kör ve gören bir olmaz. İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanlar dakötülük yapanlarla bir olmaz. Ne kadar da az düşünüyorsunuz?

59. kıyamet saati elbette gelecektir. Bunda şüphe yoktur. Fakat insanların birçoğu inanmıyor.

60. Rabbiniz buyurmuştur ki: "Bana dua edin, size duanızın karşılığı olarak istediğiniz şeyden, talebinizden daha güzeliyle, fazlasıyla cevap vereyim. Kibire saplanarak Bana ibadetten uzaklaşan kimseler aşağılanmış bir h âlde cehenneme gireceklerdir."

61. O ALLAH geceyi sizin için içinde dinlenesiniz diye yarattı. Gündüzü de göresiniz diye aydınlık kıldı. Şüphesiz Allah insanlara karşı lütufkârdır. Fakat insanların birçoğu şükretmiyor.

62. Sizin Rabbiniz Allah işte budur! Her şeyin yaratıcısıdır. O'ndan başka İlâh yoktur. Nasıl oluyor da aldırış etmiyorsunuz?

63. İşte Allah'ın ayetleri ile mücadele edenler böyle umursamazca davranıyorlar.

64. ALLAH O’dur ki; yeryüzünü sizin için durulacak yer, gökyüzünü de bir bina yaptı. Sizi suretlendirdi, şekillendirip donattı," "suretlerinizi çok da güzel şekillendirdi; sizi temiz, güzel şeylerden rızıklandırdı. Sizin Rabbiniz Allah işte budur! Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

65. Sonsuz yaşam kaynağı O’dur. O’ndan başka İlâh yoktur. O hâlde; samimiyetle yaşam biçiminizi O’na Allah’a göre düzenleyerek ibadet edin, dua edin. Hamda lâyık olan Âlemlerin Rabbi Allah’tır!

66. DE Kİ: “Şüphesiz ki; Allah’tan başka yalvardıklarınıza kulluk etmek bana yasaklandı, Rabbimden bana apaçık ayetler gelince! Ve ben âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum.”

67. O’dur ki; sizi topraktan, sonra nutfeden, canlı hücrelerden, sonra alaktan, embriyodan yarattı; sonra size bebek olarak hayat veriyor. Sonra güçlü çağınıza ulaşıyorsunuz ve ardından ihtiyarlıyorsunuz; ki içinizden bir kısım kimseler daha önce ölüyor ve bir kısmınız da bir süreye kadar yaşıyor. Umulur ki, aklınızı işletirsiniz, araştırır düşünürsünüz!

68. O’dur ki, hayat verir ve öldürür. Bir işe, oluşa hükmettiği zaman ona sadece: “Ol” der ve o da derhal oluşmaya başlar.

69. ALLAH’ın ayetleri hakkında çekişen kimseleri görmedin mi? Onlar nasıl da gerçekleri görmezden geliyorlar.

70. Kitabı ve elçilerimizle gönderdiğimizi yalanlayanlar yakında bilecekler.

71. O zaman boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu hâlde sürüklenecekler,

72. kaynar suyun içinde! Sonra ateşte yanacaklar.

73. Sonra onlara: “Ortak koşmuş olduklarınız nerede?” denilecek.

74. “O Allah dışında!” Diyecekler ki: “Bizden uzaklaşıp kayboldular. Doğrusu biz daha önce hiçbir şeye yalvarır değilmişiz!” İşte Allah, gerçekleri bildiği hâlde gizleyenleri zaten sapmış oldukları için kendi sapıklıklarında bırakır.

75. Bütün bunlar yeryüzünde haksız yere şımarmış ve aşırı derecede kabarıp böbürlenmiş olmanız yüzündendir.

76. Cehennemin kapılarından girin orada sürekli kalıcısınız. Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!

77. SEN sabret! Şüphesiz Allah'ın sözü gerçektir. Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana gösteririz veya onları tehdit ettiğimiz şeyleri görmeden seni vefat ettiririz. Nasıl olsa onlar bizim huzurumuza döndürüleceklerdir!

78. Andolsun senden önce de elçiler gönderdik. Onlardan kiminin yaşanmış kıssalarını, gerçek hayatlarını sana anlattık ve onlardan kiminin durumunu da sana anlatmadık. Ve hiçbir elçi için -Allah'ın izni olmaksızın- bir ayet getirmesi, bir mucize ortaya koyması mümkün olamaz! Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hükmedilir. İşte o zaman orada gerçeği boşa çıkarmaya çalışanlar hüsrâna uğrarlar!

79. ALLAH O'dur ki, sizin için hayvanları yarattı; bir kısmına binmeniz, bir kısmından da yemeniz için!

80. Onlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Onların üzerinde seyahat ederek sevdiklerinize, emellerinize ulaşırsınız... Onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız...

81. Ve O Allah, size ayetlerini arabada - gemide - uçakta, kâinatta gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini gözmezlikten geliyorsunuz?

82. ONLAR hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı ki; kendilerinden önceki kimselerin sonu nasıl olmuş baksınlar! Öncekiler Kur'an'ın indiği tarihten önce yaşayanlar, bunlardan Mekke'de yaşayanlardan daha çok, daha kuvvetli ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha üstün idiler. Ancak kendilerine kazanmış oldukları şeyler hiçbir fayda sağlamadı.

83. Elçiler onlara apaçık kanıtlar getirdiklerinde kendi yanlarında bulunan bilgiyle sevinip övündüler. Alay edip durmuş oldukları şey onları kuşatıverdi.

84. azabımızı gördükleri zaman: "Bir ve tek olan Allah'a iman ettik. Ve O'na ortak koşmuş olduğumuz şeyleri inkâr ettik" dediler.

85. Ne var ki, hışmımızı, azabımızı gördüklerinde onların iman etmeleri kendilerine bir yarar sağlayacak değildi. Allah'ın kulları hakkında eskiden beri işleyip duran sünneti, yasası işte budur! İşte o zaman orada o kâfirler -ayetlerin gerçek olduğunu bildikleri hâlde kabul etmeyenler- büyük zarar etmişlerdir.

FUSSILET SURESİ

İniş Sırası: 61 • Mushaf Sırası: 41 • 54 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. BU KUR’AN Rahman ve Rahim'den indirilmiştir.

3. Araştıran, okuyan, düşünen, öğrenmek isteyen; bilgili toplum olmaya çalışanlar için ayetleri bağıntılı, birbirini tefsir edip bağlantılı ayetleriyle çok detaylı ve çelişkisiz biçimde açıklanan ve Arapça okunan indirildiği dönemde okuyanların anladığı dilde indirilmiş ve daha sonra gelecek toplumların anladığı dile çok rahat çevirilebilen bir Kitap’tır.

4. Müjdeleyici ve uyarıcı olarak! Ama onların birçoğu yüz çeviriyor. Artık işitmek istemiyorlar.

5. DEDİLER Kİ: “Kalplerimiz bizi kendisine çağırdığın şeye karşı örtüler içindedir, kulaklarımızda da bir ağırlık var. Bizimle senin aranda bir perde var; artık sen yap Şüphesiz biz de yapanlarız.”

6. De ki: “Ben de sizin gibi bir beşerim, insanım! Yalnız bana İlâhınızın ‘Tek Bir İlâh’ olduğu vahyediliyor sizden tek farkım, ayrıcalığım vahiy alıyor olmam. O’na yönelerek düzelip doğrulun. O’ndan bağışlanma dileyin.” Ortak koşanların, müşriklerin vay haline!

7. Ki onlar inanç kirliliğinden, şirkten kurtulmak için arınmaya yönelik zekât vermezler, etmezler; müşrikler her türlü şirkten arınıp temizlenmezler, ahireti de inkâr edenlerdir.

8. Şüphesiz iman eden ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara kesintisiz mükâfat vardır.

9. DE Kİ: “Siz Arz’ı iki günde yaratanı inkâr mı ediyorsunuz? O’na eşler koşuyorsunuz ha?! O âlemlerin Rabbidir.”

10. Yeryüzünün üstüne ağır baskılar, sabit dağlar koydu ve orada bereketli, çok verimli gıdalar meydana getirdi. Ve orada gıdalarını tam dört günde takdir etti; arayıp soranlar için!

11. Aynı zamanda bir duman, gaz hâlinde olan göğe yöneldi. Ona göğe ve yere buyurdu: “İsteyerek veya istemeyerek gelin!” Onların ikisi de ‘bizler boyun eğerek, isteyerek geldik’ dediler.

12. Böylece onları iki evrede, günde geceli gündüzlü dönerli yedi gök olarak yaptı ve her bir göğe emrini, görevini, sorumluluğu vahyetti, bildirdi. Biz dünya semâsı olan yakın göğü de yıldızlarla süsledik ve onu dünyayı yıldızlarla koruduk. İşte bu; üstün, bilen Allah’ın takdiridir.

13. BÜTÜN bu kozmik gerçeklere rağmen onlar yine de yüz çevirirlerse de ki: “Ben sizi Âd Kavmini ve Semud Kavmini çarpan yıldırıma benzer bir yıldırım ile uyardım!”

14. Hani onlara önlerinden ve arkalarından; “Yalnız Allah’a kulluk edin” diye elçiler geldiği vakit dediler ki: “Eğer Rabbimiz dileseydi elbette melekler indirirdi! Şüphesiz biz, sizin gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz, tanımayanlarız.”

15. Âd Kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar. Ve: “Bizden daha güçlü kim var?” dediler. Görmediler mi? Kendilerini yaratan Allah’ın kuvvet yönünden kendilerinden daha güçlü olduğunu! Yine de Bizim ayetlerimizle bile bile mücadele ediyorlar!

16. Üzerlerine dondurucu bir rüzgâr, kasırga gönderdik; içinde çok feci şeylerin olduğu, onlar için acı günlerde! Onlara dünya hayatında rezillik azabını tattırmak için! Ahiret azabı ise daha bir kepazeliktir, rezil edicidir. Onlara hiç yardım da edilmez.

17. Semûd Kavmine gelince, onlara da doğru yolu gösterdik. Fakat amâlığı, körlüğü gerçekleri görmeyip kabul etmemeyi doğru yola üstün tutup hoşlandılar. Böylece onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi. Kazanmış oldukları yüzünden!

18. İman eden ve korunup sakınmakta olanları kurtardık.

19. ALLAH’a düşman olanların, düşmanlık edenlerin ateşe sürüldükleri o gün, onlar toplanıp bir araya getirilirler;

20. nihayet oraya vardıklarında kulakları, gözleri ve derileri yapmış oldukları şeyler hakkında onların aleyhine şahitlik ettiler.

21. Kendi derilerine dediler ki: “Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?” Dediler ki: “Allah bizi konuşturdu! Her şeyi konuşturabilen Allah! Sizi ilk defa O yaratmıştır. Ve yine O ’nun katına, huzuruna hesap vermek üzere döndürülüyorsunuz.”

22. Siz ne kulaklarınızın dinleyerek sesli kayıt altına alındığından, ne gözlerinizin görerek görüntülü kayıt altına alındığından ve ne de derilerinizin sesli ve görüntülü olarak aleyhinize şahitlik etmesinden sakınıp gizlenmiyordunuz. Aksine Allah’ın kapalı yerlerde işlediğiniz suçları bilemeyeceğini sanıyordunuz.

23. İşte Rabbinize karşı beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti ve hüsrâna uğrayanlardan oluverdiniz!

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse onların yeri ateştir. Ve özür dilemek isterlerse özürleri kabul edilmeyecektir.

25. Ve onlara birtakım arkadaşlar iliştiler; önlerindeki ve arkalarındaki şeyleri onlara süslü gösterdiler. Ve üzerlerine kendilerinden önce gelip geçmiş; cin ve insan topluluklarına uygu- lanan söz hak oldu. Çünkü onlar zararda olanlar idiler.

26. İNKÂR EDENLER dediler ki: “Bu Kur’an’ı dinlemeyin! Ve onun hakkında gürültü koparın, asılsız şeylerle meşgul edin ki; belki böylece onu bastırır, durdurursunuz!”

27. Elbette inkâr edenlere çok şiddetli bir azap tattıracağız. Ve elbette onları yapmış olduklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte bu Allah’a düşmanlık yapanların cezası olan ateştir! Orada onlar ayetlerimizi inkâr etmelerinin karşılığı olarak sonsuz kalacaklardır.

29. İnkârcılar cehennemde dediler ki: “Rabbimiz! Bizi saptıran kimseleri bize göster; -cinlerden ve insanlardan- onları ayaklarımızın altına alalım da alçaklardan olsunlar!”

30. GERÇEKTEN Rabbimiz Allah’tır diyen, sonra dosdoğru olan kişilerin üzerlerine, duygusal zekâlarına melekler iner, onlara: “Korkmayın, üzülmeyin; size söz verilen cennetle sevinin!

31. Biz dünya hayatında da ahirette de sizin dostlarınızız! Orada nefislerinizin iştah duyduğu her nimet sizindir.

32. Bağışlayan, esirgeyenden bir ağırlama olarak!”

33. ALLAH’a çağıran; salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde ticaretine, alışverişine, hizmetine hile karıştırmadan dürüstçe yapan ve ’ben Müslümanlar- danım, Allah’a teslim olanlardanım’ diyen kimselerden daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilik ve kötülük bir olmaz. Sen sana kötülük yapana aynısıyla karşılık verme! Kötülüğü, güzel bir davranış ile başından savmaya çalış. O zaman görürsün, bakarsın ki sana düşmanlık yapan, kendisiyle de barışık olmayan, iç huzuru olmayan kimse, sanki sıcak, samimi bir dostun oluvermiştir!

35. Buna sabreden kimselerden başkası kavuşamaz! Buna iç huzuru olanlardan başkası kavuşamaz!

36. Şeytan seni kötü bir düşünce ile dürtüklerse hemen Allah’a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir.

37. O’NUN ayetlerindendir gece ve gündüz, Güneş ve Ay! Siz Güneş’e de Ay’a da secde etmeyin! Onları yaratan Allah’a secde edin. Eğer yalnız O’na ibadet etmek, kul olmak istiyorsanız!

38. Eğer büyüklük taslarlar ise bilsinler ki; Rabbinin katında bulunanlar gece ve gündüz O’nu tesbih ediyorlar. Onlar hiç bıkmaz usanmazlar.

39. Şu da O’nun ayetlerindendir; sen yeryüzünü kupkuru görürsün, onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir ve kabarır! Şüphesiz o toprağı dirilten elbette ölüleri de diriltendir!" Şüphesiz O her şeye kadirdir.

40. AYETLERİMİZİ anlam olarak saptıran, tahrife yeltenen kimseler Bize gizli kalmazlar. Ateşin içine atılan kimse mi daha hayırlıdır? Yoksa kıyamet günü emniyet içinde gelen kimse mi? Yapmayı düşündüğünüz şeyleri yapın. Şüphesiz O yaptıklarınızı görmektedir.

41. Onlar kendilerine geldiği zaman Zikri, Kur’an’ı inkâr ettiler. Halbuki o; eşsiz, üstün bir Kitap’tır.

42. Bâtıl, boş ve anlamsız hiçbir şey onun indirilişi, aktarılışı, anlatımı sırasında ve sonrasında sokulamamıştır. Hâkim, en doğru kararı veren, çokça övülen tarafından indirilmiştir.

43. Sana söylenen şey senden önceki elçilere de söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Şüphesiz Rabbin; hem bağışlama, hem de acıklı bir azap sahibidir.

44. Eğer Biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık ne derlerdi? Hiçbir şey anlayamıyoruz, anlayacağımız bir dilde Arapça açıklanmalı değil miydi? De ki: "O iman edenlere yol gösterici ve yüreklerde olan sıkıntılara şifâdır. İnanmayan kimselere gelince; onların kulaklarında bir ağırlık var duymak istemiyorlar ve bir körlük görmek istemiyorlar, uzak bir yerden çağrılıyorlar gibi duymak istemiyorlar!"

45. Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik. Sonra onda ihtilâfa düşüldü. Eğer Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı derhal aralarında hükmedilirdi, karar verilirdi. Gerçekten onlar ondan derin bir şüphe içindedirler.

46. KİM salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak yararlı bir iş yaparsa faydası kendisinedir. Kim de kötülük işlerse kendi aleyhinedir, zararı kendisinedir. Rabbin asla kullara zulmedici değildir.

47. Duruşma saatinin ilmi ancak O'na havâle edilir. O'nun bilgisi olmaksızın meyveler kabuklarından çıkmaz, hiçbir dişi hamile kalmaz ve doğurmaz... Allah onlara: "Bana ortak koştuklarınız nerede?" diye seslendiği gün; "Sana arz ederiz ki, bizden hiçbir tanık yoktur" derler.

48. Önceden yalvarıp durdukları şeyler kendilerinden sapıp gitmişlerdir. Kendileri için kaçıp kurtulacak bir yer olmadığını anlamışlardır!

49. İNSAN iyilik istemekten asla usanmaz. Oysa kendisine bir şer dokundu mu hemen karamsar ve umutsuz olur!

50. Eğer ona kendisine dokunan bir zararın ardından tarafımızdan bir rahmet tattırırsak: "Bu benim hakkımdır. Ben kıyamet saatinin kopacağını sanmıyorum! Şayet Rabbime döndürülürsem ayrıca O'nun katında da benim için daha güzel şeyler vardır" der. Biz inkâr edenlere mutlaka yaptıkları şeyleri haber vereceğiz. Onlara; kaba, çetin azaptan tattıracağız.

51. İNSANA bir nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve büyüklenerek yan çizer! Ona bir şer dokunduğu zaman ise çokça yalvarıp yakaran oluverir!

52. DE Kİ: “Gördünüz mü? Ya o Kur’an Allah katından ise;" sonra siz onun gerçek olduğunu bildiğiniz hâlde üstünü örtmüş, gizlemiş, inkâr etmişseniz, haktan, gerçeklerden çok uzak bir ayrılığa düşen o kimseden daha sapık kim olabilir?”

53. Ayetlerimizi onlara ufuklarda dış dünyada, evrende, uzayda ve kendi içlerinde tıp dünyasında göstereceğiz! ta ki, onlara iyice belli olsun; kesinlikle onun Kur’an’ın hak, gerçek olduğu! Rabbin yeterli değil mi, yetmez mi; gerçekten O’nun her şeye şahit olması?!

54. İyi biliniz ki onlar, Rableriyle karşılaşmaktan kuşku içindedirler. İyi biliniz ki kesinlikle O, her şeye gücü yetendir.

ŞURA SURESİ

İniş Sırası: 62 • Mushaf Sırası: 42 • 53 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. Ayn, Sin, Kaf.

3. SANA ve senden öncekilere güçlü ve hikmet sahibi Allah işte böyle vahyeder!

4. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa O'nundur. O tek yüce olandır, büyüktür.

5. Gökler üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar... Melekler Rablerini övgüyle tesbih ediyorlar ve yeryüzündeki kimseler için bağışlanma diliyorlar. İyi bilin ki; şüphesiz Allah çok bağışlayandır, esirgeyendir.

6. O'NUN DIŞINDA veliler, dostlar, aracılar edinen kimselere gelince, Allah onlar üzerinde gözetleyendir. Sen onlar üzerinde vekil değilsin.

7. İşte böylece sana, Arapça anladıkları dilde okunan bir Kur'an vahyettik ki; kentlerin anasını başkentleri ve çevresindekileri uyarasın! Ve hiç şüphe olmayan toplanma gününün dehşetinden onları uyarıp sakındırasın. Bir bölük cennettedir, bir bölük kızgın ateştedir.

8. Allah dileseydi elbette onları tek bir millet yapardı. Fakat O dileyen çalışarak rahmeti hak eden kimseyi rahmetine dahil eder. Zalimlere gelince onlar için ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

9. Yoksa O'nun dışında birtakım evliyâ, dostlar, aracılar mı edindiler? İşte Allah velî, koruyup gözetleyici ve aracıya ihtiyacı olmayan ancak O'dur. Ve ölüleri dirilten O'dur. O her şeye kadir olan, gücü yetendir.

10. ÖYLEYSE ya evrensel birlik beraberlik sağlayın veya herhangi bir şey hakkında ihtilâfa düştüğünüzde Allah'ın çözümünü alın, Kur'an'a başvurun "Sizin de benim de Rabbim olan Allah işte budur! O'na güvenip dayandım. O'na yönelirim."

11. Gökleri ve yeryüzünü yaratan, var edendir. Size herbirinize, kadın olsun erkek olsun karşı cinsinizden eşler kılmış; onlardan kadınlı, erkekli hayat verdiğimiz canlılardan da erkekli, dişili çiftler yaratmıştır. Sizi orada, bu sistem içinde çoğaltıyor, üretiyor. O'nun benzeri olan hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir.

12. Göklerin ve yeryüzünün anahtarları, yönetimi O'nundur. Rızkı besinleri yaratmasını dilediği kimse için genişletip yayar ve dilediği kimse için kısar da! Şüphesiz O, her şeyi en iyi bilendir.

13. O dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi; İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya önerdiğimiz dini, şeriati, yolu sizin için de uygun gördü, yol kıldı, din, şeriat yaptı. Şöyle ki: 'Dini dosdoğru uygulayarak ayakta tutun. Onun hakkında bölünüp fırkalara ayrılmayın.' Ancak onları çağırdığın konu müşrikere, ortak koşanlara çok ağır gelmiştir! Allah dilediği kimseyi kendisine Elçi seçer ve kendisine içten yönelen kimseyi de doğru yola iletir.

14. Onların ancak kendilerine ilim geldikten sonra gruplara ayrılmaları, ayrılığa düşmeleri; aralarındaki kıskançlık ve çekişme benlik davası yüzündendir! Eğer Rabbinden, belli bir süreye kadar erteleme sözü geçmiş olmasaydı, elbette aralarında hü-küm verilmiş, iş bitirilmiş olurdu. Şüphesiz onların ardından kitaba mirasçı olanlar ise onun hakkında işkillendiren, kuşkulu bir şüphe içindedirler.

15. İŞTE bunun için sen davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru hareket et! Onların hevâlarına, boş arzularına, isteklerine uyma! De ki: "Allah'ın indirdiği, gönderdiği her kitaba inandım! Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum! Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size. Sizinle aramızda bir çekişme, didiş-me, benlik davası yok! Allah hepimizi bir araya toplayacaktır ve dönüş O'nun katınadır, huzurunadır!"

16. O'nun kabul edilişinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlere gelince; onların delilleri Rableri katında ge çersizdir. Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. Kitab'ı gerçekle indiren Allah'tır ve mizânı, ölçüyü de! Nereden bileceksin belki de saat pek yakındır?

18. Ona inanmayan kimseler onun çabucak gelmesini isterler. İnanan kimseler ise ondan ürperip korkarlar. Bilirler ki o, şüphesiz gerçektir. Haberiniz olsun saat hakkında tartışıp duran kimseler elbette uzak bir sapıklık içindedirler.

19. ALLAH kullarına karşı çok lütufkârdır. Sünnetullah'ı gereği Kâinata koyduğu yasası, kuralı, kanunu gereği kişiyi bütün kullarını rızıklandırır. Ve O; güçlü olandır, üstün olandır!

20. KİM ahiret sevabını, menfaatini, ekinini ister ise onun ekinini, sevabını, menfaatini artırırız. Kim dünya menfaatini, ekinini ister ise ona da ondan bir şeyler veririz. Fakat ahirette onun için başka hiç bir nasip, alacak yoktur.

21. YOKSA onların dinden kendileri için koydukları kuralları meşru kılan ortakları mı var, Allah'ın izin vermediği şeyleri?! Eğer cezaların ahirete, ayırt edilme gününe bırakılma sözü olmasaydı; aralarında hüküm, en isabetli karar verilip iş çoktan bitirilirdi. Kuşkusuz zalimler için acıklı bir azap vardır.

22. O azap zalimlerin yaptıklarından dolayı tepelerine inerken korkudan titrediklerinigörürsün. İnanan ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar ise cennet bah çeleri içindedirler. Rableri katında her ne dilerlerse, isterlerse onlarındır. İşte en büyük lütuf budur.

23. Allah'ın; inanan ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlaramüjdelediği budur! De ki: "Ben bunun karşılığında sizden kendim için herhangi bir şey, ücret istemiyorum. Yalnız birbirinize karşı merhametle ve sevgi" Kim bir iyilik üretirse Biz ondaki iyiliği artırırız. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, iyiliğe karşılık verendir.

24. YOKSA onlar; "Yalan düzerek Allah'a iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini durdururdu eğer iftira etseydin? Allah bâtılı, yalanı mahveder! Kendi sözleriyle gerçeği yerleştirir. Şüphesiz O, göğüslerin özünde olanı çok iyi bilmektedir.

25. Kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve yaptıklarınızı bilen O'dur.

26. İnanıp da salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapan kimselere cevap verir; onlaralütfundan arttırıp vererek! İnkârcılara gelince, onlara çetin bir azap vardır.

27. Eğer Allah kulları için rızkı bolca yayıp döşeseydi mutlaka yeryüzünde azarlardı! Fakat dilediği ölçüyle yaratıyor. Çünkü O; kullarından haberdardır, görendir.

28. Ve O'dur ki, umutlarını kestikten sonra besin kaynağı olan her türlü ürün ve bitkilere can vermek için yağmuru indiriyor ve rahmetini yayıyor. O'dur koruyucu dost, çokça övülmeye lâyık olan!

29. O'nun ayetlerindendir; göklerin ve yeryüzünün yaratılması ve bu ikisinin içinde her canlıdan türetip yayması! O dilediği zaman hepsini bir araya toplamaya güç yetirendir.

30. SİZE isabet eden bir musibet, kendi ellerinizin kazandığı, yaptığı Allah'ın razı olmadığı kötü şeyler yüzündendir; O, birçoğunu da affediyor.

31. Siz yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında ne bir koruyucu dostunuz vardır, ne de bir yardımcınız!

32. Denizde dağlar gibi akıp gidenler O'nun ayetlerindendir.

33. Dilerse rüzgârı durdurur da böylece onlar yelkenli gemiler denizin üzerinde donmuş gibi kalırlar. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için elbette ayetler, işaretler, dersler vardır.

34. Ya da içindekilerin kazandıkları yüzünden çeşitli sebeplerle onları batırır mahveder, birçoğunu da affeder, yaşamasına izin verir.

35. Öyle ki, ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

36. ŞİMDİ size verilen herhangi bir şey dünya hayatının geçici geçimliğidir! Allah katında bulunanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. İman edip ve Rablerine tevekkül edenler, güvenenler içindir!

37. Onlar günahın büyüklerinden ve hayâsızlıklardan kaçınarak uzak duranlardır. Öfkelenip kızdıkları zaman da affedenlerdir!

38. Onlar ki Rablerine cevap verenler, namazı gereği gibi kılanlar, işleri, yönetimleri aralarında şûra, istişâre, danışma ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir, harcayanlardır.

39. Bir zulüm ve haksızlık kendilerine gelip çattığında; yardımlaşarak, birbirlerine arka çıkarak karşı koyanlardır!

40. KÖTÜLÜK YAPAN bir kişiye, bir kötülüğün cezası aynıyla karşılık vermektir ki onu, o da tatsın ve bir daha yapmasın. Fakat kim affeder ve ıslahı, sulhu, barışı esas alırsa onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz O, zalimleri hiç sevmez!

41. Kim zulme uğramasının ardından kendini savunursa; artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur.

42. Aleyhlerine yol aranacak olanlar şu kişilerdir ki; insanlara zulmederler ve yeryüzünde terör saldırılarında bulunurlar! İşte böyleleri için çok acıklı bir azap vardır!

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa; şüphesiz ki bu, çok gayret edilmesi yaptığı bu iş arkasında durulması gereken işlerdendir.

44. İŞTE böyle: Allah kimi düzelmek istemediği için sapıklığında bırakırsa artık bundan sonra onun hiçbir dostu yoktur. azabı gördükleri zaman o zalimleri bir görsen! "Geri dönüş için bir yol var mı?" derler.

45. Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir hâlde ateşe sunulurlarken gizli gizli göz ucuyla bakarlar! İnanan kimseler dediler ki: "Gerçekten hüsrâna uğrayanlar; kendilerini ve kendilerine uyan ailelerini kıyamet günü hüsrâna uğratanlardır." Haberiniz olsun; muhakkak ki zalimler sürekli bir azap içindedirler.

46. Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek koruyucu dostları yoktur. Allah kimi yanlış hayat tarzını seçen kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa artık onun için bir yol kurtuluş yoktur.

47. RABBİNİZE O'nun çağrısına cevap verin; Allah'tan geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmezden önce! O gün sizin için; ne sığınılacak bir yer var, ne de bir reddediş vardır!

48. AMA onlar yüz çevirirlerse, Biz seni onların üzerine zaten bir bekçi olarak göndermedik! Sana düşen yalnızca duyurmaktır, tebliğ etmektir! Gerçekten Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinç duyar. Ve eğer onlara elleriyle yaptıklarından, ellerinin yapıp öne sürdüklerinden dolayı bir kötülük isabet ederse o zaman da insan pek nankördür!

49. GÖKLERİN GÖKLERİN ve yeryüzünün imparatorluğu Allah'a aittir, tek yetki sahibi Allah'tır! Dilediğini, istediğini yaratır; dilediği, istediği kimseye kız çocuklar; istediği, dilediği kimseye de erkek çocuklar bağışlar veya dilediğine, istediğine hiç vermez, bununla onların gerçeklerini -gerçekten Allah'a iman edip etmediklerini- açığa, ortaya çıkarır.

50. Ya da onları; erkekler ve kızlar olarak çift, ikiz yaratır. Dilediğini, istediğini de kısır kılar şükür mü edecekler, isyân mı edecekler diye?! Şüphesiz O; bilendir, gücü yetendir.

51. ALLAH'ın bir insan ile iletişim kurması, konuşması sözkonusu değildir; ancak seçtiği elçilerle vahiy yolu ile, içlerine ilham ederek veya bir şeyi perdeleyerek, engel koyarak ya da" "elçi gönderip izniyle dilediğini, istediğini vahyederek, bildirerek iletişim kurar, konuşur. Şüphesiz O; yücedir, doğru hüküm, karar verendir.

52. İşte bu şekilde; sana da emrimizden bir ruhu Kur'an'ı vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak Biz onu bir nur, ışık, bir yol gösterici yaptık; böylece onunla kullarımızdan dileyen, doğru yolu tercih edip bir şeyler yapan kimseyi doğru yola iletiyoruz. Şüphesiz sen de dosdoğru bir yola götürüyorsun;

53. Allah'ın yoluna! Göklerde ve yeryüzünde bulunanların hepsi kendisine ait olanın yoluna! İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner.

ZUHRUF SURESİ

İniş Sırası: 63 • Mushaf Sırası: 43 • 89 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. APAÇIK ve dünyada içinde hiçbir çelişki, şek şüphe barınmayan tek Kitaba, Kur'an'a Andolsun!

3. Biz onu, o Kitabı, Arapça anladıkları, konuştukları dilde bir Kur'an kıldık, yaptık. Aklınızı kullanasınız diye!

4. Şüphesiz o, katımızdaki Ana Kitap'ta kayıtlıdır! Elbette Allah'ın şânı yücedir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

5. ŞİMDİ o Zikri Kur'an'ı sizden uzaklaştırıp bir yana mı atalım? Siz haddi aşan bir halk, toplum oldunuz diye!

6. Öncekilere de nice Nebîler gönderdik!

7. Onlara hiçbir Nebî gelmedi ki; onunla alay ediyor olmasınlar.

8. Biz de güç bakımından bunlardan daha çetinini helâk ettik. Nitekim evvelkilerin örneği geçmiştir!

9. EĞER onlara: "Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı?" diye sorsan elbette: "Çok üstün olan, bilen Allah yarattı" derler.

10. O sizin için yeryüzünü bir beşik yapmış, orada size birtakım yollar var etmiştir, doğru yolu şaşırmadan gidesiniz diye!

11. O gökyüzünden bir ölçüye göre su indirdi de onunla ölü bir memleketi toprağı verimli hâle getirerek bereketli kıldı ve bitkileri yeniden canlandırdı. Siz de işte böyle çıkarılacaksınız!

12. O bütün çiftleri yarattı, sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri de var etti.

13. Onların sırtlarına binip üzerlerine kurulduğunuz zaman da Rabbinizin nimetini anasınız ve: “Bunları bize boyun eğdiren ne yücedir! Yoksa biz bunları hizmetimize uygun yapamazdık.”

14. “Evet elbette biz Rabbimizin huzuruna dönücüleriz” diyesiniz.

15. OYSA onlar, Allah’ın melek kullarından bazılarını O’nun bir parçası kız evlâdı saydılar! Gerçekten insan apaçık bir nankördür.

16. YOKSA O yarattıklarından kızları kendisine edindi de oğulları size mi seçip bıraktı?

17. Onlardan birisi O Rahman için ileri sürdüğü örnek kız evlât ile müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesilmiş bir hâlde öfkeyle yutkunup durur!

18. “Süs içinde yetiştirilen, savaşta kendini gösteremeyecek olanı mı?”

19. Rahman’ın kulları olan melekleri dişiler olarak tasarladılar, saydılar, zannettiler. Onların yaratılışlarına mı şahit oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve sorgulanacaklar!

20. DEDİLER Kİ: “Eğer Rahman dileseydi, isteseydi biz onlara tapmazdık.” Onların bu hususta herhangi bir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanna, tahmine dayanarak yalan söylüyorlar.

21. Yoksa Biz bundan önce onlara kitap verdik de şimdi ona mı tutunuyorlar, bu iddialarını o kitaba mı dayandırıyorlar?

22. Hayır, aksine dediler ki: “Biz atalarımızı bir yol, bir sistem üzerinde bulduk, şüphesiz biz de onların izleri, geride bıraktıkları eserleri, anlayışları üzere dosdoğru gidiyoruz.”

23. İşte böyle; senden önce de hangi kente bir uyarıcı gönderdiysek oranın ileri gelen, refah sahipleri şöyle dediler: “Biz atalarımızı bir din, yaşam tarzı üzerinde bulduk ve biz de onların yaşam tarzlarına, izlerine, geride bıraktıkları eserlerine bağlı kalanlarız ”.

24. O Nebilerden her biri dedi ki: “Ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz yoldan geride bıraktıkları anlayış ve eserlerden daha doğrusunu Kur’an gibi bir Kitabı getirmiş olsam da mı?” Onlar da dediler ki: “Şüphesiz ki

biz, Kur’an ile gönderildiğin şeyi Nübüvveti, Risâleti ve Gerçekleri inkâr edicileriz.”

25. Biz de onlardan intikam aldık. Öyleyse bak yalanlayanların sonu nasıl oldu?

26. HANİ BİR ZAMAN İbrahim babasına ve halkına şöyle demişti: “Ben sizin kulluk ettiklerinizden kesinlikle uzağım.

27. Beni yaratan hariç! Şüphesiz O bana doğru yolu gösterendir.”

28. İbrahim bu sözü ardında kalıcı bir söz yaptı ki, onlar doğru yola dönsünler.

29. Doğrusu bunları ve babalarını kendilerine apaçık gerçeği ortaya koyan bir elçi gelinceye kadar yaşatıp geçindirdim.

30. Gerçek kendilerine gelince; “Bu bir büyüdür, biz onu inkâr edicileriz” dediler.

31. YİNE dediler ki: “Bu Kur’an şu iki şehirden mevki sahibi büyük bir adam üzerine indirilmeli değil miydi?”

32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatı içinde onların aralarındaki geçim kaynaklarına Biz izin verdik. Onlardan bazısını bazıları üzerine derecelerle, kabiliyet bakımından farklı yeteneklerde kıldık ki; onların bazısı bazısını çalıştırsın! Rabbinin rahmeti, onların toplayıp yığdıkları şeyler-den daha iyidir.

33. Şayet insanların özenti nedeniyle özgür düşünemeyen tek bir millet, uygarlık durumu olmasaydı elbette, Rahman’ı inkâr eden kimselerin evlerine; gümüşten çatılar ve üzerinde çıkıp yükselecekleri merdivenler,

34. odalarına kapılar ve üzerinde yaslanacakları koltuklar yapardık

35. ve daha nice süs! Bunların hepsi yalnızca dünya hayatının geçimliğinden ibarettir! Ahiret ise Rabbinin katında korunup sakınanlar içindir.

36. KİM Rahman’ın Zikrinden Kur’an’dan yüz çevirerek görmezlikten gelirse, ona bir şeytan musallat olup peşine takılır artık bu onun yakın bir arkadaşı olur.

37. Kendileri yoldan çıkıp saptıkları hâlde onlar sanırlar ki, kendileri doğru yoldadırlar!

38. Nihayet Bize geldiği zaman dedi ki: “Ah ne olurdu! Benimle senin aranda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı! Meğer bu arkadaş nekötüymüş!”

39. Bugün konuşmanız size asla fayda sağlamayacaktır. Çünkü siz hainlik ettiniz, zulmettiniz. Mutlaka siz azabta da ortaksınız.

40. ÖYLEYSE sağırlara işitmek istemeyenlere sen mi işittireceksin? Ya da körü aklını kullanmayarak görmek istemeyeni ve apaçık bir sapkınlık içinde olan kimseyi sen mi hidâyete, doğru yola ileteceksin, ulaştıracaksın, kavuşturacaksın?

41. Biz seni vefat ettirdikten sonra katımıza alıp götürsek de kesinlikle yine de onlardan intikam alırız.

42. Ya da onları tehdit ettiğimiz azabı daha sen yaşıyorken sana gösteririz. Elbette Biz onlara güç yetiricileriz.

43. Öyleyse sen ey Muhammed, ey Mümin kişi, sana vahyedilene Kur’an’a, Kitaba sımsıkı sarıl, gereğini yerine getir. Çünkü sen dosdoğru bir yol üzeresin!

44. Şüphesiz bu Kur’an sana ve halkına, kavmine, milletine, ümmetine, senin yolun üzere yaşayacak olanlara bir öğüttür. Ama yakında bu Kur’an’dan sorgulanacaksınız, hesaba çekileceksiniz!

45. Senden önce kendilerine elçilerimizi, kitaplarımızı gönderdiğimiz kişilere sor bakalım: “Biz Rahman’ın yanında ibadet edilecek başka ilâhlar kılmış mıyız?”

46. Andolsun Musa’yı ayetlerimizle Firavun’a ve ileri gelen adamlarına göndermiştik. “Ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim” dedi.

47. Fakat ayetlerimizle onlara gelince, onlar o zaman onlarla alay ederek gülüyorlar!

48. Oysa onlara hiçbir ayet, mucize göstermedik ki diğerinden da-ha büyük olmasın! Onları azap ile yakaladık, dönsünler diye!

49. Ve dediler ki: “Ey sihirbaz! Bizim için Rabbine senin katındaki sözü hürmetine dua et; gerçekten biz de doğru yola geleceğiz.”

50. Fakat onlardan azabı kaldırdığımız zaman bir de bakarsın ki, onlar sözlerini bozuyorlar!

51. Firavun, kavminin içinde bağırdı ve dedi ki: “Ey kavmim! Mısır’ın mülkü ve altımdan akıp giden şu nehirler benim değil mi? Hâlâ görmüyor musunuz?

52. Ben şu zavallı ve neredeyse söz anlatamayacak olan kişiden üstün değil miyim?

53. Onun üzerine altından bilezikler atılmalı değil miydi? Veya onunla birlikte birbiri ardınca dizili melekler gelmeli değil miydi? ”

54. Böylelikle kavmini kandırıp aşağıladı. Onlar da ona boyun eğdiler! Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim idiler.

55. Sonunda Bizi hışımlandırınca onlardan intikam aldık! Derhal hepsini boğduk.

56. Böylece onları geçmiş atalar olarak ve sonradan gelenler için bir misâl, ibretlik kıldık.

57. ŞİMDİ ne zaman bir örnek olarak Meryem oğlu anlatılsa kavmin hemen ondan ötürü feryat ediyor!

58. Diyorlar ki: “Bizim ilâhlarımız mı tapındığımız melekler mi daha iyi, yoksa o mu İsa mı?” Bunu sana ancak tartışmak için misâl verdiler. Doğrusu onlar düşmanlık eden bir topluluktur.

59. O İsa; ancak kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına, Yakub’un soyundan gelenlere örnek kıldığımız bir kuldur!

60. Ve eğer dileseydik, size özgür irâde vermeseydik, sizden melekler olur; yeryüzünde onlar sizin yerinize geçenler her yüzyılda bir nesiller değişerek -ölümleriyle birlikte yeni nesiller gelerek- yerinize geçen halifeler olurlardı.

61. VE ŞÜPHESİZ o saat konusunda Allah; bu Kur'an ile bilgi verir, bir ilim ile hatırlatır. O saatin, kıyametin geleceğinden hiç şüphe etmeyin; İsa bana uyun, doğru yol budur dedi.

62. Sakın şeytan sizi bu yoldan alıkoymasın. Çünkü o, sizin için apaçık saldırgan bir düşmandır.

63. İSA açık delillerle gelince dedi ki: “Size ‘Hikmet’i getirdim. Size hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını açıklamak için geldim. Allah’tan sakının ve bana uyun!

64. Şüphesiz Allah; O benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur!”

65. Sonra aralarından çıkan gruplar birbirleriyle ayrılığa düştüler. Artık o zulmedenlerin vay haline! Acıklı bir günün azabından dolayı!

66. ONLAR ille de saati mi bekliyorlar? Farkında olmadıkları bir anda ansızın kendilerine gelmesini mi?

67. O gün samimî dostlar birbirlerine düşmandırlar! Allah’tan korkup sakınanlar hariç!

68. “EY KULLARIM! Bugün size korku yoktur ve siz üzülmezsiniz.”

69. Bunlar ayetlerimize inandılar ve teslim olarak gereğini yerine getirmeye çalıştılar.

70. “Siz ve eşleriniz cennete girin! Ağırlanarak neşelendirileceksiniz.”

71. Onların etrafında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır; orada nefislerin çektiği ve gözlerinin hoşlandığı şeyler vardır. “Siz orada ölümsüz sürekli kalıcılarsınız.

72. Yapmış olduklarınıza karşılık size miras bırakılan cennet işte budur!

73. Orada sizin için birçok meyveler vardır onlardan yersiniz.”

74. ŞÜPHESİZ suçlular cehennem azabı içinde sonsuz kalıcıdırlar.

75. Onlardan hiç kesintiye uğramayacaktır ve onlar orada ümitsizdirler!

76. Biz onlara zulmetmedik fakat kendilerine zulmediyorlardı.

77. Kâfirler, gerçeği gizleyenler şöyle seslendiler: “Ey Malik! Ey cehennem görevlisi söyle de Rabbin bizim işimizi çabuk bitirsin, hakkımızda hükmünü acele versin.” O görevli dedi ki: “Şüphesiz siz sonsuza dek kalıcısınız.”

78. SİZ ey günahkârlar! Andolsun Biz size gerçeği getirdik fakat pek çoğunuz gerçekten, gerçek olandan hoşlanmıyor.

79. Yoksa bir iş mi kararlaştırdılar? Şüphesiz Biz de kararlılarız!

80. Yoksa sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Aksine işitiriz. Yanlarında bulunan el çilerimiz de yazıyorlar.

81. EY MUHAMMED, EY İNANAN KİŞİ onlara de ki: “Eğer Rahman’ın bir çocuğu olsaydı ki O, bundan münezzehtir, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum!”

82. Göklerin ve yeryüzünün Rabbi, Arş’ın Rabbi Allah, onların nitelendirmelerinden münezzehtir, uzaktır!

83. Bırak onları dalsınlar ve oyalansınlar, kendilerine vadedilen günlerine kavuşuncaya kadar!

84. O gökyüzünde de tek İlâh’tır, egemendir, otoritedir, imparatordur, yeryüzünde de tek imparatordur, İlâh’tır, otoritedir, egemendir! O bilir, bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

85. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların mülkü, imparatorluğu kendisine ait olan Allah ne yücedir! Saatin bilgisi O’nun yanındadır. O’nun huzuruna döndürülürsünüz.

86. Bazılarının O’ndan başka sığınıp yalvardıkları kimseler şefaate Allah’ın edeceği azabı savmaya güç yetiremezler; ancak hakikatleri bilenler Allah’ın izniyle şahitliğe, şefaate, yardıma, Allah’ın emri üzere öncülük edebilirler.

87. Eğer onlara kendilerini kim yarattı? diye sorsan, elbette; “Allah” derler. O hâlde bu sapkınlık neden?

88. O elçinin sözü şu olmuştur: “Ey Rabbim! Bunlar inanmayan bir topluluktur.”

89. Sen onlardan vazgeç, ayrıl: “Size selâm olsun, iyi günler” diyerek! Çünkü yakında bilecekler!

DUHAN SURESİ

İniş Sırası: 64 • Mushaf Sırası: 44 • 59 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. APAÇIK kitaba Kur’an’a Andolsun;
3. Biz onu mübârek, çok bereketli, hiç unutulmayacak bir gecede indirmeye başladık. Çünkü Biz uyarıcıyız.
4. Bu hikmetli iş o gece yerine getirildi.
5. Katımızdan bir emir olarak! Şüphesiz Biz elçiler göndericiyiz;
6. Rabbinden bir rahmet, merhamet olarak! Şüphesiz O işitendir, bilendir.
7. Göklerin, yeryüzünün ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. Eğer kesin inananlar iseniz!
8. O’ndan başka İlâh yoktur. Yaşatır ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, önceki atalarınızın da Rabbi’dir!
9. Aksine onlar şüphe içinde oyalanıp, eğlenip duruyorlar!

10. ÖYLEYSE şimdi sen gökyüzünde açık bir duman görüneceği günü gözetle!
11. O insanları sarıp kaplayıverir. İşte bu çok acıklı bir azabtır.
12. “Rabbimiz! azabı bizden kaldır. Çünkü biz kesin inananlarız” derler.
13. Artık onlar için öğüt almak nasıl mümkün olabilir ki?! Oysa kendilerine apaçık bir elçi gelmişti.
14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: “Bu öğretilmiş, eğitilmiş, yönlendirilmiş bir mecnundur!”
15. Biz azabı birazcık kaldırırız ancak siz yine de eski hâlinize dönersiniz.
16. O gün büyük bir yakalayışla yakalarız. Çünkü Biz intikam alıcıyız!

17. HİÇ KUŞKUSUZ Biz onlardan önce; Firavun halkına yaptıklarının karşılığını verdik. Onlara değerli bir elçi geldi.

18. “Allah’ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim!

19. Allah’a karşı ululuk taslamayın, kendinizi ulaşılmaz sanmayın! Şüphesiz ben size apaçık bir kanıt getiriyorum.

20. Doğrusu ben, beni taşlamanızdan, yurdumdan çıkarıp kovmanızdan benim ve sizin Rabbiniz olan Allah’a sığındım.

21. Eğer bana inanmıyorsanız hiç değilse benden uzak durun, engellemeyin” dedi.

22. Sonraları Rabbine: “Bunlar suçlu bir toplum” diye dua etti.

23. Allah da: “O hâlde kullarımı geceleyin yürüt. Çünkü siz mutlaka takip edileceksiniz.

24. Denizi açık bırak! Çünkü onlar ordu hâlinde gelip boğulacaklar.

25. Onlar nice bahçeleri ve pınarları terkettiler!

26. Nice ekinler, çiftlikler ve güzel konaklar!

27. Ve nice mutluluk verici nimetler!

28. İşte böyle, Biz bunları başka bir kavme miras bıraktık!

29. Gökyüzü ve yeryüzü onların üzerine ağlamadı! Fırsat verilenlerden de olmadılar.

30. Andolsun Biz İsrailoğullarını, Yakub’un soyundan gelenleri alçaltıcı azaptan kurtardık.

31. Firavun’dan! Çünkü o sınırı aşanlardan ululuk taslayan, kendisini ulaşılmaz ilâh sananlardan birisi idi.

32. Andolsun bir ilme dayalı olarak ilim üzere yaptıkları, ürettikleri şeylerden dolayı onları yaşadıkları çağda diğer toplumlardan hak ettikleri için daha kabiliyetli, farklı özelliklerde kıldık.

33. Onlara içinde apaçık bir belâ bulunan işâretler mucizeler verdik.

34. BUNLAR da Mekke’de uyarılanlar şöyle diyorlar:

35. “İlk ölümümüzden başka bir şey yoktur, biz yeniden diriltilecek de değiliz.

36. Öyleyse atalarımızı getirin. Eğer doğru söyleyenler iseniz!”

37. Onlar mı daha hayırlı, güçlü yoksa Tubba Kavmi ve onlardan önceki kimseler mi? Onları yok ettik. Çünkü onlar suç işleyen kimseler idiler.

38. GÖKLERİ, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları; oyun-eğlence olsun diye yaratmadık, vâretmedik!

39. Biz ikisini de gerektiği gibi, hak üzere yarattık. Fakat onların birçoğu bilmiyor!

40. GERÇEK ŞU Kİ; kim yalancı, kim doğru açığa çıksın diye ayırdetme, hüküm günü onların hepsinin buluşma, duruşma günüdür.

41. O gün dostun dosta hiçbir şekilde yararı olmaz. Ve onlara yardım da edilmez.

42. Allah'ın rahmet ettiği kimseler hariç! Şüphesiz O; üstündür, esirgeyendir.

43. ŞÜPHESİZ o zakkum ağacı;

44. günahkârların yemeğidir.

45. Maden eriyiği adeta lav gibi karınların içinde kaynar durur;

46. kızgın, kaynar suyun kaynaması, fokurdaması gibi!

47. "Onu yakalayın ve cehennemin ortasına sürükleyin.

48. Sonra başının üstüne kaynar su azabından dökün."

49. "Tat bakalım! Çünkü sen kendince üstündün, şerefliydin!"

50. "Şüphesiz kuşkulanıp durduğunuz şey işte budur!"

51. MUHAKKAK Kİ korunup sakınanlar güvenli bir makamdadırlar.

52. Bahçelerde ve pınar başlarında.

53. İnce ipekten ve parlak atlastan giysiler giyerek karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle! Biz; iri gözlerini yalnız kendilerine cennetlik erkek kullarımıza dikerek eşlik, arkadaşlık eden melekten hurileri, hizmetlileri de onlara yoldaş kılmışızdır.

55. Orada güven içinde her türlü meyveyi isteyebilirler.

56. Orada ilk ölümden başka ölüm tatmazlar. Ve onları cehennem azabından korumuştur.

57. Rabbinden bir lütuf olarak! En büyük kazanç, mutluluk işte budur!

58. BÖYLECE Biz onu Kur’an’ı senin lisânın ile kolay anlaşılır kıldık, hâle getirdik ki; insanlar düşünüp öğüt alsınlar.

59. Öyleyse sen gözetleyip bekle! Çünkü onlar da gözetleyip bekleyenlerdir!

CASIYE SURESİ

İniş Sırası: 65 • Mushaf Sırası: 45 • 37 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilmesi, aktarılması, anlatılması güçlü ve hikmet doğru karar, isabetli hüküm sahibi Allah'tandır.

3. Şüphesiz göklerde ve yerde inananlar için elbette ayetler çeşitli bilim konuları vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve yaydığı canlılarda da kesin inanan bir kavim için düşünüp araştırılması gereken ayetler, ibretler, dersler, bilim konuları vardır.

5. Gece ile gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirdiği rızıkta, yağmurda, ölümünün ardından onunla yağmur ile yeri diriltmesinde ve rüzgârları değişik yönlerden çevirip estirmesinde; aklını kullanan bir kavim için göstergeler, işaretler vardır.

6. İşte bunlar Allah'ın ayetleri! Onları sana gerçekle okuyoruz, bildiriyoruz. Öyleyse Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7. İFTİRACI, günahkâr her kişinin vay hâline!

8. O, kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir sonra da onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta ısrar eder! Artık onu can yakıcı bir azap ile müjdele.

9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır! İşte onlar var ya onlara alçaltıcı bir azap vardır.

10. Arkalarından da cehennem! Onlara kazandıkları şeyler hiçbir şekilde fayda vermez. Allah'tan başka edindikleri dostlar da fayda vermez. Onlara büyük bir azap vardır.

11. İŞTE BU bir hidayettir, yol göstermedir. Rablerinin ayetlerini inkâr edenlere gelince; onlara can yakıcı, çok acıklı bir azap vardır.

12. EMRİ tabiat kanunları gereğince gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan aramanız için denizi size boyun eğdiren Allah'tır. Umulur ki, şükredersiniz!

13. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsini kendisinden bir lütuf olarak istifadenize sundu. Şüphesiz bunda düşünen bir kavim için işâretler vardır.

14. İnananlara de ki: "Allah'ın günlerini ummayanları özgür bıraksınlar! Her kavmin yaptıkları şeylerin karşılığını verir."

15. Kim yararlı bir iş yaparsa kendi lehinedir, kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinizin huzuruna döndürülürsünüz.

16. DOĞRUSU; İsrailoğullarına, Yakub'un soyundan gelenlere kitap, hüküm, bilgelik ve nübüvvet, nebilik verdik. Onları temiz şeylerden rızıklandırdık. Onları yaşadıkları çağda Musa'dan istedikleri şeyleri, nimetleri sözümüz üzere fazlasıyla vererek diğer toplumlardan, çağdaşlarından farklı, ayrıcalıklı kıldık.

17. Ve onlara dinlerinde, işlerinde açık deliller verdik. Ancak onlara ilim geldikten sonra sırf aralarındaki ihtiras, çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Şüphesiz Rabbin kıyamet günü aralarında ihtilâf ettikleri şeyler hakkında hüküm, isabetli karar verecektir.

18. Sonra seni de içinde emrimiz bulunan bir şeriat, din, yol üzere kıldık. Öyleyse sen ona Kur'an'a uy! Bilmeyenlerin hevâlarına, tutkularına uyma!

19. Çünkü onlar, Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi senden savamazlar. Gerçekten zalimler birbirlerinin evliyâsı, dostlarıdırlar. Allah da korunup sakınanların velisi, dostudur.

20. Bu Kur'an ayetleri insanlar için basîretlerdir. Kesin inananlar için bir yol gösterici ve rahmettir.

21. Yoksa kötülükleri işleyip duranlar kendilerini iman edenler ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanlar, faydalı işleri en iyi şekilde yapanlar ile hayatlarında ve ölümlerinde eşit tutacağımızı mı sandılar? Ne kötü hüküm, isâbetsiz karar veriyorlar!

22. ALLAH gökleri ve yeri bir hesap ile yarattı. ta ki, herkes kazandığıyla karşılık görsün, bulsun! Onlara zulmedilmez.

23. ŞİMDİ SEN arzusunu ilâh edinen ve Allah'ın bizzat kendisinin bilgisi dahilinde kişiyi hak ettiği için kendi sapıklığında bıraktığı; işitmek istemeyen, düşünmekten kaçan, görmek istemeyen kimseyi gördün mü? Artık Allah'ı dinlemedikten sonra onu kim doğru yola iletebilir? Hâlâ düşünmüyor musunuz?

24. Dediler ki: "Hayat sadece bu dünya hayatımızdır! Ölürüz ve yaşarız. Bizi zamandan başkası yok etmiyor!" Oysa bu konuda onların hiçbir ilimleri, bilgileri yoktur. Onlar sadece zannediyorlar, tahmin yürütüyorlar.

25. Açık açık ayetlerimiz onlara okunduğu zaman onların delilleri; "Eğer doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin", demekten başkası değildir.

26. De ki: "Allah size hayat veriyor, sonra sizi öldürüyor. Sonra da; hakkında şüphe olmayan kıyamet gününde sizi toplar. Ama insanların birçoğu bilmiyor."

27. GÖKLERİN ve yerin mülkü, imparatorluğu, yönetimi Allah'ındır. O Saat'in gelip çattığı gün; işte o gün, bâtıla, yanlışa sapanlar hüsrâna uğrarlar.

28. Her toplumu dizleri üzerine çökmüş hâlde görürsün! Her toplum kendi kitabına kayıtları tutulan kütüğüne çağırılır ve denilir ki: "Bugün yaptıklarınızın karşılığı verilecektir."

29. "İşte içinde tüm bilgilerinizi, verilerinizi tuttuğumuz kütüğümüz kitabımız! Sizin aleyhinizde gerçeği konuşuyor. Çünkü Biz yaptıklarınızı kaydediyorduk, kayda alıyorduk."

30. İNANIP salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine girdirir, kavuşturur! İşte apa çık kurtuluş, başarı budur!

31. İnkârcılara gelince: "Ayetlerim size okunmuştu da siz büyüklük taslamış ve böylece suçlu bir toplum olmuştunuz değil mi?"

32. Şüphesiz; "Allah'ın sözü gerçektir ve o Saat'te şüphe yoktur" denildiği zaman siz demiştiniz ki: "Saat'in ne olduğunu bilmiyoruz. Biz onun

ancak bir varsayım, içi boş bir önermeden ibaret olduğunu sanıyoruz! Kesin bilgi edinmiş değiliz” demiştiniz.

33. Yaptıkları işlerin kötülükleri onlara belli oldu ve kendisiyle alay ettikleri şey onları kuşatıverdi.

34. DENİLDİ Kİ: “Bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi Biz de bugün sizi unuturuz. Barınağınız ateştir! Ve size hiçbir yardımcı da yoktur.”

35. İşte böylece siz Allah’ın ayetlerini alaya aldınız. Dünya hayatında aldandınız, dünya hayatı sizi aldattı! Artık bugün ondan çıkarılmazlar, özürleri de dinlenmeyecektir.

36. BU durumda bütün övgü göklerin Rabbi, yeryüzünün Rabbi, bütün âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.

37. Göklerde ve yeryüzünde büyüklük O’nundur! Üstün ve güçlü olandır. Doğru hüküm, karar verendir.

AHKAF SURESİ

İniş Sırası: 66 • Mushaf Sırası: 46 • 35 Ayettir

1. Ha, Mim.

2. KİTABIN indirilişi, aktarılışı, anlatılması; güçlü ve hikmet sahibi insanların hayatına katkı sağlayıp faydasına olan bilgiyi veren yalnızca Allah'tandır.

3. Gökleri, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları ancak hak, gerçek ile ve belli bir süre için yarattık. İnkâr edenler uyarıldıkları şeylerden yüz çeviriyorlar.

4. De ki: "Gördünüz mü, gözünüzde canlandırdınız mı? Allah'ın dışında yalvardığınız şeyler yeryüzünde neyi yarattılar bana göstersenize? Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Bana bundan önce indirilmiş bir kitap veya ilimden bir eser, bir bilgi kalıntısı getirin! Eğer doğru söyleyenlerden iseniz."

5. Allah'ı bırakarak kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyeceklere dua edenden, yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar ölüler, heykeller; bunların yalvarışlarından habersizdirler!

6. Bütün insanlar yargılanmak üzere toplandığı zaman, onlara düşman kesilirler ve onların kendilerine kulluk ettiklerini inkâr ederler!

7. APAÇIK AYETLERİMİZ onlara okunduğu zaman kendilerine gelen gerçeği inkâr edenler dediler ki: "Bu apaçık bir sihirdir."

8. Yoksa; "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben onu uydurmuşsam Allah'tan bana gelecek cezayı savmaya, durdurmaya gücünüz yetmez. Sizin onun hakkında yaptığınız taşkınlıkları O çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. Ve O; çok bağışlayan, çok esirgeyendir."

9. De ki: “Ben ilk kez elçilik verilen elçilerden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmem! Ben ancak bana vahyedilene uyarım. Ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim.”

10. De ki: “Bakın hiç düşündünüz mü? Bu Allah katından ise ve siz de onu inkâr etmişseniz; İsrailoğullarından, Yakub’un soyundan gelenlerden bir şahit de bunun benzerine şahitlik edip inanmışsa ve siz yine de büyüklük taslayıp tenezzül etmemişseniz! Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.”

11. İNKÂR EDENLER inananlar için dediler ki: “Eğer iyi bir şey olsaydı onlar bizden öne geçemezlerdi.” Onunla doğruya yönelmediklerinden dolayı; “Bu çok eski bir uydurmadır” diyorlar.

12. Bundan önce de bir yol gösterici, önder ve bir rahmet olarak Musa’nın kitabı vardır. Bu da; kendinden öncekileri doğrulayıcı, tasdik edici bir kitaptır. Arap lisânı anladıkları, konuştukları dil ile zulmedenleri uyarmak için ve iyilik yapanlara bir müjde olarak indirilmiştir.

13. “Şüphesiz Rabbimiz Allah’tır” diyen sonra da dosdoğru olanlara korku yoktur ve onlar ahirette üzülmeyeceklerdir!

14. İşte onlar cennet arkadaşlarıdır. Mükâfat olarak orada sürekli kalıcıdırlar. Yapmış olduklarına karşılık olarak!

15. BÖYLECE Biz insana ana-babasına iyi davranma görev ve sorumluluğunu verdik, yükledik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve onu zahmetle doğurdu! Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet güçlü çağına ulaşıp da kırk yaşına varınca, bülûğ çağından dinsel olgunluk, sorumluluk çağı olan kırklı yaşlara, rüştüne ulaşınca dedi ki: “Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimetine şükretmeye ve razı olduğun işler yapmaya emirlerini bildirerek beni sevk eyle! Benim için soyumdan gelenler de iyi kimseler olsunlar! Şüphesiz ben Sana tövbe ettim ve elbette ben teslim olanlardanım.”

16. Onlar öyle kişilerdir ki; yaptıklarının en iyisini onlardan kabul ederiz ve onların kötülüklerinden geçeriz. Cennet arkadaşları arasındadırlar. Bu kendilerine vadedilen dosdoğru bir vaattir.

17. Fakat o kimse ki ana-babasına: “Öf size! Bana tekrar diriltilip çıkarılacağımı mı söylüyorsunuz? Benden önce nice nesiller gelip

geçmiş iken!” der. İkisi de Allah’a sığınarak dediler ki: “Yazık sana! İman et. Kesinlikle Allah’ın sözü gerçektir.” O ise: “Bu eski masallardan başka bir şey değildir!” der.

18. İşte bunlar; cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce geçen topluluklar içinde azabı hak etmiş kimselerdir. Gerçekten onlar zarara uğrayanlardır.

19. Her birinin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır. Kendilerine hiçbir haksızlık yapılmaz, yaptıklarının karşılığı tam verilir.

20. İnkâr edenlere ateşe sunuldukları gün şöyle denir: “Siz güzel şeylerinizi dünya hayatında tüketip yok ettiniz! Orada onlarla keyif sürdünüz. Bugün alçaltıcı azap ile cezalandırılacaksınız. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı!”

21. VE BİR DE Âd’ın kardeşini Hud’u hatırla! Hani bir zaman Ahkâf‘taki kavmini uyarmıştı; ki, ondan önce de sonra da nice uyarıcılar gelip geçmiştir: “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin! Çünkü ben üzerinize, başınıza zorlu, büyük bir günde azabın gelmesinden korkuyorum.”

22. Dediler ki: “Sen bizi ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin? Öyleyse bizi tehdit ettiğin şeyi bize acele getir! Eğer doğru söyleyenlerden isen?!”

23. Dedi ki: “Bilgi acele istediğiniz şeyin bilgisi ancak Allah katındadır. Ben size kendisiyle gönderildiğim mesajı tebliğ ediyorum. Ancak ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum.”

24. Derken onu vadilerine doğru gelen bir bulut hâlinde gördükleri zaman: “Bu, bize yağmur getirecek bir buluttur” dediler. Kesinlikle o acele gelmesini istediğiniz şeydir, azabtır! İçinde çok acıklı azap bulunan bir rüzgârdır.

25. Rabbinin emriyle her şeyi perişan eder. Derken öyle oldular ki; evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu! Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız!

26. Andolsun, onlara size vermediğimiz güç ve servet vermiştik. Onlar için kulaklar, gözler ve gönüller kılmıştık. Ancak ne kulakları, ne gözleri ve ne de gönülleri kendilerine hiçbir şekilde fayda sağlamadı. Çünkü onlar Allah’ın ayetlerini bile bile inkâr ediyorlardı. Ve kendisiyle alay edip durdukları şey onları kuşatıverdi!

27. Andolsun, Biz çevrenizdeki kentlerden bazısını yıkıma uğrattık. Ayetleri uzun uzun iyice açıkladık. Dönsünler diye!

28. Allah'ı bırakıp da O'na yakınlık sağlamaları için edindikleri ilâhları, kendilerine yardım etselerdi ya! Aksine kendilerinden uzaklaşarak kaybolup gittiler. İşte bu sahte ilâhlık onların yakıştırmaları ve Allah'a iftira etmiş oldukları şeylerdir.

29. BİR ZAMAN cinlerden bir topluluğu, topluluktan bir kaçını Kur'an'ı dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Ne zaman ki onlar, onu dinlemeye hazır olunca birbirlerine: "Susun ve Kur'an'ı, Okunan'ı dinleyin!" dediler. Okuma bitirilince, kendi kavimlerine 'uyarıcılar olarak' döndüler.

30. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz; Musa'dan sonra indirilen, kendinden önce indirilen, gönderilen kitabı İncil'i ve diğer bütün Kitapları onaylayan, gerçek üzere kılavuzluk yapan ve dosdoğru bir yola götüren, yolu gösteren bir kitap dinledik.

31. Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. O'na inanın ki; O Allah da günahlarınızın bir kısmını bağışlasın. Sizi can yakıcı bir azaptan korusun.

32. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir. Ve onun O'ndan Allah'tan başka evliyâsı, dostları da yoktur. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler."

33. ÖYLEYSE onlar; gökleri ve yeryüzünü yaratan, bunları yaratmakla da yorulmayan Allah'ın ölüleri diriltmeye kadir olduğunu görmediler mi? Evet şüphesiz O, her şeye gücü yetendir.

34. İnkâr edenlere ateşe sunulacakları gün: "Bu gerçek değil miymiş?" denilir. "Rabbimiz hakkı için evet gerçekmiş" derler. Der ki: "Öyleyse azabı tadın! İnkâr etmiş olmanızdan dolayı."

35. O HÂLDE sen sabret; elçilerden azim sahiplerinin üstün iradeye sahibi olanların sabrettiği gibi! Onlar için acele etme! Onlar tehdit edildikleri, vadedildikleri şeyi gördüğü zaman, gündüzün bir saatinden başka kalmamış gibi olurlar! Bu bir tebliğdir, bildiridir, uyarıdır; doğru yoldan çıkmış topluluktan başkası helâk edilir mi hiç?

ZARIYAT SURESİ

İniş Sırası: 67 • Mushaf Sırası: 51 • 60 Ayettir

1. Andolsun, düşün savurarak kaldıranları,
2. yükle yüklenmişleri,
3. sonra kolayca akıp gidenleri,
4. sonra emri taksim edenleri!
5. Size vadedilen mutlaka doğrudur.
6. Ve şüphesiz ki, din hesap günü muhakkak olacaktır, gelecektir.
7. Andolsun, yörüngelere sahip gökyüzünü düşün!
8. Şüphesiz siz binbir çeşit söz içindesiniz.
9. Çevrilen kimse ondan sözlere aldanarak çevriliyor.
10. O çeşitli, çelişkili sözleri ortaya atan yalancılar kahrolsun!
11. Onlar bir aptallık içinde yanılıyorlar.
12. “Hesap ve ceza, din günü ne zaman” diye soruyorlar?
13. O gün onlar ateş üzerindedirler, yaptıklarına karşılık olarak!
14. “Fitnenizi, yapmış olduğunuzun karşılığını tadın! Acele isteyip durduğunuz şey işte budur! ”

15. ŞÜPHESİZ korunup sakınanlar cennetlerde, pınarların başlarındadır.
16. Rablerinin kendilerine verdiğini alırlar. Çünkü onlar bundan önce dünyada iyi davrananlar idiler.
17. Geceleyin pek az uyuyorlardı.
18. Seherlerde bağışlanma diliyorlardı.
19. Onların mallarında çaresiz ve yoksul için bir hak vardı.

20. YERYÜZÜNDE kesin inananlar için ayetler vardır.
21. Kendi nefislerinizde, canlarınızda da öyle ayetler var! hâlâ gerçeği görmüyor musunuz?

22. Gökyüzünde rızkınız ve tehdit edildiğiniz şey de azap ta var.

23. Gökyüzünün ve yeryüzünün Rabbine Andolsun ki, kuşkusuz o sizin konuşmanız gibi gerçektir.

24. İBRAHİM'İN şerefli konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Hani bir zaman onun yanına girdiler; "Selâm" dediler. O da: "Selâm tanınmamış topluluk!" dedi.

26. Hemen bir bahâne ile ailesine gitti besili bir buzağı getirdi.

27. Derken onu önlerine yaklaştırdı; "Yemez misiniz?" dedi.

28. Yemekle ilgilenmediklerini görünce onlardan dolayı içine bir korku düştü. "Korkma" dediler. Ve ona bilgin bir oğul müjdelediler.

29. Karısı hayretler içinde geldi ve ellerini yüzüne vurarak: Kısır bir kocakarı!" dedi.

30. Dediler ki: "Böyledir! Bunu Rabbin buyurdu. Şüphesiz O; hikmet sahibidir, bilendir."

31. İBRAHİM: "Ey elçiler, asıl göreviniz nedir?" dedi.

32. Dediler ki: "Biz suçlu bir kavim üzerine gönderildik:

33. Üzerlerine çamurdan taşlar gönderelim diye.

34. Her biri sınırı, haddi aşanlar için Rabbinin katında kişiye özel, her bir kişiyi vurmak için ayrı ayrı işaretlenmiş!"

35. Derken orada müminlerden kim varsa çıkardık.

36. Zaten orada bir ev halkı dışında teslim olmuş kişiler de bulamadık.

37. Orada acıklı azaptan korkan kişiler için bir ibret bıraktık.

38. MUSA'da da... alınacak çok ibret-ders vardır. Hani onu apaçık bir kanıtla Firavun'a göndermiştik;

39. ancak o bütün kuvvetiyle yanı üzere döndü, sırtını çevirdi. Ve: "Bu bir büyücü veya mecnundur" dedi.

40. Biz de derhal onu ve ordusunu yakaladık onları denize fırlatıverdik; o Firavun boğulurken kendi kendini kınıyordu!

41. ÂD KAVMİNDE DE! Hani onların üzerlerine de köklerini kesen bir rüzgâr gönderdik.

42. Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor ancak onu kül gibi yapıp dağıtıyordu.

43. SEMUD KAVMİNDE DE! Hani onlara: “Bir süreye kadar faydalanın” denilmişti.

44. Rablerinin emrine baş kaldırdılar. Bakınıp dururlarken onları yıldırım yakaladı.

45. O zaman kalkmaya güçleri yetmedi, yardım edenleri de olmadı.

46. DAHA ÖNCE DE Nuh Kavmini bir süre faydalandırmıştık. Şüphesiz onlar fasık bir kavim idiler.

47. EVRENİ, göğü, uzayı kuvvetle sapasağlam bina ettik, kurduk. Ve şüphesiz Biz onu genişletiyoruz.

48. Yeryüzünü de döşedik. Ne güzel döşeyiciyiz Biz!

49. Her şeyden çift çift yarattık. Düşünüp öğüt alasınız diye.

50. Öyleyse; “Edindiğiniz sahte ilâhlardan Allah’a kaçın, sığının! Şüphesiz ben size O’ndan gelen apaçık bir uyarıcıyım.

51. Allah ile beraber başka bir ilâh uydurmayın! Şüphesiz ben size O’ndan gelen apaçık bir uyarıcıyım.”

52. İŞTE BÖYLE! Onlardan öncekilere de ne kadar Rasul geldiyse mutlaka: “Büyücü ya da mecnundur” dediler.

53. Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler? Aksine onlar azgın bir topluluktur.

54. Öyleyse onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin.

55. Sen yine de kulak veren herkese hatırlat, öğüt ver. Çünkü öğüt, hatırlatmak müminlere fayda verir!

56. BEN cinleri insanın algılayamadığı varlıkları ve insanları ancak Bana ibadet etmeleri için yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum ve Beni doyurup beslemelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz O Allah çokça rızık yaratandır, sarsılmaz kuvvet sahibidir.

59. Şüphesiz ki bu zulmeden, hain kimselere arkadaşlarının azap payı gibi bir pay vardır. Acele etmesinler.

60. Kendilerine vadedilen günlerinden dolayı vay o gerçeği inkâr edenlere, gizleyenlere!

GAŞIYE SURESİ

İniş Sırası: 68 • Mushaf Sırası: 88 • 26 Ayettir

1. HER yanı sarıp kaplayacak olanın haberi sana geldi mi?
2. Yüzler vardır; o gün eğilmiş,
3. çalışmış, boşuna yorulmuş!
4. Kızgın bir ateşe yaslanır.
5. Kaynayan, son derece ısınmış, kızgın bir kaynaktan içirilir.
6. Onlara kötü kokulu bir dikenden başka yiyecek yoktur.
7. O ise ne besler, ne de açlığı giderir.

8. YÜZLER VARDIR; o gün nimet içinde mutludur,
9. çalışmasından hoşnutturlar.
10. Yüksek bir cennetin içinde!
11. Orada boş bir lâf işitmezler.
12. Orada kesintisiz bir kaynak vardır.
13. Orada yüksek yüksek, yükseltilmiş tahtlar vardır.
14. Ve hazırlanmış, konulmuş testiler,
15. dizilmiş yastıklar
16. ve serilmiş saçaklı halılar vardır!

17. PEKİ o yeniden dirilmeyi inkâr edenler; yağmur yüklü bulutlara, deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmış?
18. Gökyüzüne, nasıl yükseltilmiş?
19. Dağlara, nasıl dikilmiş?
20. Yeryüzüne, nasıl yayılıp döşenmiş?

21. HAYDİ HATIRLAT, öğüt ver! Sen sadece bir öğüt verensin.

22. Onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin!
23. Ancak kim yüz çevirir ve inkâr ederse,
24. Allah onu en büyük azap ile azaplandırır.
25. Mutlaka onların dönüşü Bizim huzurumuzadır.
26. Sonra onların hesaplarını görmek de elbette Bize aittir.

KEHF SURESİ

İniş Sırası: 69 • Mushaf Sırası: 18 • 110 Ayettir

1. BÜTÜN ÖVGÜLER Allah’a aittir! O ki; kitabı kuluna indirdi" ve ona, anlaşılmasını güçleştirecek hiçbir eğrilik, zorluk koymadı!

2. Dosdoğrudur! Kendi katından gelecek şiddetli bir azaba karşı uyarmak ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayan, faydalı işleri en iyi şekilde yapan müminlere, kendileri için güzel bir mükâfatın bulunduğunu müjdelemek için!

3. Orada sonsuz kalıcıdırlar.

4. “Allah çocuk edindi” diyenleri uyarmak için!

5. Bu hususta ne kendilerinin, ne de atalarının bir bilgisi vardır. Ağızlarından ne de ağır bir söz çıkıyor. Sadece yalan söylüyorlar.

6. BELKİ de sen bunlar yüzünden neredeyse kendini helâk edeceksin; sana gelen bu söze, ayetlere, vahye, Kur'an'a inanmıyorlar diye?!

7. Şüphesiz Biz, yeryüzündeki şeyleri bir süs, bir araç kıldık ki; insanların hangisinin daha güzel iş yaptığını açığa çıkaralım yaptıklarının tam karşılığını verelim diye.

8. Şüphesiz Biz, yeryüzünün üzerindekilerini kupkuru bir toprak yapıcılarız.

9. SEN Kehf mağara ashabı, arkadaşları ve Rakîm ashabını yazılı metin sahibi arkadaşlarını Bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sanıyorsun?

10. Hani o gençler mağaraya sığındılar ve dediler ki: “Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver. Bize şu işimizden bir kurtuluş yolu hazırla! ”

11. Böylece Biz de nice yıllar o mağara içinde onları duyu organları olan kulaklarına bir ağırlık koyarak, kapatarak bütün organları ile birlikte uyuttuk.

12. Sonra onları uyandırdık ki; iki taraftan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edeceği bilinsin.

13. ONLARIN haberlerini sana gerçek olarak anlatıyoruz. Şüphesiz onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi, Biz de onlara doğruluklarını, hidayetlerini artırmıştık.

14. Onların kalplerini kuvvetlendirmiştik. Hani kalktılar hemen dediler ki: “Bizim Rabbimiz göklerin ve yeryüzünün Rabbidir. Artık biz O’ndan başka bir ilâha asla yalvarmayacağız! O zaman saçma sapan bir şey söylemiş oluruz.

15. İşte şunlar bizim halkımız O’nun dışında ilâhlar edindiler. Onlar hakkında açık bir kanıt getirmeleri gerekmez miydi? Allah’a yalan uyduran kimseden daha zalim kim olabilir?”

16. Ve içlerinden biri demişti ki: ”Madem ki siz, onlardan ve Allah’tan başka kulluk ettikleri şeylerden uzaklaştınız öyleyse mağaraya sığının ki, Rabbiniz size rahmetinden yaysın ve işinizde size bir kolaylık hazırlasın. ”

17. VE güneşi bir görseydin, doğduğu zaman mağaralarından sağa doğru eğiliyor, battığı zaman da sola doğru dokunarak giderdi. Ve onlar mağaranın geniş çe bir odası içinde idiler. İşte bu Allah’ın ayetlerinden, işâretlerinden biriydi! Allah; doğruyu dileyenleri, isteyenleri, tercih edenleri doğru yola ilettiğinde işte o kimse doğru yolu bulmuştur. Sapıklığı isteyenleri, dileyenleri, tercih edenleri de sapıklıkta bıraktığında kesinlikle ona doğru yolu gösteren bir dost bulamazsın.

18. ONLAR uykuda iken sen onları uyanık sanırdın. Biz onları sağa-sola çevirirdik. Onların köpeği de mağaranın girişinde iki kolunu, ayağını uzatmış durumdaydı. Onları o durumda görseydin elbette onlardan dönüp kaçardın! Kesinlikle onlardan dolayı içine bir ürperti dolardı.

19. İşte böylece; onları dirilttik ki, kendi aralarında birbirlerine sorsunlar diye. İçlerinden sözcü birisi: “Ne kadar kaldınız?” dedi. “Bir gün veya bir günün bir parçası kadar kaldık!” dediler. Dediler ki: “Ne kadar kaldığımızı Rabbimiz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş ile şehre gönderin de baksın, hangi yiyecek daha temiz ise ondan size bir yiyecek getirsin. Ancak çok dikkatli davransın, sakın sizi kimseye sezdirmesin!

20. Çünkü onlar sizi ele geçirirse taşlarlar veya sizi kendi dinlerine döndürürler. O zaman sonsuza kadar mutlu olamazsınız.”

21. İŞTE BU YOLLA, böylece onları buldurduk ki, Allah’ın vadinin gerçek olduğunu ve kendisinde hiç şüphe olmayan kıyamet saatinin geleceğini bilsinler. Hani onlar işlerini kendi aralarında birbirleriyle tartışıyorlardı: Bir kısmı; “Onların üzerine bir bina yapın, Rableri onların durumunu daha iyi bilir” diyorlardı. Onlar hakkında yapılan tartışmada galip gelenler: “Biz mutlaka onların üzerine bir mescit yapacağız” dediler.

22. “Onlar üçtür, dördüncüleri köpekleridir” derlerse; “Beştirler, altıncıları da köpekleridir” derlerse; “Gayb, bilinmeyen hakkında” tahmin yürütürlerse; “Yedidirler, sekizincileri de köpekleridir” derlerse de ki: “Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir. Onların kayda değer bir bilgiye sahip olanları çok azdır. Artık onlar hakkında açıkça bilinenler dışında hiç kimse ile tartışmaya girme! Ve onlar hakkında bilgi almak için de hiç kimseye bir soru sorma!”

23. VE HİÇBİR ŞEY için asla: “Ben bunu yarın mutlaka yapacağım” deme!

24. “Ancak Allah izin verirse!” de. Unuttuğun zaman da Rabbini an, aklına getir, hatırla ve de ki: “Umarım Rabbim beni bundan daha yakın bilgiye yaklaşmam için doğruya yöneltip iletir.”

25. VE BAZILARI; onların mağaralarında üç yüz yıl kaldı ve kimileri de bu sayıya dokuz yıl daha ilâve ediyorlar.

26. Bu onların iddialarıdır. De ki: “Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yeryüzünün gaybı, görülemeyeni O’nundur. O ne güzel görendir. Ve O ne güzel işitendir. Onların O’ndan başka bir velisi, dostu, yardımcısı yoktur. Kendi hükmüne, kararına hiç kimseyi ortak etmez.”

27. ÖYLEYSE Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku! O’nun sözlerini değiştirecek yoktur. Ve asla O’nun dışında bir sığınak da bulamazsın!

28. Sen sabah akşam Rablerinin rızasını isteyerek yalvaran kimselerle beraber ol! Dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini

ayırma! Kalbi Bizi anmaktan gafil olan, sırf tutkusuna uyan ve işi hep aşırılık olan kimseye uyma!

29. DE Kİ: “Hak Rabbinizden gelen gerçektir Vahiydir, Kur’-an’dır.” Artık inanmak için gerekeni yapan gereği gibi iman etsin, inkâr etmek için gerekeni yapan da kâfir olsun, gerçeğin üzerini örtsün. Şüphesiz Biz, yanlış yapan, zalimler için bir ateş hazırladık; çadırı, duvarları kendilerini kuşatan bir ateş! Eğer imdat, yardım dilerlerse;yüzleri haşlayan erimiş maden, maden eriyiği gibi bir su ile yardım edilirler. Nekötü bir içecek! Ve ne kötü bir dayanak!

30. O kimseler ki; iman edip salih amel, insana ve hayata katkı sağlayarak faydalı işleri en iyi şekilde yapmışlardır. Şüphesiz Biz güzel bir amel, iş yapan kimsenin de ücretini zayi etmeyiz.

31. Onlar öyle kimselerdir ki; kendileri için altlarından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır. Orada altından bileziklerle süslenip bezenirler. İnce has ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil giysiler giyerler. Koltuklar üzerine yaslanırlar. Ne güzel bir ödül! Ne güzel bir dayanak!

32. ONLARA şu iki adamın misâlini anlat: Birine iki üzüm bağı, bahçesi vermiş onları hurmalıklarla çevirmiştik. İkisi arasında da ekinler bitirmiştik.

33. Her iki bağ da, bahçe de meyvelerini verdi, hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Aralarından bir de ırmak akıtmıştık.

34. Onun bir geliri vardı. Arkadaşıyla konuşurken ona dedi ki: “Ben senden malca daha zengin adamca daha güçlüyüm”.

35. Ve o kendi kendisine yazık ederek bağına girdi ve dedi ki: “Sonsuza kadar bunun yok olacağını sanmam!

36. kıyamet saatinin gerçekleşeceğini de sanmıyorum. Eğer Rabbime tekrar döndürülsem bile mutlaka yer ve sonuç itibariyle bundan daha iyisini bulurum.”

37. Kendisiyle konuşan arkadaşı dedi ki: “Sen, seni topraktan sonra bir damla nutfeden, sudan yaratan, sonra da; seni bir adam olarak şekillendireni inkâr mı ediyorsun?

38. Ama O Allah benim Rabbimdir. Ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam!

39. Bağına girdiğin zaman: “Maşaallah, Allah ne güzel dilemiş, yaratmış! Güç yalnız Allah’ındır” demen gerekmez miydi? Gerçi sen beni malca ve evlâtça fakir görüyorsun!

40. Belki Rabbim bana senin bağından daha iyisini verir. Seninkine de gökyüzünden bir âfet, belâ gönderir de kupkuru bir toprak oluverir!

41. Veya onun suyu yerin dibine çekilir de bir daha onu arayıp bulamazsın!”

42. Derken onun serveti, mahsûlü kuşatılıp yok edildi. Bağ sahibi hemen ona harcadığı şeylere içi yanarak ellerini ovuşturmaya başladı. Bağ çardakları üzerine çökmüş kalmıştı! Şöyle diyordu: “Ah ne olurdu ben, yazıklar olsun bana, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!”

43. Allah dışında kendisine yardım edecek bir topluluk da yoktu. Kendi kendine de yardım edemedi.

44. İşte bu durumda velâyet, yardım ve koruyuculuk gerçek olan Allah’a aittir. Sevap, mükâfat vermek bakımından en iyi, en güzel sonucu vermek yönünden de en iyi olan O’dur.

45. SEN ONLARA dünya hayatının misâlini şöyle anlat: O gökyüzünden indirdiğimiz bir su gibidir. Onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karışmıştır. Sonra da rüzgârların savurduğu çöp kırıntıları olmuştur. Allah her şeye muktedîrdir, her şeye güç yetirendir!

46. Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür. Faydalı olan kalıcı işler ise Rabbinin katında sevapça daha iyi, umut bağlamaya daha lâyıktır.

47. O gün dağları yürütürüz ve yeryüzünü dümdüz olmuş, çırılçıplak görürsün. Onların hepsini toplamışızdır, içlerinden hiçbirini geride bırakmamışızdır.

48. Hepsi sıra sıra Rabbinin huzuruna sunulmuşlardır. Andolsun sizi ilk defa yarattığımız gibi Bize geldiniz. Oysa siz, sizin için; belli bir hesap zamanı tayin etmeyeceğimizi sanmıştınız.

49. Kitap ortaya konulmuştur. Artık suçluları onun içindekilerden dolayı korkar bir durumda görürsün. Derler ki: “Eyvahlar bize! Bu kitaba ne oluyor böyle? Küçük-büyük hiçbir şeyi bırakmıyor her şeyi toplamış

sayıp döküyor!” Yaptıkları şeyleri hazır olarak bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez!

50. VE HATIRLA Kİ Biz bir zaman meleklere: “Âdem’i selâmlayın, onu tanıyın, önünde saygı ile eğilin” demiştik. İblis dışında hepsi onu tanıdılar, saygı ile eğilip selâmladılar. O İblis, cinlerden algılayamadığınız varlıklardan idi. Rabbinin emrinden, sözünden, söylediğinden dışarı çıktı. Onu ve soyunu Benim dışımda dostlar mı ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin için saldırgan bir düşmandırlar. Ne kötü bir değiştirmedir!

51. Ben onları göklerin, yeryüzünün ve kendilerinin yaratılmasına da şahit tutmadım. Ben saptırıcıları destekçi olarak tutmuş değilim!

52. O gün Allah der ki: “Bana ortak zannettiğiniz ortaklarımı çağırın.” Onları çağırdılar fakat kendilerine cevap veremediler. Biz onların aralarına bir uçurum koyduk.

53. Suçlular ateşi görmüşler artık onun içine gireceklerini anlamışlardır. Fakat kaçıp kurtulacakları bir yer bulamamışlardır.

54. İŞTE BUNUN GİBİ, Biz bu Kur’an’da insanlar için her örnekten çeşitli açıklamalar yaptık. İnsan ise tartışmaya çok düşkündür.

55. İnsanları kendilerine hidayet, yol gösterici Kitap, Kur’an geldiği zaman inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan şey; öncekilere uygulanan sünnetin, uygulama- nın kendilerine de uygulanması veya azabın açıkça karşılarına gelmesini istemeleridir zira kitapta anlatılanlara inanmıyorlar.

56. Biz elçileri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olmaktan başka bir maksatla göndermedik! İnkâr eden kimseler ise gerçeği yalanla etkisiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar Benim ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyleri alay konusu yaptılar.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı hâlde; onlardan yüz çeviren ve ellerinin öne sürdüğünü unutandan daha zalim kim olabilir? Onlar kalplerini duygusal zekâlarını onu kavramak için işletmiyorlar ve kulakları ile de işitmek istemiyorlar. Dolayısıyla sen onları doğru yola çağırsan bile bu hâlde doğru yola asla gelmiyorlar.

58. Bununla birlikte rahmet sahibi çok bağışlayan Rabbin; onları kazandıkları şeylerle hemen cezalandıracak olsaydı elbette azabı onlar için çabuklaştırırdı. Fakat onlar için vadedilen bir zaman vardır. Artık O'ndan kaçıp sığınacak bir yer bulamayacaklardır.

59. İşte şu kentler! Zulmeden önceki toplumları yok ettik; Biz onları yok etmeden önce bir süre vermiştik.

60. HANİ Musa genç yardımcısına demişti ki: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar durmayacağım veya uzun bir zaman yürüyeceğim."

61. İki denizin birleştikleri yere ulaştıkları zaman balıklarını unuttular; o balıkları sıyrılıp akarak denizde yolunu tutmuştu.

62. Orayı geçip gittiklerinde genç yardımcısına dedi ki: "Kuşluk, sabah yiyeceğimizi bize getir. Andolsun bu yolculuğumuzda epeyce yorgunluk çektik."

63. Genç adam: "Gördün mü?" dedi. "Kayaya sığındığımız zaman doğrusu ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadı. Acayip bir şekilde denizin içinde yolunu tutup gitti."

64. Musa: "Aradığımız şey işte buydu!" dedi. Kendi izlerini takip ederek derhal geri döndüler.

65. ORADA kullarımızdan bir kul buldular; kendisine katımızdan bir rahmet ve tarafımızdan ona bir ilim öğretmiştik, emir vermiştik.

66. Musa dedi ki: "Sana öğretilenden doğruya ileten bilgiyi bana da öğretmen için sana tabi olabilir, seni izleyebilir miyim?"

67. O kul dedi ki: "Doğrusu sen benimle beraber bulunmaya sabredemezsin, dayanamazsın!

68. Nasıl dayanabilirsin, sabredebilirsin ki; iç yüzünü bilmediğin ve onunla bizzat kendi ilminle yakinen anlayamadığın kavrayamadığın bir şeye?"

69. Musa: "İnşallah beni sabırlı, dayanıklı, tahammüllü bulacaksın. Ben hiçbir işte de sana karşı gelmem" dedi.

70. O kul dedi ki: "Eğer bana uyarsan yaptığım hiçbir şey hakkında bana soru sorma! Ta ki, ben onu sana söyleyip anlatıncaya kadar."

71. BUNUN ÜZERİNE yürüyüp gittiler. Nihayet gemiye bindikleri zaman gemiyi delerek yaraladı. Musa: “Yolcularını boğmak için mi gemiyi deldin? Gerçekten sen şaşırtıcı bir iş yaptın” dedi.

72. O kul dedi ki: “Ben sana; ‘benimle bulunmaya sabredemezsin, katlanamazsın, dayanamazsın’ demedim mi?”

73. Musa dedi ki: “Unuttuğum şeyden ötürü beni sorguya çekip kınama, bu işimden dolayı bana bir güçlük çıkarma.”

74. YİNE yürüdüler. Nihayet bir gence rastladıklarında; o kul, yani insan suretindeki melek Allah’ın emri gereğince hemen onu öldürdü. Musa: “Temiz bir canı katlettin ha?! Bir nefse, cana karşılık olmaksızın! Doğrusu sen çirkin bir iş yaptın” dedi.

75. O kul dedi ki: “Ben sana ‘benimle bulunmaya sabredemezsin, dayanamazsın, katlanamazsın’ demedim mi?”

76. Musa dedi ki: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaş olma! Artık tarafımdan sana bir özür ulaşmıştır.”

77. YİNE yola koyuldular. Nihayet bir kasaba halkına vardıkları zaman halkından yemek istediler. Kasaba halkı onları konuk olarak ağırlamaktan ka çındılar. Orada yıkılmak üzere olan bir duvar gördüler. O kul hemen o duvarı doğrulttu, tamir etti, sağlamlaştırdı. Musa: “Eğer isteseydin buna karşılık bir ücret alırdın” dedi.

78. O kul dedi ki: ”İşte bu benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Sana sabredip de dayanamadığın olayların ger çek yorumunu, iç yüzünü haber vereceğim.

79. O GEMİ var ya; o denizde çalışan yoksulların idi. Ben onu kusurlu yaptım çünkü ötelerinde her sağlam gemiye zorbalıkla el koyan diktatör, zorba bir kral vardı.

80. Gence gelince; onun anası ve babası Mümin insanlardı. Bunun onlara azgınlık ve küfür nedeni olması sözkonusu idi.

81. Böylece Rableri onlara onun yerine temizlik yönünden ondan daha hayırlısını ve daha merhametlisini versin.

82. Duvara gelince: O, şehirde iki yetim çocuğun idi. Onun altında onlara ait bir hazine vardı. Babaları da iyi birisi idi. Rabbin istedi ki, onlar güçlü

çağlarına erişsinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunları kendiliğimden yapmadım Rabbin emirleriydi. İşte sabredip de kendisine dayanamadığın şeylerin, olayların yorumu, iç yüzü budur!”

83. VE SANA Zülkarneyn’den soruyorlar. De ki: “Ondan size bir hatıra okuyacağım.”

84. Doğrusu Biz onu yeryüzünde sağlam yerleştirmiş, geniş imkânlar vermiş ve ona her şeyden bir sebep vermiştik, her şeye kolayca ulaşmanın yolunu göstermiştik.

85. DERKEN o da bir sebebi, o yollardan birini izledi gitti.

86. Nihayet güneşin battığı yere ulaşınca onu kara balçıklı bir kaynakta batar hâlde gördü. Ve onun yanında da bir kavim buldu. Dedik ki: “Ey Zülkarneyn! Ya onları cezalandırır, azap edersin ya da haklarında iyilikle davranırsın. ”

87. Dedi ki: “Kim zulmederse, zalimlik ederse kendisini cezalandıracağız, azap edeceğiz. Sonra Rabbine döndürülecektir. O da ona görülmemiş bir azabla azap edecektir.

88. Ancak inanan ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayarak yararlı bir iş yapana gelince onun için en iyi mükâfat vardır. Ve ona emrimizi yerine getirmeyi kolaylaştırırız.”

89. SONRA yine bir yol tuttu.

90. Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca onu bir kavmin üzerine doğar hâlde buldu. Onlara güneşten koruyan bir siper yapmamıştık.

91. İşte böyle! Biz onunla ilgili olan her bilgiyi kuşatmıştık.

92. SONRA yine bir yol tuttu.

93. Nihayet iki set arasına ulaşınca; iki setin yanında neredeyse hiç söz anlamayan, dinlemeyen bir halk buldu.

94. “Ey Zülkarneyn!” dediler. ”Yecüc ve Mecüc bu yerde gerçekten bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman için sana vergi, ücret, bir bedel verelim, ödeyelim mi?”

95. Dedi ki: “Rabbimin beni içinde bulundurduğu imkânlar daha hayırlıdır. Siz bana güç ile, işçilik ile yardım edin sizinle onlar arasına sağlam bir set yapayım.

96. Bana demir kütleleri getirin.” Nihayet iki dağın arasını aynı seviyeye getirince; “Körükleyin” dedi. Nihayet o demir kütlelerini kor ateş hâline sokunca dedi ki: “Bana erimiş bakır getirin de onun üzerine dökeyim.”

97. Böylelikle onu aşmayı başaramadılar, delmeye de güç yetiremediler.

98. Dedi ki: “Yaptıklarım Rabbimden öğrendiğim bir bilgi iledir, benden değil bu Rabbimden bir rahmettir, ikrâmdır. Rabbimin sözü, tehdidi geldiği zaman onu yerle bir eder. Rabbimin sözü, tehdidi gerçektir.”

99. BİZ O GÜN bazılarını bırakmışızdır dalga dalga, izdiham hâlinde birbirlerine giriverirler. Sûr’a da üflenmiştir. Artık onların tümünü biraraya toplamışızdır.

100. O gün cehennemi kâfirler için açıkça göstermişizdir.

101. Onlar ki gözleri, Beni hatırlatan doğadaki ayetleri, kâinat ayetlerini görmek istemiyorlardı ve okunan ayetlerimizi de dinlemeye tahammül edemiyorlardı.

102. YOKSA inkâr eden kimseler Beni bırakıp da kullarımı evliyâ, veliler, dostlar edinerek kurtulacaklarını mı sandılar? Biz cehennemi inkârcılara konaklanılan, bir vatan olarak hazırladık.

103. De ki: “Yapılan işler bakımından kaybedenleri size haber vereyim mi?”

104. Onların dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir; oysa kendileri gerçekte iyi bir iş yaptıklarını sanıyorlar!

105. İşte onlar; Rablerinin ayetlerini ve O’na kavuşmayı, O’nunla karşılaşmayı, yüzyüze gelmeyi inkâr eden kimselerdir. Bu yüzden yaptıkları boşa gitmiştir. Artık onlar için kıyamet günü mahkeme, terazi kurulmaz!

106. İşte böyle onların cezası cehennemdir. İnkâr etmeleri; ayetlerimi ve elçilerimi hafife, alaya almaları yüzünden!

107. İNANAN ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayarak faydalı bir işi en iyi şekilde dürüstçe yapanlara gelince; onlar için vatan olarak Firdevs Cennetleri vardır.

108. Orada ölümsüz, sürekli kalıcıdırlar. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109. DE Kİ: “Eğer deniz Rabbimin sözlerini yazmak için mürekkep olsaydı, elbette deniz; Rabbimin sözleri tükenmeden önce tükenirdi. Hatta yardım için bir o kadarını daha getirsek!”

110. De ki: “Ben de sizin gibi ölümlü bir beşerim, insanım. Yalnız bana ilâhınızın tek bir İlâh olduğu vahyolundu. Artık her kim, Rabbine O’nun rızasına, Cennetine kavuşmayı umuyorsa salih bir ame, insana ve hayata katkı sağlayacak iyi bir iş yapsın. Ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak etmesin!

NAHL SURESİ

İniş Sırası: 70 • Mushaf Sırası: 16 • 128 Ayettir

1. ALLAH'ın emri geldi. Artık onu acele istemeyin. O, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır, yücedir!

2. Melekleri; kullarından dilediğini elçi seçerek emrinden ruh ile vahiy ile indirir; "Benden başka Ilâh yoktur, Allah'tan korkun, diye uyarın!"

3. Gökleri ve yeryüzünü gerektiği gibi yarattı. Ortak koştuklarından yücedir!

4. İNSANI bir damla sudan yarattı. Bir de bakarsın ki o, düşmanlık yapmaya kalkışıyor.

5. HAYVANLARI da O yarattı; onlarda sizin için ısınmanızı sağlayan şeyler ve daha birçok faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.

6. Onlarda sizin için akşamleyin dönüş zamanında, otlaktan getirirken ve sabahleyin otlağa götürürken ayrıca bir güzellik vardır.

7. Sizin yükünüzü öyle şehirlere taşırlar ki; canlarınız büyük zahmetler çekmeden siz oraya ulaşamazdınız. Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

8. Atları, katırları ve merkepleri de binmeniz için ve bir süs olarak yarattı. Ve sizin bilmediğiniz daha nice şeyler yaratıyor!

9. DOĞRU YOLU beyan etmek, açıklamak Allah'a aittir, açıklanan yoldan ayrılıp sapan da var. Oysa Allah dileseydi size özgürlük tanımayıp; elbette hepinizi zorunlu olarak doğru yola iletirdi.

10. GÖKYÜZÜNDEN size su indiren O'dur. İçeceğiniz ondandır, hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de ondandır.

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her türlü meyveler yaratır. Şüphesiz bunda, derin düşünen bir kavim için elbette bir ibret vardır.

12. GECEYİ ve gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı hizmetinize verdi. Yıldızlar da O'nun buyruğuna göre hareket ederler. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir kavim için gerçekten ibretler vardır.

13. Yeryüzünde sizin için üretip yaratarak çoğalttığı rengârenk şeyler! Şüphesiz bunda hatırlamaya çalışan bir kavim için gerçekten bir ibret vardır.

14. DENİZİ de emrinize, hizmetinize veren O'dur. Ondan taptaze et yiyesiniz ve takınacağınız süsler çıkarasınız diye! Denizde suları yara yara giden gemileri görürsün. Bu da O'nun lütfundan aramanız içindir. Umulur ki şükredersiniz.

15. SİZİ sarsar diye yeryüzüne ağır baskılar, dağlar yerleştirdi. Ve ırmaklar ve yollar. Ta ki doğru yolu bulasınız.

16. Ve yeryüzünde daha nice işaretler var etti. Onlar yıldızla da yol bulurlar.

17. O HÂLDE bir düşünün; yaratan yaratmayan gibi olur mu? Hâlâ düşünüp öğüt almıyor musunuz?

18. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız onu sayamazsınız, asla bu işin altından kalkamazsınız! Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

19. Allah gizlediklerinizi de bilir, açıkladıklarınızı da!

20. Allah'ın dışında yalvardıkları kimseler hiçbir şey yaratamazlar. Zaten kendileri yaratılmaktadırlar, ihtiyaç sahibidirler.

21. Onlar ölüdürler, diri değildirler. Ve ne zaman dirileceklerini de bilemezler!

22. İLÂHINIZ TEK BİR İLÂH'TIR! Ahirete inanmayan kimselerin kalpleri inkârcıdır. Onlar büyüklük taslarlar.

23. Gerçek şudur ki; şüphesiz Allah gizlediklerini de biliyor, açığa vurduklarını da! Şüphesiz O, büyüklenenleri sevmez!

24. Onlara; “Rabbiniz ne indirdi?” denildiği zaman; “Evvelkilerden nakledilen masalları, şeyleri” dediler.

25. Kıyamet günü tam olarak kendi yüklerini ve bilgisizce saptırdıkları kimselerin vebâllerinden bir kısmını da yükleniyorlar. Dikkat edin yüklendikleri şey ne kötüdür!

26. ONLARDAN önceki kimseler de tuzak kurmuşlardı. Allah’ın emri onların binalarına temellerinden geldi! Böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü! Ceza onlara ummadıkları bir yerden geldi!

27. Sonra O, onları kıyamet gününde rezil eder. Ve der ki: “O ortaklarım nerede?” Kendileri uğrunda düşmanlık etmeye kalkıştığınız o ortaklar?” Kendilerine ilim verilmiş kimseler: “Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük inkârcılaradır” derler.

28. Meleklerin kendi kendilerine zalimlik ederlerken vefat ettirdiği kimseler: “Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk” diyerek teslim olurlar. Kesinlikle; şüphesiz Allah yapıyor olduklarınızı bilendir!

29. Öyleyse haydi cehennemin kapılarından girin, içinde hiç ölmemek üzere, sonsuz kalıcılar olarak! Büyüklenenlerin yurdu ne kötüdür!

30. KORUNUP SAKINAN kimselere: “Rabbiniz ne indirdi?” denildiğinde; “İyilik” dediler. O kimseler ki; bu dünyada kimseye zarar vermeden güzelce yaşadılar, işte onlar için mükafatın en güzeli vardır. Ve ahiret yurdu daha hayırlıdır. Ve ne güzeldir korunup sakınanların yurdu!

31. Adn cennetleri; işte altlarından ırmaklar akan o yere, cennete girerler, orada onlar için diledikleri, istedikleri her şey vardır." Allah korunup sakınanları işte böyle ödüllendirir.

32. Meleklerin temiz kimselerden vefat ettirdiklerine gelince, onlara; “Size selâm olsun! Yapmış olduklarınıza karşılık cennete girin” derler.

33. GERÇEĞİ inkâr edenler ille de kendilerine meleklerin veya Rabbinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan önceki kimseler de işte

böyle yapmışlardı! Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

34. Nihayet yaptıklarının kötülükleri kendilerine isabet etti. Alay ettikleri şey onları kuşatıverdi.

35. ALLAH'a ortak koşanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi ne biz ve ne de atalarımız; O'nun dışında hiçbir şeye tapmazdık." Hiçbir şeyi O'nsuz haram kılmazdık." Kendilerinden öncekiler de işte böyle davranmıştı. Elçilere düşen görev sadece açıkça duyurmak değil midir?

36. Andolsun, Biz her ümmet, uygarlık, medeniyet, topluluk için: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan dini kendi çıkarları için kullanan kim olursa olsun onlardan kaçının" diye uyaran görevli bir Rasul, elçi gönderdik. Böylelikle Allah onlardan kimini doğru yolda gitmek isteyenleri doğru yola iletti, onlardan kimine dalâleti, sapıklığı tercih edenlerin de dalâlet, kendi sapıklıkları üzere kalmaları hak oldu. Şimdi yeryüzünde gezin, seyahat edin de yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir görün!

37. Sen onların doğru yola gelmelerini ne kadar istesen de şüphesiz Allah; sapıklığı tercih edenleri doğru yola iletmez. Onların hiç yardımcıları da olmaz.

38. ONLAR yeminlerinin bütün şiddetiyle: "Allah ölen kimseyi diriltemez" diye Allah'a yemin ettiler. Kesinlikle diriltecektir. Bu O'nun hak olarak üzerine aldığı bir sözdür. Fakat insanların birçoğu bilmezler.

39. Hakkında ihtilâf ettikleri şeyleri onlara açıklaması ve o inkârcıların da yalancı kişiler olduklarını bilmeleri için!

40. Bir şeyin olmasını istediğimiz zaman Bizim sözümüz sadece ona; "Ol" dememizdir, o da derhal oluşmaya başlar.

41. BUNDAN BÖYLE hak ve özgürlüğünü kullandığından dolayı zulme uğradıktan sonra, Allah'ın emri gereği göç, hicret edenlere gelince; Biz onları dünyada iyi bir şekilde yerleştireceğiz. Ahiret mükâfatı ise daha büyüktür. Eğer bilselerdi!

42. Onlar sabrettiler ve Rablerine güvenmektedirler.

43. BİZ senden önceki çağlarda kendilerine vahyettiğimiz başka adamları da gönderdik. Eğer bilmiyor iseniz daha önce kitap verilenlere sorun:

44. Apaçık delilleri ve yazılı belgeleri! Sana da Zikri, Kur'an'ı Katımızdaki Ana Kitap'tan Cebrail aracılığıyla aktardık, indirdik, transfer ettik ki; kendilerine indirileni, aktarılanı, transfer edileni insanlara bey ân edesin, enine boyuna detaylıca açıklayasın! Umulur ki, iyice düşünürler.

45. KÖTÜ tuzaklar kuranlar Allah'ın kendilerini yerin dibine batırmayacağından ya da azabın kendilerine hiç ummadıkları bir yönden gelmeyeceğinden emin midirler?

46. Yahut gezip dolaşırlarken kendilerini yakalamasından? Onlar buna engel olacak değillerdir.

47. Ya da kendilerini bir korku üzerinde yakalamayacağından? Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

48. ÖYLEYSE onlar Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgeleri sağdan ve soldan sürünerek Allah'a secde hâlinde dönüp dolaşır.

49. Göklerde bulunanlar, yeryüzündeki canlılar ve melekler Allah'a O'nun sevgisinden mahrum kalma korkusu ile isteyerek secde ederler. Onlar asla büyüklenmezler!

50. Onlar üzerlerinde tek otorite İlâh olan Rablerinden, Allah'tan korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar.

51. ALLAH buyurdu: "İki ilâh edinmeyin! O ancak tek bir İlâh'tır. Yalnızca Benden korkun!"

52. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsi O'nundur. Ta Adem'-den Muhammed'e kadar süregelen ve adı İslâm olan tek din de O'nundur! O hâlde, Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?!

53. Size ulaşan, sizde olan her nimet Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı dokunduğu zaman feryatla yalnız O'na yalvarırsınız.

54. Sonra sıkıntıyı sizden kaldırdığı zaman içinizden bir grup derhal Rablerine ortak koşarlar!

55. Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük için! Öyleyse bir süre yararlanın bakalım! Yakında bileceksiniz.

56. Verdiğimiz rızıktan hiçbir şey bilmeyenlere bir pay ayırıyorlar! Allah'a Andolsun uydurmuş olduğunuz şeylerden sorgulanacaksınız!

57. VE Allah'a kızlar isnat ediyorlar! O; hiçbir kusuru, eksiği olmayandır. Kendilerine canlarının çektiği ha!

58. Oysa onlardan birine kız çocuğu müjdelendiği zaman yüzü kapkara kesilir içi öfkeyle dolarak...

59. Kendisine müjdelenen şeyin etkisiyle kavminden gizlenir. Onu zillete katlanarak yanında tutsun mu, yoksa onu unutsun mu, toprağa gömsün mü? Dikkat edin! Ne kötü hüküm, isâbetsiz karar veriyorlar!

60. Kötülük vasfı ahirete inanmayanların hâlidir. En yüce vasıf ise Allah'ındır. O; üstündür, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

61. EĞER Allah zulümleri sebebiyle insanları anında ölümlerine hükmederek cezalandırsaydı, yeryüzünde kıpırdayan hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları bir süreye kadar erteler! Ölüm emirleri ecelleri geldiği zaman ne bir saat geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler.

62. Kendilerinin hoşlanmadıkları vasıfları Allah'a malediyorlar; kendi dilleri de 'bütün güzellikler kendilerinin olacak' diye yalan söylüyor. Gerçekte ise onlara ateş vardır ve elbette onlar ateşe sürüleceklerdir.

63. ALLAH'a Andolsun, senden önceki toplumlara da elçi gönderdik. Şeytan yaptıkları işleri kendilerine süslü gösterdi. O şeytan bugün de onların dostudur ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Biz bu kitabı sana; onların hakkında ihtilâf ettikleri şeyi onlara açıklayasın ve inanan bir toplum için bir yol gösterici ve rahmet olsun diye Orijinalinden, Levh-i Mahfuzdaki Ana Kitabın verilerinden, önce Cebrail'e kodlayarak toptan indirip zamanı gelince de yine Cebrail aracılığıyla senin hafızana parça parça aktardık, transfer ettik.

65. ALLAH gökyüzünden bir su indirdi de ölümünden sonra yeryüzünü onunla diriltti. Şüphesiz ki bunda işiten bir kavim için gerçekten bir ibret vardır.

66. HAYVANLARDA da sizin için elbette bir ibret vardır. Onların karınlarından size yarı sindirilmiş gıdalar ile kan arasından çıkan içimi kolay halis bir süt içiriyoruz.

67. Hurmalıkların ve üzüm bağlarının meyvelerinden de hem sarhoş eden, aklı baştan alıp uyuşturan bir içki, alkol, hem de güzel bir besin elde edersiniz! Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için gerçekten bir ibret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti, ilham etti, bal arısını yönlendirdi: “Dağlarda, ağaçlarda ve insanların kurdukları çardaklarda, kovanlarda kendine evler edin!

69. Sonra her çeşit üründen ye... Rabbinin yollarında boyun eğerek yürü!” Onların arıların karınlarından renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz bunda iyice düşünen bir toplum için gerçekten bir ibret vardır.

70. VE ALLAH sizi yarattı. Sonra sizi öldürüyor. İçinizden kimi de ömrün en kötü çağına ulaştırılır, ta ki; birazcık bilgiden sonra hiçbir şey bilmez olur! Şüphesiz Allah en iyi bilendir, her şeye gücü yetendir.

71. * ALLAH rızıkta kiminizin kiminize üstün olmasına izin verdi. Üstün olanlar yönettiklerine paylarını vermiyorlar. Oysa onlar rızıkta eşit olmaya çalışsınlar. Yoksa Allah’ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

72. Allah size karşı cinsinizden eşler yarattı. Eşlerinizden de size çocuklar ve torunlar verdi! Sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. Öyleyken onlar şimdi bâtıla inanıp da Allah’ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

73. Allah’ı bırakıp da göklerden ve yeryüzünden kendileri için hiçbir şeyi rızık olarak vermeye sahip olmayan ve buna da asla güç yetiremeyecek şeylere tapıyorlar!

74. ÖYLEYSE; Allah’a emsaller, benzerler yakıştırmaya kalkışmayın! Şüphesiz Allah bilir, oysa siz bilmezsiniz.

75. Allah şu kişiyi örnek verdi: Bir şeye gücü yetmeyen, başkasının yönetiminde olan esir, köle, tarafımızdan kendisini rızıklandırdığımız o kimse; ondan gizlice ve açıkça infak eder, ve-rir, harcar! Şimdi bunlar hiç eşit olur mu? Övgü Allah’a mahsustur. Ama onların birçoğu bilmez!

76. Ve Allah şu iki adamı da örnek olarak anlattı: Onlardan birisi dilsizdir hiçbir şey yapmaya güç yetiremez, o sahibine, patronuna bir yüktür! Onu nereye gönderse hiçbir iyilik, hayır getirmez, hayırla ve iyilikle gelmez! Şimdi o kimse adaletle emreden ve dosdoğru bir yol üzerinde olan kimse ile hiç eşit olur mu?

77. GÖKLERİN ve yeryüzünün gaybı Allah'a aittir. Saatin işi, emri, kopması ise sadece bir göz kırpması gibidir. Veya daha da kısadır. Şüphesiz Allah her şeye güç yetirendir!

78. Allah sizi annelerinizin karnından çıkardı, hiçbir şey bilmiyordunuz! Size kulaklar, gözler ve gönüller verdi. Belki şükredersiniz!

79. Kuşlara bakmadılar mı? Gök boşluğunda boyun eğdirilmiş! Onlara havada tutunma özelliğini veren Allah'tır. Şüphesiz bunda düşünen, araştıran bir topluluk için gerçekten birçok dersler vardır.

80. Allah evlerinizi sizin için bir huzur ve dinlenme yeri kıldı. Hayvanların derilerinden de hem hicret, göç gününüzde, hem de konup yerleştiğiniz günlerde, hafifçe taşıyabileceğiniz barınaklar, evler belirledi. Yünlerinden, yapağılarından ve tüylerinden, kıllarından da bir süreye kadar kullanacağınız giyimlikler, döşemelikler ve geçimlik malı kıldı.

81. Allah yarattıklarından size gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar, siperler meydana getirdi. Yarattığı maddeler ile sizi sıcaktan koruyan giysiler ve harpte sizi kendi hışmınızdan koruyacak zırhlar yaptınız. Böylece size üzerinizdeki nimetini tamamlıyor. Umulur ki; teslim olup kurtulursunuz.

82. FAKAT bundan sonra senden yüz çevirirlerse sana düşen yalnızca açık bir şekilde tebliğdir, duyurmaktır, gerçeklerden haberdar etmektir.

83. Onlar Allah'ın nimetini bilirler sonra da onu inkâr ederler. Onların çoğu inkâra sapanlardır.

84. YENİDEN DİRİLTİLECEKLERİ O GÜN her toplumdan toplumun içinden bir şahit çıkardığımız gün, artık inkârcılara izin verilmez. Ve onların özür dilemeleri de istenmez, kabul edilmez.

85. Zalimler azabı gördükleri zaman artık onlardan azap hafifletilmez onlara süre de verilmez.

86. Ortak koşanlar ortaklarını gördükleri zaman dediler ki: “Rabbimiz! Senin yerine yalvarmış olduğumuz ortaklarımız işte bunlardır!” Ama onlar da kendilerine şu sözü söyleyecekler: “Şüphesiz siz yalancılarsınız!”

87. O gün Allah’a teslim olmuşlardır. Uydurup durdukları şeyler de kendilerinden kaybolup gitmişlerdir.

88. İnkâra sapanlar ve Allah’ın yolundan çevirmiş olanlar var ya, onlara azap üstüne bir azap daha ekledik. Bozgunculuk yaptıklarından dolayı!

89. YENİDEN DİRİLTECEĞİMİZ gün; her toplum için içlerinden kendilerine karşı bir şahit, seni de bunların üzerine şahit olarak getireceğiz! Biz kitabı sana Levh-i Mahfuz’daki -ilâhî ilim ve takdirin kayıtlı bulunduğu- Ana Kitap’tan her şeyi açıklayıcı, teslim olanlara yol gösterici, rahmet ve bir müjde olmak üzere indirdik, ikrâm edip oradan verileri aktardık, transfer ettik.

90. GERÇEK ŞU Kİ Allah; adaleti, ihsanı, iyiliği ve akrabaya vermeyi emrediyor! Fuhşu, iğrenç işleri, kötülüğü ve azgınlığı yasaklıyor! Düşünüp de tutasınız diye size öğüt veriyor.

91. Allah’ı şahit tutarak sözleşme yaptığınız zaman Allah ile olan sözleşmenizi yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın! Çünkü üzerinize Allah’ı kefil tutmuştunuz. Muhakkak ki Allah yaptıklarınızı biliyor.

92. İpliğini kuvvetlice büktükten sonra bozarak çözen bir kadın gibi olmayın! Yeminlerinizi aranızda bir aldatma aracı yapmayın, bir topluluk diğerinden daha gelişmiştir, kabiliyetlidir diye! Allah bununla sizi açığa çıkarıyor. kıyamet günü size hakkında ihtilâf ettiğiniz şeyleri mutlaka açıklayacaktır.

93. Eğer Allah dileseydi özgür irâdenizi elinizden alır hepinizi tek bir ümmet, uygarlık, medeniyet, toplum hâline getirirdi. Böylece Biz; bozgunculuğu, sapıklığı dileyeni tercih edip seçeni sapıklıkta bırakır, tevhidi, imanı, adaleti dileyeni tercih edip seçeni de doğru yola iletiriz. Yapmış olduğunuz şeylerden mutlaka sorumlu tutulacaksınız.

94. Yeminlerinizi aranızda bir aldatma aracı yapmayın! Yoksa sağlam bastıktan sonra ayak kayar! Allah'ın yolundan alıkoymanız yüzünden kötülüğü tadarsınız ve size büyük bir azap dokunur.

95. ÖYLEYSE, Allah ile yaptığınız sözleşmeyi, O'na verdiğiniz sözü geçici bir şey olan dünyalık karşılığında değişmeyin! Şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz!

96. Sizin yanınızda bulunan tükenir, Allah'ın katında bulunan ise kalıcıdır. Sabredenlerin, her zorluğa tahammül edenlerin mükâfatlarını mutlaka yapmış olduklarının daha güzeli ile vereceğiz.

97. Erkek ve kadın her kim inanmış, mümin olarak salih amel, insana ve hayata katkı sağlamak amacıyla iyi bir iş, yaptığı işin en iyisini yaparsa onu hoş bir hayatta yaşatırız. Ve elbette onlara mükâfatlarını yapmış olduklarının daha güzeli ile veririz.

98. ÖYLEYSE Kur'an okuduğun, okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan hemen Allah'a sığın Kur'an'a yönel!

99. Gerçek şu ki; onun, şeytanın inanan ve Rablerine güvenip dayananlar üzerinde hiçbir gücü yoktur.

100. Onun gücü, hâkimiyeti sadece kendisini veli, dost edinenleredir. O kimseler ki; tağutu, şeytanı, şeytanın haramı helâl, helâli haram kılan din adamlarını, cemaat önderlerini O'na ortak koşarlar!

101. BİZ bir ayeti başka bir ayetin yeri ile değiştirdiğimizde; -ki Allah ne indireceğini daha iyi bilir- "Sen ancak bir iftiracısın" dediler. Hayır, onların birçoğu bilmiyor!

102. De ki: "Onu Ruhü'l-Kudüs Cebrail Rabbinden gerçek ile indirdi; inananları sağlamlaştırmak, teslim olanlara bir yol gösterici ve bir müjde olmak üzere."

103. Şüphesiz Biz biliyoruz ki onlar: "Kur'an'ı ona ancak bir beşer, insan öğretiyor" diyorlar. Doğrudan saparak yöneldikleri o kişinin dili yabancıdır. Bu Kur'an ise tüm lisânların, global dillerin çevirisine uygun Kur'an Arapçası diliyle, lisânıyla indirilmiştir.

104. Allah’ın ayetlerine inanmayan kişileri elbette Allah doğru yola ulaştırmaz, iletmez. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

105. Yalanı, iftirayı yalnızca Allah’ın ayetlerine inanmayan kişiler uydurur. İşte asıl yalancılar, iftiracılar onların kendileridirler.

106. KİM İNANDIKTAN SONRA Allah’ı inkâr ederse; -kalbi imanla yatışmış olduğu hâlde zorlanan kimse hariç- kim inkâra göğsünü açarsa inkârı tercih ederse Allah’tan bir gazap işte onların üzerinedir. Onlar için büyük bir azap vardır.

107. Bu onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerindendir. Ve şüphesiz Allah da inkârcılar topluluğunu doğru yola iletmez.

108. İşte bunlar, hak ettikleri için Allah’ın; kalplerini, kulaklarını ve gözlerini değersiz saydığı kimselerdir. İşte gafiller onlardır.

109. Hiç şüphe yok elbette onlar ahirette de hüsrâna uğrayanlardır.

110. Sonra gerçekten Rabbin sıkıntı ve işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin ardından; cihat eden ve sabredenlerin, tahammül edenlerin yanındadır. Şüphesiz Rabbin bundan sonra onları elbette çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

111. O GÜN herkes gelir kendi nefsini kurtarmak için uğraşır. Herkese yaptıklarının tam karşılığı verilir. Onlara asla haksızlık edilmez.

112. ALLAH şöyle bir kenti örnek verdi: Güvenli, huzurlu. Rızıkları her yerden onlara bol bol geliyordu. Fakat, Allah’ın nimetlerine nankörlük ettiler. Bunun üzerine Allah o kentin halkına açlık ve korku elbisesini giydirdi, tattırdı yaptıklarından dolayı!

113. Andolsun onlara kendilerinden bir elçi geldi ama onu yalanladılar. Böylece onlar zulümlerine devam ederlerken azap kendilerini yakalayıverdi.

114. BUNUN içindir ki, Allah’ın size verdiği rızıktan temiz ve meşru olarak yiyin, payınızı alın. Allah’ın nimetine şükredin. Eğer yalnızca O’na ibadet, kulluk ediyorsanız?!

115. O size ancak; ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah’tan başkasının adına kesilenleri haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa yiyecek bir şey

bulamayıp kendisini gerçekten ölecek kadar aç hissederse saldırmadan ve sınırı aşmadan ayakta kalacak şekilde az miktarda yiyebilir. Şüphe yok ki Allah; bağışlayandır, esirgeyendir!

116. Dillerinizin yalan yere nitelemesinden dolayı; “Şu helâldir, şu haramdır” demeyin. O zaman Allah’a karşı iftira atmış olursunuz. Şüphesiz ki, Allah’a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ulaşamazlar, eremezler.

117. Bu dünya hayatı birazcık geçinmedir, menfaatlenmedir ve sonra onlar için acıklı bir azap vardır.

118. SANA haram olarak anlattıklarımızı bundan önce Yahudi mezhebi bağlılarına da haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra gerçekten Rabbin; bir cehalet sonucu kötülük işleyip sonra bunun ardından tövbe edip ve durumlarını düzeltenleri takdir eder. Şüphesiz ki Rabbin; bundan sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

120. GERÇEK ŞU Kİ, İbrahim Allah’ı tek ilâh kabul ederek; gönülden Allah’a boyun eğen fikir ve sistem açısından bir ümmetti, toplumdu, uygarlıktı, medeniyetti. Ve asla Allah’a ortak koşanlardan değildi!

121. O’nun nimetlerine şükredici idi; O, onu seçmiş ve dosdoğru bir yola iletmişti.

122. Ona dünyada bir iyilik verdik; elbette o ahirette de iyilerdendir.

123. Sonra da sana vahyettik: “Allah’ı hanif yanlışlardan uzaklaşıp dosdoğru olarak İbrahim’in milletine, yoluna tabi ol, uy, uygarlığını devam ettir! O, müşriklerden, ortak koşanlardan değildi, olmadı!”

124. Cumartesi ancak onda ayrılığa düşen kimselere farz kılındı. Elbette Rabbin kıyamet günü aralarında ayrılığa düştükleri şey hakkında hükmünü verecektir.

125. BÜTÜN İNSANLIĞI Rabbinin yoluna; hikmet ile, akıl ve bilim ışığında ve güzel öğüt ile davet et, çağır! Ve onlarla mücadeleni en güzel şekilde bilimsel değerlerle, verilerle yürüt! Elbette Rabbin; kendi yolundan sapan kimseleri en iyi bilendir, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Ey müminler! Eğer size zulüm, hainlik edenlere ceza verecekseniz ancak size yapılanın misli, dengi, aynısı ile karşılık verin. Eğer sabrederseniz af yolunu tutarsanız elbette ki bu sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaklardan dolayı da kaygı duyma!

128. Şüphesiz ki Allah korunup sakınanlarla beraberdir. Ve onlar ki, iyilik edenlerdir.

NUH SURESİ

İniş Sırası: 71 • Mushaf Sırası: 71 • 28 Ayettir

1. ŞÜPHESİZ Biz Nuh'u; "Kendilerine acı bir azap yetişmeden önce halkını uyar" diye kavmine gönderdik.

2. Dedi ki: "Ey kavmim! Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

3. Allah'a kulluk edin, O'ndan sakının ve bana uyun ki;

4. günahlarınızı bağışlasın ve sizi bir süreye kadar ertelesin. Allah'ın emri geldiği zaman kesinlikle ertelenmez, ne olurdu bilmiş olsaydınız!"

5. DEDİ Kİ: "Rabbim! Ben kavmimi gece-gündüz davet ettim.

6. Benim davetim ancak onların kaçışlarını artırdı.

7. Doğrusu ben onları kendilerini affedip bağışlaman için her davet edişimde; onlar Senin vahyini, ayetlerini duymak istemedikleri için parmaklarını kulaklarına tıkadılar, giysilerine bürünüp örtündüler ve direndiler. Büyüklendikçe büyüklendiler!

8. Doğrusu ben onları açık açık çağırdım.

9. Sonra onlara; hem ilân ederek, açıktan söyledim, tebliğde bulundum, hem de herbirine ayrı ayrı söyledim.

10. 'Rabbinizden bağışlanma dileyin, şüphesiz O çok bağışlayıcıdır' dedim.

11. "Ta ki; size gökten bol yağmur göndersin.

12. Sizi mallarla ve çocuklarla desteklesin. Size bahçeler versin, sizin için nehirler akıtsın.

13. Size ne oluyor ki; Allah'tan bir vakar, büyüklük ummuyorsunuz?

14. Oysa, O sizi aşamadan aşamaya geçirerek yaratmıştır.

15. Görmediniz mi? Allah yedi kat göğü nasıl uygun tabakalar hâlinde yaratmıştır?

16. Bunlar içinde Ay'ı yansıyan bir nur, ışık yapmış, Güneş'i de aydınlatıcı bir lâmba kılmıştır.

17. Allah sizi yerden bir bitki gibi bitirdi.

18. Sonra sizi yine oraya döndürür ve bir çıkarışla mutlaka yeniden çıkarır.

19. Allah yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır.

20. Öyle ki onda geniş yollar edinip dolaşabilesiniz diye!”

21. NUH dedi ki: “Rabbim! Onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine kayıptan başka bir şey artırmayan bir kimseye uydular!

22. Ve çok büyük tuzaklar kurdular!

23. Dediler ki: “Sakın ilâhlarınızı bırakmayın. Ve sakın bırakmayın; ne Vedd’i aşk tanrısını, ne Suvâ’ı nesli verdiği sanılan putları, ne Yeğus’u yağmur tanrısını, ne Yeûk’u kuvvet tanrısını ve ne de Nesr’i gök tanrısını.”

24. Onlar birçok kimseleri saptırdılar. Sen de zalimlere şaşkınlıktan başka bir şey artırma!”

25. Onlar hatalarından dolayı suda boğuldular ve daha sonra ateşe sokulacaklar. Allah ile aralarına girecek başka yardımcılar da bulamayacaklar.

26. NUH dedi ki: “Rabbim! Yeryüzünde inkârcıların, kâfirlerin tüten tek bir ocağını bırakma!

27. Çünkü Sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar. Ve onlar doğurduklarını; suçlu, kâfir bir kişi olarak yetiştiriyorlar!

28. Rabbim! Beni, anamı-babamı ve inanmış olarak evime giren kimseyi, gerçeklere inanan, mümin erkekleri ve mümin, gerçeklere inanan kadınları bağışla. Hain zalimlerin ise ancak yıkımlarını, yok oluşlarını artır! ”

İBRAHIM SURESİ

İniş Sırası: 72 • Mushaf Sırası: 14 • 52 Ayettir

1. Elif, Lâm, Ra. "SANA bir Kitap indirdik Cebrail aracılığıyla senin hafızana aktardık, gönderdik, ikrâm ettik, transfer ettik ki; Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan nura, aydınlığa çıkarasın, güçlü, övgüye lâyık olanın yoluna önderlik edesin.

2. O Allah ki; gökyüzünde ve yeryüzünde ne varsa hepsi O'nundur. Kâfirlerin, gerçeği kabul etmeyenlerin çekecekleri var, çetin bir azaptan dolayı!

3. Onlar o kimseler ki; dünya hayatını ahirete tercih ederler, Allah'ın yolundan çevirirler, alıkoyarlar ve o yolu karıştırmak, eğriltmek, saptırmak isterler! İşte onlar, uzak bir sapkınlık içindedirler.

4. BİZ her Rasulü mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara iyice açıklasın. Bundan sonra Allah; sapıklığı isteyen, dileyen, tercih eden kimseyi sapıklığında bırakır, hidayeti, doğru yolu dileyen, isteyen, seçip tercih eden kimseyi de doğru yola iletir. O güçlüdür, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

5. Andolsun Musa'yı ayetlerimizle: "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın zorlu günlerini hatırlat!" diye gönderdik. Şüphesiz bunda; çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

6. Hani o zaman Musa kavmine demişti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir zaman sizi Firavun ailesinden, hanedanından kurtardı. Onlar size azabın enkötüsünü revâ görüyorlar; oğullarınızı boğazlıyorlar ve kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Rabbinizden izin verilmiş bir bel â açığa çıkarılma, hem de büyük bir belâ açığa çıkarılma cezası vardı!"

7. HATIRLAYIN, Rabbiniz şöyle ilân etmişti, buyurmuştu: "Eğer şükrederseniz elbette size nimetimi, lütfumu artırırım. Eğer nankörlük ederseniz elbette azabım pek çetindir."

8. Musa dedi ki: “Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz de muhakkak ki Allah; zengindir, her şeyden müstağnidir O’nun size ihtiyacı yoktur, övgüye lâyıktır.”

9. SİZE sizden önceki kimselerin haberleri gelmedi mi? Nuh, Âd ve Semud kavminin ve onların ardından, peşinden gelenlerin! Onları ancak Allah bilir. El çileri onlara apaçık kanıtlar getirmişlerdi ama onlar elleri ile o elçilerin ağızlarını kapattılar ve dediler ki: “Gerçekten biz ona gönderilen o şeyi inkâr ettik, bizi kendisine çağırdığınız şeyden kuşkulu bir şüphe içindeyiz.”

10. Elçileri dedi ki: “Gökleri ve yeryüzünü var eden Allah hakkında şüphe olur mu? Sizi günâhlarınızı bağışlamak için davet ediyorve bir süreye kadar sizi ertelemek istiyor.” Dediler ki: “Siz de yalnızca bizim gibi birer insansınız. Bizi atalarımızın taptığı şeylerden çevirmek istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil getirin!”

11. Evet biz de sizin gibi yalnızca ölümlü birer beşeriz, insanız. Ancak, Allah kullarından dilediği kişiye nübüvvet ve risâlet lutfeder. Allah’ın izni olmaksızın risâletten ve nübüvvetten size bir delil getirmemiz mümkün değildir. İnananlar Allah’a güvensinler.

12. Allah’a güvensizlik duymamız bize yaraşmaz; bizlere hidayet, doğruya iletici yollarımızı göstermiş iken! Elbette bize yaptığınız eziyetlere sabredeceğiz, katlanacağız. Güvenenler yalnız Allah’a güvensinler.”

13. İNKÂR EDENLER elçilere dediler ki: “Ya mutlaka sizi vatanımızdan çıkarırız ya da mutlaka dinimize dönersiniz.” Rableri onlara şöyle vahyetti: “Kesinlikle zalimleri, hainleri helâk edeceğiz.

14. Muhakkak ki; onların ardından oraya, o yere sizi yerleştireceğiz. İşte bu makamımdan ve uyarımdan korkan içindir.”

15. Ve elçiler zafer istediler. Sonunda her inatçı zorba mahvoldu, hüsrâna uğradı!

16. Ardından da cehennem vardır orada irinli bir sudan içirilir.

17. O irinli suyu yutmaya çalışır fakat onu kolayca yutup boğazından geçiremez. Her yandan ona ölüm geldiği hâlde yine de ölemez. Ardından da daha kaba, acı bir azap vardır.

18. RABLERİNE KARŞI nankörlük edenlerin misâli şöyledir: Onların yaptıkları işler; fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu kül gibidir! Kazandıklarından hiçbir şeyi ele geçiremezler! İşte asıl uzak sapma budur!

19. GÖRMEDİN Mİ? Allah gökleri ve yeryüzünü hak ile, gerçek ile yaratmıştır. Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir!

20. Bu Allah'a göre güç bir iş değildir.

21. Hepsi Allah'ın huzuruna çıkacaklar! Zayıflar büyüklük taslayan önderlerine diyecekler ki: "Şüphesiz biz size uymuştuk. Allah'ın azabından bir şey bizden savabilir misiniz?" Önderleri ise derler ki: "Allah bize yol gösterseydi elbette biz de size yol gösterirdik. Şimdi sızlansak da sabretsek de bizim için birdir; bizim için kaçıp sığınacak bir yer de yoktur!"

22. İŞ, HÜKÜM yerine getirildikten sonra şeytan dedi ki: "Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı vadetti ben de size vadettim ama ben sözümden caydım, sözümde durmayıp yalancı çıktım! Zaten benim size karşı hiçbir gücüm yoktu ki?! Ben sadece sizi çağırdım siz de benim çağrıma uydunuz. O hâlde beni kınamayın siz kendi kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Zaten ben daha önce beni Allah'a ortak koşmanızı da kabul etmezdim! Şüphesiz zalimler, hainler için acıklı bir azap vardır."

23. İNANANLAR vesalih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde dürüstçe yapanlar, altlarından nehirler akan cennetlere konuldular. Rablerinin izniyle orada sürekli kalacaklardır. Orada onların iyilik temennileri; "Selâm"dır.

24. GÖRMEDİN Mİ Allah nasıl bir misâl verdi? Güzel bir söz; kökü sabit ve dalları gökyüzünde olan güzel bir ağaç gibidir!

25. O, Rabbinin izniyle her zaman meyvelerini verir. Allah insanlara böyle misâller verir; umulur ki öğüt alırlar.

26. Kötü bir sözün örneği ise yerin üstünden, kökünden sökülüp çıkarılmış, sabit durması mümkün olmayan kötü bir ağaç gibidir!

27. Allah, müminleri, gerçeklere inananları dünya hayatında ve ahirette sağlam bir sözle destekler. Allah, zalimleri ise kendi sapıklıklarında bırakır. Allah dilediğini doğruluk ve adaletle yapandır.

28. ALLAH'IN nimetini nankörlükle değiştiren kimseleri görmedin mi? Onlar kavimlerini mutsuzluk yurduna kondurdular!

29. Cehennem! Ona yaslanırlar. O ne kötü bir karargah!

30. Allah'a eşler koştular O'nun yolundan saptırmak için! De ki: "Şimdilik eğlenin. Çünkü gidişiniz ateşedir, varacağınız yer ateştir.

31. İNANAN KULLARIMA söyle: "Salâtı dimdik ayakta tutsunlar, dini yaşayarak sağlam bir şekilde sonra gelen nesillere taşısınlar, namaz uygulamasını temel eğitim ve öğrenimi gereği gibi yerine getirsinler; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, gizlice ve açıkça bağışlasınlar. İçinde ne alışverişin ve ne de dostluğun bulunmayacağı gün gelmeden önce!"

32. O ALLAH Kİ; gökleri ve yeryüzünü yarattı. Gökyüzünden bir su indirip onunla sizin için rızık olarak çeşitli meyveler çıkardı. Emriyle denizde akıp gitmesi için gemileri sizin hizmetinize verdi. Ve nehirleri de sizin hizmetinize verdi!

33. Sürekli görevlerini yapan ikili olarak Güneş'i ve Ay'ı da emrinize verdi. Yine geceyi ve gündüzü de sizin hizmetinize sundu.

34. Size istediğiniz şeylerden biraz verdi. Eğer Allah'ın nimetini sayacak olsanız onu sayamazsınız! Gerçekten insan pek zalim, pek nankördür.

35. HANİ BİR ZAMAN İbrahim demişti ki: "Rabbim bu bölgeyi güvenli bir yer kıl! Beni ve çocuklarımı putlara kul olmaktan uzak tut!

36. Rabbim! Gerçekten insanlardan birçoğu onlarla saptılar. Bundan böyle kim bana uyarsa işte o bendendir. Kim bana isyan ederse, karşı gelirse artık Sana Senin merhametine kalmıştır. Şüphesiz Sen; çok bağışlayan ve çok esirgeyensin!

37. Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını, Beyt-i Muharremin'in, Kâbe'nin yanında, ekin bitmez çorak bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz! Salât'ı, Namazı ikâme etsinler Na- mazlarında ayetleri anlayarak okuyup ve ibadetlerinin bilincinde olarak olarak sürekli yerine getirsinler! Bundan böyle insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara yönelt! Onları çeşitli ürünlerle rızıklandır, umulur ki şükrederler!

38. Rabbimiz! Şüphesiz Sen gizlediğimizi ve açığa vurduğumuzu bilirsin. 'Ne yeryüzünde, ne de gökyüzünde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz!'

39. İhtiyarlığımda bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a sayısız övgüler olsun! Şüphesiz Rabbim duayı işitendir.

40. Rabbim! Bana namazı sürekli kılmamda yardımcı ol, soyumdan olanlara da! Rabbimiz! Duamı kabul buyur!

41. Rabbimiz! Beni, annemi-babamı ve gerçeklere inananları bağışla, hesabın görüleceği gün!"

42. SAKIN Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Sadece onları dehşetten gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor!

43. O zaman başlarını dikerek koşarlar, bakışları kendilerine dönmez, yürekleri de sanki bomboştur!

44. İNSANLARI kendilerine azabın geleceği şu günden uyar; o gün zulmedenler der ki: "Rabbimiz! Yakın bir süreye kadar bizi ertele de Senin çağrına uyalım, elçilere tabi olalım!" Siz daha önce de kendiniz için; 'hiçbir yıkım yoktur' diye, yemin etmemiş miydiniz?

45. Siz kendilerine zulmedenlerin yurtlarında yerleşmiştiniz! Onlara karşı ne yaptığımızı açıkça gördünüz. Size örnekler de vermiştik.

46. Gerçekten onlar tuzaklarını kurmuşlardı. Oysa onların tuzakları, komploları, plânları Allah'ın bilgisi dahilindeydi; velev ki komploları, tuzakları dağları yerinden oynatacak olsa bile!.

47. BUNUN İÇİNDİR Kİ, sakın Allah'ı elçilerine verdiği sözden cayar sanma! Şüphesiz Allah; daima üstündür, intikam alandır.

48. O GÜN yeryüzü başkasıyla değiştirilir. Ve gökler de... Bütün insanlar; O tek, hâkim Allah'ın huzurunda dururlar.

49. O gün suçluları, birbirlerine bağlı zincirlere vurulmuş olarak görürsün!

50. Gömlekleri katrandandır yüzlerini ateş kaplamaktadır!

51. Böylece Allah herkese kazandıklarının karşılığını verir! Muhakkak ki Allah, hesabı çabuk görendir.

52. İŞTE BU bütün insanlığa bir duyurudur: “Bununla uyarılsınlar, O Allah’ın Tek İlâh, Kâinatın İmparatoru olduğunu bilsinler ve temiz düşünce, akıl sahipleri de düşünüp öğüt alsınlar!”

ENBIYA SURESİ

İniş Sırası: 73 • Mushaf Sırası: 21 • 112 Ayettir

1. İNSANLARIN hesapları yaklaştı, oysa onlar Hâlâ gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı, öğüdü ancak alay konusu ederler!

3. Onların kalpleri, gönülleri hep eğlencededir, ilgisizdir... Zulmedenler gizlice şöyle fısıldaştılar: “Bu sadece sizin gibi bir insan değil mi? Yoksa siz, göz göre göre bir büyüye mi kapılacaksınız?”

4. O dedi ki: “Benim Rabbim, gökyüzünde ve yeryüzünde söylenen her sözü bilir. O işitendir, bilendir.”

5. Ama onlar dediler ki: “Bunlar karmakarışık boş düşlerdir; kesinlikle onu kendisi uydurdu. Yok yok, o bir şairdir! Haydi bize öncekilere gönderildiği gibi bir mucize getirsin!”

6. Bunlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir kent halkı inanmamıştı. Şimdi mucizeden dolayı bunlar inanacaklar mı?

7. Biz senden önce de vahyettiğimiz adamlardan başkasını göndermedik. Haydi Kitap ehline Tevrat, Zebur ve İncil’i bilenlere sorun. Eğer o kitaplara ulaşamıyor ya da o dillerde kitap okumayı bilmiyor iseniz!

8. Biz onları yemek yemeyen cesetler yapmadık! Onlar dünyada ölümsüz, ebedi kalıcı da değillerdi.

9. Sonra, onlara verdiğimiz sözde sadık kaldık, sözü yerine getirdik; onları ve dilediklerimizi onlarla birlikte inananları kurtardık, aşırı gidenleri de yok ettik.

10. EY İNSANLAR! Gerçek şu ki; size içinde öğüdünüz bulunan katımızdan bir kitap indirdik, verileri aktardık, transfer ettik, anlattık. Hâlâ aklınızı kullanarak inanmıyor musunuz?

11. OYSA BİZ, halkı zulmeden nice kentleri kırıp geçirdik! Onlardan sonra da diğerlerini başka bir topluluk olarak inşa etmişizdir.

12. azabımızı hissettikleri zaman hemen oradan hızlıca kaçışıyorlardı!

13. ”Boşuna kaçmayın! İçinde şımartıldığınız lüks hayata ve evlerinize dönün! Çünkü sorgulanacaksınız.”

14. Dediler ki: “Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz zulmedenlerdendik.”

15. Bu homurdanışları sürüp giderken, Biz onları biçilmiş ekin gibi yaptık, sönüp gittiler.

16. BİR DE şunu bilin ki Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunanları bir oyun, bir eğlence olarak yaratmadık!

17. Biz, eğer bir eğlence edinmek isteseydik, elbette onu kendi katımızdan edinirdik. Eğer yapacak olsaydık, böyle yapardık.

18. Kesinlikle Biz hakkı, gerçeği ve doğruyu bâtılın, yalanın, uydurulmuş olanın üzerine atarız da onun beynini parçalar, bir de bakarsın ki derhal canı çıkmıştır, yok olup gitmiştir! Yazıklar olsun size. Allah’a yakıştırdığınız yalan, yanlış, uydurma nitelemelerden dolayı.

19. Göklerde ve yeryüzünde kim varsa, O’nundur. O’nun katında bulunanlar, O’na kulluk hususunda büyüklenmezler ve üşenmezler.

20. Gecede ve gündüzde tesbih, kulluk ederler, hiç aksatmazlar.

21. YOKSA onlar yeryüzünden birtakım ilâhlar edindiler de onlar mı ölüleri tekrar diriltecekler?

22. Eğer gökte ve yerde Allah’tan başka ilâhlar olsaydı, bu iki âlem de bozulup gitmişti. Arş’ın sahibi Allah, onların yanlış nitelendirmelerinden yücedir!

23. O yaptığından sorulmaz; oysa onlar sorguya çekilirler!

24. YOKSA O’ndan başka ilâhlar mı edindiler? De ki: “Haydi kesin delilinizi getirin. İşte benimle beraber olanların delili, öğüdü, kitabı ve benden öncekilerin kitabı, öğüdü, delili!” Aksine onların birçoğu gerçeği bilmiyorlar. Onlar yüz çeviriyorlar.

25. Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: “Şüphesiz ki Benden başka İlâh yoktur, öyleyse Bana kulluk edin.”

26. DEDİLER Kİ: “Rahman çocuk edindi.” O, bundan münezzehtir, yücedir, uzaktır! Hayır ama onlar ikrâm olunmuş, değerli birtakım kullardır.

27. Onlar Allah’ın sözünün önüne geçmezler ve O’nun emriyle hareket ederler.

28. Allah onların önlerinde ve arkalarında önceden ve sonradan yaptıkları her ne varsa bilir. O ikrâm olunmuş melekler Allah’ın razı olduğu kimseden başkasına aracılık, şahitlik, şefaat edemezler. Onlar Allah’ın izniyle cennetlikleri en güzel yerlerde ağırlarlar. Onlar, O’nun korkusundan saygıyla titrerler.

29. Ve eğer onlardan iddia ettikleri melek veya elçilerden biri: “O’nun Allah’ın yanı sıra ben de bir ilâhım” diyecek olsaydı mutlaka onu cehennemle cezalandırırdık. Çünkü Biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

30. PEKİ inkâr edenler görmediler mi ki; gökler ve yeryüzü başlangıçta tek ve bitişik, gaz hâlinde, bir bütün idiler de Biz onları ayırarak nefes alıp yaşamanız için hava boşluğu yaratarak yeryüzüne ve size hayat verdik! Canlı olan her şeyi sudan yarattık, özünde su olan bazı elementlerin karışımıyla oluşturduk! hâlâ inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde onlar için sarsılmasınlar diye sabit dağlar oturttuk. Ve orada geniş geniş yollar açtık, doğru gidebilsinler, yollarını kolayca bulabilsinler diye.

32. Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise O’nun ayetlerinden yüz çevirmektedirler.

33. Geceyi ve Gündüzü, Güneş’i ve Ay’ı yaratan O’dur. Her biri kendisi için belirlenmiş bir yörüngede akar durur!

34. EY ELÇİ sana inanmayanlara şöyle hatırlat ki Biz senden önce hiçbir insana, insan için ölümsüzlük vermedik! Şimdi eğer sen ölürsen onlar ebedî mi kalacaklar?

35. Her can, nefis, kişi ölümü tadacaktır! Sizi içinde bulunduğunuz gerçeği yani inancınızda yalancı mısınız ya da doğru musunuz diye ‘açığa çıkarıcı ve yaptıklarınızın karşılığı olarak’ kötülüğün de iyiliğin de size dokunmasına izin veriyoruz! Ve sonunda iyi ya da kötü yaptıklarınızın karşılık bulması için Bize, huzurumuza döndürülürsünüz.

36. O inkâra sapanlar seni gördükleri zaman, seni ancak alaya alırlar: “İlâhlarınızı diline dolayan kişi bu mu?” Oysa onlar Rahman’ın öğüdünü inkâr edenlerdir.

37. İnsan acelecidir! Ben size ayetlerimi göstereceğim. Şimdi yargılanma, din, hesap, ceza, karşılık günü için acele etmeyin!

38. Diyorlar ki: “Eğer, doğru sözlüler iseniz bu söz ne zamandır?”

39. İnkâr edenler, ateşi yüzlerinden ve sırtlarından savamayacakları, yardım da edilmeyecekleri gerçeğini bir bilselerdi!

40. O, onlara aniden gelir ve onları şaşkına çevirir! Sonra onu geri çeviremezler. Kendilerine mühlet de verilmez.

41. Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi. Ancak onlarla alay eden kimseleri kendisiyle alay ettikleri şey kuşatıverdi!

42. DE Kİ: “Gece ve gündüz sizi Rahman’dan uzaklaşmanız sebebiyle O’ndan kim koruyabilir? Aksine onlar yine de Rablerinin uyarısından yüz çevirmekteler.

43. Yoksa onların kendilerini Bizden engelleyerek koruyacak ilâhları mı var? Onlar kendilerine bile güç yetiremezler. Tarafımızdan onlara sahip çıkılmaz.

44. Aksine Biz onları ve atalarını faydalandırdık, nimetlerle yaşattık. Hatta, o ömür kendilerine uzun geldi! Fakat bu insanlar görmüyorlar mı; yeryüzünü, toprağı, kara parçasını uçlarından eksilttiğimizi! Şimdi, üstün gelen onlar mıdır?

45. DE Kİ: “Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum,” ama sağırlar, uyarıldıkları zaman çağrıyı işitmiyorlar.

46. Eğer onlara, Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunuverse; “Eyvah bizlere, gerçekten biz zalim kimselermişiz” derler.

47. KIYÂMET, DİRİLİŞ, KALKIŞ günü için adalet terazileri kurarız. Artık hiçbir nefse, benliğe zulüm, haksızlık edilmez. Eğer yapılanlar bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa onu getiririz ortaya koyarız. Hesap görenler olarak Biz yeteriz!

48. VE GERÇEK ŞU Kİ; Biz, Musa'ya ve Harun'a Furkan'ı gerçekle yalanı ayırdedici özelliği olanı verdik; korunup sakınanlar için bir ışık ve bir öğüt olarak...

49. Onlar görmeden Rablerinden korkarlar ve onlar kıyamet saatinden içleri ürpermekte olanlardır.

50. İşte bu da sizin için ona indirdiğimiz, aktardığımız, anlattığımız mübârek bir öğüttür. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

51. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Musa'dan çok daha önce İbrahim'e de doğru yolu bulma yetisi vermiştik. Biz onu çok iyi biliyoruz.

52. Hani, babasına ve halkına dedi ki: "Karşısında durup önlerinde eğildiğiniz şu temsilî heykeller nedir?"

53. "Biz, atalarımızı bunlara tapıcılar olarak bulduk" dediler.

54. Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz."

55. Dediler ki: "Sen bize gerçeği mi getirdin? Yoksa sen bizimle oyun oynayanlardan mısın?"

56. "Hayır!" Sizinle oyun oynamıyor ve eğlenmiyorum dedi. "Rabbiniz göklerin ve yeryüzünün Rabbidir. Onları O yaratmıştır. Ben buna gerçeğe şahitlik edenlerdenim."

57. "Allah'a yemin olsun ki, arkanızı dönüp gittikten sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım!"

58. SONUNDA onları paramparça etti. Ancak onların en büyüğünü bıraktı ki, onlar belki ona müracaat ederler diye!

59. Dediler ki: "Bunu ilâhlarımıza kim yaptı? Şüphesiz ki o, zalimlerden, hainlerden birisidir."

60. "Onları diline dolayan bir genç işittik, kendisine İbrahim deniliyormuş" dediler.

61. Diğerleri dediler ki: “Derhal onu insanların gözleri önüne getirin, onlar da şahit olsunlar.”

62. İbrahim yanlarına getirilince ona sordular: “Ey İbrahim! İlâhlarımıza bunu sen mi yaptın?” diye.

63. İbrahim dedi ki: “Aksine bu işi belli ki onların şu büyükleri yapmış! Eğer konuşurlarsa en iyisi onlara sorun!”

64. Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da birbirlerine: “Gerçekten siz zalimlersiniz” dediler.

65. Sonra yine eski kafalarına, düşüncelerine döndüler: “Kesinlikle sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar!”

66. Dedi ki: “O hâlde Allah’ı bırakıp da size fayda veya zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz?

67. Yuh size ve Allah’ı bırakıp da taptıklarınıza! Siz Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?”

68. DEDİLER Kİ: “Onu yakın ve böylece ilâhlarınıza arka çıkın, yardım edin! Eğer bir iş yapacaksanız.”

69. Biz de dedik ki: “Ey ateş! İbrahim’e karşı serin ve esenlik ol!”

70. Ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de kendilerini hüsrâna uğrayanlardan kıldık.

71. Onu ve Lût’u kurtarıp içinde âlemlere bereketler verdiğimiz ülkeye ulaştırdık!

72. ONA İshak’ı hediye ettik, üstelik İshak’ın ardından torunu Yakub’u da; hepsini toplumlarına faydalı kişiler, salihlerden kıldık.

73. Onları emrimizle doğru yolu gösteren liderler, önderler yaptık! Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı kılmayı ve zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar Bize kulluk eden kimselerdi.

74. VE LÛT’A gelince... Ona da hüküm, yargı gücü ve ilim verdik. Onu iğrenç işler yapmakta olan bir kentten kurtardık. Gerçekten onlar fasık, doğru yoldan sapmış kötülük topluluğu idiler!

75. Biz onu Lût'u rahmetimize dahil ettik. Şüphesiz o, insanlığa yararlı, salihlerden biri idi.

76. VE NUH'U da hatırla! Hani o daha önce Bize yalvarmıştı. Biz de onun duasını kabul ettik. Kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Ayetlerimizi yalanlayan kavme karşı ona yardım ettik. Gerçekten onlar kötülük halkı olmuşlardı. Biz de onların tümünü boğduk.

78. DAVUD'U ve Süleyman'ı da an, ikisinden de bahset. İkisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı, hani bir halkın davarları onun içinde otlatılmıştı. Biz de onların hükümlerine şahit idik.

79. Biz Süleyman'a yargıyı dava konusunu iyice inceden inceye, derinlemesine bellettik ve her birine bir hüküm, karar verme, yargı gücü ve ilim metodu verdik, öğrettik. Davud'a kuşlarla beraber tesbih eden dağları boyun eğdirdik. Biz bunları yapanlarız!

80. Bir de ona sizin için zırh yapma sanatı öğretmiştik; savaşın şiddetinden korusun diye. Ama siz şükreden kimseler misiniz?

81. FIRTINALI rüzgârı da Süleyman'ın hizmetine vermiştik; içinde bereketler yarattığımız yere doğru onun emriyle akıp giderdi! Biz her şeyi bilenleriz!

82. Azılı suçlu tutukluların arasından da onun için dalgıçlık yapan ve bundan başka işlerde çalışan kimseleri de emrine vermiştik. Böylece onları, onun emrinde tutan, koruyan da Bizdik!

83. VE EYYUB'U da... an ki; hani o, Rabbine şöyle dua etmişti: "Şüphesiz bu dert bana dokundu, Sen merhametlilerin en merhametlisisin!"

84. Biz de onun duasını kabul ettik, kendisinde bulunan sıkıntıyı kaldırdık. Ona ailesini ve onlarla beraber bir katını, daha fazlasını da verdik. Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir öğüt olmak üzere.

85. VE İSMAİL'İ, İdris'i ve Zülkifl'i de... hatırla! Hepsi de sabredenlerdendi, tahammül edenlerdendi.

86. Onları rahmetimize dahil ettik, girdirdik. Çünkü onlar insanlığa yararlı, salih, iyi kimselerdendi.

87. VE o balık olayının kahramanı, Zünnûn'u da burada an. Hani o kavmine kızarak gitmişti. Bizim kendisine güç yetirebileceğimizi unutmuştu. Nihayet karanlıklar içinde Balina karnında yalvardı: "Senden başka İlâh yoktur. Sen yücesin, eksiklikten uzaksın, Seni tenzih ederim! Gerçekten ben kendine zulmeden zalimlerden oldum!"

88. Biz de onun duasını kabul ettik ve onu gamdan, dertten, kederden kurtardık. İşte Biz inananları böyle kurtarırız!

89. ZEKERİYA'YI da... an ki, onun da kederini gidermiştik; hani o Rabbine yalvarmıştı: "Rabbim! Beni tek başıma evlâtsız bırakma! Ben vârissiz kalsam bile, gerçi Sen, vârislerin en hayırlısı Sensin!"

90. Onun duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı armağan ettik. Eşini de kendisi için kısırlığını gidererek iyileştirdik. Gerçekten onlar iyi işlerde yarışıyorlardı! Onlar umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Ve Bize içten gelen derin bir saygı gösterirlerdi.

91. VE O İFFETİNİ KORUMUŞ olanı da! Meryem'i de an Biz ona İsa için yarattığımız ruhumuzdan üfledik. Onu Meryem'i ve oğlunu İsa'yı âlemler için bir ibret kıldık!

92. SİZ EY İNANANLAR gerçek şu ki; sizin bu toplumunuz, ümmetiniz, uygarlığınız tek bir ümmet, toplum, uygarlık, din ve medeniyet üzeredir! Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse yalnız Bana kulluk edin!

93. Onlar emri, dini kendi aralarında parçalara ayırdılar. Ama hepsi Bizim huzurumuza döneceklerdir.

94. ARTIK kim gerçeklere inanmış olarak salih amel, insana ve hayata katkı sağlamak için faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa, o kişinin çalışmasına nankörlük yoktur. Şüphesiz Biz onun çalışmasını yazanlarız.

95. Kendisini helâk, yok edip imha ettiğimiz bir ülke halkının dünyaya geri dönüp yaşamaları haramdır, yasaktır, sözkonusu bile değildir. Katiyen onlar dünyaya bir daha geri dönemezler!

96. Nihayet Yecüc ve Mecüc seddi açıldığında onlar her bir tepeden akın ederler!

97. Yecüc Mecüc seddinin açılışıyla gerçek olan söz kıyamet yaklaşmıştır. İşte o zaman inkârcı kişilerin gözleri donup kalmıştır: “Vah vah, yazıklar olsun bize! Biz bundan gaflet içinde imişiz. Kesinlikle aksine biz zalimlermişiz.”

98. Gerçekten siz de Allah’ın dışında kulluk ettikleriniz de cehennemin odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi. Oysa hepsi orada sonsuz kalacaklardır.

100. Orada onlar için bir inleme vardır! Onlar orada hiçbir şey duymazlar.

101. TARAFIMIZDAN kendilerine bir güzellik takdir edilen kimseler, işte onlar ondan cehennemden uzaklaştırılmışlardır.

102. Onun uğultusunu duymazlar, canlarının istediği şey, nimetler içinde sonsuz kalacaklardır.

103. O en büyük korku onları üzmez. Melekler onları şöyle karşılar: “İşte bu vadedilmiş olduğunuz gündür.”

104. O gün gökyüzünü toplayıp katlarız; yazılı kâğıtların tomarlarını, kitabın sayfalarını dürer gibi! İlk yaratmaya başladığımız gibi onu insanı yeniden var ederiz. Bu üzerimize aldığımız bir vaattir. Şüphesiz Biz, söylediklerimizi, vaatlerimizi yapanlarız.

105. VE GERÇEK ŞU Kİ, Zikir’den sonra Zebur’da da şöyle yazmıştık: “Şüphesiz yeryüzüne salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı her işi en iyi şekilde yapan iyi kullarım mirasçı olacaktır!”

106. Şüphesiz bunda ibadet Allah’a kulluk eden bir kavim için yeterli bir mesaj, açıklama, öğüt vardır.

107. Biz seni ancak âlemlere bir rahmet, iyilik, ikrâm ile elçi olarak gönderdik.

108. De ki: “Bana ancak ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahyolunuyor. Şimdi siz teslim olacak mısınız?”

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Ben bu gerçeği size olduğu gibi, düpedüz, eşit biçimde duyurdum. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, yoksa uzak mıdır ben bilemem.

110. Şüphesiz O; açığa vurduğunuz sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir.

111. Bilemem belki de o size verilen süre sizin için bir açığa çıkarılma ve bir süreye kadar faydalanma, geçimlik içindir.”

112. De ki: “Rabbim! Aramızda adaletle hüküm ver! Rabbimiz çok merhamet edendir. Sizin söylediğinize iftiralarınıza karşı O’nun yardımına sığınılır.”

MÜMINUN SURESİ

İniş Sırası: 74 • Mushaf Sırası: 23 • 118 Ayettir

1. MÜMİNLER başarıya ulaştı, ulaşsınlar!

2. Onlar ki; salâtlarında dinlerini yalnız Allah'a has kılıp korkarak O’na sarılırlar, namazlarında Kur'an'ı ve Ayetleri huşû içerisinde okuyup anlamını bağlantılarıyla birlikte düşünerek yalnız O’na yönelirler.

3. Onlar ki, boş ve saçma şeylerden yüz çevirenlerdir.

4. Onlar ki, zekât vermek madden ve manen huzur bulmak için bütün güçleriyle çalışanlardır.

5. Ve onlar ki; ferçlerini, iffetlerini, edep yerlerini açmayıp koruyanlardır.

6. Müminler ancak hür, vatandaş olan eşleri yahut malik, sahip oldukları, hakimiyetleri altında olup hür, vatandaş olmayan yabancı kadınlardan nikâhlarına aldıkları eşleri hariç iffet, edep yerlerini açmasınlar! Çünkü onlar o müminler bunlardan eşlerinin yanındaki özel hâllerinden dolayı kınanmazlar.

7. Kim bunun ötesine gitmek isterse işte onlar haddi aşanlardır.

8. Ve onlar ki; emânetlerine ve sözleşmelerine uyanlardır.

9. Ve onlar ki; namazlarına özen göstererek namazlarını gereği gibi kılıp üzerine titreyerek koruyanlardır.

10. İşte vâris olacak olanlar böyleleridir!

11. Onlar Firdevs’e vâris olacak ve orada sonsuz kalacak olanlardır.

12. TEK GERÇEK ŞU Kİ; Biz insanı ilk önce balçıktan, süzme bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu nutfe hâlinde sağlam bir karargâha yerleştirdik.

14. Sonra o nutfeyi alâkaya, embriyoya, hücrelere çevirdik, hücreleri, embriyoyu bir çiğnem et yaptık. Sonra, o et parçasını kemiklere çevirdik ve bu kemiklere de et giydirdik. Sonra onun için yarattığımız kişiye özel ruhu, kişinin ruhunu üfleyerek, bedenine giydirerek onu bambaşka akıllı

bir yaratık olarak inşa ettik! Yaratıp biçim verenlerin en güzeli olan Allah ne yücedir!

15. Sonra siz bütün bunların ardından mutlaka ölecek olanlarsınız!

16. Sonra siz kıyamet günü elbette yeniden diriltilirsiniz!

17. Andolsun, Biz sizin üzerinizde yedi kat gök yarattık; Biz yaratmaktan gafil olup bitenlerden habersiz değiliz.

18. GÖKYÜZÜNDEN bir ölçüyle su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk, biriktirdik, kaynak yaptık. Şüphesiz Biz onu gidermeye de güç yetirenleriz.

19. Böylelikle onunla sizin için hurma bahçeleri ve üzüm bağları var ettik, yetiştirdik; içlerinde sizin için birçok meyveler vardır ve siz onlardan yiyorsunuz.

20. Tur-i Sina'dan da yetişen bir ağaç yarattık ki, hem yağ verir ve hem de yiyenler için bir katıktır!

21. Hayvanlarda da sizin için gerçekten bir ibret vardır. Karınlarının içindekilerden size süt içiriyoruz! Yine onlarda sizin için daha birçok yararlar vardır, hem de onlardan yiyorsunuz!

22. Ayrıca hem hayvanların, hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız!

23. VE YİNE gerçek şu ki; Nuh'u kavmine gönderdik dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kul olun. Sizin için O'ndan başka bir İlâh, sizin üzerinizde O'ndan başka bir Otorite yoktur! Artık korunup sakınmaz mısınız?"

24. Kavminden inkârcı ileri gelenler dediler ki: "Bu sizin gibi bir beşerden, insandan başka bir şey değildir. Size üstün gelmeyi istiyor! Eğer Allah dileseydi, gerekli görseydi elbette birtakım melekleri indirirdi. Biz evvelki atalarımızdan da böyle bir şey işitmedik!

25. Bu ancak kendisinde mecnunluk bulunan bir adamdır. Hele onu bir süreye kadar gözetleyin bakalım!"

26. Nuh: "Beni yalanlamaları karşısında bana yardım et Rabbim!" dedi.

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimizde ve vahyimizle gemiyi yap. Emrimiz gelip de tandır kaynayınca, sular yükselince, her cinsten, canlıdan birer çift ile aileni gemiye bindir. Onlardan aleyhlerine azap

sözü geçmiş olan kimseler hariç! Zulmedenler hakkında Bana yalvarma, Benden bir şey isteme! Çünkü onlar mutlaka boğulacaklardır!

28. Sen ve yanında bulunanlar gemiye yerleştiğiniz zaman: “Bizi zalim kavimden kurtaran Allah’a övgüler olsun” de!

29. De ki: “Rabbim! Beni kutlu bir inişle indir. Sen konuk edenlerin en hayırlısısın!”

30. Şüphesiz bunda, birçok ibretler, dersler vardır. Gerçekten Biz birbirinize yaptıklarınızla sizleri sınayanlarız içinizdeki gerçeği açığa çıkanlarız.

31. SONRA onların Adem’den Nuh’a kadarki ilk neslin ardından başka bir nesil var ettik.

32. Onlara da kendi içlerinden: “Allah’a kulluk edin. Sizin için O’ndan başka hiçbir İlâh, Otorite yoktur! Korunup sakınmaz mısınız?” diyen bir elçi gönderdik.

33. ONUN kavminden inkârcı olan, ahiret buluşmasını yalanlayan ve kendilerine dünya hayatında lükse izin verdiğimiz ileri gelenler dediler ki: “Bu sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Sizin yediğiniz şeylerden yiyor ve içtiklerinizden de içiyor!

34. Eğer sizin gibi bir insana itaat ederseniz o zaman siz mutlaka kayba uğrayanlar olursunuz!

35. O size; öldüğünüz, toz toprak ve kemik yığını haline geldiğiniz zaman kesinlikle yeniden dirileceğinizi, hayata çıkarılacağınızı, döndürüleceğinizi mi vadediyor?

36. Yazık çok yazık! Size vadolunan şey ne kadar uzak, ne kadar!

37. Bizim için hayat ancak bu dünya hayatımızdır. Yaşarız ve ölürüz! Biz tekrar diriltilecek değiliz!

38. Bu adam sadece Allah’a karşı yalan uyduran bir adamdır! Ve biz ona inanıcı değiliz.”

39. Dedi ki: “Rabbim! Beni yalanlamaları karşısında bana yardım et.”

40. Allah buyurdu: “Pek yakında onlar pişman olanlardan olacaklar.”

41. Derken gerçekten korkunç bir ses onları yakaladı. Onları bir sel süprüntüsü sel sonrası çer çöp hâline getirdik! O zalimlerin toplumu uzak olsun!

42. SONRA, onların ardından başka nesiller inşa ettik!

43. Hiçbir toplum azabı hak edince süresini ileri geçemez ve öne de alınmaz.

44. Sonra Biz ardı ardına elçilerimizi gönderdik. Her ümmete elçileri geldikçe onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca mahvettik. Onları anlatılan basit kıssalar yaptık! Artık gerçeklere inanmayan toplum Bizden uzak olsun!

45. VE SONRA Musa'yı ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla, mucize ile gönderdik;

46. Firavun'a ve ileri gelen adamlarına! Onlar büyüklük tasladılar. Zaten böbürlenen bir topluluk idiler!

47. Dediler ki: "Biz, bizim gibi olan bu iki insana inanır mıyız? Bu iki adamın kavmi bize kölelik edenlerken!"

48. İkisini de yalanladılar ve helâk edilenlerden oldular.

49. Kuşkusuz Musa'ya kitabı verdik. Belki doğru yolu bulurlar diye.

50. MERYEM'İN oğlu İsa'yı ve annesini de bir ayet, mucize, işâret, gösterge, delilden kıldık. İkisini oturmaya uygun temiz ve sulu bir tepeye yerleştirdik!

51. SİZ EY ELÇİLER! Güzel şeylerden yiyin ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlamak amacıyla yaptığınız işin en iyisini yapın. Şüphesiz Ben yaptıklarınızı bilmekteyim.

52. Ve şüphesiz; işte bu sizin ümmetinizdir, tek bir ümmet! Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse Benden korkup sakının!

53. Derken aralarında dinlerini çeşitli kitaplara parçalayıp böldüler. Her cemaat, grup, hizip, mezhep, parti kendi yanlarında bulunan ile yetinip sevinmektedir!

54. Artık onları bir süreye kadar gafletleri, şuursuzlukları, taşkınlıkları içinde bırak!

55. SANIYORLAR MI Kİ; kendilerine bolca verdiğimiz mal, hammaddeler ve çocuklar ile,

56. onların iyiliklerine koşuyoruz? Hayır, onlar verdiğimiz nimetlerle azgınlık edip felâkete sürüklendiklerinin farkında olamıyorlar.

57. GERÇEKTEN, Rablerine olan saygılarından dolayı sakınanlar,

58. Rablerinin ayetlerine inananlar,

59. Rablerine hiç ortak koşmayanlar,

60. gerçekten verdiklerini Rablerinin huzuruna dönecekleri düşüncesi ile kalpleri ürpererek verenler,

61. işte bunlar; hayır hasenâtta, hayır ve iyilik işlerinde birbirleriyle yarışanlardır! Ve onlar önde gidenlerdir, öncülerdir!

62. BİZ hiç kimseye kapasitesi, gücü dışında bir şey teklif etmeyiz, yüklemeyiz! Ve katımızda herkesin gerçeğini söyleyen, açıklayan, açık açık dile getiren bir kitap vardır ve onlara zulmedilmez.

63. FAKAT onların o kâfirlerin, inkârcıların kalpleri bundan bir sıkıntı içindedir. Üstelik onların bunun dışında bazı işleri daha vardır; onlar, o işler için çalışanlardır!

64. Sonunda azgınlaşmış servet sahiplerini azap ile yakaladığımız zaman hemen fery âd-ı figân, ah vah etmeye başlarlar!

65. “Bugün boşu boşuna feryât edenlerden olmayın iş işten çoktan geçmiştir, geç kaldınız! Çünkü artık Bizden size yardım olunmaz!

66. Ayetlerim size okunuyordu fakat siz kibirlenip duymazlıktan gelerek topuklarınızın üzerinde geri dönüyordunuz.

67. O’na karşı büyüklük taslayanlar olarak aranızda konuşup plânlar yapmak için geceleyin toplanıp saçmalıyordunuz!”

68. ONLAR o kâfirler, inkârcılar sözünü, ayetlerini iyice düşünmediler mi? Yoksa kendilerine evvelki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa henüz elçilerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onda bir mecnunluk, onun cinlenmiş, ona cinlerin musallat olduğunu, akıl hastalığına yakalandığını mı iddia ediyorlar? Aksine o kendilerine ger çeği getirdi. Oysa onların birçoğu gerçek olandan hoşlanmıyorlar.

71. Eğer Hak gerçeğin da kendisi olan Allah ve O'nun hükümleri; onların basit arzularına, hevâlarına tabi olsaydı, elbette ki; gökler, yeryüzü ve bunların içinde bulunanlar kesinlikle bozulup giderdi. Aksine Biz onlara öğütlerini getirdik. Fakat onlar, kendi öğütlerinden yüz çevirmekteler.

72. Yoksa sen onlardan ahiret ile ilgili, ahirette başlarına gelecekleri hakkında uyarman, tebliğin karşılığında bir vergi, ücret, bedel mi istiyorsun? Rabbinin vereceği ücret, bedel, karşılık, ödül daha hayırlıdır. O rızık verenlerin en hayırlısıdır, en iyisidir.

73. Doğrusu sen onları karşılığını yalnız Allah'tan bekleyerek, umarak dosdoğru bir yola davet ediyorsun.

74. Şüphesiz ki; ahirete inanmayan kâfir, gerçeği bildikleri hâlde bile bile inkâr eden kimseler doğru yoldan sapmaktadırlar.

75. EĞER Biz onlara merhamet edip de bu dünyada stres ve sıkıntılarını onlardan kaldırsaydık azgınlıklarında bocalayıp durmaya devam ederlerdi!

76. Andolsun Biz onları azap ile yakaladık. Yine de Rablerine boyun eğmek istemediler! Yalvarmıyorlar da...

77. Nihayet üzerlerine şiddetli bir azap geldiği zaman birden onun içinde şaşkın ve umutsuz kalırlar!

78. EY İNSANLAR, iyi dinleyin! Halbuki O sizin için; kulağı, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne de az şükrediyorsunuz?

79. Sizi yeryüzünde yaratıp üreterek çoğaltıp yayan O'dur. Toplanıp O'nun huzuruna götürülürsünüz.

80. O'dur hayat veren ve öldüren! Gece ile gündüzün değişmesi de O'na aittir, O'nun tabiat kanunudur. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

81. Aksine öncekilerin söylediklerinin benzerini söylediler!

82. Dediler ki: "Öldüğümüz, toprak ve kemik yığını hâline geldiğimiz zaman mı?! Sahi biz mi mutlaka yeniden diriltileceğiz?

83. Andolsun; bize de bizden önceki atalarımıza da aynı tehditte bulunulmuştu. Bu evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir! ”

84. De ki: “Yeryüzü ve içinde bulunanlar kime aittir? Eğer biliyorsanız!”

85. “Allah’a aittir” diyecekler. De ki: “O hâlde düşünüp ders almıyor musunuz?”

86. Yine de ki: “O yedi göğün Rabbi ve büyük Arş’ın Rabbi kimdir?”

87. “Allah’tır!” diyecekler. O hâlde de ki: “Peki korunup sakınmayacak mısınız?”

88. Şunu da sor: “Her şeyin mülk ve idaresi, yönetimi elinde olan, koruyup kollayan ve kendisi korunmaya muhtaç olmayan kimdir? Eğer biliyorsanız!”

89. “Allah’tır!” diyecekler. De ki: “O hâlde nasıl aldatılıyorsunuz?”

90. DOĞRUSU Biz onlara gerçeği getirdik. Onlar ise şüphesiz yalancıdırlar.

91. Allah asla bir çocuk edinmez, edinmemiştir! O’nunla beraber hiçbir İlâh, Otorite yoktur! Eğer öyle olsaydı; her ilâh, otorite sahibi kendi yarattığını alıp götürür birbirlerine üstün gelmeye çalışırlardı! Allah onların nitelendirmelerinden uzaktır.

92. Gaybı, görünmeyeni de şehadeti, görüneni de bilir.

93. DE Kİ: “Ey Rabbim! Eğer onların tehdit edildikleri şeyi bana göstereceksen,

94. beni o zalim topluluk içinde bırakma Ey Rabbim!”

95. Şüphesiz onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette güç yetirenleriz.

96. Sen kötülüğü en uygun, en iyi şekilde yeni bir problem çıkmayacak biçimde defet, gider, sav! Biz onların yakıştırdıkları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

97. Ve de ki: “Ey Rabbim! Sana sığınırım şeytanların vesveselerinden, beni dürtüklemelerinden, kışkırtmalarından!

98. Rabbim! Yine Sana sığınırım şeytanların etrafımda olup dolaşmalarından” zihnime kötü fikir atmalarından.

99. NİHAYET onlardan birisine ölüm geldiği zaman: “Rabbim! Beni geriye döndür” der.

100. “Umulur ki; terkedip geldiğin yerde dünyada salih amel, insana ve hayata katkı sağlayarak en faydalı işleri yapayım!” Kesinlikle! O sadece onun söylediği boş bir lâftır. Onların önünde diriltilecekleri güne kadar engel vardır geri dönüş yasaktır.

101. SUR’A üflendiği yeniden dirilme için kalk borusu ile seslenildiği zaman artık o gün aralarında soy-sop yakınlığı yoktur ve birbirlerine de ne hâlde olduklarını soramazlar.

102. Kimlerin tartıları sevapları, iyilikleri ağır gelirse işte onlar kurtulmuş olanlardır.

103. Kimlerin tartıları iyilikleri, sevapları hafif gelirse işte onlar kendi kendilerini zarara uğratanlardır, cehennemin içinde temelli kalanlardır.

104. Ateş yüzlerini yalayıp geçer; onlar orada dişleri açıkta yanmış yüzle sırıtanlardır!

105. Ve Allah onlara: “Ayetlerim size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz değil mi?” diyecek.

106. Dediler ki: “Rabbimiz! Azgınlığımız, aşırı isteklerimiz bize galip geldi ve biz sapkınlıkta olan bir topluluk olduk.

107. Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha yaptığımız kötülüklere dönersek artık gerçekten biz zalimlermişiz.”

108. Allah buyurur: “Orada sinin! Bana karşı bir şey söylemeyin!

109. Gerçek kullarımdan: ‘Rabbimiz! İnandık artık bizi bağışla ve bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin en iyisisin ’ diyen bir topluluk vardı.

110. Ama siz onları müminleri alaya almıştınız, öyle ki; bu yaptığınız sonunda size Beni anmayı unutturdu! Siz onlara müminlere gülüyordunuz!

111. İşte Ben elbette bugün; onları sabretmelerine karşılık mükâfatlandırdım. Şüphesiz onlar muratlarına erenlerdir, kazananlardır!”

112. Allah “Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” dedi.

113. Dediler ki: “Bir gün yahut bir günün bir kısmı kadar kaldık. Sayanlara sor!”

114. Allah: “Siz pek az bir zaman kaldınız; şayet bilmiş olsaydınız” buyurur.

115. “Yoksa sizi boş yere yarattığımızı mı hesap ediyordunuz, sanıyordunuz?! Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi?!”

116. ÖYLEYSE artık bilin ki; O gerçek mülk, imparatorluk sahibi olan Allah pek yücedir. O’ndan başka İlâh, Otorite yoktur. Kerim, şânlı Arş’ın Rabbidir.

117. Kim Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarırsa yerde ve gökte otorite olduğunu iddia eden birilerinden Allah'tan istenilmesi gereken bir şeyi ister ve o kişileri reddetmeyip tanırsa -kendisi hakkında hiçbir delili bulunmadığı hâlde- onun hesabı, Rabbinin yanındadır ancak. Dikkat edin; gerçeklerin üzerini örten, gizleyenler kurtuluşa eremezler.

118. Öyleyse de ki: “Rabbim! Beni bağışla ve bana merhamet et. Çünkü Sen merhamet edenlerin en iyisisin!”

SECDE SURESİ

İniş Sırası: 75 • Mushaf Sırası: 32 • 30 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mim.

2. KENDİSİNDE şüphe olmayan bu kitabın indirilmesi, aktarılması, anlatılması âlemlerin Rabbindendir.

3. Yoksa “onu uydurdu” mu diyorlar? Bilakis o Rabbinden gelen haktır, gerçektir, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için! Umulur ki, hidayeti, doğru yolu bulurlar, kabul ederler!

4. ALLAH O’dur ki; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan her şeyi altı günde, evrede yaratmış, sonra Arş’a istivâ etmiştir sistemini, imparatorluğunu, otoritesini, hâkimiyetini yürütmek için en yüksekte kurmuştur. Sizin için ahirette O’ndan başka ne bir koruyucu, veli, ne de bir şefaatçi, yardımcı o gün günâhlarınızı bağışlayabilecek aracılar vardır. Öyleyse düşünüp öğüt almıyor musunuz?

5. O gökten yere kadar bütün işlerin yasasını, kanunlarını yerli yerince otomatik olarak olağan, doğal akışında gitmesi için sevk ve idare ederek belirler, takdir eder. Sonra işler sizin hesaplamanıza, sayımınıza göre bin yıl olan bir zaman diliminde genel muhasebe için O’na yükselir, arz edilir!

6. İşte gaybı, görülmeyeni ve şehadeti, görüleni bilen ve her şeye gücü yeten merhamet sahibi olan O’dur.

7. O ki, yarattığının tamamını en güzel şekilde yarattı. Ve insanın ilk, sıfır yaratılışına özünde su ve toprak olan balçıktan, çamurdan başladı.

8. İlk, sıfır yaratılıştan sonra onun neslinin devamı için soyunu basit bir sudan spermden çoğaltmış, devam ettirmiştir!

9. Sonra onu şekillendirdi ve insanlar için yarattığı ruhtan üfledi ruhlarını bedenlerine giydirdi. Sizin için kulaklar işitme özelliği, gözler görme özelliği ve kalpler duygusal zekâlar var etti. Ne de az şükrediyorsunuz!

10. Dediler ki: “Biz toprağın içinde kaybolup gittiğimiz zaman gerçekten biz yeniden yaratılacak mıyız?” Aksine onlar Rableriyle karşılaşmayı inkâr edenlerdir.

11. De ki: “Size vekil kılınmış olan ölüm meleği sizin canınızı alır. Sonra Rabbinizin katına döndürülürsünüz”.

12. O ZAMAN bir görsen suçluları! Rablerinin huzurunda başlarını öne eğmişler: “Rabbimiz! Gördük ve duyduk öyleyse bizi geri döndür de salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak yararlı bir iş yapalım. Biz gerçekten kesin inandık.”

13. Ve eğer Biz dileseydik, özgür irade vermeseydik herkesi zorunlu olarak doğru yola iletirdik, getirirdik. Ancak hak edenler için Benim şu sözüm geçmiştir: “Elbette cinler ve insanlar- dan suç işleyenlerle cehennemi doldururum.”

14. Öyleyse o acı azabımı tadın! Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuzdan dolayı... Şüphesiz Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınıza karşılık tadın sonsuz azabı!

15. BİZİM AYETLERİMİZE ancak o kimseler inanırlar ki; onlara hatırlatıldığı zaman secdeye kapanırlar, büyük bir saygıyla itaat ederek Allah’a ve Kitabına yönelirler. Rablerini övgü ile tesbih ederler ve büyüklük taslamazlar!

16. Onlar geceleri, anladıkları dilde Kur’an okuma ile birlikte Namaz ibadetlerini yerine getirmek için yanları yataklarından uzaklaşır. Rablerine korkarak ve umarak yalvarırlar. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan bağışlarlar.

17. Şimdi hiç kimse amellerine karşılık onlar için gizlenmiş olan gözler sevincini bilemez!

18. İNANAN KİMSE yoldan çıkmış kimse gibi midir? Hiç te eşit, bir değildirler!

19. Gerçeklere inanan ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince; onlara yapmış olduklarına karşılık me ’va, barınma, konaklama cennetleri vardır.

20. Fakat yoldan çıkanlara gelince onların sığınağı, barınağı, varacağı yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve onlara: “Haydi yalanlayıp durduğunuz o ateş azabını tadın” denilir.

21. O büyük azabın dışında onlara en yakın dünyadaki belâ, müsîbet gibi azaptan da tattıracağız belki dönerler diye!

22. Kendisine Rabbinin ayetleriyle öğüt verilip de daha sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz Biz suçlulardan intikam alıcıyız.

23. GERÇEK ŞU Kİ, Biz vahyi, kitabı Musa’ya da vermiştik. Öyleyse aynı hakikât ile karşılaşacağından kuşkuya düşme! Biz onu İsrail [Yakub] oğullarına bir yol gösterici kıldık.

24. Onların içlerinden emrimizle doğru yola önderlik edenler yetiştirmiştik! Sabrettikleri ve ayetlerimize kesin inandıkları zaman!

25. ŞÜPHESİZ O Rabbin kıyamet günü aralarında ihtilâfa, ayrılığa düştükleri şeylerde hükmünü bildirecektir.

26. Onlara doğru yolu göstermedi mi? Kendilerinden önce yurtlarında gezip dolaştıkları nice kuşakları yok etmiş olmamız! Şüphesiz bunda ayetler, dersler vardır. Yine de dinlemezler mi?

27. Görmediler mi? Suyu kuru yerlere sevk ediyoruz da onunla hayvanlarının ve kendilerinin yedikleri ekini, otlağı, bitkiyi çıkarıyoruz. Hâlâ görmüyorlar mı, görmek istemiyorlar mı?

28. “EĞER doğrular iseniz bu zafer ne zamandır?” derler.

29. De ki: “Zafer günü o inkârcılara inanmaları fayda vermez! Onlara göz bile açtırılmaz.”

30. Öyleyse şimdi onları kendileriyle başbaşa bırak ve bekle! Onlar da beklemektedirler!

TUR SURESİ

İniş Sırası: 76 • Mushaf Sırası: 52 • 49 Ayettir

1. Andolsun Tur’a,
2. satır satır yazılmış kitaba;
3. yayılmış ince deri üzerine.
4. Mamur eve,
5. yükseltilmiş tavan.
6. Kaynayan dalgalı denize!

7. GERÇEK ŞU Kİ; Rabbinin hakedenlere azabı mutlaka gerçekleşecektir,
8. onu engelleyecek bir güç yoktur.
9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,
10. dağlar bir yürüyüş yürür ki!

11. İŞTE O GÜN yalanlayanların vay haline!
12. Onlar daldıkları bir batakta oyalanıp duruyorlar.
13. O gün onlar bir itilişle cehennem ateşine sürüklenirler;
14. “İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur!
15. Bu bir sihir midir, yoksa siz mi görmüyorsunuz?
16. Ona girin! İster sabredip dayanın yahut ister sabretmeyin sizin için fark etmez! Sadece yapmış olduklarınızdan dolayı cezalandırılıyorsunuz.”

17. ŞÜPHESİZ korunup sakınanlar cennetlerde ve nimetler içindedirler;
18. Rablerinin kendilerine verdikleriyle neşelenip eğlenerek! Rableri onları cehennem azabından korumuştur.
19. Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyiniz ve içiniz!

20. Sıra sıra dizilmiş, güzel koltuklara yaslanmışlardır. Ve Biz onları cennetlik erkek kullarımızı; iri gözlerini yalnız kendilerine dikerek arkadaşlık eden hurilere, hizmetlilere yoldaş kıldık!

21. GERÇEKLERE inananlar ve soyları da inançta kendilerine uymuş olanlar; işte Biz onların soylarını da kendilerine katmışızdır. Onlara yaptıklarından hiçbir şey eksiltmemişizdir. Herkes kazandığına, ellerinin öne sürdüğüne, yaptıklarına karşılık bir rehindir!

22. Onlara diledikleri meyvelerden ve etten bolca vermişizdir.

23. Orada karşılıklı bir kadeh tokuştururlar ki, onda ne bir saçmalama ne de bir günaha girme vardır!

24. Onlar için çevrelerinde gencecik hizmetçiler dönüp dolaşır; sanki onlar saklanmış inci gibidirler!

25. BİRBİRLERİNE dönerek sorular sorarlar.

26. Derler ki: “Doğrusu biz bundan önce yakın çevremiz içinde korkup ürperenlerdik.

27. Allah bize lûtfetti ve bizi iliklere işleyen azaptan korudu.

28. Şüphesiz biz bundan önce yalnız O’na yalvarıp yakarıyorduk. Çünkü O iyiliği bol, merhameti, ikrâmı, lûtfu pek bol olandır.”

29. ÖYLEYSE sen öğüt ver! Çünkü sen Rabbinin nimeti Vahiy, Kur’an sayesinde ne bir kâhinsin, ne de bir mecnun!

30. Yoksa: “O felâket zamanını gözlediğimiz bir şairdir” mi diyorlar?

31. De ki: “Gözleyin... Şüphesiz ben de sizinle birlikte gözleyenlerdenim.”

32. Yoksa bunu akılları mı emrediyor? Veyahut da onlar azgın bir kavim midirler?

33. Yoksa “Onu uydurdu” mu diyorlar? Kesinlikle onlar inanmıyorlar.

34. Eğer Vahyi, Bu Kur’an’ı uydurduğun konusundaki iddialarında doğru, samimi, dürüst iseler haydi onun benzeri bir söz, söylem üretsinler, bir Kur’an getirsinler.

35. YOKSA kendileri nedensiz mi yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratandırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeryüzünü onlar mı yarattılar? Aksine onlar kesin inanmazlar.

37. Yoksa Rabbi'nin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa kâinata hükmedenler onlar mıdır?

38. Yoksa onların kendisiyle katımızdaki bilgileri, konuşulanları dinledikleri bir merdivenleri mi dinleme cihazları mı var? Öyleyse o dinleyicileri her kimse kayıt altına aldıkları bilgileri açıkça bir delil getirsinler!

39. Yoksa kızlar O'na oğullar da size mi?

40. Yoksa sen tebliğine, uyarmana karşılık olarak onlardan bir ücret istiyorsun da onlar bu borcun ağırlığı altında mı kalıyorlar?

41. Yoksa gayb, görülemeyen onların katında da onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Tuzağa düşecek olanlar ancak o nankörlerdir!

43. Yoksa kendilerinin Allah'tan başka bir ilâhları, otorite olarak tanıdıkları mı var? Allah onların otorite olarak tanıdığı ilâhlarını ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir!

44. FAKAT ONLAR eğer gökten düşerken bir parça görseler: "Üst üste yığılmış bulutlardır" derler.

45. Öyleyse bırak onları dehşete düşecekleri günlerine kavuşuncaya kadar oyalanıp dursunlar.

46. O gün tuzakları kendilerinden hiçbir şeyi savamaz ve onlar yardım da görmezler.

47. Şüphesiz o zulmedenlere bundan başka bir azap da vardır fakat onların birçoğu bilmezler.

48. Rabbinin konuyla ilgili kararını, hükmünü sabırla bekle! Ey Muhammed sana vahiyle bildirmesini bekle ya da Ey Müminler ayetlerin birbiriyle olan bağlantısını kurarak anlamaya, kavramaya çalışın! Ey Nebi şüphesiz sen gözetimimiz altındasın ve siz ey müminler, sizlerin yaptıkları da görevli meleklerce kayıt altına alınarak izlenmektesiniz. Ve gerek Kur'an'ı anladığınız dilde okumanız ve gerekse gece

yataklarınızdan ayrılıp İbadet, Namaz için her kalkışında Rabbini övgü ile tesbih edip yücelt!

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızların çekildiği an O'nu tesbih ederek yücelt!

MÜLK SURESİ

İniş Sırası: 77 • Mushaf Sırası: 67 • 30 Ayettir

1. MUTLAK İKTİDAR kendi elinde kudretinde bulunan kâinatın imparatoru Allah ne yücedir! O her şeye kadirdir, matlak gücü yetendir.

2. O ki, hanginizin daha güzel iş, amel yapacağını açığa çıkarmak ve yaptıklarınızın karşılığını vermek için ölümü ve hayatı yarattı. O üstündür, çok bağışlayandır.

3. O ki, yedi kat gökleri yaratmıştır. Rahman'ın yaratışında bir aksaklık göremezsin. Gözünü çevrene, etrafına çevir de bak bir bozukluk, çatlak görüyor musun?

4. Sonra gözünü tekrar tekrar çevir bak göz sana geri döner bitkin ve ümitsiz bir hâlde!

5. Andolsun Biz dünya göğünü lâmbalarla, yıldızlarla donattık; onları şeytanlar için kovma araçları kıldık onlara çılgın azabı hazırladık.

6. CEHENNEM azabI Rablerini inkâr edenler içindir. Ne kötü dönüş yeridir o!

7. Oraya atıldıkları zaman onun kaynarken çıkardığı korkunç homurtusunu işitirler;

8. neredeyse öfkesinden çatlayıp parçalanacak! Her bir güruh oraya atıldıkça onun bekçileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. Derler ki: "Evet, tabi ki bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık. Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz!" dedik.

10. Dediler ki: "Eğer dinleseydik veya aklımızı çalıştırsaydık çılgın ateşin halkı içinde olmazdık."

11. Böylece günahlarını itiraf ettiler. Çılgın ateşin halkı uzak olsun!

12. ŞÜPHESİZ gizlide Rablerine saygılı olanlar var ya; onlara bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

13. İSTER sözünüzü gizleyin ister onu açığa vurun; şüphesiz ki O, göğüslerin özünü bilendir.

14. O yaratan bilmez mi hiç? Her şeyi inceden inceye bilendir, her şeyden haberdar olandır.

15. O SİZE yeryüzünü boyun eğer şekilde yaptı. Haydi onun sırtlarında, omuzlarında dolaşın ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda dönüş O'nun katınadır.

16. Emin mi oldunuz? Gökte olanın sizi yere batırmayacağından! O zaman bakarsın ki, yer çalkalanıyor.

17. Yoksa gökte olanın; üzerinize taş yağdıran fırtınayı göndermeyeceğinden emin mi oldunuz? O zaman uyarım nasılmış bileceksiniz!

18. Andolsun, onlardan öncekiler de yalanladılar. Fakat Beni inkâr etmek nasılmış?

19. ÜSTLERİNDEKİ kuşları görmezler mi? Sıra sıra ve kanat çırparak süzülen... Onlara Rahman'dan başkası bu özelliği vermedi. Şüphesiz O, her şeyi görendir.

20. Rahman'a karşı size yardım edecek olan ordunuz kimdir? İnkârcılar ancak bir aldanış, gurur içindedirler.

21. Eğer O rızkınızı keserse, yaratmazsa sizlere rızık verecek olan kimdir? Bilakis onlar azgınlık ve nefret içinde inatla direnmektedirler.

22. ARTIK bir düşünün! Yüzüstü kapanarak yürüyen kimse mi doğru yoksa; dosdoğru bir yol, bulvar, cadde üzerinde dümdüz yürüyen mi?

23. DE Kİ: "O'dur ancak sizi yaratan; size kulaklar, gözler ve gönüller veren! Ne de az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde yaratan, çoğaltıp yayan O'dur. Ve toplanıp O'nun huzuruna götürülürsünüz."

25. DİYORLAR Kİ: "Eğer doğru sözlüler iseniz bu söz ne zamandır?

26. De ki: “O bilgi ancak Allah katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

27. Onu yakından gördükleri zaman inkâr edenlerin yüzleri kötüleşti: “İsteyip çağırmakta olduğunuz şey işte budur!” denildi.

28. DE Kİ: “Baksanıza, gördünüz mü, söyleyin bana: Allah beni ve benimle birlikte olanları helâk etse veya bize merhamet etse acaba bu durumda inkârcıları can yakıcı azaptan kurtaracak olan kimdir?”

29. De ki: “O, Rahman’dır iyiliği sonsuzdur. Biz O’na inandık ve O’na güvendik. Yakında kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu bileceksiniz.”

30. De ki: “Baksanıza, söyleyin bana eğer suyunuz yerin derinliğine, dibine çekilse size kim temiz bir akar su kaynağı getirebilir?”

HAKKA SURESİ

İniş Sırası: 78 • Mushaf Sırası: 69 • 52 Ayettir

1. GERÇEKLEŞEN!
2. Nedir o gerçekleşen?
3. Gerçekleşenin ne olduğunu nereden bileceksin?
4. O ÂNİ FELÂKETİ apansız geleni Semud ve Âd yalanladılar.
5. Bu yüzden Semud kavmi gürleyen o tek bir sesle yok edildi!
6. Âd'a gelince onlar da uğultulu azgın bir kasırga ile yok edildiler!
7. Onu üzerlerine yedi gece ve sekiz gün kesintisiz saldı; öyle ki, orada o kavmi yere yıkılmış olarak görürsün. Sanki onlar kökten sökülmüş, içi boş hurma kütükleridirler!
8. Şimdi onlardan hiç geri kalan bir şey görüyor musunuz?

9. FİRAVUN, ondan öncekiler ve altüst olmuş kentler halkı hep aynı hatayı işlediler.
10. Rablerinin elçisine isyân ettiler. O da kendilerini şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı!
11. Şüphesiz Biz Nuh tufanı sırasında su azıp köpürdüğü, taştığı zaman sizi o akıp gidenin içinde taşıdık.
12. Öyle ki, onu sizin için bir hatırlatma yapalım ve kavrayabilen kulaklar da onu kavrasın!

13. SUR'A tek bir üfürüşle üfürüldüğü zaman,
14. yeryüzü ve dağlar kaldırılıp da tek vuruşla birbirlerine çarpıldığı zaman,
15. işte o gün olacak olan olmuştur.
16. Ve gök yarılıp parçalanacak, çünkü o gün zayıf ve güçsüz düşecek, sarkacaktır!
17. Ve melekler, onun göğün çevresinde onların üstünde de o gün; sekizi Rabbinin Arş'ını taşırlar.

18. SİZ o gün arz olunursunuz. Size ait hiçbir sır gizli kalmaz!
19. Kitabı sağından verilen kimseye gelince der ki: “İşte alın kitabımı okuyun!
20. Çünkü ben hesabıma kavuşacağımı biliyordum.”
21. O artık hoş, razı edici bir hayat içindedir,
22. yüksek bir cennette bahçede.
23. Onun meyveleri sarkmış koparılması çok kolaydır.
24. Yiyiniz, içiniz, afiyet olsun! Geçmiş günlerde peşin olarak gönderdiklerinize karşılık!

25. KİTABI solundan verilen kimseye gelince der ki: “Ne olurdu kitabım suç dosyam bana verilmeseydi
26. ve hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim.
27. Ne olurdu o ölüm hesabımı kesip de bitirseydi.
28. Malım bana fayda vermedi!
29. Otoritem de benden kopup gitti!”
30. “TUTUN ONU hemen bağlayın!
31. Sonra onu çılgın bir aleve sallayın.
32. Sonra da onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun.
33. Çünkü o yüce Allah’a inanmazdı.
34. Ve yoksula yedirmeye teşvik etmezdi!
35. Bugün ona burada yakın bir dost yoktur!
36. Ve irinden başka bir yiyecek de yoktur;
37. onu büyük günahkârlardan başkası yemez.”

38. HAYIR, yemin ederim gördüklerinize
39. ve görmediklerinize!
40. Şüphesiz o şerefli bir Rasulün, Elçinin sözüdür.
41. O bir şair sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz!
42. O bir kâhinin sözü de değildir. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!
43. O âlemlerin Rabbinden indirilmiştir!

44. EĞER o elçilik yaparken, ayetlerimizi ulaştırırken Bize karşı bazı sözler isnat etmiş, uydurmuş, iftira etmiş olsaydı, ayetlere ekleme ya da çıkarma yapsaydı;

45. elbette onun bütün gücünü alırdık.

46. Sonra onun şah damarını elbette keserdik!

47. Sizden hiçbiriniz de buna engel olamazdı.

48. ŞÜPHESİZ o sakınanlar için bir öğüttür!

49. Şüphesiz Biz içinizden yalanlayanlar bulunduğunu biliyoruz.

50. Kesinlikle o Kur’an, inkârcılar için bir hasrettir, iç yarasıdır!

51. Ve şüphesiz o Kur’an kesin haktır, gerçektir!

52. Öyleyse sen de azim sahibi Rabbinin ismini tesbih ederek, anıp her daim hatırlayarak yücelt, ulula!

MEARIÇ SURESİ

İniş Sırası: 79 • Mushaf Sırası: 70 • 44 Ayettir

1. İSTEYEN BİRİ olacak azabı istedi.
2. İnkârcılar içindir, onu önleyecek yoktur.
3. Yükselme derecelerinin sahibi Allah katındandır.

4. MELEKLER ve Ruh O'nun huzuruna; miktarı elli bin yıl olan bir günde yükselirler!
5. Öyleyse sen güzelce sabret!
6. Çünkü onlar onu uzak görürler.
7. Biz ise onu yakın görüyoruz.
8. O GÜN gökyüzü erimiş maden gibi olur!
9. Dağlar da atılmış yün gibi olur!
10. Hiçbir yakın dost bir yakın dosta hâlini soramaz.
11. Birbirlerine gösterildikleri hâlde! Suçlu o günün azabından kurtulmak için fidye vermek ister; oğullarını,
12. eşini ve kardeşini.
13. Ve kendisini barındıran soyunu sopunu, tüm akrabalarını.
14. Yeryüzündekilerin hepsini verse de tek kendisini kurtarsa...
15. Kesinlikle! Doğrusu o alevlenen, yalın bir ateştir;
16. başın derisini kavurur,
17. sırt çevirip tersine gideni kendisine çağırır.
18. Ve servet biriktirerek ekonomiye kazandırmayıp stok yapanları!

19. GERÇEK ŞU Kİ insan pek hırslı ve aç gözlü!
20. Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır.
21. Ona iyilik dokunduğu zaman cimrilik eder!

22. Salâtlarında, dinlerinde ve ibadetlerinde bilinçli olanlar, böyle değildir, bunun dışındadır!

23. Onlar namazlarında süreklidirler.

24. Mallarında belirli bir hak vardır,

25. hem isteyen ve hem de yoksun, mahrum bırakılanlar için!

26. Onlar din, hesap gününü tasdik ederler.

27. Onlar Rablerinin azabından korkarlar.

28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunamaz.

29. Onlar edep yerlerini, iffetlerini koruyanlardır.

30. Ancak eşleri yahut eşleri yoksa yönetimlerine, hizmetlerine verilen malik, sahip olup hakimiyetleri altında olanlarla suç-haram olmayacak şekilde yapacakları noter ve şahitler huzurunda yapılan sözleşmeli nikâhlanarak yaptıkları evlilikler başka! Çünkü onlar bundan dolayı kınanmazlar, sorumlu tutulmazlar.

31. Ama kim bunun ötesini isterse işte onlar haddi aşanlardır.

32. Onlar emânetlerini ve sözleşmelerini gözetenlerdir!

33. Onlar şahitliklerinde dürüsttürler.

34. Onlar salâta, dine, kıldıkları namazda okunan ayetlere bütün gün ve ömürlerince zıt iş, amel yapmayarak; namazlarını, dinlerini, salâtlarını koruyanlardır.

35. İşte onlar cennetlerde ikrâm görenlerdir!

36. ŞİMDİ inkârcılara ne oluyor ki? Önünde şaşkın şaşkın koşuşuyorlar;

37. sağdan ve soldan bölük bölük!

38. Onlardan her biri nimet cennetine sokulacağını mı umuyor?

39. Hayır, asla! Biz onları bildikleri şeyden yarattık.

40. DOĞULARIN ve bâtıların Rabbine yemin olsun ki, Biz elbette güç yetirenleriz;

41. onların yerine kendilerinden daha iyilerini getirmeye! Üstelik Bize engel olabilecek güçleri de yok.

42. O hâlde bırak onları dalsınlar ve oynayadursunlar vadolunan günlerine kavuşuncaya dek...

43. O gün onlar hızlı hızlı kabirlerinden çıkarlar; sanki dikili hedeflere doğru koşuyorlar gibi!

44. Gözleri düşüktür, baygındır, kendilerini bir zillet kaplamıştır! İşte kendilerine söz verilen gün bugündür!

NEBE SURESİ

İniş Sırası: 80 • Mushaf Sırası: 78 • 40 Ayettir

1. BİRBİRLERİNE neyi sorup duruyorlar;
2. o büyük haberi?
3. Üzerinde anlaşamadıkları şeyi mi?
4. Kesinlikle, ileride bilecekler.
5. Kesinlikle, ileride bir kez daha bilecekler!

6. BİZ yeryüzünü bir sergi yaptık değil mi?
7. Dağları da birer kazık!
8. Sizleri ruh ve bedenlerinizi eşleşmiş olarak yarattık.
9. Uykunuzu bir dinlenme yaptık.
10. Geceyi bir örtü, elbise yaptık.
11. Gündüzü geçim zamanı kıldık.
12. Üstünüzde yedi güçlü gök yedi kat göğü bina ettik.
13. Bir de ısı ve ışık yayan bir lâmba Güneş oluşturduk.
14. Yoğunlaşmış bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.
15. Onunla taneleri ve bitkileri çıkaralım diye.
16. Ve sarmaş dolaş bahçeler...

17. ŞÜPHESİZ ayırma günü belirlenmiş bir vakittir.
18. O gün Sûr'a üfürülür bölük bölük gelirsiniz!
19. Gökyüzü açılmış kapı kapı olmuştur!
20. Dağlar yürütülmüş artık bir serap olmuştur!

21. ŞÜPHESİZ cehennem bir hapishane;
22. azgınlar için varılacak yer olmuştur.

23. Sonsuz devirlerce, orada sürekli kalıcıdırlar.

24. Orada ne bir serinlik tadarlar ne de bir içecek.

25. Sadece kaynar bir su ve buzlu bir irin!

26. Yaptıklarına karşılık uygun bir ceza olarak!

27. Çünkü onlar hiçbir hesap ummuyorlardı!

28. Ayetlerimizi yalanlayabildikleri kadar yalanlayıp durmuşlardı.

29. Biz de her şeyi sayan, konuşan, ortaya döken bir kitaba, sicil dosyasına yazmıştık, kaydetmiştik.

30. Şimdi tadın! Artık size azaptan başka bir şey artırmayacağız!

31. ŞÜPHESİZ sakınanlar için bir kurtuluş vardır.

32. Nice bahçeler nice bağlar,

33. yeni tomurcuklanmaya meyve vermeye yüz tutmuş, yumru hâlinde taptaze meyve üzüm taneleri.

34. Ve dolup daşan sarhoş etmeyen kadehler!

35. Orada ne bir boş söz ne de bir yalan işitirler.

36. Rabbinden bir karşılık yeterli bir bağış olarak!

37. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi çok merhametli olandan! O'na karşı hitap etmeye güç yetiremezler!

38. O GÜN ruh Cebrail ve melekler saf saf kıyama dururlar! Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşamazlar! O da ancak doğruyu söyler!

39. İşte bu gerçek gündür. O hâlde Rabbine yönelmeli dileyen, isteyen, tercih eden kimse Rabbine varan bir yol tutar.

40. Doğrusu Biz sizi yakın bir azabla uyardık. O gün kişi ellerinin takdim ettiğine, önceden gönderdiğine bakar ve inkârcı, kâfir: "Ah ne olurdu toprak olsaydım!" der.

NAZIAT SURESİ

İniş Sırası: 81 • Mushaf Sırası: 79 • 46 Ayettir

1. Andolsun batmak üzere yükselenlere,
2. yavaş hareketle ilerleyenlere,
3. yüzüp yüzüp gidenlere,
4. hızla ilerleyenlere,
5. bütün işleri yürütenlere, organize edenlere Andolsun.
6. O GÜN şiddetli sarsıntı sarsar,
7. ikinci bir sarsıntı da onu takip eder.
8. O gün yürekler kaygıdan hoplar,
9. gözleri donakalır!

10. DİYORLAR Kİ: “Gerçekten biz diriltilip eski hâlimize döndürülecek miyiz?
11. Ufalanmış kemikler olmamızdan sonra ha?!”
12. ”Öyleyse bu zararlı bir dönüştür” dediler.

13. OYSA O ancak bir tek çığlıktır!
14. Onlar derhal uyanırlar, ayağa kalkarlar!
15. MUSA’nın haberi sana geldi mi?
16. Hani Rabbi ona tur dağı eteklerinde olan Tûvâ’da huzuruna çağırdığı sırada mukaddes, kutsal kılınan vadide perde arkasından vahiy meleği aracılığıyla kelimelerini, emirlerini kalbine indirip seslenmişti:
17. “Firavun’a git çünkü o azmıştır.”
18. De ki: “Arınıp temizlenmeye ne dersin, niyetin var mı?
19. Rabbine doğru giden yolda sana rehberlik edeyim de gönülden ürperesin.”
20. Ona büyük mucizeyi gösterdi.

21. O yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra koşarak geri döndü.
23. Derken toplayıp bağırdı:
24. “Ben en yüce Rabbinizim” dedi.
25. Bunun üzerine Allah da onu dünya ve ahiret azabıyla yakaladı.
26. Şüphesiz bunda korkan kimse için bir ibret vardır.

27. SİZ mi yaratılışça daha çetinsiniz yoksa gökyüzü mü? Onu ‘O’ bina etti.
28. Onun yüksekliğini yükseltti ona belirli bir düzen verdi;
29. gecesi karanlıkı ve gündüzü aydınlık oluyor!
30. Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi;
31. ondan da suyunu ve otlağını çıkardı.
32. Orada dağlarını oturttu,
33. sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.

34. VE BÖYLECE o en büyük felâket geldiği zaman;
35. o gün insan neyin peşinde koştuğunu hatırlar!
36. Ve görmeleri için cehennem de açıkça sergilenmiştir.
37. Artık her kim azgınlık etmiş
38. ve dünya hayatını tercih etmişse,
39. muhakkak ki cehennem onun için barınak yeridir, onun varacağı yerdir!
40. Her kim de Rabbinin makamından korkmuş ve kendini boş tutkulardan alıkoymuşsa,
41. elbette varılacak yer cennettir!

42. SANA o saatten soruyorlar: “Ne zaman gelecek?” diye.
43. Onun zamanını bildirmek nerede, sen nerede?!
44. Onun son bilgisi Rabbine aittir.
45. Sen ancak ondan o saatin, kıyametin dehşetinden korkanlar için bir uyarıcısın!

46. Onlar onu gördükleri, kıyamet saatinin dehşetini yaşadıkları gün sanki sadece bir akşam vakti veya bir kuşluk vakti kadar kalmış gibi olurlar!

İNFITAR SURESİ

İniş Sırası: 82 • Mushaf Sırası: 82 • 19 Ayettir

1. GÖKYÜZÜ dağılıp savrulduğunda,
2. yıldızlar dökülüp saçıldığında,
3. denizler kabarıp taştığında,
4. kabirler alt üst olduğunda,
5. her kişi önceden ne işlediklerini, yaptıklarını ve geriye ne bıraktığını, yapmadıklarını bilir.

6. EY İNSAN! Sonsuz cömertliğin sahibi olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?
7. O seni yarattı, sana şekil verdi, seni ölçülü ve dengeli kıldı.
8. Seni nasıl dilediyse öylece terkip etti, meydana getirip oluşturdu.

9. KESİNLİKLE! Aksine siz hesap ve cezayı yalanlıyorsunuz.
10. Halbuki üzerinizde gözcüler var;
11. şerefli, üstün, kerim melekten yazıcılar,
12. ne yaptığınızı bilirler!

13. ŞÜPHESİZ İYİLER, nimetler, mutluluk içindedirler!
14. Hiç şüphesiz suçlu ve günahkârlar da çılgın ateştedirler!
15. Onlar din, hesap, ceza, karşılık günü oraya girip yaslanırlar.
16. Ve onlar ondan bir daha ayrılıp kaybolamazlar.

17. HESAP, DİN, cezâ, karşılık görme günü nedir bilir misin?
18. Ve bir kez daha soruyorum: Hesap, din günü nedir bilir misin?
19. O gün hiç kimse, hiç kimse için zerre miktarı fayda sağlama anlamında bir şey yapamaz! Ve o gün buyruk, emir, otorite yalnız Allah'ındır!

İNŞIKAK SURESİ

İniş Sırası: 83 • Mushaf Sırası: 84 • 25 Ayettir

1. GÖKYÜZÜ yarıldığında,
2. kendisine yaraşır şekilde Rabbine boyun eğdiğinde,
3. yer dümdüz edildiğinde,
4. içinde olanları atıp da boşaldığında.
5. Ve yaraştığı üzere Rabbine boyun eğdiğinde!

6. EY İNSAN! Madem ki sen Rabbinin katına varan yolda çaba üstüne çaba göstermektesin sonunda O'nun huzuruna ulaşacaksın.
7. Artık kimin sicili, dosyası, kitabı sağından verilirse,
8. o; kolay bir hesap ile hesaba çekilecek
9. ve sevinçli olarak ailesine, cennet ehli arasına dönecek!
10. Kimin de dosyası, sicili, kitabı ardından verilirse,
11. derhal yok olmayı çağıracak, isteyecek
12. ve o çılgın alevli ateşe atılacak.
13. Çünkü o dünyada iken çevresi içinde sevinçli idi.
14. Çünkü o Bizim huzurumuza hiç dönmeyeceğini sanmıştı!
15. Aksine hiç şüphesiz Rabbi onu görmekte idi.

16. ARTIK yemin ederim o şafak vaktine,
17. geceye ve derleyip topladığı şeylere
18. ve dolunay şeklini aldığı zaman Ay'a ki;
19. siz tabakadan tabakaya bir şeylere, vesilelere, araçlara bineceksiniz, hâlden hâle, bir durumdan diğer bir duruma geçeceksiniz.

20. ONLARA ne oluyor ki inanmıyorlar!

21. Kendilerine anladıkları dilde Kur’an okunduğu zaman, düşünüp, karar verip, secde, itaat, tasdik etmiyorlar?

22. Aksine o nankörler yalanlıyorlar.

23. Oysa Allah içlerinde sakladıkları şeyleri çok iyi biliyor.

24. Onları can yakıcı bir azabla müjdele.

25. Ancak iman edip de salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanlar başka! Onlara kesintisiz bir mükâfat vardır!

RUM SURESİ

İniş Sırası: 84 • Mushaf Sırası: 30 • 60 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mim.

2. RUMLAR, Bizanslılar yenildiler;
3. yakın bir yerde! Ama onlar bu mağlubiyetlerinin ardından galip geleceklerdir.
4. On yıldan önce, bir kaç yıl içinde! Bundan önce de bundan sonra da emir, buyruk, takdir Allah'ındır. İşte o gün inananlar sevinirler,
5. Allah'ın yardımına! O dilediğine, gereğini yapanlara yardım eder. O üstündür, esirgeyendir.
6. Allah'ın verdiği sözdür! Allah sözünden caymaz. Fakat insanların birçoğu bilmezler.
7. Onlar sadece dünya hayatının dış görünüşünü biliyorlar, ahiretten, gaybtan, gelecekten gafildirler, habersizdirler.

8. KENDİ İÇLERİNDE hiç düşünmediler mi? Allah göklerde ve yeryüzünde bulunanları, ikisi arasında olanları ancak hak ile, gerçek olarak ve bir süre için yaratmıştır. Şüphesiz insanlardan birçoğu Rableriyle karşılaşmayı inkâr edicidirler!
9. Onlar yeryüzünde gezip de bir bakmadılar mı? Kendilerinden önceki kimselerin sonu nasıl olmuştur? Onlar kuvvet olarak kendilerinden daha şiddetli idiler. Toprağı kazıp işlemişler, alt üst etmişler, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri onlara açık delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.
10. Sonra o kötülük edenlerin sonu çok fena oldu. Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve onlarla alay ediyorlardı.

11. İNSANI yaratan Allah; insan öldükten sonra dirilterek ona yeniden can verecektir. Ve sonunda hepiniz O'nun huzuruna döndürülürsünüz.

12. kıyamet saati gelip çattığı gün suçlular ümitsizliğe düşerler.

13. Allah'a koştukları ortaklardan ahirette kendilerine şefaat, yardım edenler de bulunmaz! Ve eski ortaklarını da inkâr eder, tanımazlar!

14. kıyamet saati gelip çattığı gün herkesin ne olduğu gerçeği ortaya çıkacaktır.

15. İnananlar ve salih işler, insana ve hayata katkı için yaptığı işin en iyisini yapanlar ise onlar bir bahçe içinde neşelendirilirler.

16. İnkâr edip de ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince; işte onlar tutuklanıp azabın içine getirilenlerdir!

17. ÖYLEYSE namaz, dua ile Allah'ın yüceliğini hatırlayın, anın; akşamladığınızda ve sabaha çıktığınız zaman da sabah namazı ve sonrası dua ile anın, hatırlayın!

18. Bütün övgüler O'na mahsustur, göklerde de yeryüzünde de; gündüzün sonunda, öğleye erdiğiniz zaman da O'nu anarak yüceleyin, övgüleyin.

19. O ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü diriltip canlandırıyor! Siz de işte böyle çıkarılırsınız!

20. SİZİ topraktan yaratması da O'nun ayetlerindendir. Sonra da siz tüm dünyaya yayılan birer insan oluverdiniz!

21. Nefislerinizden, karşı cinslerinizden size kendileriyle huzur bulmanız için eşler yaratması, aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda iyi düşünen bir toplum için işaretler vardır.

22. Göklerin ve yeryüzünün yaratılması dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu da O'nun bir alâmeti, işâretlerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için çıkarılması gereken dersler, ayetler vardır.

23. Geceleyin uyumanız ve gündüzün O'nun lütfundan nasip aramanız da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ayetler, çıkarılması gereken dersler vardır.

24. Şimşeği size korkutarak ve umut vererek göstermesi de O'nun bir işâretindendir, ayetlerindendir. Gökyüzünden bir su indirerek onunla

ölümünün ardından yeryüzünü diriltmesi de O’nun ayetlerindendir, işâretlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir toplum için ibretler, dersler vardır.

25. Göğün ve yerin kanunları da O’nun ayetlerindendir. Sonra sizi yerden bir tek çağırışla çağırdığı zaman hemen çıkıverirsiniz!

26. Göklerde ve yeryüzünde kim varsa O’nundur. Hepsi O’na boyun eğerler.

27. Bütün hayatı ilk olarak yaratan sonra onu yeniden vücuda getiren sürekli hayat veren O’dur. Bu O’na göre pek kolaydır. Göklerde ve yeryüzünde en yüce şân, şöhret O’nundur. O üstündür, hikmet sahibidir.

28. O SİZE kendinizden bir misâl verdi: Hiç sizin yönetiminize verilenlerden, sorumluluğunuz atında olanlardan yarattığımız rızıklarda sizinle eşit haklara sahip olan ve kendilerinden çekindiğiniz ortaklarınız var mı? İşte Biz aklını kullanan bir toplum için ayetleri açıklıyoruz.

29. Hayır, zulmedenler bilgisizce kendi tutkularına uydular! Allah’ın düzelmek istemeyeni kendi sapıklığında bıraktığını kim doğru yola iletebilir? Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

30. O HÂLDE SEN Allah’ı O’na birilerini yaklaştırıcı ve aracı edinerek ortak koşulan kim ve ne varsa terkederek, O ’nu tek İlâh kabul edip birleyen olarak yüzünü dosdoğru bu dine çevir, Allah’ın yaratış fıtratına sünnetine, tabiat kanununa, insanları ona bir ilme göre yarattığı o fıtrata, kanuna, dine! Allah’ın tabiat kanununda sünnetullah'ta hiçbir değişiklik olmaz! İşte dosdoğru din budur! Fakat insanların birçoğu bilmiyor.

31. Gönülden bağlılar olarak, O’na yönelenler olun. O’na sığınarak korunun. Namazı kılın ve müşriklerden, O’na ortak koşarak birilerini Allah'a yaklaştırıcı, aracı edinerek inananlardan olmayın!

32. * Onlar ki, dinlerini parça parça eden ve cemaat cemaat olanlardır! Her bir cemaat kendi yanlarındaki yazdıkları eserler ile övünüp sevinmektedir!

33. ŞİMDİ insanlara bir zarar dokunduğu zaman kendisine yönelenler olarak Rablerine yalvarırlar! Sonra onlara kendisinden bir rahmet

tattırınca bakarsın ki, onlardan bir topluluk derhal Rablerine ortak koşarlar!

34. Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük ederler. Haydi nimetler içinde biraz eğlenin! Ama yakında bileceksiniz.

35. Yoksa Biz onlara kesin bir delil indirmişiz de O'na ortak koşmalarını o mu söylüyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman hemen onunla sevinirler. Onlara kendi elleriyle yapıp öne sürdüklerinden dolayı bir kötülük dokununca da derhal umutsuzluğa düşerler!

37. Görmediler mi? Allah rızkı dilediğine boğazdan geçen nimetlerini bazı insanlara ve toplumlara açıp yayıyor ve daraltıyor, kısıyor da! Şüphesiz bunda gerçeklere inanan bir toplum için elbette ayetler, ibretler, dersler, öğütler vardır.

38. O HÂLDE sen akrabaya, yakınlarına, yakınında olana hakkını ver, yoksula da yolcuya da! Bu Allah'ın rızasını isteyen kimseler için daha hayırlıdır. Başarılı olanlar, kurtulanlar işte onlardır.

39. İnsanların mallarından fazlaca alayım diye verdiğiniz riba Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz Zekât'a gelince; işte bunu böyle yapanlar Allah katında kat kat artıranlardır, verdiklerini kat kat fazlasıyla bulanlardır!

40. ALLAH O'dur ki, sizi yarattı. Sonra size rızık verdi. Sonra sizi öldürüyor, sonra sizi diriltiyor. Sizin ortak koştuklarınızdan yaklaştırıcı ve aracı edindiklerinizden hiç böyle bir şey yapan kimse var mı? O yücedir ve onların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

41. KARADA ve denizde insanların elleriyle yaptıkları yüzünden fesat, terör çıktı! Allah onlara yaptıklarının bir kısmını tattırır. Umulur ki onlar hür iradeleri ile doğruya dönerler.

42. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da bakın öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onların birçoğu Allah'a ortak koşan kişiler idi."

43. Yüzünü dosdoğru dine, yaratış, fıtrat kanununa, sünnetullah'a yönelt; Allah'tan geri çevrilmesi mümkün olmayan o gün gelmeden önce! O gün insanlar bölük bölük ayrılırlar.

44. Kim inkâr ederse inkârı kendi zararınadır. Kim de iyi bir iş yaparsa kendisi için yatırım yaparak hazırlanmış olur.

45. Bu O'nun gerçeklere inanan ve uygun, salih insana ve hayata katkı sağlayan işler yapanları lütfundan ödüllendirmesi içindir. Çünkü O inkârcıları sevmez!

46. RÜZGÂRLARI yağmur öncesi müjdeleyiciler olarak göndermesi de O'nun ayetlerindendir. Size rahmetinden tattırsın, buyruğuyla tabiat kanunları ile gemiler yürüsün ve O'nun lütfundan arayıp kazanasınız diye?! Belki şükredersiniz!

47. Andolsun Biz senden önceki toplumlara da nice elçiler gönderdik. Onlara apaçık deliller getirdiler. Biz de suç işleyen kimselerden intikam aldık. Ve gerçekleri kabul edenlere yardım ettik.

48. ALLAH O'dur ki; rüzgârları gönderir de bulutu kaldırır," sonra onu gökyüzünde dilediği şekilde yayar ve yoğunlaştırır, parça parça eder. Derken arasından çıkan yağmuru görürsün. Nihayet onu kullarından dilediği ürünü susuz kalmış tarla sahibi kimseye uğratınca hemen sevinçle yüzleri gülüverir!

49. Oysa onlar kendilerine indirilmesinden önce yağmurdan umutsuz idiler.

50. Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki O ölüleri de diriltendir. Her şeye gücü yetendir.

51. Eğer bir rüzgâr göndersek de onu ekini sararmış olarak görseler; mutlaka onun ardından nankörlük etmeye başlarlar.

52. Şüphesiz ki sen ölülere işittiremezsin! Ve çağrıyı arkalarını dönmüş giderlerken sağırlara da duyuramazsın!

53. Görmek istemeyenleri de düşünce körlüğü içinde olanları sapıklıklarından kurtarıp doğru yola iletemezsin! Sen ancak ayetlerimizi düşünen, araştıran ve inanan kişilere işittirirsin. Onlar müslim, yalnız Allah'a teslim olan kimselerdir.

54. O ALLAH Kİ sizi zayıf olarak yarattı. Sonra bu zayıflığın ardından bir güç verdi. Sonra o gücün ardından bir zayıflık ve ihtiyarlık kıldı. Allah dilediği şeyleri yaratır. O bilendir,gücü yetendir.

55. kıyamet koptuğu gün suçlular; bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler! İşte onlar dünyada da yalanlarla döndürülüyorlar.

56. Kendilerine ilim ve iman verilen kimseler Rasuller kıyamet koptuğu gün suçlulara dediler ki: “Andolsun Allah’ın kitabında belirtildiği gibi siz diriliş gününe kadar kaldınız; işte bu diriliş günüdür. Fakat siz inanmadınız, bugünü düşünmek bile istemediniz.”

57. O gün zulmetmiş olan kimselere mazeretleri fayda vermez ve onlardan özür dilemeleri de kabul edilmez.

58. Andolsun Kİ; Biz Kur’an’da insanlar için akıllara, düşünce ve duygulara hitap edici her tür misâli ortaya koyup anlattık." Bundan böyle şüphe yok ki, sen onlara bir mucize de getirsen inanmıyorlar ve inkâr edenler sana: “Siz sen ve arkadaşların yürürlükte olanı, geleneklerimizi iptal edicilerden başkası değilsiniz!” diyorlar.

59. İşte böyle; gerçeği öğrenmeye, görmeye çalışmayanlar hak ettikleri için kalplerinde hissedecekleri bir strese, bunalıma huzursuzluğa Allah tarafından lâyık görüldüler.

60. Şimdi sen sabret! Şüphesiz Allah’ın sözü gerçektir. Gerçekleri anladığı hâlde gizleyenler sakın seni gevşekliğe sürüklemesin!

ANKEBUT SURESİ

İniş Sırası: 85 • Mushaf Sırası: 29 • 69 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mim.

2. İNSANLAR amennâ, iman ettik, müminiz, inandık demekle bırakılacaklarını bir şekilde birbirleriyle sınanarak açığa çıkarılmayacaklarını ve yaptıklarının karşılığının verilmeyeceğini mi sandılar?

3. Andolsun ki Biz kendilerinden öncekilere yaptıklarının karşılığını verdik. Elbette Allah; doğru davranan kimseleri bugün ve yarın da ortaya çıkarır ve yalancıların kimler olduğunu da herkese gösterir.

4. Yoksa o kötülükleri işleyenler Bizden kurtulacaklarını mı sandılar? Ne kötü, isâbetsiz hüküm veriyorlar!

5. Kim Allah ile karşılaşmayı umuyorsa hiç şüphesiz Allah'ın süresi yaklaşarak gelmektedir. O işitendir, bilendir.

6. Kim cehdeder, çalışıp çabalarsa ancak kendisi için çalışıp çabalar, cehdeder. Şüphesiz Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, O zengindir.

7. İNANIP salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanların, faydalı işleri en iyi şekilde yapanların kötülüklerini elbette örteriz. Onlara yapmış olduklarının en güzeli ile karşılık veririz.

8. Biz insana ana-babasına iyi davranma görevini verdik, sorumluluğunu yükledik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan bir şeyi Bana ortak koşman için seni zorlarlarsa artık onlara itaat etme! Dönüşünüz Bana'dır, Benim huzurumadır. Ben o zaman yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririm.

9. İnanıp salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanları, faydalı işleri en iyi şekilde yapanları ise elbette iyilerin arasına katarız.

10. İNSANLARDAN öyleleri de vardır ki; “Allah’a inandık” derler. Ama Allah yolunda insanlardan bir eziyet görürlerse;" insanların yaptığı eziyeti Allah’ın azabı gibi zannederler. Ama Rabbinden bir yardım gelirse: “Şüphesiz biz de sizinle beraberdik” derler. Oysa Allah herkesin zihinlerinde olanları en iyi bilen değil midir?

11. Kuşkusuz Allah; müminleri biliyor elbette münafıkları da biliyor.

12. İnkâr eden kimseler gerçeklere inananlara dediler ki: “Siz bizim yolumuza tâbi olun sizin hatalarınızı biz yüklenelim!” Oysa onlar, onların hatalarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar yalancılardır.

13. Elbette onlar kendi yüklerini taşıyacaklar; kendine yüklenilen yüklerle beraber başka yükleri de! Elbette kıyamet günü uydurup iftira ettikleri şeylerden de sorumlu tutulacaklardır!

14. Andolsun Biz 950 yılın sonunda onları tufan azabı ile yakaladık azap ile yakalamadan önce; Andolsun Biz Nuh’u kavmine gönderdik; bin seneden elli yıl eksik olmak üzere onunla gönderdiğimiz din ve dini hükümler TUFAN azabI sonrası 950 yıl onların içinde, arasında kaldı, hüküm sürdü.

15. Nihayet Biz onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık. Bunu âlemler için bir ibret yaptık.

16. VE İBRAHİM’İ de gönderdik. Hani kavmine dedi ki: “Allah’a kulluk edin O’ndan korkup sakının! Eğer biliyor iseniz bu sizin için daha iyidir.

17. Siz ancak Allah’ın dışında birtakım putlara kulluk ediyorsunuz ve bir iftira meydana getiriyorsunuz! Şüphesiz ki Allah’ın dışında o kulluk ettikleriniz size bir rızık vermeye güç yetiremezler! Onun için siz rızkı Allah’ın tabiat kanunlarında arayın. Allah’ın kâinatında çalışıp üreterek gereğini yapın. O’na kulluk edin ve O’na şükredin. O’nun huzuruna döndürüleceksiniz.”

18. Eğer siz yalanlarsanız sizden önceki toplumlar da yalanlamışlardı. Elçiye düşen görev sadece apaçık duyurmaktır.

19. PEKİ O İNKÂRCILAR görmediler mi, Allah yaratmayı nasıl başlatıyor? Sonra onu döndürüp yeniden yaratıyor? Şüphesiz bu Allah’a göre çok kolaydır!

20. De ki: “Yeryüzünde bir gezip dolaşın da bakın ilk yaratmayı nasıl başlattı? Sonra Allah sonraki yaratmayı da inşâ edecektir. Şüphesiz Allah her şeye gücü yetendir.”

21. Dilediği azılı suçlu, azabı hak eden kişiye azap eder, dilediği kişiye merhameti hak edene de merhamet eder. O’nun huzuruna döndürüleceksiniz.

22. Siz Allah’ı aciz bırakamazsınız. Ne yeryüzünde ne gökyüzünde! Sizin Allah’tan başka hiçbir dostunuz ve hiçbir yardımcınız da yoktur!

23. ALLAH’ın ayetlerini ve O’nunla karşılaşmayı inkâr edenler var ya; işte onlar Benim rahmetimden ümit kesmişlerdir," onlar için can yakıcı bir azap vardır.

24. İBRAHİM’e kavminin cevabı; şöyle demelerinden başka bir şey olmadı: “Onu öldürün veya onu yakın!” Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda gerçeklere inanan bir kavim için ibretler vardır.

25. De ki: “Siz ancak Allah’ı bırakıp da dünya hayatında birbirinizi sevmek birbirinize yaranmak uğruna etrafında toplandığınız putlar, ortaklar edinmişsiniz! Sonra kıyamet günü birbirinizi inkâr edersiniz. Bir kısmınız bir kısmınıza lânet eder! Varacağınız yer ateştir. Ve sizin için yardımcılar yoktur.”

26. Bunun üzerine ona İbrahim’e sadece Lût inandı ve: “Rabbimin yoluna hicret ediyorum. Şüphesiz ki O güçlüdür, hüküm, hikmet problem çözme biliminin sahibidir” dedi.

27. Biz de ona İbrahim’e İshak’ı ve İshak’ın oğlu Yakub’u armağan ettik. Soyundan gelenlere kitap ve Nübüvvet, Nebilik verdik. Ona dünyada mükâfatını verdik! Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.

28. VE LÛT’U DA kavmine gönderdik. Hani o kavmine dedi ki: ""Gerçekten siz öyle bir hayâsızlık yapıyorsunuz ki; sizden önce âlemler içinde hiçbiri bu hayasızlığı yapmamıştır!

29. Siz hemcinslerinize gidecek, yol kesecek ve toplantılarınızda iğrenç şeyler yapıp duracaksınız ha?!” Kavminin cevabı ise ancak şöyle demeleri oldu: “Allah’ın azabını bize getir. Eğer doğru sözlülerden isen?!”

30. Lût Dedi ki: “Ey Rabbim! Bozguncu topluma karşı bana yardım et!”

31. DERKEN Lût'un halkını yok, imha edecek elçilerimiz İbrahim'e İshak'ın doğumu ile ilgili müjdeyi getirdikleri zaman dediler ki: "Biz bu memleket halkını helâk edecek olanlarız! Çünkü oranın halkı zalim oldular."

32. Fakat İbrahim dedi ki: "Orada Lût da var ama!" diyerek endişelendi. Dediler ki: "Orata kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Elbette onu ve ailesini ona inananları kurtaracağız. Ancak onun karısı hariç! Çünkü o azabı hak ettiği için geride, azabta kalacaklardan oldu."

33. Elçilerimiz Lût'a geldiği zaman onlar yüzünden fenalaştı ve onlar hakkında kolu daraldı. Dediler ki: "Korkma ve üzülme! Çünkü biz seni ve aileni, ehlini, sana inananları kurtaracağız; karın hariç! O geride, azabta kalacak olanlardandır.

34. Biz bu memleket halkının üzerine gökyüzünden feci bir azap indirecek olanlarız. Yoldan çıkarak azgınlaşmaları yüzünden!"

35. Andolsun ki, ondan geriye aklını kullanan bir kavim için apaçık bir işaret bıraktık!

36. VE MEDYEN'E de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umun, gözeterek yaşayın! Bozgunculuk ederek yeryüzünde terör yapmayın."

37. Onu yalanladılar. Hemen onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü çöküp kalanlar oldular.

38. VE ÂD ve Semud'u da! Bu size onlardan kalan harabelerden belli olmaktadır! Şeytan onlara yaptıkları işleri süslü gösterdi. Onlar doğru yoldan saptılar. Oysa gerçeği düşünebilecek aklı olan kimseler idiler!

39. Karun'u, Firavun'u ve Hâman'ı da! Andolsun Musa onlara apaçık delillerle geldi. Ama onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ancak geçip gidecek değillerdi!

40. Nihayet her birini günahıyla yakaladık. Kiminin üstüne taş yağdıran bir fırtına gönderdik, kimini de korkunç ses yakaladı. Kimini yere batırdık kimini de boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi; fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. ALLAH’IN dışında Allah’a rağmen; birtakım evliyâya, dostlara, insanları aracı edinerek bağlananların durumu kendine bir ev edinen örümceğin durumu gibidir! Halbuki evlerin en dayanıksızı, çürüğü, şüphesiz ki örümceğin evidir! Şayet bilselerdi!

42. Şüphesiz ki Allah kendisinin dışında ne gibi şeylere yalvardıklarını bilir. O üstündür, hâkimdir.

43. İşte bu örnekler! Biz onları insanlar için anlatıyoruz. Fakat bilginlerden gerçek bilim adamlarından başkası onları düşünüp akletmiyor!

44. Allah gökleri ve yeryüzünü gerçek, hak ile, her şeyi yerli yerince düzenleyerek yaratmıştır. Şüphesiz bunda gerçeklere inananlar için bir işaret vardır.

45. LEVH-İ MAHFUZDAKİ Ana Kitap’tan sana vahyedileni oku, okuduğumuzu takip ederek tekrar et, üzerinde enine boyuna analiz ederek iyice düşün! Ve namazı ayetlerin anlamını düşünerek huşû ile kıl. Gerçekten okunan ayetlerin manâsını anlayarak, düşünerek kılınan namaz Dinin bütünü, temel dayanağı olan Kur'an ayetleri; utanç verici davranışlardan ve uygunsuz işlerden alıkoyar! Elbette ki; Allah’ı Kur’an okuyarak, Namaz kılarak, Namaz'da Kur'an okuyarak anmak, ayetler üzerinde düşünmek, işte bu en büyük ibadettir, mutluluktur! Allah durumunuzu çok iyi biliyor.

46. İçlerinden zulmedenleri hariç olmak üzere kitap ehli ile ancak en güzel tarzda medeniyet yarışı yaparak mücadele edin. Ve deyin ki: Bize indirilene de size indirilene de inandık. Bizim İlâhımız da sizin İlâhınız da birdir. Biz O’na teslim olanlarız!”

47. İşte böylece kitabı sana indirdik, verileri aktardık, transfer ederek ikrâm ettik. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler ona inanırlar. Şunlardan da geçmiş vahiylerin takipçilerinden ona inanmayı düşünen kişiler var. Gerçekleri bildikleri hâlde gizleyenlerden başkası ayetlerimizi inkârla reddetmez, inkârda diretmez!

48. Sen bundan önce herhangi bir kitabı takip eden, okuyan, okuyor değildin ve onu elinle de yazmıyordun! Öyle olsaydı yalana, bâtıla uyanlar kuşkulanabilirlerdi?!

49. Aksine bu bilim adamlarının duygusal zekâlarında gerçek olduğu anlaşılan apaçık ayetlerdir! Zalimlerden başkası ayetlerimizi inkârla reddetmez!

50. Dediler ki: “O’na Rabbinden mucizeler indirilmeli değil miydi?” De ki: “O mucizelerin gösterilmesi ancak Allah’ın izniyledir. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

51. Hayret! Kendilerine okunan Kitabı sana indirmemiz onlara mucize olarak yetmedi mi? Şüphesiz ki bunda Kur’an’da; gerçeklere inanan bir toplum için elbette bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52. DE Kİ: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa onları bilir. Gerçek dışı şeylere, bâtıla, yalana inanıp da Allah’a karşı nankörlük edenler; işte onlar zarara uğrayanların ta kendileridir.”

53. SENDEN azabı acele istiyorlar. Şayet belirtilmiş bir süre olmasaydı azap kendilerine hemen gelirdi. Elbette o, kendilerine hiç farkında olmadıkları bir anda ansızın gelecektir!

54. Senden azabı çabuklaştırmanı, acele istiyorlar; halbuki cehennem inkârcıların tümünü kuşatacaktır!

55. O gün azap hem üstlerinden hem de ayaklarının altından, yerden sarıp kuşatıverir! Ve Allah: “Yapmış olduklarınızı tadın” buyurur.

56. EY GERÇEKLERE İNANAN kullarım! Şüphesiz yeryü-züm, arzım geniştir. Bir işkence hâlinde hicret edebilir, yer değiştirebilirsiniz. O hâlde yalnız ve yalnız Bana kayıtsız şartsız itaat ederek kulluk edin.

57. Her nefis, can, kişi ölümü tadıcıdır, tadacaktır. Sonra da Bizim huzurumuza döndürülürsünüz.

58. Gerçeklere inananları ve faydalı işler yapanları elbette altlarından ırmaklar akan cennetköşklerine, odalarına yerleştireceğiz. Orada sürekli kalıcıdırlar. Çalışanların ücreti ne de gü- zeldir!

59. Onlar sabrettiler ve Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

60. NİCE canlı vardır ki, kendi rızkını taşıyamaz. Allah onları da rızıklandırır sizi de! O işitendir, bilendir.

61. Eğer onlara: “Gökleri ve yeryüzünü kim yarattı? Güneş’i ve Ay’ı emri altında tutan kimdir?” diye sorsan şüphesiz; “Allah!” derler. O hâlde nasıl da çevrilip dönüyorlar?

62. Allah rızkı kullarından dilediğine bolca yayar ve kısarak darlaştırır da! Şüphesiz Allah her şeyi bilendir.

63. Eğer onlara: “Gökyüzünden suyu kim indirdi? Onunla ölümünden sonra yeryüzünü kim diriltti?” diye sorsan şüphesiz; “Allah!” derler. De ki: “En güzel övgüler Allah’a aittir.” Fakat onların birçoğu akıllarını kullanmıyor.

64. BU DÜNYA HAYATI bir eğlenme ve bir çalışmadan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise elbette asıl hayat, konaklama yeri, sonsuz vatan, yerleşim yurdu odur, orasıdır! Şayet bilmiş olsalardı!

65. Gemiye bindikleri zaman; dini yalnız O’na özgü, has kılarak Allah’a yalvarırlar. Onları kurtarıp da karaya çıkarınca hemen ortak koşarlar, eski anlayışlarına dönerler!

66. Kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler ve zevklenip eğlensinler diye mi? Oysa yakında bilecekler!

67. Görmezler mi ki Bize inananların gönüllerinde, yüreklerinde, güvenli bir sığınak, iç huzuru, mutmainlik hâli oluşturmuşuz! Oysa çevrelerindeki inançsız insanlar korku ve ümitsizlik içinde paniğe kapılmışken! Kâfirler ise Hâlâ gerçek olmayan şeylere inanıp Allah’ın nimetini Kur’an’ı inkâr mı edecekler?

68. Allah’a karşı bir yalan uydurup iftira eden veya gerçekleri Kur’an ve tabiat ayetlerini yalanlayandan daha zalim, daha hain kim olabilir? Kâfirler, gerçeği anladığı hâlde gizleyenler için durak yeri sadece cehennem değil midir?

69. Bizim uğrumuzda cihat edenleri, cehdedenleri, çalışanla-rı, mücadele verenleri elbette başarılara iletiriz. Şüphesiz ki Allah; daima iyi davrananlarla beraberdir!

MUTAFFIFIN SURESİ

İniş Sırası: 86 • Mushaf Sırası: 83 • 36 Ayettir

1. YAZIKLAR OLSUN ölçü ve tartıda hile yapanlara!
2. Onlar insanlardan ölçüp aldıkları zaman tam alırlar.
3. Kendileri onlara ölçtükleri veya tarttıklarında ise eksik tartarlar.
4. Bunlar diriltileceklerini sanmıyorlar mı?
5. Büyük bir günde...
6. O gün insanlar âlemlerin Rabbi huzurunda ayağa kalkarlar.

7. KESİNLİKLE; Şüphesiz suçluların kitâbesi, yazıtları, yazılı bulunan kayıtları Siccîn'dedir, Sicil Dosyasında kayıtlıdır.
8. Siccîn nedir, bildin mi, bilir misin?!
9. O, yazılıp numaralanmış bilgi işlenen, girilen bir Kitap'tır, Kütüktür, Bellektir, yapıp ettikleri ne varsa kayıtlarının tutulduğu Sicil Dosyasıdır!
10. O gün yalanlayanların vay haline!
11. Onlar hesap ve karşılık gününü yalanlıyorlardı.
12. Onu ancak haddini aşan günaha dalan kimse yalanlar.
13. Ayetlerimiz ona okunduğu zaman: "Öncekilerin masalları, hayat hikâyeleri" dedi.

14. KESİNLİKLE; kazanmış oldukları şeyler kalplerini paslandırmıştır!
15. Kesinlikle; şüphesiz onlar o gün Rablerinin rahmetinden yoksundurlar!
16. Sonra gerçekten onlar alevli ateşe, cehenneme yaslanacaklardır.
17. Sonra: "Yalanlıyor olduğunuz şey işte budur!" denilir.

18. KESİNLİKLE; şüphesiz iyilerin kaydı İlliyyûn'dadır.
19. İlliyyûn nedir bildin mi?
20. O numaralanmış bir bellektir bilgi işlem merkezi gibidir.

21. Yakınlaştırılmış olanlar ona şahitlik ederler.

22. ŞÜPHESİZ iyiler mutluluk içindedirler.
23. Tahtlar üzerinde seyrederler.
24. Yüzlerinde nimetin, mutluluğun parıltısını tanırsın!
25. Onlara Allah'ın mührü ile damgalanmış halis bir içecekten içirilir,
26. misk kokusu saçarak akan! Öyleyse yarışanlar bunun için yarışsınlar.
27. Onun karışımı çok değerli bir içecek olan tesnîmdendir.
28. Bir kaynak ki, ondan yakınlaştırılmış olanlar içer.

29. BAKIN o gün suç işleyenler gerçeklere inananlara gülerler.
30. Yanlarından geçtiklerinde birbirlerine göz kırparlar,
31. ailelerine döndüklerinde eğlenerek dönerler,
32. onları gördüklerinde: "Kuşkusuz işte bunlar sapmış olanlardır" derlerdi.
33. Oysa onların görevi müminleri gözetlemek değildi!
34. İşte bugün de müminler; gerçeklerin üzerini örten kâfirlere gülerler!
35. Tahtlar üzerinde onları izlerler:
36. Gerçekleri görüp bildikleri hâlde gizleyen kâfirler yaptıklarının cezasını nasıl çekiyorlar diye!

BAKARA SURESİ

İniş Sırası: 87 • Mushaf Sırası: 2 • 286 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mim.

2. İŞTE bu Kitap içinde çelişkili, şüphe duyulacak hiçbir şey yoktur, tamamen kusursuzdur! Takva sahipleri, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir yol göstericidir.

3. Onlar ki; gayba inanırlar ve namazı da önceki nebilere ve onların toplumlarına öğrettiğimiz ve nesilden nesile uygulamalı olarak kılınageldiği üzere namazı öylece gereği gibi kılarlar ve rızık olarak ellerinde bulunanlardan da harcarlar.

4. Ve o kimseler ki; sana indirilen kitaba inanıp güvenirler ve senden önce indirilenlere, kitaplara da güvenip inanırlar! Ve onlar sonsuz gelecek konusunda da kesin inanç sahibidirler.

5. İşte onlar Rablerinden gelen doğru bir yol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

6. ŞÜPHESİZ o kâfirler; gerçekleri bildikleri hâlde gizleyenler, onları uyarsan da uyarmasan da kabul etmiyorlar.

7. Onların inkârcı davranışlarından dolayı hak etmeleri sebebiyle kalplerinde hissedecekleri bir strese, bunalıma, huzursuzluğa Allah tarafından lâyık görüldüler. Ve onlar kulaklarını gerçeklere karşı kapatıyorlar. Ve gözleri ile de gerçekleri görmek istemiyorlar. Onlar için büyük bir azap vardır.

8. İNSANLARDAN o kimseler: "Biz Allah'a ve ahiret gününe inandık" der. Oysa onlar inanmıyorlar.

9. Bunlar Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa yalnızca kendilerini aldatırlar ama farkında değiller.

10. Kalplerinde hastalık vardır, Allah da onların hastalıklarını artırdı. Ve onlar için çok acıklı bir azap vardır, söyledikleri yalan şeylerden dolayı!

11. Onlara: “Yeryüzünde fesat, terör çıkarmayın” denildiği zaman; “Bizler ancak ıslah edicileriz, düzelticileriz” derler.

12. İyi bilin ki, onlar bozguncuların, karışıklık çıkaranların ta kendileridir. Fakat farkında değiller.

13. Ve onlara denildiği zaman; “İnsanların inandıkları gibi siz de inanın.” “Biz de mi o zavallıların inandığı gibi inanalım?” derler. Dikkatli olun asıl zavallı kendileridir fakat zavallı olduklarını bilmiyorlar.

14. Onlar iman eden kimselerle karşılaştıkları zaman: “Biz de iman ettik” derler. Fakat şeytanlarıyla münafık dostlarıyla başbaşa kaldıkları zaman: “Şüphesiz biz sizinle beraberiz. Biz onlara göz yumuyor, hafife alarak idare ediyoruz” derler.

15. Onları asıl hafife alıp idare eden Allah’tır! Ve onlara biraz fırsat verir, mühlet tanır. Onları azgınlıkları, taşkınlıkları içinde bocalar hâlde bırakır.

16. İşte bunlar o kimseler ki; hidayete doğru hayat tarzına karşılık sapıklığı yanlış hayat tarzını seçtiler, satın aldılar. Bu yüzden alışverişleri onlara bir kâr sağlamadı. Ve hidayete de gelmediler, doğru yola da yönelmediler.

17. ONLARIN durumu geceleyin ateş yakan kimsenin durumuna benzer. Ateş tam çevresini aydınlatınca; Allah da onların nurlarını, ışıklarını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır. Çünkü onlar gerçekleri görmek istemediler.

18. Sağırdırlar gerçekleri işitmek istemiyorlar, dilsizdirler doğruları söylemek istemiyorlar, üstüne üstlük gerçeklere karşı da kördürler. Artık onlar doğru yola dönmüyorlar.

19. Yahut onların durumu gökten boşalan yağmur gibidir; o içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek bulunan! Onlar parmaklarını kulaklarına tıkarlar yıldırım seslerinden, çarpmasından ölmek korkusuyla! Oysa Allah, kâfirleri hakkı, gerçeği bildikleri hâlde üzerini örtüp gizleyenleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşek neredeyse onların gözlerini alıverecek. Her ne zaman kendilerini, önlerini aydınlatsa onunla, ışığında yürürler ve üzerlerine

karanlık çökünce öylece dikilip kalırlar. Allah dileseydi elbette onların işitme ve görme duyularını giderirdi. Şüphesiz Allah her şeye gücü yetendir.

21. EY İNSANLAR! Yalnız Rabbinize kul olun. O ki sizi yaratandır ve sizden öncekileri de! Olur ki, sizler korunursunuz.

22. O ki, yeri sizin için döşek yaptı. Ve semâyı, göğü de bina! Ve gökten, semâdan su indirdi de onunla sizin için tüm ürünlerden bir rızık çıkartmıştır. Öyleyse sizler de bile bile Allah'a benzer varlıklar iddia etmeyin, ortaklar koşmayın!

23. Eğer kulumuza, Muhammed'e indirmiş, iletmiş, aktarmış, anlatmış olduğumuzdan ve içindekilerden de şüphe ediyorsanız hemen onun benzeri bir Sure getirin. Allah'tan başka şahitlerinizi, uzmanlarınızı da çağırın. Eğer doğru söyleyenler iseniz!

24. Eğer bunu yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- artık öyle bir ateşten sakının ki, onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Kâfirler gerçeğin üzerini örterek gizleyen inkârcılar için hazırlanmıştır.

25. İnanan kimseleri müjdele ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanları, faydalı işleri en iyi şekilde yapanları da! Onlar için kesinlikle altlarından ırmaklar akan cennetler olduğunu! Ne zaman oradaki bir meyveden rızıklandırılsalar: "Bu tıpkı daha önce dünyada iken rızıklandığımız şeylerdir" derler. Halbuki bu rızık meyveler onlara dünyadakine benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz hemcinslerinden kendilerine eşlik, yoldaşlık edenler de hizmetlerinde bulunanlar da vardır. Ve onlar orada sonsuz kalacaklardır.

26. ŞÜPHESİZ Allah bir sivri sineği misâl, örnek olarak vermekten çekinmez; onun daha üstündeki, ötesindeki bir varlığı misâl olarak vermekten de! Böylece iman edenler bunu bilirler, şüphesiz onun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu! Ama kâfirlere, gerçeği bildikleri hâlde üzerini örtüp gizleyenlere gelince: "Allah bu misâlle, örnekle neyi kastetmiştir?" derler. Bununla birçoklarının sapıklığını ortaya, açığa çıkarır. Birçokları da doğru yola girer, gelir. Ama bununla bu misâlle ancak fasıklar zaten yoldan çıkmış olanlar sapar.

27. Onlar Allah'a verdikleri ahdi, sözü bozarlar; O'na sağlam, kesin söz verdikten sonra! Allah ile olan bağlarını koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte bunlar hüsrâna uğrayanların ta kendileridir.

28. Siz Allah'ı nasıl inkâr edersiniz? Sizler henüz dünyaya gelmemiş ölüler dünyada yok idiniz, O size, sizi dünyada dirilterek hayat verdi. Sonra sizi dünyada iken öldürecek, sonra sizi kıyamet günü yeniden diriltecek, en sonunda hesap için O'nun huzuruna döndürüleceksiniz.

29. O ki; yerin altında her ne varsa ve yerin üstünde her ne varsa sizin için yarattı. Sonra da göğü kuşatıp, onu yedi kat sema, gök hâlinde yaptı, tanzim edip düzenledi. O her şeyi hakkıyla bilendir.

30. BİR ZAMANLAR Rabbin meleklere demişti ki: "Şüphesiz Ben yeryüzünde bir halife, muhalif birbirlerine muhalefet eden, her yüzyılda bir önceki neslin vefatıyla yerine geçen bir varlık atayacağım, oluşturacağım." Melekler de cevaben dedi ki: "Orada süregelen, doğal düzeni bozan ve kanlar döken akıllı bir varlık mı oluşturuyorsun? Sen ki yaptığını mükemmel yaparsın ve Biz ki Sana içtenlikle boyun eğip itaat edenleriz. Senden dolayı, Senin hatırına onu temiz ve kıymetli sayarız" dediler. Allah: "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!" dedi.

31. Ve Adem'e, Adem'in genlerine bütün varlıkları tanımlama, isimlendirme, ad koyma kâinat kitabını, ayetlerini doğru anlamlandırma yeteneği, kabiliyeti verdik. Sonra onları meleklere arzederek: "Eğer biliyorsanız haydi Bana bunların isimlerini, özelliklerini söyleyin, kâinat kitabını ayetlerini okuyarak manâ verin" dedik.

32. Bunun üzerine Meleklerin hepsi: "Seni her şeyden tenzih ederiz, bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiğinden, yaratılışımıza kodladığın, koyduğun bilgiden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen her şeyin hikmetini gerçeğini bilensin" dediler.

33. Sonra Allah şöyle dedi: "Ey Adem! Onlara bunların özelliklerini haber ver, anlat." Adem de onlara varlıkların özelliklerini anlatıp, kendisine adlandırması için kodladığımızı isimlendirerek meleklere iletti, bildirdi. Allah buyurdu; "Size göklerin ve yerin gaybını gizliliklerini şüphesiz ki Ben bilirim; açığa vurduklarınızı da gizlediğiniz şeyleri de Ben bilirim dememiş miydim?"

34. O zaman, bundan sonra meleklere: “Adem için oluşturduğum, kurduğum sistemi tanıyın, benimseyin, yanında durup ona destek verin ” demiştik. Derhal Allah’ın kurduğu, oluşturduği sistemi benimsediler, tanıdılar, kabullendiler. Ancak kibirlenip neden ben değil de o diyerek muhalefet eden İblis hariç, o bundan kaçındı! Büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

35. VE sonra dedik ki: “Ey Adem! Sen ve eşin dünyada -size özel- zahmetsizce yaşayabileceğiniz şekilde tasarladığım şu bahçeye yerleşin. Orada dilediğiniz gibi, istediğiniz yerden serbestçe yiyin. Ancak şu ağaca harama, size yasaklanmış şeye yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz…

36. Şeytan İblis ikisini oradan kaydırdı, böylece her ikisini de bulundukları yerden çıkardı, her ikisinin de bahçede serbest dolaşım hakları ellerinden alınarak bahçeden çıkarıldılar. Biz de İblis’in yapacağı düşmanlığa dikkat çekerek şöyle dedik: “Birinizin diğerinize yapabileceği düşmanlığa dikkat ederek haydi konakladığınız yerden çıkın.” Arzda, yeryüzünde sizin için bir süre yerleşim ve bir süreye kadar da sıkıntılı, zorlu bir geçim vardır.

37. Adem Rabbinden birtakım kelimeler öğrendi ve yalvardı. Rabbinin vahiy ile kalbine, duygusal zekâsına bıraktığı kelimeleri aldı. O da tövbesini kabul etti. Şüphesiz Allah tövbeleri kabul eden merhamet sahibidir.

38. “Hepiniz Adem, Eşi ve İblis’e oradan, zahmetsizce yaşadığınız bahçeden çıkınız” dedik. Eğer Benden size hidayet, bir yol gösterici gelirse, kim de yol göstericime, hidayetime tabi olur, uyarsa artık onlar için korku yoktur. Ve onlar üzülmeyeceklerdir de!

39. Küfredip bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar ateş halkıdır. Onlar orada ebedi olarak kalacaklar.

40. EY İSRAİLOĞULLARI, Ey Yakub’un soyundan gelenler! Size verdiğim nimetimi hatırlayın, size bağışladığım o nimetleri! Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Ve yalnız Benden korkun!

41. Sizin yanınızdakini Tevrat’ı tasdik edici olarak katımızdan indirdiğimiz, aktardığımız doğru bilgi olan Kur’an’a iman edin. Ve onu inkâr edenin,

tanımayanların ilki olmayın. Benim ayetlerimi dünyalık menfaatler karşılığında değişmeyin, kelimelerin gerçek anlamının, manâsının içini boşaltıp değiştirmeyin, bozmayın. Ve yalnız Benden korkun!

42. Ve hak ile bâtılı birbirine karıştırmayın. Ve siz hakkı bile bile gizlemeyin.

43. Hem Namazı gereği Allah'ın öğrettiği gibi kılın ve Zekâtı çalışıp üreterek verin ve Rüku edenlerle, gönülden boyun eğenlerle birlikte siz de gönülden boyun eğin, rükû edin…

44. İnsanlara iyiliği emredip de kendinizi bundan beri, uzak, ayrı tutup unutuyor musunuz? Sizler Kitabı Tevrat'ı da takip edip, okuyup duruyorsunuz! Hâlâ anlamayacak mısınız?

45. Allah'tan yardım isteyiniz; sabrederek ve namazı gereği gibi kılarak önceki Nebilere ve onların Toplumlarına öğrettiğimiz ve nesilden nesile uygulamalı olarak kılınageldiği üzere sabredenler de namazı öylece kılınız! Şüphesiz bu Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

46. O kimseler ki; Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten O'nun huzuruna döneceklerini çok iyi bilirler.

47. EY İSRAİLOĞULLARI! Ey Yakub'un soyundan gelenler! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın; sizin üzerinizdeki nimetlerimi ve sizi âlemlerden farklı kıldığımı da size özel pek çok nimetler verdiğimizi de hatırlayın!

48. Öyle bir günden sakının ki; hiçbir kimse başka bir kimse adına bir şey ödeyemez. Hiçbir kimseden ahirette herhangi bir şefaat, aracılık, kayırma, yardım da kabul edilmez; o kimseden bir fidye, bir bedel de alınmaz ve onlara yardım da edilmez.

49. VE hatırlayın sizi Firavun kavminden kurtarmıştık. Size azabın en kötüsünü uygun görmüşlerdi. Sizin oğullarınızı boğazlıyorlar, öldürüyorlar ve kızlarınızı da hayatta bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden gelen büyük bir belâ, açığa çıkarma vardı.

50. HANİ sizin için denizi yarıp sizi kurtarmış, gözlerinizin önünde Firavun ailesini de suda boğmuştuk.

51. HANİ Biz Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından kendinize zulmederek bir buzağıyı ilâh edinmiştiniz Bize aracı, şefaatçi, yaklaştırıcı, yol gösterici rehber etdinerek buzağıya sığınmıştınız. Ve sizler böylece zalimlerden olmuştunuz.

52. Sonra bunların ardından sizi affettik. Umulur ki, sizler şükredersiniz.

53. HANİ Musa'ya o Kitabı ve Furkan'ı vermiştik... Umulur ki, hidayete erip doğru yolu bulursunuz diye.

54. HANİ Musa kavmine dedi: "Ey kavmim! Gerçekten siz kendinize zulmettiniz, kötülük yaptınız, siz buzağıyı ilâh edinmekle, buzağıya yönelip bağlanmakla! O hâlde tövbe ederek tekrar Yaratıcınıza yönelip yalnızca O'na bağlanın ve nefislerinizi ıslah edin nefislerinizin aşırılığından kurtulun. İşte bu Yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır. Sonra sizin tövbenizi kabul etmiştir. Şüphesiz O tövbeleri kabul eden merhamet sahibidir."

55. HANİ siz demiştiniz ki: "Ey Musa! Allah'ı açıkça görmedikçe sana katiyen inanmayız". Bunun üzerine hemen sizi yıldırım sesi yakalayıverdi ve sizler buna bakıp duruyordunuz.

56. Sonra sizi Biz dirilttik sizler öldükten sonra. Umulur ki sizler şükredersiniz.

57. Ve üzerinize buluttan bir gölge yaptık; üzerinize kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Güzel ve temiz olandan yiyin size rızık olarak verdiğimiz şeyden! Bize zulmetmediler,kötülük yapmadılar fakat onlar sadece kendi kendilerine kötülük, zu-lüm yapıyorlardı.

58. HANİ şöyle dedik: "Bu memlekete girin. Oradan dilediğiniz yerden bol bol yiyin ve kapısından büyük bir tevazu ile eğilerek girin." Ve 'hıtta' Ya Rabbi, bizi affet deyin Biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım… İyilik edenlere ise ileride daha da fazlasını vereceğiz."

59. Derken onların içindeki zalimler, kötülük yapanlar sözü kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular, kelimelerin anlamını Bizim kastımızın dışına taşıdılar, kelimelerin yerlerini değiştirerek yaptılar. Biz

de fasık olmaları, yoldan çıkmaları sebebiyle o zalimlere gökten bir azap indirdik.

60. VE YİNE bir keresinde Musa kavminin su ihtiyacı için yalvarmıştı. Biz de; “Asanla kayaya vur” demiştik. Bunun üzerine kayadan on iki kaynak, pınar birden fışkırmıştı ki, halkın tümü kendi alacağı su pınarını, kaynağını bilsin. Ve Musa: “Allah’ın rızkından yiyin için. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat, terör çıkarmayın” demişti.

61. VE bir zamanlar yine siz: “Ey Musa! Biz tek bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O hâlde Rabbinden bizim için iste de O bize; yerden çıkan sebze, kabak, sarımsak, mercimek, soğan versin” demiştiniz. O da size; “İyi olanı düşük olana değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstedikleriniz orada var” demişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar Allah’ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi onların; Allah’ın ayetlerini inkâr ediyor, Nebileri de haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise isyan etmek ve aşırı gidiyor olmaları idi.

62. ŞÜPHESİZ bu Kitab’a inanan Müminler, Yahudiler, Yahudi mezhebindenim diyenler, kendilerini Hristiyanlar, Hristiyan mezhebindenim diyenler ve Sabilerden her kim; “Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı işleri en iyi -Allah’ın emrettiği- şekilde yaparsa, işte onlar için; Rableri katında ödül vardır, onlar gelecekten endişe etmeyecek, geçmişten dolayı da üzüntü duymayacaklardır!”

63. BİR BAŞKA ZAMAN Tevrat ile hükmedeceğinize dair; sizden sağlam bir söz almış, Tur Dağını da tepenize dikmiş ve: “Sakınasınız diye size verdiğimizi Kitabı sımsıkı tutun, onun içindekileri düşünün” demiştik.

64. Ama siz bundan sonra yine yüz çevirdiniz. Eğer Allah’ın bol nimeti ve merhameti olmasaydı herhâlde ziyana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Şüphesiz içinizden Cumartesi, Tatil Günü yasağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara; “Aşağılık maymunlar gibi oldunuz” demiştik.

66. Biz bunu hem o gün yaşayanlara hem de arkadan gelenlere bir ders ve Allah’a karşı gelmekten sakınanlara da bir öğüt kıldık.

67. HANİ o zaman Musa halkına: “Allah size bir sığır kesmenizi emrediyor” demişti. Onlar da; “Sen bizimle eğleniyor musun?” demişlerdi. Musa; “Kendini bilmez cahillerden olmaktan Allah’a sığınırım” demişti.

68. Onlar: “Madem öyle bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın” dediler. Musa şöyle dedi: ""Rabbim diyor ki; o ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir sığırdır." Haydi emrolunduğunuz işi yapın.”

69. Onlar; “Bizim için Rabbine dua et de rengi neymiş açıklasın” dediler. Musa şöyle dedi: “Rabbim diyor ki, o sapsarı; rengi bakanların içini açan bir sığırdır” dedi.

70. Onlar dediler ki: “Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın. Çünkü sığırlar bizce birbirlerine benzemektedir. Ama Allah dilerse elbet doğru olanı buluruz ” dediler.

71. Musa’nın cevabı şu oldu: “Rabbim diyor ki; o çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan ve serbest dolaşan bir sığırdır”. Onlar; “İşte şimdi tam doğrusunu bildirdin” dediler. Nihayet o sığırı kestiler. Neredeyse bunu Allah’ın emrini yapmayacaklardı.

72. HANİ ey İsrailoğulları, ey Yakub'un soyundan gelenler siz bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız. Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.

73. Biz dedik ki: “Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun”. Denileni yaptılar ve ölü dirildi. İşte Allah ölüleri böyle diriltir. Düşünesiniz diye mucizelerini, olağanüstü ayetlerini size böyle gösterir.

74. AMA bütün bunlardan sonra kalpleriniz yine katılaştı, taş gibi hatta daha da katı oldu. Çünkü öylesi taş vardır ki, içinden ırmaklar fışkırır. Yine öylesi taş vardır ki, yarılır da içinden sular çıkar. Taş da vardır ki, Allah korkusuyla yerinden kopup düşer. Allah yaptıklarınızdan hiçbir zaman habersiz değildir.

75. ŞİMDİ bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa içlerinden birtakımı Allah'ın kelâmını dinler iyice anladıktan sonra; onu bile bile tahrif ederlerdi, anlamını çarpıtırlardı.

76. Onlar, o münafıklar inananlarla karşılaşınca; "İnandık" derler ve birbirleriyle baş başa kaldıklarında da şöyle derler: "Rabbinizin katında, huzurunda size karşı delil olarak kullanıp sizi sustursunlar diye mi Allah'ın size bildirdiğini onlara söylüyorsunuz? Bunu aklınız almıyor mu?"

77. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli tuttuklarını da bilir, açığa vurduklarını da!

78. Bunların bir de Kur'an kültürüne sahip olmayıp Kitap nedir, İman nedir bilmeyen ümmi takımı vardır kitabı bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır. Onlar sadece zan ile hareket ederler.

79. Yazıklar olsun o kimselere ki, kitabı elleriyle yazarlar, sonra da onu az bir değere, karşılığa değişmek için; "Bu Allah'ın katındandır" derler. Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların haline! Vay kazandıklarından dolayı onların haline!

80. BİR DE dediler ki: "Bize ateş sayılı birkaç günden başka asla dokunmayacaktır". Sen onlara de ki: "Siz bunun için Allah'tan söz mü aldınız? -Eğer böyle ise Allah verdiği sözden dönmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet kötülük işleyip suçu benliğini kaplamış ve böylece şirke düşmüş olan kimseler var ya işte onlar ateş halkıdırlar. Onlar orada ölmeden sürekli, sonsuz kalacaklardır.

82. İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar ise; işte onlar, cennet halkıdırlar. Onlar orada ölmeden sonsuz, sürekli kalacaklardır.

83. VE BİR ZAMAN İsrailoğullarından, Yakub'un soyundan gelenlerden: "Allah'tan başkasına kul olmayacaksınız; anne ve babaya, ihtiyaç sahibi olan en yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyi davranacak, iyilik edeceksiniz, insanlara güzel sözler söyleyeceksiniz ve namazı gereği Allah'ın öğrettiği, gösterdiği gibi kılacaksınız ve zekatı çalışıp üreterek

vereceksiniz” diye söz almıştık. Bundan sonra pek azı hariç yüz çevirerek sözlerinden döndüler.

84. Hani o zaman; “Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız” diye de kesin söz almıştık. Sonra bunu böylece kabul etmişlerdi. Kendiniz de buna Hâlâ şahitlik etmektesiniz.

85. Buna rağmen siz birbirinizi öldüren ve içinizden bir kesime karşı kötülük ve zulümde yardımlaşarak birleşiyorsunuz. Haram olduğu hâlde insanları yurtlarından çıkarıp esir düştüklerinde ise salıvermek için onlardan fidye alıyorsunuz. Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden kim bunu yaparsa onun cezası dünya hayatında rezillikten ibarettir. Kıyamet gününde de onlar azabın en şiddetlisine uğratılır. Çünkü Allah sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. İşte onlar ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir. Artık bunlardan azap hiç hafifletilmez. Onlara yardım da edilmez.

87. Andolsun, Musa’ya Kitabı verdik. Ondan sonra birbiri ardınca Rasuller, elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa’ya mucizeler, olağanüstü göstergeler verdik. Onu Ruhu’l-Kudüs Cebrail ile destekledik. Sizin atalarınıza her ne zaman bir elçi, Rasul hoşlarına gitmeyen bir şey getirdiğinde kibirlenip onların bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediler mi?

88. Ama onlar atalarınız: “Kalplerimiz muhafazalı” dediler. Kesinlikle öyle değil! Allah onları zulümleri sebebiyle lânetledi azarladı, kovdu. Onlardan pek azı iman etti.

89. Ve ne zaman kendilerine yanlarındakini tasdik eden bir kitap gelince onu inkâr ettiler. Oysa daha önce Musa ve İsa’ya inananlar bu kitap ile kâfirlere hakkı gizleyen Arap müşriklerine karşı desteklenip önlerinin açılacağını umuyorlardı. Nihayet önceden tanıyıp geleceğini bildikleri bu Kitap, Kur’an kendilerine gelince onu inkâr ettiler. Allah’ın lâneti Allah’ın ve insanların sevgisinden, ilgisinden yoksunluk inkârcıların üzerine olsun!

90. Kendilerini ne kötü bir şey karşılığında sattılar! Allah’ın indirdiğini inkâr ederek… Allah’ın Kulu Muhammed’e indirdiğini çekemediler, kıskandılar; O’nun lütfundan dilediği Rasul seçtiği kullarına! Bu yüzden

gazap üstüne gazaba uğradılar. İnkâr edenlere alçaltıcı bir azap da vardır.

91. Onlara; “Allah’ın indirdiğine Kur’an’a iman edin” denilince; “Biz sadece bize daha önce indirilene inanırız” deyip ondan sonra geleni Kur’an’ı inkâr ettiler. Halbuki o ellerinde bulunanı tasdik eden hak bir kitaptır. Onlara de ki: “Eğer madem atalarınız inanan kimselerdi; daha önce niçin Allah’ın Nebilerini öldürüyorlardı?”

92. Andolsun, Musa Nübüvvet, Nebilik belgeleri olan açık deliller, mucizeler, olaganüstü göstergelerle gelmişti de arkasından atalarınız nefislerinize zulmederek heykelden yaptıkları buzağıyı ilâh edinmişlerdi.

93. Biz o zaman Tur Dağı’nı tepelerine dikerek onlardan kesin söz almıştık; “Size verdiğimiz Kitab’a sımsıkı sarılın ve ona kulak verin” demiştik. Onlar; “Dinledik ve karşı geliyoruz” demişlerdi. İnkârları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine işlemişti. Onlara de ki: “İmanınızın size emrettiği şey ne kötüdür eğer inanan kimselerseniz!”

94. De ki: “Eğer iddia ettiğiniz gibi Allah katındaki ahiret yurdu cennet diğer insanlar için değil de yalnız sizin ise ve eğer doğru söyleyenler iseniz; haydi o zaman ölümü temenni edin, ölmeyi isteyin!”

95. Fakat kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni etmezler, ölmeyi istemezler. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

96. Andolsun; sen onların yaşamaya bütün insanlardan hatta müşriklerden, Allah’a birilerini aracı, ortak koşanlardan bile düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Halbuki uzun yaşamak onları azaptan kurtaracak değildir. Allah onların bütün yaptıklarını görür.

97. EY NEBİ onlara de ki: “Her kim Cebrail’e düşman ise bilsin ki o Allah’ın izniyle Kur’an’ı; önceki kitapları tasdik edici, doğrulayıcı müminler için de bir hidayet doğru hayat rehberi ve müjdeleyici olarak senin kalbine, duygusal zekâna indirmiştir.”

98. Her kim Allah’a; Meleklerine, Rasullerine, Cebrail’e ve Mikail’e düşmanlık yaparsa bilsin ki, Allah da inkâr edenlerin karşısındadır.

99. Andolsun Biz sana apaçık ayetler aktardık, transfer ettik, indirdik, anlattık. Bunları ancak fasıklar yoldan çıkıp sapmışlar inkâr eder.

100. Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa içlerinden birtakımı o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların birçoğu iman etmiyor.

101. Onlara Allah katından yanlarındakini tasdik edici bir Rasul, elçi geldiği zaman kendilerine kitap verilenlerden bir grup Kitabı masaya yatırıp didik didik etmişler, gerçeği görüp sonra da Allah'ın kitabını hiçbir şey anlamamışlar gibi yaparak bir tarafa kaldırdılar, terkedilmiş bıraktılar!

102. Ve onlar Süleyman'ın hükümrânlığı hakkında şeytanların uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman iddia edildiği gibi küfre sapıp nankörlük etmedi. Aksine şeytanlar gerçeklerin üzerini örtüyor; insanlara sihri, fenni oyunlarla aldatmayı ve özellikle de Babil'deki Harut ve Marut adlı iktidar, güç sahiplerine herhangi bir şey indirilmediği hâlde onlara indirileni, ilham edileni insanlara öğretiyoruz diye yalan üreten şeytanlar böyle şeyler söylüyorlardı. Halbuki o ikisi; "Biz ancak gerçeğin açığa çıkarılmasını istiyoruz, hiç kimseye iddia edilen şeylerden öğretmiyoruz ve sakın sihri meşru görerek küfre girmeyin" diyorlardı. Böylece insanlar; onlardan şeytanların zihinlerine ilham ettikleri, fısıldadıkları şeylerden kişi ile eşini birbirinden ayırmak için yalanlar uydurarak sihir büyü, komplo üretiyorlardı. Halbuki onlar Allah'ın izni olmadıkça o sihirle organize komplolarla hiç kimseye zarar veremezlerdi. Onlar böyle yaparak kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri düşünüp üretiyorlardı. Andolsun onu organize komploları üretip meşgul olanların ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları o şey sihir, büyü, komplolar ne kötüdür! Ne olurdu bilselerdi?!

103. Eğer onlar iman edip Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınmış olsalardı Allah katında kazanacakları sevap, iyilikler kendileri için daha hayırlı olacaktı. Ne olurdu bilselerdi?!

104. EY İMAN EDENLER! Rasul'e "Ra'ina" bizi dinle demeyin; "Unzurna" bize karşı tahammüllü ol demeyi tercih edin ve ona kulak verin. Kâfirler, gerçeği gizleyenler için çok acıklı bir azap vardır.

105. Ey iman edenler! Ne kitap ehlinden inkâr edenler ve ne de Allah'a ortak koşanlar Rabbinizden size bir hayır, iyilik gelmesini isterler. Oysa Allah rahmetini vahyini dilediğine seçtiği Rasullerine tahsiseder. Allah büyük lütuf sahibidir.

106. Biz yürürlükten kaldırdığımız veya unutturduğumuz herhangi bir mesajı hükmü, ayeti, geçmiş kitapları mutlaka öncekini daha detaylı ve geniş geniş açıklayan bir kısmını daha hayırlısı, iyisi ile veya bir kısmını misli ile, bir benzeri ile örneği, kopyası olan Kur'an nüshasıyla nesh ederiz, değiştiririz, yenileriz. Allah'ın gücünün her şeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?

107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir veli, dost ne de bir yardımcı vardır.

108. YOKSA daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi siz de size gelen Rasulünüzü sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse o artık doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden birçoğu hak kendilerine belirdikten sonra dahi içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler. Siz şimdilik Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedin, ge çin sinirlenmeyin. Şüphesiz Allah gücü her şeye hakkıyla yetendir.

110. Namazı gereği gibi kılın, Zekatı çalışıp üreterek verin. Kendiniz için her ne iyilik önceden gönderirseniz Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızı görür.

111. ONLAR bir de; "Yahudi mezhebine ve Hristiyan mezhebine bağlı olanlardan başkası Cennete girmeyecek " dediler. Bu onların kuruntuları, zanları, iddiaları! De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz iddianızı ispat edecek delilinizi getirin."

112. Evet gerçekten her kim tüm benliğini Allah'a teslim eder ve iyilik yapanlardan olursa Rabbi katında ödülünü görecektir. Ve böyleleri ne korkacak ne de üzüleceklerdir.

113. YAHUDİ MEZHEBİ mensupları, bağlıları; "Hristiyan mezhebine mensup olanlar bir temel üzerinde değiller" dediler. Hristiyan mezhebi mensupları, bağlıları da; "Yahudi mezhebi mensupları, bağlıları bir temel üzerinde değiller" dediler." Oysa hepsi Kitabı okuyorlar. Kitabı bilmeyenler de tıpkı bunların söyledikleri gibi demişti. Artık onların aralarında uyuşamadıkları davada hükmü Allah verecektir.

114. Allah’ın mescitlerinde O’nun adının anılmasını yasak eden ve onların yıkılması için çalışan kimseden daha zalim kim olabilir? Onlar oralara ancak korka korka saygı ile girmeliler. Onlar için dünyada rezillik vardır ve onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da Batı da tüm yeryüzü Allah’ındır. Nerede yönelirseniz yönelin Allah’ın veçhi, rızası açısından fark etmez. Şüphesiz Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

116. “Allah çocuk edindi” dediler. O bundan böyle bir iddiadan münezzehtir, uzaktır! Doğrusu göklerde ve yerde ne varsa O’nundur. Hepsi O’na boyun eğerler.

117. Gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmetti mi ona sadece “ol” der, o iş; ruhuna uygun hemen oluşmaya başlar.

118. YALNIZ bilmeyenler; “Allah bizimle konuşsa ya da bize mucizevi bir işaret gösterse ya!” derler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle bunların dedikleri gibi demişti. Onların kalpleri anlayışları birbirine benziyor. Biz ayetleri, işaretleri şüphesiz inanmak isteyen bir toplum için açıkladık.

119. Ey Muhammed şüphesiz Biz seni hak ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemlik olanlardan sorumlu tutulacak değilsin.

120. Sen dinlerine uymadıkça ne Yahudiler, Yahudi mezhebi mensupları, bağlıları ve ne de Hristiyanlar Hristiyanım diyenler, Hristiyan mezhebi bağlıları, mensupları senden asla razı olmuyorlar. De ki: “Allah’ın yolu şüphesiz kesin doğru yoldur.” Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzu ve "hevâlarına, keyiflerine uyacak olursan bilmiş ol ki; Allah’tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler var ya; ancak onlar onu gereği gibi Allah’ın öğrettiği şekilde okurlar. Ve işte yine onlardır ona Kitab’a gerçekten inananlar! Onu inkâr edenlere görmezlikten gelenlere gelince; işte onlar zararda olanların, kaybedenlerin ta kendileridir.

122. EY İSRAİLOĞULLARI, Ey Yakub’un soyundan gelenler! Size lütfettiğim, verdiğim nimetleri hatırlayın ve alemlerden, çağdaşlarınızdan farklı kıldığımı da unutmayın!

123. Hiçbir kimsenin diğerine bir yararının olmayacağı, hiçbirinden fidye kabul edilmeyeceği, ahirette şefaatin, kayırmanın fayda etmeyeceği ve hiç kimseye yardım edilmeyeceği bir günü aklınızdan çıkarmayın.

124. BİR ZAMAN Rabbi İbrahim'i birtakım emirlerle açığa çıkarmış, İbrahim onların emirlerin hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: "Ben seni insanlara önder, lider yapacağım". İbrahim de; "Soyumdan da önderler yap ya Rabbi! demişti. Bunun üzerine Rabbi; "Benim ahdim verdiğim söz zalimleri kapsamaz" demişti.

125. HANİ Biz Kâbe'yi yarattığımız bütün insanlar için toplanabilecekleri ve güvenli bir yer kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendiniz için bir namaz kılma, ibadet yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rüku ve secde edenler için Evi Kâbeyi tertemiz tutun."

126. Hani İbrahim; "Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır" demişti. Allah da; "Inkâr edeni bile az bir süre bu geçici kısa hayatta rızıklandırır sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!" demişti.

127. Hani İbrahim İsmail ile birlikte; Allah'a ibadet için yapılan Ev'in Nuh Tufanında dümdüz olan ve yeri kaybolan Kâbe'nin temellerini yükseltiyor; "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz Sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin" diyorlardı.

128. "Rabbimiz! Bizi Sana teslim olmuş kimseler kıl! Soyumuzdan da Sana teslim olmuş bir toplum kıl! Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster, öğret. tövbemizi kabul et. Şüphesiz Sen tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın."

129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara bir elçi gönder; onlara ayetlerini okusun, onları Kitap ve Hikmet, Bilim ile eğitim öğretime tabi tutarak onları geliştirsin ve onları her türlü kötülüğe karşı uyarsın. Şüphesiz Sen mutlak güç sahibisin, doğru hüküm, isabetli karar verensin."

130. KENDİNİ bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun Biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde; "Âlemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.

132. İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. Siz de ancak Allah'a teslim olanlar olarak ölün" dedi.

133. Yoksa siz Yakub'un ölüm döşeğinde iken çocuklarına; "Benden sonra kime kul olacaksınız?" dediği onların da; "Senin ilâhına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan Tek Bir İlâh'a kul oluruz; bizler O'na boyun eğmiş müslümanlarız, teslim olanlarız" dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir, topluluktur, uygarlıktır. Onların kazandıkları kendilerinin sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. YAHUDİ MEZHEBİ MENSUPLARI: "Yahudi mezhebine tabi olun, gelin, katılın" ve Hristiyan mezhebine mensup olanlar da: "Hristiyan mezhebine girin, katılın, tabi olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a; ortak koşarak inananlardan, müşriklerden değildi."

136. Onlara deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Oğullarına, Torunlarına, Sülâlesinden gelenlere indirilene; Musa ve İsa'ya verilen ile bütün diğer Nebilere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuş kimseleriz."

137. Eğer onlar böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse gerçekten doğru yolu hayat tarzını bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Allah onlara karşı seni koruyacaktır. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

138. "İşte budur Allah'ın boyası, sistemi! Boyası, sistemi Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir? Biz yalnız O'na kul oluruz" deyin.

139. ONLARA de ki: “Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? Halbuki O bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize sizin işledikleriniz size aittir. Biz O ’na gönülden bağlanmış kimseleriz.”

140. Yoksa siz: “İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları, Torunları da Yahudi mezhebinden ya da Hristiyan mezhebindendiler ” mi diyorsunuz? De ki: “Sizler mi daha iyi bilirsiniz yoksa Allah mı?” Kendisine Allah tarafından ulaşan bir gerçeği gizleyenden daha zalim kimdir? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

141. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir, topluluktur, uygarlıktır. Onların kazandıkları kendilerinin sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. BİRTAKIM cahil, bilgisiz insanlar: “Onları yönelmekte oldukları kıbleden çeviren nedir?” diyecekler. De ki: “Doğu da Batı da tüm yeryüzü Allah’ındır. Allah yola gelmeyi dileyen, muradeden, isteyen, tercih eden kimseyi doğru yola iletir.”

143. Sizler insanlara birer şahit ve örnek olasınız ve Rasul de size bir şahit ve örnek olsun aranızda yaşıyor iken şahitti. Böylece siz vasat hayırlı, yararlı ve merkezde bir toplum olun! Her ne kadar Allah’ın doğru yolu gösterdiği kimselerden Rasullerden başkasına ağır gelse de Biz yönelmekte olduğun yönü ancak; Rasul’e uyanlarla uymayanları açığa çıkaralım diye kıble yaptık. Allah imanınızı kendisine güveni boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

144. Ey Muhammed! Biz senin çok defa, sık sık yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Merak etme elbette seni hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz. Bundan böyle yüzünü Mescid-i Haram Kâbe yönüne çevir. Ey Müminler siz de nerede olursanız olun namazda yüzünüzü hep onun Kâbe yönüne çevirin. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu elbette bilirler. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Andolsun sen kendilerine kitap verilenlere her türlü ayeti getirsen de onlar yine senin kıblene uymuyorlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine,yönüne, yoluna da uymazlar. Andolsun eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu ve

keyiflerine hevâlarına, zanlarına, teorilerine, boş hayâl ve hedeflerine uyacak olursan o takdirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.

146. Şüphesiz kendilerine kitap verdiğimiz toplulukların bilginleri; onu kıble olarak yeniden, tekrar kâbe'ye yöneleceklerini oğullarını tanıdıklarıi gibi bilirler. Böyleyken içlerinden bazısı bile bile hakkı, gerçeği gizlerler.

147. Hak, gerçek ancak Rabbindendir. Artık sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. HERKESİN Yahudiyim, Hristiyanım diyenlerin yöneldiği, hedeflediği bir yön, bir hedef vardır. Haydi hep hayırlara koşun hayırlarda yarışın! Nerede olursanız olun Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

149. Nereden yola çıkarsan çık namazda Mescid-i Haram'a Kâbe'ye doğru dur, dön. Bu elbette Rabbinden gelen bir gerçektir, haktır. Allah sizin yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.

150. Ve yine nereden yola çıkarsan çık namazda Mescid-i Haram'a Kâbe'ye doğru dön, dur! Ve siz ey müminler nerede olursanız olun; yüzünüzü o tarafa Kâbe'ye çevirin ki, insanların elinde size karşı kullanacakları bir delil olmasın. Onlardan zalimler yine de yapacaklarını yaparlar! Öyleyse zalimlerden korkmayın Benden korkun! ta ki size olan nimetlerimi tamamlayayım. Umulur ki, böylece doğru yolu bulursunuz.

151. Size kendi içinizden bir Rasul gönderdi size ayetlerini okuyor, sizi başınıza gelebilecek her türlü kötülüğe karşı uyarıyor ve sizi; Kitap ve Hikmet ile problem çözme bilimi ve bilimsel gerçeklerle bilmediklerinizi öğreterek geliştiriyor.

152. Öyleyse yalnız Beni anın ne emrettiğimi hatırlayın ki, Ben de sizi af ve bağışlama ile zikredeyim, hatırlayayım. Bana şükredin sakın nankörlük etmeyin.

153. EY İMAN EDENLER! Sabrederek ve salâtı ikâme ederek, na-mazı gereği gibi kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle, zorluğa tahammül edenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenlere; "Ölüler cennet nimetlerinden istifâde edemeyenler" demeyin. Kesinlikle onlar diridirler cennette nimetlerden istifâde ederler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.

155. Sizi biraz korkudan, açlıktan, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile kesinlikle açığa çıkarırız. Sabredenleri, her zorluğa tahammül gösterenleri müjdele!

156. Onlar o iman edenler ki, kendilerine kendi başlarına azap, afet veya yakınlarına ölüm gibi bir musibet geldiği zaman: "Şüphesiz zaten biz O'na aidiz, bizi beden olarak O yarattı, bizim için yarattığı ruhumuzu bu bedene O yükledi, giydirdi; bedenimizle bütünleştirdi ve sonunda hesap vermek üzere O'nun huzuruna döneceğiz, varacağız bedenimizi ve ruhumuzu O'na teslim edeceğiz!"

157. İşte onlara o müminlere Rablerinden bağışlanmalar ve rahmet vardır ve onlar doğru yolu, hayat tarzını bulanların ta kendileridir.

158. SAFA ile Merve Allah'ın dininin sembollerindendir. Onun için her kim Beyt'i hacceder veyahut umre yaparsa bu ikisini tavaf etmesinde ona günah yoktur. Kim kendiliğinden bir hayır işlerse şüphesiz Allah; onu çok iyi bilir, karşılığını verir.

159. GERÇEKTEN indirdiğimiz, aktardığımız, anlattığımız açık ayetleri ve hidayeti doğru hayat tarzını kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere işte onlara Allah da lânet eder ve tüm lânet edebilenler de onlara lânet ederler.

160. Ancak tövbe edenler, durumlarını kendilerini, kişiliklerini düzeltenler ve gerçeği açıklayanlar müstesnâdır ki; işte Ben onların tövbelerini kabul ederim. Ben tövbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edenim.

161. Muhakkak kâfir olup da tövbe etmeden kâfir olarak ölenlere, işte onlara Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti vardır.

162. Orada ebedi kalacaklar; azabları hafifletilmeyecek ve onlara bakılmayacak da!

163. İLÂHINIZ BİR TEK ILÂHTIR! O'ndan başka İlâh, Otorite, Güç ve Gerçek Kudret Sahibi yoktur. Rahman'dır iyiliği sonsuzdur Rahim'dir ikrâmı bol olandır.

164. ŞÜPHESİZ göklerin ve yerin yaratılışında; gece ile gündüzün birbirini takip edişinde, insanlara menfaat veren şeyle akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de onunla ölü toprağı diriltip orada her türlü, her çeşit mahlûkâtı, canlıyı yaymasında, rüzgarları evirip çevirmesinde ve gökle yer arasında emre hazır bekleyen bulutta, akıllarını çalıştıran bir toplum için deliller vardır.

165. İnsanlardan kimileri vardır ki, Allah'a ulaşmak için Allah'tan başka aracılar edinerek Allah'a ortaklar koşarlar ve onları Allah'ı sever gibi hatta daha da çok severler. İman edenler ise en çok Allah'ı severler. Eğer zulmedenler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu görmüş olsalardı! Şüphesiz ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

166. O zaman kendilerine uyulanlar o gün azabı görünce kendilerine uyanlardan uzaklaşacaklar aralarındaki bütün bağlar kopacaktır.

167. Uyanlar şöyle derler: "Bizim için bir dönüş olsa da bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" Böylece Allah; onlara bütün yaptıklarını pişmanlıklar olarak gösterir." Ve onlar cehennemden çıkacak da değillerdir.

168. EY İNSANLAR yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin. Şeytanın ve ona uyanların adımlarını izlemeyin. Çünkü o sizin için apaçık saldırgan bir düşmandır.

169. O şeytan size ancak kötülüğü ve fahşayı, hayasızlığı ve bilmediğiniz şeyleri Allah'a karşı söylemenizi, iftira etmenizi emreder fısıldar.

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun" denildiği zaman; "Kesinlikle biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler. Peki ya ataları akıllarını işletmeyen ve doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı onlara uyacaklar?

171. Kâfirlerin hâli bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan, hayvanlara haykıran o kimsenin çobanın hâli gibidir. Onlar o kâfirler, gerçeği gizleyenler sağırlar, dilsizler ve körler gibidirler. Artık onlar anlamak istemiyorlar.

172. Ey iman edenler; size rızık olarak verdiklerimin temizlerinden yiyin. Allah'a şükredin eğer yalnız O'na kul iseniz!

173. Allah size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası putları adına kesileni haram etmişti. Ama kim mecbur olur da istismar

etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa ona günah yoktur. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

174. ALLAH'ın Kitap'tan indirdiği şeyleri gizleyip de onunla az bir değeri, dünyalığı satın alanlar var ya işte onlar karınlarına ancak ateş dolduruyorlar. Allah kıyamet gününde onlarla konuşmaz ve onları temize çıkarmaz. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

175. İşte bunlar hidayeti verip sapıklığı, bağışlanmayı verip azabı satın alanlardır. Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar!

176. Bu da Allah'ın Kitabı hak, gerçek olarak indirmiş olması sebebiyledir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise derin bir ayrılık içindedirler.

177. İYİLİK yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik; "Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve Nebilere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyene ve elleri altında olup özgürlükleri için kölelere, esirlere verenlerin; namazı gereği gibi kılan, zekatı çalışıp üreterek veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda birra edenlerin tutum ve davranışlarıdır asıl iyilik." İşte bunlar doğru olanlardır. İşte bunlar Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

178. EY İMAN EDENLER! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hür, köle, esir ve kadın olması fark etmez! Ancak öldüren kimse kardeşi öldürülenin varisi, velisi tarafından affedilirse örfe uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra haddi aşana çok acıklı bir azap vardır.

179. Ey akıl sahipleri! Kısası uygulamada sizin için hayat vardır. Umurlur ki suç işlemeyerek korunursunuz.

180. SİZDEN BİRİNİZE ölüm gelip çattığı zaman eğer geride bir hayır mal bırakmışsa; anaya, babaya ve yakın akrabaya meşru bir tarzda o vasiyette bulunması; -Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir hak olarak- size farz kılındı.

181. Her kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse günahı ancak onu değiştirenlerin boynunadır. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

182. Vasiyet edenin hataya meyletmesinden ve günaha girmesinden korkan bir kimse tarafların aralarını düzeltirse ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

183. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı.

184. Oruç sayılı günlerdedir, orucun sayısı Bizce belirlenmiştir. Sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar. Oruca gücü yetmeyenler ise bir yoksula yedirerek fidye verir. Bununla birlikte gönülden kim bir iyilik yaparsa o kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. O sayılı günler insanlar için bir hidayet rehberi; doğru yolun ve hak ile bâtılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa onu oruçla geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık istiyor zorluk istemiyor. Bu da sayıyı tamamlamanız ve hidayete ulaştırmasına karşılık Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

186. KULLARIM Beni senden sorarlarsa bilsinler ki, gerçekten Ben onlara çok yakınım. Bana dua edince Benden isteyince dua edenin duasına isteğine icabet eder, cevap, karşılık veririm. O hâlde doğru yolu bulmaları için Benim davetime uysunlar, Bana iman etsinler.

187. ORUÇ GECESİNDE eşlerinize yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar size örtüdürler siz de onlara örtüsünüz. Allah kendinizi aldatmakta olabileceğinizi bildiği için günahlarınıza dair tövbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için izin vereceği şeyi dileyin. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye yani tan yeri ağarıncaya kadar yiyin için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun, tamamlayın. Bununla birlikte siz mescitlerde itikafta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara

yaklaşmayın, Allah'ın sınırlarını koruyun. Allah'ın sınırları, önerileri insanların yararınadır. Allah'ın önerilerine karşı gelmekten sakınmanız için ayetlerini insanlara böylece açıklar.

188. ARANIZDA birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hâkimlere rüşvet olarak vermeyin.

189. SANA hilâlleri soruyorlar. De ki: "Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik evlere kapı dışında arka taraftan, pencerelerinden girmeniz değildir. Ama iyi davranış takva sahibi Allah'a karşı gelmekten sakınan insanın davranışıdır. Evlere kapılarından girin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

190. SİZİNLE SAVAŞANLARA karşı siz de Allah savaşmanıza izin verdiği için savaşabilirsiniz. Ancak aşırı gitmeyin, haksızca saldırmayın. Çünkü Allah saldırganları, aşırıları sevmez.

191. Onları teröristleri; terör saldırısı sırasında ya da saldırmadan önce terör yuvalarında veya size karşı savaş açanları sizinle savaş hâlinde iken savaş ortamnda her nerede yakalarsanız, bulursanız etkisiz hâle getirin. Sizi çıkardıkları yerden şehrinizden siz de onları çıkarın. Fitne insan hakları ihlâlleri bir adamı öldürmekten daha çok eziyet verir. Yalnız Mescid-i Haram yanında, şehrinizde onlar sizinle savaşmadık ça siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de savaşıp onları etkisiz hâle getirin. Kâfirlerin, gerçeği gizleyenlerin cezası böyledir.

192. Eğer onlar terörist eylemlerden, savaştan ve küfürden vazgeçerlerse şunu iyi bilin ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

193. Fitne, zulüm, şirk insan hakları ihlâlleri kalkıncaya ve din insan hak ve özgürlükleri gereğince saldırganlara ne yapılacağını ifâde eden hukuk düzeni Allah'ın önerdiği şekilde oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer sizinle savaşa son verirlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. HARAM ay haram aya karşılıktır. Hürmetler saygı gösterilmesi gereken şeyler karşılıklıdır. Kim size saldırırsa size saldırmasına karşılık siz de

ona karşı kendinizi savunun. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah dakva sahipleri, kendisinden sakınanlar ile beraberdir.

195. Allah yolunda harcayın harcayabilmek için üretimi artırın. Kendinizi kültürel, siyasi, iktisadi, askeri yetersizlikle tehlikeye atmayın. İyilik edin şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

196. HACCI ve Umreyi Allah için tamamlayın! Eğer hac ve umre için engellenirseniz, gücünüzün yeteceği bir hedy hacıların harem bölgesinde kestiği, kurban bayramında kesilecek kurbanı yollayın. Hedy'in mahilline kurban kesim vakti veya kurban kesim yerine erişinceye kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden kim hasta veya başından rahatsız olursa, ona oru çtan yahut sadakadan veyahut kurbandan fidye vardır. Hac ve umre için bir engel kalmadığı zaman; hacdan önce umre yapacak kimse, gücünün yettiği cinsten Kâbe'ye Hac zamanı gelenlere ziyafet vermek için bir kurban kessin! Kim de buna imkan bulamaz, güç yetiremezse; hacta üç, döndüğü zaman da yedi gün oruç tutar. Bunlar tam on gündür. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da ikâmet etmeyen içindir. Allah'tan korkun! Bilin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

197. HAC ayları bilinen, Bizce belirlenmiş aylardadır. Kim bunlarda, bu aylarda hacca başlarsa, hac yapmayı kararlaştırırsa hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve tartışmak yoktur. Hayırdan ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinin, Şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri, Benden korkun!

198. Hacda Rabbinizden bir lütuf istemenizde, ticaret yapmanızda size bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp Müzdelife'ye akın ettiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'ın Müzdelife'nin yanında hatırlayın, bolca anın. Şüphesiz bundan önce sapıklardan idiniz.

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin. Allah'tan mağfiret, bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah; çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

200. Hacda yapmanız gereken ibadetleri yerine getirirken Allah'ı, babalarınızdan öğrendiğiniz gibi, hatta daha güçlü dualarla anın.

İnsanlardan kimi der ki: “Rabbimiz! Bize ne vereceksen, bu dünyada ver!” Onun ahiretle ilgili bir kazanımı olmaz.

201. Onlardan kimi de: “Rabbimiz bize dünyada da iyilik, ahirette de iyilik ver ve bizi cehennem azabından koru” der.

202. İşte onların kazandıklarından nasibi vardır. Allah’ın hesabı çok hızlıdır.

203. Allah’ı sayılı günlerde tekbir ile yücelterek anın, hatırlayın. Kim iki gün içinde Mina’dan dönmek üzere acele ederse onda günah kalmaz. Kim de Mina’dan geri kalırsa Allah’tan korkan için onda da günah kalmaz. Bilin ki, O’nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İNSANLARDAN öyleleri vardır ki, konuştuğu zaman dünya hayatına dair sözü senin hoşuna gider ve Allah’a en yaman düşman olduğu hâlde; kalbindekine sözünün özüne uyduğuna Allah’ı şahit tutar.

205. İş başına geçtiği zaman orada fesat, terör karışıklık çıkarmak; ekini ekonomiyi ve nesli her türlü canlıyı helâk etmek, yok etmek için yeryüzünde koşturup durur. Allah ise bozgunculuğu, fesadı, terörü hiç sevmez...

206. Ona: “Allah’tan kork” denildiği zaman gururu onu daha da günaha sürükler. Artık böylesinin hakkından cehennem gelir. O ne kötü döşektir, yataktır!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah’ın rızasını kazanmak için çalışır. Allah kullarına çok şefkatlidir.

208. EY İMAN EDENLER! Hepiniz Allah’ın dinine tam olarak, eksiksiz teslim olun! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o size saldırgan bir düşmandır.

209. Size apaçık deliller geldikten sonra eğer yine de yan çizerseniz bilin ki Allah; gerçekten mutlak güç sahibidir, doğru hü-küm, karar verendir.

210. Onlar bulut gölgeleri içinde Allah’ın azabının ve meleklerin kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar?! Halbuki bütün işler sonunda Allah’a döndürülür.

211. İSRAİL [YAKUB] OĞULLARINA sor Biz onlara nice açık ayetler, mucizeler, nimetler verdik. Kendisine ayetler, nimetler geldikten sonra

kim Allah’ın nimetini, ayetini değiştirirse bilsin ki şüphesiz Allah cezası pek çetin olandır.

212. Dünya hayatı inkâr edenlere süslü göründü. Onlar iman edenlerle alay etmektedirler. Allah’a karşı gelmekten sakınanlar ise kıyamet günü bunların üstündedir. Allah dilediğine Allah’ın emri üzere çalışıp çabalayıp hak edene hesapsız rızık yaratır.

213. İNSANLAR tek bir uygarlıktı, toplumdu! Allah müjdeciler ve uyarıcılar olarak Nebiler gönderdi ve beraberlerinde insanların anlaşmazlığa, ihtilâfa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm, karar vermek üzere kitapların içinde, insan hak ve özgürlüklerini bildirdi. Kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra o konuda ancak; kitap verilenler aralarındaki ihtirâs, kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah Nebisine bildirdiklerine iman edenleri kendi izniyle onların tartışıp durduğu gerçeklere ulaştırdı. Allah yola gelmek isteyeni doğru yola ulaştırır.

214. Yoksa siz sizden öncekilerin başına gelenler sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız düşünüyorsunuz? Rasul ve onunla beraber inananlar; “Allah’ın yardımı ne zaman?” diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı. İyi bilin ki, Allah’ın yardımı pek yakındır.

215. SANA Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: “Hayır olarak ne harcarsanız o; ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak ne yaparsanız gerçekten Allah onu hakkıyla bilir.”

216. SAVAŞ hoşunuza gitmediği hâlde saldırganlara karşı size farz kılındı, izin verildi.Bazen Allah’ın bildirdiği bir şey sizin için hayırlı iken siz onu hoş görmüyorsunuz. Bazen Allah’ın bildirdiği bir şey sizin için kötü iken siz onu seviyorsunuz. Allah bilir siz bilmezsiniz.

217. SANA haram ayda savaşmayı soruyorlar. De ki: “O ayda savaş büyük bir günahtır, suçtur. Allah yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram’ın ziyaretine engel olmak ve halkını oradan çıkarmak;

Allah katında daha büyük suçtur, günahtır. Fitne insan hakları ihlâlleri bir adamı öldürmekten daha ağırdır, eziyetlidir. Onlar güç yetirebilseler sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse işte onların bütün yapıp ettikleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar cehennemliklerdir orada sürekli kalacaklardır.

218. İman edenler, hicret edenler, Allah izin verdiği için saldırganlara karşı cihat edenler, şüphesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

219. SANA içki ve uyuşturucu çeşitleri ile ve kumar çeşitlerini sorarlar. De ki: "Onlarda, her ikisinde de hem büyük günah, hem de insanlar için sizin bilmediğiniz görünmeyen bazı yararlar vardır. Ama her ikisinin de günahı, kötülükleri yararlarından daha çoktur, büyüktür." YİNE sana hayır için Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını, artan ve artma özelliği olanı!" ALLAH size ayetleri böyle açıklıyor, umulur ki düşünürsünüz.

220. Dünya ve ahiret hakkında düşünesiniz diye böyle yapıyor. "BİR DE sana yetimleri soruyorlar. De ki: "Onların durumlarını düzeltmek, iyileştirmek hayırlıdır. Eğer onlara karışırsanız sakıncası yok. Onlar da sizin kardeşlerinizdir. Allah bozguncuyu yapıcı olandan ayırır. Allah dileseydi sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

221. İMAN etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin! Allah'a ortak koşan kadın hoşunuza gitse de savaşta esir düşmüş ya da memleketinize çalışmaya veya kaçarak gelen ancak malik, sahip, egemenliğiniz altında olan mümin kadın, Allah'a ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan erkeklerle kadınları evlendirme- yin. Allah'a ortak koşan hür erkek hoşunuza gitse de iman eden bir köle savaş esiri olup sonra iman etmiş adam Allah'a ortak koşan bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar ateşe çağırırlar Allah ise izniyle cennete ve bağışlanmaya çağırır. O insanlara ayetlerini açıklar ki, öğüt alıp düşünsünler.

222. SANA kadınların hayzından, aybaşı hâlinden sorarlar. De ki: “O bir ezâdır, rahatsızlıktır. Onun için hayızda, aybaşı hâlinde kadınlardan ayrı durun, temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın! İyice temizlendiklerinde, Allah’ın size helâl, serbest kıldığı yerden onlara yaklaşın. Gerçekten Allah; çokça tövbe edenleri, günahtan dönenleri sever ve çokça temizlenenleri kendini geliştirenleri de sever.

223. Kadınlarınız sizin için çocuk ekilen bir tarla gibidir. O hâlde tarlanıza Allah’ın size tavsiye ettiği en güzel şekilde sevgiyle, merhametle yaklaşın ve kendiniz için iyilikler takdim edin gönderin. Allah’a karşı gelmekten sakının. Ve bilin ki, siz mutlaka O’nun huzuruna varacaksınız ve O da size yaptıklarınızın karşılığını verecektir. Müminleri müjdele!

224. AKRABAYA ve de hiç kimseye iyilik etmemek, takvaya sarılmamak Allah’ın sınırlarına saygı göstermemek, insanların arasını düzeltmemek yolundaki yeminlerinize Allah’ı engel yapmayın. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

225. Allah sizi kasıtsız yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz fakat sizi kalplerinizin kazandığı, onayından ge çen bilinçli yaptığınız yeminlerden sorumlu tutar. Allah çok bağışlayandır, halimdir hemen cezalandırmaz, mühlet verendir.

226. Eşlerine yaklaşmayacağına dair yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer bu süre içinde dönerlerse sorun yok, şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

227. Eğer yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını boşamaya karar verirlerse ayrılırlar. Biliniz ki; Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

228. BOŞANMIŞ kadınlar kendi kendilerine üç ay hâli hayız veya temizlik müddeti beklerler. Eğer Allah’a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah’ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helâl olmaz. Bu kadınlar eşleri ile bu süre içinde barışmak isterlerse bu durumda onları geri almaya eşleri öncelik sahibidir. Kadınların yükümlülükleri kadar meşrû hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece

sorumluluk farkı vardır. Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

229. DÖNÜŞ yapılabilecek boşama iki defadır. Sonrası ya iyilikle geçinmek ya da güzellikle bırakmaktır. Evlilikte tarafların Allah'ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden boşanma esnasında bir şeyi geri almanız sizin için helâl olmaz. Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz o zaman kadının boşanmak için bedel vermesinde ikisine de günâh vebâl, sorumluluk yoktur, serbestlik vardır. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları, bu sınırları aşmayın. Allah'ın koydu- ğu sınırları kim aşarsa onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. * Eğer erkek karısını üçüncü kez boşama davası açarak bir daha boşarsa bundan sonra artık bir başka kocayla gerçek bir evlilik yaparak nikâhlanmadıkça ona geri dönüp nikâh yapması helâl, caiz, serbest olmaz. Son nikâhlandığı kocasıyla da evliliklerini gerçek anlamda yürütemeyip boşandığı takdirde onlar kadın ile önceki kocası; Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir beis, bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın bilen, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir, sınırlarıdır.

231. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman; ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle bırakın. Haklarına tecav üz edip zarar vermek için onları tutmayın. Bunu kim yaparsa kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın ayetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini size öğüt vermek için indirdiği Kitabı ve Hikmeti Kitap'tan çıkarılan problem çözme bilimini hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının ve unutmayın ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

232. KADINLARI boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman kendi aralarında örfe uygun olarak güzellikle anlaştıkları takdirde eski eşleriyle yeniden evlenmelerine engel çıkarmayın. Bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilmektedir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir siz bilmezsiniz.

233. -EMZİRMEYİ tamamlamak isteyenler için- anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların annelerin yiyeceği giyeceği örfe uygun olarak babaya aittir. Hiçbir kimseye gücünün üstünde bir yük ve sorumluluk teklif edilmez, yüklenilmez. -Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın-. Baba ölmüşse mirasçı da aynı şeyle sorumludur. Eğer anne ve baba kendi aralarında danışıp anlaşarak iki yıl dolmadan çocuğu sütten kesmek isterlerse onlara bir günâh, ve-bâl, sorumluluk, hesap sormak yoktur. Ya da aranızda anlaşa- rak çocuklarınızı süt anneye emzirtmek ister ve karşılığını da güzellikle, örfe uygun olarak verirseniz; size bir sorumluluk, günâh, vebâl yoktur. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki; Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

234. İÇİNİZDEN ölenlerin geride bıraktıkları eşleri kendi kendilerine dört ay on gün iddet beklerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için meşru olanı yapmalarında evlenmelerinde size bir günah yoktur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

235. Vefat iddeti -süresi- beklemekte olan kadınlara kendileri ile evlenmek istediğinizi üstü kapalı olarak söylemenizde veya bu isteğinizi içinizde saklamanızda sizin için bir günâh yoktur. Allah biliyor ki, siz onlara bunu er geç mutlaka söyleyeceksiniz. Meşru sözler söylemeniz dışında sakın onlarla gizliden gizliye buluşma yönünde sözleşmeyin. Bekleme müddeti bitinceye kadar da nikâh yapmaya kalkışmayın. Şunu da bilin ki, Allah içinizden geçeni hakkıyla bilir. Onun için Allah'a karşı gelmekten sakının ve yine şunu da bilin ki; Allah gerçekten çok bağışlayandır, halimdir.

236. KENDİLERİNE el sürmeden birlikte olmadan ya da mehir belirlemeden kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. Bu durumda zengin olanlar gücüne göre yoksul olanlar da durumuna göre örfe uygun olarak onları faydalandırsın. Bu iyi davrananlar üzerinde bir borçtur.

237. Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadının ya da nik âh bağı elinde bulunanın vazgeçmesi başka! Bununla birlikte sizin vazgeçmeniz takvaya Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha uygundur. Aranızda

iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. NAMAZLARA özen gösteriniz ve önceki kavimlerin ihmâl ettiği orta namaza da özellikle özen göstererek dikkat ediniz, ikindi namazını sakın ihmâl etmeyiniz. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun.

239. Eğer bir tehlikeden korkarsanız; namazı yaya, yürüyüş hâlinde iken veya binek (eşek, at, deve, araba, otobüs, tren, vapur, uçak vb.) üzerinde iken kılabilirsiniz! Güvenliğiniz sağlandığında ise Allah'ı; daha önce bilmediğiniz ve O'nun size öğrettiği biçimde anın!

240. İÇİNİZDEN ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler eşleri için evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Ama onlar kendiliklerinden çıkarlarsa artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

241. Boşanmış kadınların örfe göre geçimlerinin sağlanması nafakaları onların hakkıdır. Bu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir borçtur.

242. Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır.

243. BİNLERCE kişi oldukları hâlde, ölüm korkusuyla yurtlarını terk edenleri görmedin mi, gözünde canlandırmaz mısın? Allah onlara "ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı lütuf ve ikram sahibidir. Ama insanların birçoğu şükretmiyorlar.

244. Allah izin verdiği için size karşı savaş açanlarla savaşın ve bilin ki şüphesiz Allah hakkıyla işitendir ve hakkıyla bilendir.

245. Kimdir Allah'a güzel bir borç Allah'ın verin dediklerine verecek, o kimse ki; Allah da o borcu verdiklerini ahirette kendisine kat kat ödesin. Allah yaptığı her işin fıtratına -ilme ve bilime- uygun olarak gereğini yapan kimseler için genişletip yayar, kısıp daraltır da! Ancak O'nun katına döndürüleceksiniz.

246. MUSA'dan sonra İsrailoğullarının, Yakub'un soyundan gelenlerin ileri gelenleri neler yaptılar? Hani Nebilerinden birine; "Bize bir hükümdar

gönder de Allah'ın izin verdiği şekilde savaşalım" demişlerdi. O; "Ya üzerinize savaş farz kılındığı hâlde savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar; "Yurdumuzdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz hâlde Allah yolunda niye savaşmayalım" diye cevap vermişlerdi. Ama onlara savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

247. Nebileri onlara; "Allah size Talût'u hükümdar olarak gönderdi" dedi. Onlar; "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız. Ona zenginlik de verilmemiştir" dediler. Nebi şöyle dedi: "Şüphesiz Allah onu sizin üzerinize hükümdar seçti onun bilgisini ve gücünü arttırdı." Allah mülkünü çalışmakla elde edilemeyen şeyleri yani; Nübüvveti ve Nebilere verilen Mucizeleri dilediğine insanların içinden seçtiği Nebilere verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

248. Nebileri onlara şöyle dedi: "Onun Talût'un hükümdarlığının alâmeti size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bahşedilmiş bir güven duygusu ve Musa ailesi ile Harun ailesinin geriye bıraktığından vardır. Onu melekler taşıyıp getirecektir. Eğer inanmış kimselerseniz bunda Şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır."

249. TALÛT ordu ile hareket edince; "Şüphesiz Allah sizi bir ırmakla açığa çıkaracaktır. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka!" dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler. Talut ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince geride kalanlar: "Bugün bizim Calût'a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok" dediler. Allah'a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler ise şu cevabı verdiler: "Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır. Allah sabredenlerle, zorluğa tahammül edenlerle beraberdir."

250. Talût'un askerleri Calût ve askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Üzerimize dik durmamızı sağlayacak sabır yağdır, ayaklarımızı yere sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et."

251. Derken Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud, Calût'u öldürdü. Allah ona Davud'a hükümdarlık ve Hikmet problemleri çözüme kavuşturma ilmi, yeteneği verdi ve ona dilediğini daha pek çok şey öğretti. Eğer Alah'ın insanların bir kısmıyla diğerlerini savması

olmasaydı yeryüzünde yaşam bozulurdu. Ancak Allah bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Biz onları sana hak olarak okuyoruz. Şüphesiz sen Allah tarafından gönderilen elçilerdensin.

253. İŞTE O RasulLER; Biz, onlardan her birine farklı imkânlar verdik. İçlerinden, Allah'ın sesini perdeleyerek, melekten elçileri aracılığıyla konuştukları da vardır. Bir kısmını da farklı kabiliyette yarattık. Meryem oğlu İsa 'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs Cebrail ile destekledik. Eğer Allah dileseydi hür irade vermeseydi bunların arkasından gelenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler. Onlardan inananlar da vardı inkâr edenler de! Yine Allah dileseydi hür, özgür bırakmasaydı birbirlerini öldürmezlerdi. Lâkin Allah dilediğini yapar.

254. EY İMAN EDENLER! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin, hiç kimsenin hiç kimseyi kayırmasının asla mümkün olmayacağı kıyamet günü gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayın, ihtiyaç sahiplerine verin! İnkâr edenler ise zalimlerin ta kendileridir.

255. ALLAH kendisinden başka hiçbir İlâh olmayandır. Diridir, kayyumdur. O'nu ne bir uyuklama tutabilir ne de bir uyku. Göklerdeki her şey yerdeki her şey O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında ahirette şefaatte, kayırmada bulunacak getirin ya da gösterin bakalım kimmiş?! O kulların önlerindekileri gözlerinin önünde olanı ve arkalarındakileri arkalarında olanı da bilir. Onlar O'nun ilminden kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. O; göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na zor gelmez. O tek yüce olandır, tek büyük olandır.

256. DİNDE zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde kim tağutu Allah adına hüküm veren İblis'in, Şeytan'ın Din adamlarını; Din adına Hüküm, Kanun, Yasa yazanı tanımayıp, reddedip

Allah'a inanırsa kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

257. Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Gerçekleri bildikleri hâlde gizleyenlerin velileri yöneticileri, yönlendireni ise tağuttur istismarcı adamlarıdır; o Şeytan da onları aydınlıktan karanlıklara sürükleyip çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada sonsuz kalıcıdırlar.

258. ALLAH kendisine hükümdarlık verdi diye böbürlenerek Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim; "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demiş o da; "Ben de diriltir ve öldürürüm" demişti. Bunun üzerine İbrahim; "Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir" deyince kâfir şaşırıp kalır. Zaten Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Yahut altı üstüne gelmiş ıpıssız duran bir şehre uğrayan kimseyi görmedin mi? O; "Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" demişti. Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüzyıl ölü bıraktı, sonra diriltti ve ona sordu: "Ne kadar ölü kaldın?" O ise; "Bir gün veya bir günden daha az kaldım" diye cevap verdi. Allah şöyle dedi: "Kesinlikle yüz sene kaldın. Böyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Böyle yapmamız seni insanlara ibret belgesi kılmamız içindir. Eşeğin kemiklere de bak, nasıl onları bir araya getiriyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca şöyle dedi: "Şimdi biliyorum ki; şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."

260. Hani İbrahim; "Ey Rabbim! Bana ölülere nasıl hayat, ruh verdiğini göster" demişti. İbrahim aslında, gerçekte bu sorusuyla Allah'ın ilmine, yani sıfırdan nasıl yarattığına vakıf olmak istemişti. Allah da ona: "İnanmıyor musun?" deyince; "Kesinlikle inandım ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra kuşları parçalara ayırarak parçalarını her bir dağın üzerine onları koy, bırak. Sonra da sen onların hepsini kendine çağır. Bir de bakarsın ki anlar canlanmış olarak sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir."

261. MALLARINI Allah'ın tavsiye ettiği şekilde Allah yolunda harcayanların, infak edenlerin durumu yedi başak bitiren ve her başağında yüz tane bulunan tek tanenin durumu gibidir. Allah yaptığı her işin fıtratına -ilme ve bilime- uygun olarak gereğini yapan herkes için işini doğru dürüst yapanların karşılığını kat kat verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

262. Mallarını Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan, sonra da harcadıklarının peşinden bunları başa kakmayan ve gönül incitmeyenlerin Rableri katında ödülleri vardır. Onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel bir söz ve bağışlama peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, halimdir.

264. Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı hâlde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu; üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

265. Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla ve kalben mutmain olarak mallarını Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanların durumu yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin durumu gibidir ki, bol yağmur alınca iki kat ürün verir. Bol yağmur almasa bile ona çiseleme yeter. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Herhangi biriniz ister mi ki; içerisinde her türlü meyveye sahip bulunduğu, içinden ırmaklar akan, hurma ve üzüm ağaçlarından oluşan bir bahçesi olsun; himayeye muhtaç çocukları var iken ihtiyarlık gelip kendisine çatsın derken bağı ateşli yıldırımlı bir kasırga vursun da orası yanıversin? Allah düşünesiniz diye size âyetlerini böyle açıklıyor.

267. EY İMAN EDENLER! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarımızdan Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki Allah; her bakımdan zengindir, övülmeye lâyıktır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size çirkinliği, hayasızlığı gerek birilerinin malını-mülkünü haksızca ele geçirmeyi ve gerekse kamu mallarını çalmayı, gasbı, hırsızlığı ve usûlsüzce kendi zimmetllerine, hesaplarına geçirmeyi emreder. Allah ise size kendi katından mağfiret ve bol nimet vadediyor. Şüphesiz Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

269. Allah Hikmet'i problemleri çözüme kavuşturma bilimini dileyene o uğurda çalışana, gereğini yapana verir. Kim Hikmet'e bilimsel gerçeklere ulaşmışsa şüphesiz ona çokça hayır verilmiş demektir. Bunu ancak akıl sahipleri anlar.

270. Allah yolunda her ne harcar veya her ne adarsanız şüphesiz Allah onu bilir. Zulmeden kimselerin yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere ihtiyaç sahiplerine verirseniz; bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da kefâret olur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

272. Onları sadaka verip yardımda buluduğun kimseleri hidayete erdirmek sana ait değildir. Fakat Allah dileyeni doğru yolu tercih edip gereklerini yerine getireni hidayete erdirir, ulaştırır. Hayır olarak ne harcarsanız kendiniz içindir. Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için harcarsınız. Hayır olarak her ne harcarsanız -hiç hakkınız yenmeden- size tam karşılığı ödenir.

273. Sadakalar, yardım özellikle kendilerini Allah yoluna ilim öğrenmeye ve tebliğe adadığı için, yeryüzünde ticarete vakit ayıramayanlar içindir. Onurları sebebiyle isteyemeyip dilenme- dikleri için, bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan ısrarla, yüzsüzce bir şey istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

274. MALLARINI gece gündüz, gizli ve açık Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar var ya, onların Rableri, Sahipleri katında ödülleri vardır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

275. Riba, faiz yiyenlerin durumu, şeytanın çarptığı, kandırıp aklını çeldiği kimselerden bir farkı yoktur. Bu onların; "Alım satım da faiz, riba gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alım satımı helâl, ribayı, faizli işlemi

haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden, Sahibinden bir öğüt gelir de o öğüde uyarak faizden, ribadan vazgeçerse artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah'a kalmıştır dilerse Allah onu affeder. Ki tekrar devam ederse ribaya, faize dönerse işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedi kalacaklardır.

276. Allah, kişinin ribadan gelen malını, elde edilen kazancını mahveder, Allah için yapılan sadakaları, yardımları ise artırır bereketlendirir. Allah hiçbir günahkâr nankörü sevmez.

277. Şüphesiz iman edip, salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı bir işi en iyi şekilde yapan, namazı dosdoğru, gere-ği gibi, Allah'ın öğrettiği şekilde kılan ve zekâtı çalışıp ürete- rek ihtiyaç sahiplerine verenlerin ödülleri Rableri katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.ır.

278. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz riba'dan geriye kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız Allah ve Rasulüyle savaşa girdiğinizi bilin! Eğer tövbe edecek olursanız ana mallarınız sizindir. Böylece siz ne başkalarına haksızlık etmiş olursunuz ne de başkaları size haksızlık etmiş olur.

280. Eğer borçlu darlık içindeyse ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilirseniz borcu sadaka olarak bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

281. Öyle bir günden sakının ki; o gün hepiniz Allah'ın huzuruna döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı verilecek, yaptıklarının karşılığını tek tek alacak ve onlara asla haksızlık yapılmayacaktır.

282. EY İMAN EDENLER! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman veya herhangi bir konuda birbirinize söz verdiğiniz zaman bunu yazın Noter huzurunda bu sözünüzü bir sözleşme ile imza altına alın. Aranızda bir yazıcı veya Noter adaletle yazsın. Yazıcı Allah'ın bildirdiği şekilde yazmaktan kaçınmasın. Üzerinde hak olan borçlu da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan korkup sakınsın da borçtan hiçbir şeyi eksik etmesin. Eğer borçlu aklı ermeyen veya zayıf bir kimse ise ya da

yazdıramıyorsa velisi bu işlem için Notere iki de şahit götürsün de adaletle yazdırsın sözleşme altına aldırsın; şahitliklerine güvendiğiniz iki erkeği, eğer iki erkek bulamazsanız tek erkek de olur veyahut bir erkek bir kadını bunlar da bulunmazsa iki kadın bulup onları şahit tutun. Bu onlardan yani yedekli şahitlik yapanlardan olan erkekler ya da kadınların biri unutacak olursa diğerinin ona hatırlatması içindir ve bu şahitlik açısından daha uygundur. Şahitler çağırıldıkları zaman gelmekten kaçınmasınlar. Az olsun çok olsun borcu süresine kadar yazmaktan çekinip üşenmeyin. Bu Allah katında adalete daha uygun, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Yalnız aranızda hemen alıp verdiğiniz peşin ticaret olursa onu yazmamanızdan ötürü üzerinize bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da şahide de bir zarar verilmesin. Eğer aksini yaparsanız bu sizin için günahkârca bir davranış olur. Allah'a karşı gelmekten sakının. Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilir.

283. Eğer yolculukta olur da bir yazıcı veya noter bulamazsanız o zaman alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz kendisine güvenilen kimse emanetini borcunu ödesin ve Rabbi Allah'tan sakınsın. Bir de şahitliği gizlemeyin. Kim şahitliği gizlerse şüphesiz onun kalbi günahkârdır. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

284. GÖKLERDEKİ her şey yerdeki her şey Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da gizleseniz de Allah sizi onunla sorguya çeker de dilediğini iyileri bağışlar, dilediğine kötülere azap eder. Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

285. Rasul Rabbinden kendisine indirilene iman etti, müminler de iman ettiler. Her biri; Allah'a, Meleklerine, Kitaplarına ve Rasullerine iman ettiler ve şöyle dediler: "O'nun Rasullerinden hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz." Şöyle diyerek de devam ettiler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlanma dileriz. Sonunda dönüş yalnız Senin katınadır, huzurunadır."

286. Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyden sorumlu tutar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına kötülük de kendi zararınadır. ŞÖYLE diyerek dua ediniz: "EY RABBİMİZ! Unutur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! EY RABBİMİZ! Bize bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. EY RABBİMİZ! Bizi gücümüzün yetmediği şeylerden sorumlu

tutma! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! SEN bizim Mevlâmızsın. Ayetlerini çarpıtan gerçek anlamının üzerini örten kâfir insanlara karşı bize yardım et.”

ENFAL SURESİ

İniş Sırası: 88 • Mushaf Sırası: 8 • 75 Ayettir

1. EY MUHAMMED! Sana ganimetler hakkında soruyorlar. Tarafımızdan onlara De ki: “Ganimetler; Allah’a Allah’ın önermesine, verin dediği yerlere göre yapılır ve Rasulüne aittir Rasul, Devlet de Allah’ın önerisi üzere, Allah’ın dağıtılmasını istediği alanlarda ihtiyaç sahiplerine dağıtır. O hâlde eğer müminler iseniz Allah’a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasulüne itaat edin.”

2. Müminler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. O’nun ayetleri kendilerine okunduğu zaman onların imanlarını artırır. Onlar sadece Rablerine tevekk ül ederler.

3. Onlar salâtı, dini ve dini değerleri ayakta tutan namazı gereği Allah’ın öğrettiği, Vahiy Meleğinin gösterdiği gibi kılan, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah’ın tavsiye ettiği şekilde harcayan kimselerdir.

4. İşte onlar gerçekten müminlerdir. Onlara Rableri katında yüksek mertebeler, bağışlanma ve cömertçe yaratılmış rızık vardır.

5. NASIL Kİ Rabbin seni haklı gerekçelerle evinden çıkarmıştı. Müminlerden bir grup ise bu konuda kesinlikle isteksizlerdi.

6. Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra sanki göz göre göre ölüme sürülüyorlarmış gibi seninle o konuda tartışıyorlardı.

7. Hani Allah; size iki taifeden birini o sizindir diye vadediyordu. Siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleriyle hakkı meydana çıkarmak ve saldırgan kâfirlerin ardını kesmek istiyordu.

8. Bu, suçlular hoşlanmasa da Allah’ın gerçeği ortaya çıkarması ve yanlış olanı ortadan kaldırması içindi.

9. Hani Rabbinizden yardım istiyor yalvarıyordunuz. O da; “Ben size art arda bin melekle yardım ediyorum” diye cevap vermişti.

10. Allah bunu sadece bir müjde olsun ve onunla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa yardım ancak Allah katındandır. "Şüphesiz Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

11. HANİ Allah kendi tarafından bir güvenlik olarak sizi hafif bir uykuya daldırıyor; sizi temizlemek, sizden şeytanın vesvesesini gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu.

12. Hani Rabbin meleklere; “Ben sizinle beraberim. İman edenlere sebat, direnme gücü verin, ilham ederek destek olun. Ben saldırgan kâfirlerin kalplerine korku salacağım. Şimdi vurun boyunlarının üstüne. Vurun onların bütün parmaklarına” diye vahyediyordu.

13. Bu, onların Allah’a karşı gelmeleri ve Rasulüne zulüm yapmalarındandır. Her kim de Allah’a karşı gelir ve Rasulüne zulüm yaparsa bilsin ki; Allah’ın cezası şiddetlidir.

14. İşte şimdi siz tadın onu! Kâfirlere, gerçeği gizleyenlere bir de cehennem azabı vardır.

15. EY İMAN EDENLER! Savaş düzeninde iken saldırgan kâfirlerle karşılaştığınızda sakın onlara arkanızı dönmeyin, dönerek kaçmayın.

16. -Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç- böyle bir günde her kim onlara arkasını dönerse, dönüp kaçarsa mutlaka o; Allah’ın gazabına uğramış olur. Onun varacağı yer de cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

17. Onları siz kendi arzunuz ile öldürmediniz. Sizinle savaşı onlar başlattıkları için Allah onları öldürmenize izin verdi. Attığını arzu ederek atmadın. Allah atmanıza müsaade etti. Müminlere yapılanların karşılığını vermek için! Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

18. İşte durum bu! Bir de Allah kâfirlerin tuzağını zayıf düşürendir.

19. Ey inkârcılar! Eğer fetih istiyorsanız işte size fetih geldi. Eğer vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlı olur. Eğer dönerseniz Biz de döneriz. Çok olsa bile topluluğunuz size hiç fayda vermez. Çünkü Allah müminlerle beraberdir.

20. EY İMAN EDENLER! Allah’a ve Rasulüne itaat edin ve Kur’an’ı dinlediğiniz hâlde ondan yüz çevirmeyin.

21. İşitmedikleri hâlde; “İşittik” diyenler gibi de olmayın.

22. Şüphesiz yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü akıllarını kullanmayıp gerçekleri duymak istemeyenler, hakikatleri söylemek istemeyenlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır hakka yöneliş olduğunu bilseydi elbette onların işitmelerine yardım ederdi. Onlarda yöneliş olmadığı için işitseler bile mutlaka yine yüz çevirerek dönüp giderlerdi.

24. Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman Allah'ın ve Rasulü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişinin kalbinden, duygusal zekâsından, aklından geçeni bilir. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak olan bir azaptan sakının ve bilin ki Allah, azabı çetin olandır.

26. O vakit hatırlayın ki, siz yeryüzünde güçsüz ve zayıf idiniz; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Derken Allah korktuğunuzdan emin kılarak yardımıyla destekledi ve sizi barındırıp temiz şeylerden rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. EY İMAN EDENLER! Allah'a ve Rasulüne hainlik etmeyin. Bile bile kendi emanetlerinize de mal ve çocuklarınız size verilen emanetlerdir, onlara da hainlik etmeyin.

28. Bilin ki; mallarınız ve çocuklarınız sizin için birer fitnedir, imtihan vesilesidir, gerçekten mümin olup olmadığınız noktasında açığa çıkarma aracıdır. Allah katında ise büyük bir ödül vardır.

29. EY İMAN EDENLER! Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, takvâ sahiplerinden olursanız; O size, Furkan'ı, iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, gerçek ile yalanı ayırt edecek bir anlayışı, özelliği verir ve sizin kötülüklerinizi örter, sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.

30. HANİ müşrik kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek ya da Mekke'den çıkarmak için bir plân yapıyorlardı. Onların bir plânı varsa Allah'ın da bir plânı vardı. Allah plân yapanların ve plânları boşa çıkaranların en hayırlısıdır, plân yapmakta Allah'ın üzerine yoktur?!

31. ONLARA müşrik kâfirlere karşı ayetlerimiz okunduğu zaman; “Duyduk, istesek biz de bunun benzerini elbette söyleriz. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir” dediler.

32. Hani onlar, müşrik kâfirler; “Ey Allahım, eğer şu Kur’an senin katından inmiş hak kitap ise hemen üzerimize gökten taş yağdır veya bize çok acıklı bir azap getir” demişlerdi.

33. Oysa sen onların müşrik kâfirlerin içinde yaşıyor iken Allah onlara helâk, toplu imha ile azap edecek değildi. Bağışlanma dilerlerken de Allah onlara azap edecek değildir.

34. Onlar müşrik kâfirler Mescid-i Haram’dan müminleri men edip alıkoyarken ve oranın bakımına ehil de değillerken, Allah onlara ne diye azap etmesin? Oranın bakımına ehil olanlar ancak Allah'a karşı gelmekten sakınanlardır. Fakat onların birçoğu bilmiyor.

35. Onların müşrik kâfirlerin Kâbe’nin yanında kıldıkları namazları ibadetleri, duaları Allah nezdinde itibar görmeyen ıslık çalıp el çırpmak gibi bir şeydir. Öyle ise ey müşrikler inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı.

36. ŞÜPHE yok ki, inkâr edenler; mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar ve daha da harcayacaklardır. Sonra bu mallar onlara bir iç acısı olacak, sonra da yenilgiye uğrayacaklardır. İnkâr edenler toplanıp cehenneme sürüleceklerdir.

37. Allah; pis olanı temizden ayırır, pis olanların hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koyar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

38. İNKÂR EDENLERE söyle: Eğer iman edip, düşmanlık ve savaştan vazgeçerlerse geçmiş günâhları bağışlanır. Yok eğer düşmanlık ve savaştan vazgeçmeyip dönerlerse öncekilere uygulanan ilâhi sünnet, kanun, yasa devam etmiş olacaktır.

39. Fitne, baskı ve şiddet zulüm kalmayıncaya ve din otorite, insan hak ve özgürlükleri; saldırganlara karşı ne yapılması gerektiği konusunda, Allah’ın hükümleri tamamen Allah’ın dediği şekilde uygulanıncaya kadar, onlarla sizinle savaşan müşrik kâfirlerle savaşın. Eğer vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

40. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin dostunuzdur. O ne güzel dosttur ve O ne güzel yardımcıdır!

41. BİLİN Kİ ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a Allah'ın önermesine, verin dediği yerlere göre verilir, yapılır ve Rasul'e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Eğer siz Allah'a ve hak ile bâtılın birbirinden ayrıldığı o gün -yani iki ordunun karşılaştığı o gün- kulumuza indirdiklerimize inanıyorsanız buna uyarsınız. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

42. HANİ siz vadinin Medine'ye en yakın tarafında, yamacında onlar uzak tarafında işkence gördükleri için Mekke'den kaçan müminlerin bıraktığı eşyaların satılmak üzere Şam'a doğru taşındığı kervan sizin aşağınızdaydı. Şayet buluşmak üzere sözleşmiş olsaydınız dahi bu şekilde bir araya gelemezdiniz. Fakat Allah adaleti gerçekleştirmek için buna izin verdi ki; helâk olan açık bir delil ile helâk olsun, yaşayan da açık bir delille yaşasın. Şüphesiz Allah elbette hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

43. Hani Allah sana onları uykunda, rüyanda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi elbette gevşeyip o iş hakkında birbirinizle çekişirdiniz. Fakat Allah sizi bundan korudu. Çünkü O göğüslerin özünü hakkıyla bilendir.

44. Hani o gün Mekke güçleriyle, ordusuyla karşılaştığınız zaman; savaş başlamadan önce onları gözlerinize az gösteriyor, sizi de onların gözünde korkup gitmesinler ve adaletli bir savaş olsun diye azmış gibi gösteriyordu ki, Allah adaleti gerçekleştirsin. Sonunda bütün işlere izin vermek Allah'a aittir.

45. EY İMAN EDENLER! Bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa eresiniz.

46. Allah'a ve Rasulüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, otoriteniz, devletiniz sarsılıp elinizden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Şımarıp böbürlenmek, insanlara gösteriş yapmak ve Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını kuşatıcıdır.

48. Hani şeytan onlara yaptıklarını süslemiş ve: “Bugün artık insanlardan size galip gelecek yok, mutlaka ben de size yardımcıyım” diye zihinlere düşünceler veriyordu, vesveseler fısıldıyordu. Fakat iki taraf yüz yüze gelince verdiği sözden dönüp; “Ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğiniz şeyleri görüyorum. Ben Allah’tan korkarım. Allah cezası çetin olandır” demişti.

49. HANİ münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler; “Bunları dinleri aldatmış” diyorlardı. Halbuki kim Allah’a tevekkül ederse hiç şüphesiz Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

50. MELEKLER kâfirlerin, gerçeği gizleyenlerin yüzlerine ve artlarına, sırt bölgelerine vura vura: “Haydi tadın yangın azabını” diyerek canlarını aldığında bir görseydin?!

51. Ey gerçeği gizleyen saldırgan kâfirler?! Bu sizin ellerinizin önceden yapıp ettiğinin günahlarınızın karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına asla zulmedici değildir.

52. Bunların durumu tıpkı Firavun ailesi, hanedanı ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Allah’ın ayetlerini inkâr etmişler, Allah da kendilerini günahları sebebiyle hemen yakalamıştı. Şüphesiz Allah; kuvvetlidir, azabı çetin olandır.

53. Bunun sebebi şudur: Bir toplum kendilerinde bulunanı değiştirmedikçe Allah onlara verdiği bir nimeti değiştirmez. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

54. Bunların durumu tıpkı Firavun hanedanı, ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanlamışlar, Biz de onları günahları sebebiyle helâk etmiştik ve Firavun ailesini de suda boğmuştuk. Hepsi de zalim kimselerdi.

55. ŞÜPHESİZ Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü inkâr edendir. Artık onlar inanmıyorlar.

56. ONLAR kendileriyle antlaşma yaptığın sonra da her defasında antlaşmalarını hiç çekinmeden bozan kimselerdir.

57. Eğer onları savaşta yakalarsan bunlar ile arkalarındakileri de dağıt ki ibret alsınlar.

58. Antlaşma yaptığın bir kavmin hainlik etmesinden endişe edersen sen de antlaşmayı bozduğunu aynı şekilde onlara bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. İNKÂR EDEN saldırganlar asla yakayı kurtardıklarını sanmasınlar. Çünkü onlar Allah'ı aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları, gereçleri, mühimmat hazırlayın. Onlarla Allah'a düşman olanı, size düşman olanı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği size düşmanlık yapanları korkutursunuz. Allah'ın tavsiye ettiği şekilde her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.

61. EĞER onlar barıştan yana olurlarsa sen de barıştan yana ol ve Allah'a güven. Çünkü O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

62. Eğer seni aldatmak isterlerse şüphesiz Allah sana yeter. O ki seni yardımı ile ve müminlerle destekledi.

63. Ve onların, müminlerin kalplerini O kaynaştırdı. O mümin, inanmış kimseler ki, uğrunda yeryüzündeki şeylerin hepsini verseydin onların kalplerini kaynaştıramazdın. Allah onların bir araya gelmesine izin verdi. Şüphesiz O; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

64. Ey Nebi! Sana ve sana tabi olan müminlere Allah yeter.

65. EY NEBİ! Müminleri size savaş açanlara karşı savaşa teşvik et. Eğer içinizde sabırlı, tahammül sahibi yirmi kişi bulunursa ikiyüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde sabırlı, tahammüllü yüz kişi bulunursa inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar akıllarını kullanmayan bir kavimdir.

66. Şimdi ise Allah yükünüzü hafifletti ve sizde muhakkak bir zaaf olduğunu bildi. Eğer içinizde sabırlı, tahammül gösteren yüz kişi olursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde bin kişi olursa Allah'ın izniyle iki bin

kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle, zorluğa tahammül edenlerle beraberdir.

67. YERYÜZÜNDE saldırgan kâfirleri, teröristleri tamamıyla sindirip; güvenliği, düzeni sağlamadıkça hiçbir Nebiye fidye almak için esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz halbuki Allah ahireti kazanmanızı istiyor. Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

68. Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir sözü, hükmü olmasaydı aldığınız şeyden dolayı size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

70. EY NEBİ! Elinizdeki esirlere söyle: Eğer Allah; kalplerinizde iman, ihlâs, iyi niyet gibi bir hayır olduğunu bilirse sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

71. Eğer sana hainlik etmek isterlerse bil ki onlar daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de Allah onlara karşı sana imkân vermişti. Allah hakkıyla bilendir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

72. İMAN EDİP hicret eden ve Allah'ın tavsiye ettiği şekilde mallarıyla, canlarıyla saldırganlara karşı cihat edenler ve muhacirleri barındırıp onlara yardım edenler var ya işte onlar birbirlerinin velileridir, dostlarıdır. İman edip hicret etmeyenlere gelince hicret edinceye kadar onların vel âyetleri güvenlikleri size ait değildir. Eğer din konusunda sizden kültürel yardım isterlerse sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavme karşı olmadıkça yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73. İnkâr edenler de birbirlerinin velileridir, dostlarıdır. Eğer siz bunların gereğini yapmazsanız yeryüzünde büyük bir fitne, karmaşa, karışıklık ve büyük bir bozulma olur.

74. İman edip hicret eden ve Allah yolunda saldırganlara karşı cihat edenler ve muhacirleri barındırıp onlara yardım edenler var ya; işte onlar gerçek müminlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

75. Daha sonra iman edip hicret eden ve sizinle birlikte saldırganlara karşı cihat edenlere gelince işte onlar da sizdendir. Allah'ın kitabınca kan bağı olan akrabaları birbirlerine vâris olmaya daha lâyıktırlar. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

ALI İMRAN SURESİ

İniş Sırası: 89 • Mushaf Sırası: 3 • 200 Ayettir

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. ALLAH kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayandır. Diri'dir, Kayyum'dur Ölümsüz Başkandır, İmparatordur.

3. Kitabı sana kendinden öncekileri tasdik edici olarak hak ile indirdi. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirdi.

4. Daha önce insanlar için hidayet hayat rehberi olarak; Furkan'ı Musa ve Harun'a doğru ile yanlış arasındaki farkı göstereni indirmişti. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için pek çetin azap vardır. Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir.

5. Şüphe yok ki; ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Size rahimlerde istediği gibi şekil veren O'dur. O'ndan başka Ilâh yoktur. Mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

7. SANA kitabı indiren de O'dur. Ondan, içinden bazı ayetler muhkemdir kısa, özlü, anlaşılır ve değişmez temel, ana kurallarıdır ki; onlar kitabın anasıdır, diğerleri de müteşâbihtir zamanla anlaşılacak ve çok anlamlı, benzer olandır. Kalplerinde eğrilik, hastalık, kayma, meyletme olanlar; fitne aramak, çıkarmak ve kendilerince yorumlamak için onun müteşâbihlerine işlerine gelen anlamlarına yönelirler. Müteşabih ayetlerin tevilini, yorumunu, arka plândaki gerçek maksadını ancak Allah bilir. Rasih olanlar İlim'de derinleşenler, işin derinine inenler olduğu şekliyle inanıp yorum katmadan: "Biz buna inandık, hepsi de Rabbimizin katındandır" derler. Neden muhkem kısa, özlü, anlaşılır ve müteşabih ima yoluyla, işâretlerle farklı anlamları içeren ayetler olduğunu ancak akl-ı selîm lûb, aklını kullanan ilim sahipleri düşünüp anlar.

8. Onlar şöyle yalvarırlar: “Rabbimiz! Biz hidayeti doğru hayat rehberini anladıktan sonra kalplerimizi eğriltmek istemiyoruz! Bize katından bir rahmet iyilik bahşet. Şüphesiz Sen çok bahşedensin.”

9. “Rabbimiz! Şüphesiz Sen hakkında şüphe olmayan bir günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz Allah vadinden dönmez.”

10. ŞÜPHESİZ inkâr edenlere; ne malları ne de evlâtları Allah’a karşı hiçbir fayda sağlamaz. Onlar cehennemin, ateşin yakıtıdırlar.

11. Bunların durumu Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibidir: Ayetlerimizi yalanladılar. Allah da onları günahlarıyla yakaladı. Allah azabı çok şiddetli olandır.

12. İnkâr edenlere de ki: “Siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne fenâ kalınacak yerdir!”

13. Şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Bir topluluk Allah yolunda eziyete uğradıkları için çarpışıyordu. Saldırgan kâfirler savaş başladıktan sonra Müminleri kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da dilediğini yardımı hak edenleri yardımıyla destekliyordu. Basireti olanlar için bunda elbette ibret vardır.

14. İNSANLAR TARAFINDAN; kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar ve ekinlerden olan şeylere karşı aşırı ilgili olma, sevgiyle bağlanma süslü görünüp sevimli geliyor! Fakat bunlar dünya hayatının geçici menfaatleridir. Halbuki varılacak güzel yer, Allah’ın katındadır.

15. De ki: “Size onlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında içinden ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetler, bahçeler, kendilerine eşlik, arkadaşlık edecek tertemiz yoldaşlar ve Allah’ın rızası vardır”. Allah kullarını hakkıyla görendir.

16. O Allah’tan korkanlar: “Ey Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, Sen de günahlarımızı bağışla ve bizi cehennem azabından koru” diyenler.

17. Sabredenler, doğrular, Allah’a itaatle boyun eğenler, mallarını Allah’ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar ve seherlerde Allah’tan bağışlanma dileyenlerdir, talep edenlendir.

18. ALLAH adaleti ayakta tutarak kendinden başka Ilâh olmadığına şahitlik etti. Melekler ve ilim sahipleri de şahitlik ettiler. O'ndan başka Ilâh yoktur. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

19. Şüphesiz Allah katında Adem'den Muhammed'e kadar Allah katından indirilen Yegâne, Tek Din İslâm'dır. Kitap verilmiş olanlar kendilerine ilim geldikten sonra sırf aralarındaki ihtiras ve aşırılıkyüzünden ayrılığa, ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse bilsin ki; Allah hesabı çok çabuk görendir.

20. Seninle tartışmaya girişirlerse de ki: "Ben bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim ettim." Kendilerine kitap verilenlere ve Kur'an kültürüne sahip olmayıp Kitap nedir, İman nedir bilmeyen ümmilere de ki: "Siz de İslam'ı kabul ettiniz mi?" Eğer İslâm'a girerlerse hidayete huzura ermiş olurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse sana düşen şey ancak duyurmaktır. Allah kullarını hakkıyla görendir.

21. ALLAH'ın ayetlerini inkâr edenler, Nebileri haksız yere öldürenler, insanlardan adaleti emredenleri öldürenler var ya, onları çok acıklı bir azap ile müjdele!

22. Onlar yaptıkları dünyada da ahirette de boşa çıkmış, gitmiş kimselerdir. Onların hiç yardımcıları da yoktur.

23. Kendilerine Kitap'tan bir pay verilenleri görmüyor musun ki, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın Kitabı'na çağrılıyorlar da sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Bunun sebebi onların; "Bize ateş sadece sayılı günlerde dokunacaktır" demeleridir. Uydurup durdukları şeyler dinleri konusunda kendilerini aldatmıştır.

25. Bakalım kendilerini o geleceğinde hiç şüphe olmayan gün için bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden herkese kazandığı tamamen ödendiği zaman hâlleri nice olacaktır.

26. DE Kİ: "Ey mülkün, hayatın sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü kimsenin çalışmakla kazanamayacağı şeyleri; nübüvveti, mucizeleri, hayatı, canı dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü kimsenin çalışmakla kazanamayacağı şeyleri; hayatı, canı da çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır Senin elindedir. Şüphesiz Sen her şeye hakkıyla güç yetirensin."

27. “Geceyi gündüze katarsın geceleri kısaltırsın gündüzü geceye katarsın gündüzleri de uzatırsın. Diriyi öldürürsün ölüyü de diriltirsin. Dilediğine de hesapsız rızık yaratırsın.”

28. MÜMİNLER müminleri bırakıp kâfirleri dost, sırdaş edinme- sin, inkârcılara sığınmasın, onların korunması altına girmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişiği kalmaz. Ancak onlardan gelebilecek tehlikeden korunmanız başkadır. Allah asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız konusunda uyarmaktadır. Çünkü dönüş Allah’ın huzurunadır.

29. De ki: “İçinizdekini gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi yerdeki her şeyi de bilir. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.”

30. Herkesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır bulacağı günde kişi kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Allah kullarını çok esirgeyicidir.

31. DE Kİ: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

32. De ki: “Allah’a ve Rasul’e itaat edin.” Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.

33. ALLAH; Adem’i, Nuh’u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini yaşadıkları alemde, dünyada seçkin kılmıştır, çağdaşları arasında seçkin konuma getirmiştir.

34. Bunlar birbirinden gelme gelen, türeyen, çoğalan zürriyettir. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

35. HANİ İmran’ın karısı; “Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf Sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz Sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin” demişti.

36. Onu doğurunca; “Rabbim!” dedi, “Onu kız doğurdum.” -Oysa Allah onun ne doğurduğunu çok iyi biliyordu-. “Erkek kız gibi değildir. Ona Meryem

adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan Senin korumana bırakıyorum. ”

37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya’yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya onun bulunduğu yere her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da: “Bu Allah katından” diye cevap verdi. Zira Allah dilediğine hesapsız rızık yaratır.

38. Orada Zekeriya Rabbine dua etti: “Rabbim! Bana katından temiz bir nesil bahşet. Şüphesiz Sen duayı hakkıyla işitensin” dedi.

39. Zekeriya mabette namaz kılarken melekler ona: “Allah sana kendisinden gelen bir kelimeyi İsa’yı doğrulayıcı; seyyid, efendi tam bir beyfendi, nefsine, benliğine hakim ve salihlerden bir Nebi olarak Yahya’yı müjdeler” diye seslendiler.

40. Zekeriya; “Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmışken ve eşim de kısırken benim nasıl çocuğum olabilir?” dedi. Allah; “Öyledir ama Allah dilediğini yapar” dedi.

41. Zekeriya; “Rabbim! Çocuğum olacağına dair bana bir alâ-met, işâret ver” dedi. Allah da şöyle dedi: “Senin için işâret, alâmet insanlarla üç gün konuşamaman ancak işaretleşebilmendir. Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et.”

42. HANİ MELEKLER: “Ey Meryem! Allah seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınları arasında seçkin kıldı.”

43. “Ey Meryem! Rabbine divân dur, ayakta dur. Secde et ve O’nun huzurunda rükû edenlerle beraber rüku et” demişlerdi.

44. Ey Muhammed Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem’i kim himayesine alıp koruyacak diye kalemlerini kur’a için atarlarken sen yanlarında değildin. Bu konuda tartışırlarken de yanlarında sen yoktun.

45. Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! Allah seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. Dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah’a çok yakın olan kullarındandır.”

46. “O beşikte de yetişkin çağında da insanlarla konuşacak salihlerden olacaktır.

47. Meryem: “Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?” dedi. Melek; “Öyle ama Allah dilediğini yaratır. O bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece “ol” der, o da hemen oluşmaya başlar” dedi.

48. Ve Allah ona kitabı, hikmeti akıl ve bilim ışığınta kitap ile hükmetmeyi, Tevrat ve İncil’i öğretecek.

49. Allah onu İsrailoğullarına, Yakub’un soyundan gelenlere bir Rasul olarak gönderecek” ve o onlara şöyle diyecek: “Şüphesiz ben size Rabbinizden bir mucize getirdim. Ben çamurdan kuş şeklinde bir şey yapar ona Allah’ın onun için yarattığı ruhunu üflerim. O da Allah’ın izniyle hemen kuş oluverir. Körü ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah’ın izniyle, emriyle ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer müminler iseniz bunda sizin için elbette bir ibret vardır.”

50. “Benden önce gelen Tevrat’ı tasdik edici, doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve Rabbiniz tarafından size bir mucize nübüvvetin belgelerini de getirdim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.”

51. “Şüphesiz Allah benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na ibadet edin. İşte bu doğru yoldur.”

52. İSA onların inkârlarını sezince; “Allah yolunda yardımcılarım kim?” dedi. Havariler: “Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah’a iman ettik. Şahit ol biz Allah’a teslim olanlarız” dediler.

53. “Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Rasul’e de uy-duk, itaat ettik. Artık bizi gerçeğe şahitlik edenlerle beraber yaz.”

54. Onlar bir tuzak kurdu. Allah da onların tuzaklarını bozmak için bir plân yapar. Allah plân yapanların en hayırlısıdır.

55. HANİ Allah şöyle buyurmuştu: “Ey İsa! Şüphesiz seni onlar değil Ben vefat ettireceğim, öldüreceğim ve seni diğer insanlarda olduğu gibi senin canını da alıp -öldürüp- ruhunu kendi katıma yükselteceğim. İnkâr edip sana suikast düzenleyenlerin içinden seni kurtaracağım ve sana uyanları kıyamete kadar kâfirlerin, gerçeği gizleyenlerin üstünde

tutacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda Ben hükmedeceğim."

56. "İnkâr edenlere gelince onlara dünyada da ahirette de şiddetli bir şekilde azap edeceğim. Onların hiç yardımcıları da olmayacaktır."

57. "İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince, Allah onların ödüllerinin tam karşılığını verecektir. Allah zalimleri sevmez."

58. EY MUHAMMED! Bunu Biz sana ayetlerden ve Hikmet öğüt ve çözüm önerileri ile dolu Kur'an'dan okuyoruz.

59. Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu, yaratılışı Adem'in yaratılışı, durumu ile aynıdır her ikisi de babasız yaratıldı! İsa'yı Meryem'den, onu da Adem'i de adı toprakdan yarattı. Adem'in babasız olarak toprak anadan dünyaya gelişi, bu anlamda yaratılış açısından İsa ile aynıdır. Sonra ona "ol" dedi. O Adem, toprak anadan hemen oluşmaya başladı.

60. Hak Rabbindendir. O hâlde sakın şüphe edenlerden olma!

61. Sana gerekli bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa de ki: "Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım. Biz de siz de toplanalım. Sonra gönülden dua edelim de Allah'ın lânetini kahrını aramızdan yalan söyleyenlerin üzerine isteyelim."

62. Şüphesiz bu İsa hakkında gerçek kıssadır, yaşanmış bir olaydır. Allah'tan başka hiçbir İlâh, Otoriter Güç yoktur. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

63. Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah; fesat, terör karışıklık çıkaranları çok iyi bilir.

64. DE Kİ: "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze, eşit bir kelimeye gelin: Yalnız Allah'a kul olalım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp ta kimimiz kimimizi ilâh edinmesin, birbirimizin üzerinde otorite kuranlar olmayalım." Eğer onlar yine yüz çevirirlerse deyin ki: "Şahit olun biz Allah'a teslim olanlarız."

65. EY KİTAP EHLİ! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz. Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmüyor musunuz?

66. İşte siz böyle kimselersiniz! Diyelim ki biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız. Ya hiç bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Allah bilir siz bilmezsiniz.

67. İbrahim ne Yahudi mezhebinden idi, ne de Hristiyan! Fakat o, Hanif yanlışlardan uzaklaşıp dosdoğru olarak Allah'a gönülden bağlanarak teslimiyet gösteren bir kuldu. Allah'a ortak koşanlardan da değildi.

68. Şüphesiz insanların İbrahim'e en yakın olanı elbette ona uyanlar, bir de bu Nebi Muhammed ve müminlerdir. Allah da müminlerin velisidir, dostudur.

69. Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmeyi çok arzu etti. Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar fakat farkına varmıyorlar.

70. Ey Kitap ehli! Gerçeğe şahit olduğunuz hâlde niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?

71. Ey Kitap ehli! Niçin gerçek olanı yalan ile karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

72. KİTAP EHLİNDEN bir grup; "Müminlere indirilene günün başlangıcında inanın sonunda da inkâr edin belki onlar size bakarak dönerler" dedi.

73. "Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın" dediler. De ki: "Şüphesiz hidayet doğru hayat tarzı Allah'ın hidayetidir, gösterdiği doğru hayat tarzıdır. Birine size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rabbinizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü böyle söylüyorsunuz?" De ki: "Lütuf Nübüvvet, Risâlet; Zebur, Tevrat, İncil, Kur'an gibi Kitapları kime vereceği Allah'ın elindedir. Onu dilediğine seçtiği Nebilerine, Rasullerine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."

74. O rahmetini dilediğine; seçtiği Nebilerine, Rasullerine verir, has kılar. Allah büyük lütuf sahibidir.

75. KİTAP EHLİNDEN öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emânet etsen onu sana iade eder. Fakat onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez. Bu da onların;

“Ümmilere kültür bakımından dengimiz olmayan ve bizden aşağı seviyede olanlara karşı yaptıklarımızdan bize vebâl yoktur” demelerinden dolayıdır. Onlar bile bile Allah’a karşı yalan söylüyorlar.

76. Hayır! Gerçek onların dediği değil! Kim sözünü yerine getirir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsa şüphesiz Allah da sakınanları sever.

77. Şüphesiz Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya işte onların ahirette bir payı yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları arındırmayacaktır. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

78. Onlardan Kitap ehlinden bir grup var ki, Kitap’tan olmadığı hâlde Kitap’tan sanasınız diye okudukları Kitap’tanmış gibi dillerini eğip bükerler ve; “Bu Allah katındandır” derler. Halbuki o Allah katından değildir. Bile bile Allah’a karşı yalan söylerler.

79. Allah’ın kendisine Kitabı, Hükmü hükmetme yetkisini ve Nübüvveti, Nebiliği verdiği hiçbir beşerin, insanın kalkıp da insanlara; “Allah’ı bırakıp da önce bana kullar olun” demesi düşünülemez. Fakat onun diyeceği şudur şöyle öğüt verir: “Öğrenmekte ve derinlemesine incelemekte olduğunuz Kitap uyarınca rabbaniler Allah’ın istediği ve kendinizi Allah'ın yoluna adayan örnek kullar olun!”

80. Onun size; “Melekleri ve Nebileri ilâhlar edinin” diye emretmesi de düşünülemez. Siz Allah’a teslim olduktan sonra, o size hiç inkârı öğütler mi?

81. BİR ZAMANLAR Allah, Nebilerden kesin söz aldığında şöyle dedi: "Size Kitap ve Hikmet problem çözme, işleri sonuca bağlama ilmini veririm de daha sonra yanınızda olanı tasdik eden, onaylayan bir Rasul, bir Kitap gelirse kesinlikle ona inanacaksınız ve destek olacaksınız. Bunu kabul ettiniz mi? Bu ısr’ı, ağır yükü yüklendiniz mi?". Onlar: "Kabul ettik!" dediler. Allah: "Öyleyse siz buna şahit olun, Ben de sizinle beraber şahit olanlardanım" dedi.

82. Artık bundan sonra kim yüz çevirirse işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

83. Göklerdeki ve yerdeki herkes ister istemez O’na boyun eğmişken ve O’nun huzuruna döndürülüp götürülecekken onlar Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar?

84. De ki: “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve Yakuboğullarına indirilene; Musa’ya, İsa’ya ve Nebilere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz O’na teslim olanlarız.”

85. Kim İslâm’dan başka bir din ararsa; bilsin ki o din ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrâna uğrayanlardan olacaktır.

86. İman ettikten, Rasul’ün hak olduğuna şahitlik ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra inkâr eden bir toplumu Allah nasıl doğru yola eriştirir? Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.

87. İşte onların cezası; Allah’ın, meleklerin ve bütün insanların lânetinin ilencinin üzerlerine olmasıdır.

88. Onun içinde ebedi kalacaklardır. Onların azabı hafifletilmez onlara göz de açtırılmaz.

89. Ancak bundan sonra tövbe edip kendilerini düzeltenler müstesnadır. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

90. Şüphesiz iman ettikten sonra inkâr eden sonra da inkârda ileri gidenlerin tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların, doğru yoldan çıkmışların ta kendileridir.

91. Şüphesiz inkâr edip kâfir olarak ölenler var ya dünya dolusu altını fidye verseler bile bu hiçbirisinden asla kabul edilmeyecektir. Onlar için çok acıklı bir azap vardır. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

92. SEVDİĞİNİZ şeylerden Allah’ın tavsiye ettiği şekilde infak etmedikçe, harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız, infak ederseniz Allah onu bilir.

93. TEVRAT indirilmeden önce İsrail’in, Yakub’un kendisine haram kıldığı dışında yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına, Yakub’un soyundan gelenlere helâl idi. De ki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi Tevrat’ı getirip okuyun.”

94. Artık bundan sonra Allah’a karşı kim yalan uydurursa işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: “Allah doğru söylemiştir. Öyle ise hakka yönelen İbrahim’in dinine uyun. O Allah’a ortak koşanlardan değildi.”

96. ŞÜPHESİZ insanlar için kurulan ilk ibadet evi elbette Mekke'de insanlığa, insanlık için Rahmet ve hidayet Kaynağı olarak kurulan Kâ'be'dir.

97. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse güven içinde olmalıdır. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse Allah'ın bu hakkı tanınmazsa şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir kimseye muhtaç değildir, her şey O'na muhtaçtır.

98. DE Kİ: "Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey kitap ehli! Gerçeği görüp bildiğiniz hâlde niçin Allah'ın yolunu eğri ve çelişkili göstermeye yeltenerek inananları Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız imanınızdan sonra sizi döndürüp kendileri gibi gerçeği gördüğü hâlde görmezden gelen kâfir yaparlar.

101. Size Allah'ın ayetleri okunup dururken ve Allah'ın Rasulü de aranızda iken dönüp nasıl inkâr edersiniz? Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa kesinlikle o doğru yola girmiştir.

102. EY MÜMİNLER, Allah'a iman ederek güvenenler! Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa öylece sakının ve siz ancak Müslimler, yalnız Allah'a teslim olanlar olarak ölün.

103. Hep birlikte Allah'ın ipine Kur'an'a sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O Allah kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.

104. Sizden umduğuna kavuşmak, kurtuluşa ermek isteyen her bir topluluk; hayra çağırsın, iyiliği emretsin ve kötülükten men etsin.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler ağarır bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara; “İmanınızdan sonra inkâr ettiniz öyle mi? Öyle ise inkâr etmenize karşılık azabı tadın” denilir.

107. Yüzleri ağaranlar ise Allah’ın rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

108. İŞTE BUNLAR; Allah’ın sana hak, gerçek olarak okuğumuz ayetleridir. Allah âlemlere hiç zulüm etmek istemez.

109. Göklerdeki her şey yerdeki her şey Allah’ındır. Bütün işlerin yargılaması Allah’a aittir.

110. SİZ insanlara hizmet için en hayırlı merkezde bir ümmet, topluluk olun; iyiliği emredin, kötülükten men edin ve Allah’a iman edin. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama birçoğu fasık, yoldan çıkmış kimselerdir.

111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşa girecek olsalar size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah’ın ve mümin insanların güvencesine sığınmadıkça kendilerini zillet kaplamıştır. Onlar Allah’ın gazabına uğradılar ve ihtiras onları kapladı. Bunun sebebi onların Allah’ın ayetlerini inkâr ediyor ve Nebileri haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise isyan etmekte ve Allah’ın koyduğu sınırları çiğnemekte oluşları idi.

113. Onların Kitap ehlinin hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde gece saatlerinde uyanık kalıp ayakta duran, boyun eğerek uygulamak üzere Allah’ın ayetlerini okuyan bir topluluk da vardır.

114. Onlar Allah’a ve ahiret gününe inanırlar. İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler. Hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar salihlerdendir, iyi işler yapanlardandır.

115. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisine karşı gelmekten sakınanları bilir.

116. İnkâr edenlerin ne malları ne evlâtları onlara Allah'a karşı bir yarar sağlar. İşte onlar cehennemliktirler. Onlar orada ebedi, sürekli, sonsuz kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu; kendilerine zulmeden bir topluluğun, ekinlerini vurup mahveden kavurucu ve soğuk birrüzgarın durumu gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlar.

118. EY İMAN EDENLER! Sizden olmayanları hiçbir şekilde sırdaş edinmeyin! Onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar. Hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların kinleri konuşmalarından apaçık ortaya çıkmıştır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz size ayetleri açıkladık.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise bütün kitaplara iman ettiğiniz hâlde sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman "inandık" derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında size karşı kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden ölün!" Şüphesiz Allah göğüslerin özünü kalplerde olanı bilir.

120. Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse ona sevinirler. Eğer siz sabırlı, tahammüllü olur Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız onların hileleri size hiçbir zarar veremez. Çünkü Allah onların yaptığı her şeyi kuşatmıştır.

121. HANİ sen müminleri; Uhud'da savaş mevzilerine yerleştirmek için sabah erken ailenden ayrılmıştın. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

122. Hani sizden, içinizden iki takım, grup, bölük bir saldırı karşısında paniğe, korkuya kapılarak çözülmeye, bozulmaya yüz tutmuştu, neredeyse geriye çekilecek olmuşlardı. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. Müminler, yalnız Allah'a tüm güçleriyle çalışıp çabalayarak ve gereken ne varsa yaptıktan sonra O'na yönelerek tevekkül etsinler.

123. Andolsun siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O hâlde Allah'a karşı gelmekten sakının ki, şükretmiş olasınız.

124. Hani sen müminlere; "Rabbinizin indirilmiş üç bin melek ile" yardım etmesi, destek vermesi, arka çıkması size yetmedi mi?" diyordun.

125. Evet sabrettiğiniz ve Allah’a karşı gelmekten sakındığınız takdirde; onlar ansızın üzerinize gelseler bile Rabbiniz nişancı beş bin melek ile size yardım eder, destek verir.

126. Allah bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yardım ve zafer ancak mutlak güç sahibi;" hüküm ve hikmet sahibi Allah katındandır.

127. Bir de Allah bunu inkâr edenlerden bir kısmını helâk etsin veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler diye yaptı.

128. Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur. Allah ya tövbelerini kabul edip onları affeder ya da zalim olduklarından dolayı onlara azap eder.

129. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey Allah’ındır. O bağışlanma dileyeni, talep edeni bağışlar, azabı dileyene, tercih eden azabı hak ettiği için suçlu kimseye de azap eder. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

130. EY İMAN EDENLER! Kat kat arttırılmış olarak riba yemeyin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

131. Kâfirler, gerçeği gizleyenler için hazırlanmış ateşten sakının.

132. Allah’a ve Rasulüne itaat edin ki size merhamet edilsin.

133. Rabbinizin bağışlamasına; genişliği göklerle yer arası kadar olan ve Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun.

134. Onlar bollukta ve darlıkta Allah’ın tavsiye ettiği şekilde harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah tavsiye ettiği şekilde iyilik edenleri sever.

135. Yine onlar; çirkin bir iş yaptıkları yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah’ı hatırlayıp hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenler -ki Allah’tan başka günahları kim bağışlar- ve bile bile işledikleri günah üzerinde ısrar etmeyenlerdir.

136. İşte onların ödülü Rableri tarafından bağışlanma ve içinden ırmaklar akan cennetlerdir ki, orada ebedi kalacaklardır. Allah’ın tavsiye ettiği şekilde çalışanların ödülü ne güzeldir!

137. SİZDEN önce nice olaylar gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin dolaşın araştırmalar yapın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün.

138. Bu Kur’an insanlar için bir açıklama, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için bir hidayet rehber, doğru yaşam tarzını gösteren kılavuz ve bir öğüttür.

139. Gevşemeyin hüzünlenmeyin! Eğer gerçekten iman etmiş kimseler iseniz üstün gelecek olan sizlersiniz.

140. Eğer siz Uhud’da bir yara aldıysanız şüphesiz o topluluk da Müşrikler de Bedir’de benzeri bir yara almıştı. İşte iyi veya kötü günler insanlar arasında böyle döner durur. Allah sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle olmasına izin verir. Allah zalimleri sevmez.

141. Bir de Allah iman edenleri arındırmak ve küfre sapanları mahvetmek için izin, onay verir.

142. Yoksa siz; Allah içinizden cihat edenleri açığa çıkararak ayırt etmeden ve yine sabredenleri açığa çıkararak ayırt etmeden" cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun, siz ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz.

144. MUHAMMED ancak bir Rasuldür. Ondan önce de Rasuller gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisingeriye eski anlayışınıza, önceki yaşam tarzınıza, eski dininize mi döneceksiniz? Kim gerisingeriye dönerse Allah’a hiçbir zarar veremez. Allah sabredip şükredenleri ödüllendirecektir.

145. Hiçbir kimse Allah’ın izni olmadan ölemez. Ölümün gerçekleşmesi için Allah’ın verdiği izin yazılır. Kim dünya menfaatini isterse kendisine ondan veririz. Kim de ahiret ödülünü isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri ödüllendireceğiz.

146. Nice Nebiler var ki; Rablerinin rızası için çalışan birçok kişi onlarla birlikte savaştı. Allah’a iman ettikleri için başlarına gelenlerden yılmadılar, zaafa düşmediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri, zorluğa tahammül edenleri sever.

147. Onların sözleri ancak; “Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve yolunda ayaklarımızı sağlam tut. Kâfir topluma karşı bize yardım et” demekten ibaretti.

148. Allah da onlara hem dünya nimetini hem de ahiretin güzel ödülünü verdi. Allah güzel davrananları sever.

149. EY İMAN EDENLER! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız sizi gerisingeriye küfre çevirirler de büsbütün hüsrâna uğrarsınız.

150. Kesinlikle! Yalnız Allah yardımcınızdır. O yardımcıların en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah’a ortak koştuklarından dolayı; inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Barınakları da cehennemdir. Zalimlerin kalacakları yer ne kötüdür.

152. Andolsun Allah, izniyle onları saldırgan müşrikleri kırıp geçirdiğiniz sırada size olan vadini gerçekleştirdi. Nihayet sevdiğiniz şeyi zaferi size gösterdikten sonra zaaf gösterdiniz. Rasul’ün verdiği emir konusunda tartıştınız ve emre karşı geldiniz. İçinizden dünyayı isteyenler de vardı ahireti isteyenler de! Sonra sizi açığa çıkarmak için onlardan yüzünüzü çevirdi. Buna rağmen sizi bağışladı. Allah müminlere karşı çok lütufkârdır.

153. Rasul arkanızdan sizi çağırırken siz durmadan dağa yukarı kaçıyor hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bundan dolayı Allah size keder üstüne keder verdi ki, elinizden gidene ve başınıza gelene üzülmeyesiniz. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

154. Sonra o kederin ardından Allah üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah’a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; “Bu işte biz bir güç sahibi miyiz ki?” diye söyleniyorlardı. De ki: “Bütün iş, emir, yetki Allah’ındır”. Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlardı ki: “Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı burada öldürülmezdik.” De ki: “Evlerinizde dahi olsaydınız Allah’ın ölüm emir lerini verdiği, öldürülmesi yazılanlar nerede olursa olsun ölürlerdi. Allah bunu, göğüslerinizde olanı açığa çıkarmak, kalplerinizde olanı arındırmak için yaptı. Allah göğüslerin özünü kalplerde olanı bilir.”

155. İki topluluğun karşılaştığı gün içinizden yüz çevirip kaçanları şeytan ancak yaptıkları bazı hatalardan dolayı yoldan saptırmak, kaydırmak, çıkarmak istemişti. Ama yine de Allah onları affetti. Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır, Halim'dir hemen cezalandırmaz, süre tanıyan, mühlet verendir.

156. EY İMAN EDENLER! Kardeşleri sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında; "Onlar bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi" diyen inkârcılar gibi olmayın. Allah onların bu sözlerini kalplerine bir hasret üzüntü olarak koydu. Allah yaşatır ve öldürür. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157. Andolsun eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıklarından daha hayırlıdır.

158. Andolsun ölseniz de öldürülseniz de Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. ALLAH'ın rahmeti sayesinde, sen onlara karşı yumuşak uygun, merhametli davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet, kusurlarınıgörmezlikten gel. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş, emir yönetim konusunda onlarla müşavere, istişare et. Bir kere de karar verip azmettin mi elinden geleni yaptın mı artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa ondan sonra size kim yardım edebilir? Müminler ancak Allah'a yönelsinler, tevekkül etsinler.

161. HİÇBİR Nebi'nin emânete hıyânet etmesi düşünülemez. Kim hıyânet ederse kıyamet günü hıyânet ettiği şeyle birlikte gelir. Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığının tam karşılığı ödenir.

162. Allah'ın rızasına uyan kimse; Allah'ın gazabına uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir? O ne kötü varılacak yerdir!

163. Onlar insanlar Allah'ın katında derece derecedirler. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun Allah; müminlere kendi içlerinden onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara Kitap ve Hikmeti problem çözme

bilimini, insanlara faydalı bilgiyi öğreten bir Rasul göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165. ONLARIN müşriklerin başına Bedir'de iki mislini getirdiğiniz bir musibet Uhud'da sizin başınıza geldiğinde; "Bu nereden başımıza geldi?" dediniz öyle mi? De ki: "O musibet kendinizdendir ellerinizinle yaptığınız kendi hatanızdandır." Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

166. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen şeye Allah izin verdi ve müminleri sözünde duranları açığa çıkardı.

167. Bir de münafıkları açığa çıkardı. Onlara: "Gelin Allah izin verdiği için saldırganlara, teröristlere karşı savaşın yahut kendinizi savunun" denildi de: "Eğer biz savaşmayı bilseydik mutlaka size tabi olurduk" dediler. Onlar o gün imandan çok küfre daha yakındırlar. Ağızları ile kalplerinde olmayanı söylüyorlar. Allah onların gizlediklerini çok iyi bilmektedir.

168. Onlar kendileri oturup kaldıkları hâlde kardeşleri için: "Eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi" diyen kimselerdir. De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi kendinizden ölümü uzaklaştırın!"

169. ALLAH yolunda öldürülenlere; "Ölüler nimetlerden istifâde edemeyenler" demeyin. Kesinlikle bilakis onlar diridirler cennette nimetlerden istifâde edenlerdir. Rablerinin katında rızıklanırlar ancak siz bilemezsiniz.

170. Allah'ın lütuf ve kereminden kendilerine verdiklerine sevinir ve henüz arkalarından kendilerine katılmayanlara onlara da korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir diye de sevinirler.

171. Şehitler, şahit olarak ölenler Allah'ın nimetine, ikrâmına ve Allah'ın müminlerin ecrini zayi etmeyeceğine sevinirler.

172. ONLAR Kİ; kendilerine dokunan zarardan sonra Allah'ın ve Rasul'ün davetine uyan kimselerdir. Onlardan güzel davranıp iyilik edenlere ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara büyük bir ödül vardır.

173. Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine: “İnsanlar size karşı ordu toplamışlar onlardan korkun” dediklerinde bu söz onların imanını arttırdı ve: “Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!” dediler.

174. Bundan dolayı Allah’tan bir nimet ve lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan geri döndüler ve Allah’ın rızasına uydular. Allah büyük lütuf sahibidir.

175. O ŞEYTAN sizi ancak kendi dostlarından korkutuyor. Onlardan korkmayın eğer mümin iseniz Benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar Allah’a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay vermez. Onlar için büyük azap vardır.

177. İman karşılığında küfrü satın alanlar Allah’a hiçbir zarar veremezler. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

178. İnkâr edenler kendilerine vermiş olduğumuz mühlete, süreye bakarak sakın kendilerinin ‘hayırlı’ olduğunu sanmasınlar. Biz onlara süre, mühlet veriyoruz onlar ise günahlarını artırıyorlar. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. EY MÜNAFIKLAR! Allah inananları şu içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değil. İyiyi kötüden ayıracaktır. Allah size gaybı bildirecek de değil. Fakat Allah elçilerinden dilediğini seçer, elçilerinden dilediğine bildirir. O hâlde Allah’a ve elçilerine inanın. İnanıp korunursanız size büyük bir ödül var.

180. ALLAH’ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır! O kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah’ındır. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

181. ALLAH: “Şüphesiz Allah fakirdir biz zenginiz” diyenlerin sözünü elbette duydu. Onların dediklerini ve haksız yere Nebileri öldürmelerini yazıyoruz ve: “Tadın yangın azabını!” diyeceğiz.

182. “Bu kendi ellerinizle suç olarak yapıp gönderdiklerinizin karşılığıdır.” Allah kullara asla zulmedici değildir.

183. Onlar Yahudi mezhebindenim diyenler: “Allah bize ateşin yiyeceği, yakıp kavuracağı bir kurban getirmedikçe hiçbir Rasul’e, elçiye inanmamamızı emretti” dediler. De ki: “Benden önce size nice elçiler, açık belgeleri ve sizin dediğiniz şeyi getirdi. Eğer doğru söyleyenler idiyseler niçin onları öldürdüler?”

184. Eğer seni yalanladılarsa senden önce açık delilleri, hikmetleri, sayfaları ve aydınlatıcı kitabı getiren Rasuller, elçiler de yalanlanmıştı.

185. HER nefis, canlı, kişi ölümü ölüm gerçeğini bu dünyada mutlaka yaşayarak tadacaktır. Ancak kıyamet günü yaptıklarınızın tam karşılığı size verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa gerçekten o kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir.

186. Andolsun mallarınız ve canlarınız konusunda sınanarak gerçek anlamda iman edip etmediğiniz konusunda açığa çıkarılacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşrik- lerden, Allah’a ortak koşanlardan üzücü birçok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve korunma tedbirinizi alırsanız bilin ki; bunlar yapmaya değer azmi gerektiren işlerdendir.

187. HANİ ALLAH kendilerine kitap verilenlerden: “Onu Kitabı mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz” diye sağlam bir söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü arkalarına atıp onu az bir karşılığa, dünyalığa değiştiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür!

188. Ettiklerine sevinen ve yapmadıkları şeylerle övülmeyi seven kimselerin sakın azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

189. GÖKLERİN ve yerin hükümrânlığı, imparatorluğu Allah’ındır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

190. GÖKLERİN ve yerin yaratılışında gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde aklını düzgün kullananlar için elbette ibretler vardır.

191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı hatırlarlar anarlar, düşünürler. Göklerin ve yerin yaratılışı hikmetleri, nedenleri ve niçinleri üzerinde de düşünürler: "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın Seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru " derler.

192. "Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateşine sokarsan onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur".

193. "Rabbimiz! Biz 'Rabbinize iman edin' diye imana çağıran bir davetçi işittik ve hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al."

194. "Rabbimiz! Rasullerin aracılığı ile bize vadettiklerini ver. kıyamet günü bizi rezil etme. Şüphesiz Sen vadinden dönmezsin."

195. Rableri onlara şu karşılığı verdi: "Ben erkek olsun kadın olsun sizden hiçbir çalışanın yaptığını zayi etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet görenler; savaşanlar ve öldürülenlerin de Andolsun günahlarını elbette örteceğim. Allah katından bir ödül olmak üzere onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Ödülün en güzeli Allah katındadır."

196. KÂFİRLERİN refah içinde diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Onların bu refahı az bir yararlanmadır. Sonra onların barınağı cehennemdir. Ne kötü bir barınaktır orası!

198. Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için Allah katından bir konaklama yeri olarak içinde sonsuz kalacakları içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır.

199. Kitap ehlinden öyleleri vardır ki; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene Allah'a derinden saygı duyarak iman ederler. Allah'ın ayetlerini az bir değere, dünyalığa değişmezler. Onlar var ya işte onların Rableri katında ödülleri vardır. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin, her türlü zorluğa karşı tahammüllü olun. Sabır, dik durma yarışında size karşı düşmanlık edenleri geçin. Kültürel, ekonomik, siyasi ve askeri olarak hazırlıklı ve uyanık olun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

AHZAB SURESİ

İniş Sırası: 90 • Mushaf Sırası: 33 • 73 Ayettir

1. EY NEBİ! Allah'a karşı gelmekten sakın. Kâfirlere gerçekleri görüp bildikleri hâlde kabul etmeyenlere ve münafıklara senden birtakım çıkarlarından dolayı Allah'a teslim olmuş -müslüman- gibi görünenlere itaat etme, boyun eğme, onları dikkate alma! Şüphesiz Allah; bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

2. Sen Rabbinden sana vahyolunana tabi ol, boyun eğ, dikkate al! Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter.

4. ALLAH iki ayakları üzere duran hiç kimsenin içine iki kalp koymamıştır. Kendilerine zıhar yaptığınız eşlerinizi de anneleriniz yapmamıştır. Yine evlâtlıklarınızı da öz çocuklarınız kılmamıştır. Bu sizin ağızlarınızla söylediğiniz fakat gerçekle ilgisi olmayan iddialarınızdan olan sözlerinizdir. Allah gerçeği söyler ve doğru yolu gösterir.

5. Onları babalarına nispet ederek çağırın. Bu Allah katında daha adaletlidir. Eğer babalarını bilmiyorsanız onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Nebi müminlere kendi canlarından daha ileridir. Onun eşleri de karı-koca anlamındaki eşi ve nikâhına yani geçimlerini üstlendiği, aralarında sözleşme ile korumasına aldığı ihtiyaç sahibi -ve asla cinsel münasebette bulunmadığı- yetimli yetimsiz kadınlar da müminlerin analarıdır. Aralarında akrabalık bağı olanlar Allah'ın kitabına göre miras konusunda birbirleri için diğer müminlerden ve muhacirlerden daha önceliklidirler. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız başka! Bu hüküm Kitab'a yazılmıştır.

7. HANİ Biz Nebilerden sağlam söz almıştık. Senden, Nuh'tan, İbrahim, Musa ve Meryem oğlu İsa'dan da! Evet Biz onlardan çok sağlam bir söz almıştık!

8. Doğru olanlara doğruluklarından ve sadakâtlerinden sormak için. Kâfirlere de çok acıklı bir azap hazırlamıştır.

9. EY İMAN EDENLER! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani düşman ordular üzerinize gelmişti de Biz onların üzerine bir rüzgar ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

10. Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada müminler büyük bir sınav vererek açığa çıkarıldılar ve şiddetli bir şekilde sarsıldılar.

12. HANİ münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar: "Allah ve Rasulü bize ancak aldatmak için vaatte bulunmuşlar" diyorlardı.

13. Hani onlardan bir grup: "Ey Yesrib Medine halkı! Artık burada tutunamazsınız. Haydi geri dönün" demişti. Onlardan bir başka grup da: "Evlerimiz açık korumasız" diyerek Nebi'den izin istiyorlardı. Oysa evleri açık korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer Medine'nin her tarafından üzerlerine gelinse ve orada karışıklık çıkarmaları istenseydi onu mutlaka yaparlardı, o konuda fazla gecikmezlerdi.

15. Andolsun ki; onlar daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz ise sorumluluğu gerektirir.

16. De ki: "Eğer siz ölümden ya da öldürülmekten kaçıyorsanız kaçmak size asla fayda vermeyecektir. O takdirde bile hayatın zevklerinden pek az süre yararlanabilirsiniz."

17. De ki: "Eğer Allah size bir kötülük dilese, isabet ettirse sizi Allah'tan koruyacak kimdir? Yahut size bir rahmet dilese buna engel olacak kimdir?" Onlar kendilerine Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir yardımcı da bulamazlar.

18. Şüphesiz Allah içinizden insanları engelleyenleri ve kardeşlerine: “Bize gelin” diyenleri biliyor. Onlar ülkelerini savunmak için savaşa ancak pek az gelirler.

19. Gelseler bile size karşı pek cimriler olarak gelirler. Korku geldiğinde ise üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de ganimete karşı aşırı düşkünlük göstererek sizi keskin dillerle incitirler. İşte onlar iman etmediler. Allah da onların yaptıklarını boşa çıkardı. Bu Allah’a kolaydır.

20. Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Düşman birlikleri bir daha gelecek olsa isterler ki; çölde bedevilerin arasında bulunsunlar da size dair haberleri gidip gelenlerden sorsunlar. İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı.

21. Andolsun, Allah’ın Rasulünde sizin için; Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah’ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.

22. Müminler düşman birliklerini görünce: “İşte bu Allah’ın ve Rasulünün bize vadettiği şeydir. Allah ve Rasulü doğru söylemişlerdir” dediler. Bu onların ancak imanlarını ve teslimiyet- lerini arttırmıştır.

23. Müminlerden öyle adamlar vardır ki, Allah’a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir şehit olmuştur. Bir kısmı da şehit olmayı beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.

24. Bunun böyle olması Allah’ın doğruları, doğrulukları sebebiyle ödüllendirmesi, dilerse suç işleyen münafıklara azap etmesi veya onların tövbesini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

25. ALLAH inkâr edenleri hiçbir hayra ulaşmaksızın kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah savaşta müminlere kâfi geldi. Allah kuvvetli, mutlak güç sahibidir.

26. Allah kitap ehlinden olup müşriklere yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine büyük bir korku saldı. Siz onların size saldıranların bir kısmını öldürüyor bir kısmını da esir ediyordunuz.

27. Allah sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara varis kıldı. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

28. EY NEBİ! Bakımlarını, geçimliklerini, sorumluluklarını üstlenip ailene kattığın kişilere de ki: “Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız hakedişinizi, bugüne kadar verdiğiniz hizmetlerin karşığılını, tazminatınızı gelin size tastamam vereyim ve sizi güzellikle sorumluluğum altında tutmak- tan salıvereyim, özgür bırakayım.”

29. “Eğer Allah’ı, Rasulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız bilin ki Allah içinizden iyilik yapanlara büyük bir ödül hazırlamıştır.”

30. Ey Nebi’nin sorumluluklarını, geçimliklerini üstlenerek ehlinin, ailesinin arasına katıp kanatları altında tuttuğu kadınlar! İçinizden Nebi’ye kim çirkin davranışlarda bulunursa, onun karşılığı iki kat azabtır! Bu Allah’a göre kolaydır.

31. İçinizden kim Allah’a ve Rasulüne itaat eder ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde dürüstçe yaparsa, ona ödülünü iki kat veririz. Biz ona bereketli bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Nebi’nin bakımlarını, geçimlerini, sorumluluklarını üstlenerek ehlinin, ailesinin arasına katıp koruması, kanatları altında tuttuğu kadınlar! Siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınıyorsanız başkaları ile konuşurken sözlerinize ve davranışlarınıza dikkat edin ki, kalbinde hastalık kötü niyetle meyletme olan kimse ümide kapılmasın. Sözü uygun tarzda kelimeleri eğip bükmeden söyleyin.

33. Başkaları ile konuştuğunuz zaman sözlerinize ve davranışlarınıza dikkat edin, evlerinizde de misafirlere karşı ağırbaşlı olup vakarınızı koruyun. Eğer Rasule yardımcı olmak istiyorsanız tutarlı, dengeli davranmakla birlikte zekât vermek için evlerinizden çalışıp üretin! Önceki cahiliye dönemi kadınlarının dışarıda, sokakta açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, çalışıp üreterek kazandıklarınızdan zekâtı verin. Allah’a ve Rasulüne itaat edin. Ey ev halkından, ailesinden olanlar Nebimizin geçim ve bakımlarını, sorumluluklarını üstlendiği kadınlar; Allah sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Siz evlerinizde okunan Allah’ın ayetlerini ve hikmeti öğrendiğiniz faydalı bilgileri hatırlayın, başkalarına da evlerinizden çıkmadan sizi ziyarete gelenlere eğitim vererek öğretin. Şüphesiz Allah en gizli şeyi bilendir, hakkıyla haberdardır.

35. ŞÜPHESİZ Allah’a teslim olmuş erkeklerle, Allah’a teslim olmuş kadınlar, mümin erkeklerle mümin kadınlar; Allah’a itaatkâr erkeklerle, Allah’a itaatkâr kadınlar, doğru erkeklerle doğru kadınlar; sabreden erkeklerle sabreden kadınlar; Allah'a derinden saygı duyan erkeklerle, Allah’a derinden saygı duyan kadınlar; sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar; oru ç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar; iffetlerini koruyan erkeklerle iffetlerini koruyan kadınlar; Allah’ı çokça anan erkeklerle çokça anan kadınlar var ya; işte onlar için Allah, bağışlama ve büyük bir ödül hazırlamıştır.

36. ALLAH bir konuda bütün müminleri ilgilendiren evlilik gibi konularda karar vermiş ve Rasulü de bu kararı ilgililere ilettiğinde hiçbir mümin erkek ve hiçbir mümin kadın için ayrı ayrı hareket etmeleri söz konusu olamaz. Kim Allah’a ve Rasulüne karşı gelirse, elbette o; apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37. BİR misal, örnekleme ile yaşanmış şu olayı sana anlatarak demiştik ki; hani sen, Allah’ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine Allah’ın nimetinden ikrâm ederek iyilikte bulunduğun kişiye işte o kişi ki, haklarında yayılan dedikodulardan bunalıp strese girerek hanımını boşamak için sana başvurduğunda, sana geldiğinde sen Ey Muhammed şöyle diyordun:: "Eşini, hanımını nikâhında tut, sakın boşama, Allah'a karşı yanlış yapmaktan sakın! İnsanlardan çekinerek Allah’ın seninle hanımının arasında yaşanan sıkıntıları açığa vuracağı, ortaya çıkaracağı şeyi kendi içinde saklı tutmasan iyi olur! Oysa Allah; kendisinden çekinmene, korkmana çok daha lâyıktır! Artık ona, hanımına karşı olan içinde sakladığın tutkunu Allah da evliliğini sürdürmeyi dileyip ziyâdesiyle zeydun, fazlasıyla bu isteğini fevkalâde doğru bulup desteklemektedir! Hatırla ki; Muhammed olarak sizi nikâhlamak, evlendirmek için o kişiyle bana geldiğinizde biz de onu seninle evlendirmiştik, sana nikâhlamış- tık ki, Allah’ın izniyle senin

örnekliğinde bunun gibi başka olaylarla karşılaşan müminler üzerine bir güçlük, sıkıntı olmasın" diyordun ey Muhammed ve sana Allah'ın verdiği bu örnek olayla, o kişiye verdiğin sözün -yani hanımını boşama, nikâhında tut sözün- yerini bulsun için Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın kendisine takdir ettiği şeyleri yerine getirip uygulama konusunda Nebi'ye bir sıkıntı yoktur. Daha önce gelip geçen Nebiler hakkında da Allah'ın sünneti, yasası, uygulaması böyledir. Allah'ın emri kesinleşmiş bir hükümdür.

39. Daha önce gelip geçen o Nebiler Allah'ın vahiylerini tebliğ eden, Allah'tan korkan kimseler başka hiç kimseden korkmayan kimselerdir. Allah hesap görücü olarak yeter.

40. Muhammed sizin yetişkin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o Allah'ın Rasulü ve Nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilir.

41. EY İMAN EDENLER! Allah'ı çokça hatırlayın, anın.

42. O'nu sabah akşam tesbih edin, gerek namazlarınızda ve gerekse gün içinde Allah'ın emirlerini, nehiylerini, taviyelerini ve verdiği bilgileri sürekli ve çokça hatırlayarak, aklınıza getirip tutun!

43. O'dur sizi karanlıklardan aydınlığa çıkaran, melekleri de sizin için bağışlanma dileyen, talep eden ve müminlere karşı da çok merhametli olan Allah'ı gerek namazlarınızda ve gerekse bütün her şeyden arınıp koparak anladığınız dilde Kur'an okuyarak anın!

44. Allah'a kavuşacakları gün müminlere yönelik esenlik dileği: "Selâm"dır. Allah onlara çok değerli bir ödül hazırlamıştır.

45. EY NEBİ! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı;

46. Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve çevresini aydınlatıcı bir nur, ışık, kandil olarak gönderdik.

47. Müminlere Allah'a kayıtsız şartsız inanıp güvenenlere kendileri için Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu müjdele.

48. Kâfirlere gerçeği görüp bildiği hâlde gizleyenlere ve münafıklara gerçeği bildiği hâlde hem gizleyip ve hem de inanıyor gibi görünenlere asla itaat etme! Onların eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49. EY İMAN EDENLER! Mümin kadınları, kadınlardan herhangi birini nikâhlayıp sonra onlarla birlikte olmadan kendilerini boşadığınızda onlar üzerinde sizin sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Bu durumda onlara mut’a boşanma tazminatlarını verin ve kendilerini güzel bir şekilde bırakın.

50. EY NEBİ! Biz, bedel ödeyip geçim yüklerini, sorumluluklarını üstlenip ezvâceke; ehlin, ailen arasına katarak sana eşlik etmeleri, yoldaşlık yapmaları için şu kişilere de seninle birlikte savaş ya da barışta hicret, seyahat etme izni verdik: Savaşmadan birilerini vesile kılarak Allah'ın sana fey, hediye olarak verdiğinden egemenliğin altında olanı; seninle beraber hicret etmiş olmaları şartıyla amca kızlarını, halalarının kızlarını, da-yı kızlarını, teyzelerinin kızlarını ve bir de -nik âhlamak, kendini sana hibe etmek isteyenin geçim sorumluluğunu almak istersen -diğer müminlere değil- sadece sana mahsus, senin hizmetinde olmak üzere izin verdik. Müminlerin eşleri ve egemenlikleri altındaki esirlerle ilgili hangi hükümleri koyduğumuzu elbette biliyoruz. Bütün bunlar, sana herhangi bir güçlük, zorluk olmaması içindir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

51. Ey Muhammed; seyahatlerinde bunlardan saydıklarımızdan kamu görevlisi olarak hizmetinde bulunmak üzere dilediğini" topluma öğretmenlik, danışmanlık yapmak için geride bırakıp, dilediğini de yanında götürürsün. Sana uzak olanlardan da dilediğini yanına almanda sana bir günâh, vebâl, sorumluluk yoktur. Bu onların seyahatlerde seninle birlikte olmaları açısından gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve hepsinin de kendilerine verdiğine razı olmaları için daha uygundur. Allah kalplerinizdekini bilir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir.

52. Bundan bu ayetin indiği tarihten sonra, çok yetenekli huyları güzel, temiz ahlâklı olan erkek ya da kadın da dahil hâlihazırdaki arkadaşlarından başka birini daha yanına, yakınına alma; eşini Ayşe’yi de ölünceye kadar bırakmak, boşamak yasaktır! Bunun dışında devlet hizmetinde bulunmaları için egemenliğinde olan aralarında savaşta ortada, kimsesiz kalmış çok yetenekli dul ve çocuklu kadınları görevlendirip geçimlerini üstlenebilir, ehlinin, ailenin arasına katarak

sorumluluğun, güvencen altına alabilirsin. Şüphesiz Allah her şeyi gözetleyendir.

53. EY İMAN EDENLER! Yemek için çağırılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin vakitli vakitsiz Nebi'nin evine girmeyin, ancak çağırıldığınız, size izin verildiği zaman girin. Yemeği yiyince de hemen kalkıp dağılın. Sohbet için beklemeyin. Çünkü bu davranışınız Nebi'yi rahatsız etmekte fakat o sizden de alınırsınız diye çekinmektedir. Allah ise gerçeği söylemekten çekinmez. NEBİ'nin Eşi veya sorumluluklarını, geçim yüklerini üstlenerek ehlinin, ailesinin arasına kattığı veya koruması, kanatları altında tuttuğu kadınlardan bir şey istediğinizde yetişkin erkekler perde arkasından istesinler. Böyle davranmanız hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha temizdir, uygundur. ALLAH'ın Rasulüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinin vefatından sonra eşini nikâhlamanız ebediyyen size haramdır söz konusu bile olamaz. Çünkü bu Allah katında büyük bir günahtır.

54. Siz bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de biliniz ki; Allah her şeyi bilir.

55. Nebi'nin eş ve geçimlerini üstlenmek için sorumluluğu altına aldığı kadınlara; babaları, oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları,mümin kadınlar ve malik, sahip oldukları, hâkimiyetlerinde, yönetimlerinde olup kendilerine sığınmış olanlardan perdesiz, yüzyüze konuşmaktan dolayı bir günah yoktur. Ey Nebi'nin ehlinden, ailesinden olan kadınlar! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphe- siz Allah her şeye hakkıyla şahittir.

56. Şüphesiz ki Allah ve Melekleri; Nebi'ye sürekli vahiy ile destek verip barışta ve savaşta arka çıkmaktadır. Ey müminler siz de onu gerek barışta ve gerekse savaşta yalnız bırakmayın destekleyin ölünceye kadar Kitaba sımsıkı sarılarak gereken saygıyı ve itaati Kur'an'ı terkedilmiş vaziyette bırakmayıp Dini ayakta tutarak gösterin.

57. Şüphesiz Allah ve Rasulünü incitenlere Allah dünya ve ahirette lânet etmiş rahmetinden kovmuş ve onlara aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkekler ve mümin kadınları işlemedikleri şeyler yüzünden incitenler, bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. EY NEBİ! Koruman, sorumluluğun altına aldığın yetim, kimsesiz kadınlara ve kızlarına ve müminlerin kadınlarına evlerinden dışarı çıkarken bedenlerini örtecek elbiselerini giymele- rini söyle. Bu onların iffetli olarak tanınmaları ve rahatsız edilmemeleri, incitilmemeleri için daha uygundur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

60. Andolsun eğer münafıklar, kalplerinde hastalık olanlar ve Medine'de iftira masumlara suç atıp yayanlar; bu davranışlarına son vermezlerse elbette o zaman sen onların üzerine yürürsün?! Sonra da orada sana pek az komşu olurlar.

61. Lânetlenmiş rahmetimizden kovulmuş olarak! Nerede bulunurlarsa yakalanıp yargılanırlar ve vazgeçmezlerse yaman bir şekilde ölürler.

62. Daha önce gelip geçenler hakkında da Allah'ın kanunu böyledir. Allah'ın sünnetinde, evrensel yasalarında, kanunlarında asla bir değişme, bozulma göremez ve bulamazsın.

63. İNSANLAR sana kıyametin vaktini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi, bilgisi ancak Allah katındadır." Ne bilirsin belki de kıyamet yakında gerçekleşir.

64. Şüphesiz Allah kâfirlere, gerçeği gizleyenlere lânet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

65. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır.

66. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün; "Ne olurdu Allah'a ve Rasul'e itaat edeydik" diyecekler.

67. Yine şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Biz önderlerimize ve büyüklerimize uyduk, itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar."

68. "Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lânete uğrat."

69. EY İMAN EDENLER! Siz Musa'ya eziyet eden kimseler gibi olmayın. Nihayet Allah onu onların dediklerinden temize çıkarmıştı. Musa Allah katında itibarlı bir kimse idi.

70. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğru söz söyleyin ki;

71. Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Rasulüne itaat ederse muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır.

72. ŞÜPHESİZ Biz emâneti; iktidarı, yönetimi, kamu hizmetlerini, aklı, özgürlüğü göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler ondan çekindiler. Onu ancak insan yüklendi. Çünkü o kendine karşı çok zalimdir, çok cahildir.

73. Allah münafık hem gerçeği bildiği hâlde gizleyen ve hem de inandığını söyleyen erkeklere ve münafık hem gerçeği bildiği hâlde gizleyen ve hem de inandığını söyleyen kadınlara; müşrik gerçeği bildiği hâlde Allah'a şirk, ortak koşarak inanan erkeklere ve müşrik gerçeği bildiği hâlde Allah'a şirk, ortak koşarak inanan kadınlara azap eder. Mümin gerçeği yakinen görüp bilerek inanan erkeklerin ve mümin gerçeği yakinen görüp bilerek inanan kadınların tövbelerini kabul eder. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

MÜMTEHINE SURESİ

İniş Sırası: 91 • Mushaf Sırası: 60 • 13 Ayettir

1. EY İMAN EDENLER! Bana ve size düşmanlık yapanları dost, veli, yönetici edinmeyin. Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Halbuki onlar size gelen gerçeği inkâr ettiler. Rabbiniz olan Allah'a inandınız diye elçiyi ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Ben izin verdiğim için size saldıranlara karşı cihat etmek için çıktıysanız o hâlde niçin onlara sevgi gösterip sır askeri birliklerin hareketi hakkında bilgi veriyorsunuz?! Oysa Ben sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan uzaklaşmıştır.

2. Şayet onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatırlar ve inkâr etmenizi arzu ederler.

3. Yakınlarınız ve çocuklarınız size asla fayda vermeyecektir. kıyamet günü Allah aranızı ayıracaktır. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

4. İBRAHİM'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine: "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz yalnızca, tek Allah'a inanıncaya, ilâhları tek bir ilâh yapıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret oluşturdunuz" demişlerdi. Yalnız İbrahim'in babasına: "Senin için mutlaka bağışlama dile- yeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez" sözü başka! Onlar şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ancak Sana dayandık, içtenlikle yalnız Sana yöneldik. Dönüş de ancak Sanadır, Senin huzurunadır."

5. "Ey Rabbimiz! Bizi inkâr edenlerin zulmüne uğratma! Bizi bağışla! Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen mutlak güç sahibisin, doğru hüküm, isabetli karar verensin."

6. Andolsun onlarda İbrahim ve beraberindekilerde sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse bilsin ki, Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye lâyıktır.

7. OLA Kİ Allah sizinle düşman olduğunuz kimseler arasına bir sevgi koyar. Allah hakkıyla gücü yetendir. Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

8. Allah iman ettiğiniz için sizinle savaşmamış, sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış kimselere iyilik etmekten, onlara adil davranmaktan men etmez. Şüphesiz Allah adil davrananları sever.

9. Allah iman ettiğiniz için sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için destek verenleri dost, veli edinmekten men eder. Kim onları veli, dost edinirse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. EY İMAN EDENLER! Mümin kadınlar muhacir hicret etmiş olarak size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz imtihan neticesinde onların inanmış kadınlar olduklarını anlarsanız onları kâfirlere geri göndermeyin. Çünkü Allah'a teslim olmuş hanımlar kâfirlere helâl değillerdir. Kâfirler de Allah'a teslim olmuş hanımlara helâl olmazlar. Mehir olarak harcadıklarını onlara kocalarına geri verin. Kadınlar aldıkları mehri geri vererek boşanma haklarını kullanabilirler. Mehirlerini verdiğiniz takdirde bu kadınlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Ey müminler müşrik eşlerinizin nikâhlarına tutunmayın. Onlara harcadığınız mehri isteyin. Kâfirler, gerçeği gizleyip inkâr edenler de istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür. O aranızda hüküm veriyor. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

11. Ey müminler eşlerinizden kâfirlere kaçmış olanlar olabilir. Saldırgan kâfirlerle savaşmak zorunda kalır, yener ve ganimet alırsanız, onlardan kâfirlerden eşleri sizin tarafa kaçmış olanlar için, mehirlerini kocalarına iade edin. Bizim eşlerimiz de sizin tarafa kaçmıştı diye mazeret öne sürmeyin ve inandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12. EY NEBİ! Mümin kadınlar; Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getir- memek, hiçbir iyi işte sana karşı gelmemek konusunda sana biat etmek vatandaş olmak üzere geldikleri zaman biatlarını vatandaşlıklarını kabul et ve onlar için Allah'tan

bağışlanma dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. EY İMAN EDENLER! Kendilerine Allah’ın azap edeceği kabirlerdeki kâfirlerin ümit kestikleri gibi tamamen ahiretten ümitlerini kesmiş bir toplumu veli, dost edinmeyin.

NISA SURESİ

İniş Sırası: 92 • Mushaf Sırası: 4 • 176 Ayettir

1. EY İNSANLAR! Allah ilk, sıfır yaratılışın devamı olarak bugün sizi bir tek nefisten, candan, canlıdan, döllenmiş yumurtadan, hücreden yaratan ve eşini de ondan aynı döllenmiş yumurtadan, hücreden yaratan, ikisinden de yeryüzünün her bir tarafına yayarak aile, sülâle oluşturup hemcinslerinden çok sayıda erkek ve çok sayıda kadın yaratıp halk, kavim, boy, soy, aile, köy, memleket, büyük kavimler şeklinde şubelere, kabilelere ayırarak yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının! Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde bir gözetleyicidir.

2. KANUNLAR nezdinde rüştünü ispat etmiş yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla helâli haramla değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp, karıştırıp yemeyin. Çünkü bu büyük bir günahtır.

3. EĞER velisi korumakta olduğunuz henüz rüştünü ispat etmemiş yetim kızlar konusunda mallarını, haklarını koruyamama gibi bir endişeye kapılırsanız, hakkaniyet gereği onlarla aranızda noter, yetkili makam ve şahitler huzurunda bir sözleşme yaparak servetlerini, mallarını, haklarını güvence altına alın. (Biz biliyoruz; onların malları başkalarının eline geçmesin diye onları nikâhınıza almak istiyorsunuz, eğer yetimleri düşünüp onların haklarını korumada samimi iseniz onlarla değil); “Savaşta iki, üç veya dört yetim çocukla ortada kalmış bir kadının geçim yükünü üstlenip nikâhlayın, evlenip kanatlarınız, korumanız altına alın veya (eğer siz evli iseniz onları müminlerden bir başkasıyla) evlendirin. (Onların çocukları ile kendi çocuklarınız arasında) hakkaniyetli davranamamaktan endişe ederseniz (bırakın iki, üç, dört yetim çocuklu bir kadınla evlilik yapmayı) tek çocuklu kadınla bile nikâhlanmanız, evlilik yapmanız uygun değildir?! Evleneceksenız de onlarla değil (savaşta size esir düşerek sığınmış ya da) elinizin altında bulunan

biriyle (yani ülkenize çalışmaya gelerek geçime ve korunmaya muhtaç durumda olan bekâr ya da çocuksuz yabancı dul bir kadınla) evlenin. İşte bu davranış (evlenip servetlerine konmak istediğiniz ve sorumluluğunuz altında bulunan) yetim kız çocuklarının korunması için daha hayırlıdır, daha uygundur".

4. Evlilik yapacağınız çocuklu dul ya da bekâr kadınların mehirlerini, evlilik hediyelerini verip ihtiyaçlarını sorumluluk gereği gönül hoşluğuyla karşılayın. Eğer kendi istekleriyle o hediye edilenin, verdiğiniz mehrin bir kısmını sizinle paylaşırlarsa onu da güzelce harcayın.

5. ALLAH'ın sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı ermezlere savurgan, sefihlere vermeyin. O mallarla onları besleyin giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. YETİMLERİ deneyin! Evlenme çağına büluğa erdiklerinde eğer reşit olduklarını, aklen mallarının kıymetini bilecek kadar olgunlaştıklarını görürseniz mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler ve mallarını geri alacaklar diye israf aşırılık ederek ve aceleye getirerek mallarını yemeyin. Velilerden kim zengin ise yetim malından yemeye tenezzül etmesin. Kim de fakir ise örfe uygun bir biçimde hizmetinin karşılığı kadar alıp yesin, ihtiyaçları için harcasın. Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahit bulundurun. Hesapgörücü olarak Allah yeter.

7. ANA, baba ve akrabaların miras olarak bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Ana, baba ve akrabaların bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Allah bırakılanın azından da çoğundan da bunları farz kılınmış birer hisse olarak belirlemiştir.

8. Miras taksiminde kendilerine pay düşmeyen akrabalar, yetimler ve fakirler hazır bulunurlarsa onlara da maldan bir şeyler verin ve onlara gönüllerini alacak güzel sözler söyleyin.

9. Kendileri geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde onlar hakkında endişeye kapılanlar yetimler hakkında da ürperip korksunlar. Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar ve doğru söz söy- lesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler ancak ve ancak karınlarını doldurasıya ateş yemiş olurlar ve zaten onlar çılgın bir ateşe cehenneme gireceklerdir.

11. ALLAH; size çocuklarınız[ın alacağı miras] hakkında iki kadın, iki kız payı kadarını yani mirasın yarısının erkeğe, diğer yarısının da iki kıza, iki kadına pay edilmesini yani kızlar erkek kardeşlerinin yanında yaşıyorsa böyle tavsiye eder. Çocuklar sadece ikiden fazla kız iseler ölenin geriye bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kız kardeş, kadın tek ise ve tek başına yaşıyorsa mirasın yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa geriye bıraktığı maldan ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da yalnız ana babası ona varis oluyorsa anasına üçte bir düşer. EĞER kardeşleri varsa anasının hissesi altıda birdir. Bu paylaştırma ölenin yapacağı vasiyetten ya da borcundan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin size daha faydalı olduğunu bilemezsiniz. Bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah; bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

12. EY MÜMİNLER eğer çocukları yoksa hanımlarınızın geriye bıraktıklarının yarısı sizindir. Eğer çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bu paylaştırma ölen hanımlarınızın yaptıkları vasiyetlerin yerine getirilmesi yahut borçlarının ödenmesinden sonradır. Eğer sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Eğer çocuğunuz varsa bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Yine bu paylaştırma yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden yahut borçlarınızın ödenmesinden sonradır. EĞER kendisine varis olunan bir erkek veya bir kadının evladı ve babası olmaz ve bir erkek veya bir kız kardeşi bulunursa ona altıda bir düşer. Eğer kardeşler birden fazla olurlarsa üçte birde ortaktırlar. Bu paylaştırma varislere zarar vermeksizin yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden yahut borcun ödenmesinden sonra yapılır. Bütün bunlar Allah'ın emridir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir.

13. İŞTE BU Allah'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'a ve Rasulüne itaat ederse Allah onu içinden ırmaklar akan içinde sonsuz kalacakları cennetlere koyar. İşte bu büyük başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Rasulüne isyan eder ve O'nun koyduğu sınırları aşarsa Allah onu ebedi kalacağı cehennem ateşine atar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15. KADINLARINIZDAN erkeklerden birileriyle fuhuş yapanlara karşı içinizden yaptıkları işi araştırarak kanıtlayabilecek bilir kişilerden olarak dört şahit mahkemede hâkim huzurunda, ücret mukabilinde fuhuş yapanlar aleyhinde şahitlik edecek kişileri getirin. Eğer onlar deliller getirerek şahitlik ederlerse o kadınları ölünceye, canları çıkıncaya kadar veya Allah onlar hakkında bir yol açıncaya kadar kendilerini evlerde tutun, dışarı çıkıp aynı fiili yapmalarına engel olmak için hapsedin.

16. Sizden ücret mubabilinde fuhuş yapanların her ikisini de açık edin, dile düşürüp kınayın, ya da eğer tövbe edip vazgeçmezlerse bu kişilerin hepsini yaptıklarından dolayı bir adaya sürgün edin. Eğer onlar; tövbe edip ıslah olurlarsa, durumlarını düzeltirlerse onları sürgün etmekten, dışlamaktan vazgeçin. Çünkü Allah tövbeleri çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

17. Allah katında tövbe ancak bilmeyerek günah işleyip sonra tövbe edenlerin tövbesidir. İşte Allah bunların tövbelerini kabul buyurur. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

18. Yoksa tövbe; kötülükleri yapıp yapıp da kendisine ölüm gelip çatınca; "İşte ben şimdi tövbe ettim" diyen kimseler ile kâfir olarak ölenlerinki değildir. Bunlar için ahirette çok acıklı bir azap hazırlamışızdır.

19. EY İMAN EDENLER! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helâl değildir. Ayrıca boşanmayı gerektiren açık bir hayasızlık yapmış olmaları dışında kendilerine verdiklerinizin bir kısmını onlardan geri almak için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah sizin için onda pek çok hayır yaratmış olur.

20. Eğer bir eşin yerine onu boşadıktan, onunla ayrıldıktan sonra başka bir eş almak isterseniz öbürüne yüklerle mal vermiş olsanız dahi ondan hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek ve açık günaha girerek mi verdiğinizi geri alacak- sınız?

21. Hem siz eşlerinizle birleşmiş, birlikte olmuş ve onlar da sizden sağlam bir söz almış iken onu nasıl geri alırsınız?

22. GEÇMİŞTE olanlar hariç artık babalarınızın evlendiği daha sonra da boşandığı, ayrıldığı kadınlarla yani üvey annelerinizle asla evlenmeyin. Çünkü bu bir hayasızlık, öfke ve nefret gerektiren bir iştir. Bu ne kötü bir yoldur.

23. Ey Müminler, Allah size evliliği, nikâhı şunlarla haram kıldı: Üvey anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, hanımlarınızın, eşlerinizin anneleri kayınvalideleriniz, kendileriyle zifafa, gerdeğe girdiğiniz hanımlarınızdan önceki evliliklerinden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Yok eğer üvey kızlarınızın anneleri ile henüz zifafa, gerdeğe girmeden boşanmışsanız, ayrılmışsanız onlarla sonraki bir zamanda o kadınların önceki kocalarından olan kızlarıyla evlenmenizde size bir günah yoktur. Öz oğullarınızın hanımları, iki kız kardeşi nikah altında bir araya getirmeniz, bir arada tutmanız... Ancak geçenler bizim bu emirlerimiz Muhammed'e hüküm olarak indirilmeden önce cahillikle, bilmeden yapılanlar başka, geçmişte kalmıştır! Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

24. Evli kadınlarla evlenmek kesin haram kılındı. Ama evli olduğu hâlde hakimiyetiniz, egemenliğiniz altına girmiş vatandaş olmuş olan savaş esiri kadınlar ile evlenebilirsiniz. Bunlar üzerinize Allah'ın emri olarak yazılmıştır. Bunların dışında kalan iffetli yaşamak ve zina etmemek şartıyla; mallarınızla evlilik hediyelerini vermeniz şartıyla istemeniz size helâl serbest kılındı. Eşinizden nikâhlanıp faydalanmanıza karşılık, sabit bir hak olarak kendilerine mehirlerini, evlilik hediye-lerini verin. Evlilik hediyeleri, mehirleri belirlendikten sonra onunla ilgili olarak uzlaştığınız şeyler konusunda size günah yoktur. Şüphesiz ki Allah; bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

25. Sizden kimin; hür, mümin vatandaşınız olan kadınlarla evlenmeye ekonomik sebeplerden dolayı gücü yetmezse savaşta esir düşüp mâlik, sahip olduğunuz ya da ülkelerinden bir vesile ile ayrılmış veya kaçıp ülkenize gelen, sığınan mümin kadınlardan vatandaş olmayan yabancı kadınlardan nikâhına alsın. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Hepiniz

birbirinizdensiniz. Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost tutmamaları şartıyla; sorumluluklarını üstlenenlerden izin alarak onlarla evlenin, evlilik mehirlerini, hediyelerini de güzelce verin. Evlendikten sonra bir fuhuş, zina yaparlarsa onlara hür vatandaş, mümin kadınların cezasının yarısı uygulanır. Bu içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

26. ALLAH size hükümlerini açıklamak, size sizden öncekilerin yollarını göstermek ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

27. Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine, nefislerinin aşırı isteklerine uyanlar ise sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar.

28. Allah sizden yüklerinizi hafifletmek istiyor. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. EY İMAN EDENLER! Mallarınızı aranızda bâtıl yollarla yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka! Kendinizi helâk etmeyin. Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.

30. Kim haddi aşarak ve zulmederek bunu yaparsa onu cehennem ateşine atacağız. Bu Allah'a pek kolaydır.

31. Eğer size yasaklananların büyüklerinden kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi güzel bir yere koyarız.

32. Allah’ın kiminizi kiminizden kabiliyetçe farklı kıldığı şeyleri arzu edip durmayın. Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah’tan O’nun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Erkek ve kadından her biri için ana-babanın ve akrabanın bıraktıklarından pay alan varisler kıldık. Yeminlerinizin bağladığı ahitleştiğiniz kimselere de kendi hisselerini verin. Şüp- hesiz Allah her şeye şahittir.

34. İYİ ADAMLAR, İYİ KİMSELER; yaratılışça güçlü olmalarından dolayı kadınlarını koruyup kollamakla yükümlüdürler. Bu, Allah'ın her birine

diğerinde olmayan güç, kuvvet gibi farklı kabiliyet, özellik vermesi ve erkek- lerin mallarından eşleri için harcamaları sebebiyledir. Allah'a itaat edip korkan kadınlar ve erkekler, Allah’a içten itaat edip boyun eğen ve Allah'ın korumasına karşılık kimse görmezken yalnızken de kendilerini erkek ve kadın olarak her türlü fahşadan, fuhşiyattan özenle koruyanlardır. Ayrılmasından sizden ayrılıp gitmesinden korktuğunuz, endişe ettiğiniz kadınlarınıza gönül alıcı sözler söyleyin, yatakta onlarla aranıza mesafe koyun, onlara sokulmayın, yatakta onlardan uzaklaşın ve onları rahat bırakın. Sizi gönülden kabul ederlerse onlara karşı başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah tek yüce olandır, tek büyük olandır.

35. Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz;" erkeğin ailesinden bir hakem, arabulucu, uzlaştırmacı, kadının ailesinden bir uzlaştırmacı, arabulucu, hakemgönderin. İki taraf düzeltmek isterlerse Allah da onların uzlaşmasına izin verir. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.

36. ALLAH’a kul olun ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez.

37. Bunlar kibirlenen ve övünenler cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden ve Allah’ın lütfundan kendilerine verdiği nimeti gizleyen kimselerdir. Biz de o nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Bunlar mallarını insanlara gösteriş için harcayan Allah’a ve ahiret gününe de inanmayan kimselerdir. Şeytan kimin arkadaşı olursa o ne kötü arkadaştır.

39. Bunlar Allah’a ve ahiret gününe iman etselerdi ve Allah’ın yarattığı rızıktan gösterişsiz olarak harcasalardı kendilerine ne zarar gelirdi? Allah onları en iyi bilendir.

40. Şüphesiz Allah hiç kimseye zerre kadar zulmetmez. Yapılan çok küçük bir iyilik de olsa onun sevabını kat kat arttırır ve kendi katından büyük bir ödül verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım onların hâli nice olacak!

42. O kıyamet günü Allah'ı inkâr edip Rasul'e isyan edenler, yer yarılıp içine girmiş olmayı isterler ve Allah'tan gelen hiçbir sözü gizleyemezler.

43. EY İMAN EDENLER! Salâtı ikâme etmeden, namazı kılmadan önce gerekli yerleri size öğrettiğimiz, söylediğimiz, işâret ettiğimiz organları yıkayın, abdestinizi alın yani sukera, sekerat hâlinde iken araç kullanmayın, kamu ve toplumsal alanlara -mescit ve cami gibi yerlere- girmeyin,tâ ki ne dediğinizi bilmez bir hâlden -sarhoşluktan- kurtulunca araç kullanabilir, toplumsal alanlara -mescit ve camilere- girebilirsiniz ve bir de -yolcu olmanız durumu müstesna- cünüp olduğunuzda yıkandıktan, boy abdesti aldıktan -tamamen yıkandıktan- sonra mescit ve camilere girerek salâtı, namazı kılın, ikâme edin, namaz ibadetinizi yerine getirin! Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince ya da eşlerinizle birlikte olup, münasebette bulunur yeteri miktarda su bulamazsanız, o zaman az bir miktar su ile abdest organlarınızı meshedin, suyla sıvazlayın, ya da hiç su bulamazsanız temiz bir toprağa yönelip onunla ilgili organları sıvazlayarak, teyemmüm ederek yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin böylece her türlü olumsuz, negatif enerjiden kurtulur ve Rabbinize tertemiz yönelmiş olursunuz. Şüphesiz Allah; çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

44. KENDİLERİNE Kitap'tan bir nasip verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

45. Allah size düşmanlık yapanları çok daha iyi bilir. Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter.

46. Kur'an'ın indirildiği sırada Yahudi mezhebi mensubuyum diyenlerden öyleleri var ki; kelimeleri yerlerinden kaydırıp tahrif ederek onları anlamlarından uzaklaştırırlar. Dillerini eğip bükerek ve fanatiklik yaparak; "İşittik karşı geldik", "İşit işitmez olası!" "Ra'ina" derler. Halbuki onlar; "İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize bak" deselerdi bu kendileri için daha hayırlı olurdu. Fakat Allah gerçeği anlayıp gizlemeleri yüzünden kendilerini lânetlemiştir azarlamıştır. Gerçekleri gizlemeleri yüzünden birçokları iman etmiyorlar.

47. EY KENDİLERİNE kitap verilenler! Birtakım yüzleri silip de tersine çevirmeden, yahut cumartesi halkını lânetlediğimiz gibi onları da lânetlemeden; yanınızdakini tasdik edici, doğrulayıcı olarak indirdiğimize, aktardığımıza, anlattığımıza yani bu Kitaba iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. ŞÜPHESİZ Allah kendisine ortak, şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan ları ise dilediği bağışlanmayı hak eden kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.

49. KENDİLERİNİ temize çıkaranları görmedin mi? Kesinlikle Allah dilediğini suçsuz kimseyi temize çıkarır ve kendilerine zerre kadar zulmedilmez.

50. Bak Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter.

51. KENDİLERİNE Kitap'tan bir nasip verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar "cibt"e bâtıl olan her şeye ve "tağut"a insanları kendilerine kul köle edinen din adamlarına inanıyorlar. "İnkâr edenler için de; "Bunlar iman edenlerden daha doğru yoldadır" diyorlar.

52. Onlar Allah'ın lânet ettiği azarlayıp kovduğu kimselerdir. Allah kime lânet ederse artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların hükümrânlıkta bir payı mı var? Öyle olsa insanlara bir çekirdek bile vermezler.

54. Yoksa Allah'ın lütfundan verdiği kimseleri mi kıskanıyorlar? Şüphesiz Biz İbrahim ailesine de Kitap ve Hikmet Kitap'tan doğru hüküm çıkarma, isabetli karar verme, problemleri çözüme kavuşturma ilmi vermişizdir, öğretmişizdir. Onlara büyük bir hükümrânlık da vermiştik.

55. Böylece onlardan kimi ona iman etti kimi de sırt çevirdi. O iman etmeyenlere çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56. ŞÜPHESİZ ayetlerimizi inkâr edenleri Biz ateşe atacağız. "Derileri yanıp döküldükçe azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz.

Şüphesiz Allah; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

57. İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları ise içinden ırmaklar akan içlerinde ebedi kalacakları cennetlere koyacağız. Onlara orada eşlik, yoldaşlık edecek tertemiz arkadaşlar, hizmetliler, görevli kılınanlar vardır. Onları gölgelikler altında bulunduracağız.

58. ALLAH size görevleri mutlaka ehline, uzmanına, işin gerçek sahiplerine vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, rasul'e itaat edin ve "sizden olan Ulu'l-Emr'e ortak işlerinizi yapan yöneticiye, kamu hizmetlerini yürüten işin ehli, uzmanı, sahibi kişiye de yaptığı işlerde destek verin! Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız; onu anlaşmazlığa düştüğünüz hususu Allah ayetlerinde çözüm arayın ve rasulüne hakeme, hâkime arz edin, götürün. Bu daha iyidir sonuç bakımından da daha güzeldir.

60. EY MUHAMMED! Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tağut'u insanları kendine kul köle edinen din adamlarını tanımamaları gerektiği hâlde tağut'un din adamlarının önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Münafıklara; "Allah'ın indirdiğine Kur'an'a ve rasul'e gelin" dendiği zaman onların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.

62. Kendi işledikleri yüzünden başlarına bir musibet geldiği sonra da; "Biz iyilik etmek ve uzlaştırmaktan başka bir şey istememiştik" diye Allah'a yemin ederek sana geldikleri zaman" hâlleri nasıl olur?

63. Onlar Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Öyleyse onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onlara kendileri hakkında etkili ve güzel söz söyle.

64. Biz her rasulü; sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de; Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileseler ve rasul de onlara bağışlama

dileseydi elbette Allah'ı tövbeleri çok kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı.

65. Hayır! Rabbine Andolsun ki onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.

66. Eğer Biz onlara; "Hayatlarınızı Allah yolunda, uğrunda fedâ edin veya hicret edin, yurtlarınızdan çıkın" diye yazıp bildirmiş olsaydık içlerinden birçoğu bunu yapmazlardı. Eğer kendilerine verilen öğütleri tutsalardı elbette haklarında hem daha hayırlı hem de imanlarını daha çok pekiştirici olurdu.

67. O zaman kendilerine elbette katımızdan büyük bir ödül verirdik.

68. Onları elbette doğru yola iletirdik.

69. KİM Allah'a ve rasulüne itaat ederse, işte onlar; Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebilerle, sıddıklarla dünyada iken kendilerine gelen gerçekleri doğrulayan, tasdik edenlerle, şehitlerle dünyada iken şahitlik ederek ölenlerle ve iyi kimselerle birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır.

70. Bu lütuf Allah'tandır. Hakkıyla bilen olarak Allah yeter.

71. EY İMAN EDENLER! Size savaş açan düşmana karşı tedbirinizi alıp küçük birlikler hâlinde yahut topluca savaşa gidin.

72. Şüphesiz aranızda öyle kimseler var ki, onların her biri savaşa gitme konusunda hakikaten pek ağır davranır. Eğer başınıza bir musibet gelirse; "Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım" der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf zafer erişse bu sefer de sizinle kendisi arasında hiç tanışıklık yokmuş gibi şöyle der: "Ne olurdu ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir başarıya ganimete ulaşsaydım."

74. O HÂLDE dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar Allah'ın izin verdiği durumlarda saldırganlarla savaşsınlar. Kim Allah'ın izin verdiği durumlarda saldırganlara karşı savaşır da öldürülür veya galip gelirse Biz ona büyük bir ödül vereceğiz.

75. Size ne oluyor da Allah izin verdiği hâlde ve; "Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize

katından bir yardımcı ver” diye yalvarıp duran; ‘zayıf ve zavallı erkekler’, ‘kadınlar ve çocuklar için’ savaşa çıkmıyorsunuz?

76. İman edenler Allah’ın izin verdiği durumlarda saldırganlara karşı savaşırlar. Kâfirler gerçekleri bildiği hâlde gizleyenler de tağut dine karşı din oluşturan paralel yapılanma sahibi din adamları uğrunda savaşırlar. O hâlde siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi, tuzağı, plânı çok zayıftır.

77. DAHA önce kendilerine; “Savaşmaktan ellerinizi çekin, namazı kılın, zekatı verin” denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş izni yazılınca hemen içlerinden bir kısmı; insanlardan Allah’tan korkar gibi hatta daha çok korkarlar ve: “Ey Rabbimiz! Niçin bize savaş iznini yazdın elçi ile tebliğ ettin? Bizi yakın bir zamana kadar erteleseydin ya!” derler. De ki: “Dünya geçimliği azdır. Ahiret Allah’a karşı gelmekten sakınan kimse için daha hayırlıdır. Size zerre kadar haksızlık edilmez.”

78. Nerede olursanız olun; sağlam kaleler içinde de bulunsanız ölüm sizi yakalar, gelip bulur. ONLARA bir iyilik gelince; “Bu Allah’tandır” derler. Başlarına bir kötülük geldiğinde kendi elleriyle yaptıklarından ötürü, kendi tercihleri sebebiyle, elleriyle kazandıklarından dolayı başlarına geldiğini unutarak; “Bu senin yüzündendir” diyerek bahane üretirler. De ki: “Başınıza gelenlerin hepsi Allah’ın denetimi altındadır”. Bu topluma ne oluyor ki, bir türlü söz anlamıyorlar!

79. Sana ne iyilik gelirse Allah’tandır. Sana ne kötülük gelirse kendi yaptıklarının sonucudur. Ey Muhammed! Seni insanlara bir rasul, elçi olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.

80. Kim rasul’e itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse bilsin ki, Biz seni onlara bekçi göndermedik.

81. Sana “peki tamam, anlaşıldı” derler. Fakat senin yanından çıktıklarında içlerinden birtakımı geceleyin senin gündüz söylediklerinin aksini kurarlar, plânlarlar. Allah onların geceleyin plânladıklarını, kurduklarını bilip ve Melekler ile de tespit edip yazdırmaktadır. Sen onlara aldırma. Allah’a yönel. Vekil olarak Allah yeter.

82. hâlâ Kur’an’ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o Allah’tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

83. KENDİLERİNE güvenlik veya korku ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Halbuki onu rasul'e veya içlerinden işin güvenlik uzmanı kimselere götürselerdi; bu kimseler işin iç yüzünü araştırıp ondan hüküm, isabetli bir karar çıkarabilirlerdi. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı bir kısmınız hariç şeytana uyardınız.

84. EY MUHAMMED! Artık saldırganlara karşı savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun! Müminleri de saldırganlara karşı savaşa teşvik et. Umulur ki Allah saldırgan kâfirlerin gücünü kırar. Allah'ın gücü daha üstündür, cezası daha şiddetlidir.

85. Kim dünyada güzel bir işe, işte şefaat, aracılık ederse ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de dünyada kötü bir işte, işe aracılık, şefaat ederse ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

86. SİZE bir selâm verildiği, sağlık, esenlik, iyilik güzellik temennisinde bulunulduğu zaman ondan daha güzeliyle veya aynıyla karşılık verin ki savaş veya barışta inanan kardeşiniz kendini güvende hissetsin. Şüphesiz Allah her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

87. Allah kendisinden başka hiçbir ilâh, otorite, kanun, yasa yapıcı hüküm koyucu olmayandır. Andolsun, sizi kıyamet gününde mutlaka bir araya toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Kimdir Allah'tan daha doğru söze sahip olan?

88. SİZE ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrıldınız? Allah onları yaptıkları işlerden dolayı baş aşağı ederek eski konumlarına döndürmüştür. Allah'ın kendi sapıklığında bıraktığı bir kimseyi zorla yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi yanlış hayat tarzını seçen kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa sen onun için çıkış yolu bulamazsın.

89. Arzu ettiler ki; kendilerinin küfre saptıkları gibi siz de sapasınız da beraber olasınız. Bu sebeple onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan dost edinmeyin, hiçbiri ile dostluk kurmayın. Size düşmanlığa sizi öldürmeye yeltenirlerse onları yakalayın ve savaş hâli veya terör eylemi içinde teröristleri; terör saldırısı sırasında ya da saldırmadan önce terör yuvalarında veya size karşı savaş açanları sizinle savaş

hâlinde iken savaş ortamında etkisiz hâle getirin. Onlardan ne bir dost edinin, ne de bir yardımcı.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan bir topluma sığınmış bulunanlar yahut ne sizinle ne de kendi kavimleriyle savaşmayı içlerine sindiremeyip tarafsız olarak size gelenler başka! Eğer Allah dileseydi onları size yönlendirirdi de sizinle savaşırlardı. Eğer onlar sizden uzak durur sizinle savaşmayıp size barış teklif ederlerse; Allah onlara saldırmak için size bir yol yetki vermemiştir.

91. Diğer birtakım kimselerin de hem sizden emin olmak hem de kavimlerinden emin olmak istediklerini söyleyenleri göreceksin. Bunlar küfre entrikaya davet edildiklerinde ona hemen dalıyorlar. Eğer bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barış içinde yaşamak istemezler, ellerini savaştan ve terörist eylemlerden çekmezlerse onları yakalayın ve onları savaş içinde ya da savaş dışında terör eylemleri yaptıklarında nerede bulursanız etkisiz hâle getirin. İşte bunlara karşı size apaçık bir yetki verdik.

92. BİR MÜMİN bir mümini kasten öldüremez! Ancak istemeden, yanlışlıkla olması başka! Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse; boyunduruk altında tutulan, zor duruma düşmüş olan, bir mümin esiri azat etmesi ve eğer ailesi bağışlamadığı sürece ailesine diyet, bir bedel ödemesi gerekir. Öldürülen kişi bir mümin ve sizinle savaş hâlinde olan bir topluluğa mensup ise bir mümini serbest bırakması, özgürleştirmesi gerekir. Yok eğer sizinle kendileri arasında antlaşma bulunan bir topluluktan ise ailesine verilecek bir diyet, bedel ve mümin bir esiri serbest bırakması gerekir. Bunlara imkân bulamayanın, boyunduruk altında birini bulamayanın Allah tarafından tövbesinin, dönüşünün kabulü için iki ay art arda kesintisiz oruç tutması gerekir. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

93. Kim bir mümini kasten öldürürse onun cezası içinde ölümsüz, sürekli kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, lânet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. EY İMAN EDENLER! Allah saldırganları, teröristleri etkisiz kılmanız için savaşa izin verdiğinde sefere çıkmadan önce "gerekli araştırmayı

yapın. Size selâm veren barış öneren kimseye dünya hayatının geçici menfaatine ganimete göz dikerek; “Sen mümin değilsin” demeyin. Allah katında pek çok ganimetler vardır. Daha önce siz de öyle idiniz de Allah size lütufta bulundu. Onun için iyice araştırın. Çünkü Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

95. MÜMİNLERDEN özür sahibi olmaksızın oturanlar ve Allah’ın izin verdiği şekilde mallarıyla canlarıyla cihat edenler eşit olamazlar. Allah ikisine de cenneti vadetmekle beraber mallarıyla ve canlarıylamücadele edenleri; oturanların derece itibariyle üstünde kılmıştır, saymıştır. Allah mücahitlere oturanların üstünde büyük bir ödül ihsân etmiştir.

96. Tarafından derece derece rütbeler, bir mağfiret ve rahmet vermiştir... Öyle ya; Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

97. KENDİLERİNE zulmediyorlar iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya melekler onlaraşöyle derler: “Ne durumdaydınız niçin hicret etmediniz?” Onlar da: “Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik” derler. Melekler: “Allah’ın arzı yeryüzü geniş değil miydi, oraya başka bir yere hicret etseydiniz ya!” derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.

98. Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır.

99. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Çünkü Allah; çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

100. Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de... Kim Allah’a ve rasulüne hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse şüphesiz onun ödülü Allah’a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

101. YERYÜZÜNDE normal seyahate değil savaş için sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size saldırmasından korkarsanız cephede namazı kısaltmanızdan iki rekât kıldığınız namazı bir rek’at olarak kılmanızdan ötürü size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, gerçeği gizleyenler size apaçık düşmandır.

102. Ey Muhammed! Cephede sen de onların müminlerin arasında bulunup da onlara namaz kıldırdığın zaman, içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silâhlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar bir rek'at kılıp secdeye vardıklarında sizin güvenliğinizi sağlamak üzere hemen arkada yerlerini alsınlar cephedeki eski konumlarına dönsünler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer bölük, grup gelsin seninle beraber kılsınlar böylece iki rekâtlık namaz tamamlanmış olur ve onlar da silâhlarını yanlarına alarak ihtiyatlı davransınlar, tedbirlerini alsınlar. İnkâr edenler arzu ederler ki, silâhlarınızdan ve eşyanızdan, mühimmatınızdan gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Yağmurdan zahmet çekerseniz ya da hasta olursanız silâhlarınızı yan tarafınıza bırakmanızda size bir zorluk yoktur. Bununla birlikte yine de ihtiyatlı, teyâkkuzda olun tedbirinizi alın. Şüphesiz Allah inkârcılara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Cephede iken namazı kıldınız mı, kıldıktan sonra; gerek ayakta, gerek otururken ve gerekse yan yatarak hep Allah'ı anın, hatırlayın! Güvene kavuştunuz mu, namazı gereği gibi, tam iki rek'at'ı bir bütün, yani tam olarak kılın, kılmaya devam edin. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır.

104. Düşman topluluğunu izlemekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

105. EY MUHAMMED! Biz sana Levh-i Mahfuz'dan, Ana Kitap'tan Kitab'ı, Kur'an'ı hak olarak indirdik, verileri aktardık, transfer ettik, anlattık ki insanlar arasında Allah'ın sana öğrettikleri ile hüküm, isabetli karar veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma!

106. Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

107. Kendilerine hainlik edenleri savunma! Zira Allah hiçbir haini hiçbir günahkârı sevmez!

108. Bunlar insanlardan gizlenmeye çalışırlar da Allah'tan gizlenmezler. Halbuki Allah geceleyin razı olmayacağı sözleri kurarlarken komplolar üretirken onlardan haberdardır. Allah onların yaptıklarını ilmiyle kuşatmıştır.

109. İşte siz öyle kimselersiniz dünya hayatında onları savundunuz. Ya kıyamet günü onları Allah'a karşı kim savunacak yahut kim onlara vekil olacak?

110. Kim bir kötülük yapar yahut kendine zulmeder sonra da Allah'tan bağışlama dilerse Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici bulur.

111. Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

112. Kim bir hata yapar veya bir suç işler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa şüphesiz iftira etmiş apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. EY MUHAMMED! Hani; Allah'ın sana lütuf ve merhameti sayesinde onlardan bir grubun seni saptırma, yolundan çevirme, vaz geçirme girişimine izin vermedin. Halbuki onlar ancak kendilerini saptırırlar sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana kitabı Kur'an'ı ve Hikmet'i insanlara faydalı olan çözüm önerilerini indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu çok büyüktür.

114. BİR sadaka vermeyi yahut iyilik yapmayı yahut da insanların arasını düzeltmeyi emredenleri hariç onların aralarındaki gizli konuşmalarının çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa Biz ona büyük bir ödül vereceğiz.

115. Kim kendisine hidayet doğru yol besbelli olduktan sonra rasul'e karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyarsa, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme atarız. Orası ne kötü bir varış yeridir.

116. ŞÜPHESİZ ALLAH kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları dilediği kimseler için hak ettikleri ölçüde bağışlar. Allah'a ortak koşan kuşkusuz derin bir sapıklığa düşmüştür.

117. Onlar Allah'ı bırakıp ancak putlara, dikili taşlara, aracı edinip etraflarında toplandıkları kişilere tapıyorlar, kulluk ediyorlar. Halbuki aslında azgın bir şeytana tapmaktadırlar, şeytanın peşinden gitmektedirler.

118. Allah o şeytana lânet etti ve o da; "Andolsun ki, senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım" dedi.

119. “Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de putlara adak için hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de zihinlerine vesvese, çeşitli fikirler fısıldayacağım da Allah’ın yarattığını, yaratışını değiştirecekler, yaratılış hikâyesini gerçeklerin dışında farklı bir şekilde anlatacaklar.” Kim Allah’ı bırakıp da şeytanı arkadaş, dost, veli edinirse, şüphesiz o apaçık bir hüsrâna düşmüştür.

120. Şeytan onlara birçok vaatte bulunur ve onları kuruntulara sürükler. Oysa şeytan ancak aldatmak için onlara vaatte bulunuyor.

121. İşte onların barınağı cehennemdir. Ondan bir kaçış yolu bulamazlar.

122. İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde dürüstçe yapanları da sonsuz olarak kalacakları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah gerçek bir vaatte bulunmuştur. Kimdir sözü Allah’ınkinden daha doğru olan?!

123. İŞ, Allah’ın hükmü, Müminlerin insana ve hayata katkı sağlayarak yaptığı faydalı şeyler Allah’ın tavsiyesi üzeredir; ne sizin kuruntunuza ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir?! Dola- yısıyla kim de kötü bir iş yaparsa onunla cezalandırılır. O kişi kendisine Allah’tan başka ne bir dost, veli ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Mümin olarak erkek veya kadın her kim salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak iyi ve faydalı işler yaparsa işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.

125. Kimin dini, anlayışı, yaşam biçimi iyilik edici olarak yüzünü, yönünü, kendini Allah’a teslim eden ve hakka yönelen İbrahim’in milletine, dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah İbrahim’i dost edindi.

126. Göklerdeki her şey yerdeki her şey gökte ve yerde bulunan bütün mülk Allah’ındır. Allah her şeyi kuşatıcıdır.

127. KADINLAR hakkında senden fetva istiyorlar. De ki: “Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor.” Yetim ihtiyaç sahibi, korumasız kalmış, yalnız, tek ve hakları olan mallarını, mirası onlara teslim etmeyip mirasın, malın başkasına gitmesini engellemek amacmıyla rüştlerine ulaştıklarında evlenmek istediğiniz yetim kadınlar ve hatta bakıma muhtaç savaşta çok sayıda şehid vermiş, böylelikle geride birçok dul ve

yetim, kocasız ve babasız kalmış güçsüz çocuklar ve yetimlere adil davranmanıza dair okunmakta olan ayetlerde Allah fetvasını vererek size bunu açıklıyor. Ne hayır yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir.

128. EĞER bir kadın kocasının kendisine kötü davranmasından yahut yüz çevirmesinden endişe ederse uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak daha hayırlıdır. Nefisler özgür varlıklar olarak kıskançlığa ve tutkulara meyyal eğilimli, istekli yaratılmıştır. Eğer iyilik eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın ister kadın, ister erkek olsun eşler birbiri arasında dengeyi kurmada zorlanabilir. Öyle ise eşlerden biri diğerini askıda kalmış kocası hem var hem yok veya karısı hem var hem yok gibi bırakmasın, ilgisiz davranmasınlar. Eğer her ikisinin arasını düzeltir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

130. Yok eğer ister kadın olsun, ister erkek olsun eşler ayrılırlarsa her biri, Allah'ın bol rızık yaratmasından ve nimetlerinden çalışıp üreterek istifade etsinler. Allah lütfu geniş olandır. O doğru hüküm, isabetli karar verendir.

131. GÖKLERDEKİ her şey yerdeki her şey insan dahil gökte ve yerde bulunan bütün mülk Allah'ındır siz hiçbir şeye sahip değilsiniz; çıplak geldiniz, çıplak gideceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere de size de; "Allah'a karşı gelmekten sakının" diye vasiyet ettik, emrettik. Eğer inkâr ederseniz bilin ki göklerdeki her şey, yerdeki her şey mülkler Allah'ındır. Allah zengindir, övülmeye lâyıktır.

132. Göklerdeki her şey yerdeki her şey insan dahil gökte ve yerde bulunan bütün mülk Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Allah dilerse sizi yok eder ve başkalarını, başka nesilleri getirir. Allah buna hakkıylagücü yetendir.

134. Kim dünya sevabı nimeti, iyiliği istiyorsa bilsin ki, dünya iyiliği, sevabı da ahiret iyiliği, sevabı da Allah katındadır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

135. EY İMAN EDENLER! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. Şahitlik ettikleriniz zengin veya fakir de olsalar adaletten ayrılmayın. Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer şahitlik ederken gerçeği çarpıtırsanız veya şahitlikten çekinirseniz bilin ki; şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, rasulü'ne, indirdiği Kitaba Kur'an'a ve daha önce indirdiği kitaba Zebur, Tevrat ve İncil'e iman edin. Kim Allah'ı, Meleklerini, Kitaplarını, rasullerini ve Ahiret Gününü inkâr ederse derin bir sapıklığa düşmüş olur.

137. İMAN edip sonra inkâr eden, sonra inanıp tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenler var ya; Allah onları bağışlayacak da değildir, doğru yola iletecek de değildir.

138. Münafıklara kendileri için çok acıklı bir azap olduğunu müjdele.

139. Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinen kimselerdir. Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Halbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir.

140. Oysa Allah size Kitap'ta Kur'an'da: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar Allah'ın sözüne, Kur'an ve ayetlerine inanarak dönünceye kadar onlarla oturmayın, bir arada kalmayın; yoksa alay ettikleri şeylerde onlara ortak olursunuz " diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah; münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.

141. Onlar sizi gözetleyip duran kimselerdir. Eğer Allah tarafından size bir fetih zafer nasip olursa; "Biz sizinle beraber değil miydik" derler. Şayet kâfirlerin zaferden bir payı olursa; "Size üstünlük sağlayıp sizi müminlerden korumadık mı" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Allah müminlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.

142. MÜNAFIKLAR Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir. Onlar namaza kalktıkları zaman üşene üşene kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar.

143. Onlar küfür ile iman arasında bocalayıp dururlar, gidip gelirler. Ne bunlara müminlere ne de şunlara kâfirlere verdikleri sözlere bağlı kalırlar. Allah kimi yanlış hayat tarzını seçen kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa ona asla bir çıkar yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a apaçık bir delil vermek mi istiyorsunuz?

145. Şüphesiz ki münafıklar cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın.

146. Ancak tövbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'ın kitabına sarılanlar ve dinlerini Allah'a has kılanlar müstesnadır. Bunlar müminlerle beraberdirler. Allah müminlere büyük bir ödül verecektir.

147. Eğer iman eder ve şükrederseniz imanınızın gereğini yerine getirirseniz, Allah size niye azap etsin ki? Allah şükrün gereğini yapmanızın karşılığını verendir, hakkıyla bilendir.

148. ALLAH, zulme uğrayanın dile getirmesi dışında çirkin aşırı zulüm, baskı görme dışında Allah'ı inkâr ya da küfür gibi bir sözün açıklanmasını sevmez. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut bir kötülüğü affederseniz bilin ki Allah da çok affedicidir, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

150. O KİMSELER Kİ biz yalnız Allah'ı tanırız derler. Rasullerinin arasını birbirinden ayırmak isterler: "Elçilerinin bazısına inanır bazısını tanımayız!" diyerek küfür ile iman arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte bunlar kâfirdirler! Biz de kâfirler için aşağılayıcı azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve Rasullerine iman edenler ve onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara gelince işte onlara Allah ödüllerini verecektir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

153. KİTAP EHLİ kendilerine kitap verilenler senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler ve "Allah'ı bize açıkça göster" demişlerdi. Böylece zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra kendilerine apaçık deliller gelmesinin

ardından tuttular buzağıyı ilâh edindiler. Biz bunlardan bunu da affettik ve Musa'ya apaçık bir güç ve yetki verdik.

154. Verdikleri sağlam söz sebebiyle Tur'u üzerlerine kaldırdık ve onlara; "Tevazu ile kapıdan girin" dedik. Yine onlara; "Cumartesi yasakları konusunda haddi aşmayın" dedik ve onlardan sağlam bir söz aldık.

155. Verdikleri sağlam sözü bozmalarından, Allah'ın ayetlerini inkâr etmelerinden, Nebileri haksız yere öldürmelerinden "ve "Kalplerimiz mühürlüdür" demelerinden dolayı tam aksine inkârları sebebiyle; bunların kalpleri üzerinde yeni bir huy, yeni bir yapı oluşmaktadır. Artık onlar inanmıyorlar.

156. Yine küfürleri ve Meryem'e karşı büyük bir iftira atmaları

157. ve: "Biz Allah'ın Rasulü, Meryem'in oğlu Mesih'i öldürdük" demeleri sebebiyle lânetlendiler Allah'ın rahmetinden kovuldular. Oysa onu ne öldürdüler ne de astılar sadece İsa'ya benzettikleri birini öldürdüler. Onda ihtilaf edenler bundan dolayı kuşku içindedirler, ona dair bir ilimleri yoktur ancak zanlarının peşinden giderler. Halbuki onu kesin olarak onlar öldürmediler.

158. Fakat Allah onu öldürerek; sünnetullah, fatrat, yaratış kanunu gereği bütün kullarına yaptığı gibi bedenini toprağa koymuş, ruhunu da kendi katına yükseltmiştir. Allah üstün ve güçlüdür, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

159. İsa diye başka birini çarmıha gerdikleri zaman Kitap Ehli Musevilerden hiç kimse yoktu ki; onu öldürülenin İsa olmadığını bilip, tanıyıp inanmış olmasın. kıyamet günü o İsa onların aleyhine şahit olacaktır.

160. O zamanda yaşamış Yahudi mezhebi mensubuyum diyenlerin zalimlikleri ve çoğu kimseleri Allah yolundan çevirmeleri sebebiyle önceleri kendilerine helâl kılınmış birçok temiz ve hoş nimetleri haram ettik.

161. Yasaklandığı hâlde riba almaları ve halkın mallarını haksız yollarla yemeleri sebebiyle de inkârda, küfürde direnenlere de gayet acı bir azap hazırladık!

162. FAKAT onlardan Musevilerden ilimde derinleşmiş olanlar ve müminler sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler. O namazı

kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya işte onlara büyük bir ödül vereceğiz.

163. BİZ Nuh'a ve ondan sonra gelen Nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik! Davud'a da Zebur vermiştik.

164. Daha önce kıssalarını, yaşanmış gerçek hayatlarını sana anlattığımız Rasuller gönderdik. Anlatmadığımız nice Rasuller de gönderdik. Allah Musa ile de kelime, söz, vahiy meleği aracılığıyla konuştu.

165. Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak Rasuller gönderdik ki, Rasullerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın! Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

166. FAKAT ALLAH sana indirdiği ile şahitlik eder ki önceki elçilere indirdiğini de kendi ilmiyle indirmiştir. Buna Melekler de şahitlik eder! Zaten şahit olarak Allah'ın şahitliği kâfidir!

167. Şüphesiz inkâr edenler; insanları Allah yolundan alıkoyanlar" derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Şüphesiz inkâr edenler ve zulmedenler var ya; Allah onları asla bağışlayacak ve doğru yola iletecek değildir.

169. Allah onları ancak içinde ebedi kalacakları cehennemin yoluna iletir. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

170. Ey insanlar! Rasul size Rabbinizden hakkı, gerçeği getirdi. O hâlde kendi iyiliğiniz için iman edin. Eğer inkâr ederseniz bilin ki; göklerdeki her şey yerdeki her şey insan dahil bütün mülk Allah'ındır. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

171. EY KİTAP EHLİ! Zebur, Tevrat, İncil'e uyduğunu iddia edenler! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı, gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın Rasulü, Meryem'e ulaştırdığı emriyle onda var ettiği kelimesi ve yarattığı bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve Rasulüne iman edin; "Allah üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin. Allah ancak tek bir İlâh'tır. O çocuk sahibi

olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

172. MESİH de Allah'a yakın melekler de Allah'a kul olmaktan asla çekinmezler. Kim Allah'a kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa bilsin ki 'O'; onların hepsini hesap vericiler olarak huzuruna toplayacaktır.

173. İman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara gelince; Allah onların ödüllerini eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha da fazlasını verecektir. Allah'a kulluk etmekten çekinenlere ve büyüklük taslayanlara gelince; Allah onları çok acıklı bir azaba uğratacaktır ve onlar kendilerine Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamayacaklardır.

174. EY İNSANLAR! Size Rabbinizden kesin bir delil, belge geldi ve size apaçık bir Nur'u Kur'an'ı delil olarak indirdik, ulaştırdık.

175. Allah'a iman edip ona Kur'an'a sımsıkı sarılanları ise Allah kendisinden bir rahmet ve lütfa kavuşturacak ve onları kendisine varan doğru bir yola iletecektir.

176. SENDEN fetva istiyorlar. De ki: "Allah size "kelâle"nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan bir kişi ölür de kız kardeşi bulunursa, bıraktığı malın yarısı onundur. Eğer kız kardeşi ölür ve çocuğu da bulunmazsa erkek kardeş ona varis olur. Eğer kız kardeşleri iki iseler erkek kardeşin bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkekli kızlı iseler o zaman bir erkeğe iki kızın hissesi kadar pay vardır. Adalet'ten sapmayasınız diye Allah size hükmünü açıklıyor. Allah her şeyi bilir.

ZILZAL SURESİ

İniş Sırası: 93 • Mushaf Sırası: 99 • 8 Ayettir

1. YERYÜZÜ o kıyamette büyük sarsıntıyla sarsıldığında,

2. yeryüzü ağırlıklarını boşalttığında, çıkardığında, dışarı attığında

3. ve insan; “Buna ne oluyor?” dediği zaman;

4. işte o gün yer dile gelerek kendi haberlerini şahit olduklarını anlatır, söyler.

5. Çünkü Rabbin ona öyle vahyetmiştir.

6. O gün insanlar yaptıkları şeylerin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.

7. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, işlemişse onun ödülünü görecektir.

8. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, işlemişse onun cezasını görecektir.

HADID SURESİ

İniş Sırası: 94 • Mushaf Sırası: 57 • 29 Ayettir

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şey Allah karşısında acizdir. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

2. Göklerin ve yerin hükümrânlığı yalnızca O'nundur. Diriltir, öldürür. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

3. O Evvel'dir; zaman itibariyle eksi sonsuzdur -∞ ve Âhir'dir; zaman itibariyle artı sonsuzdur +∞. Zâhir akıl gereği âlemlerin yaratıcısı olduğu açıktır ve Bâtın'dır akıl gereği sonsuz kudretin zatı, sahibi Allah, gözümüzün kapsama alanı dışındadır. O her şeyi hakkıyla bilendir.

4. O gökleri ve yeri altı günde altı evrede, aşamada yaratıp sonra Arş dahil tüm kâinata sünnetullah'ı gereği kanunlarını, evrensel yasalarını koymuştur. Yere gireni, ondan çıkanı; gökten ineni, oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız 'O' sizden haberdardır ve Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.

5. Göklerin ve yerin hükümrânlığı O'nundur. Bütün işler ancak O'na döndürülür.

6. Gecenin gündüze, gündüzün geceye çevrilmesi O'nun tabiat kanunlarına göredir. O göğüslerin özünü kalplerde olanı hakkıyla bilendir.

7. ALLAH'a ve Rasulüne iman edin ve sizi mallarınızı kullanmaya yetkili kıldığı kazandığınız mallardan harcayın. İçinizden iman edip de harcayanlar var ya onlar için büyük bir ödül vardır.

8. Rasul sizi Rabbinize iman etmeniz, güvenmeniz için davet edip dururken size ne oluyar da -Rabbiniz sizden misak, söz aldığı, vicdanınız varlığını haydırdığı hâlde- Allah'a iman etmiyorsunuz, güvenmiyorsunuz? Eğer inanacak kimselerseniz bu çağrıya uyun.

9. O sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna Muhammed'e apaçık ayetler indirendir. Şüphesiz Allah; size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Size ne oluyor da, Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcama yapmıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır bütün mülke varis olacak olan sadece O'dur! İçinizden, fetihten Mekke fethinden önce harcayanlar ve saldırganlara karşı savaşanlar diğerleri ile bir değildir. Onların derecesi sonradan harcayan ve saldırganlara karşı savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah, hepsine de en güzel olanı cenneti vadetmiştir. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

11. KİM Allah'a tavsiye ettiği işlerde harcaması için güzel bir borç verecek ki, Allah da onu Allah için verdiklerini kendisine kat kat ödesin. Ona çok değerli bir ödül de vardır.

12. Mümin erkeklerle mümin kadınların nurlarının önlerinde ve sağlarında koştuğunu göreceğin gün kendilerine şöyle denir: "Bugün size müjdelenen şey içlerinden ırmaklar akan ebedi olarak kalacağınız cennetlerdir." İşte bu büyük başarıdır.

13. Münafık erkeklerle münafık kadınların iman edenlere; "Bize bakın ki, sizin nurunuzdan biz de aydınlanalım" diyecekleri gün kendilerine; "Arkanıza geresin geri dünyaya dönün de orada bir nur arayın" denilecektir. Derken aralarına kapısı olan bir sur, set çekilir. Bunun iç tarafında rahmet, cennet, onlar münafıklar tarafındaki dış cihetinde ise azab, cehennem vardır.

14. Münafıklar ahirette müminlere şöyle seslenirler: "Biz de dünyada iken sizinle beraber değil miydik?" Müminler de derler ki: "Evet, fakat siz kendinizi yaktınız. Başımıza musibetler gelmesini gözlediniz, şüphe ettiniz. Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. O çok aldatıcı insandan ve cinden şeytanlar Allah hakkında da Allah'ın adını ve merhametini kullanıp dünyada iken sizi aldattı, Allah'ın yolundan saptırdı."

15. Bugün artık ne sizden ne de inkâr edenlerden bir fidye alınır. Barınağınız ateştir. Size yaraşan odur. Orası gidilecek ne kötü yerdir!

16. İMAN EDENLERİN Allah'ı hatırlamaktan ve inen haktan dolayı kalplerinin saygı ile ürpermesinin zamanı gelmedi mi? Daha önce

kendilerine kitap verilip de üzerinden uzun zaman geçen böylece kalpleri katılaşanlar gibi olmasınlar. Onlardan birçoğu fasık kimselerdir.

17. Bilin ki Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltmektedir. Düşünesiniz diye gerçekten size ayetleri açıkladık.

18. Şüphesiz ki; sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar" ve Allah'a tavsiye ettiği işler için güzel bir borç verenler var ya verdikleri onlara kat kat ödenir. Ayrıca onlara çok değerli bir ödül de vardır.

19. Allah'a ve Rasullerine iman edenler var ya işte onlar sıddıklar özü sözü doğru kimseler ve Allah katında şahitlerdir. Onların ödülleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince işte onlar cehennemliklerdir.

20. BİLİN Kİ; dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs; aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve çok evlât sahibi olmak yarışından ibarettir. Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise dünyada yaptıklarına göre ya çetin bir azap ve Allah'ın mağfiret ve rızası vardır. Dünya hayatı aldatıcı zevkten başka bir şey değildir.

21. Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni gökle yerin genişliği kadar olan Allah'a ve Rasulüne inananlar için hazırlanan cennete yarışırcasına koşun. İşte bu Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine hak edenlere verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

22. YERYÜZÜNDE ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, Biz izin verdiğimiz takdirde bir Kitaba Levh-i Mahfuz'a yazılıyor olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır.

23. Elinizden çıkana üzülmeyin ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmayın. Çünkü Allah kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.

24. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emreden kimselerdir. Kim yüz çevirirse bilsin ki, şüphesiz Allah; ganidir, zengindir, övülmeye lâyıktır.

25. Andolsun; Biz elçilerimizi açık mucizelerle gönderdik ve beraberlerinde kitabı iletip ve mizanı ölçüyü de indirdik ki," insanlar adaleti yerine getirsinler. Kendisinde bir güç, bir dayanıklılık ve insanlar için birçok

faydalar bulunan demiri yeryüzünde nimet olarak dünyanın ilk yaratılışında, gökle yerin ayrıldığı ilk zamanda, büyük patlama ile ayrıldığında var ettik, indirdik, verdik ki insanlar ondan yararlansınlar. Allah da kendisine ve Rasullerine içinden, içtenlikle inanarak yardım edecekleri bilsin. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. Andolsun; Biz Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik. Nübüvveti, Nebiliği ve kitabı onların soylarına da verdik. Onlardan kimi doğru yola ermiştir ama içlerinden birçoğu da fasık kimselerdir.

27. Sonra bunların peşinden art arda Rasullerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. Kendiliklerinden icat ettikleri ruhbanlığa gelince; Biz onu onlara farz kılmamıştık, yazmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere ödüllerini verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimseler oldular.

28. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının ve Rasulüne iman edin ki, size rahmetinden iki kat pay versin, size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

29. Bunları açıkladık ki, Kitap Ehli Museviler, İseviler ve Müslimler, yalnız Allah'a bağlanıp teslim olanlar Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi kendilerine ait kılmaya güçlerinin yetmeyeceğini ve lütfun Allah'ın elinde olduğunu, onu dileyen gereğini yaparak talep eden kimseye vereceğini bilsinler. Allah büyük lütûf sahibidir.

MUHAMMED SURESİ

İniş Sırası: 95 • Mushaf Sırası: 47 • 38 Ayettir

1. ALLAH, inkârcıların ve kendi yolundan alıkoyanların işlerini boşa çıkarır.

2. İnananların, salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanların, faydalı işleri en iyi şekilde yapanların ve Rablerinden bir hak, ger çek olarak Muhammed'e indirilene inananların kötülüklerini örter ve durumlarını düzeltir.

3. Bu böyledir. Çünkü inkârcılar bâtıla, gerçek dışı saçmalıklara uymakta ve inananlar ise Rablerinden gelen gerçeğe uymaktadırlar. İşte Allah insanlara kendi durumlarını böyle anlatır.

4. İNKÂRDA diretip dayatanlar; "Rabbimiz Allah" dediğiniz için, size savaş açanlarla savaşta karşılaştığınızda onları etkisiz hâle getirin. Sonunda onların geri kalanları silahlarını bıraktıklarında, güçsüz bırakıldıklarında esir alın. Savaş sona erince; onları ya karşılıksız ya da fidye, bir bedel karşılığında salıverin. Allah dilemiş olsaydı, onları başka türlü cezalandırabilirdi. Bunun böyle olması, kiminizi kiminizle açığa çıkarmak içindir. Allah, iman ettikleri için, inançlarından dolayı öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz.

5. Onları huzurlu hayata eriştirir durumlarını düzeltir.

6. Onları dünyada iken kendilerine anlattığı cennete koyar.

7. EY İNANANLAR! Siz Allah'a kullarına iyilik yaparak yardım ederseniz, ya da Dinine yardım ederseniz, Dininin ayağa kalkmasına destek verirseniz O da size yardım eder, destek verir, adımlarınızı sağlam bastırır.

8. İnkârcılar ise huzur bulamazlar! Allah onların işlerini boşa çıkarır.

9. Bu onların Allah'ın indirdiğini beğenmediklerinden ötürüdür, bunun için işlerini boşa çıkarmıştır.

10. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce olanların sonunun nasıl olduğuna bakmıyorlar mı? Allah onları yerin dibine geçirmiştir; inkârcılara da onların durumlarının benzeri vardır.

11. Ancak Allah inananların velisidir, dostudur. İnkârcıların ise dostu, velisi yoktur.

12. DOĞRUSU Allah; inanan ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlayanları, faydalı işleri en iyi şekilde yapanları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. İnkâr edenlerin durakları ateş olduğu hâlde zevklenirler ve hayvanlar gibi yerler.

13. Nice kentler seni sürüp çıkaran kentten daha kuvvetli iken onları yok ettik. Yardım edenleri de bulunmadı.

14. RABBİNİN katından açık bir elçilik belgesi olan kimse kötü işi kendisine güzel görünen ve hevâlarına, heveslerine uymuş olanlar gibi midir?

15. ALLAH'a karşı saygılı olanlara söz verilen cennet şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere sarhoşluk değil zevk mutluluk veren şarap tatlı şerbetten içecek ırmakları, süzme bal ırmakları vardır. Onlara orada her türlü meyve ve Rablerinden bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte temelli kalan ve bağırsaklarını parça parça edip kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16. ONLARIN içinde seni dinleyenler vardır, sonra senin yanından çıkınca mesajı kavramış kimselere; "Az önce ne demişti?" diye sorarlar. İşte inkârlarından dolayı bunların kalpleri üzerinde yeni bir huy, yapı oluşmuş kalpleri stresle, bunalımla dolmuştur. Bunlar kendi hevâ ve heveslerine uyan kimselerdir.

17. Allah doğru yola gidenlerin doğruluklarını artırır ve onlara korunma gücü bahşeder.

18. İnkârcılar Saat'in kendilerine ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar. Şüphesiz onun alâmetleri belirmiştir. Kendilerine gelip çatınca hatırlamaları neye yarar?

19. Bil ki, Allah'tan başka İlâh, Otorite, Güç Sahibi yoktur; hem kendinin hem de inanmış erkek ve inanmış kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah gezip dolaştığınız ve duracağınız yeri bilir.

20. İNANANLAR; "Ne olurdu bir Sûre indirilse!" derler. Fakat hükmü apaçık bir Sûre indirilip de saldırganlara karşı savaştan söz edilince; kalplerinde hastalık olanların ölüm baygınlığına girmiş kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.

21. İtaat ve güzel bir söz onlar için daha hayırlıdır. İş ciddileşince Allah'a verdikleri söze bağlı kalsalardı elbette kendileri için daha iyi olurdu.

22. Şimdi siz eğer sırtınızı dönerseniz; yeryüzünde bozgunculuk çıkarmış, akrabalık bağlarını koparmış ve dolayısıyla Allah'a isyan etmiş olmaz mısınız?

23. İŞTE Allah'ın lânetlediği rahmetinden uzaklaştırdığı, dışladığı, kovduğu, gerçekleri duymak istemeyen ve gerçekleri görmek istemeyen kimseler bunlardır.

24. Onlar anladıkları dilde Kur'an'ı araştırıp inceleselerdi veya ilgili, bağlantılı ayetlerle karşılaştırıp düşünselerdi ya? Yoksa kalpleri duygusal zekâları üzerinde anlamalarına engel olan kendi sapkın düşünceleriyle oluşturdukları kilitler mi var?

25. DOĞRUSU kendilerine doğru yol belli olduktan sonra gerisin geri eski durumlarına dönenler, şeytan gibi olmuşlar ve onlar 'af ediliriz' ümidine kapılmışlardır.

26. Doğrusu bu Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere; "Biz bazı işlerde çeşitli çıkarlar için size itaat edeceğiz" demelerindendir. Allah onların gizlediklerini bilir.

27. Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken durumları nice olur?

28. Bu Allah'ı gazablandıran şeylere uydukları ve onun hoşnut olduğu şeyleri beğenmedikleri içindir. Allah da onların işlerini boşa çıkarmıştır.

29. YOKSA kalplerinde hastalık olanlar Allah'ın kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Biz dileseydik onları sana gösterirdik de sen onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun sen onları konuşma tarzlarından tanırsın. Allah yaptıklarınızı bilir.

31. Andolsun içinizden; uğrumuzda mücadele verenler ve bu uğurda sabredenler açıkça belli oluncaya kadar sizi birbirinize şahit kılmaya, göstermeye devam edeceğiz.

32. Doğrusu inkârcılar; Allah yolundan alıkoyanlar ve doğru yol kendilerine belli olduktan sonra el çiye karşı gelenler Allah'a hiçbir zarar veremezler. O onların işlerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey inananlar! Allah'a itaat edin, Rasulüne, Elçiye itaat edin, işlerinizi boşa çıkarmayın.

34. Doğrusu inkâr edip Allah yolundan alıkoyanları sonra da inkârcı olarak ölenleri Allah bağışlamayacaktır.

35. GEVŞEMEYİN; siz üstün olduğunuz durumlarda da barışa davet edin. Allah sizinle beraberdir, sizin amellerinizi, yaptıklarınız, işlerinizi eksiltmeyecektir, boşa çıkarmayacaktır!

36. Doğrusu dünya hayatı oyun ve bir oyalanmadan ibarettir! Eğer inanır ve Allah'a karşı saygılı olursanız O size ödüllerinizi verir ve O sizin mallarınızın, servetinizin tümünü de istemez.

37. Eğer sizden onları isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. O da o zaman gizli eğilimlerinizi ortaya, açığa çıkarırdı.

38. İşte sizler Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcamaya çağrılan kimselersiniz. Ama kiminiz cimrilik yapıyor, cimrilik yapan bilsin ki; ancak kendine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir Allah almak için değil vermek için ister siz ise fakirsiniz." Eğer yüz çevirirseniz sizin gibi yapmayan başka bir ulusu yerinize liderliğe getirir.

RAD SURESİ

İniş Sırası: 96 • Mushaf Sırası: 13 • 43 Ayettir

1. Elif, Lam, Mim, Ra. İŞTE BUNLAR Kitabın âyetleridir. Sana Rabbinden indirilen gerçektir fakat insanların birçoğu inanmıyorlar.

2. Allah gökleri gördüğünüz herhangi bir direk olmadan yükselten sonra Arş dahil tüm kâinata kanunlarını, kurallarını koyan, işleyiş fıtratını yerleştiren, Güneş'i ve Ay'ı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O her işi hakkıyla düzenler yürütür; âyetleri ayrı ayrı açıklar ki, Rabbinizin huzuruna kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız.

3. O yeri yayıp döşeyen; orada dağlar nehirler meydana getiren, orada her türlü meyveden erkekli-dişili iki çift yaratandır. O geceyi gündüze bürüyor, dönüştürüyor. Şüphesiz bunlarda düşünen bir kavim, millet için deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, ekinler; bir kökten çıkan çok gövdeli ve tek gövdeli hurma ağaçları vardır ki, hepsi aynı su ile sulanır. Ama biz verdikleri ürünlerin tadı konusunda bir kısmını bir kısmına göre farklı kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir kavim için deliller vardır.

5. EĞER şaşacaksan asıl şaşılacak olan onların; "Biz toprak olunca yeniden mi yaratılacakmışız?" demeleridir. İşte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. İşte onlar boyunlarına demir halkalar vurulanlardır ve işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

6. Bir de senden iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorlar. Oysa onlardan önce ibret alınacak birçok azap gelip geçmiştir. Şüphesiz Rabbin insanların zulümlerine rağmen bağışlama sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı pek şiddetlidir.

7. İNKÂR EDENLER; "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" diyorlar. Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavim için bir yol gösteren vardır.

8. ALLAH; her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin artırdığı şeyi ve eksilttiği şeyi bilir. Her şey O ’nun katında bir kader, ölçü, takdir iledir.

9. O insan imkânları ile görülemeyen gaybı da görülen âlemi de bilendir. Tek büyük olandır, tek yüce olandır.

10. O’na göre içinizden sözü gizleyen ile açığa vuran, geceleyin gizlenen ile gündüz ortaya çıkan eşittir.

11. İnsanı önünden ve ardından takip eden melekler vardır. Allah’ın emriyle onu korurlar. Şüphesiz ki, bir kavim, toplum ya da bir kişi; kendi durumunu değiştirip düzeltmedikçe Allah onların durumunu değiştirip düzeltmez. Allah suçlu bir kavmi cezalandırmak diledi mi artık o geri çevrilemez. Onlar için Allah’tan başka hiçbir yardımcı da yoktur.

12. O korku ve ümit vermek için size şimşeği gösterendir, yağmur yüklü bulutları meydana getirendir.

13. Gök gürlemesi O’na hamd ederek tesbih eder. Melekler de O’nun korkusundan tesbih ederler. O yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini ölümüne hükmettiğini, eceli dolanı, vadesi geleni çarpar, vurur. Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar. Halbuki O azabı çok şiddetli olandır.

14. GERÇEK DUA ancak O’nadır, O’na yapılır. O’ndan başka yalvardıkları ise onların isteklerine ancak ağzına ulaşmayacağı hâlde ulaşsın diye avuçlarını suya uzatan kimsenin isteğine suyun cevap verdiği kadar cevap verirler. Kâfirlerin, gerçeği gizleyenlerin duası daima boşa çıkar.

15. GÖKLERDE ve yerde kim varsa ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah ve ikindi vakitlerinde uzayıp kısalarak Allah’a boyun eğer.

16. DE Kİ: “Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?” “Allah’tır!” de! De ki: “O’nu bırakıp da kendilerine bile bir faydası ve zararı olmayan dostlar evliyâ, veliler mi edindiniz?” De ki: “Kör ile gören bir olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah’a; O’nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma ile Allah’ın yaratması onlara göre birbirine mi benzedi?” De ki: “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. O birdir, tektir, mutlak hakimiyet sahibidir.”

17. O gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah hak ile bâtıla böyle misâl getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misâller verir.

18. Rablerinin emrine uyanlar için ödülün en güzeli vardır. O'na uymayanlar ise yeryüzünde olan her şey ve onun yanında bir katı daha kendilerinin olsa kurtulmak için hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte hesabın kötüsü bunlar içindir. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yerdir, yataktır!

19. RABBİNDEN sana indirilenin, aktarılanın, anlatılanın gerçek olduğunu bilen kimse görmek istemeyen gibi olur mu? Akıl sahipleri düşünüp anlasınlar.

20. Onlar Allah'a verdikleri sözü yerine getiren ve sözleşmeyi bozmayanlardır.

21. Onlar Allah'ın riayet edilmesini emrettiği haklara riayet eden, Rablerine saygı besleyen vekötü hesaptan korkanlardır.

22. Onlar Rablerinin rızasına ermek için sabreden, namazı gereği gibi kılan, kendilerinin elinde bulunan rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır.

23. Bu sonuç da Adn cennetleridir. Atalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler. Melekler de her bir kapıdan yanlarına girerler ve şöyle derler:

24. "Sabretmenize karşılık selâm sizlere. Dünya yurdunun sonucu olan cennet ne güzeldir!"

25. ALLAH'a verdikleri sözü pekiştirilmesinden sonra bozanlar Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri akrabalık bağlarını koparanlar ve yeryüzünde fesat, terör, karışıklık çıkaranlar var ya işte lânet beddua, ilenç, azarlama onlara, yurdun kötüsü cehennem de onlaradır.

26. ALLAH rızkı kendisine karşı gerçekten içtenlikle güvenip güvenmedikleri anlamında sınava, imtihana tabi tutarak dilediğine kişi ya da topluma bol yaratır, dilediğine de kısar bu sınav sonucunda şükür

mü yoksa nankörlük mü edecekler diye bunu yapar. Onlar ise dünya hayatı ile sevinmektedirler. Halbuki dünya hayatı ahiretin yanında çok az bir yararlanmadan ibarettir.

27. İNKÂR EDENLER diyorlar ki: “Ona Muhammed’e Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” De ki: “Şüphesiz Allah, kendi sapıklığında kalmak isteyeni kendi sapıklığında bırakır, kendisineyönelip gereğini yapanı da doğru yola eriştirir.”

28. Onlar ki; müminlerdir, inananlardır ve kalpleri ruhları Allah’ı anmakla Zikri, Kur'an'ı anladıkları dilde okuyarak O'nun emirlerine, yasaklarına, tavsiyelerine uyarak mutmain olup huzura kavuşanlardır. İyi biliniz ki, kalpler ancak Allah’ın Zikri, Kur'an ile huzur bulur.

29. İnanan, salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde dürüstçe yapanlar için mutluluk ve güzel bir dönüş yeri vardır.

30. EY MUHAMMED! İşte böylece seni kendilerinden önce nice ümmetlerin, geçmiş olduğu bir topluluğa, ümmete gönderdik ki, onlar Rahman’ı inkâr ederken sana vahyettiğimizi kendilerine okuyasın. De ki: “O benim Rabbimdir. O’ndan başka hiçbir İlâh, Otorite yoktur. Ben yalnız O’na, Tek Otoriteye tevekkül ettim, yöneldim, dönüşüm de yalnız O’nun huzurunadır.”

31. Kendisiyle dağların yürütüleceği veya yeryüzünün parçalanacağı ya da ölülerin konuşturulacağı bir Kur’an olacak olsaydı o yine bu kitap olurdu. Fakat bütün emir, emretme yetkisi, yönetim yalnız Allah’ındır. İman edenler anlamadılar mı ki, Allah dileseydi, isteseydi insanları -kendi iradelerinde- özgür bırakmayıp bütün insanları doğru yola eriştirirdi. "ALLAH’ın özgür insanlar için koyduğu kanun uygulanacak; inkâr edenlere yaptıkları işler sebebiyle devamlı olarak ya büyük bir felâket gelecek veya o felâket yurtlarının yakınına inecektir. Şüphesiz Allah verdiği sözden dönmez.

32. Andolsun, senden önce de nice Rasuller alaya alındı da Ben inkâr edenlere bir süre verdim bir süre daha yaşamaları için mühlet tanıdım sonra da onları azabımla yakalayıverdim. Benim yakalamam, cezalandırmam nasılmış?!

33. HERKESİN kazandığını görüp gözeten Allah inkâr edilir mi? Halbuki onlar Allah'a ortaklar koştular, aracılar edindiler. De ki: "Onların isimlerini açıklayın. Yoksa siz bununla O'na yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber vermiş olacaksınız, yoksa boş söz mü etmiş olacaksınız?" Kesinlikle inkâr edenlere hileleri güzel göründü ve onlar doğru yoldan saptılar. Allah kimi yanlış hayat tarzını seçen kişiyi kendi sapıklığında bırakırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha ağırdır ve onları Allah'ın azabından koruyacak kimse de yoktur.

35. ALLAH'a karşı gelmekten sakınanlara vaadolunan cennetin durumu şudur: Onun içinden ırmaklar akar, yemişleri ve gölgeleri devamlıdır. İşte bu Allah'a karşı gelmekten sakınanların sonudur. İnkâr edenlerin sonu ise ateştir.

36. KENDİLERİNE kitap verdiğimiz kimseler sana indirilen Kur'-an ile sevinirler. Fakat senin aleyhinde olan gruplardan onun bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kul olmak ve O'na aracı edinmemek, ortak kılmamakla emrolundum. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüşüm de yalnız O'nun huzurunadır."

37. Böylece Biz onu Kur'an'ı, Kitabın Anası olan Levh-i Mahfuz'daki Orijinalinden Arapça bir ayırdedici hüküm olarak indirdik. Sana gelen bu ilimden sonra eğer sen onların hevâ hak hukuk tanımayanların arzularına ve heveslerine uyarsan; Allah tarafından senin için ne bir dost vardır, ne de bir koruyucu.

38. Andolsun, senden önce de Rasuller gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir Rasul bir mucize getiremez. Her dönemin kendine özgü bir mesajı vardır.

39. Allah dilediği sıra ile mesajları gerçekleştirir ve dilediği sıra ile mesajlarını Kur'an'ı sabit kılıp bırakır. Mesajların yazıldığı Ana Kitap Levh-i Mahfûz O'nun yanındadır.

40. ONLARA vadettiğimiz azabın bir kısmını sana hayatında göstersek de göstermeden senin ölümünü takdir etsek de senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise Bize aittir.

41. Onlar bizim yeryüzüne kudretimizle gelip onu etrafından, uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah dabiat kanunları koyar. Onun tabiat kanunlarını bozacak hiçbir kimse yoktur. O hesabı çabuk görendir.

42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Tüm tuzakların gerçekleşmesi Allah'ın iznine bağlıdır. O her nefsin, benliğin kazandığını bilir. Dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu bir gün gelecek kâfirler, gerçeği gizleyenler de bileceklerdir.

43. İnkâr edenler; "Sen Rasul olarak gönderilmiş değilsin" diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve bir de yanında kitap ilâhi mesaj bilgisi bulunanlar yeter."

RAHMAN SURESİ

İniş Sırası: 97 • Mushaf Sırası: 55 • 78 Ayettir

1. RAHMAN yarattığı bütün kullarına merhametli olan Allah;
2. Kur’an’ı Kur’an ile bilmediklerinizi öğretti.

3. İNSANI YARATTI!
4. Ona beyanı öğretti kendisine fıtrî olarak, yaratılışında kodlanılan, yüklenilen bilgi ile nesneleri, cisimleri isimlendirme, adlandırma ve onları anlamlandırma kabiliyeti verdi.
5. Güneş ve ay bir hesaba göre hareket etmektedir.
6. Otlar ve ağaçlar boyun eğerler.
7. Göğü yükseltti ve ölçüyü koydu.
8. Ölçüde haddi aşmayın.
9. Tartıyı adaletle yapın, teraziyi eksik tutmayın.
10. Yeryüzünü çeşitli varlıklar için hazırladı.
11. Orada meyve ve salkımlı hurma ağaçları vardır.
12. Yapraklı taneler hoş kokulu bitkiler vardır.
13. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

14. ALLAH insanı pişmiş çamur gibi bir balçıktan yarattı.
15. “Cin”i de yalın bir ateşten yarattı.
16. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
17. O İKİ DOĞUNUN ve iki batının Rabbidir.
18. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

19. SULARI tuzlu ve tatlı olan iki denizi salıvermiştir, birbirine kavuşuyorlar.

20. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmıyorlar.

21. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

22. O DENİZLERİN her ikisinden de inci ve mercan çıkar.

23. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

24. DENİZDE akıp giden dağlar gibi yüksek gemiler için suya kaldırma kuvveti veren de O'dur.

25. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

26. YER üzerinde bulunan her canlı yok olacaktır.

27. Ancak azâmet büyüklük ve ikrâm sahibi Rabbinin vechi, yüzü, zâtı bâki kalacaktır.

28. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

29. GÖKLERDE ve yerde bulunanlar O'ndan isterler. O her an yeni bir iştedir.

30. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

31. EY CİN ve insan topluluğu, Ey ağır yük yüklenen cin ve insanlardan oluşan iki topluluk?! Yakında sizi de iki farklı topluluk olarak din gününde, hesap defterinizin açılacağı günde hesaba çekeceğiz…

32. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

33. EY İNSANLAR ve cinler topluluğu! Göklerin ve yerin sınırlarını aşmaya gücünüz yetiyorsa aşıp geçin. Bir kudrete sahip olmadan geçemezsiniz.

34. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

35. ÜSTÜNÜZE ateşten yalın bir alevle kıpkızıl bir duman gönderilirse kendinizi koruyamazsınız.

36. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

37. Gök yarılıp da yanıp kızaran yağ gibi kırmızı gül haline geldiği zaman haliniz ne olur?

38. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

39. İşte o gün ne insana ne cine günahı sorulmayacak.

40. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

41. Suçlular simâlarından tanınır da perçemlerinden, alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

42. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

43. İşte bu suçluların yalanladıkları cehennemdir.

44. Onlar cehennem ateşi ile yüksek derecede kaynar su arasında gider gelirler.

45. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

46. RABBİNİN huzurunda hesap vermek üzere duracağından korkan kimseye iki cennet vardır.

47. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

48. İki cennet de ağaçlar, meyveler, rengârenk bitkiler gibi çeşit çeşit güzelliklerle bezenmiştir.

49. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

50. İçlerinde akan iki pınar vardır.

51. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her meyveden çift çift vardır.

53. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

54. Onlar astarları kalın ipekten olan döşeklere yaslanırlar. Bu iki cennetin meyveleri zahmetsizce alınacak kadar yakındır.

55. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

56. Oralarda gözlerini yalnız kendilerine dikmiş, yalnız cennetliklere odaklanmış iri gözlü cennet arkadaşları, yoldaşları, hizmet edenleri vardır. Onlara daha önce ne bir insan ve ne de bir cin dokunmamıştır sırf cennetlikler için sıfırdan yaratılmışlar ve hiç kimse ile arkadaşlık yapmamışlardır.

57. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

58. Onlar iri gözlü cennet arkadaşları sanki yakut ve mercandır cennetlikler için çok candan ve içten arkadaşlardır.

59. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

60. İyiliğin karşılığı yalnız iyiliktir.

61. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

62. BU iki cennetten başka iki cennet daha vardır.

63. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz

64. O iki cennet koyu yeşil renktedir.

65. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

66. İçlerinde kaynayan iki pınar vardır.

67. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

68. İçlerinde her türlü meyve, hurma ve nar vardır.

69. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

70. Onlarda o iki cennette güzel huylu, güzel yoldaşlık edecek hizmetliler vardır.

71. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

72. Onlar belli bir yerde sedefte saklı inciler gibi himâye edilen, saklanılıp eşlik eden tertemiz huriler, cennetlik erkek kullarımızın hizmetinde bulunan yoldaşlar!

73. Şu hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

74. Onların hizmet ehli dişi hurilerin erkek kullarımız olan cennetliklerden önce; ne bir insan ne de bir cin ile temasları, karşılaşmaları olmamıştır onlara arkadaşlık, yoldaşlık yapmaları için sıfırdan yaratılmışlardır.

75. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

76. Onlar yeşil yastıklar üzerine yaslanır ve yüksek, güzel döşeklere kurulurlar.

77. O hâlde bir düşünün, Rabbinizin nimet ve kudretinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

78. AZÂMET büyüklük ve ikrâm sahibi Rabbinin şânı ne yücedir.

İNSAN SURESİ

İniş Sırası: 98 • Mushaf Sırası: 76 • 31 Ayettir

1. DAHA kendisi anılmaya değer bir şey, bir varlık henüz ortada adı sanı yok iken, yani bebek bile denilmez bir hâlde değilken insanın üzerinden uzunca bir evre, aşama, süre geçmedi mi?

2. Gerçek şu ki; Biz insanı bir sıvı karışımından yarattık. Özgür iradeleri ile yapacakları şeyler ortaya çıksın diye; kendisini işitir ve görür kıldık.

3. Şüphesiz Biz ona yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör.

4. DOĞRUSU Biz; kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

5. ŞÜPHESİZ iyiler ise karışımı kâfur güzel bitki kokuları olan bir kadehten içerler.

6. Bu Allah'ın has kullarının içtikleri ve akıttıkça akıttıkları bir pınardır.

7. O KULLAR; şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.

8. Onlar kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler:

9. "Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz."

10. "Biz çetin ve belâlı bir günde Rabbimizden O'nun azabına uğramaktan korkarız" derler.

11. İşte bu yüzden Allah, onları o günün fenalığından esirger; yüzlerine parlaklık gönüllerine sevinç verir.

12. SABRETMELERİNE karşılık onlara cenneti ve cennetteki ipekleri lutfeder.

13. Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar; ne yakıcı sıcak görülür orada ne de dondurucu soğuk.

14. Cennet ağaçlarının gölgeleri üzerlerine sarkar; kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.

15. YANLARINDA gümüşten kaplar ve billûr kupalar dolaştırılır.

16. Gümüşten öyle testi, bardak ki, onları istedikleri ölçüde tayin ve takdir etmişlerdir.

17. Onlara orada cennette bir kâseden içirilir ki, bu içeceğin karışımında zencefil vardır.

18. Bu içecek orada bir çeşme, pınardandır ki adına selsebîl denir.

19. Onların cennetlik kadın kullarımızın çevrelerinde öyle ölümsüz yalnızca o cennetlik kadın kullarımızın hizmetinde bulunsunlar için sıfırdan yaratılan gençler dolaşır ki; onları gördüğünde vücutları kabuğunda saklı sedefte gizlenip etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.

20. Ne yana bakarsan bak yığınla nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır, gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içecek içirir.

22. Onlara şöyle denir: Bu sizin için bir ödüldür. Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.

23. EY MUHAMMED, BU Kur’an’ı sana Levh-i Mahfuz’daki Kitabın, Kur’an’ın Ana Kaynağı olan Kitap'tan peyderbey bölümler, kümeler hâlinde Biz indirdik!

24. Artık Rabbinin hükmüne, kararına boyun eğip sabret; onlardan hiçbir günahkâra yahut hiçbir nanköre boyun eğme.

25. Sabah vakti ile Güneş doğmadan önce Akşam vakti arasında Sabah Farz Namaz öncesi, Kuşluk Vakti ile Öğle Vaktinde ve İkindi Vaktinde nafile -farz namazlara ek olarak fazladan, ilâveten- ibadet ederek Rabbinin adını an günlük rutin işlerin dışında Allah için yapılması gereken ne varsa onları yaparak geçir.

26. Gecenin bir kısmını O’na secde, ibadet ile geçir, gecenin uzun yatsı ile sabah namazını kapsayan bölümünde de gerek Kur’an’ı anladığın dilde

okuyarak ve gerekse nafile, fazladan, ilâveten Allah için ibadetler yaparak O'nu tesbih et.

27. ŞU insanlar çarçabuk geçen dünyayı seviyorlar da önlerindeki çetin bir günü hesap gününü ihmal ediyorlar.

28. Onları Biz yarattık; onların yaratılışını sapasağlam yaptık. Dilediğimizde kendilerini yok eder yerlerine benzerlerını getiririz, yaratırız.

29. ŞÜPHESİZ Kİ bu bir öğüttür. Artık Rabbine yönelmeyi talep eden, dileyen, isteyen, tercih eden Rabbine varan bir yol tutar.

30. Allah dileme özgürlüğü vermeyi dilemeseydi siz zaten bir şey dileyemezdiniz. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

31. O dileyeni Rabbinin rahmetini tercih edip rahmetine ulaşmak için bir şeyler yapanı rahmetinin içine alır, rahmet eder, bağışlar. Zalimlere gelince onlar için çok acıklı bir azap hazırlamıştır.

TALAK SURESİ

İniş Sırası: 99 • Mushaf Sırası: 65 • 12 Ayettir

1. EY NEBİ! Mümin erkeklere söyle; Nikâh altında tuttukları kadınları boşamak istediklerinde, onların iddetlerini dikkâte alarak hayız, âdet, regl kanamasından kurtulduktan sonra boşasın ve iddeti saysınlar. Rabbiniz olan Allah'a karşı gelmekten sakının. Apaçık bir hayasızlık yapmaları dışında onları bekleme süresince evlerinden kovup çıkarmayın, kendileri de gitmesinler. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki; Allah sonra yeni bir durum ortaya çıkarır.

2. Boşanan kadınlar iddetlerinin sonuna varınca; onları güzelce tutun yahut onlardan güzelce ayrılın. İçinizden iki âdil kimseyi şahit tutun. Şahitliği Allah için dosdoğru yapsınlar. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe inanan kimselere öğüt verilmektedir. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa Allah ona bir çıkış yolu açar.

3. Onu beklemediği yerden ödüllendirir. Kim Allah'a tevekkül ederse O kendisine yeter. Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir. Allah her şeye bir ölçü koymuştur.

4. KADINLARINIZDAN âdetten kesilmiş olanlarla âdet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz onların bekleme süresi üç aydır. Hamile olanların bekleme süresi ise doğum yapmalarıyla sona erer. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa Allah ona işinde bir kolaylık verir.

5. İşte bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun ödülünü büyütür.

6. ONLARI iddetleri süresince gücünüz nispetinde oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin, masraflarını, geçimini karşılayın. Sizin için çocuğu emzirirlerse emzirme ücretlerini de verin ve aranızda uygun bir şekilde

anlaşın. Eğer anlaşamazsanız çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirebilir.

7. Eli geniş olan elinin genişliğine göre nafaka versin. Rızkı dar olan da Allah'ın ona verdiğinden o ölçüde harcasın. Allah bir kimseyi ancak imkânlarına göre yükümlü kılar. Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

8. NİCE kentlerin halkı Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrinden uzaklaşıp azdılar. Bu yüzden kendilerini çetin bir hesaba çektik ve görülmedik bir azaba çarptırdık.

9. Böylece yaptıklarının cezasını tattılar ve işlerinin sonu tam bir hüsrân oldu.

10. Allah ahirette onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. O hâlde ey iman etmiş olan akıl sahipleri Allah'a karşı gelmekten sakının! Allah size bir zikir Kur'an indirdi.

11. İman edip salih amel, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir Rasul gönderdi. Kim Allah'a inanır ve salih amel, insana ve hayata katkı sağlarsa, faydalı işleri en iyi şekilde yaparsa Allah onu içinden ırmaklar akan ebedi kalacakları cennetlere koyar. Allah gerçekten ona güzel bir rızık vermiş olur.

12. O ALLAH Kİ; yedi göğü ve yerden benzerini, bir o kadarını yaratandır. Allah'ın emri bunlar arasından inip durmaktadır ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

BEYYINE SURESİ

İniş Sırası: 100 • Mushaf Sırası: 98 • 8 Ayettir

1. KİTAP EHLİNDEN kâfirler ile müşrikler; kendilerine o apaçık delil gelmeden önce içinde bulundukları durumdan ayrılacak değillerdi.

2. Apaçık delil yani Allah tarafından bir Elçi ki; tertemiz sayfalar okur.

3. O sayfaların içinde doğru, değerli, kavi, sağlam hükümler vardır.

4. KENDİLERİNE kitap verilenler; kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Halbuki onlara dini yalnız Allah'a has, özgü kılıp hakka yönelen kimseler olarak O'na kul olmaları, namazı kılmaları ve zekâtı çalışıp üreterek vermeleri emredilmişti. İşte dosdoğru, sağlam din budur.

6. ŞÜPHESİZ inkâr eden kitap ehli ile Allah'a ortak koşanlar, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratıkların en kötüsüdürler.

7. Şüphesiz iman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanlar var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdırlar.

8. Rableri katında onların ödülü içlerinden ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu ödül Rablerine derin sevgi duyanlara mahsustur.

HAŞR SURESİ

İniş Sırası: 101 • Mushaf Sırası: 59 • 24 Ayettir

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şey Allah'a Allah'ın gücü ve kudreti karşısında O'na boyun eğmektedir. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

2. O KİTAP EHLİNDEN nankörlük anlaşmalarını ihlâl edenleri ilk toplu sürgünde yurtlarından çıkarandır. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah'ın emri onlara ummadıkları yerden geldi. O, yüreklerine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini hem kendi elleriyle hem de müminlerin elleriyle yıkıyorlardı. Ey basiret sahipleri ibret alın!

3. Eğer Allah sözleşmelerini ihlâl ettikleri için onlar hakkında sürülmeye hükmetmemiş olsaydı muhakkak kendilerine dünyada azap edecekti. Ahirette ise onlar için cehennem azabı vardır.

4. Bu onların Allah'a ve Rasulüne karşı gelmeleri imza attıkları Medine Sözleşmesi'ni ihlâl etmeleri sebebiyledir. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

5. Savaş stratejisi gereği hurma ağaçlarından altısını keserek kökleri üzerinde dikili bıraktı iseniz; Allah anlaşmalarını bozanlara saldırı izni verdiği içindir. Bu da fasıkları imza attıkları hâlde sözleşmelerine uymayanları rezil etmesi içindir.

6. ONLARIN mallarından; Allah'ın savaşılmaksızın Rasulüne kazandırdığı mallar için sizler ne at ve ne de deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah Rasullerini dilediği suçlu kimselerin üzerine gönderip onlara üstün kılar. Allah'ın her şeye hakkıyla gücü yeter.

7. Allah'ın fethedilen memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın Rasulüne kazandırdığı mallar; Allah'a, Rasulüne, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet haline gelmesin diye Allah böyle hükmetmiştir. Rasul size mallardan ne verdiyse onu alın, neyi de size

vermediyse onda ısrarcı olmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah'ın azabı çetindir.

8. BU mallar özellikle Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararken ve Allah'ın dinine ve Rasulüne yardım ederken yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılan fakir muhacirlerindir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.

9. Onlardan önce o yurda Medine'ye yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin, benliğinin, kendisinin cimriliğinden, hırsından korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

10. Onlardan sonra gelenler ise şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla! Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin."

11. KİTAP EHLİNDEN o inkâr eden yoldaşlarına; "Yemin ederiz ki, siz Medine'den çıkarılırsanız muhakkak biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin hakkınızda asla kimseye boyun eğmeyiz. Eğer size karşı savaşılırsa size mutlaka yardım ederiz " diyerek münafıklık yapanlara bakmaz mısın? Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.

12. Andolsun eğer yoldaşları Medine'den çıkarılırsa, onlarla beraber çıkmazlar. Kendilerine karşı savaşılırsa onlara yardım etmezler. Yardım edecek olsalar bile Andolsun mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar sonra kendilerine de yardım edilmez.

13. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku Allah'a karşı duydukları korkudan daha fazladır. Bu onların düşünmeyen bir toplum olmaları sebebiyledir.

14. Onlar müstahkem sağlam kaleler içinde veya duvarlar arkasında olmadan sizinle toplu hâlde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu birlik sanırsın. Halbuki kalpleri darmadağınıktır. Bu onların ilerisini düşünmeyen bir topluluk olmalarındandır.

15. ONLARIN durumu kendilerinden az öncekilerin Mekkeli müşriklerin durumu gibidir. Onlar Bedir'de yaptıklarının cezasını tatmışlardır. Onlara Ahirette de çok acıklı bir azap vardır.

16. Münafıkların durumu ise tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana; "İnkâr et" der, insan inkâr edince de;" "Şüphesiz ben senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" der.

17. Nihayet ikisinin de azdıranın da azanın da akibeti sonsuz olarak ateşte kalmaları olmuştur. İşte zalimlerin cezası budur.

18. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının ve herkes gelecek için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

19. Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da kendilerine, kendilerini unutturduğu Allah'ı unuttukları için ahiret hesabını yapamayacak duruma düşürdüğü kimseler gibi olmayın. İşte onlar fasık kimselerin ta kendileridir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir olmaz. Cennetlikler kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. EĞER BİZ bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte misâller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

22. O kendisinden başka hiçbir İlâh, Otorite olmayan Allah'tır! Gaybı da görünen âlemi de bilendir. O Rahman'dır, Rahim'dir.

23. O kendisinden başka hiçbir İlâh, Otorite bulunmayan Allah'tır. O mülkün, hayatın gerçek sahibi, kutsal asla zarar verilemeyen, barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, yüce olan ve her şartta iradesini yürüten ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah onların ortak koştuklarından uzaktır.

24. O yaratan ilk elementleri, maddeleri, insanı ana-babası olmadan yani hiçbir şey değilken sıfırdan, yoktan var eden, biçim, şekil veren Allah'tır. En güzel sıfatlar, özellikler, nitelikler O'nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'na boyun eğer. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

NUR SURESİ

İniş Sırası: 102 • Mushaf Sırası: 24 • 64 Ayettir

1. BU BİZİM katımızdaki Kitabın Anası olan Levh-i Mahfuz'dan indirdiğimiz, verileri aktardığımız, anlattığımız; uygulanmasını önerdiğimiz ve bağıntılı yapılmasını şartlara bağladığımız hükümleri olan apaçık bir Sûredir. Düşünüp öğüt almanız için onda apaçık ayetler indirdik.

2. ZİNA eden kadın ve zina eden erkekten her birine ince sicim şeklinde hafif acıtan cinsten yüzer sopa vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız o ikisine olan acıma duygunuz sizi Allah'ın hükmünü uygulamaktan alıkoymasın. Müminlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun.

3. Zina eden erkek ancak zina eden bir kadınla veya Allah'a ortak koşan bir kadınla birlikte olur, yuva kurar. Zina eden bir kadın da ancak zina eden bir erkekle veya Allah'a ortak koşan bir erkekle yuva kurar, birlikte olur. Bu müminlere haram kılınmıştır.

4. İFFETLİ kadınlara zina isnat edip sonra da dört şahit getiremeyenlere hafif acıtan seksen sopa vurun. Artık onların şahitliğini asla kabul etmeyin. İşte bunlar fâsık kimselerdir.

5. Ancak tövbe edip bundan sonra ıslah olanlar düzelenler müstesna! Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. EŞLERİNE zina isnat edip de kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince onların her birinin şahitliği; kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair Allah adına dört defa yemin ederek şahitlik etmesi,

7. beşinci defada da eğer yalancılardan ise Allah'ın lânetinin kendi üzerine olmasını ifade etmesiyle yerine gelir.

8. Kocasının yalancılardan olduğuna dair Allah'ı dört defa şahit getirmesi Allah adına yemin etmesi,

9. beşinci defada da eğer kocası doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi kadından cezayı kaldırır.

10. ALLAH'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı ve Allah tövbeleri kabul eden hüküm isabetli karar veren ve hikmet sahibi meselelere çözüm üretip size ayetleriyle gönderen olmasaydı haliniz nice olurdu?

11. O AĞIR iftirayı uyduranlar sizin içinizden bir güruhtur. Bu iftirayı kendiniz için kötü bir şey sanmayın. Aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her biri için işledikleri günahın cezası vardır. İçlerinden elebaşılık ederek o günahın büyüğünü üstlenen için ise ağır bir azap vardır.

12. Bu iftirayı işittiğiniz zaman iman eden erkek ve kadınlar kendileri hakkında iyi zan besleyip de; "Bu apaçık bir iftiradır" deselerdi ya!

13. Onlar iftiracılar bu iddialarına dair dört şahit getirselerdi ya! Madem ki şahit getirmediler işte onlar Allah yanında, katında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer size dünya ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı içine daldığınız bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu!

15. Hani o iftirayı dilden dile dolaştırıyor; hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyleri ağzınıza alıp söylüyor ve bunu önemsiz bir iş sanıyordunuz. Halbuki bu Allah katında büyük bir günahtır.

16. Bu iftirayı işittiğiniz vakit; "Böyle sözleri ağzımıza almamız bize yaraşmaz. Seni eksikliklerden uzak tutarız Allah'ım! Bu çok büyük bir iftiradır" deseydiniz ya!

17. EĞER inanıyorsanız bu gibi şeylere bir daha ebediyen dönmemeniz için Allah size öğüt veriyor.

18. Allah size âyetleri açıklıyor. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

19. İnananlar arasında hayasızlığın yayılmasını arzu eden kimseler var ya onlar için dünya ve ahirette çok acıklı bir azap vardır. Allah bilir siz bilmezsiniz.

20. Allah’ın lütfu ve rahmeti sizin üzerinize olmasaydı ve Allah çok esirgeyici ve çok merhametli olmasaydı haliniz nice olurdu?

21. EY İMAN EDENLER! Şeytanın adımlarına uymayın, adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, adımlarına uyarsa bilsin ki o hayasızlığı ve kötülüğü emreder. Eğer Allah’ın size lütfu ve merhameti olmasaydı sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Fakat Allah dileyen, tertemiz yaşamak isteyen suç işlemeyip hak eden kimseyi tertemiz kılar. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

22. İçinizden varlık ve servet sahibi kimseler; yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere kendi mallarından bir şey vermeyeceklerine dair yemin etmesinler. Onların kusurlarını bağışlasınlar, vazgeçip iyi muamelede bulunsunlar. Allah’ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

23. İffetli ve haklarında uydurulan kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnat edenler gerçekten dünya ve ahirette lânetlenmişlerdir. Onlara çok büyük bir azap vardır.

24. İşlemiş oldukları günahtan dolayı dillerinin, ellerinin ve ayaklarının kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri günde;

25. işte o gün Allah onlara kesinleşmiş cezalarının tam karşılığını verecek ve onlar Allah’ın apaçık bir gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Yozlaşmış ahlâken, huyu suyu bozulmuş kadınlar huyu suyu, ahlâken bozulmuş yozlaşmış erkeklere; yozlaşmış erkekler de yozlaşmış kadınlara; ahlâki yönden düzgün temiz kadınlar temiz erkeklere; ahlâki yönden düzgün temiz erkekler de temiz kadınlara lâyıktır. O ahlâki yönden düzgün temiz olanlar iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlanma ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.

27. EY İMAN EDENLER! Kendi evlerinizden başka evlere geldiğinizi hissettirip izin alıp ev sahiplerine selâm vermeden girmeyin. Bu davranış sizin için daha hayırlıdır. Düşünüp anlayasınız diye size böyle öğüt veriliyor.

28. Eğer evde kimseyi bulamazsanız size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size; “Geri dönün” denirse hemen dönün. Çünkü bu sizin için daha nezih bir davranıştır." Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

29. İçinde size ait bir eşya olan, oturanı bulunmayan evlere girmenizde herhangi bir günah yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

30. MÜMİN ERKEKLERE söyle; gözlerini haramdan sakınsınlar iffetlerini, namuslarını kalplerini, gönüllerini, akıl sağlıklarını şeytanın attığı kötü duygu ve düşüncelerden korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihtir, temizdir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle gözlerini haramdan sakınsınlar ırzlarını, iffetlerini kalplerini, gönüllerini, akıl sağlıklarını şeytanın attığı kötü duygu ve düşüncelerden korusunlar. Zorunlu olarak, kendiliğinden görünenler dışında ziynetlerini maddi ve manevi takılarını, süslerini göstermesinler. Başlarına örttükleri örtülerini göğüslerinin, yakalarının üzerine kadar salsınlar. Takılarını kocalarından, babalarından, kocalarının babalarından, oğullarından, üvey oğullarından, erkek kardeşlerinden, erkek kardeşlerinin oğullarından, kız kardeşlerinin oğullarından, Allah'a teslim olan kadınlardan, mâlik, sahip, egemenniklerinde, yönetimlerinde olduklarından, güvenilir hizmetçilerden ve henüz takıların değerini bilmeyen çocukların dışında hiç kimseye göstermesinler. Gizledikleri takılar bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler hep birlikte tövbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz!

32. İÇİNİZDEN bekârları ister özgür, hür, vatandaş olsun veya ister esir edinilmiş, vatandaş olmayan yabancılardan olsun fark etmez malik, sahip, egemenliğiniz altında olup esir düşmüş mümin kadın ve esir düşmüş mümin köleleri, erkekleri birbirleriyle evlendirin! Eğer bunlar yoksul iseler, Allah onları lütfuyla zenginleştirir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

33. Evlenmeye güçleri yetmeyenler de Allah kendilerini lütfuyla zengin edinceye evlilik imkânı verinceye kadar iffetlerini korusunlar. Size

sığınmış olan sığınmacılardan yazılı antlaşma yapmak isteyenlere gelince; eğer onlarda bir iyileşme görürseniz onlarla yazılı antlaşma yapın. Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Evlenmek yolu ile iffetlerini korumak isteyenlere izin verin. Ülkenizde çalıştırdığınız yabancıların evlenmesine engel olarak onları fuhşa zorlamayın. Kim onların fuhşuna neden olursa; bilinmelidir ki; hiç şüphesiz bu durumlarından dolayı Allah onlara çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

34. Andolsun Biz size açıklayıcı âyetler, sizden önce gelip geçenlerden bir misâl ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir öğüt indirdik.

35. ALLAH göklerin ve yerin nurunu var edendir. Onun nurunun temsili şudur: Duvarda bir hücre; içinde bir kandil," kandil de bir cam fânûs lâmba içinde. Fânûs lâmba sanki inci gibi parlayan bir yıldız. Mübârek bir ağaçtan ne doğuya ne de batıya ait olan zeytin ağacından tutuşturulur. Bu ağacın yağı ateş dokunmasa bile neredeyse aydınlatacak tır. Nur üstüne nur. Allah isteyeni gereğini yapanı nuruna iletir. Allah insanlar için misâller verir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, yerli yerince yapandır.

36. ALLAH'ın yüceltilmesine ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde oralarda insanlar sabah akşam O'nu tesbih ederler.

37. Hiçbir ticaretin ve hiçbir alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan, düşünmekten, namazı kılmaktan, zekâtı vermekten alıkoymadığı birtakım adamlar vardır ki; onlar kalplerin ve gözlerin dikilip kalacağı bir günden korkarlar.

38. Bütün bunları Allah; kendilerini yaptıklarının en güzeli ile ödüllendirsin ve lütfundan onlara daha da fazlasını versin diye yaparlar. Allah dilediğine hesapsız rızık yaratır.

39. İNKÂR EDENLERE gelince onların amelleri, işleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz tıpkı bunun gibi kâfir de hesap günü yaptıklarından bir şey bulamaz. Ancak Allah'ı yanında bulur. Allah da onun hesabının tam karşılığını verir. Allah hesabı çabuk görendir.

40. Yahut inkârcıların küfür içindeki hâlleri derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. Bir deniz ki onu dalga üstüne dalga kaplıyor üstünde de bulutlar

var. Karanlıklar üstüne karanlıklar. İnsan elini çıkarsa neredeyse onu bile göremez. Allah kime nur vermez; zina edenlere, şirk, ortak koşanlara, gerçeği gizleyen kâfirlere, munafıklara, iki yüzlülere, tövbe edip düzelmeyenlere, işte onlar için ‘nur’ yüzünde güzellik, ışık diye bir şey yoktur.

41. GÖKLERDE ve yeryüzünde bulunan kimselerle sıra sıra kanat çırparak uçan kuşların Allah’a boyun eğdiğini görmez misin? Her biri duasını ve hatırlayışını kesin olarak bilmektedir. Allah onların yapmakta olduğu şeyleri hakkıyla bilendir.

42. Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah’ındır. Dönüş de ancak Allah’ın huzurunadır.

43. Görmez misin ki Allah bulutları sevk eder. Sonra onları kaynaştırıp üst üste yığar. Nihayet yağmurun onların arasından yağdığını görürsün. O gökten oradaki dağlardan dolu indirir de onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de geri çevirir. Bu bulutların şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alacak.

44. Allah geceyi ve gündüzü peşpeşe döndürüp duruyor. Şüphesiz bunda basiret sahibi olanlar için bir ibret vardır.

45. Allah bütün canlıları sudan yarattı. İşte bunlardan bir kısmı karnı üzerinde sürünür; kimi iki ayak üzerinde yürür, kimisi dört ayak üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

46. Andolsun Biz açıklayıcı âyetler indirdik, veriler aktardık, Vahiy Meleği Cibril ile transfer ettik, anlattık. Allah dileyen, isteyen, doğru yolu tercih eden kimseyi doğru yola iletir.

47. MÜNAFIKLAR; “Allah’a ve Rasul’e inandık ve itaat ettik” derler. Sonra da onların bir kısmı bunun ardından yüz çevirirler. Halbuki onlar inanmış değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için Allah’a Kur’an’a ve Rasulüne hakeme, hâkime çağırıldıkları zaman; bir de bakarsın ki, içlerinden bir grup yüz çevirmektedir.

49. Ama gerçek kendi lehlerinde ise boyun eğerek ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var yoksa şüphe ve tereddüde mi düştüler? Yoksa Allah ve Rasulünün kendilerine karşı zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Kesinlikle işte onlar asıl zalimlerdir.

51. ARALARINDA hüküm vermek için Allah'a Kur'an'a ve Rasulüne davet edildiklerinde müminlerin söyleyeceği söz ancak; "İşittik ve iman ettik" demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

52. Kim Allah'a ve Rasulüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'na karşı gelmekten sakınırsa, işte onlar başarıyı elde edenlerin ta kendileridir.

53. Münafıklar sen kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka saldırganlara karşı savaşa çıkacaklarına dair en ağır bir şekilde Allah'a yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin. Sizden istenen güzelce itaat etmektir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

54. Onlara de ki: "Allah'a itaat edin, Rasul'e itaat edin". Eğer yüz çevirirseniz bilin ki, ona yüklenenin sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Rasul'e düşen ancak apaçık bir tebliğdir Rabbinden aldığı vahyi eksiltmeden ve arttırmadan, ekleme yapmadan olduğu gibi sizlere iletmektir.

55. ALLAH; içinizden iman edip de salih ameli, insana ve hayata katkı veren faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi, onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu hayat tarzlarına yardımcı olacağını, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar Bana kulluk eder ve Bana ulaşmak için hiçbir şeyi aracı edinmez ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

56. Namazı gereği Allah'ın, Nebisine öğrettiği gibi kılın, zekatı çalışıp üreterek verin, Rasule itaat edin ki size merhamet edilsin.

57. İnkâr edenlerin Allah'ı yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanma! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varış yeridir o!

58. EY İMAN EDENLER! Sizin yönetiminize, hizmetinize verilen mâlik, sahip olduklarınız, sizden ailenizden henüz bülûğ akıl baliğ, aklının erdiği çağına ermemiş olanlar da dahil günde üç defa; sabah namazından yatağınızdan kalkmadan önce, öğleyin elbiselerinizi çıkarıp dinlenmeye geçeceğiniz vakit ve yatsı namazından sonra yatak odanıza çekildiğinizde yanınıza girecekleri zaman sizden izin istesinler. Bu üç vakit sizin dış giysilerinizi çıkardığınız vakitlerdir. Bu vakitlerin dışında izinsiz girme konusunda ne size, ne de onlara bir günah, sorumluluk yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. Allah âyetlerini size işte böylece açıklar. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

59. Çocuklarınız ergenlik, yetişkinlik çağına geldiklerinde sizden öncekilerin istedikleri gibi izin istesinler. İşte Allah âyetlerini size böyle açıklar. Allah hakkıyla bilendir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

60. ARTIK evlenme ümidi beslemeyen, hayızdan ve doğumdan kesilmiş, yaşlı kadınların ziynetlerini takılarını göstermeksizin sizin yanınızda dış elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama yine de sakınmaları onlar için daha hayırlıdır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

61. KÖRE güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur. Kendi evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarlarına sahip söz sahibi olduğunuz evlerde ya da dostlarınızın evlerinde yemek yemenizde bir sakınca yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı olarak yemek yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman birbirinize Allah katından mübârek ve hoş bir esenlik dileği olarak; “selâm” verin. İşte Allah düşünesiniz diye ayetleri size böyle açıklıyor.

62. MÜMİNLER yalnızca Allah’a ve Rasulüne inananlardır. Onlar o müminler, toplumsal meseleler, toplumu ilgilendiren ortak bir iş üzerinde Rasulle beraber görüşmeler yapıyorken, ondan Rasulden izin almadan

çekip gitmeyen kimselerdir. Senden izin isteyenler, Allah'a ve Rasulüne inananlardır. O hâlde bazı işlerini görmek için senden izin isterlerse, içlerinden dilediğine, mazeretlerini uygun gördüğüne izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

63. EY İNANANLAR! Rasul'ün sizi çağırmasını birinizin diğerinizi çağırması gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri Allah gerçekten bilir. Artık onun Kur'an'ı ilk hareket noktası alarak verdiği emirlerine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya çok acıklı bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64. Bilmiş olun ki; şüphesiz göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. O içinde bulunduğunuz durumu gerçekten bilir. Allah'a döndürülecekleri ve yaptıklarını Allah'ın onlara haber vereceği günü hatırla! Allah her şeyi bilir!

HAC SURESİ

İniş Sırası: 103 • Mushaf Sırası: 22 • 78 Ayettir

1. EY İNSANLAR! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Şüphesiz kıyametin sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2. Onu gören her emzikli kadın, emzirmekte olduğu çocuğundan geçer ve her hamile kadın da karnındaki çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş gibi aklı başlarından gitmiş birinin davrandığı gibi davrandıklarını görürsün halbuki onlar sarhoş değillerdir. Ne var ki Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimi vardır ki, hiçbir bilgisi olmadığı hâlde; Allah hakkında tartışmaya girer ve her azgın şeytanın ardına düşer.

4. Şeytan hakkında Sicil dosyasına; "Her kim onu dost edinirse mutlaka o kimseyi saptırır ve onu cehennem azabına sürükler" diye yazılmıştır.

5. EY İNSANLAR! Ölümden sonra diriliş konusunda herhangi bir şüphe içindeyseniz düşünün ki hiç şüphesiz Biz sizi topraktan sonra az bir sudan, nutfeden, spermadan sonra bir "hücre, alâka, embrio"dan sonra da yaratılışı belli belirsiz bir çiğnemlik et parçası olan ceninden yarattık ki, size kudretimizi apaçık anlatalım, gösterelim. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bir bebek, çocuk olarak çıkarıyor sonra da tam gücünüze ergenlik çağınıza ulaşmanız için sizi kemâle erdiriyoruz. İçinizden çocukken ölenler de olur. Yine içinizden bir kısmı da ömrün en düşkün çağına ihtiyarlığa ulaştırılır ki, bilirken çocuk gibi hiçbir şey bilmez hâle gelir. Yeryüzünü de ölü kupkuru görürsün. Biz onun üzerine yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabarır ve her türden iç açıcı çift çift bitkiler bitirir.

6. Bu böyle! Çünkü Allah hakkın, gerçeğin da kendisidir. Şüphesiz O ölüleri diriltir ve O her şeye hakkıyla kadirdir, tam hakimdir.

7. Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onda hiçbir şüphe yoktur ve şüphesiz Allah, kabirdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah hakkında tartışır; ne bir ilmi, ne bir yol göstericisi, ne de aydınlatıcı bir kitabı olmadan!

9. Kibirlenerek insanları Allah'ın yolundan saptırmaya çalışır. Ona dünyada bir rezillik vardır. Ona kıyamet gününde de yangın azabını tattıracağız.

10. Ona ey insan; "İşte bu kendi ellerinin önceden işledikleri yüzündendir. Allah kesinlikle kullara zulmedici değildir" denir.

11. İNSANLARDAN öylesi de vardır ki, Allah'a kıyıdan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa gönlü onunla hoş olur. Şâyet başına bir kötülük gelirse gerisin geri küfre dönüverir. O dünyayı da kaybetmiştir ahireti de! İşte bu apaçık ziyanın da kendisidir.

12. O Allah'ı bırakır da kendine ne zarar ne de fayda veremeyen şeylere tapar, şeylerin peşinden gider! Bu da derin sapıklığın da kendisidir.

13. Zararı faydasından daha yakın olana tapar, olanın peşinden gider. O taptığı ne kötü yardımcı ne fena yoldaştır!

14. ŞÜPHESİZ Kİ ALLAH; iman edip iyi işler yapanları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphesiz Allah dilediğini adaletle yapar.

15. Her kim Allah'ın kendisine dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini sanıyorsa; her şeyden ümidini kesip göğe Allah'a elini açıp yakararak bir çare arasın, sonra mümkünse gelecek yardımı kessin. Başvurduğu bu yöntem öfkelendiği şeyi giderebilecek mi?

16. Böylece Biz Kur'an'ı apaçık âyetler hâlinde indirdik, aktardık, anlattık. Şüphesiz Allah dileyeni, yola gelmek isteyip bu uğurda çalışanı, araştırma yapanı doğru yola iletir.

17. Şüphesiz Müminler Allah'a iman eden, mümin olanlar, inananlar, Yahudi mezhebi mensupları, Sabiîler, Hristiyan mezhebi mensupları, Mecûsiler ve Allah'a ortak koşanlar, müşrikler, şirk koşarak inananlar var ya Allah kıyamet günü onların aralarında mutlaka hüküm verecektir. Çünkü Allah her şeye şahittir.

18. GÖRMEDİN mi ki şüphesiz göklerde ve yerde olanlar; güneş, ay, yıldızlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde etmekte, boyun eğmektedir. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur.

Allah kimi alçaltırsa ona saygınlık kazandıracak hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini adaletle yapar.

19. İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Bunlardan inkâr edenler için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür.

20. Onunla karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır.

22. Her ne zaman cehennemden o ızdıraptan çıkmak isteseler "oraya geri döndürülürler ve onlara; “Tadın yangın azabını” denilir.

23. ŞÜPHESİZ Allah, iman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir. Oradaki giysileri ise ipektir.

24. Onlar hem sözün hoş olanına ulaşmışlar hem de övgüye lâyık olan Allah’ın vasiyet ettiği, emrettiği şekilde yaşamışlardır.

25. ŞÜPHESİZ inkâr edenler ve Allah’ın yolundan yerli ve dışarıdan gelen bütün insanlar için ibadet yeri olarak eşit kıldığımız Mescid-i Haram’dan alıkoyanlar azabı hak etmişlerdir. Kim de orada zulmederek haktan sapmak isterse Biz ona çok acıklı bir azaptan tattıracağız.

26. HANİ Biz İbrahim’i Kâbe’yi; “Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için yerleşim yeri yapılan Evi tertemiz tut” diye uyarmıştık.

27. İnsanlar arasında haccı ilân et ki; gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.

28. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği, kesimlik Enam; koyun, keçi, sığır ve deve gibi hayvanlar üzerine bilinen günlerde Hac zamanı onları ziyaretçilere ziyafet için keserken Allah’ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiyin, yoksula fakire de yedirin!

29. Aynı zamanda bunlar; Arafat vakfesini, Müzdelife vakfesini yerine getirsinler ve Beyt-i Atik'i Allah'a ibadet için yapılan Kâbe'yi tavaf etsinler.

30. BU BÖYLE! Kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse bu Rabbi katında kendisi için bir hayırdır. Haramlığı size okunanların bildirilenlerin dışında bütün hayvanlar size helâl kılındı. Artık putlara tapma şirkinden, pisliğinden kaçının, yalan sözden kaçının.

31. Doğrudan, direkt, aracısız Allah'a yönelen, O'na ortak koşmayan aracı edinmeyen kimseler olun. Kim Allah'a ortak koşarsa aracı edinirse sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgar onu uzak bir yere sürüklüyor gibidir.

32. Şirk koşanın durumu işte böyle! Her kim de Allah'ın nişânelerine, simgelerine, işâretlerine saygı gösterirse; bilsin ki, bu kalplerin takvasındandır, Allah'a olan saygısındandır!

33. Sizin için onlarda belli bir zamana kadar birtakım yararlar vardır. Sonra da kesilmek üzere varacakları yer Beyt-i Atik Allah'a ibadet için yapılan Kâbe'dir.

34. HER ümmet, toplum için Hac'da kesilen Kurban dışında, Hacca gidemeyenler de; Allah'ın kendilerine rızık olarak yarattığı enam cinsi hayvanlar üzerine O'nun adını anarak kurbanlarını kessinler, diye Hac Ayı'nda geçerli bir kurban kesme zamanı Kurban Kesme Günleri belirledik. İşte sizin ilahınız Tek Bir İlah'tır. Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan tek ve yüce varlık Allah'tır sizin İlahınız! Şu halde yalnız O'na teslim olun. Alçak gönüllüleri müjdele!

35. Onlar Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, başlarına gelen musibetleri düşünüp sabreden, namaza devam eden ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayan kimselerdir.

36. BEDENCE gelişmiş, olgunlaşmış kesime uygun hayvanları da sizin için Allah'a kulluğun simgelerinden, nişânelerinden, işâretlerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır, pek çok yarar vardır. Onlar saf saf sıralanmış dururken Hac zamanı, günlerinde Kâbe'yi ziyaret edenlere ziyafet vermek için onları keseceğiniz zaman üzerlerine Allah'ın adını anın.

Yanları üzerlerine düşüp canları çıkınca onlardan siz de yiyin, istemeyen fakire de istemek zorunda kalan fakire de yedirin. şükredesiniz diye onları böylece sizin hizmetinize verdik.

37. Onların kestiğiniz hayvanların etleri ve kanları asla Allah'a ulaşmaz. Fakat O'na ulaşacak olan sizin takvanızdır, içten saygınızdır. Böylece onları sizin hizmetinize verdi ki, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız. İyilik edenleri müjdele!

38. Şüphesiz Allah inananları savunur. Doğrusu Allah; hiçbir haini, nankörü sevmez, savunmaz.

39. KENDİLERİNE savaş açılan Allah'a teslim olanlara zulme uğramaları sebebiyle cihat için izin verildi. Şüphe yok ki, Allah'ın onlara yardım etmeye gücü yeter.

40. Onlar haksız yere sırf; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah'ın insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çok anılan Manastırlar, Kiliseler, Havralar ve Mescitler muhakkak yerle bir edilirdi. Şüphesiz ki Allah; kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah; çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

41. Onlar öyle kimselerdir ki; şâyet kendilerine yeryüzünde imkân ve iktidar versek, namazı zayi etmeden gereği gibi kılar, zekatı verir, iyilikle emreder ve kötülüğün oluşumuna engel olurlar. Bütün işlerin âkıbeti, sonu Allah'a aittir.

42. EY MUHAMMED! Eğer seni yalanlarlarsa bil ki, onlardan önce; Nuh, Âd ve Semûd kavimleri de Rasullerini yalanlamışlardı.

43. İbrahim'in kavmi ile Lût'un kavmi ve Medyen halkı da yalanlamışlardı.

44. Mûsâ da yalanlandı ve nihayet o inkârcılara mühlet verdim, sonra da onları azabımla yakalayıverdim. Beni inkâr etmek nasılmış gördüler.

45. Böylece zulüm yapan halkları helâk ettik. Artık duvarları çatılarının üzerine çökmüş, yıkılmış memleketler, nice kuyular, nice muhteşem sarayları kullanılmaz olmuştur!

46. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki; düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun? Çünkü gerçekte gözler değil, göğüslerdeki kalpler kalp gözleri kör olur.

47. Bir de senden acele azap istiyorlar. Halbuki Allah asla vadinden caymaz. Şüphesiz Rabbinin nezdinde bir gün, sizin saydığınız bin yıl gibidir.

48. Zalim oldukları hâlde mühlet verdiğim sonra da kendilerini azabımla yakaladığım nice memleket halkları vardır. dönüş yalnız Benim huzurumadır.

49. DE Kİ: “Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım.”

50. Artık iman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar var ya, işte onlar için bir bağışlama, güzel bir nimet cennet vardır.

51. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için çaba gösterenler var ya, işte onlar cehennemliklerdir.

52. SENDEN önce hiçbir Rasul ve Nebi göndermedik ki; velev ki o bir şey temenni ettiği zaman şeytan onun bu temennisine vesvese vermeye çalışmasın! Ama Allah şeytanın bu çabasını boşa çıkarır. Sonra Allah, âyetlerini bağıntılı birinin anlaşılmasını diğerine bağlı, sağlam, çelişkisiz kılmıştır. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

53. Allah; şeytanın bu çabasına, kalplerinde hastalık bulunanlar ile kalpleri katı olanları açığa çıkarmak için izin verir. Hiç şüphesiz ki o zalimler derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar onun Rabbinden gelen hak, gerçek olduğunu bilsinler. Böylece O’na iman etsinler ve sonuçta da kalpleri O’na saygı duysun diye Allah böyle yapar. Hiç şüphe yok ki Allah, iman edenleri doğru yola, anlayışa iletir.

55. İnkâr edenler; kendilerine kıyamet ansızın gelinceye, yahut da onlara kısır bir günün azabı gelip çatıncaya dek, o Kur’an’a hep şüphe içinde bakarlar.

56. İşte o gün mülk hükümrânlık Allah’ındır. O insanların arasında hükmünü verir. Artık iman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapmış olanlarNaîm Cennetleri’ndedirler.

57. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlamış olanlara gelince onlar için de alçaltıcı bir azap vardır.

58. ALLAH YOLUNDA hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince, Allah onlara muhakkak güzel bir rızık verecektir. Şüphe yok ki Allah, rızık dağıtanların en hayırlısıdır.

59. Elbette onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, halimdir hemen cezalandırmaz, mühlet verendir.

60. Bu böyle! Bir de kim kendisine verilen eziyetin dengiyle "karşılık verir de sonra yine kendisine zulmedilirse elbette Allah ona yardım eder. hiç şüphesiz ki Allah; çok affedendir, çok bağışlayandır.

61. BU BÖYLE! Çünkü Allah geceyi kısaltıp gündüzü uzatıyor, "gündüzü de kısaltıp geceyi uzatıyor. Şüphesiz ki Allah; hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

62. Bu böyle! Çünkü Allah gerçeğin ta kendisidir. O’nu bırakıp da taptıkları, etrafında toplandıkları ise bâtılın, yalanın da kendisidir. Şüphesiz ki Allah tek yüce olandır, tek büyük olandır.

63. Allah’ın gökten yağmur indirdiği, böylece yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmedin mi? Şüphesiz Allah çok lütufkârdır, hakkıyla haberdardır.

64. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O’nundur. Şüphesiz ki Allah elbette zengindir, elbette övgüye lâyıktır.

65. GÖRMÜYOR musun ki bütün yerdekiler ve Allah’ın tabiat kanunları uyarınca denizde akıp gitmekte olan gemiler size hizmet etmektedir. İzni olmaksızın yerin üzerine düşmesin diye göğü O tutuyor. Şüphesiz ki Allah; insanlara karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

66. O size hayat veren sonra sizi öldürecek daha sonra da diriltecek olandır. Şüphesiz insan çok nankörlük ediyor.

67. BİZ her ümmet, uygarlık, medeniyet, topluluk için uygulayacağı tek bir ibadet yolu gösterdik, tek bir ibadet tarzı belirledik. O hâlde din işinde yaşam tarzı konusunda seninle asla çekişmesinler. Sen Rabbine davet et. Çünkü sen hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer seninle mücadele ederlerse de ki: “Allah yapmakta olduğunuzu daha iyi bilmektedir.”

69. Hakkında ayrılığa düşüp durduğunuz şeyler konusunda kıyamet günü Allah aranızda hüküm verecektir.

70. Bilmez misin ki; kuşkusuz Allah gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Kuşkusuz bunların hepsi Levh-i Mahfuz’daki bir Kitaba, Kütüğe yazılmaktadır. Şüphesiz bu Allah’a göre çok kolaydır.

71. Onlar Allah’ı bırakıp hakkında Allah’ın hiçbir delil indirmediği kendilerinin de hakkında hiçbir bilgilerinin bulunmadığı şeylere kulluk ederler. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Kendilerine âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman o kâfirlerin yüz ifadelerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse kendilerine âyetlerimizi okuyanlara hışımla saldıracaklar. De ki: “Şimdi size bu durumdan daha beterini haber vereyim mi: Ateş! Allah onu kâfirlere, gerçeği gizleyenlere vadetti. Ne kötü varış yeridir orası!”

73. EY İNSANLAR! Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin: Sizin Allah’tan başka taptıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar; hepsi bunun için toplansalar bile! Eğer sinek onlardan bir şey kapsa bunu ondan kurtaramazlar! İsteyen de aciz istenen de!

74. Allah’ın kadrini gereği gibi bilemediler! Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

75. Allah meleklerden de Rasuller elçiler seçer, insanlardan da! Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

76. Onların önlerindekilerini, gördüklerini de görmediklerini, arkalarındakilerini de bilir. Bütün işler hep Allah’a döndürülür.

77. EY İMAN EDENLER! Rükû edin, secde edin, Rabbinize kul olun ve hayır işleyin, iyilik yapın ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah izin verdiği için size savaş açanlarla siz de savaşın. O sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi. Babanız İbrahim’in dinine tabi olun, uyun! Allah sizi hem daha önce hem de bunda Kur’an’da: “Müslim aracılar edinmeden yalnız Allah’a bağlanıp teslim olan” olarak isimlendirdi ki; Rasul size şahit ve örnek olsun, siz de insanlara şahit ve örnek olun. Öyleyse namazı gereği gibi Allah'ın önceki Nebilere vahyi ile öğrettiği şekliyle Muhammed Nebi'ye kadar nasıl geldiyse ve kendisine gösterip öğrettiğimiz şekliyle edâ edip kılın, zekatı çalışıp üreterek verin ve yalnızca Allah’a bağlanın. Sizin sahibiniz, yardımcınız, dostunuz yalnız O’dur. O ne güzel dost, sahip ve ne güzel yardımcıdır!

MÜNAFIKUN SURESİ

İniş Sırası: 104 • Mushaf Sırası: 63 • 11 Ayettir

1. EY MUHAMMED! Münafıklar sana geldiklerinde; “Senin elbette Allah’ın Rasulü olduğuna şahitlik ederiz” derler. Allah senin zaten kendisinin Rasulü olduğunu biliyor. Fakat Allah o münafıkların hiç şüphesiz bazen bir doğruyu söyleyen yalancılar olduklarına elbette şahitlik eder.

2. Yeminlerini kalkan yaptılar da insanları Allah’ın yolundan çevirmeye çalıştılar. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

3. Bu onların önce iman edip sonra inkâr etmeleri bu yüzden de kalplerinin mutsuzlaşması sebebiyledir. Artık onlar kavramak istemiyorlar.

4. ONLARI gördüğün zaman görünümleri hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste, kütük gibidirler. Her kuvvetli sesi, gürültüyü konuşulanı kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar gerçek düşmandır onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da çevriliyorlar, döndürülüyorlar!

5. O münafıklara; “Gelin Allah’ın Rasulü sizin için bağışlama dilesin” denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

6. ONLARA bağışlama dilesen de dilemesen de onlar için birdir. Allah onları asla bağışlamayacaktır. Çünkü Allah fasıklar topluluğunu doğru yola iletmez.

7. Onlar; “Allah Rasulü’nün yanında bulunanlara muhacirlere bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler” diyenlerdir. Halbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah’ındır. Fakat münafıklar bunu kavramak istemiyorlar, görmezden geliyorlar!

8. Onlar; “Andolsun eğer Medine’ye dönersek üstün olan zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır” diyorlardı. Halbuki asıl üstünlük; ancak Allah’ın, Rasulü’nün ve Müminlerindir. Fakat münafıklar görmezden geliyorlar, bilmek istemiyorlar.

9. EY İMAN EDENLER! Mallarınız ve evlatlarınız sizi Allah'ı emir ve yasaklarını hatırlamaktan alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

10. Herhangi birinize ölüm gelip de; "Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam! " demeden once; size rızık olarak yarattığımız şeylerden Allah'ın size tavsiye ettiği şekilde harcayın.

11. Allah ölümüne izin verdiği hiçbir kimseyi asla ertelemez. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

MÜCADELE SURESİ

İniş Sırası: 105 • Mushaf Sırası: 58 • 22 Ayettir

1. ALLAH, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah sizin sürdürdüğünüz konuşmayı işitmekteydi. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

2. İçinizden eşlerine cahiliye adetlerinden olan: "Sen bana annemin sırtı gibisin" diyerek zıhar yapanlar; bilsinler ki, o eşleri onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Şüphesiz onlar hoş karşılanmayan ve yalan bir söz söylüyorlar. Şüphesiz Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

3. Kadınlarından zıhar yapıp ayrılan sonra da söylediklerinden dönecek olan eşler; birlikte olmadan önce bir köleyi, esiri azat etmeli, özgür bırakmalıdırlar. İşte bu hüküm ile size öğüt veriliyor. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

4. Kim buna imkân bulamazsa eşiyle birlikte olmadan önce ardarda iki ay oruç tutmalıdır. Kimin de buna gücü yetmezse altmış fakiri doyurmalıdır. Bunlar Allah'a ve Rasulüne hakkıyla imana alışmanız diyedir. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirler, gerçeği gizleyenler için çok acıklı bir azap vardır.

5. Allah'a ve Rasulüne düşmanlık edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Oysa Biz apaçık âyetler indirdik, veriler aktardık, anlattık, ikrâm ettik. Kâfirler, gerçeği gizleyenler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. Allah'ın onları hep birden diriltip yaptıklarını kendilerine haber vereceği günü hatırla! Allah onları sayıp zaptetmiş onlarsa bunları unutmuşlardır. Allah her şeye şahittir.

7. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şeyi Allah'ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişi gizlice konuşmaz ki, dördüncüleri 'O' olmasın. Beş kişi gizlice konuşmaz ki, altıncıları 'O' olmasın. Bundan daha az, yahut daha çok da olsalar, nerede olurlarsa olsunlar, 'O' mutlaka onlarla beraberdir.

Sonra onlara yaptıklarını kıyamet günü haber verecektir. Allah her şeyi hakkıyla bilir.

8. Gizlice konuşmaktan menedilip de menedildikleri şeyi yapan ve günah, düşmanlık ve Rasul'e isyanı konuşanları görmedin mi? Sana geldiklerinde Allah'ın seni selâmlamadığı selâmla selâmlıyorlar. İçlerinden de; "Söylediklerimizden dolayı Allah bize azap etse ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter! Oraya girecekler. Ne kötü varış yeridir orası!

9. EY İMAN EDENLER! Siz baş başa gizlice konuştuğunuz zaman; günah, düşmanlık ve Rasul'e isyânı konuşmayın. İyilik ve takvâyı nasıl korunabilirizi konuşun ve huzuruna toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının!

10. O kötü fısıltılar iman edenleri üzmek için ancak şeytandan kaynaklanmaktadır. Oysa şeytan; Allah'ın izni, onayı olmadıkça müminlere hiçbir zarar verebilecek güçte değildir. Öyle ise müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

11. EY İMAN EDENLER! Size; "Meclislerde yer açın" denildiği zaman açın ki, Allah da size genişlik versin. Size; "Kalkın", denildiği zaman da kalkın ki, Allah içinizden inananların ve ilim, bilim adamlarının derecelerini yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

12. EY İMAN EDENLER! Rasul ile baş başa özel konuşacağınız zaman, baş başa özel konuşmanızdan önce işsizlere sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şâyet sadaka verecek bir şey bulamazsanız bilin ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Baş başa özel konuşmanızdan önce sadakalar vermekten çekindiniz öyle mi? Bunu yapmadığınız hâlde ve Allah da sizin pişmanlığınızı kabul ettiğine göre artık namazı kılın, zekatı çalışıp üreterek verin. Allah'a ve Rasulüne de itaat edin. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

14. ALLAH'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmez misin? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Onlar bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

16. Onlar yeminlerini kalkan yapıp Allah'ın dininden alıkoymaya çalıştılar. Bunun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Onların malları da evlâtları da Allah'a karşı kendilerine bir yarar sağlamayacaktır. Onlar cehennemliklerdir. Onlar orada sonsuz, ebedi kalacaklardır.

18. Allah'ın onları hep birden dirilteceği onların da bir iş üzerinde olduklarını sanarak size yemin ettikleri gibi Allah'a da yemin edecekleri günü düşün! İyi bilin ki; onlar yalancıların ta kendileridir.

19. Şeytan onlar üzerinde tam bir egemenlik, hâkimiyet kurmuş kendilerine Allah'ı anmayı, düşünmeyi, hatırlamayı unutturmuştur. İşte onlar şeytanın tarafında olanlardır. İyi bilin ki; şeytanın tarafında olanlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

20. ALLAH'a ve Rasulüne, Elçisine düşman olanlar var ya, işte onlar zelil, en alçak, en aşağılık kimselerin arasındadırlar.

21. Allah; "Şüphesiz Ben ve Elçilerim galip geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphe yok ki Allah; çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun; babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy-sopları olsalar bile Allah'a ve Rasulüne düşmanlık eden kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah, onların kalplerine imanın huzurunu vermiş ve onları kendi katından bir ruh Suhuflar, Zebur, Tevrat, İncil ve Kur'an ile desteklemiştir. Onlara içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde sonsuz kalacakları cennetler verecektir. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki; Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

HUCURAT SURESİ

İniş Sırası: 106 • Mushaf Sırası: 49 • 18 Ayettir

1. EY İMAN EDENLER! Allah'ın ve Rasulünün önüne geçmeyin. Kur'an'ı ilk hareket noktası almadan din adına bir şeyler söylemeyin, yapmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

2. EY İMAN EDENLER! Seslerinizi Nebînin sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi ona yüksek sesle bağırmayın medeni olun yoksa siz farkına varmadan yaptıklarınız boşa gider.

3. Allah'ın Rasulünün huzurunda seslerini kısanlar, Allah'ın gönüllerini takva konusunda açığa çıkardığı kimselerdir. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

4. EY MUHAMMED! Odaların arkasından sana bağıranların çoğu düşüncesiz kimselerdir.

5. Onlar sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. EY İMAN EDENLER! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip, yaptığınıza pişman olmamak için, o haberin doğruluğunu iyi araştırın.

7. BİLİN Kİ aranızda Allah'ın Rasulü bulunmaktadır. Eğer o birçok işlerde size uysaydı sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah iman ettiğiniz için size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasıklığı ve Allah'ın emirlerine karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir. İşte bunlar doğru yolda olanların ta kendileridir.

8. Allah kendi katından bir lütûf ve nimet olarak böyle yaptı. Allah hakkıyla bilendir, hüküm isabetli karar veren ve hikmet sahibidir aranızdaki meselelere çözüm üretip ayetleriyle gönderendir.

9. EĞER inananlardan iki grup birbirlerine girip vuruşurlarsa, aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa Allah'ın buyruğuna sulha, saldırmazlığa dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer sulha, barışa dönerse artık aralarını adaletle düzeltin ve adaletli davranın. Çünkü Allah âdaletli davrananları sever.

10. Ancak müminler kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki, size merhamet edilsin.

11. EY İMAN EDENLER! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklıkla adlandırılmak ne kötüdür! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.

12. EY İMAN EDENLER! Zannın birçoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz, ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

13. EY İNSANLAR! Şüphe yok ki, Biz sizi; bir erkek ve bir dişiden meydana getirdik. Sizi birbirinizle tanışmanız için toplumlara, ırklara ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır.

14. BEDEVİLER GÖÇEBE ARAPLAR: "İman ettik, biz müminlerden olduk" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, müminlerden de olmadınız." Öyle ise, "Müminlerden olduk, iman ettik" demeyin. "Fakat Müslim, Allah'a

teslim, İslâm vatandaşı olduk” deyin. Henüz iman, inanç tam olarak kalplerinizde yer etmedi. Eğer Allah’a ibadete, kulluğa ve Rasulüne itaate devam ederseniz Allah yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

15. İman edenler ancak Allah’a ve Rasulüne inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah’ın tavsiye ettiği şekilde mallarıyla ve canlarıyla cihat edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.

16. Ey Muhammed! De ki: “Siz Allah’a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.”

17. Allah’a teslim, İslâm vatandaşı olmalarını bir lütûfta bulunmuş gibi sana hatırlatıyorlar, senin başına kakıyorlar! De ki: “Müslim, İslâm vatandaşı, Allah’a teslim olmanızı bir lütûf gibi bana hatırlatıp, başa kakıp durmayın. Tam tersine eğer doğru kimselerseniz Rasulü, Elçisi ile sizlere doğru yolu bildirdiği için Allah size lütûfta bulunmuş oluyor.”

18. Şüphesiz Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

TAHRIM SURESİ

İniş Sırası: 107 • Mushaf Sırası: 66 • 12 Ayettir

1. EY NEBÎ! Eş ve sorumluluklarını üzerine aldığınız, geçimlerini üstlenerek ehlinin, ailenin arasına katıp kanatların altında olan kadınlar sözlerinden, uyarılarından rahatsız olacak diye, Allah'ın sana söylemen, uyarman gereken konuları helâl meşru, yasal, uygun, mübâh kıldığı, izin verdiği hâlde, sen niçin kendine haram ediyorsun, yasaklıyorsun, uyarmaktan vazgeçiyorsun! Her şeye rağmen üzülme Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

2. Allah gereksiz yere Allah'ın haram etmediğini, yasak kılmadığını kendinize haram kılarak ettiğiniz yeminlerinizi bozmayı bozduğunuz için kefâret ödemeyi size meşrû, helâl kılmıştır. Allah sizin yardımcınızdır. O bilir, bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

3. HANİ Nebî, Eşine Ayşe'ye istihbari, devletin sırlarından olan bir bilgi ya da münafıkların listesi gibi çok önemli bir bilgi vermiş ve aralarında gizli kalmak, sır olarak saklamak üzere sözleşerek bir söz söylemişti. Eşi Ayşe bu sırrı Muhammed Nebi'nin kanatları altında olup koruduğu, geçimlerini üstlendiği kadınlardan bir başkasına duyurunca onlardan da bu bilgiyi, sırrı alan düşman casusları, elemanları patronlarına iletmiş ve Allah da bunu açığa, ortaya çıkarmıştı. Nebi de sırrı ifşa eden eşine söylenmesi gereken sözlerinin bir kısmını söylemiş, bir kısmını da kendinde tutup söylememişti. Bunu ona, eşine haber verince o; "Bunu sana kim bildirdi?" dedi. Nebi; "Bunu bana her şeyi hakkıyla bilen ve ve her şeyden hakkıyla haberdar olan Allah haber verdi " dedi.

4. Ey Nebi'nin eşi ve kanatları altına alıp, sorumluluk ve geçim yükü üstlenilen kişi! Eğer siz ikiniz Allah'a tövbe ederseniz ne iyi. Çünkü kalpleriniz kaydı. Eğer Nebi'ye karşı birbirinize arka çıkarsanız bilin ki; Allah onun yardımcısıdır, Cebrail de, salih müminler de! Bunlardan sonra melekler de ona arka çıkarlar.

5. EĞER o Nebi; kendinize gelmez aklınızı başınıza almazsanız sizi kanatları altından uzaklaştırıp sorumluluğunuzu bıraktığında Rabbi ona sizden daha hayırlı; dosdoğru ve sır saklayarak sözünde duran Allah'a teslim olan, Allah'a kesin inanan, sebatla itaat eden, tövbe eden, ibadetlerini yapan, gördüklerinden ibret, öğüt alıp kendisine eşlik, arkadaşlık, yoldaşlık edecek; ister yetim, çocuklu dul veya bekâr birilerini yönlendirir.

6. EY İMAN EDENLER! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.

7. Ey inkâr edenler! Bugün özür dilemeyin! Siz ancak yapmakta olduklarınızın karşılığını görüyorsunuz.

8. EY İMAN EDENLER! Allah'a içtenlikle tövbe edin. Belki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve Nebi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde; Allah sizi içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır gider. "Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü senin her şeye hakkıyla gücün yeter" derler.

9. EY NEBİ! Kâfirlere, gerçeği gizleyenlere ve münafıklara karşı size saldırdıkları için cihat et büyük bir mücadele ver, onlara karşı dik dur sert davran! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

10. ALLAH inkâr edenlere, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında bulunuyorlardı. Derken akrabalarından olan müşrik ve kâfirlerle bağlarını koparmayıp onlara sevgi besleyerek istihbarat elemanı gibi çok önemli bilgi sızdırdılar da onlara ihanet ettiler de kocaları Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara; "Haydi ateşe girenlerle beraber siz de girin!" denildi.

11. Allah iman edenlere ise Firavun’un karısını örnek gösterdi. Hani o; “Rabbim! Bana katında cennette bir ev yap. Beni Firavun’dan ve onun yaptığı işlerden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar!” demişti.

12. Allah; bir de iffetini koruyan Meryem'i örnek gösterdi; dünyaya getirsin diye İsa için daha önceden yarattığı ruhu ona üfledi, yükledi, İsa’nın bedenine giydirdi, bedeniyle bütünleştirdi. Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik eden, doğrulayan İmrân kızı Meryem’i de tüm insanlara örnek gösterdi. O Allah’a itaat edenlerdendi.

TEGABÜN SURESİ

İniş Sırası: 108 • Mushaf Sırası: 64 • 18 Ayettir

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şey Allah'a boyun eğer. Mülk İmparatorluk, Mutlak İktidar yalnızca O'nundur, Hamd da O'nadır yaptığı her şeyi yerli yerince güzelce yapanadır! O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

2. O sizi yaratandır. Böyle iken kiminiz kâfir olmakta kiminiz mümin. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

3. Gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş yalnız O'nun huzurunadır.

4. Göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir. Allah göğüslerin özünü kalplerde olanı hakkıyla bilendir.

5. DAHA önce inkâr edip de inkârlarının cezasını tadanların haberi size gelmedi mi? Onlar için çok acıklı bir azap da vardır.

6. Bu Rasullerinin onlara apaçık mucizeler getirmeleri ve onların da; "Bizim gibi insanlar mı bizi doğru yola iletecekmiş?" deyip de inkâr etmeleri ve yüz çevirmeleri sebebiyledir. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını göstermiştir. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye lâyıktır.

7. İNKÂR DENLER, kesinlikle öldükten sonra diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hiç de öyle değil, Rabbime Andolsun mutlaka diriltileceksiniz, sonra da yaptıklarınız size elbette haber verilecektir. Bu Allah'a kolaydır."

8. Artık siz Allah'a, Rasulüne ve indirdiğimiz, aktardığımız, anlattığımız nûra Kur'an'a iman edin. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9. Toplanma vakti için Allah'ın sizi toplayacağı günü düşün. O gün aldanışın belli olacağı gündür. Kim Allah'a inanır ve salih ameli, insana

ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onu içinden ırmaklar akan, sonsuz kalacakları cennetlere koyar. İşte büyük başarı budur!

10. İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; işte onlar içinde sonsuz kalmak üzere cehennemliklerdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

11. ALLAH'ın izni, onayı olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah'a inanmak isterse, inanırsa Allah onun kalbini, duygusal zekâsını hidayete, doğruya iletir. Allah her şeyi bilir.

12. Allah'a itaat edin, Rasul'e de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki, elçimize düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

13. Allah kendisinden başka hiçbir İlâh, Otorite bulunmayandır. Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14. EY İMAN EDENLER! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşmanlık yapabilecekler olabilir. Onlardan sakının, kendinizi koruyun. Ama affeder hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız; şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet eden- dir.

15. Mallarınız ve çocuklarınız niyetinizin, gerçeğinizin açığa çıkarılmasıdır. Allah katında ise büyük bir ödül vardır.

16. O HÂLDE gücünüz yettiği kadar Allah'a karşı gelmekten sakının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için Allah'ın tavsiye ettiği şekilde harcayın. Kim nefsinin, benliğinin cimriliğinden korunursa işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

17. Eğer siz Allah'a güzel bir borç Allah'ın belirttiği işlere verirseniz; Allah onu size kat kat öder ve sizi bağışlar. Allah şükrün karşılığını verendir, halimdir.

18. O gaybı da görünen âlemi de bilendir; mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

SAF SURESİ

İniş Sırası: 109 • Mushaf Sırası: 61 • 14 Ayettir

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih eder. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

2. EY İMAN EDENLER! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz Allah katında sevilmeyen bir iştir.

4. Hiç şüphe yok ki Allah saldırganlara, teröristlere karşı duvarları birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. HANİ Mûsâ kavmine; "Ey kavmim! Allah'ın size gönderdiği Rasul'ü olduğumu bilip durduğunuz hâlde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Onlar yoldan sapınca Allah da kalplerini sapıklıkta bıraktı. Allah fasıklar topluluğunu zorla doğru yola iletmez.

6. HANİ Meryem oğlu İsa; "Ey İsrail [Yakub] oğulları! Şüphesiz ben Allah'ın size benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir Rasul'ü müjdeleyici olarak gönderdiği Elçisiyim" demişti. Fakat İsa onlara apaçık mucizelerle gelince; "Bu apaçık bir sihirdir" dediler.

7. İSLÂM'a davet olunduğu hâlde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah zalimler topluluğunu zorla doğru yola iletmez.

8. Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu Kur'an'ı söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler, gerçeği gizleyenler istemeseler de Allah nurunu Kur'an'ı tamamlayacaktır.

9. 'O' kendisine ortak koşanlar hoşlanmasa da insan hak ve özgürlüklerine önem veren dinini, insan hak ve özgürlüklerine önem vermeyen, kendilerinin uydurduğudinlere yeryüzünde yaşam tarzı olarak sunulan bütün beşeri düzenlere, sistemlere üstün kılmak üzere, Rasulünü doğru yol ve gerçek din ile gönderendir.

10. EY İMAN EDENLER! Sizi çok acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

11. Allah'a ve Rasulüne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah saldırganlara karşı izin verdiği için cihat edersiniz. Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

12. Bunu yapınız ki Allah günahlarınızı bağışlasın; sizi içinden ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koysun. İşte bu büyük başarıdır.

13. Seveceğiniz başka bir kazanç daha var: Allah'tan bir yardım ve yakın bir fetih Mekke'nin fethi. Ey Muhammed! Müminleri müjdele!

14. EY İMAN EDENLER! Allah'ın yardımcıları olun. Nasıl ki Meryem oğlu İsa da Havarilere; "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kimdir?" demişti. Havariler de; "Biz Allah'ın yardımcılarıyız" demişlerdi. Bunun üzerine İsrail [Yakub] oğulları'ndan bir kesim inanmış, bir kesim de inkâr etmişti. Nihayet biz inananları onlara düşmanlık yapanlara karşı destek- ledik. Böylece üstün geldiler.

CUMA SURESİ

İniş Sırası: 110 • Mushaf Sırası: 62 • 11 Ayettir

1. GÖKLERDEKİ ve yerdeki her şey; mülkün sahibi kâinatın imparatoru, mukaddes kendisine asla zarar verilemeyen, mutlak güç sahibi, hüküm emir, yasak ve serbestlik bildiren ve hikmet sahibi olan kullarına katkı sağlayacak faydalı olan şeyleri emreden, zararlı olanı yasak eden Allah'a boyun eğer.

2. O ümmîlere Kur'an kültürüne sahip olmayan; kitap nedir, iman nedir bilmeyenlere; içlerinden kendilerine ayetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitabı ve Hikmet 'i problem çözme bilimini öğreten bir Rasul gönderendir. Halbuki onlar bundan önce Kur'an kültürüne sahip olmayıp Kitap nedir, İman nedir bilmeyen apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Allah o Rasul'ü onlardan henüz kendilerine katılmayan başkalarına da göndermiştir. O mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, karar verendir.

4. İşte bu Allah'ın lütfudur. Onu Nebilere -özgü- özel Hidayeti, Nübüvveti, Risâleti, Elçiliği dilediğine kendi seçtiği birine verir. Bu değerler çok çalışmakla, dua etmekle elde edilecek şeylerden değildir. Allah büyük lütuf sahibidir.

5. TEVRAT'la yükümlü tutulup da onunla hükmetmeyenlerin, uygulama yapmayanların durumu ciltlerle kitap taşıyan merkebin, eşeğin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini inkâr eden topluluğun hâli ne kötüdür! Allah zalimler topluluğunu doğru yola zorla iletmez.

6. De ki: "Ey Yahudi mezhebi mensubuyum diyenler! Bütün insanlar değil de yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu iddia ediyorsanız bunda da samimi iseniz haydi ölümü isteyin!"

7. Ama onlar kötü işleri yapanlar yaptıklarından dolayı asla ölümü istemezler. Allah zalimleri hakkıyla bilir.

8. De ki: "Sizin kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm var ya, o mutlaka size ulaşacak, sonra gaybı da görünen âlemi de bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz de O size yaptıklarınızı haber verecektir."

9. EY İMAN EDENLER! Cuma Günü Salât, Namaz, Hutbe için çağrı yapıldığında hemen Allah'ın Zikrine, Hutbeyi, haftalık bilgilendirmeyi dinlemeye koşun, hutbeyi, haftalık bilgilendirmeyi bırakıp ta alışverişe yönelmeyin. Eğer bilirseniz bu haftalık bilgilendirmeyi, hutbeyi dinlemek ve toplantı bitiminde Öğle Namazını edâ etmek sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz edâ edilince, vaktinde gereği gibi kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan çalışarak, ticaret yaparak arayın. Allah'ı çok hatırlayın düşünün ki kurtuluşa eresiniz.

11. ONLAR bir ticaret veya bir oyun eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona koştular ve seni ayakta, yalnız bıraktılar. De ki: "Allah'ın yanında bulunan eğlence ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah rızık dağıtanların en hayırlısıdır. "

FETIH SURESİ

İniş Sırası: 111 • Mushaf Sırası: 48 • 29 Ayettir

1. ŞÜPHESİZ Biz sana tartışmasız; insan hak ve özgürlüklerine, evrensel hukuka uygun olarak, saldırgan güçlerin merkezini ele geçirip; anarşiye, teröre, hukuksuzluğa son verecek olan bir fethin yolunu gösterdik, açtık.

2. Ta ki Allah; senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, sana olan nimetini Vahyini, Kitabını, Kur'an'ı, Nurunu tamamlasın, seni doğru yola iletsin.

3. Ve sana şanlı haklı, adaletli bir zaferle yardım etsin.

4. O inananların imanlarını kat kat artırmaları için kalplerine huzur ve güven indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

5. Ayrıca Allah; inanan erkek ve kadınları içlerinden ırmaklar akan, içinde sonsuz kalacakları cennetlere koyacak, onların günahlarını affedecektir. İşte bu Allah katında büyük bir başarıdır.

6. Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara; Allah'a ortak koşan erkeklere ve Allah'a ortak koşan kadınlara azap edecektir. Allah'a teslim olanlar için bekledikleri kötülük girdabı, felâketi de onların başına gelsin! Zira Allah onlara gazap etmiş, onları lânetlemiş azarlayıp kovmuş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Orası ne kötü bir varış yeridir!

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, karar verendir.

8. EY MUHAMMED! Şüphesiz Biz seni bir şâhit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Ey insanlar! Allah'a ve Rasulüne inanasınız, ona yardım edesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam Allah'ı tesbih edesiniz diye Rasul'ü gönderdik.

10. Sana doğru işlerde yardımcı olmak için biat edenler, esas olarak yalnız Allah'a biat etmişlerdir söz vermişlerdir. Allah'ın yardımı onların

üzerinedir. Verdiği sözden dönen kendi aleyhine dönmüş olur. Allah'a verdiği sözü yerine getirene Allah büyük bir ödül verecektir.

11. BEDEVİLERİN savaştan geri bırakılanları sana; "Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu; Allah'tan bizim için af dile" diyecekler. Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler." De ki: "Allah sizin bir zarara uğramanızı dilerse, yahut bir yarar elde etmenizi dilerse, ona karşı kimin bir şeyegücü yeter? Kesinlikle Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

12. Ey münafıklar! Siz aslında Rasul'ün ve inananların bir daha ailelerine geri dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu sizin gönüllerinize güzel geldi de kötü zanda bulundunuz ve helâkı hak eden bir kavim oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Rasul'e inanmazsa bilsin ki, şüphesiz Biz inkârcılar için alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah'ındır. O hak edeni bağışlar, hak edene de ceza verir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. SAVAŞTAN geri bırakılanlar, siz ganimetleri almaya giderken; "Bırakın biz de sizinle gelelim" diyeceklerdir. Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Siz bizimle asla gelmeyeceksiniz. Allah önceden böyle buyurmuştur." Onlar; "Bizi kıskanıyorsunuz" diyeceklerdir. Kesinlikle onlar pek az düşünüyorlar.

16. Bedevîlerin savaştan geri bırakılanlarına de ki: "Siz güçlü kuvvetli saldırgan bir kavme karşı savaşmaya çağrılacaksınız veya onlar teslim olacaklar. Eğer itaat ederseniz bu çağrıya uyarsanız Allah size güzel bir ödül verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz, Allah sizi çok acıklı bir azaba uğratır."

17. Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Rasul'e itaat ederse Allah onu içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse onu çok acıklı bir azaba uğratır.

18. ŞÜPHESİZ ALLAH, ağaç altında sana biat ederlerken söz verirlerken inananlardan hoşnut olmuştur. Gönüllerinde olanı bilmiş onlara huzur, güven duygusu vermiş ve onlara yakın bir fetih Hudeybiye Barış Sözleşmesini vermiştir.

19. Bir de elde edecekleri sayısız ganimetler… Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

20. Allah size elde edeceğiniz daha birçok ganimetler vadetmiştir. Şimdilik bunu Hudeybiye Barış Sözleşmesini size hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir. Allah böyle yaptı ki, bunlar müminler için bir delil olsun, sizi de doğru bir yola iletsin.

21. Henüz elde edemediğiniz, fakat Allah'ın ilmiyle kuşattığı başka kazançlar da vardır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

22. İNKÂR DENLER sizinle Hudeybiye'de savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçarlar, sonra da ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilirlerdi.

23. Allah'ın işleyip duran kanunu Sünnetullah'a budur! Sünnetullah'ta, Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın!

24. Mekke'nin çevresinde sizi onlara karşı üstün kıldıktan sonra onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çektiren O'dur! Allah yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

25. Onlar inkâr edenler ve sizi Mescid-i Haram'ı ziyaretten ve kesilmek üzere bekletilen kurbanlıkları, kesilecek hayvanları yerlerine ulaşmaktan alıkoyanlardır. Eğer orada bulunan henüz tanımadığınız inanmış erkeklerle, inanmış kadınları bilmeyerek ezmeniz ve böylece size bir eziyet gelecek olmasaydı Allah Mekke'ye girmenize izin verirdi. Allah dileyeni, isteyip bu isteği doğrultusunda gayret göstereni rahmetine koymak için böyle yapmıştır. Eğer inananlarla inkârcılar birbirinden Mekke'den tamamen ayrılmış olsalardı, onlardan inkâr edenleri çok acıklı bir azaba uğratırdık.

26. Hani inkâr edenler kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise Rasulüne ve inananlara huzur ve güvenini indirmiş ve onların takva Allah'a karşı gelmekten sakınma sözünü tutmalarını kolaylaştırmıştı. Zâten onlar buna lâyık ve ehil idiler. Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir.

27. Andolsun Allah Rasulünün rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse siz güven içinde başlarınızı kazıtmış veya saçlarınızı kısaltmış olarak korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bildi ve size bundan başka yakın bir fetih daha verdi.

28. O Rasulünü hidayet doğru yol, doğru hayat tarzı ve hak din ile gönderendir. O hak din doğru hayat tarzı bütün bâtıl, uydurulmuş dinlerden üstündür! Şahit olarak Allah yeter.

29. MUHAMMED ALLAH'IN RasulÜ'dür. Onunla beraber olanlar inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onları hep rükû ve secde hâlinde boyunlarını bükmüş olarak Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan belirtileri, nurları yüzlerindedir. İşte bu onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, tarımcıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah kendileri sebebiyle inkârcıları öfkelendirmek için onların sağlam ve dirençli olmalarını dik durmalarını ister. Allah içlerinden salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlara, bir bağışlama ve büyük bir ödül vadetmiştir.

MAIDE SURESİ

İniş Sırası: 112 • Mushaf Sırası: 5 • 120 Ayettir

1. EY İMAN EDENLER! Sözleşmelerinizin gereklerini yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı serbest saymadan aşağıda okunacak olanlardan başka hayvanlar size serbest kılındı. Şüphe- siz Allah dilediği hükmü verir.

2. EY İMAN EDENLER! Allah'ın işâretlerine ibadet yerlerine, savaşın haram olduğu aya, beslenmeniz ve Kâbe'yi ziyarete gelenler için kesilecek kurbana, bu kurbanlıklara takılı gerdanlıklara ve de Rab'lerinden bol nimet, hoşnutluk isteyerek Kâ'be'ye gelenlere, sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda isterseniz avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan Kâbe'den alıkoy- dular diye, birtakım kimselere beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takvâ Allah'a karşı gelmekten sakınma üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3. ÖLMÜŞ HAYVAN, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, henüz canı çıkmamış iken kestikleriniz hariç; boğulmuş, darbe sonucu ölmüş, yüksekten düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış hayvanlar ile dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar, bir de fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. İşte bütün bunlar fısktır. BUGÜN kâfirler, gerçeği gizleyenler dininizden onu yok etmekten ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın Benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemâle erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim. Kim şiddetli açlık durumunda zorda kalır, günaha meyletmeksizin haram etlerden yerse, şüphesiz ki; Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

4. EY MUHAMMED! Sana kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: “Size temiz ve güzel olan şeyler, bir de Allah’ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız avcı hayvanların tuttuğu avlar helâl kılındı. Onların sizin için tuttuk- larından yiyin. Onu av için salarken üzerine Allah’ın adını anın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

5. Bugün size temiz ve güzel şeyler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir. Mümin kadınlardan iffetli olanlarla ve daha önce kendilerine kitap verilen Museviyim, İseviyim diyen Mümin iffetli kadınlarla mehirlerini evlilik hediyelerini vermeniz kaydıyla evlenmek; zina etmemeleri ve gizli dost tutmamaları şartıyla size hel âldir. Her kim de inanılması gere- kenleri inkâr ederse bütün işlediği boşa gider. Ahirette de o ziyana uğrayanlardandır.

6. EY İMAN EDENLER! Namaza kalkacağınız zaman üzerinizdeki sekâratı, sarhoşluğu, uyuşukluğu, zihin kapalılığını üzerinizden atıp kendinize gelmek için yüzünüzü, ellerinizi ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın. Islak ellerinizle başlarınızı meshedin, sıvazlayın ve her iki bileklere kadar ayaklarınızı da sıvazlayın, meshedin. Eğer eşlerinize vararak cinsi münasebette bulunmuşsanız iyice, tamamen yıkanarak temizlenin ki tamamen yıkanmak boy abdesti almak demektir. Hasta olursanız veya seferde bulunursanız veyahut da biriniz abdest bozmaktan, ayak yolundan, tuvaletten gelir veyahutta eşlerinizle cima eder, birleşip de yeteri miktarda su bulamazsanız o zaman; bir avuç kadar -bir küçük pet şişe suyla- bile olsa size öğrettiğimiz, söylediğimiz organları aynı başınıza sürer, başınızı mesheder gibi az miktarda suyla da olsa meshedin, sıvazlayın, teyemmüm edin! Onunla, o az miktar bir avuç kadar ya da bugün küçük bir pet şişede bulunan suyla da olsa yüzlerinize ve ellerinize sürün, meshedin. Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemiyor. Fakat o sizi tertemiz yapmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki, şükredesiniz!

7. ALLAH’ın üzerinizdeki nimetini ve: “İşittik, itaat ettik” dediğinizde O’na verdiğiniz ve sizi kendisiyle bağladığı sağlam sözü hatırlayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü niyetleri, düşünceleri hakkıyla bilendir.

8. EY İMAN EDENLER! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğun yaptığı kötülük sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adil olun! Bu Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9. Allah iman edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı her işi en iyi şekilde yapanlar hakkında; "Onlar için bir bağışlama ve büyük bir ödül vardır" diye vaatte bulunmuştur.

10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya, işte onlar cehennemliklerdir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya hakkınıza tecavüze kalkışmıştı da Allah buna engel olmuş onların ellerini sizden çekmişti. Allah'a karşı gelmekten sakının. Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

12. Andolsun Allah, İsrail [Yakub] oğullarından sağlam söz almıştı. Onlardan on iki temsilci -başkan- seçmiştik. Allah şöyle demişti: "Sizinle beraberim. Andolsun eğer namazı kılar, zekatı verir ve elçilerime inanır onları desteklerseniz, fakirlere, işsizlere iş sahası açarak Allah'a güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim ve Andolsun sizi içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama bundan sonra sizden kim inkâr ederse mutlaka o dümdüz yoldan sapmıştır."

13. İŞTE verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki, onları lânetledik azarladık, rahmetin dışına çıkardık, kalplerini de huzursuz, stresli, bunalımlı kıldık. Kelimeleri yerlerinden kaydı- rarak tahrif edip değiştiriyorlardı. Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını da unuttular. Ey Muhammed! İçlerinden pek azı hariç onların birçoğunun hainliğini sözleşmelere uymadığını görüyorsun. Yine de sen onları affet ve aldırış etme! Çünkü Allah iyilik yapanları sever.

14. "BİZ HRİSTİYAN mezhebi mensubuyuz" diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple birbirleri ile aralarında kıyamet günü son bulacak bir düşmanlık ve kin oluştu. Allah ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!

15. EY KİTAP EHLİ! Museviyim, İseviyim diyenler! Artık size elçimiz Muhammed gelmiştir. O kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere gösteriyor, Tevrat'tan ve İncil'den gizlediğiniz bazı şeyleri de affediyor. İşte size Allah'tan bir Nur ve apaçık bir Kitap Kur'an gelmiştir.

16. Allah onunla o Kur'an ile rızası peşinde olanları sonsuz kurtuluşa ve onları izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.

17. Andolsun; "Allah Meryemoğlu Mesih'tir" diyenler kesinlikle kâfir oldular. De ki: "Şâyet Allah Meryemoğlu Mesih'i, onun anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmek istese Allah'a karşı kim ne yapabilir? Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunan her şeyin hükümrânlığı Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."

18. Bir de Yahudi mezhebi mensupları ve Hristiyan mezhebi mensupları; "Biz Allah'ın oğulları ve sevgili kullarıyız" dediler. De ki: "Öyleyse Allah size neden günahlarınız sebebiyle" azap ediyor? Kesinlikle siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz, insansınız. " Allah dilediğini hak edeni, suçsuz kimseleri bağışlar, dilediğine hak eden suçlu kimselere de azap eder. Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunanların da hükümrânlığı Allah'ındır. Dönüş de ancak O'nun katınadır.

19. EY KİTAP EHLİ! Rasullerin arası kesildiği bir sırada; "Bize ne müjdeleyici bir Rasul geldi ne de bir uyarıcı" demeyin işte size hakikatı açıklayan elçimiz Muhammed geldi. Evet, size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

20. HANİ Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani içinizden Nebiler seçmişti. Sizi krallar yaptı ve size diğer toplumlardan hiçbirine vermediğini vermişti."

21. "Ey kavmim! Allah'ın size emrettiği mukaddes güzel yaşamaya elverişli şehre girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz."

22. DEDİLER Kİ: “Ey Musa! O dediğin topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de gireriz.”

23. Korkanların içinden Allah’ın kendilerine nimet verdiği iki adam şöyle demişti: “Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girdiniz mi artık siz kuşkusuz galiplersiniz. Eğer müminler iseniz yalnızca Allah’a tevekkül edin.”

24. Dediler ki: “Ey Musa! Onlar orada bulundukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin onlarla savaşın. Biz burada oturacağız. ”

25. Musa; “Ey Rabbim! Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebilirim. Artık bizimle o yoldan çıkmışların arasını ayır” dedi.

26. Allah şöyle dedi: “O hâlde orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar. Sen Ey Musa yoldan çıkmış o toplum için üzülme!”

27. ONLARA iki insan oğlunun haberini gerçek olarak oku: Hani ikisi de Allah’a yakınlaşmak için takdim edilmiş, sunulmuş olan; birinden kabul edilmiş, diğerinden kabul edilmemişti! O takdim edilenin, sunulanın Allah tarafından kabul edilmeyen kişi; “Andolsun seni mutlaka öldüreceğim” demişti. Diğeri; “Allah ancak kendisine karşı gelmekten sakınanlardan kabul eder” demişti.

28. “Andolsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.”

29. “Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. İşte bu zalimlerin cezasıdır.”

30. DERKEN nefsi, benliği onu kardeşini öldürmeye sevketti de onu öldürdü ve böylece kaybedenlerden oldu.

31. Nihayet Allah ona kardeşinin ölmüş cesedini nasıl örtüp gizleyeceğini göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. “Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtmekten aciz miyim ben?” dedi. Artık pişmanlık duyanlardan olmuştu.

32. Bundan biri diğerini öldüren iki kişiden dolayı İsrail [Yakub] oğullarına şunu bildirdik: “Kim bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde; bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse o sanki; bütün insanları öldürmüş gibidir. Her kim de birini kurtarmaya vesile olursa, sanki bütün insanları kurtarmaya vesile olmuş gibidir. Andolsun ki onlara Rasullerimiz apaçık deliller Rasullüğün Belgelerini getirdiler. Ama onlardan birçoğu bundan sonra da hâlâ yeryüzünde malları ve canları, israf ve aşırılıkla yok etmektedirler.

33. Allah’a ve Rasulüne savaş açanların, yeryüzünde saldırganlık, teröristlik yapanların cezası; ancak öldürülmeleri yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi yahut o yerden sürülmeleridir. Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

34. Ancak onları ele geçirmenizden önce tövbe edenler bunun dışındadırlar. Artık Allah’ın çok bağışlayıcı, çok merhamet edici olduğunu bilin.

35. EY İMAN EDENLER! Allah’a karşı gelmekten sakının, O’na yaklaşmaya bir vesile salih amelden, insana ve hayata katkı sağlayan faydalı bir işten, ibadetten bir fırsat arayın ve O’nun izin verdiği şekilde saldırganlara karşı cihat, mücadele edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36. ŞÜPHESİZ yeryüzünde olanların hepsi ve yanında bir o kadarı daha kendilerinin kâfirlerin olsa da onu kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verecek olsalar onlardan yine kabul edilmez. Onlara çok acıklı bir azap vardır.

37. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkabilecek değillerdir. Onlara sonsuz bir azap vardır.

38. YAPTIKLARINA bir karşılık ve Allah’tan caydırıcı bir ceza olmak üzere yetki sahibi tarafından hırsız erkekler ile hırsız kadınların tüm güçlerini, yetkilerini ellerinden alın ve yargıya teslim edin Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

39. Her kim de işlediği zulmünün hırsızlığın arkasından tövbe edip durumunu düzeltirse; kuşkusuz Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah'a aittir. O dilediğine azılı suçlulara azap eder, dilediğini suçsuz kimseleri de bağışlar. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

41. EY Rasul! Kalpten inanmadıkları hâlde ağızlarıyla: "İnandık" diyenler münafıklar ile Yahudi mezhebi mensuplarından küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar yalan uydurmak için seni dinlerler, sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler. Kelimelerin ifade içindeki yerlerini bildikten sonra, yerlerini değiştirir ve şöyle derler: "Eğer size şu hüküm verilirse onu tutun. O verilmezse sakının." Allah kimin suçluların azaba uğramasını istemişse artık sen onun için asla Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar Allah'ın kalplerine mutluluk vermediği kimselerdir. Onlara dünyada bir rezillik, ahirette ise yine onlara büyük bir azap vardır.

42. Onlar yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan sana asla hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah âdil davrananları sever.

43. Yanlarında içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyorlar, sonra bunun ardından verdiğin h ükümden yüz çeviriyorlar? İşte onlar inanmış değillerdir.

44. ŞÜPHESİZ Tevrat'ı tahrif edilmemiş, bozulmamış hâliyle olanı Biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. Allah'a teslim olmuş Nebiler onunla İsrail [Yakub] oğullarına hüküm veriyorlardı, aralarındaki problemleri çözüyorlardı. Kendilerini Rabbe adamış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi, onlar da Nebiler gibi problemleri çözerlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevli idiler. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde siz de insanlardan korkmayın Ben'den korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa, bedele, değere değişmeyin. Allah'ın indirdiği ile İsrail [Yakub] oğulları ve Müslimler,

yalnız Allah’a bağlanıp teslim olanlar da dahil kim olursa olsun hükmetmeyenler kâfirlerin, gerçeği gizleyenlerin ta kendileridir.

45. Onda Tevrat’ta üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar sadakasına sayarsa o kendisi için kefâret olur. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler İsrail [Yakub] oğulları ve Müslimler, yalnız Allah’a bağlanıp teslim olanlar da dahil kim olursa olsun zalimlerin ta kendileridir.

46. Onların Rasullerin izleri üzere Meryemoğlu İsa’yı önündeki Tevrat’ı tasdik edici, doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona içerisinde hidayet ve nûr bulunan; önündeki İncil öncesi gönderdiğimiz Tevrat’ı doğrulayan, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil’i verdik.

47. EY MUHAMMED senin zamanındaki İncil Ehli; Allah’ın onda indirdiği ile kendi aralarında hükmetsin. Allah’ın indirdiği İncil ile hükmetmezse, işte onlardır Hiristiyan mezhebi mensupları ve kim olursa olsun fasıkların yoldan çıkanların ta kendileri.

48. Ey Muhammed! Sana da hak, gerçek olan bu Kitabı; önündeki, öncesindeki tahrif edilmemiş olan kitapları veya Tevrat ve İncil’in Kur’an’a uygun olan kısımların doğrularını ki onlar da ancak bugün Kur’an'ın içindedir onaylayıcı, onları gözetici, düzeltici, tashih edici olarak bu Kur’an’ı; Levh-i Mahfuz’daki Kaynaktan indirdik, aktardık, transfer ettik, anlattık. Artık Allah’ın indirdiği, aktardığı, transfer ettiği, anlattığı verilerle aralarında hükmet ve sana gelen bu gerçekten uzaklaşıp da onların arzularına uyma! Sizden her biriniz için bir şeriat hukuk düzeni ve bir yol metot, uygulama yöntemleri önerdik. Eğer Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet, uygarlık, medeniyet, topluluk yapardı. Fakat verdiği şeylerle sizi açığa çıkarmak, hayırlı işlerde yarıştırmak için topluluklara ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah’ın huzurunadır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir.

49. ARALARINDA Allah’ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah’ın sana indirdiğinin bir kısmından Kur’an’ın bazı hükümlerinden

seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse; bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete uğratacaktır. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.

50. Onlar Hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanmak isteyen bir toplum için kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?

51. EY İNANANLAR! Yahudi mezhebi mensubuyum diyenler ve Hristiyan mezhebi mensubuyum diyenleri veliler dostlar, yöneticiler edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridirler, yöneticileridir, dostlarıdırlar. Sizden kim onları yönetici, veli edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete, doğru yola iletmez.

52. İşte kalplerinde bir hastalık nifak bulunanların; "Başımıza bir felâketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların arasında koşup durduklarını görüyorsun. Ama Allah yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri şeye nifaka pişman olurlar.

53. O zaman iman edenler derler ki: "Sizinle beraber olduklarına dair var güçleriyle Allah'a yemin edenler şunlar mı?" Bunların çabaları boşa çıkmıştır. Böylece ziyan edenler olmuşlardır.

54. EY İMAN EDENLER! Sizden kim dininden dönerse bilin ki; Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere, gerçeği gizleyenlere karşı duruşları güçlü ve onurludurlar. Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı cihat ederler. Bu yolda hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah'tır, Rasulüdür ve Allah'ın emirlerine rükû'da boyun eğerek namazı gereği gibi kılan, zekâtı veren müminlerdir.

56. Kim Allah'ı, O'nun Rasulünü ve inananları dost edinirse bilsin ki, şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir.

57. EY İMAN EDENLER! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden, dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kâfirleri, gerçeği

gizleyenleri veli, yönetici edinmeyin. Eğer mümin- ler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının.

58. Siz namaza çağırdığınız zaman onu alaya alıp eğlence yerine koyuyorlar. Bu şüphesiz onların ilerisini düşünmeyen bir ekip, grup, takım olmalarındandır.

59. De ki: "Ey kitap ehli! Sadece Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilmiş olanlara inandığımızdan ve çoğunuzun da fasıklar olmasından ötürü bizden hoşlanmıyorsunuz."

60. DE Kİ: "Allah katında cezası bundan daha kötü olanları size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lânetlediği kovduğu, rahmetinin dışında bıraktığı ve gazabına uğrattığı, içlerinden yemek içmekten başka gâyesi olmayan maymunlar ve domuzlar gibi oldunuz dediği şeytanlara tapan kimselerdir. İşte bunların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır."

61. Yanınıza küfürle girip yine yanınızdan küfürle çıktıkları hâlde size geldiklerinde: "İnandık" dediler. Allah onların saklamakta oldukları şeyi daha iyi bilir.

62. Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta, haram yemede birbirleriyle yarıştıklarını görüyorsun. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

63. Onları din adamıyım diyenler ve bilginler; günah söz söylemekten ve haram yemekten sakındırsalardı ya! Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

64. BİR DE Kur'an'ın indiği zamandaki; "Yahudi mezhebi mensubuyum" diyenler; "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lânete uğrasınlar! Kesinlikle onun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun onlardan birçoğu; Rabbinden sana indirilen Kur'an ile karşılaşınca azgınlıkta ve gerçekleri gizlemede ileri gittiler. Biz öyle kimselerin arasında kıyamete kadar düşmanlık ve kin olmasına izin verdik. Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar. Allah bozguncuları sevmez.

65. Eğer Kitap Ehli, Museviyim, İseviyim, Müslimim diyenler iman etseler ve Allah'a karşı gelmekten sakınsalar, muhakkak onların kötülüklerini örter ve onları Naim cennetlerine koyarız.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni Kur'an'ı, gereğince uygulasalardı elbette üstlerinden dallardan ve ayaklarının toprağın altından bol bol rızık yerlerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre var. Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!

67. EY Rasul, ELÇİ! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan O'nun verdiği Elçilik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler gerçekleri anladığı, bildiği hâlde gizleyenler topluluğuna kalp huzuru vermeyecektir.

68. De ki: "Ey Kitap Ehli, Kitaplarının uzmanı olanlar! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni Kur'an'ı tam olarak uygulamadıkça hiçbir şey değilsiniz, bir temel üzere olamazsınız." Andolsun onlardan birçoğunun Rabbinden sana indirilen bu Kur'an ile karşılaşınca taşkınlık ve küfrü arttı. Öyle ise, o kâfirler toplumu için üzülme.

69. Şüphesiz inananlar Müslimler, yalnız Allah'a teslim olanlar ile Yahudi mezhebindenim diyenler, Sabiîler ve Hristiyan mezhebindenim diyenlerden; "Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayarak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır".

70. Andolsun geçmiş çağlarda yaşamış İsrail [Yakub] oğullarından sağlam söz almış ve onlara Rasuller göndermiştik. Fakat her ne zaman bir Rasul, Elçi, onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hüküm ile geldiyse; onlardan o Rasullerden bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

71. Bu yaptıklarının bir karşılığı olmayacağını sandılar da kör görmek istemediler ve sağır gibi oldular duymak istemediler. Sonra tövbe ettiler Allah da onların tövbesini kabul etti. Sonra yine onlardan birçoğu kör ve sağır gibi oldular. Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

72. Andolsun; "Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kesinlikle kâfir olmuştur. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrail [Yakub]oğulları! Yalnız benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Kim

Allah’a ortak koşarsa, aracı edinirse artık Allah; ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.”

73. Andolsun; Allah üçün üçüncüsüdür” diyenler kâfir olmuştur. Halbuki tek bir Otoriteden, İlâhtan başka hiçbir İlâh, Otorite yoktur. Eğer dediklerinden vazgeçmezlerse Andolsun; onlardan inkâr edenlere elbette çok acıklı bir azap dokunacaktır.

74. hâlâ mı Allah’a tövbe etmezler ve O’ndan bağışlanma istemezler? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

75. MERYEM oğlu Mesih İsa sadece bir Rasul, Elçi’dir. Ondan İsa’dan binlerce yıl önce de nice Rasuller geldi geçti. Onun annesi de dosdoğru bir kadındır. Allah'a rağmen, Allah'ın yanında nasıl ilâh, otorite sayıp Allah'a ortaklar koşar, aracılar edinirsiniz! İkisi de yemek yerlerdi. Bak onlara âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki, nereden sapıyorlar, çevriliyorlar.

76. Ey Muhammed! De ki: “Allah’ı bırakıp da sizin için ne bir zararı savmaya, gidermeye ve ne de bir yarar sağlamaya gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz, kulluk ediyor peşlerinden gidiyorsunuz? Oysa Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir. ”

77. DE Kİ: “Ey Kitap ehli! Hakkın dışına çıkarak dininizde aşırı gitmeyin. Daha önceleri sapmış, birçoklarını da saptırmaya çalışmış ve dümdüz yoldan da şaşmış insanların arzu ve keyiflerine uymayın.”

78. İSRAİL [YAKUB] OĞULLARINDAN inkâr edenler, Davud ve Meryem-oğlu İsa diliyle lânetlendi. Bu onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü.

79. İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü!

80. Onlardan birçoğunun inkâr edenleri dost edindiklerini görüyorsun. Andolsun ki, kendileri için önceden ahirete gönderdikleri amelleri, işleri dolayısıyla; Allah’ın onlara gazap etmesi ne kötüdür! Onlar azap içinde sonsuz kalıcıdırlar.

81. EĞER Allah'a, Nebî'ye ve ona indirilene Kur'an'a inanıyor olsalardı onları müşrikleri dost, velî edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.

82. Ey Muhammed! İman edenlere düşmanlık etmede insanların en şiddetlisinin Kur'an'ın indiği zamandaki Yahudi mezhebindenim diyenler ve Allah'a ortak koşanlar Müşrikler olduğunu görürsün. Yine onların iman edenlere sevgi bakımından en yakınlarının da kesinlikle; "Biz Hristiyan mezhebi mensubuyuz" diyenler Kur'an'ın indiği zamandaki Neccaşi gibiler olduğunu görürsün. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler var. Onlar büyüklük de taslamıyorlar.

83. Rasul'e indirileni Kur'an'ı dinledikleri zaman; hakkı tanımalarından, gerçeği bilmelerinden dolayı gözlerinin yaşla dolup daştığını görüyorsun. "Ey Rabbimiz! İnandık. Artık bizi şahitler ile beraber yaz" derler.

84. "Rabbimizin bizi salihler, iyiler topluluğuyla beraber cennete koymasını umarken Allah'a ve bize gelen gerçeğe ne diye inanmayalım?"

85. Dedikleri bu söze karşılık Allah onlara sonsuz kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetleri ödül olarak verdi. İşte bu iyilik yapanların ödülüdür.

86. İnkâr edenlere ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennemliklerdir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz nimetleri kendinize haram etmeyin yasaklamayın ve Allah'ın koyduğu sınırları aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez.

88. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helâl, iyi ve temiz olanlarından yiyin ve inanmakta olduğunuz Allah'a karşı gelmekten sakının.

89. ALLAH boş bulunarak gereksiz yere ettiğiniz yeminlerle "sizi sorumlu tutmaz. Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bu durumda yeminin kefâreti, telâfisi; ailenize yedirdiğinizin orta hallisinden on yoksulu doyurmak yahut onları giydirmek ya da birköle, esir azat etmektir. Kim bu imkânı bulamazsa onun kefâreti üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin kefâreti budur! Yeminlerinizi tutun. Allah size âyetlerini işte böyle açıklıyor ki şükredesiniz.

90. EY İMAN EDENLER! Aklı örten içki hamr ve benzeri aklı baştan alıp uyuşturan, sarhoşluk veren her şey, kumar tüm şans oyunları, dikili taşlar ve fal okları gelecek hakkında kehânette bulunmak ancak şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının, uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan içki sarhoşluk ve uyuşturucu ile ve kumarla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; Allah'ı anmaktan emir ve yasakları hatırlamaktan ve salâttan, dini yaşamaktan, namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?

92. ÖYLEYSE Allah'a itaat edin, Rasul'e itaat edin ve Allah'a karşı gelmekten sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki, Elçimiz'e düşen sadece apaçık tebliğdir, duyurmaktır.

93. İMAN edip salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yapanlar; Allah'a karşı gelmekten sakındıkları, iman ettikleri ve salih ameli, insana ve hayata katkı sağlayacak faydalı bir işi en iyi şekilde yaptıkları; sonra Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iman ettikleri; sonra yine Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iyilik ettikleri takdirde daha önce tatmış olduklarından içki ve uyuşturuculardan dolayı bir günah yoktur. Allah iyilik edenleri sever.

94. EY İMAN EDENLER! Andolsun Allah sizleri; ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av ile elbette açığa çıkaracak ki, görmediği hâlde kendisinden korkan açığa çıksın. Kim bundan bu hükmün açıklanmasından sonra haddi aşarsa ona çok acıklı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramlı iken karada av hayvanı öldürmeyin. Kim ihramlı iken onu kasten öldürürse kendisine bir ceza vardır. Bu ceza öldürdüğünün dengi olup hediye olarak Kâbe'ye ulaştırılmak ve ziyaretçilere yedirilmek, ziyafet vermek üzere; bir kurbanlık hayvan veya içinizden iki âdil kimsenin takdir edeceği yoksulları yedirmek suretiyle kefâret, telâfisi, yahut onun o suçun dengi, karşılığında oruç tutmaktır. Bu yaptığı işin kötü sonucunu tatması içindir. Allah geçmiştekileri affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa Allah ondan intikam alır. Allah mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.

96. Sizin için de yolcular için de bir geçimlik olmak üzere deniz avı yapmak ve deniz ürünlerini yemek sizlere helâl kılındı. Kara avı ise ihramlı olduğunuz sürece size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

97. ALLAH; Kâbe'yi, o saygıdeğer evi, haram ayı hac kurbanını" ve gerdanlıkları insanlar için ayakta kalma ve ekonomik canlanma sebebi kıldı. Bunlar Allah'ın hem göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve hem de Allah'ın, zaten her şeyi hakkıyla bilmekte olduğunu bilmenizi sağlamak içindir.

98. Bilin ki Allah'ın cezası çetindir ve Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

99. Rasul'ün üzerine düşen ancak tebliğdir, Allah'tan aldığı vahyi iletmektir. Allah sizin açıkladığınızı da gizlediğinizi de bilir.

100. De ki: "Kötü ve çirkin olan şeylerle, iyi ve güzel şeyler bir olamaz. Kötünün çokluğu hoşunuza gitse bile." O hâlde ey akıl sahipleri aklını kullananlar, Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

101. Ey iman edenler! Açıklandığı zaman sizi üzecek şeyler hakkında soru sormayın! Zira Allah; Kur'an indiriliyorken, aktarılıyorken, anlatılıyorken ve siz Kur'an'ı okuyorken gerekli olan her şeyi size açıklıyor. Açıklamadığı sorularınızı ise Allah onları size bağışlamıştır. Allah çok bağışlayandır, halîmdir.

102. Sizden önceki bir millet o tür şeyleri sordu da sonra inanmadılar o yüzden kâfir oldular.

103. ALLAH cahiliyet devrindeki âdet üzere; ne "Bahîre" kulağı yarılıp salıverilen develerle, ne "Sâibe" putlar için ayrılan hayvan, ne "Vasîle" davarların dişisi, ne de "Hâm" binilmesi yasak olan hayvan diye bir şey meşru kılmamıştır. Fakat inkâr edenler Allah'a karşı yalan uyduruyorlar. Zaten birçokları da ilerisini düşünmüyorlar.

104. ONLARA; "Allah'ın indirdiğine Kur'an'a ve Rasul'e gelin denildiğinde onlar; "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz din anlayışı bize yeter" derler. Peki ya babaları bir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar da mı?

105. Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız, yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'ın huzurunadır. O zaman Allah size yaptıklarınızı haber verecektir.

106. EY İMAN EDENLER! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında aranızda şahitlik edecek olanlar sizden, Müslimlerden, yalnız Allah'a bağlanıp teslim olanlardan adaletli iki kişidir. Yahut; seferde, yolculukta olup da başınıza ölüm musibeti gelip çatınca, çatmadan önce Müslim olmayanlardan yolculuk sırasında ölmek üzere olan kişinin bulabildiği iki, yabancı kişi şahitlik eder. Ey müminler eğer şahitlerden şahitlerin dürüstlüklerinden şüphe ederseniz, onları namazınızı kıldıktan sonra alıkoyup şöyle yemin ettirirsiniz; "Lehinde şahitlik ettiğimiz kişi en yakınımız bile olsa, vallahi bu işten bir kazancımız yoktur. Allah için yaptığımız şahitlikte hiçbir şeyi gizlemeyiz. Öyle olsa biz elbette günahkârlardan oluruz."

107. Eğer sonradan o iki kişinin, günâha girdikleri yalan söyledikleri anlaşılırsa, o zaman bu öncelikli şahitlerin zarar verdiği kimselerden olan başka iki adam onların yerine geçer ve "Allah'a yemin ederiz ki, bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden elbette daha gerçektir. Biz hakkı da çiğneyip geçmedik. Çünkü o takdirde biz elbette zalimlerden oluruz" diye yemin ederler.

108. Bu yöntem şahitliği lâyıkıyla yerine getirmelerini ya da yeminlerinin yeterli olmayacağını başkalarının da yemin hakkına sahip olduklarını bilmelerini sağlayan daha iyi bir çözümdür. Allah'a karşı gelmekten sakının ve dinleyin. Allah fasık yoldan çıkan bir toplumu doğru yola iletmez.

109. ALLAH'ın Rasulleri, Elçileri toplayıp; "Size ne derece uyuldu?" diyeceği, onların da; "Bizim hiçbir bilgimiz yok. Gaybleri, gizlilikleri hakkıyla bilen ancak Sensin" diyecekleri günü hatırlayın.

110. O gün Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani seni Ruhu'l-Kudüs Cebrail ile desteklemiştim. Beşikte yatağında yatıyor iken de yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani sana Kitabı, Hikmet'i, Tevrat'ı, İncil'i de öğretmiştim. Hani iznimle, çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine onun için yarattığım ruhtan üflüyor, kuşun bedenine giydiriyordum da o hemen canlanıveriyordu, benim iznimle hemen

capcanlı bir kuş oluveriyordu. Yine Benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani Benim iznimle ölüleri de hayata döndürüyordun. Hani sen, İsrail [Yakub] oğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman, Ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler; “Bu ancak açık bir büyüdür” demişlerdi.

111. HANİ bir de; “Bana ve Rasulüme iman edin” diye, Havarilere vahyetmiş, ilhâm edip yönlendirmiştim. Onlar da; “İman ettik. Bizim Sana teslim olanlardan olduğumuza Sen de şahit ol” demişlerdi diyerek zihnen ve kalben onaylamışlardı.

112. HANİ havariler de; “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?” demişlerdi. İsa da; “Eğer müminler iseniz, Allah’a karşı gelmekten sakının” demişti.

113. ONLAR; “İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın. Senin bize doğru söylediğini bilelim ve bunu Allah’ın indireceği sofrayı gözümüz ile bizzat görenlerden olalım” demişlerdi.

114. Meryem oğlu İsa; “Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki; önce gelenlerimize zamanımızdaki dindaşlarımıza ve sonradan geleceklerimize bir bayram ve Senden gelen bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandıranların en hayırlısısın” dedi.

115. ALLAH da; “Ben onu size indireceğim. Ama ondan sonra sizden her kim inkâr ederse, artık Ben ona kainatta hiç kimseye etmeyeceğim azabı ederim” demişti.

116. ALLAH kıyamet günü şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara Allah’ın yanı sıra beni ve anamı ‘iki ilâh, otorite, ortak edinin’ dedin?” İsa da şöyle diyecek: “Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım. Hakkım olmayan, üzerime düşmeyen, Senin onaylamadığın, söylemeni istemediğin bir şeyi söylemem benim için sözkonusu olamaz! Eğer ben onu söylemiş olsaydım elbette Sen bunu bilirdin. Sen benim içimde

olanı bilirsin ama ben Sende olanı bilemem. Şüphesiz ki, yalnızca Sen gaybları görülmeyenleri hakkıyla bilensin.”

117. “Ben onlara sadece bana emrettiğin şeyi söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kul olun dedim. Arala-rında bulunduğum sürece onlara şahit idim. Ama ne zaman ki beni öldürüp canımı aldın, beni vefat ettirdin, artık üzerlerine gözetleyici yalnız Sen oldun. Sen her şeye hakkıyla şahitsin.”

118. “Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar Senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan, yine şüphe yok ki Sen mutlak güç sahibisin, hüküm isabetli karar veren ve hikmet sahibisin problemli konulara ayetlerinle çözüm üreterek gönderensin.”

119. ALLAH şöyle diyecek: “Bugün doğrulara doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür.” Onlara içinden ırmaklar akan içinde sonsuz kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu büyük başarıdır.

120. Göklerin, yerin ve bunlardaki her şeyin hükümrânlığı, imparatorluğu, yalnızca Allah’ındır. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

TEVBE SURESİ

İniş Sırası: 113 • Mushaf Sırası: 9 • 129 Ayettir

1. ALLAH ve Rasulünden; kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ültimatomdur! Antlaşmalara aykırı hareket edenlere savaş ilânıdır:

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın savaş ilânı önceden bildiriliyor. Şunu bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah ise sözlerinde durmayanları perişan edecektir.

3. Büyük hac gününde Allah ve Rasulünden bütün insanlara bir bildiri, duyurudur: Allah ve Rasulü Allah'a ortak koşanlardan uzaktır. Eğer tövbe ederseniz bu sizin için hayırlıdır. Ama yüz çevirirseniz şunu iyi bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakabilecek değilsiniz. Sözlerinde durmayanlara çok acıklı bir azabı müjdele!

4. Ancak Allah'a ortak koşanlardan kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz sonra da antlaşmalarında size karşı hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiç kimseye size düşmanlık edenlere yardım etmemiş onların yanında yer almamış olanlar bu hükmün dışındadır. Onların antlaşmalarını süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

5. HARAM, kutsal, değerli kılınan, kıymet verilen aylar Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb gibi dört aylık süre bitince, dolunca sizleri buldukları yerde öldürerek antlaşmalarına aykırı hareket etmiş olan o müşrikleri artık siz de bulduğunuz yerde etkisiz hâle getirin ya da onları yakalayıp, tutuklayıp hapsedin ve gözetleme yerlerinde, kulelerinde oturup içinizden görevliler nöbetleşe onları gözetleyin. Eğer bu saldırganlar, teröristler tövbelerinin göstergesi olarak; salâtı, namazı sözlerinde durarak ikâme edip, ibadetlerini yerine getirip, zekâtı da arınmak için çalışıp üreterek verirlerse uygun bir süre sonra kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

6. Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden sığınma talebinde bulunursa Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı. Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır. Bu onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir.

7. ALLAH'a ortak koşan saldırganların, Allah katında ve Rasulü yanında bir ahdi nasıl olabilir? Ancak Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınız başkadır. Bunlar size karşı dürüst davrandığı sürece siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

8. Onların bir ahdi nasıl olabilir ki! Eğer onlar size üstün gelselerdi ne akrabalık bağlarını ne de antlaşma yükümlülüğünü gözetirlerdi. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışıyorlar oysa kalpleri buna karşı çıkıyor. Onların pek çoğu fasık kimselerdir.

9. Allah'ın ayetlerini az bir karşılığa değiştiler de insanları O'nun yolundan hak ve özgürlüklerinden alıkoydular. Bunların yapmakta oldukları şeyler gerçekten ne kötüdür!

10. Bir mümin hakkında ne akrabalık bağlarını ne de antlaşma yükümlülüğünü gözetirler. İşte onlar taşkınlık yapanların ta kendileridir.

11. FAKAT bu teröristler, saldırganlar, tövbelerinin göstergesi olarak; salâtı, namazı sözlerinde durarak ikâme edip ve arınmak için çalışıp üreterek zekâtı da verirlerse artık onlar sizin din kardeşlerinizdir. Bilen bir kavme âyetleri işte böyle ayrı ayrı açıklarız.

12. Eğer antlaşmalarından sonra antlaşmalarını bozup, iftira ve teröre, saldırganlıklarına devam ederlerse küfrün liderleriyle savaşın. Çünkü onlar antlaşmalarına riayet etmeyen, uymayan kimselerdir. Umulur ki, vazgeçerler.

13. SÖZLEŞMELERİNİ bozan, Rasul'ü yurdundan çıkarmaya kalkışan ve üstelik önce kendileri saldırmış bulunan bir kavimle savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Oysa Allah -eğer siz gerçek müminler iseniz-, kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.

14. Onlarla size savaş açanlarla siz de savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle yaptıklarının karşılığını versin,

15. onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mümin topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbenin gereklerini yerine getirenin tövbesini kabul eder. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

16. Yoksa siz Allah içinizden kendi yolunda mücadele eden ve Allah'tan, Rasulünden ve müminlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri ortaya, açığa çıkarmadan bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdar olandır.

17. ALLAH'a ortak koşanların inkârlarına bizzat kendileri şahitlik edip dururken Allah'ın mescitlerini imar etmeleri düşünülemez. Onların bütün amelleri, yaptıkları boşa gitmiştir. Onlar ateşte sonsuz kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı gereği gibi kılarak devam eden, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

19. Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ın bakım ve onarım işini Allah'a ve ahiret gününe iman edip Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı cihat eden, kimse gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zâlim topluluğu zulümden vazgeçmezlerse doğru yola ulaştırmaz.

20. İman edip hicret eden ve Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı mallarıyla, canlarıyla cihat eden kimselerin mertebeleri Allah katında daha üstündür. İşte onlar başarıya eren- lerin ta kendileridir.

21. Rableri onlara kendi katından bir rahmet, bir hoşnutluk ve kendilerine içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdelemektedir.

22. Onlar orada sonsuz kalacaklardır. Şüphesiz Allah katında büyük bir ödül vardır.

23. EY İMAN EDENLER! Eğer küfrü imana tercih ederlerse babalarınızı ve kardeşlerinizi bile veli, dost edinmeyin. İçinizden kim onları dost, veli edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz çevreniz, kazandığınız mallar, zarara uğramasından korktuğunuz bir ticâret ve beğendiğiniz meskenler evler, villalar size Allah'tan, Rasulü'nden ve O'nun izin verdiği şekilde, saldırganlara karşı cihattan,

mücadele etmekten daha sevgili ise artık Allah'ın emri azabı gelinceye kadar bekleyin! Allah fasık topluluğu doğru yola erdirmez."

25. Andolsun Allah birçok yerde ve Huneyn savaşı gününde size yardım etmiştir. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş fakat bu çokluk size hiçbir yarar sağlamamış, yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti. Nihayet bozguna uğrayarak gerisin geriye dönüp kaçmıştınız.

26. Sonra Allah, Rasulü ile müminler üzerine kendi katından güven duygusu ve huzur indirdi. Bir de sizin göremediğiniz ordular indirdi ve inkâr edenlere azap verdi. İşte bu inkârcıların cezasıdır.

27. Sonra Allah bunun ardından yine dilediği hak eden kimsenin tövbesini kabul eder. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

28. EY İMAN EDENLER! Müşrikler saldırganlar, teröristler ancak bir pislikten ibarettir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan ticaretinizin eksilmesinden korkarsanız, Allah dilerse lütfuyla sizi zengin kılar. Şüphesiz Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

29. Keza, böylece, aynı şekilde, Barış Antlaşmalarına uymayıp size savaş açmış, kendilerine kitap verilenlerden; Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Rasulünün kutsal saydığını, kıymet verdiğini kıymetli görmeyen, kutsal saymayan ve hak dini din edinmeyen saldırganlarla, teröristlerle, küçülerek boyun eğerek kendi elleriyle savaş ve güvenlik tazminatlarını verinceye kadar savaşın.

30. YAHUDİ mezhebi mensupları geçmişte kendilerine 'Yahudi mezhebi mensubuyuz' diyenler; "Üzeyr Allah'ın oğludur" dediler. Hrıstiyan mezhebi mensupları geçmişte kendilerine 'Hristiyan mezhebi bensubuyuz' diyenler ise; "İsa Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu onların ağızlarıyla söyledikleri gerçeği yansıtmayan sözleri ki, daha önce inkâr edenlerin sözleri ile benzeşiyor, örtüşüyor. Allah onları Allah'a iftira ettikleri için kahretsin. Bak nasıl sapıyorlar!

31. Yahudi mezhebi mensupları Allah'ı bırakıp hahamlarını; Hrıstiyan mezhebi mensupları ise rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa bunlar da ancak tek olan Allah'a ibadet etmekle

emrolunmuşlardı. O'ndan başka hiçbir İlâh, Otorite yoktur. O onların ortak koştukları her şeyden uzaktır.

32. ALLAH'ın nurunu Kur'an'ı ağızlarıyla söndürmek, gürültü çıkararak Kur'an'ın anlaşılmasını bir sürü setler çekerek, kendi elleriyle yazdıkları eserler çıkarıp yayınlayarak engellemek istiyorlar. Oysa kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu Kur'an'ını tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz.

33. O Allah'a ortak koşanlar hoşlanmasalar da Allah dinini, uydurulmuş bütün dinlerden, yaşam tarzlarından üstün olarak Rasulünü doğru yol kılavuzu ile ve hak din ile gönderendir.

34. Ey iman edenler! O devirdeki Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar ve Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar. Altın ve gümüşü Allah rızası için topluyorlar. Sonra onları Allah'ın tavsiye ettiği işlere harcamıyorlar. İşte onlara çok acıklı bir azap var.

35. O gün bunlar topladıkları servetler; cehennem ateşinde kızdırılacak, alınları, yanları, sırtları bunlarla dağlanacak ve; "İşte bu kendiniz için biriktirip sakladığınız şeylerdir. Haydi tadın bakalım biriktirip sakladıklarınızı! " denilecek.

36. ŞÜPHESİZ Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında "Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu Allah'ın dosdoğru kanunudur. Öyleyse o aylarda kendinize zulmetmeyin. Fakat Allah'a ortak koşanlar size nasıl topyekun; kültürel, ekonomik, siyasi, askeri olarak saldırıyorlarsa, siz de onlarla topyekun; kültürel, ekonomik, siyasi, askeri olarak savaşın. Bilin ki; Allah kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

37. Haram ayları ertelemek ancak inkârda daha da ileri gitmektir ki bununla inkâr edenler sapar. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına denk düşürmek ve böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılmak için haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar. Onların bu çirkin işleri kendilerine süslü görünüyor. Allah inkârcı toplumu doğru yola iletmez.

38. EY İMAN EDENLER! Ne oldunuz ki size; "Allah izin verdiği için size saldıranlara karşı sefere çıkın" denilince yere çakılıp kaldınız.Yoksa

ahiretten vazgeçip dünya hayatını mı seçtiniz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı pek az bir şeydir.

39. Eğer Allah izin verdiği hâlde size saldıranlara karşı sefere çıkmazsanız sizi çok acıklı bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden daha hayırlı başka bir toplum getirir. Siz ise O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

40. Eğer siz ona Rasul'e yardım etmezseniz biliyorsunuz ki; inkâr edenlerin elinden onu öldürmek için toplandıklarını haber alınca Mekke'den kaçmak, çıkmak zorunda kaldığında o sadece iki kişiden biriydi. Ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına; "Üzülme çünkü Allah bizimle beraber" diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin kendilerini görmediğiniz birtakım ordularla onu desteklemiş böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir. Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

41. Gerek yaya olarak gerek binek üzerinde Allah izin verdiği için saldırganlara karşı sefere çıkın. Mallarınızla, canlarınızla Allah'ın izin verdiği şekilde saldırganlara karşı cihat edin. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer yakın bir dünya menfaati ve kolay bir yolculuk olsaydı, Bizans İmparatorluğu'na karşı olmasaydı, sefere katılmayan münafıklar da sana uyarlardı. Fakat meşakkatli yol onlara uzak geldi. Gerçi onlar; "Eğer gücümüz yetseydi elbette sizinle beraber çıkardık" diye Allah'a yemin edeceklerdir. Onlar kendilerini helâke sürüklüyorlar. Allah biliyor ki onlar kesinlikle yalancıdırlar.

43. ALLAH seni affetsin! Doğru söyleyenler sana iyice belli olup yalancıları bilinceye kadar beklemeden niçin onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla saldırganlara karşı cihat etmekten geri kalmak için senden izin istemezler. Allah kendine karşı gelmekten sakınanları çok iyi bilendir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kalpleri şüpheye düşüp kendileri de o şüphelerinin içinde bocalayan kimseler senden izin isterler.

46. Onlar eğer ülkelerini, kavimlerini korumak için savaşa çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların harekete geçmelerini samimi bulmadı. Onların geri kalmasına izin verdi ve onlara; “Oturun oturan acizlerle beraber” denildi.

47. Eğer onlar da sizin içinizde sefere çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacak ve sizi fitneye düşürmek için aranızda koşuşturacaklardı. Aranızda onları dinleyecek kişiler de vardı. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

48. Andolsun bunlar daha önce de fitne çıkarmak istemişler ve sana karşı türlü türlü işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri hâlde Allah’ın dini galip geldi.

49. ONLARDAN: “Bana izin ver, beni fitneye isyana sevketme” diyen de vardır. Bilesiniz ki onlar böyle diyerek fitnenin da içine düştüler. Şüphesiz ki cehennem kâfirleri elbette kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik gelirse bu onları üzer. Eğer başına bir musibet gelirse; “Biz tedbirimizi önceden almıştık” derler ve sevinerek dönüp giderler.

51. De ki: “Bizim başımıza ancak Allah’ın bizim için izin verdiği şeyler gelir. O bizim yardımcımızdır. Öyleyse müminler yalnız Allah’a güvensinler.”

52. De ki: “Bizim için siz şehitlik veya zafer olmak üzere ancak iki güzellikten birini bekleyebilirsiniz. Biz de Allah’ın kendi katından veya bizim ellerimizle size ulaştıracağı bir azabı bekliyoruz. Haydi bekleyedurun. Şüphesiz biz de sizinle birlikte beklemekteyiz.”

53. Yine de ki: “İster gönüllü ister gönülsüz olarak verin sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz fasık bir topluluksunuz.”

54. Verdiklerinin kabul edilmeyişine yalnızca Allah’ı ve Rasulünü inkâr etmeleri, namaza, dine davete ancak üşene üşene, istemeye istemeye gelmeleri ve ancak gönülsüzce vermek istemeleri engel olmuştur.

55. Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin! Allah bunlarla ancak dünya hayatında yaptıklarının karşılığını verir ve canları kâfir olarak çıkıncaya kadar oyalanıp dururlar.

56. Kesinlikle sizden olduklarına dair Allah’a yemin ederler. Oysa onlar sizden değillerdir. Fakat onlar korkak bir topluluktur.

57. Eğer sığınacak bir yer veya gizlenecek mağaralar yahut girilecek bir delik bulsalardı hemen koşarak oraya yönelirlerdi.

58. İçlerinden sosyal yardımlar konusunda sana dil uzatanlar da var. Kendilerine ondan bir pay verilirse hoşnut olurlar; eğer kendilerine ondan bir pay verilmezse hemen kızarlar.

59. Eğer onlar, Allah ve Rasulünün kendilerine verdiğine razı olup; “Bize Allah yeter. Lütuf ve ihsanıyla Allah ve Rasulü ileride bize yine verir. Biz yalnız, Allah’a rağbet ederiz” deselerdi kendileri için daha hayırlı olurdu.

60. SADAKALAR sosyal yardımlar Allah’tan zorunlu, bir farz olarak ancak fakirler, işsizler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslâm’a ısındırılacak olanlarla, özgürlüğüne kavuşturulacak köleler, borçlular, Allah izin verdiği şekilde, saldırganlara karşı cihat edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

61. YİNE onlardan Nebi’yi inciten ve: “O her söyleneni dinleyen bir kulaktır” diyen kimseler de vardır. De ki: “O Rasul sizin için bir hayır kulağıdır ki; Allah’a inanır, müminlere itimat eder, içinizden inanan kimseler için bir rahmettir bir iyiliktir. Allah’ın Rasulünü incitenler için ise çok acıklı bir azap vardır.”

62. Sizi razı etmek için Allah’a yemin ederler. Eğer gerçekten mümin iseler bilsinler ki, Allah ve Rasulünü razı etmeleri daha önceliklidir.

63. Allah’a ve Rasulüne karşı gelen kimseye içinde sonsuz kalacağı cehennem ateşinin olduğunu bilmediler mi? İşte bu büyük bir rezilliktir.

64. MÜNAFIKLAR kalplerinde olan şeyleri yüzlerine karşı açıkça haber verecek bir Sure’nin üzerlerine indirilmesinden, aktarılmasından, gönderilmesinden çekinirler. De ki: “Siz alay edin bakalım! Allah çekindiğiniz o şeyi ortaya çıkaracaktır.”

65. Şâyet kendilerine niçin alay ettiklerini sorsan; “Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk” derler. De ki: “Allah ile O’nun âyetleri ile ve Rasul’ü ile mi eğleniyordunuz?”

66. Boşuna özür dilemeyin! Çünkü siz sözde iman ettikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden tövbe eden bir topluluğu affetsek bile suçlarında ısrar etmeleri sebebiyle diğer bir topluluğa azap edeceğiz.

67. MÜNAFIK erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü emredip iyiliği yasaklarlar, ellerini de sıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onlara kendilerini unutturdu ahiretlerini düşünemez oldular. Şüphesiz münafıklar fasıkların ta kendileridir.

68. Allah; erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kâfirlere içinde sonsuz kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. O onlara yeter. Allah onlara lânet etmiştir rahmetinin dışına koymuştur. Onlar için sonsuz bir azap vardır.

69. Ey münafıklar! Siz de tıpkı sizden öncekiler gibisiniz: Onlar sizden daha güçlü, malları ve çocukları daha fazlaydı. Onlar paylarına düşenden faydalanmışlardı. Sizden öncekilerin paylarına düşenden faydalandığı gibi siz de payınıza düşenden öylece faydalandınız ve onların daldığı gibi siz de daldınız. İşte onların dünyada da ahirette de amelleri boşa gitmiştir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

70. Onlara kendilerinden öncekilerin; Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin, İbrahim'in kavminin, Medyen halkının ve yerle bir olan şehirlerin haberleri ulaşmadı mı? Rasulleri onlara apaçık mucizeler getirmişti. Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

71. MÜMİN ERKEKLER ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı gereği gibi kılar, zekâtı çalışıp üreterek verirler. Allah'a ve Rasulüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, doğru hüküm, isabetli karar verendir.

72. Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara sonsuz kalacakları içinden ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde çok güzel köşkler vadetti. Allah'ın rızası ise bunların hepsinden büyüktür. İşte bu büyük başarıdır.

73. EY NEBİ! Antlaşmalarına uymayan saldırgan, terörist kâfirler, gerçeği gizleyenler ve münafıklarla cihat et büyük bir mücadele ver ve onlara

karşı çetin ol, karşılarında dimdik dur. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir varış yeridir orası!

74. Bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki Rasul ve Müminleri Medine'den süreceklerine dair o sözü söylediler ve müslim, Allah'a teslim olduktan sonra inkâr ettiler. Ayrıca başaramadıkları şeye Rasul'ü öldürmeye de yeltendiler. Sırf Allah ve Rasulü kendi lütfu ile onları zengin kıldığı için intikam almaya kalktılar. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Şayet yüz çevirirlerse Allah onları dünyada ve ahirette çok acıklı bir azaba uğratacaktır. Artık onlar için yeryüzünde ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

75. İçlerinden; "Eğer Allah bize lütuf ve kereminden verirse mutlaka bol bol sadaka veririz sosyal yardımlarda bulunuruz ve mutlaka salihlerden, iyilerden oluruz" diye Allah'a söz verenler de vardır.

76. Fakat Allah lütuf ve kereminden onlara verince onda cimrilik ettiler ve yüz çevirerek dönüp gittiler.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söyledikleri için O'nun tarafından hak etmeleri sebebiyle kendisiyle karşılaşacakları güne kadar sürecek kalplerinde hissedecekleri bir strese, bunalıma, huzursuzluğa lâyık görüldüler.

78. Allah'ın içlerinde gizlediklerini ve fısıltılarını bildiğini ve Allah'ın gaybleri çok iyi bilen olduğunu bilmediler mi?

79. SADAKALAR sosyal yardımlar hususunda gönüllü bağışta bulunan müminlerle, güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip onlarla alay edenler var ya; işte Allah asıl onları küçük düşürmüştür. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

80. Onlar için ister bağışlanma dile ister dileme fark etmez. Onlar için yetmiş kez bağışlanma dilesen de Allah onları asla affetmeyecektir. Bu onların Allah ve Rasulünü inkâr etmiş olmaları sebebiyledir. Allah fâsık topluluğa mutluluk, huzur vermez.

81. ALLAH'ın Rasulüne karşı gelerek geri bırakılanlar oturup kalmalarına sevindiler. Allah izin verdiği için saldırganlara karşı; mallarıyla canlarıyla cihat etmek hoşlarına gitmedi" ve: "Bu sıcakta sefere çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennemin ateşi daha sıcaktır." Ne olurdu ilerisini düşünselerdi!

82. Artık kazandıklarının karşılığı olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Eğer Allah seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de onlar sefere çıkmak için senden izin isterlerse de ki: “Siz benimle birlikte artık çıkmayacaksınız ve benimle birlikte hiçbir saldırganla asla savaşmayacaksınız. Çünkü siz baştan yerinizde oturup kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri alanlarla birlikte oturun.”

84. Onlardan ölen o kâfirlerin, münafıkların cenazelerinde hiçbirine salât etme, dua etme ve kabrinin başında da durma! Çünkü onlar Allah’ı ve Rasulünü inkâr ettiler ve fasık olarak öldüler.

85. Onların malları ve evlâtları seni imrendirmesin! Allah bunlarla ancak dünyada kendilerine yaptıklarının karşılığını verir ve canları kâfir olarak çıkıncaya kadar oyalanıp dururlar.

86. “ALLAH’a iman edin ve Rasulü ile birlikte cihat edin” diye bir Sûre indirildiğinde, onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler ve: “Bizi bırak da oturup kalanlarla birlikte olalım” dediler.

87. Onlar geride kalanlarla birlikte olmaya razı oldular ve böylece kalpleri huzursuz, mutsuz olanlardan oldular. Onlar ilerisini düşünmüyorlar!

88. Fakat Rasul ve beraberindeki müminler; mallarıyla, canlarıyla saldırganlara karşı cihat ettiler. Bütün hayırlar işte bunlarındır. İşte bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah onlara içinde sonsuz kalacakları içinden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.

90. BEDEVİLERDEN mazeret ileri sürenler kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah’a ve Rasulüne yalan söyleyenler ise oturup kaldılar. Onlardan kâfir olanlara çok acıklı bir azap isabet edecektir.

91. Allah’a ve Rasulüne karşı sadık, bağlı ve samimi oldukları takdirde güçsüzlere, hastalara ve seferde harcayacakları bir şey bulamayanlara sefere katılmadıkları için bir günah yoktur. İyilikte bulunan kimselerin kınanması için de bir sebep yoktur. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

92. Kendilerini bir bineğe bindirip cepheye sevk edesin diye sana geldikleri zaman senin; “Sizi bindirebileceğim bir şey bulamıyorum” dediğin; bu uğurda aracayacakları bir şey bulamadıklarından dolayı, üzüntüden gözleri yaş döke döke geri dönen kimselere de bir sorumluluk yoktur.

93. Sorumluluk ancak zengin oldukları hâlde senden izin isteyenleredir. Bunlar geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Hak ettiklerinden dolayı Allah tarafından kalplerine huzursuzluk, mutsuzluk lâyık görüldü! Artık başlarına ne gelecek bilmezler.

94. ONLARA döndüğünüzde size mazeret beyan edeceklerdir. De ki: “Mazeret beyan etmeyin size kesinlikle inanmayız. Çün-kü Allah bize sizin durumunuzu bildirdi. Bundan böyle davranışlarınızı Allah görecek, şahit olacak, Rasulü de şahit olacak, görecek yaşadığı zaman diliminde görmüştür, sizlere şahit olmuştur, vefat edince yalnız Biz görüp şahit olacağız! Sonra hepiniz gaybı da görülen âlemi de bilenin huzuruna döndürüleceksiniz. O size yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecek.”

95. Yanlarına döndüğünüz zaman kendilerini rahat bırakmanız için Allah adıyla yemin edeceklerdir. Artık onların peşini bırakın. Çünkü onlar artık kirlenmiştir. Kazandıklarının karşılığı olarak varacakları yer de cehennemdir.

96. Kendilerinden razı olasınız diye size yemin edeceklerdir. Siz onlardan razı olsanız bile Allah o fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

97. BEDEVİLER inkâr ve nifak bakımından daha ileri ve Allah’ın Rasulüne indirdiği hükümlerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

98. Bedevîlerden öyleleri vardır ki, Allah yolunda harcayacakları şeyi bir zarar sayar ve bundan kurtulmak için size belâlar gelmesini beklerler. Kötü belâlar düzelmezlerse kendilerine gelir. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

99. Bedevîlerden kimileri de vardır ki; Allah’a ve ahiret gününe inanır. Harcayacaklarını Allah katında yakınlığa ve Rasul’ün dualarını almaya vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu Allah katında onlar için yakınlıktır. Allah onları rahmetine dahil edecektir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

100. İSLÂM’ı ilk önce kabul eden Muhâcirler ve Ensâr ile iyilikle onlara uyanlar var ya Allah onlardan razı olmuş; onlar da O’ndan razı olmuşlardır. Allah onlara içinden ırmaklar akan içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır!

101. ÇEVRENİZDEKİ bedevîlerden birtakım münafıklar vardır. Medine halkından da münafıklıkta direnenler var ki, sen onları bilmezsin. Biz onları biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da hak ettikleri büyük bir azaba itileceklerdir.

102. Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler. Bunlar yapılan faydalı işlerle kötü işleri birbirine karıştırmışlardır. Umulur ki, Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

103. Onların mallarından onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka savunma vergisi al ve onlara salât, dua ile destek ver. Çünkü senin salâtın, dua ile desteğin onlar için bir gönül ferahlığıdır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

104. ONLAR kullarının tövbesini kabul edenin ve sadakaları alma emrini verenin Allah olduğunu; tövbeyi çok kabul edenin, çok merhametli olanın Allah olduğunu bilmediler mi?

105. De ki: “Çalışın, yapın. Yaptığınız iyi ve kötü işleri, amellerinizi Allah görecek, şahit olacak, Rasulü şahit olacak, görecek yaşadığı zaman diliminde görmüştür, sizlere şahit olmuştur, vefat edince yalnız Biz görüp şahit olacağız ve müminler de göreceklerdir, şahit olacaklardır. Sonra gaybı da görülen âlemi de bilen, Allah’ın huzuruna döndürüleceksiniz. O da size bütün yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir.”

106. Sefere katılmayanlardan diğer bir kısmı da Allah’ın emrine bırakılmışlardır. Bunlara ya azap eder ya da tövbelerini kabul eder. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

107. BİR DE zararlı faaliyetlerde bulunmak, küfre yardım etmek, müminler arasına ayrılık sokmak için ve öteden beri, Allah ve Rasulüne karşı savaşanlara üs, karargâh olsun diye bir mescit toplanma mekânı yapanlar vardır. Bunlar; “Bizim iyilikten başka hiçbir kastımız yok” diye de mutlaka yemin ederler. Ama Allah şâhitlik eder ki, bunlar mutlaka yalancıdırlar.

108. Onun içinde asla namaz kılma! Daha ilk günden temeli takva üzerine kurulan Allah’a karşı gelmekten sakınılan mescit içinde namaz kılmana

elbette daha lâyıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da temizlenenleri sever.

109. Binâsını takva Allah'a karşı gelmekten sakınmak ve O'nun rızasını kazanmak temeli üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır yoksa binasını çökmeye yüz tutmuş bir uçurumun kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

110. Kurmuş oldukları binaları Mescid-i Dırar: Müminlere zarar vermek için açtıkları mescit kalpleri, düşünceleri, duyguları değişmedikçe yüreklerinde sürekli bir kuşku olarak kalmaya devam edecektir. Allah bilen ve doğru hüküm, isabetli karar verendir.

111. ŞÜPHESİZ ALLAH müminlerden canlarını ve mallarını kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık onlar; Allah izin verdiği için saldırganlara karşı savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Allah bunu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kesin olarak vadetmiştir. Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren? O hâlde yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl büyük başarı budur!

112. Bunlar tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rükû ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır. Müminleri müjdele!

113. CEHENNEM EHLİ oldukları kendilerine kesin olarak belli olduktan sonra -yakınları da olsalar- Allah'a ortak koşanlar için af dilemek ne Nebi'ye yaraşır, ne de Müminlere!

114. İbrahim'in babası için af dilemesi sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim çok içli, yumuşak huylu bir kişiydi.

115. Doğru yolu gösterdikten sonra sakınacakları şeyleri kendilerine apaçık bildirmedikçe Allah bir toplumu sapıklıkta bırakacak değildir. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

116. ŞÜPHESİZ göklerin ve yerin hükümrânlığı yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

117. Andolsun ALLAH; Nebi'ye ve o sıkıntılı zamanda ona uyarak hicret edenlere ve ona yardım edenlere tövbelerini kabul ederek lütfetti. Ki içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın kayacak gibi olmuşken tövbelerini kabul ederek onlara lütfetti. O onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

118. Savaştan geri kalan üç kişinin de tövbelerini kabul etti. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları da kendilerini sıktıkça sıkmış, böylece Allahdan yine O'na sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra eski hâllerine dönsünler diye onların tövbelerini de kabul etti. Şüphesiz Allah, tövbeyi çok kabul eden ve çok merhamet edendir.

119. EY İMAN EDENLER! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğrularla beraber olun.

120. Medine halkı ve onların çevresinde bulunan bedevîlere Allah'ın Rasulünden geri kalmak, kendi canlarını onun canından üstün tutmak yaraşmaz. Çünkü onların Allah yolunda çektikleri susuzluk, yorgunluk, açlık, kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere adım atmaları ve düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları gibi, hiçbir olay yoktur ki; karşılığında kendilerine iyi bir amel, iş yazılmış olmasın. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ödülünü elbette zayi etmez.

121. Allah yolunda küçük büyük bir harcama yapmazlar ve bir vadiyi katetmezler ki; Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle" kendilerini ödüllendirmesi için hesaplarına yazılmış olmasın.

122. NE VAR Kİ Müminlerin hepsi toptan seferber olacak, savaşacak değillerdir. Öyleyse onların her kesiminden bilim adamları; din konusunda köklü, derin bilgi sahibi olmak ve savaşanlar cepheden dönünceye kadar kavimlerini uyarmak için geride kalsınlar cepheye gitmesinler. Umulur ki sakınırlar, korunurlar!

123. EY İMAN EDENLER! Kâfir saldırganların yakınınızda olanlarıyla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah; kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

124. HERHANGİ bir Sûre indirildiğinde içlerinden alaylı bir şekilde; “Bu hanginizin imanını artırdı?” diyenler var. İman etmiş olanlara gelince inen Sûre onların imanını artırmıştır. Onlar bunu birbirlerine müjdelerler.

125. Kalplerinde hastalık olanlar ise pisliklerine pislik katmışlar hasetleri artmıştır böylece kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Görmüyorlar mı ki; onlar her yıl bir veya iki kere belâya çatıyorlar, uğruyorlar. Yaptıklarının karşılığı veriliyor. Sonra ne tövbe ediyorlar, ne de ibret alıyorlar!

127. Bir Sûre indirildi mi; “Sizi bir kimse görüyor mu?” diye birbirlerine göz ediyorlar, sonra da çekip, dönüp gidiyorlar. İlerisini düşünmeyen bir toplum olmalarından dolayı hak etmeleri sebebiyle kalplerinde hissedecekleri bir strese, bunalıma huzursuzluğa Allah tarafından lâyık görüldüler.

128. Andolsun size kendi içinizden; bir kul ve bir insan olarak bir Rasul gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı da bir beşer, bir insan olma özelliği ile çok şefkatli ve merhamet duygusuyla doludur.

129. Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Bana Allah yeter. O’ndan başka hiçbir İlâh, Otorite yoktur. Ben ancak O’na tevekkül ediyorum, sığınıyorum. O yüce Arş’ın sahibidir.”

NASR SURESİ

İniş Sırası: 114 • Mushaf Sırası: 110 • 3 Ayettir

1. ALLAH’ın yardımı ve fetih geldiğinde,

2. insanların kitleler hâlinde Allah’ın dinine girdiğini gördüğünde;

3. Rabbine hamd ile yaptığı her şeyi yerli yerince güzel yapıp yöneten olarak tesbihte bulun ve O’ndan mağfiret, bağışlanma dile! Çünkü O, tüm içten tövbeleri, bağışlanma dileklerini kabul edendir.

FİHRİST

(A'dan - Z'ye)

SURE İSMİ	AYET SAYISI	SAYFA NO.
(A)		
Abese	42	43
Adiyat	11	30
Ahkaf	35	301
Ahzab	73	471
Ala	19	22
Alak	19	5
Ali İmran	200	450
Ankebut	69	392
Araf	206	74
Asr	3	29
(B)		
Bakara	286	401
Beled	20	62
Beyyine	8	533
Buruç	22	47
(C)		
Casiye	37	297
Cin	28	96
Cuma	11	570
(D)		
Duha	11	27
Duhan	59	293
(E)		
Enam	165	220
Enbiya	112	343
Enfal	75	441
(F)		
Fatiha	7	18
Fatir	45	112
Fecr	30	25
Felak	5	36
Fetih	29	572
Fil	5	35
Furkan	77	105
Fussilet	54	274
(G)		
Gaşiye	26	309
(H)		
Hac	78	546
Hadid	29	509
Hakka	52	372
Haşr	24	534
Hicr	99	214
Hucurat	18	560
Hud	123	190

SURE İSMİ	AYET SAYISI	SAYFA NO.
(H)		
Hümeze	9	55
(I)		
İbrahim	52	337
İhlas	4	38
İnfitar	19	383
İnsan	31	528
İnşikak	25	384
İnşirah	8	28
İsra	111	167
(K)		
Kadir	5	45
Kaf	45	59
Kâfirun	6	34
Kalem	52	7
Kamer	55	64
Karia	11	51
Kasas	88	158
Kehf	110	311
Kevser	3	31
Kiyamet	40	52
Kureyş	4	50
(L)		
Leyl	21	23
Lokman	34	248
(M)		
Maide	120	576
Maun	7	33
Meariç	44	375
Meryem	98	117
Mücadele	22	557
Müddessir	56	14
Muhammed	38	513
Mülk	30	369
Mümin	85	266
Müminun	118	353
Mümtehine	13	481
Münafikun	11	555
Mürselat	50	56
Mutaffifin	36	399
Müzzemmil	20	11
(N)		
Nahl	128	322
Nas	6	37

SURE İSMİ	AYET SAYISI	SAYFA NO.
(N)		
Nasr	3	610
Naziat	46	380
Nebe	40	378
Necm	62	39
Neml	93	150
Nisa	176	484
Nuh	28	335
Nur	64	537
(R)		
Rad	43	517
Rahman	78	523
Rum	60	386
(S)		
Sad	88	68
Saf	14	568
Saffat	182	239
Sebe	54	252
Secde	30	362
Şems	15	46
Şuara	227	139
Şura	53	280
(T)		
Taha	135	124
Tahrim	12	563
Talak	12	531
Tarik	17	63
Tebbet	5	19
Tegabün	18	566
Tekasür	8	32
Tekvir	29	20
Tevbe	129	594
Tin	8	49
Tur	49	365
(V)		
Vakia	96	134
(Y)		
Yasin	83	99
Yunus	109	178
Yusuf	111	202
(Z)		
Zariyat	60	305
Zilzal	8	508
Zuhruf	89	286
Zümer	75	258

İniş Sıralı Akıl ve Bilim Işığında
KUR'AN MEALİ
SADIK TÜRKMEN KÜLLİYATI
Kur'an Merkezli Düşünce ve Araştırma Çalışmaları
Meal • Mesaj • Hüküm • Tefekkür • Keşif
ST
DİJİTAL
YAYINCILIK
İniş Sıralı
Akıl ve Bilim
Işığında
KUR'AN
MEALİ
SADIK
TÜRKMEN
KÜLLİYATI
ST
DİJİTAL
YAYINCILIK